

SVARĪGĀKO AR REGLAMENTU SAISTĪTO TIESĪBU AKTU APKOPOJUMS

2019. gada septembris

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lap.
A. DEPUTĀTU IEVĒLĒŠANA UN NOLIKUMS	
1. Akts par Eiropas Parlamenta deputātu ievēlēšanu tiesās vispārējās vēlēšanās	5
2. Protokols Nr. 7 par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā	10
3. Lēmums, ar ko pieņem Eiropas Parlamenta deputātu nolikumu	17
B. IESTĀŽU ATTIECĪBAS	
1. Pamatnolīgums par Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas attiecībām	27
2. Iestāžu nolīgums par labāku likumdošanas procesu	50
2.a Paziņojums saistībā ar Iestāžu nolīguma par labāku likumdošanas procesu pieņemšanu	64
3. Lēmums par sīki izstrādātiem Eiropas Parlamenta izmeklēšanas tiesību izmantošanas noteikumiem	65
4. Lēmums par iekšējās izmeklēšanas noteikumiem saistībā ar krāpšanas, korupcijas un citas kopienas interesēm kaitējošas prettiesiskas darbības novēršanu	68
5. Iestāžu nolīgums starp Eiropas Parlamentu un ECB par praktisko kārtību, kā īsteno demokrātisko pārskatatbildību un pārrauga uzdevumus, kas ECB uzticēti saistībā ar vienoto uzraudzības mehānismu	71
6. Partnerība informācijas sniegšanai par Eiropu	77
C. LIKUMDOŠANAS UN BUDŽETA PROCEDŪRAS	
1. Kopīgā deklarācija par koplēmuma procedūras praktiskajiem aspektiem	79
2. Rīcības kodekss sarunu vešanai saistībā ar parasto likumdošanas procedūru	84
3. Iestāžu nolīgums par tiesību aktu pārstrādāšanas tehnikas strukturētāku izmantošanu	86
4. Iestāžu nolīgums Paātrināta darba metode tiesību aktu oficiālai kodifikācijai	90
5. Iestāžu nolīgums par kopīgām pamatnostādnēm attiecībā uz kopienu tiesību aktu izstrādes kvalitāti	92
6. Iestāžu nolīgums par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību	95
D. DELEĢĒTIE UN ĪSTENOŠANAS AKTI	
1. Iestāžu nolīgums par īstenošanas procedūrām Padomes Lēmumam 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto pilnvaru īstenošanas kārtību	106
2. Regula, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu	110

	Lap.
3. Iestāžu nolīgums par nesaistošiem kritērijiem Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. un 291. panta piemērošanai	116
E. PĀRREDZAMĪBA, PIEKĻUVE DOKUMENTIEM UN KONFIDENCIĀLU DOKUMENTU APSTRĀDE	
1. Iestāžu nolīgums par Pārredzamības reģistru organizācijām un pašnodarbinātām personām, kas piedalās ES politikas izstrādē un īstenošanā	120
2. Regula par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem	134
3. Iestāžu nolīgums par Eiropas Parlamenta piekļuvi Padomes slepenajai informācijai drošības un aizsardzības politikas jomā	140
4. Lēmums par Iestāžu nolīguma īstenošanu attiecībā uz Eiropas Parlamenta piekļuvi Padomes slepenajai informācijai drošības un aizsardzības politikas jomā	143
5. Iestāžu nolīgums par to, kā Eiropas Parlamentam nosūta un kā tas apstrādā Padomes rīcībā esošu klasificētu informāciju par jautājumiem, kas nav kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā	146
6. Lēmums par noteikumiem attiecībā uz rīcību ar konfidenciālu informāciju Eiropas Parlamentā	153
F. CITI AR PARLAMENTA DARBĪBU SAISTĪTI DOKUMENTI	
1. Lēmums par procedūru patstāvīgo ziņojumu sagatavošanas atļaujas piešķiršanai	204
2. Regula par pilsoņu iniciatīvu	212
3. Lēmums par noteikumiem un vispārējiem nosacījumiem, kas reglamentē ombuda pienākumu izpildi	236
4. Regula par Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu statusu un finansēšanu	243
5. Rīcības kodekss attiecībā uz daudzvalodību	279

AKTS¹

Par Eiropas Parlamenta deputātu ievēlēšanu tiešās vispārējās vēlēšanās

1. pants

1. Katrā dalībvalstī Eiropas Parlamenta deputātus ievēlē, ievērojot proporcionālas pārstāvības principu, izmantojot sarakstu sistēmu vai vienas balss sistēmu.
2. Dalībvalstis var atļaut balsošanu, kuras pamatā ir preferenciālo sarakstu sistēma, saskaņā ar procedūru, ko tās pieņem.
3. Vēlēšanas ir vispārējas un tiešas, un balsošana ir brīva un aizklāta.

2. pants

Saskaņā ar konkrēto stāvokli valstī, katra dalībvalsts var izveidot vēlēšanu apgabalus Eiropas Parlamenta vēlēšanām vai citādi sadalīt savu vēlēšanu apgabalu, vispārīgi neietekmējot balsošanas sistēmas proporcionalitātes principu.

3. pants

Dalībvalstis var noteikti minimālo sliekšni mandāta iegūšanai. Valsts līmenī šis sliekšnis nedrīkst pārsniegt 5 procentus no nodotajām balsīm.

4. pants

Katra dalībvalsts var noteikt maksimālo robežu kandidātu kampaņas izdevumiem.

5. pants

1. Piecu gadu termiņš, uz kuru Eiropas Parlamenta deputāti tiek ievēlēti, sākas ar pirmās sesijas uzsākšanu pēc vēlēšanām.

To var pagarināt vai saīsināt saskaņā ar 10.panta 2.punkta otro apakšpunktu.

2. Visu deputātu amata pilnvaru termiņš sākas un beidzas vienā un tajā pašā laikā, tāpat kā periods, kas minēts 1. punktā.

6. pants

1. Eiropas Parlamenta deputāti balso katrs atsevišķi un dara to personīgi. Viņi neseko nekādiem norādījumiem un nepilda saistošus uzdevumus.

¹ N.B.: Šī dokumenta grozījumi ir balstīti uz konsolidāciju, ko izstrādājis Eiropas Parlamenta Juridiskais dienests, balstoties uz Aktu par Asamblejas pārstāvju ievēlēšanu tiešās vispārējās vēlēšanās (OV L 278, 8.10.1976., 5. lpp.), kas grozīts ar Lēmumu 93/81/*Euratom*, EOTK, EEK, ar kuru groza Aktu par Eiropas Parlamenta pārstāvju ievēlēšanu tiešās vispārējās vēlēšanās, kas pievienots 1976. gada 20. septembra Padomes Lēmumam 76/787/EOTK, EEK, *Euratom* (OV L 33, 9.2.1993., 15. lpp.), un 2002. gada 25. jūnija un 2002. gada 23. septembra Padomes Lēmumu 2002/772/EK, *Euratom* (OV L 283, 21.10.2002., 1. lpp.). Šī konsolidācija atšķiras no konsolidētās versijas, ko izstrādājis Eiropas Savienības Publikāciju Birojs (CONSLEG. 1976X1008-23/09/2002) divos jautājumos: tajā iekļauts ievilkums 6. panta 1.punktam “– Reģionu komitejas loceklis”, kas radies no Amsterdamas līguma 5. panta (OV C 340, 10.11.1997.) un ir pārnumurēts saskaņā ar Lēmuma 2002/772/EK, *Euratom* 2.panta 1.punktu.

2. Eiropas Parlamenta deputāti bauda privilēģijas un imunitāti, kas viņiem piemērojama saskaņā ar 1965. gada 8. aprīļa Protokolu par privilēģijām un imunitāti Eiropas Kopienās.

7. pants

1. Eiropas Parlamenta deputāta amats nav savienojams ar:

- amatu dalībvalsts valdībā,
- amatu Eiropas Kopienų Komisijā,
- Eiropas Kopienų Tiesas vai Pirmās instances tiesas tiesneša, ģenerāladvokāta vai tiesas sekretāra amatu,
- Eiropas Centrālās bankas valdes locekļa amatu,
- Eiropas Kopienų Revīzijas palātas locekļa amatu,
- Eiropas Kopienų ombuda amatu,
- Eiropas Kopienų Ekonomikas un sociālo lietu komitejas un Eiropas Atomenerģijas kopienų locekļa amatu,
- amatu Reģionu komitejā,
- komiteju vai citu saskaņā ar Eiropas Kopienų un Eiropas Atomenerģijas kopienų dibināšanas līgumu izveidotu iestāžu locekļu amatu, kura uzdevums ir pārvaldīt Kopienų līdzekļus vai pastāvīgi veikt tiešu administratīvu uzdevumu,
- Eiropas Investīciju bankas valdes, vadības komitejas vai personāla locekļa amatu,
- Eiropas Kopienų iestāžu vai tām pievienoto specializēto iestāžu, vai Eiropas Centrālajai bankai pievienotu iestāžu aktīvas amatpersonas vai valsts civildienesta ierēdņa amatu.

2. Kopš 2004. gada Eiropas Parlamenta vēlēšanās Eiropas Parlamenta deputāta amats nav savienojams ar valsts parlamenta deputāta amatu.

Atkāpjoties no minētā noteikuma un neskarot 3. punktu:

- Īrijas parlamenta deputāti, kas ievēlēti Eiropas Parlamentā turpmākajās vēlēšanās, var saglabāt divkārtu mandātu līdz nākamajām Īrijas parlamenta vēlēšanās, pēc tam tiek piemērots šā punkta pirmais punkts;
- Apvienotās Karalistes parlamenta deputāti, kas ir arī Eiropas Parlamenta deputāti piecu gadu termiņa laikā pirms Eiropas Parlamenta 2004. gada vēlēšanās, var saglabāt divkārtu mandātu līdz Eiropas Parlamenta 2009. gada vēlēšanās, kad tiek piemērota šā punkta pirmais punkts.

3. Turklāt katra dalībvalsts, apstākļos, kas noteikti 8.pantā, var valsts līmenī paplašināt noteikumus attiecībā uz amatu nesavienojamību.

4. Eiropas Parlamenta deputāti, kuriem 1., 2. un 3. punkts tiek piemērots 5. pantā minētā piecu gadu termiņa laikā, jāaizstāj saskaņā ar 13.pantu.

8. pants

Ievērojot šā Akta noteikumus, vēlēšanu procedūru katrā dalībvalstī reglamentē tās valsts noteikumi.

Šie valsts noteikumi, kuros vajadzības gadījumā var ņemt vērā konkrēto stāvokli dalībvalstīs, neietekmē proporcionalitātes principu, kas ir balsošanas sistēmas pamatprincips.

9. pants

Jebkurās Eiropas Parlamenta deputātu vēlēšanās ir atļauts balsot tikai vienu reizi.

10. pants

1. Eiropas Parlamenta vēlēšanas notiek datumā un laikos, ko noteikusi katra dalībvalsts; visām dalībvalstīm šim datumam jābūt vienā periodā, sākot no ceturtdienas rīta un beidzot ar tās nedēļas svētdienu.

2. Dalībvalstis nedrīkst oficiāli darīt zināmus atklātībai savus balsu skaitīšanas rezultātus, kamēr nav slēgti vēlēšanu iecirkņi dalībvalstī, kuras vēlētāji ir pēdējie, kam jābalso 1.punktā minētajā periodā.

11. pants

1. Padome, ar vienprātīgu lēmumu pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu, nosaka vēlēšanu periodu pirmajām vēlēšanām.

2. Turpmākās vēlēšanas notiek attiecīgajā periodā pēdējā piecu gadu termiņa gadā, kas minēts 5.pantā.

Ja šajā laika periodā Kopienā nav iespējams sarīkot vēlēšanas, Padome, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu, ar vienprātīgu lēmumu vismaz vienu mēnesi¹ pirms 5. pantā minētā piecu gadu termiņa beigām nosaka vēlēšanu periodu, kas nav vairāk kā divus mēnešus pirms vai vienu mēnesi pēc perioda, kas noteikts saskaņā ar šā punkta iepriekšējās daļas noteikumiem.

3. Neskarot Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 196. pantu un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 109. pantu, Eiropas Parlaments sanāk kopā, neprasot sasaukšanu, pirmajā otrdienā pēc tam, kad apritējis viens mēnesis pēc vēlēšanām.

4. Eiropas Parlamenta pilnvaras beidzas, atklājot jaunā Eiropas Parlamenta pirmo sēdi.

12. pants

Eiropas Parlaments pārbauda Eiropas Parlamenta deputātu mandātus. Šajā nolūkā tas ņem vērā rezultātus, ko oficiāli paziņojušas dalībvalstis, un lemj par jebkādam domstarpībām, kas radušās saistībā ar šā Akta noteikumiem, izņemot tās, kas izriet no valsts noteikumiem, uz

¹ Lēmuma 2002/772/EK, *Euratom* versijās, kas publicētas Oficiālajā Vēstnesī, izņemot angļu un spāņu versijas, šis periods ir viens gads.

kuriem Akts attiecas.

13. pants

1. Deputāta vieta atbrīvojas, kad Eiropas Parlamenta deputāta mandāts beidzas sakarā ar atkāpšanos, nāvi vai mandāta nolikšanu.
2. Ievērojot pārējos šā Akta noteikumus, katra dalībvalsts nosaka attiecīgas procedūras, lai uz atlikušo laikposmu aizpildītu amata vietas, kas atbrīvojas 5. pantā minētajā amata pilnvaru piecu gadu termiņā.
3. Ja kādas dalībvalsts tiesību aktos ir skaidri paredzēta Eiropas Parlamenta deputāta mandāta atsaukšana, tad tāds mandāts beidzas saskaņā ar šiem noteikumiem. Kompetentās valsts iestādes par to informē Eiropas Parlamentu.
4. Ja vieta atbrīvojas sakarā ar atkāpšanos vai nāvi, tad Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs tūlīt par to ziņo attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

14. pants

Ja Akta īstenošanai ir nepieciešams pieņemt pasākumus, Padome ar vienprātīgu lēmumu, balstoties uz Eiropas Parlamenta priekšlikumu, pēc apspriešanās ar Komisiju, pieņem šādus pasākumus pēc centieniem panākt vienošanos ar Eiropas Parlamentu Samierināšanas komitejā, kuras sastāvā ir Padomes un Eiropas Parlamenta pārstāvji.

15. pants

Šis Akts ir sagatavots dāņu, holandiešu, angļu, somu, franču, vācu, grieķu, īru, itāļu, portugāļu, spāņu un zviedru valodā, un visi teksti ir vienlīdz autentiski.

Akta 1. un 2. pielikums ir neatņemama tā sastāvdaļa.

16. pants

Šā Akta noteikumi stājas spēkā pirmajā dienā mēnesī, pēc tam, kad ir saņemti pēdējie Lēmumā minētie paziņojumi.

Udfærdiget i Bruxelles, den tyvende september nitten hundrede og seksoghalvfjerds.

Geschehen zu Brüssel am zwanzigsten September neunzehnhundert-sechundsiebzig.

Done at Brussels on the twentieth day of September in the year one thousand nine hundred and seventy-six.

Fait à Bruxelles, le vingt septembre mil neuf cent soixante-seize.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an fichiú lá de mhí Mhéan Fómhair, míle naoi gcéad seachtó a sé.

Fatto a Bruxelles, addì venti settembre millenovecentosettantasei.

Gedaan te Brussel, de twintigste september negentienhonderd zesenze-ventig.

1. PIELIKUMS

Apvienotā Karaliste piemēros šā Akta noteikumus tikai attiecībā uz Apvienoto Karalisti.

2. PIELIKUMS

14.panta deklarācija

Attiecībā uz procedūru, kas jāievēro Samierināšanas komitejai, ir panākta vienošanās vadīties pēc 1975.gada 4. marta procedūras, kas noteikta Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas kopējās deklarācijas 5., 6., un 7. punktā¹.

¹ OV C 89, 22.4.1975., 1. lpp.

7. PROTOKOLS

PAR PRIVILĒĢIJĀM UN IMUNITĀTI EIROPAS SAVIENĪBĀ

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

ŅEMOT VĒRĀ to, ka saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 343. pantu un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma, saīsinājumā – “EAEK”, 191. pantu Eiropas Savienībai un EAEK dalībvalstīs ir privilēģijas un imunitāte, kas vajadzīga, lai pildītu to uzdevumus,

IR VIENOJUŠĀS par šādu noteikumu, ko pievieno Līgumam par Eiropas Savienību, Līgumam par Eiropas Savienības darbību un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumam.

I NODAĻA

EIROPAS SAVIENĪBAS ĪPAŠUMS, LĪDZEKĻI, AKTĪVI UN DARBĪBAS

1. pants

Savienības telpas un ēkas ir neaizskaramas. Tajās nevar izdarīt kratīšanu, tās nevar rekvizēt, konfiscēt vai ekspropriēt. Uz Savienības īpašumu un aktīviem bez Tiesas atļaujas nevar attiecināt nekādus administratīvus vai juridiskus piespiedu pasākumus.

2. pants

Savienības arhīvi ir neaizskarami.

3. pants

Savienība, tās aktīvi, ieņēmumi un citi īpašumi ir atbrīvoti no visiem tiešajiem nodokļiem.

Ja vien tas iespējams, dalībvalstu valdības veic attiecīgus pasākumus, lai atlaistu vai atlīdzinātu netiešo nodokļu vai tirdzniecības nodokļu summas, kas iekļautas kustama vai nekustama īpašuma cenā, ja Savienība savai oficiālai lietošanai izdara lielus pirkumus, kuru cenā ietilpst šādi nodokļi. Šos noteikumus tomēr nepiemēro tā, lai to darbība Savienībā izkropļotu konkurenci.

Nekādus izņēmumus neparedz nodokļiem un nodevām, kas ir maksājumi par sabiedriskiem pakalpojumiem.

4. pants

Savienība ir atbrīvota no visiem muitas nodokļiem, importa un eksporta aizliegumiem un ierobežojumiem attiecībā uz tās oficiālai lietošanai paredzētu priekšmetu importu un eksportu; tajā valstī, kur šādi priekšmeti ievesti, tos var atsavināt par atlīdzību vai bez atlīdzības tikai saskaņā ar nosacījumiem, ko apstiprinājusi attiecīgās valsts valdība.

Savienība ir atbrīvota arī no visiem muitas nodokļiem un visiem importa un eksporta aizliegumiem un ierobežojumiem attiecībā uz tās publikācijām.

II NODAĻA

SAZIŅA UN CEĻOŠANAS ATĻAUJAS

5. pants

(bijušais 6. pants)

Katrā dalībvalstī Savienības iestāžu oficiālai saziņai un visu dokumentu sūtījumiem ir tāds pats statuss, kādu šī valsts piešķir diplomātiskām pārstāvniecībām.

Savienības iestāžu oficiālo korespondenci un citu oficiālu saziņu necenzē.

6. pants

(bijušais 7. pants)

Savienības iestāžu locekļiem un darbiniekiem šo iestāžu vadītāji var izsniegt ceļošanas atļaujas Padomes ar vienkāršu balsu vairākumu noteiktā formā, ko dalībvalstu iestādes atzīst par derīgiem ceļošanas dokumentiem. Šīs ceļošanas atļaujas izdod ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem saskaņā ar nosacījumiem, kas ietverti Savienības Civildienesta noteikumos un Savienības pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtībā.

Komisija var noslēgt nolīgumus par to, lai šīs ceļošanas atļaujas atzītu par derīgiem ceļošanas dokumentiem trešo valstu teritorijā.

III NODAĻA

EIROPAS PARLAMENTA LOCEKĻI

7. pants

(bijušais 8. pants)

Eiropas Parlamenta locekļiem, kas dodas uz Eiropas Parlamenta sanāksmes vietu vai prom no tās, nepiemēro nekādus administratīvus vai citādus brīvas pārvietošanās ierobežojumus.

Eiropas Parlamenta locekļiem attiecībā uz muitām un valūtas kontroli:

- a) viņu valstu valdības piešķir tādas pašas iespējas kā augstākajiem ierēdņiem, kas dodas uz ārzemēm pildīt īslaicīgus oficiālus uzdevumus;
- b) citu valstu valdības piešķir tādas pašas iespējas kā ārvalstu valdību pārstāvjiem, kas pilda īslaicīgus oficiālus uzdevumus.

8. pants

(bijušais 9. pants)

Attiecībā uz Eiropas Parlamenta locekļiem nevar veikt izmeklēšanas darbības, viņus aizturēt vai uzsākt tiesvedību sakarā ar viedokli, ko viņi pauduši, vai balsojumu, ko viņi veikuši, pildot pienākumus.

9. pants

(bijušais 10. pants)

Eiropas Parlamenta sesijās tā locekļiem ir:

- a) savā valstī – imunitāte, ko piešķir attiecīgās valsts parlamenta locekļiem;
- b) visās citās dalībvalstīs – imunitāte attiecībā uz aizturēšanu un tiesvedību.

Imunitāte tāpat attiecas uz Eiropas Parlamenta locekļiem, kamēr viņi dodas uz Eiropas Parlamenta sanāksmes vietu un prom no tās.

Ja Eiropas Parlamenta locekli aiztur pārkāpuma izdarīšanas laikā, viņš nevar atsaukties uz imunitāti, un tā neliedz Eiropas Parlamentam izmantot tiesības kādam no tā locekļiem atņemt imunitāti.

IV NODAĻA

DALĪBVALSTU PĀRSTĀVJI, KAS PIEDALĀS EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU DARBĀ

10. pants

(bijušais 11. pants)

Dalībvalstu pārstāvjiem, kas piedalās Savienības iestāžu darbā, viņu padomdevējiem un tehniskiem ekspertiem, veicot pienākumus, kā arī dodoties uz sanāksmes vietu un prom no tās, ir parastās privilēģijas, imunitāte un atvieglojumi.

Šis pants attiecas arī uz Savienības padomdevēju struktūru locekļiem.

V NODAĻA

EIROPAS SAVIENĪBAS IERĒDŅI UN PĀRĒJIE DARBINIEKI

11. pants

(bijušais 12. pants)

Neatkarīgi no pilsonības Savienības ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem visās dalībvalstīs

- a) saskaņā ar Līgumu noteikumiem, kas, no vienas puses, attiecas uz ierēdņu un pārējo darbinieku atbildību attiecībā pret Savienību un, no otras puses, uz Eiropas Savienības Tiesas jurisdikciju domstarpībās starp Savienību un tās ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem, ir imunitāte pret tiesvedību saistībā ar darbībām, ko viņi veikuši, pildot amata pienākumus, tostarp viņu teikto vai rakstīto. Šī imunitāte saglabājas arī tad, kad viņi beiguši pildīt amata pienākumus;
- b) uz viņiem, kā arī viņu laulātajiem un apgādājamajiem ģimenes locekļiem neattiecas imigrācijas ierobežojumi vai ārvalstnieku reģistrācijas formalitātes;
- c) attiecībā uz naudas vai valūtas maiņas noteikumiem viņiem piešķir tādus pašus atvieglojumus, kādus parasti piešķir starptautisku organizāciju amatpersonām;
- d) viņiem ir tiesības, pirmo reizi stājoties amatā, bez muitas nodokļiem attiecīgā valstī ievest savas mēbeles un sadzīves priekšmetus un tiesības bez muitas nodokļiem izvest savas mēbeles un sadzīves priekšmetus atpakaļ, beidzot pildīt pienākumus attiecīgajā valstī, jebkurā gadījumā ievērojot nosacījumus, ko par vajadzīgiem atzinusi tās valsts valdība, kurā šīs tiesības īsteno;
- e) viņiem ir tiesības personiskai lietošanai bez muitas nodokļiem ievest automašīnu, kas iegādāta iepriekšējā dzīves vietā, vai arī valstī, kuras pilsoņi viņi ir, saskaņā ar noteikumiem, kas ir spēkā attiecīgās valsts vietējā tirgū, kā arī to izvest atpakaļ, nemaksājot muitas nodokļus, jebkurā gadījumā ievērojot nosacījumus, ko attiecīgās valsts valdība uzskata par vajadzīgiem.

12. pants

(bijušais 13. pants)

Savienības ierēdņi un pārējie darbinieki maksā Savienībai nodokļus no algas un citas atlīdzības, ko tiem maksā Savienība, saskaņā ar nosacījumiem un Eiropas Parlamenta un Padomes noteiktu procedūru, pieņemot regulas atbilstīgi parastajai likumdošanas procedūrai un pēc apspriešanās ar attiecīgajām iestādēm.

Viņi ir atbrīvoti no valstu nodokļiem no algas un citas atlīdzības, ko viņiem maksā Savienība.

13. pants

(bijušais 14. pants)

Piemērojot ienākumu nodokli, īpašuma nodokli un mantojuma nodokli, kā arī piemērojot starp Savienības dalībvalstīm noslēgtās konvencijas par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu, Savienības ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem, kas tikai tādēļ, lai veiktu savus pienākumus Savienības dienestā, apmetas uz dzīvi tādā dalībvalstī, kas nav valsts, kurai viņiem bijuši jāmaksā nodokļi, stājoties Savienības dienestā, gan valsts, kurā viņi faktiski dzīvo, gan valsts, kurai viņiem bijuši jāmaksā nodokļi, pieņem, ka to pastāvīgā dzīvesvieta ir valstī, kurai viņiem bijuši jāmaksā nodokļi, ja tā ir Savienības dalībvalsts. Šis noteikums attiecas arī uz laulāto, ja vien viņš nav atsevišķi iesaistījies algotā darbā, un uz apgādājamiem bērniem, kas ir šajā pantā minēto personu aprūpē.

Kustams īpašums, kas pieder pirmajā panta daļā minētajām personām un atrodas tajā valstī, kurā tās uzturas, ir atbrīvots no šīs valsts mantojuma nodokļiem; lai aprēķinātu šādu nodokli, pieņem, ka šāds īpašums nodokļu uzlikšanas nolūkos atrodas valstī, kurai viņiem bijuši jāmaksā nodokļi, ievērojot trešo valstu tiesības, kā arī, iespējams, starptautiskas konvencijas attiecībā uz nodokļu dubulto uzlikšanu.

Piemērojot šo pantu, neņem vērā nevienu pastāvīgu dzīvesvietu, kas iegūta vienīgi tādēļ, lai pildītu pienākumus citās starptautiskās organizācijās.

14. pants

(bijušais 15. pants)

Eiropas Parlaments un Padome, pieņemot regulas saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, pēc apspriešanās ar attiecīgajām iestādēm nosaka Savienības ierēdņu un pārējo darbinieku sociālā nodrošinājuma sistēmu.

15. pants

(bijušais 16. pants)

Eiropas Parlaments un Padome, pieņemot regulas saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, pēc apspriešanās ar attiecīgajām iestādēm nosaka to Savienības ierēdņu un pārējo darbinieku kategorijas, uz kurām pilnībā vai daļēji attiecas 11. pants, 12. panta 2. daļa un 13. pants.

Šādās kategorijās iekļautu ierēdņu un pārējo darbinieku vārdus, amata pakāpes un adreses periodiski dara zināmus dalībvalstu valdībām.

VI NODAĻA

EIROPAS SAVIENĪBĀ AKREDITĒTO TREŠO VALSTU PĀRSTĀVNICĪBU PRIVILĒĢIJAS UN IMUNITĀTE

16. pants

(bijušais 17. pants)

Dalībvalsts, kurā ir Savienības mītne, Savienībā akreditēto trešo valstu pārstāvniecībām piešķir parasto diplomātisko imunitāti un privilēģijas.

VII NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

17. pants

(bijušais 18. pants)

Privilēģijas, imunitāti un atvieglojumus Savienības ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem piešķir vienīgi Savienības interesēs.

Jebkurai Savienības iestādei ir jāatņem ierēdnim vai darbiniekam piešķirtā imunitāte, ja šī iestāde uzskata, ka šādas imunitātes atņemšana nav pretrunā Savienības interesēm.

18. pants

(bijušais 19. pants)

Lai piemērotu šo Protokolu, Savienības iestādes sadarbojas ar attiecīgo dalībvalstu atbildīgajām iestādēm.

19. pants

(bijušais 20. pants)

Šā Protokola 11. līdz 14. pants un 17. pants attiecas uz Eiropadomes priekšsēdētāju.

Iepriekšminētie panti attiecas arī uz Komisijas locekļiem.

20. pants

(bijušais 21. pants)

Šā Protokola 11. līdz 14. pants un 17. pants attiecas uz Eiropas Savienības Tiesas tiesnešiem, ģenerālvokātiem, sekretāriem un referentu palīgiem, neskarot 3. panta noteikumus Protokolā par Eiropas Savienības Tiesas Statūtiem, kas saistīti ar tiesnešu un ģenerālvokātu imunitāti pret tiesvedību.

21. pants

(bijušais 22. pants)

Šis Protokols attiecas arī uz Eiropas Investīciju banku, tās struktūru locekļiem, tās personālu un uz dalībvalstu pārstāvjiem, kas piedalās tās darbā, neskarot Protokolu par bankas Statūtiem.

Eiropas Investīciju banka turklāt, to veidojot un palielinot tās kapitālu, ir atbrīvota no jebkādiem nodokļiem vai līdzīgiem maksājumiem, kā arī no dažādām formalitātēm, kas var būt ar to saistītas valstī, kurā banka atrodas. Arī bankas darbības izbeigšanas vai bankas likvidācijas gadījumā tai neuzliek nekādus maksājumus. Visbeidzot, bankai un tās struktūru darbībām, kas veiktas saskaņā ar Statūtiem, neuzliek nekādus apgrozījuma nodokļus.

22. pants

(bijušais 23. pants)

Šis protokols attiecas arī uz Eiropas Centrālo banku, tās struktūru locekļiem un personālu, neskarot noteikumus, kas ietverti Protokolā par Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtiem.

Eiropas Centrālā banka turklāt ir atbrīvota no jebkādiem nodokļiem vai līdzīgiem maksājumiem gadījumā, ja palielinās tās kapitāls, un no dažādām formalitātēm, kas ar to var būt saistītas valstī, kurā ir Bankas mītne. Bankas un tās iestāžu darbībām, kas veiktas saskaņā ar Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtiem, neuzliek nekādus apgrozījuma nodokļus.

II

(Tiesību akti, kuru publicēšana nav obligāta)

EIROPAS PARLAMENTS

EIROPAS PARLAMENTA LĒMUMS
(2005. gada 28. septembris),
ar ko pieņem Eiropas Parlamenta deputātu nolikumu
(2005/684/EK, EURATOM)

EIROPAS PARLAMENTS,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, jo īpaši tā 190. panta 5. punktu,

ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu, jo īpaši tā 108. panta 4. punktu,

ņemot vērā Komisijas atzinumu ⁽¹⁾,

ar Padomes piekrišanu ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Parlamentu veido "pārstāvji, ko ievēlējušas Kopienā apvienoto valstu tautas". Šie pārstāvji saskaņā ar EK līguma 190. panta 1. punktu ir "Kopienā apvienoto valstu tautu ievēlētie deputāti". Šo apzīmējumu izmanto arī EK līguma 190. panta 2. punktā ("dalībvalstīs ievēlēto pārstāvju skaits") un EK līguma 190. panta 3. punktā ("Pārstāvjus ievēl uz pieciem gadiem."). Šie noteikumi, saskaņā ar kuriem deputāti ir tautu pārstāvji, paredz nolikumā izmantot apzīmējumu "deputāti".
- (2) Saskaņā ar EK līguma 199. panta 1. punktu Parlamentam ir tiesības tā darbības iekšējos jautājumus regulēt tā Reglamentā, ņemot vērā šo nolikumu.
- (3) Nolikuma 1. pants definē deputāta jēdzienu un izskaidro, ka runa nav par viņu tiesībām un pienākumiem, bet gan par noteikumiem un vispārīgiem nosacījumiem saistībā ar deputāta pilnvaru īstenošanu.

⁽¹⁾ Komisijas 2003. gada 3. jūnija atzinums, kuru Komisijas priekšsēdētāja vietniece M. Wallström apstiprināja Eiropas Parlamenta 2005. gada 22. jūnija sēdes laikā.

⁽²⁾ Padomes 2005. gada 19. jūlija vēstule.

- (4) Deputātu brīvību un neatkarību, kas noteiktas 2. pantā un nav minētas nevienā primāro tiesību aktu tekstā, ir nepieciešams aizsargāt ar tiesību aktiem. Deputātu apņemšanās noteiktā laikā atteikties no savām pilnvarām vai tādi paziņojumi par nodomu atteikties no pilnvarām nenoteiktā laikā, kurus politiskās partijas var izmantot pēc saviem ieskatiem, nav savienojami ar deputāta brīvības un neatkarības jēdzienu un tādēļ nevar būt juridiski saistoši.
- (5) 3. panta 1. punktā ir pārņemts teksts no 6. panta 1. punkta 1976. gada 20. septembra Aktā par Eiropas Parlamenta locekļu ievēlšanu tiešās vispārējās vēlēšanās.
- (6) Saskaņā ar 5. pantu noteiktās iniciatīvas tiesības ir ikviena Parlamenta deputāta nozīmīgākās tiesības. Šīs tiesības nevar atņemt saskaņā ar Parlamenta Reglamentu.
- (7) 6. pantā noteiktās tiesības iepazīties ar dokumentiem, kuras jau iepriekš izrietēja no Parlamenta Reglamenta, attiecas uz pilnvaru īstenošanas būtisku aspektu un tāpēc jāiekļauj nolikumā.
- (8) Ņemot vērā centienus, kas ir vērsti pret valodu daudzveidību, 7. pantam jānodrošina, ka tā reāli tiek saglabāta. Nav pieļaujama nevienas oficiālās valodas diskriminācija. Šim principam jābūt spēkā arī pēc Eiropas Savienības paplašināšanās.
- (9) Saskaņā ar 9. un 10. pantu deputātiem par pienākumu pildīšanu jāsaņem alga. Attiecībā uz šīs algas apmēru Eiropas Parlamenta izveidota ekspertu grupa 2000. gada maijā ir iesniegusi pētījumu. Eksperti uzskata, ka atbilstoša ir alga 38,5 % apmērā no Eiropas Kopienas Tiesas tiesneša pamatalgas.
- (10) Algu, pārejas pabalstu, kā arī vecuma pensiju, invaliditātes pensiju un apgādnieka zaudējuma pensiju finansē no Eiropas Savienības vispārējā budžeta, ir lietderīgi, ka tie ir pakļauti aplikšanai ar nodokli par labu Kopienām.
- (11) Pamatojoties uz deputātu īpašo stāvokli, jo īpaši tas attiecas uz apstākli, ka viņu dzīves vietai nav jābūt Parlamenta darba vietās, un viņu īpašo saistību ar valsti, kurā viņi ir ievēlēti, ir lietderīgi nodrošināt dalībvalstīm iespēju piemērot tajās spēkā esošos noteikumus nodokļu tiesību jomā attiecībā uz algu, pārejas pabalstu, kā arī vecuma pensiju, invaliditātes pensiju un apgādnieka zaudējuma pensiju.
- (12) 9. panta 3. punkts ir nepieciešams, jo partijas bieži cer, ka daļu no 1. un 2. punktā norādītajiem maksājumiem izmantos to vajadzībām. Šādai partiju finansēšanas formai ir jābūt aizliegtai.
- (13) 9. panta 2. punktā un 13. pantā paredzētajam pārejas pabalstam jāpalīdz pārvarēt laika posmu starp deputāta pilnvaru izbeigšanos un profesionālās darbības atsākšanu. Uzsākot īstenot citas deputāta pilnvaras vai kādu oficiālu amatu, vairs nav pamata šā pabalsta maksāšanai.
- (14) Ņemot vērā attīstību dalībvalstīs pensiju jomā, tiek uzskatīts par vajadzīgu ieviest, ka bijušais deputāts, sasniedzot 63 gadu vecumu, ir tiesīgs pieprasīt vecuma pensiju. 14. panta noteikumi neietekmē dalībvalstu pilnvaras ņemt vērā vecuma pensiju, aprēķinot pienākošos pensiju saskaņā ar dalībvalsts iekšējām tiesību normām.
- (15) Normas par apgādnieka zaudējuma pensiju būtiskākajos jautājumos atbilst Eiropas Kopienas spēkā esošajiem tiesību aktiem. Pārdzīvojušā laulātā tiesības, kurš ir noslēdzis jaunu laulību, pamatojas uz mūsdienīgo ideju, ka šīs tiesības izriet no paša veiktajiem maksājumiem, bet nevis tikai nodrošina "apgādību". Šīs tiesības pastāv arī tad, ja pārdzīvojušais laulātais ir uzskatāms par "nodrošinātu", pamatojoties uz paša ienākumiem vai savu īpašumu.

- (16) 18. pantā iekļautie noteikumi ir nepieciešami, jo, stājoties spēkā nolikumam, vairs netiek veikti tādi dalībvalstu maksājumi kā ar slimību saistītās izmaksas vai pabalsts sakarā ar veselības apdrošināšanas iemaksām. Šīs kompensācijas bieži piešķir arī pēc deputātu pilnvaru izbeigšanās.
- (17) Attiecībā uz noteikumiem par izdevumu kompensāciju jāņem vērā pamatprincipi, kurus Eiropas Kopien Tiesa ir izstrādājusi spriedumā *Lord Bruce* lietā ⁽³⁾. Saskaņā ar to Parlaments var piešķirt kompensācijas attiecīgos gadījumos, pamatojoties uz vienotu likmi, lai samazinātu administratīvos izdevumus, kas ir saistīti ar sistēmu, saskaņā ar kuru pārbauda katru izdevumu atsevišķi. Tas atbilst priekšstatam par labu pārvaldību.
- (18) 2003. gada 28. maijā Parlamenta Prezidijs ir apstiprinājis vairākus tādus noteikumus par deputātu izdevumiem un piemaksām, kas pamatojas uz faktiskiem izdevumiem, kuriem jāstājas spēkā vienlaicīgi ar šo nolikumu.
- (19) Dalībvalstīm jānodrošina, ka tiek saglabāti noteikumi, saskaņā ar kuriem Eiropas Parlamenta deputāti, īstenojot savas deputāta pilnvaras, dalībvalstīs ir pielīdzināti šo valstu deputātiem. Šīs problēmas risinājums Eiropas Savienības līmenī nav iespējams, ņemot vērā lielo skaitu ļoti atšķirīgu noteikumu dalībvalstīs. Ja šādu noteikumu nebūtu, Eiropas Parlamenta deputāta pilnvaru īstenošana attiecīgajā dalībvalstī būtu ievērojami apgrūtināta vai pat vispār neiespējama. Efektīva deputāta pilnvaru īstenošana ir arī dalībvalstu interesēs.
- (20) 25. panta 1. punkts ir nepieciešams tādēļ, ka ļoti atšķirīgie dalībvalstu noteikumi, kuriem līdz šim bija pakļauti deputāti, padara neiespējamu visu to problēmu risinājumu Eiropas Savienības līmenī, kas ir saistītas ar pāreju no vecās sistēmas uz jauno Eiropas Savienības sistēmu. Deputātiem noteiktās izvēles tiesības izslēdz tiesību ierobežošanu vai materiālus zaudējumus saistībā ar šo pāreju. 25. panta 2. punkts izriet no lēmuma saskaņā ar 25. panta 1. punktu.
- (21) Atšķirīgā situācija dažādās dalībvalstīs ir ņemta vērā 29. pantā, kurā dalībvalstīm ļauts kā pārejas pasākumu pieņemt normas, kas atšķiras no šā nolikuma noteikumiem. Šo pašu atšķirību dēļ dalībvalstīm ir arī iespēja saglabāt vienādu algu Eiropas Parlamenta deputātiem un dalībvalstu parlamentu deputātiem,

IR NOLĒMIS.

I DAĻA

NOTEIKUMI UN VISPĀRĪGIE NOSACĪJUMI EIROPAS PARLAMENTA DEPUTĀTU UZDEVUMU ĪSTENOŠANAI

1. pants

Šajā nolikumā ir iekļauti noteikumi un vispārīgie nosacījumi Eiropas Parlamenta deputātu uzdevumu īstenošanai.

2. pants

1. Deputāti ir brīvi un neatkarīgi.

⁽³⁾ 1981. gada 15. septembra Tiesas spriedums. Lieta 208/80, Rt. Hon. Lord Bruce of Donington v Eric Gordon Aspden, Eiropas Kopien Tiesas prakses apkopojums [1981.], 2205. lpp.

2. Vienošanās par atteikšanos no deputāta pilnvarām pirms vai pilnvaru laika beigās nav spēkā.

3. pants

1. Deputāti balso katrs atsevišķi un dara to personīgi. Viņi neseko nekādiem norādījumiem un nepilda saistošus uzdevumus.
2. Vienošanās par deputāta pilnvaru īstenošanas veidu nav spēkā.

4. pants

Dokumenti un pieraksti elektroniskā formā, kurus ir saņēmis, sagatavojis vai izsūtījis kāds deputāts, nav pielīdzināmi Parlamenta dokumentiem, ja vien tie nav iesniegti saskaņā ar Reglamentu.

5. pants

1. Ņemot vērā Eiropas Parlamenta iniciatīvas tiesības, ikvienam deputātam ir tiesības iesniegt priekšlikumu attiecībā uz Kopienas tiesību aktiem.
2. Parlaments tā Reglamentā nosaka šo tiesību īstenošanas nosacījumus.

6. pants

1. Deputātiem ir tiesības iepazīties ar visiem dokumentiem, kas ir Parlamenta rīcībā.
2. 1. punkts neattiecas uz personas lietām un norēķiniem.
3. Eiropas Savienības tiesību aktus un vienošanās iestāžu starpā par piekļuvi dokumentiem 1. punkts neietekmē.
4. Parlaments nosaka šo tiesību īstenošanas nosacījumus.

7. pants

1. Parlamenta dokumentus tulko visās oficiālajās valodās.
2. Uzstāšanās simultāni tulko visās citās oficiālajās valodās
3. Parlaments nosaka šā panta noteikumu īstenošanas nosacījumus.

8. pants

1. Deputāti var apvienoties politiskās grupās.
2. Parlaments tā Reglamentā nosaka šo tiesību īstenošanas nosacījumus.

9. pants

1. Deputātiem ir tiesības pieprasīt atbilstošu algu, kas nodrošina viņu neatkarību.
2. Pēc deputāta pilnvaru laika beigām viņiem ir tiesības uz pārejas pabalstu un pensiju.
3. Vienošanās par algu, pārejas pabalsta par mandāta beigšanos un pensijas izmantošanu citiem, nekā tikai privātiem mērķiem nav spēkā.
4. Deputātu un bijušo deputātu pārdzīvojušajiem laulātajiem (apgādnieka zaudētājiem) ir tiesības uz pensiju.

10. pants

Alga sasniedz 38,5 % no Eiropas Kopienų Tiesas tiesneša pamatalgas.

11. pants

Algu, ko deputāts saņem par deputāta pilnvaru īstenošanu citā parlamentā, ņem vērā, aprēķinot Eiropas Parlamenta algu.

12. pants

1. Saskaņā ar 9. pantu paredzētā alga ir pakļauta Kopienas nodoklim, ievērojot tos pašus nosacījumus, kādi ir noteikti 13. pantā Protokolā par privilēģijām un imunitāti Eiropas Kopienās ierēdņiem un citiem darbiniekiem.
2. Atskaitījumi saistībā ar profesionāliem un personīgiem izdevumiem, kā arī ģimenes un sociāli pabalsti saskaņā ar Padomes 1968. gada 29. februāra Regulas (EEK, *Euratom*, EOTK) Nr. 260/68, ar ko paredz Eiropas Kopienų nodokļa piemērošanas nosacījumus un procedūru ⁽⁴⁾, 3. panta 2.—4. punktu netiek piemēroti.
3. 1. punkts neietekmē dalībvalstu suverēnās tiesības attiecībā uz algu piemērot attiecīgās valsts nodokļu tiesību aktu noteikumus, ja nenotiek dubultā nodokļu aplikšana.
4. Dalībvalstīm ir tiesības ņemt vērā šo algu, nosakot nodokļu likmi attiecībā uz citiem ienākumiem.
5. Šo pantu piemēro arī attiecībā uz pārejas pabalstu, kā arī vecuma pensiju un apgādnieka zaudējuma pensiju saskaņā ar 13., 14., 15. un 17. pantu.
6. Maksājumi saskaņā ar 18., 19. un 20. pantu un iemaksas pensiju fondā saskaņā ar 27. pantu ar nodokļiem netiek aplikti.

⁽⁴⁾ OV L 56, 4.3.1968., 8. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 723/2004 (OV L 124, 27.4.2004., 1. lpp.).

13. pants

1. Deputātiem pēc to pilnvaru laika beigām ir tiesības uz pārejas pabalstu 10. pantā noteiktās algas apmērā.
2. Par katru deputāta pilnvaru īstenošanas gadu ir tiesības saņemt šo pabalstu vienu mēnesi, tomēr ne mazāk kā sešus, bet ne vairāk kā 24 mēnešus.
3. Ja deputāts uzņemas deputāta pilnvaras kādā citā parlamentā vai stājas kādā oficiālā amatā, pārejas pabalstu maksā, kamēr viņš uzsāk šo deputāta pilnvaru vai amata pienākumu pildīšanu.
4. Nāves gadījumā pārejas pabalstu pēdējo reizi izmaksā par to mēnesi, kurā bijušais deputāts ir nomiris.

14. pants

1. Bijušajiem deputātiem, sasniedzot 63 gadu vecumu, ir tiesības saņemt vecuma pensiju.
2. Šīs pensijas apmērs ir 3,5 % no 10. pantā noteiktās algas par katru pilnu deputāta pilnvaru īstenošanas gadu un viena divpadsmitā daļa no tās — par katru turpmāko pilnu mēnesi, tomēr pensijas apmērs nevar pārsniegt 70 % no šīs algas.
3. Tiesības saņemt pensiju saglabājas neatkarīgi no tiesībām uz jebkādu citu pensiju.
4. 11. pantu piemēro *mutatis mutandis*.

15. pants

1. Invaliditātes gadījumā, kura radusies deputāta pilnvaru īstenošanas laikā, deputātiem ir tiesības saņemt pensiju.
2. 14. panta 2. punktu piemēro *mutatis mutandis*. Pensijas apmērs tomēr ir vismaz 35 % no 10. pantā noteiktās algas.
3. Tiesības rodas, atsakoties no deputāta pilnvarām.
4. Parlaments nosaka šo tiesību īstenošanas nosacījumus.
5. 11. pantu piemēro *mutatis mutandis*.

16. pants

Ja bijušajam deputātam ir tiesības saņemt gan pārejas pabalstu saskaņā ar 13. pantu, gan pensiju saskaņā ar 14. vai 15. pantu, piemēro noteikumus pēc deputāta izvēles.

17. pants

1. Deputāta nāves gadījumā vai arī bijušā deputāta nāves gadījumā, kuram/kurai miršanas brīdī bija vai būtu tiesības uz pensiju saskaņā ar 14. vai 15. pantu, laulātajam un uzturtiesīgajiem bērniem ir tiesības uz apgādnieka zaudējuma pensiju.

2. Apgādnieka zaudējuma pensijas kopējais apmērs nevar būt lielāks kā pensija, kuru deputāts būtu tiesīgs saņemt deputāta pilnvaru laikam beidzoties, vai uz kādu bijušajam deputātam bija vai būtu tiesības.
3. Pārdzīvojušais laulātais saņem 60 % no 2. punktā noteiktās summas, tomēr ne mazāk kā 30 % no 10. pantā noteiktās algas. Šīs tiesības neietekmē apstākļi, ka laulātais ir vēlreiz apprecējies. Šādu tiesību nav, ja katra atsevišķa gadījuma apstākļi nerada nekādas saprātīgas šaubas par to, ka laulība bija noslēgta tikai ar mērķi saņemt apgādnieka zaudējuma pensiju.
4. Uzturtiesīgs bērns saņem 20 % no 2. punktā noteiktās summas.
5. Vajadzības gadījumā apgādnieka zaudējuma pensijas maksimālo apmēru samērīgi 3. un 4. punktā noteiktajām procentu likmēm sadala starp laulāto un bērniem.
6. Apgādnieka zaudējuma pensiju izmaksā, sākot no tā mēneša pirmās dienas, kas seko mēnesim, kad deputāts miris.
7. Laulātā nāves gadījumā viņa tiesības zūd tā mēneša beigās, kurā ir noticis nāves gadījums.
8. Bērna tiesības saņemt pensiju zūd tā mēneša beigās, kad viņš sasniedz 21 gadu vecumu. Tomēr šīs tiesības saglabājas profesionālās sagatavošanās laikā, taču ne ilgāk kā līdz tā mēneša beigām, kad bērns sasniedz 25 gadu vecumu. Šīs tiesības saglabājas arī tad, ja bērns slimības vai darba nespējas dēļ pats nespēj sev nodrošināt uzturu.
9. Dalībvalstīs atzītu kopdzīves formu partnerus pielīdzina laulātajiem.
10. Parlaments nosaka šo tiesību īstenošanas nosacījumus.

18. pants

1. Deputātiem un bijušajiem deputātiem, kas saņem pensiju, kā arī piederīgie, kuriem ir tiesības uz apgādnieka zaudējuma pensiju, ir tiesības saņemt atlīdzību divu trešdaļu apmērā no izmaksām, kas viņiem ir radušās slimības vai grūtniecības dēļ, kā arī sakarā ar bērna piedzimšanu.
2. Parlaments nosaka šo tiesību īstenošanas nosacījumus.

19. pants

1. Deputātiem ir tiesības uz apdrošināšanu pret risku, kas ir saistīts ar deputāta pilnvaru īstenošanu.
2. Parlaments nosaka šo tiesību īstenošanas nosacījumus. Deputāti sedz vienu trešdaļu no maksājamām apdrošināšanas prēmijām.

20. pants

1. Deputātiem ir tiesības pieprasīt tādu izdevumu atmaksāšanu, kas viņiem radušies saistībā ar deputāta pilnvaru īstenošanu.
2. Par braucieniem uz darba vietām un no tām un par citiem komandējumiem Parlaments atlīdzina faktiski radušās izmaksas.
3. Pārējos ar deputāta pilnvaru īstenošanu saistītos izdevumus var kompensēt, pamatojoties uz vienotu likmi.

4. Parlaments nosaka šo tiesību īstenošanas nosacījumus.
5. 9. panta 3. punktu piemēro *mutatis mutandis*.

21. pants

1. Deputātiem ir tiesības saņemt tādu personīgu līdzstrādnieku palīdzību, kurus viņi brīvi izvēlas.
2. Parlaments sedz ar šo personīgu līdzstrādnieku nodarbināšanu faktiski saistītos izdevumus.
3. Parlaments nosaka šo tiesību īstenošanas nosacījumus.

22. pants

1. Deputātiem ir tiesības izmantot Parlamenta biroju un sakaru iekārtas, kā arī dienesta automašīnas.
2. Parlaments nosaka šo tiesību īstenošanas nosacījumus.

23. pants

1. Visus maksājumus veic no Eiropas Savienības budžeta.
2. Maksājumus saskaņā ar 10., 13., 14., 15. un 17. pantu veic ik mēnesi euro vai pēc deputāta izvēles — tās dalībvalsts valūtā, kurā atrodas viņa/viņas dzīves vieta. Parlaments nosaka nosacījumus, saskaņā ar kuriem veic maksājumus.

24. pants

Lēmumi, kas pieņemti šā nolikuma īstenošanai, stājas spēkā pēc to publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

II DAĻA

PĀREJAS NOTEIKUMI

25. pants

1. Parlamenta deputāti, kas bija ievēlēti pirms šā nolikuma stāšanās spēkā un tika ievēlēti atkārtoti, var izvēlēties izmantot dalībvalstu līdzšinējo sistēmu attiecībā uz algu, pārejas pabalstu, kā arī pensiju visā viņu darbības laikā.
2. Maksājumus veic no attiecīgās dalībvalsts budžeta.

26. pants

1. Deputāti, kas saskaņā ar 25. pantu ir izvēlējušies izmantot dalībvalstu līdzšinējo sistēmu, rakstiski paziņo par to Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam 30 dienu laikā pēc šā nolikuma stāšanās spēkā.

2. Lēmums ir galīgs un nav atsaucams.
3. Ja paziņojums nav iesniegts šā termiņa laikā, ir spēkā šā nolikuma noteikumi.

27. pants

1. Eiropas Parlamenta izveidotais brīvprātīgais pensiju fonds pēc šā nolikuma stāšanās spēkā tiek saglabāts deputātiem vai bijušajiem deputātiem, kuri jau ir ieguvuši tiesības uz maksājumiem no šā fonda vai kuri šīs tiesības iegūs nākotnē.
2. Iegūtās tiesības un nākotnē paredzamās tiesības saglabājas pilnā apjomā. Parlaments var noteikt priekšnoteikumus un nosacījumus jaunu tiesību vai nākotnē paredzamo tiesību iegūšanai.
3. Deputātiem, kas saņem algu saskaņā ar 10. pantu, var nepiešķirt jaunas tiesības vai nākotnē paredzamās tiesības pensiju fondā.
4. Pensiju fonds nav to deputātu rīcībā, kuri pēc šā nolikuma stāšanās spēkā pirmo reizi tiek ievēlēti Parlamentā.
5. 9. panta 3. punktu un 14. panta 3. punktu piemēro *mutatis mutandis*.

28. pants

1. Tiesības uz pensiju, kuras deputāts šā nolikuma ieviešanas dienā ir ieguvis saskaņā ar atsevišķu valstu noteikumiem, saglabājas pilnā apjomā.
2. Ja deputāta pilnvaru īstenošanas ilgums Eiropas Parlamentā vai kādas dalībvalsts parlamentā nav pietiekams, lai saskaņā ar atsevišķu valstu noteikumiem radītu tiesības saņemt pensiju, šo laiku ņem vērā pensijas aprēķināšanā, pamatojoties uz šo nolikumu. Parlaments var noslēgt vienošanās ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm par iegūto tiesību pārcelšanu.

29. pants

1. Pārejas periodam, kas nav ilgāks par Eiropas Parlamenta diviem sasaukumiem, dalībvalstis attiecībā uz deputātiem, kas ir ievēlēti no šīm valstīm, var pieņemt tādus noteikumus par algu, pārejas pabalstu, pensiju un apgādnieka zaudējuma pensiju, kas atšķiras no šā nolikuma noteikumiem.
2. Šādu noteikumu pieņemšanas rezultātā deputāti vismaz jāpielīdzina attiecīgo dalībvalstu parlamentu deputātiem.
3. Visus maksājumus veic no attiecīgās dalībvalsts budžeta.
4. Šādi noteikumi neietekmē deputātu tiesības saskaņā ar šā nolikuma 18.—22. pantu.

III DAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMS

30. pants

Šis nolikums stājas spēkā tā Eiropas Parlamenta sasaukuma pirmajā dienā, kas sākas 2009. gadā.

Strasbūrā, 2005. gada 28. septembrī

*Eiropas Parlamenta vārdā
Priekšsēdētājs*

J. BORRELL FONTELLES

Šis dokuments ir tikai informatīvs, un tam nav juridiska spēka. Eiropas Savienības iestādes neatbild par tā saturu. Attiecīgo tiesību aktu un to preambulu autentiskās versijas ir publicētas Eiropas Savienības “Oficiālajā Vēstnesī” un ir pieejamas datubāzē “Eur-Lex”. Šie oficiāli spēkā esošie dokumenti ir tieši pieejami, noklikšķinot uz šajā dokumentā iegultajām saitēm

► **B** **Pamatnolīgums par Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas attiecībām**
(OV L 304, 20.11.2010., 47. lpp.)

Grozīts ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
► M1	Nolīgums starp Eiropas Parlamentu un Eiropas Komisiju	L 45	46	17.2.2018.

▼B**Pamatnolīgums par Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas attiecībām****I. PIEMĒROŠANAS JOMA**

1. Lai labāk atspoguļotu Parlamenta un Komisijas jaunās īpašās partnerattiecības, abas iestādes vienojas par šādiem pasākumiem, lai stiprinātu Komisijas politisko atbildību un leģitimitāti, paplašinātu konstruktīvu dialogu un uzlabotu informācijas apriti starp abām iestādēm, kā arī sadarbību attiecībā uz procedūrām un plānošanu.

Tās arī vienojas par īpašiem noteikumiem:

- par Komisijas sanāksmēm ar valstu ekspertiem, kā izklāstīts I pielikumā,
- par konfidencialas informācijas nosūtīšanu Parlamentam, kā izklāstīts II pielikumā,
- par starptautisku nolīgumu apspriešanu un noslēgšanu, kā izklāstīts III pielikumā, un
- par Komisijas darba programmas grafiku, kā izklāstīts IV pielikumā.

II. POLITISKĀ ATBILDĪBA

2. Komisijas priekšsēdētāja amata kandidāts pēc tam, kad viņa kandidatūru ir izvirzījusi Eiropadome, iesniegs Parlamentam sava pilnvaru termiņa politiskās vadlīnijas, lai pirms ievēlēšanas balsojuma varētu veikt viedokļu apmaiņu ar Parlamentu, pamatojoties uz pietiekamu informāciju.

3. Saskaņā ar Reglamenta 106. pantu Parlaments savlaicīgi sazinās ar ievēlēto Komisijas priekšsēdētāju, pirms tiek uzsāktas procedūras, kas attiecas uz jaunās Komisijas apstiprināšanu Parlamentā. Parlaments ņem vērā ievēlēta priekšsēdētāja piezīmes.

Komisijas locekļu kandidāti nodrošina pilnīgu atklātību par visu būtisko informāciju, kas saistīta ar pienākumu neatkarīgu pildīšanu, kā noteikts LESD 245. pantā.

Procedūras izstrādā tā, lai nodrošinātu, ka visus Komisijas kandidātus izvērtē atklāti, godīgi un konsekventi.

▼M1

4. Neskarot Komisijas koleģialitātes principu, katrs Komisijas loceklis ir politiski atbildīgs par darbību tajā jomā, kas viņam/viņai ir uzticēta.

Komisijas priekšsēdētājs ir pilnībā atbildīgs par jebkāda tāda interešu konflikta konstatēšanu, kas liedz kādam Komisijas loceklim pildīt viņa/-viņas pienākumus.

Komisijas priekšsēdētājs ir atbildīgs arī par turpmāko rīcību, kas šādos apstākļos jāveic, un nekavējoties rakstiski informē par to Parlamenta priekšsēdētāju.

Komisijas locekļu piedalīšanos vēlēšanu kampaņās regulē Eiropas Komisijas locekļu Rīcības kodekss.

▼ **M1**

Komisijas locekļi var piedalīties vēlēšanu kampaņās Parlamenta vēlēšanās, arī kā kandidāti. Viņi var arī tikt izvēlēti par Eiropas politisko partiju vadošajiem kandidātiem (*Spitzenkandidat*) Komisijas priekšsēdētāja amatam.

Komisijas priekšsēdētājs laicīgi informē Parlamentu par to, vai viens vai vairāki Komisijas locekļi kandidēs Parlamenta vēlēšanu kampaņās, kā arī par pasākumiem, kas veikti, lai nodrošinātu neatkarības, godīguma un apdomības principu ievērošanu, kuri paredzēti LESD 245. pantā un Eiropas Komisijas locekļu Rīcības kodeksā.

Ikviens Komisijas loceklis, kas kandidē Parlamenta vēlēšanās vai piedalās Parlamenta vēlēšanu kampaņā, apņemsies kampaņas laikā atturēties pieņemt nostāju, kas neatbilstu viņam/viņai noteiktajam konfidencialitātes ievērošanas pienākumam vai kas pārkāptu koleģialitātes principu.

Komisijas locekļi, kas kandidē Parlamenta vēlēšanās vai piedalās Parlamenta vēlēšanu kampaņās, nedrīkst izmantot Komisijas cilvēkresursus vai materiālos resursus pasākumiem, kas ir saistīti ar vēlēšanu kampaņu.

▼ **B**

5. Ja Parlaments prasa Komisijas priekšsēdētāju izteikt neuzticību kādam Komisijas loceklim, priekšsēdētājs rūpīgi apsver, vai viņam vajadzētu pieprasīt šā Komisijas locekļa atkāpšanos no amata saskaņā ar LES 17. panta 6. punktu. Priekšsēdētājs vai nu pieprasa šā Komisijas locekļa atkāpšanos, vai arī nākamajā sesijā paskaidro Parlamentam savu atteikumu to darīt.

6. Ja savu pilnvaru termiņa laikā nepieciešams nomainīt kādu Komisijas locekli saskaņā ar LESD 246. panta otro daļu, Komisijas priekšsēdētājs pirms piekrišanas Padomes lēmumam nopietni apsver apspriedēs ar Parlamentu gūto rezultātu.

Parlaments nodrošina attiecīgo procedūru īstenošanu pietiekami ātri, lai ļautu Komisijas priekšsēdētājam nopietni apsvērt Parlamenta viedokli pirms jaunā Komisijas locekļa iecelšanas amatā.

Tāpat arī saskaņā ar LESD 246. panta trešo daļu, ja atlikušais Komisijas pilnvaru termiņš ir īss, Komisijas priekšsēdētājs nopietni apsvērs Parlamenta nostāju.

7. Ja Komisijas priekšsēdētājs Komisijas pilnvaru laikā plāno mainīt Komisijas locekļu pienākumu sadalījumu saskaņā ar LESD 248. pantu, viņš/viņa laicīgi informē Parlamentu, lai varētu apspriesties ar Parlamentu par šīm izmaiņām. Priekšsēdētāja lēmums par amata pienākumu sadalījuma maiņu var stāties spēkā nekavējoties.

8. Ja Komisija ierosina pārskatīt Komisāru rīcības kodeksu attiecībā uz interešu konfliktu vai rīcības ētiskumu, tā noskaidros Parlamenta viedokli.

▼B

III. KONSTRUKTĪVS DIALOGS UN INFORMĀCIJAS PLŪSMA

i) Vispārīgi noteikumi

9. Komisija garantē, ka ievēros vienlīdzīgas attieksmes pamatprincipu attiecībā uz Parlamentu un Padomi, jo īpaši attiecībā uz piedalīšanos sanāksmēs un nodrošināšanu ar tekstiem vai citu informāciju, it sevišķi likumdošanas un budžeta jautājumos.

10. Savas kompetences ietvaros Komisija veic pasākumus, lai labāk iesaistītu Parlamentu, cik vien iespējams ņemot vērā Parlamenta viedokli kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā.

11. Lai īstenotu Parlamenta un Komisijas īpašās partnerattiecības, tiek veikti vairāki šādi pasākumi, kā izklāstīts turpmāk:

- Komisijas priekšsēdētājs vismaz divreiz gadā pēc Parlamenta uzaicinājuma apmeklē Priekšsēdētāju konferences sanāksmes, lai apspriestu jautājumus, kas skar kopējas intereses,
- Komisijas priekšsēdētājs uztur pastāvīgu dialogu ar Parlamenta priekšsēdētāju par svarīgākajiem horizontālajiem jautājumiem un būtiskiem likumdošanas priekšlikumiem. Šajā dialogā būtu jāiekļauj arī uzaicinājumi Parlamenta priekšsēdētājam apmeklēt Komisāru kolēģijas sanāksmes,
- Komisijas priekšsēdētāju vai par starpiestāžu attiecībām atbildīgo priekšsēdētāja vietnieku uzaicina apmeklēt Priekšsēdētāju konferences un Komiteju priekšsēdētāju konferences sanāksmes, kad paredzēts apspriest konkrētus jautājumus saistībā ar plenārsēdes darba kārtības noteikšanu, Parlamenta un Komisijas attiecībām un likumdošanas un budžeta jautājumiem,
- katru gadu notiek Priekšsēdētāju konferences, Komiteju priekšsēdētāju konferences un Komisāru kolēģijas sanāksme, lai apspriestu būtiskus jautājumus, tostarp Komisijas darba programmas sagatavošanu un īstenošanu,
- Priekšsēdētāju konference un Komiteju priekšsēdētāju konference laicīgi informē Komisiju par tādu savu diskusiju rezultātiem, kas skar starpiestāžu jautājumus. Arī Parlaments pilnībā un regulāri informē Komisiju par sanāksmju rezultātiem saistībā ar sesiju sagatavošanu, ņemot vērā Komisijas viedokli. Tas neskar 45. punktu,
- Parlamenta ģenerālsekretārs un Komisijas ģenerālsekretārs regulāri tiekas, lai nodrošinātu pastāvīgu būtiskas informācijas plūsmu starp abām iestādēm.

12. Katrs Komisijas loceklis nodrošina regulāru un nepastarpinātu informācijas apmaiņu starp Komisijas locekli un attiecīgās Parlamenta komitejas priekšsēdētāju.

13. Komisija jebkuru likumdošanas priekšlikumu un nozīmīgu iniciatīvu vai lēmumu publisko tikai pēc tam, kad par to ir rakstiski paziņojusi Parlamentam.

▼B

Pamatojoties uz Komisijas darba programmu un savstarpēji vienojoties, abas iestādes iepriekš nosaka svarīgākās iniciatīvas, ko iesniegs izskatīšanai plenārsēdē. Parasti Komisija šādas iniciatīvas vispirms iesniegs plenārsēdē un tikai pēc tam darīs publiski pieejamas sabiedrībai.

Līdzīgi tās nosaka tos priekšlikumus un iniciatīvas, par kurām informēs Priekšsēdētāju konferenci vai, piemērotā veidā informējot, attiecīgo parlamentāro komiteju vai tās priekšsēdētāju.

Šos lēmumus pieņem abu iestāžu regulārā dialogā, kas paredzēts 11. punktā, un tos regulāri atjaunina, pienācīgi ņemot vērā jebkādas politiskās norises.

14. Ja ārpus iestādēm izplata kādu iekšēju Komisijas dokumentu, par ko Parlaments nav bijis informēts saskaņā ar šo pamatnolīgumu, Parlamenta priekšsēdētājs var pieprasīt šā dokumenta tūlītēju nosūtīšanu Parlamentam, lai ar to iepazīstinātu Parlamenta deputātus pēc viņu pieprasījuma.

15. Komisija sniegs pilnīgu informāciju un dokumentāciju par tās sanāksmēm ar valstu ekspertiem saistībā ar Savienības tiesību aktu sagatavošanu un īstenošanu, tostarp attiecībā uz ieteikuma tiesību aktiem un deleģētiem aktiem. Ja to pieprasa Parlaments, Komisija uz šīm sanāksmēm var uzaicināt arī Parlamenta ekspertus.

Attiecīgie noteikumi ir noteikti I pielikumā.

16. Trīs mēnešu laikā pēc Parlamenta rezolūcijas pieņemšanas Komisija sniedz Parlamentam rakstisku informāciju par darbībām, ko tā veikusi pēc īpašiem pieprasījumiem, kas tai izteikti Parlamenta rezolūcijās, ieskaitot informāciju par gadījumiem, kad tā nav varējusi ņemt vērā Parlamenta viedokli. Šo termiņu var saīsināt, ja pieprasījums ir steidzams. To var pagarināt par vienu mēnesi, ja pieprasījums saistīts ar apjomīgāku darbu un ja tas ir pietiekami pamatoti. Parlaments nodrošina, ka šī informācija iestādē tiek plaši izplatīta.

Parlaments centīsies izvairīties uzdot mutiskus vai rakstiskus jautājumus par tādiem tematiem, par kuriem Komisija jau ir turpmākā rakstiskā saziņā informējusi Parlamentu par savu nostāju.

Komisija apņemas ziņot par konkrētiem pasākumiem saistībā ar pieprasījumu iesniegt priekšlikumu saskaņā ar LESD 225. pantu (likumdošanas iniciatīvas ziņojums) trīs mēnešu laikā pēc attiecīgās rezolūcijas pieņemšanas plenārsēdē. Komisija nāk klajā ar likumdošanas priekšlikumu ne vēlāk kā viena gada laikā vai iekļauj priekšlikumu tās nākamā gada darba programmā. Ja Komisija neiesniedz priekšlikumu, tā detali-zēti informē Parlamentu par iemesliem.

Komisija apņemas arī pievērsties ciešai Komisijas sadarbībai ar Parlamentu agrīnā posmā attiecībā uz likumdošanas iniciatīvas pieprasījumiem, kuri izriet no pilsoņu iniciatīvām.

▼B

Attiecībā uz budžeta izpildes apstiprināšanas procedūru piemēro šā pamatnolīguma 31. punktā paredzētos īpašos noteikumus.

17. Ja iniciatīvas, ieteikumi vai lūgumi ir iesniegti saskaņā ar LESD 289. panta 4. punktu, Komisija pēc pieprasījuma informē Parlamentu attiecīgās parlamentārās komitejas sēdē par savu nostāju attiecībā uz minētajiem priekšlikumiem.

18. Abas iestādes vienojas sadarboties jomā, kas saistīta ar attiecībām ar valstu parlamentiem.

Parlaments un Komisija sadarbojas, lai īstenotu LESD 2. protokolu par subsidiaritātes principa un proporcionālītātes principa piemērošanu. Šāda sadarbība ietver pasākumus saistībā ar valstu parlamentu iesniegto pamatoto atzinumu nepieciešamo tulkošanu.

Ja ir izpildīti LESD 2. protokola 7. pantā minētie nosacījumi, Komisija iesniedz visu valstu parlamentu sniegto pamatoto atzinumu tulkojumus kopā ar savu nostāju šajā jautājumā.

19. Komisija informē Parlamentu par savu ekspertu grupu sarakstu, kuras izveidotas, lai palīdzētu Komisijai īstenot tās iniciatīvas tiesības. Šo sarakstu regulāri atjaunina un dara publiski pieejamu.

Saskaņā ar šo pamatnolīgumu un pēc attiecīgās parlamentārās komitejas priekšsēdētāja īpaša un pamatota pieprasījuma Komisija atbilstošā veidā šo komiteju informē par šādu grupu darbību un to sastāvu.

20. Abas iestādes ar atbilstošiem mehānismiem uztur konstruktīvu dialogu par svarīgiem administratīviem jautājumiem, jo īpaši tādiem, kas tieši ietekmē Parlamenta administrāciju.

21. Parlaments noskaidro Komisijas viedokli, ja tiek ierosināts pārskatīt Parlamenta Reglamentu jautājumā par attiecībām ar Komisiju.

22. Ja uz informāciju, kas tiek nodota saskaņā ar šo pamatnolīgumu, attiecas konfidencialitāte, piemēro noteikumus, kas paredzēti II pielikumā.

ii) Starptautiskie nolīgumi un paplašināšanās

23. Parlamentu nekavējoties un pilnībā informē par visiem starptautisku nolīgumu sarunu posmiem un to noslēgšanu, tostarp par sarunu norāžu definēšanu. Komisija rīkojas tā, lai pilnībā izpildītu LESD 218. pantā minētos pienākumus, vienlaikus ievērojot katras iestādes lomu saskaņā ar LES 13. panta 2. punktu.

Komisija ievēro III pielikumā minētos noteikumus.

24. Informāciju, kas minēta 23. punktā, Parlamentam sniedz savlaicīgi, lai tam vajadzības gadījumā būtu iespēja paust savu viedokli un Komisija pēc iespējas varētu ņemt vērā Parlamenta viedokli. Šo informāciju parasti Parlamentam sniedz ar atbildīgās parlamentārās komitejas starpniecību un, ja nepieciešams, arī plenārsēdē. Attiecīgi pamatotos gadījumos to sniedz vairāk nekā vienai parlamentārajai komitejai.

▼B

Parlaments un Komisija apņemas izstrādāt atbilstīgas procedūras un drošības pasākumus konfidenciālas informācijas nosūtīšanai no Komisijas Parlamentam saskaņā ar II pielikuma noteikumiem.

25. Ņemot vērā iestāžu atšķirīgās institucionālās lomas, abas iestādes atzīst, ka Komisijai jāpārstāv Eiropas Savienība starptautiskās sarunās, izņemot sarunas, kas attiecas uz kopējo ārpolitiku un drošības politiku, un citus Līgumos paredzētos gadījumus.

Gadījumos, kad Komisija pārstāv Savienību starptautiskās konferencēs, tā pēc Parlamenta pieprasījuma veicina Eiropas Parlamenta deputātu delegācijas iekļaušanu novērotāju statusā Savienības delegācijās, lai tas gūtu tūlītēju un pilnīgu informāciju par konferences darba gaitu. Komisija apņemas attiecīgā gadījumā sistemātiski informēt Parlamenta delegāciju par sarunu rezultātiem.

Eiropas Parlamenta deputāti nedrīkst tieši piedalīties šādās sarunās. Atkarībā no juridiskajām, tehniskajām un diplomātiskajām iespējām Komisija viņiem var piešķirt novērotāja statusu. Atteikuma gadījumā Komisija informē Parlamentu par atteikuma iemesliem.

Turklāt Komisija atbalsta Eiropas Parlamenta deputātu dalību novērotāju statusā visās attiecīgās sanāksmēs savā atbildības jomā pirms un pēc sarunu kārtām.

26. Saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem Komisija sistemātiski informē Parlamentu un atbalsta Eiropas Parlamenta deputātu dalību novērotāju statusā Savienības delegāciju sastāvā tādu struktūru sanāksmēs, kas izveidotas ar daudzpusējiem starptautiskiem nolīgumiem, kuros piedalās Savienība, kad šādām struktūrām jāpieņem lēmumi, kuriem nepieciešama Parlamenta piekrišana vai kuru īstenošanai var būt vajadzīgi ar parasto likumdošanas procedūru pieņemti tiesību akti.

27. Komisija šajos gadījumos arī sniedz Parlamenta delegācijai, kas iekļauta Savienības delegācijā starptautiskā konferencē, iespēju izmantot visu Savienības delegācijas aprīkojumu saskaņā ar vispārējo principu par labu sadarbību starp iestādēm un ņemot vērā pieejamās loģistikas iespējas.

Parlamenta priekšsēdētājs nosūta Komisijas priekšsēdētājam priekšlikumu par Parlamenta delegācijas iekļaušanu Savienības delegācijā ne vēlāk kā četras nedēļas pirms konferences sākuma, norādot Parlamenta delegācijas vadītāju un to Eiropas Parlamenta deputātu skaitu, kuri jāiekļauj. Attiecīgi pamatotos gadījumos šo termiņu izņēmuma kārtā var saīsināt.

Parlamenta delegācijā iekļauto Eiropas Parlamenta deputātu un palīgpersonāla skaits ir proporcionāls Savienības delegācijas kopējam lielumam.

▼B

28. Komisija pilnīgi informē Parlamentu par pievienošanās sarunu norisi un it īpaši par galvenajiem aspektiem un notikumiem, lai tas savlaicīgi varētu formulēt savu viedokli saskaņā ar attiecīgajām Parlamenta procedūrām.

29. Ja Parlaments pieņem ieteikumu par 28. punktā minētajiem jautājumiem saskaņā ar Reglamenta 90. panta 4. punktu un ja svarīgu iemeslu dēļ Komisija nolemj, ka tā šo ieteikumu nevar atbalstīt, tad tā izklāsta iemeslus Parlamenta plenārsēdē vai nākamajā attiecīgās parlamentārās komitejas sēdē.

iii) Budžeta īstenošana

30. Pirms līdzekļu devēju konferencēs izteikt finansiālus solījumus, kas nozīmē jaunas finanšu saistības un kam vajadzīga budžeta lēmējinstītūcijas piekrišana, Komisija informē budžeta lēmējinstītūciju un iepazīstas ar tās piezīmēm.

31. Saistībā ar LESD 319. pantā noteikto ikgadējo budžeta izpildes apstiprināšanu Komisija nosūta attiecīgā gada budžeta kontrolei vajadzīgo informāciju, ko šajā nolūkā tai prasa tās parlamentārās komitejas priekšsēdētājs, kura ir atbildīga par budžeta izpildes apstiprināšanas kārtību saskaņā ar Parlamenta Reglamenta VII pielikumu.

Ja parādās jauni fakti attiecībā uz iepriekšējiem gadiem, kuru budžeta izpilde jau ir apstiprināta, Komisija iesniedz visu ar to saistīto vajadzīgo informāciju, lai varētu rast abām pusēm pieņemamu risinājumu.

iv) Attiecības ar regulatīvajām aģentūrām

32. Kandidātiem, kas izvirzīti regulatīvo aģentūru izpilddirektora amatam, jāierodas uz uzklaušanās parlamentārajās komitejās.

Turklāt, ņemot vērā 2009. gada martā izveidotās starpiestāžu darba grupas par aģentūrām diskusijas, Komisija un Parlaments centīsies rast kopēju pieeju attiecībā uz decentralizēto aģentūru lomu un vietu Savienības institucionālajā vidē un kopējām vadlīnijām par šādu aģentūru izveidi, struktūru un darbību, kā arī attiecībā uz finansējuma, budžeta, uzraudzības un pārvaldības jautājumiem.

IV. SADARBĪBA ATTIECĪBĀ UZ LIKUMDOŠANAS PROCEDŪRĀM UN PLĀNOŠANU**i) Komisijas darba programmas un Eiropas Savienības programmas izstrāde**

33. Komisija ierosina Savienības gada un daudzgadu programmu izstrādi, lai panāktu iestāžu savstarpējas vienošanās.

34. Katru gadu Komisija iepazīstina ar savu darba programmu.

▼B

35. Abas iestādes sadarbojas saskaņā ar IV pielikumā sniegto grafiku.

Komisija ņem vērā Parlamenta paustās prioritātes.

Komisija sniedz pietiekami detalizētu informāciju attiecībā uz to, kas paredzēts tās darba programmas katrā punktā.

36. Komisija sniedz paskaidrojumus, ja tā nevar iesniegt atsevišķus priekšlikumus, kas paredzēti attiecīgā gada darba programmā, vai ja tā atkāpjas no programmas. Komisijas priekšsēdētāja vietnieks, kas atbild par starpiestāžu attiecībām, apņemas regulāri ziņot Komiteju priekšsēdētāju konferencei par Komisijas darba programmas politiskās piemērošanas galvenajiem virzieniem attiecīgajā gadā.

ii) Aktu pieņemšanas procedūras

37. Komisija apņemas rūpīgi iepazīties ar Parlamenta pieņemtajiem grozījumiem Komisijas likumdošanas priekšlikumos, lai tos ņemtu vērā jebkurā grozītajā priekšlikumā.

Komisija, saskaņā ar LESD 294. pantu sniedzot atzinumu par Parlamenta veiktajiem grozījumiem, apņemas maksimāli ņemt vērā otrajā lasījumā pieņemtos grozījumus; ja svarīgu iemeslu dēļ un pēc tam, kad tos izskatījusi kolēģija, Komisija nolemj nepieņemt vai neatbalstīt šos grozījumus, tā paskaidro savu lēmumu Parlamentam un jebkurā gadījumā paskaidro to savā atzinumā par Parlamenta grozījumiem saskaņā ar LESD 294. panta 7. punkta c) apakšpunktu.

38. Izskatot iniciatīvu, ko saskaņā ar LESD 76. pantu iesniegusi vismaz ceturtdaļa dalībvalstu, Parlaments apņemas attiecīgajā komitejā nepieņemt ziņojumu, kamēr nav saņemts Komisijas atzinums par šo iniciatīvu.

Komisija apņemas sniegt atzinumu par šādu iniciatīvu ne vēlāk kā 10 nedēļas pēc tā iesniegšanas.

39. Pirms atsaukt priekšlikumu, par ko Parlaments jau ir paudis nostāju pirmajā lasījumā, Komisija pienācīgā laikā sniedz detalizētu paskaidrojumu.

Komisija sava pilnvaru termiņa sākumā izskata visus vēl nepieņemtos priekšlikumus, lai politiski apstiprinātu vai atsauktu tos, pienācīgi ņemot vērā Parlamenta viedokli.

40. Saistībā ar īpašajām likumdošanas procedūrām, kad ir jāapspriežas ar Parlamentu, un citām procedūrām, piemēram, LESD 148. pantā norādītajām, Komisija:

- i) veic pasākumus, lai labāk iesaistītu Parlamentu, cik vien iespējams ņemot vērā Parlamenta viedokli, it īpaši nodrošinot Parlamentam pietiekamu laiku Komisijas priekšlikuma izskatīšanai;

▼B

- ii) nodrošina, lai Padomes struktūrām savlaicīgi atgādina, ka tās nedrīkst pieņemt politisku vienošanos par priekšlikumiem, kamēr Parlaments nav pieņēmis savu atzinumu. Komisija pieprasa pārrunas ministru līmenī pēc tam, kad Padomes locekļi pieņemamā termiņā izskatījuši Parlamenta atzinumu;
- iii) nodrošina, lai Padome ievēro Eiropas Savienības Tiesas noteiktos principus attiecībā uz atkārtotu apspriešanos ar Parlamentu gadījumos, kad Padome būtiski groza Komisijas priekšlikumu. Komisija informē Parlamentu par jebkuru atgādinājumu Padomei atkārtoti apsprieties;
- iv) apņemas vajadzības gadījumā atsaukt Parlamenta noraidīto likumdošanas priekšlikumu. Ja svarīgu iemeslu dēļ un pēc izskatīšanas kolēģijā Komisija nolemj savu priekšlikumu uzturēt, tā sniedz argumentētu skaidrojumu Parlamentam.

41. Savukārt Parlaments, lai pilnveidotu likumdošanas plānošanu, apņemas:

- i) plānot darba kārtības likumdošanas iedaļas, ievērojot Komisijas darba programmu un rezolūcijas, ko tas ir pieņēmis par šo programmu, it īpaši ņemot vērā prioritāro debašu uzlaboto plānošanu;
- ii) ievērot samērīgus termiņus, ciktāl tas ir lietderīgi procedūrai, pieņemot savu nostāju pirmajā lasījumā saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru vai savu atzinumu saskaņā ar apspriežu procedūru;
- iii) referentus nākamajiem priekšlikumiem pēc iespējas iecelt uzreiz pēc Komisijas darba programmas pieņemšanas;
- iv) vispirms izskatīt atkārtotas apspriešanās pieprasījumus, ja ir saņemta visa vajadzīgā informācija.

iii) Ar labāku likumdošanu saistīti jautājumi

42. Komisija nodrošina uzraudzību pār ietekmes novērtējumiem un to, ka tos veic, izmantojot pārredzamu procedūru, kas garantē neatkarīgu novērtējumu. Ietekmes novērtējumus publicē pienācīgā laikā, izskatot vairākus atšķirīgus scenārijus, tostarp variantu “nekas nav jādara”, un ar tiem parasti iepazīstina attiecīgo parlamentāro komiteju, kamēr tiek sniegta informācija dalībvalstu parlamentiem saskaņā ar LESD 1. un 2. protokolu.

43. Jomās, kurās Parlaments parasti ir iesaistīts likumdošanas procesā, Komisija attiecīgos un pienācīgi pamatotos gadījumos un pēc tam, kad Parlamentam ir dota iespēja paust viedokli, izmanto ieteikuma tiesību aktus. Pieņemot priekšlikumu, Komisija sniedz detalizētu paskaidrojumu Parlamentam par to, kā tā viedoklis ir ņemts vērā.

▼B

44. Lai nodrošinātu labāku pārraudzību pār Savienības tiesību transponēšanu un piemērošanu, Komisija un Parlaments cenšas iekļaut obligātas atbilstības tabulas un saistošu termiņu transponēšanai, kam direktīvu gadījumā parasti nevajadzētu pārsniegt divus gadus.

Papildus īpašiem ziņojumiem un gada ziņojumam par Savienības tiesību piemērošanu Komisija dara pieejamu Parlamentam informācijas kopsavilkumu par visām pārkāpumu procedūrām, sākot no oficiālas paziņojuma vēstules, tostarp, ja to pieprasa Parlaments, par katru gadījumu atsevišķi un ievērojot konfidencialitātes noteikumus, jo īpaši tos, ko atzinusi Eiropas Savienības Tiesa, par jautājumiem, uz kuriem attiecas pārkāpuma procedūra.

V. KOMISIJAS LĪDZDALĪBA PARLAMENTA PROCEDŪRĀS

45. Komisija dalībai plenārsēdēs vai citu Parlamenta struktūrvienību sanāksmēs, ja tāda ir pieprasīta, piešķir prioritāti attiecībā pret citiem pasākumiem vai uzaicinājumiem tajā laikā.

It īpaši Komisija nodrošina, lai parastos apstākļos ikreiz, kad to pieprasa Parlaments, atbildīgie Komisijas locekļi piedalītos plenārsēdēs, kad apspriež darba kārtības jautājumus, kas attiecas uz viņu darbības jomu. Tas attiecas uz provizoriskajiem darba kārtības projektiem, ko Priekšsēdētāju konference apstiprina iepriekšējās sesijas laikā.

Parlaments parasti cenšas nodrošināt, lai sesijas darba kārtības jautājumi, kas ir viena Komisijas locekļa atbildības jomā, tiktu sagrupēti vienkopus.

46. Pēc Parlamenta pieprasījuma paredz regulāru jautājumu stundu ar Komisijas priekšsēdētāju. Šī jautājumu stunda sastāv no divām daļām: pirmā daļa ar politisko grupu vadītājiem vai viņu pārstāvjiem, un tā notiek pilnīgi spontāni; otrā daļa ir veltīta politiskai tēmai, par ko vienojas iepriekš, ne vēlāk kā ceturtdienā pirms attiecīgās sesijas, bet bez sagatavotiem jautājumiem.

Turklāt, lai reformētu esošo jautājumu laiku, ievieš jautājumu stundu ar Komisijas locekļiem, ieskaitot priekšsēdētāja vietnieku ārējo attiecību jautājumos / Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos un rīkojoties pēc modeļa, kāds ir esošajai jautājumu stundai ar Komisijas priekšsēdētāju. Jautājumu stunda ir saistīta ar attiecīgo Komisijas locekļu atbildības jomām.

47. Komisijas locekļus uzklausā pēc viņu pieprasījuma.

Neskarot LESD 230. pantu, abas iestādes vienojas par vispārīgiem noteikumiem attiecībā uz uzstāšanās laika sadali starp iestādēm.

Iestādes vienojas par to, ka paredzētais uzstāšanās laika sadalījums ir jāievēro.

▼B

48. Nolūkā nodrošināt Komisijas locekļa klātbūtni Parlaments apņemas darīt visu iespējamo, lai ievērotu galīgos darba kārtības projektus.

Ja Parlaments groza savu galīgo darba kārtības projektu vai maina sesijas darba kārtības jautājumu secību, tas nekavējoties par to informē Komisiju. Komisija dara visu iespējamo, lai nodrošinātu atbildīgā Komisijas locekļa klātbūtni.

49. Komisija var ierosināt jautājumu iekļaušanu darba kārtībā vēlākais tajā Priekšsēdētāju konferences sanāksmē, kuras laikā apstiprina sesijas galīgo darba kārtības projektu. Parlaments pilnīgi ņem vērā šos priekšlikumus.

50. Parlamentārās komitejas mēģina uzturēt to darba kārtības projektu un darba kārtību.

Ikreiz, kad parlamentārā komiteja groza savu darba kārtības projektu vai darba kārtību, tā nekavējoties informē Komisiju. Parlamentārās komitejas it īpaši cenšas ievērot saprātīgus termiņus, lai Komisijas locekļi varētu piedalīties to sanāksmēs.

Ja nav nepārprotama pieprasījuma, lai parlamentārās komitejas sanāksmē piedalītos kāds Komisijas loceklis, tad Komisija nodrošina, lai to pārstāvētu kāds kompetents attiecīga līmeņa ierēdnis.

Parlamentārās komitejas cenšas koordinēt savu darbu, tostarp izvairīties no vienlaicīgām sanāksmēm par vienu un to pašu jautājumu, un cenšas nenovirzīties no darba kārtības projekta, lai Komisija varētu nodrošināt pienācīga līmeņa pārstāvību.

Ja komitejas sanāksmē, kurā izskata Komisijas priekšlikumu, ir pieprasīta augsta līmeņa amatpersonas (ģenerāldirektora vai direktora) klātbūtne, Komisijas pārstāvim ir tiesības uzstāties.

VI. NOBEIGUMA NOTEIKUMI

51. Komisija apstiprina savu apņemšanos pēc iespējas ātrāk izskatīt leģislatīvos aktus, kuri netika pielāgoti regulatīvajai kontroles procedūrai pirms Lisabonas līguma spēkā stāšanās, lai novērtētu, vai šie instrumenti ir jāpielāgo deleģēto aktu režīmam, ko ievieša ar LESD 290. pantu.

Pakāpeniski izvērtējot pašlaik regulatīvajā kontroles procedūrā izskatāmo pasākumu raksturu un saturu, lai tos pienācīgā termiņā pielāgotu LESD 290. pantā noteiktajam režīmam, ir galu galā jāpanāk saskanīga deleģēto un īstenošanas aktu sistēma, kura pilnībā atbilstu Līgumam.

▼B

52. Ar šā pamatnolīguma normām papildina Iestāžu nolīgumu par labāku likumdošanas procesu ⁽¹⁾, bet neietekmē šā nolīguma saturu un neskar jebkādas turpmākas izmaiņas tajā. Abas iestādes apņemas vienošies par galvenajām izmaiņām, kas ir jāizdara saistībā ar gatavošanos turpmākajām sarunām par Iestāžu nolīguma par labāku likumdošanas procesu pielāgošanu jaunajiem noteikumiem, kurus ievieša Lisabonas līgums, ņemot vērā pašreizējo praksi un šo pamatnolīgumu un neietekmējot nākotnē paredzētās sarunas starp Parlamentu, Komisiju un Padomi.

Tās vienojas arī par vajadzību uzlabot pastāvošo iestāžu saziņas mehānismu politiskā un tehniskā līmenī attiecībā uz labāku likumdošanas procesu, lai nodrošinātu efektīvu savstarpējo sadarbību starp Parlamentu, Komisiju un Padomi.

53. Komisija apņemas ātri ierosināt Savienības gada un daudzgadu programmu izstrādi, lai panāktu iestāžu nolīgumu noslēgšanu saskaņā ar LES 17. pantu.

Komisijas darba programma ir Komisijas ieguldījums Savienības gada un daudzgadu programmu izstrādē. Pēc tam, kad Komisija ir pieņēmusi darba programmu, ir jānotiek dialogam starp Parlamentu, Padomi un Komisiju, lai noslēgtu nolīgumu par Savienības programmu izstrādi.

Šajā sakarā, tiklīdz Parlamentam, Padomei un Komisijai būs kopēja nostāja par Savienības programmu izstrādi, abas iestādes pārskata šā pamatnolīguma normas, kurās ir reglamentēta programmu izstrāde.

Parlaments un Komisija aicina Padomi pēc iespējas ātrāk iesaistīties diskusijās par Savienības programmu izstrādi, kā tas ir noteikts LES 17. pantā.

54. Abas iestādes regulāri izvērtē, kā šo pamatnolīgumu un tā pielikumus īsteno praksē. Līdz 2011. gada beigām nolīgumu pārskata, ņemot vērā praktisko pieredzi.

⁽¹⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

*I PIELIKUMS***Komisijas sanāksmes ar valstu ekspertiem**

Šajā pielikumā ir noteikta pamatnolīguma 15. punkta īstenošanas kārtība.

1. Piemērošanas joma

Pamatnolīguma 15. punkta noteikumi attiecas uz šādām sanāksmēm:

- 1) Komisijas sanāksmēm, kas notiek Komisijas izveidoto ekspertu grupu ietvaros, kurās piedalīties ir aicinātas valstu iestādes no visām dalībvalstīm, ja to darbs attiecas uz Savienības tiesību aktu izstrādi un īstenošanu, ieskaitot ieteikuma tiesību aktu un deleģēto aktu izstrādi un īstenošanu;
- 2) *ad hoc* Komisijas sanāksmēm, kurās piedalīties ir aicināti valstu eksperti no visām dalībvalstīm, ja to darbs attiecas uz Savienības tiesību aktu izstrādi un īstenošanu, ieskaitot ieteikuma tiesību aktu un deleģēto aktu izstrādi un īstenošanu.

Iepriekšminētie noteikumi neattiecas uz komitoloģijas komiteju sanāksmēm, neskarot spēkā esošos un turpmākos īpašos noteikumus attiecībā uz Parlamenta informēšanu par to, kā Komisija īsteno ieviešanas pilnvaras ⁽¹⁾.

2. Parlamentam nododamā informācija

Komisija apņemas Parlamentam nosūtīt tos pašus dokumentus, ko tā nosūta valstu iestādēm attiecībā uz iepriekšminētajām sanāksmēm. Komisija nosūtīs šos dokumentus, tostarp darba kārtības, izmantojot funkcionējošu Parlamenta pasta adresi tajā pašā laikā, kad tie tiek nosūtīti valstu ekspertiem.

3. Parlamenta ekspertu uzaicināšana

Pēc Parlamenta pieprasījuma Komisija var pieņemt lēmumu uzaicināt Parlamentu nosūtīt Parlamenta ekspertus uz 1. punktā minētajām Komisijas sanāksmēm ar valstu ekspertiem.

⁽¹⁾ Parlamentam nododamā informācija par komitoloģijas komiteju darbu un Parlamenta prerogatīvas komitoloģijas procedūru darbībā ir precīzi definētas citos instrumentos: 1) Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmums 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību (OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.); 2) 2008. gada 3. jūnija Iestāžu nolīgums starp Parlamentu un Komisiju par komitoloģijas procedūrām; un 3) LESD 291. panta īstenošanai nepieciešamie instrumenti.

II PIELIKUMS

Konfidencialas informācijas nodošana Parlamentam**1. Piemērošanas joma**

1.1. Šis pielikums regulē Komisijas tādas konfidencialas informācijas nodošanu Parlamentam un rīcību ar to, kas ir noteikta 1.2. punktā, īstenojot Parlamenta prerogatīvas un kompetenci. Abas iestādes darbojas, ievērojot savstarpējo lojālas sadarbības pienākumu pilnīgas savstarpējas uzticēšanās gaisotnē un strikti ievērojot Līguma attiecīgos noteikumus.

1.2. “Informācija” ir jebkura rakstiska vai mutiska informācija neatkarīgi no tās pasniegšanas veida un sagatavotāja.

1.2.1. “Konfidenciala informācija” ir “ES klasificēta informācija” (*EUCI*) un neklasificēta “cita konfidenciala informācija”.

1.2.2. “ES klasificēta informācija” (*EUCI*) ir visa veida informācija un materiāli, kas ir klasificēti kā “TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET”, “SECRET UE”, “CONFIDENTIEL UE” vai “RESTREINT UE” vai kuriem ir līdzvērtīgas valstu vai starptautiskās klasifikācijas atzīmes un kuru neatļauta publiskošana varētu radīt dažādas pakāpes kaitējumu Savienības vai vienas vai vairāku dalībvalstu interesēm neatkarīgi no tā, vai šāda informācija ir radusies Savienībā vai tā ir saņemta no dalībvalstīm, trešām valstīm vai starptautiskajām organizācijām.

a) TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET: šo klasifikāciju piemēro tikai informācijai un materiāliem, kuru neatļauta publiskošana varētu nodarīt īpaši smagu kaitējumu Savienības vai vienas vai vairāku dalībvalstu būtiskām interesēm;

b) SECRET UE: šo klasifikāciju piemēro tikai informācijai un materiāliem, kuru neatļauta publiskošana varētu radīt nopietnu kaitējumu Savienības vai vienas vai vairāku dalībvalstu būtiskām interesēm;

c) CONFIDENTIEL UE: šo klasifikāciju piemēro tikai informācijai un materiāliem, kuru neatļauta publiskošana varētu kaitēt Savienības vai vienas vai vairāku dalībvalstu būtiskām interesēm;

d) RESTREINT UE: šo klasifikāciju piemēro tikai informācijai un materiāliem, kuru neatļauta publiskošana varētu būt neizdevīga Savienības vai vienas vai vairāku dalībvalstu interesēm.

1.2.3. “Cita konfidenciala informācija” ir jebkura cita konfidenciala informācija, tostarp informācija, uz kuru attiecas profesionālā noslēpuma pienākums, ko ir pieprasījis Parlaments un/vai ko ir nosūtījusi Komisija.

1.3. Komisija nodrošina Parlamentam pieeju konfidencialai informācijai saskaņā ar šā pielikuma noteikumiem, kad tā saņem pieprasījumu par konfidencialas informācijas nodošanu no kādas 1.4. punktā minētās Parlamenta struktūras vai amatpersonas. Turklāt Komisija var jebkāda veida konfidencialu informāciju nodot Parlamentam pēc savas iniciatīvas saskaņā ar šā pielikuma noteikumiem.

1.4. Saistībā ar šo pielikumu konfidencialas informācijas nodošanu Komisijai var pieprasīt:

▼B

- Parlamenta priekšsēdētājs,
- attiecīgo parlamentāro komiteju priekšsēdētāji,
- Prezidijs un Priekšsēdētāju konference, un
- tās Parlamenta delegācijas priekšsēdētājs, kas ir iekļauta Savienības delegācijā kādā starptautiskā konferencē.

- 1.5. Šā pielikuma piemērošanas joma neattiecas uz informāciju par pārkāpumu izskatīšanas procedūrām un konkurences procedūrām, ja datumā, kad no kādas no 1.4. punktā minētajām Parlamenta struktūrām/amatpersonām saņemts pieprasījums, par tām vēl nav saņemts Komisijas galīgais lēmums vai Eiropas Savienības Tiesas spriedums, kā arī uz informāciju par Savienības finanšu interešu aizsardzību. Iepriekšminētais neskar pamatnolīguma 44. punktu un Parlamenta tiesības kontrolēt budžetu.
- 1.6. Šos noteikumus piemēro, neskarot Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 1995. gada 19. aprīļa Lēmumu 95/167/EK, Euratom, EOTK par sīki izstrādātiem noteikumiem attiecībā uz Parlamenta izmeklēšanas tiesību izmantošanu ⁽¹⁾ un attiecīgos noteikumus Komisijas 1999. gada 28. aprīļa Lēmumā 1999/352/EK, EOTK, Euratom, ar ko izveido Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) ⁽²⁾.

2. Vispārīgi noteikumi

- 2.1. Pēc 1.4. punktā minēto Parlamenta struktūru/amatpersonu pieprasījuma Komisija pēc iespējas ātri nodod šai Parlamenta struktūrai/amatpersonai konfidencialo informāciju, kas ir vajadzīga, lai Parlaments varētu īstenot savas prerogatīvas un kompetenci. Abas iestādes saskaņā ar savām pilnvarām un pienākumiem ievēro:

- cilvēku pamattiesības, tostarp tiesības uz taisnīgu tiesu un privātās dzīves neaizskaramību,
- noteikumus, kas reglamentē tiesas un disciplinārās procedūras,
- komercnoslēpumu un darījumu attiecību noslēpumu aizsardzību,
- Savienības interešu aizsardzību, it īpaši to, kas attiecas uz sabiedrības drošību, aizsardzību, starptautiskajām attiecībām, monetāro stabilitāti un finanšu interesēm.

Ja rodas domstarpības, tad ar tām iepazīstina abu iestāžu priekšsēdētājus, lai viņi varētu tās atrisināt.

Konfidencialu informāciju, kas nākusi no kādas valsts, iestādes vai starptautiskas organizācijas, nodod vienīgi ar šīs valsts, iestādes vai organizācijas piekrišanu.

- 2.2. *EUCI* nodod Parlamentam, un Parlaments ar to rīkojas un aizsargā to saskaņā ar kopējiem minimālajiem drošības standartiem, kurus piemēro citas Savienības iestādes, it īpaši Komisija.

⁽¹⁾ OV L 113, 19.5.1995., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 136, 31.5.1999., 20. lpp.

▼B

Komisija, klasificējot informāciju, kuras autors ir tā pati, nodrošinās, ka tiek noteikti attiecīgie klasifikācijas līmeņi, kas atbilst starptautiskajiem standartiem un definīcijām un Komisijas iekšējiem noteikumiem, vienlaikus pienācīgi ņemot vērā Parlamenta vajadzību iepazīties ar klasificētajiem dokumentiem, lai varētu efektīvi īstenot savu kompetenci un prerogatīvas.

- 2.3. Ja rodas šaubas par kādas informācijas konfidencialitāti vai tās klasifikācijas līmeņa atbilstību vai arī ir jāizstrādā atbilstīgi noteikumi tās izsniegšanai saskaņā ar 3.2. punktā minētajām iespējām, abas iestādes nekavējoties un pirms attiecīgā dokumenta nodošanas apspriežas. Šajās apspriedēs Parlamentu pārstāv attiecīgās parlamentārās struktūras priekšsēdētājs, vajadzības gadījumā kopā ar referentu vai amatpersonu, kas ir iesniegusi pieprasījumu. Komisiju pārstāv par attiecīgo jomu atbildīgais Komisijas loceklis pēc tam, kad ir apspriedies ar Komisijas locekli, kas atbild par drošības jautājumiem. Ja rodas domstarpības, tad ar tām iepazīstina abu iestāžu priekšsēdētājus, lai viņi varētu tās atrisināt.
- 2.4. Ja pēc 2.3. punktā noteiktās procedūras piemērošanas domstarpības nav atrisinātas, tad Parlamenta priekšsēdētājs pēc atbildīgās parlamentārās struktūras/amatpersonas, kas ir iesniegusi pieprasījumu, argumentēta pieprasījuma aicina Komisiju pienācīgi norādītā termiņā nodot minēto konfidencialo informāciju, izmantojot kādu no šā pielikuma 3.2. punktā minētajām iespējām. Pirms šā termiņa beigām Komisija rakstiski informē Parlamentu par tās galīgo nostāju, ko vajadzības gadījumā Parlaments var pārsūdzēt.
- 2.5. Tiesības iepazīties ar *EUCI* piešķir saskaņā ar noteikumiem, kurus piemēro personiskās drošības pielaidēm.
 - 2.5.1. Tiesības iepazīties ar “TRÈS SECRET UE /EU TOP SECRET”, “SECRET UE” un “CONFIDENTIEL UE” klasificētu informāciju var piešķirt tikai Parlamenta amatpersonām un tiem Parlamenta darbiniekiem, kas strādā politisko grupu uzdevumā un kam šāda informācija patiešām ir nepieciešama, un kurus parlamentārā struktūra/amatpersona iepriekš noteikusi kā personas, kam ir vajadzīga informācija un kam ir piešķirta atbilstoša drošības pielaide.
 - 2.5.2. Ņemot vērā Parlamenta prerogatīvas un kompetenci, tiem deputātiem, kuriem nav piešķirtas personiskās drošības pielaides, piešķir tiesības iepazīties ar “CONFIDENTIEL UE” dokumentiem saskaņā ar praktisko kopēji pieņemto kārtību, tostarp liekot svinīgi parakstīties par šo dokumentu satura neizpaušanu nevienai trešai personai.

Tiesības iepazīties ar “SECRET UE” dokumentiem piešķir deputātiem, kuriem ir piešķirta atbilstoša personiskā drošības pielaide.

- 2.5.3. Ar Komisijas atbalstu tiek izstrādāti noteikumi, lai nodrošinātu, ka Parlaments pēc iespējas ātrāk saņem valstu iestāžu palīdzību, kas nepieciešama saistībā ar pielaides procedūru.

Ņemot vērā to personu kategoriju vai kategorijām, kurām ir jāiepazīstas ar konfidencialu informāciju, paziņo vienlaikus ar pieprasījumu.

Pirms ļaut iepazīties ar šādu informāciju, katru personu informē par šīs informācijas konfidencialitātes līmeni un no tā izrietošām drošības saistībām.

▼B

Pārskatot šo pielikumu un 4.1. un 4.2. punktā minētos turpmākos drošības noteikumus, drošības pielāgšanas jautājumu izskatīs vēlreiz.

3. Noteikumi par konfidencialitātes informācijas izsniegšanu un rīcību ar to

- 3.1. Komisijas priekšsēdētājs vai Komisijas loceklis uz savu atbildību dara pieejamu konfidencialitātes informāciju saskaņā ar 2.3. punktā vai attiecīgajā gadījumā saskaņā ar 2.4. punktā noteikto procedūru tai Parlamenta struktūrai/amatpersonai, kas to ir pieprasījusi, ievērojot šādus nosacījumus:

Parlaments un Komisija nodrošina konfidencialitātes informācijas reģistrāciju un izsekojamību.

Tas nozīmē, ka *EUCI*, kas ir klasificēta kā “CONFIDENTIEL UE” un “SECRET UE” informācija, Komisijas Ģenerālsekretariāta centrālais reģistrs nosūta atbilstošajam Parlamenta kompetentajam dienestam, kurš saskaņā ar kopīgi pieņemtajiem noteikumiem nodrošinās tā pieejamību parlamentārajai struktūrai/amatpersonai, kas iesniedza pieprasījumu.

Tās *EUCI* nodošanu, kas ir klasificēta kā “TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET” informācija, reglamentē citi noteikumi, par kuriem ir vienojusies Komisija un parlamentārā struktūra/amatpersona, kas iesniedza pieprasījumu, lai nodrošinātu drošības līmeni, kas atbilst šai klasifikācijai.

- 3.2. Neskarot iepriekšminētos 2.2. un 2.4. punkta noteikumus un 4.1. punktā minētos turpmākos drošības noteikumus, piekļuvi konfidencialitātes informācijai un noteikumus par tās konfidencialitātes saglabāšanu, savstarpēji vienojoties, nosaka pirms informācijas nodošanas. Šī vienošanās starp Komisijas locekli, kurš ir atbildīgs par atbilstošo politikas jomu, un attiecīgo parlamentāro struktūru (ko pārstāv tās priekšsēdētājs)/amatpersonu, kas iesniedza pieprasījumu, paredz vienu no 3.2.1. un 3.2.2. punktā minētajām iespējām, lai nodrošinātu atbilstīgu konfidencialitātes līmeni.

- 3.2.1. Attiecībā uz konfidencialitātes informācijas adresātiem jāparedz viena no šīm iespējām:

— informāciju izsniedz tikai Parlamenta priekšsēdētājam īpašos atbilstīgi pamatotos izņēmuma gadījumos,

— Prezidijs un/vai Priekšsēdētāju konference,

— attiecīgās parlamentārās komitejas priekšsēdētājs un referents,

— visi attiecīgās parlamentārās komitejas locekļi (pilntiesīgie locekļi un viņu aizstājēji),

— visi Eiropas Parlamenta deputāti.

Minēto konfidencialitātes informāciju ir aizliegts publicēt vai nodot citam adresātam bez Komisijas piekrišanas.

- 3.2.2. Attiecībā uz rīcību ar konfidencialitātes informāciju reglamentējošiem noteikumiem ir jāparedz šādas iespējas:

- a) dokumentu izskatīšana drošā lasītavā gadījumos, ja informācija ir klasificēta “CONFIDENTIEL UE” un ar lielāku konfidencialitātes pakāpi;

▼B

b) slēgtā sanāksmē, kurā piedalās tikai Prezidijs, Priekšsēdētāju konferences locekļi vai pilntiesīgie un viņus aizstājošie kompetentās parlamentārās komitejas locekļi, kā arī Parlamenta amatpersonas un tie Parlamenta darbinieki, kuri strādā politisko grupu uzdevumā un kurus saistībā ar vajadzību pēc informācijas iepriekš ir izraudzījušies priekšsēdētājs, un kuru klātbūtne ir patiešām nepieciešama, ja vien viņiem ir vajadzīgais drošības pielāgšanas līmenis, ņemot vērā šādus nosacījumus:

— visiem dokumentiem piešķir numuru, tos izdala sanāksmes sākumā un savāc beigās. Par šiem dokumentiem nedrīkst izdarīt piezīmes un tos nedrīkst kopēt,

— sanāksmes protokolā nemin jautājumu, kas izskatīts, piemērojot konfidencialitātes procedūru.

Pirms informācijas nodošanas visus dokumentos minētos personu datus var dzēst.

Uz adresātiem Parlamentā mutiski nodotu konfidencialu informāciju attiecas tāds pats aizsardzības līmenis, kādu nodrošina saistībā ar rakstisku konfidencialu informāciju. Tas var ietvert informācijas saņēmēja svinīgu apņemšanos, ka viņš neizpaužīs tās saturu nevienai trešai personai.

3.2.3 Ja ir jāizskata rakstiska informācija drošā lasītavā, Parlaments nodrošina šādus apstākļus:

— konfidencialas informācijas drošu glabāšanas sistēmu,

— drošu lasītavu, kurā nav kopēšanas iekārtu, telefonu, faksa aparātu, skeneru vai citu tehnisko dokumentu reproducēšanas vai pārraidīšanas līdzekļu utt.,

— piekļuvi lasītavai reglamentējošu drošības pasākumu īstenošanu, tostarp parakstīšanos lasītavas apmeklētāju reģistrā un svinīgu apņemšanos neizpaust izskatīto konfidencialo informāciju.

3.2.4. Iepriekš izklāstītie noteikumi neierobežo iestāžu iespējas vienoties par citiem līdzvērtīgiem noteikumiem.

3.3. Ja šos noteikumus pārkāpj, tad piemēro noteikumus par sankcijām attiecībā uz deputātiem, kas noteiktas Parlamenta Reglamenta VIII pielikumā, un attiecībā uz Parlamenta ierēdņiem un citiem Parlamenta darbiniekiem – Civildienesta noteikumu ⁽¹⁾ 86. panta spēkā esošās normas vai Kopienų pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 49. pantu.

4. Nobeiguma noteikumi

4.1. Komisija un Parlaments veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu šā pielikuma noteikumu īstenošanu.

⁽¹⁾ Padomes 1968. gada 29. februāra Regula (EEK, Euratom, EOTK) Nr. 259/68, ar ko nosaka Eiropas Kopienų Civildienesta noteikumus un Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību.

▼B

Šim nolūkam Komisijas un Parlamenta kompetentie dienesti cieši koordinē šā pielikuma īstenošanu. Sadarbojoties tiek pārbaudīta konfidencialās informācijas izsekojamība un regulāri tiek kopīgi uzraudzīta piemēroto drošības noteikumu un standartu ievērošana.

Parlaments apņemas vajadzības gadījumā pielāgot savus iekšējos noteikumus, lai īstenotu šajā pielikumā noteiktos konfidencialās informācijas drošību reglamentējošos noteikumus.

Parlaments apņemas pēc iespējas ātrāk pieņemt savus turpmākos drošības noteikumus un, vienojoties ar Komisiju, pārbaudīt šos noteikumus, lai panāktu drošības standartu atbilstību. Tādējādi šis pielikums būs spēkā attiecībā uz:

— tehniskajiem drošības noteikumiem un standartiem, ar kuriem reglamentē rīcību ar konfidencialu informāciju un tās glabāšanu, tostarp drošības pasākumus, kurus veic fiziskās, personāla, dokumentu un IT drošības jomā,

— īpašas uzraudzības komitejas izveidošanu, kuras locekļi ir deputāti, kam ir vajadzīgā pielaide, lai rīkotos ar *EUCI*, kas klasificēta kā “TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET”.

- 4.2. Parlaments un Komisija pārskatīs šo pielikumu un vajadzības gadījumā pielāgos to ne vēlāk kā pārskatīšanas brīdī, kas ir minēts pamatnolīguma 54. punktā, ņemot vērā to, kas ir noticis attiecībā uz:

— turpmākiem drošības noteikumiem, kurus nosaka Parlaments un Komisija,

— citiem nolīgumiem vai tiesību aktiem, kas attiecas uz informācijas nodošanu starp iestādēm.

III PIELIKUMS

Sarunas saistībā ar starptautiskiem nolīgumiem un to noslēgšana

Šajā pielikumā ir paredzēti sīki izstrādāti noteikumi attiecībā uz informācijas sniegšanu Parlamentam par sarunām saistībā ar starptautiskiem nolīgumiem un to noslēgšanu, kā minēts pamatnolīguma 23., 24. un 25. punktā:

1. Komisija vienlaikus informē Parlamentu un Padomi par savu nodomu ierosināt sarunu uzsākšanu.
2. Saskaņā ar pamatnolīguma 24. punktu gadījumos, kad Komisija izstrādā sarunu norāžu priekšlikumu projektus to pieņemšanai Padomē, Komisija tos tajā pašā laikā iesniedz arī Parlamentam.
3. Komisija visā sarunu gaitā pienācīgi ņem vērā Parlamenta piezīmes.
4. Saskaņā ar pamatnolīguma 23. punktu Komisija līdz nolīguma parafēšanas brīdim regulāri un savlaicīgi informē Parlamentu par sarunu norisi un par to, vai Parlamenta piezīmes tika iekļautas apspriežamajā tekstā, un, ja tika iekļautas, tad paskaidro, kādā mērā tās tika iekļautas, bet, ja netika, tad – kāpēc.
5. Gadījumos, kad, slēdzot starptautisku nolīgumu, ir nepieciešama Parlamenta piekrišana, Komisija visā sarunu gaitā Parlamentam sniedz visu to pašu nepieciešamo informāciju, ko tā sniedz Padomei (vai īpašajai Padomes izveidotajai komitejai). Komisija cita starpā nodod arī pieņemto sarunu norāžu grozījumu projektus, sarunu dokumentu projektus, sarunās pieņemtos pantus, nolīguma parafēšanas datumu, par kuru ir panākta vienošanās, un parafējamā nolīguma tekstu. Papildus tam Komisija nodod Parlamentam, tāpat kā tā nodod Padomei (vai īpašajai Padomes izveidotajai komitejai), visus attiecīgos no trešām personām saņemtos dokumentus, ja vien to autors tam ir piekritis. Komisija pastāvīgi informē atbildīgo Parlamenta komiteju par sarunu gaitu un jo īpaši paskaidro, kādā mērā Parlamenta viedokļi tika ņemti vērā.
6. Gadījumos, kad, slēdzot starptautisku nolīgumu, nav nepieciešama Parlamenta piekrišana, Komisija, sniedzot informāciju, kas aptver vismaz sarunu norāžu projektus, pieņemtās sarunu norādes, turpmāko sarunu norisi un nobeigumu, nodrošina, ka Parlaments tiek nekavējoties un pilnībā informēts.
7. Saskaņā ar pamatnolīguma 24. punktu Komisija savlaicīgi sniedz pilnīgu informāciju par starptautiska nolīguma parafēšanu un informē Parlamentu pēc iespējas ātrāk par dienu, kurā plāno Padomei ierosināt šo nolīgumu piemērot pagaidu režīmā, un sniedz šādas izvēles pamatojumu, izņemot gadījumus, kad šā lēmuma steidzamības iemeslu dēļ Komisija nespēj to izdarīt.
8. Komisija savlaicīgi informē vienlaicīgi gan Padomi, gan Parlamentu par savu nodomu ierosināt Padomei starptautiska nolīguma darbības apturēšanu un par tās iemesliem.
9. Attiecībā uz starptautiskiem nolīgumiem, kam saskaņā ar LESD jāpiemēro piekrišanas procedūra, Komisija arī pilnībā informē Parlamentu, pirms tiek apstiprināti šāda nolīguma grozījumi, kuriem Padome izņēmuma kārtā ir piekritusi saskaņā ar LESD 218. panta 7. punktu.

IV PIELIKUMS

Komisijas darba programmas grafiks

Komisijas darba programmas grafikam pievieno sarakstu ar turpmākajos gados pieņemamo leģislatīvo un neleģislatīvo aktu priekšlikumiem. Komisijas darba programma attiecas uz apskatāmo nākamo gadu, un tajā ir sīki izstrādātas norādes par Komisijas prioritātēm turpmākajos gados. Komisijas darba programma tādējādi var kļūt par pamatu strukturētam dialogam ar Parlamentu, lai censtos panākt kopēju izpratni.

Komisijas darba programmā iekļauj arī plānotās iniciatīvas ieteikumu tiesību, atcelšanu un vienkāršošanas jomā.

1. Pirmajā konkrētā gada pusgadā Komisijas locekļi uzsāk pastāvīgo dialogu ar atbilstošajām Parlamenta komitejām par Komisijas darba programmas īstenošanu attiecīgajā gadā un par Komisijas nākotnes darba programmas izstrādi. Pamatojoties uz šo dialogu, katra Parlamenta komiteja ziņo Komiteju priekšsēdētāju konferencei par tā iznākumu.
2. Līdztekus minētajām darbībām Komiteju priekšsēdētāju konference regulāri apmainās ar viedokļiem ar Komisijas priekšsēdētāja vietnieku, kas atbild par iestāžu sakariem, lai novērtētu Komisijas pašreizējās darba programmas īstenošanas situāciju, apspriestu Komisijas nākamās darba programmas sagatavošanu un apkopotu rezultātus, kas iegūti pastāvīgajā divpusējā dialogā starp attiecīgajām Parlamenta komitejām un atbilstošajiem Komisijas locekļiem.
3. Komiteju priekšsēdētāju konference jūnijā iesniedz Priekšsēdētāju konferencei kopsavilkuma ziņojumu, kurā jābūt iekļautiem Komisijas darba programmas īstenošanas pārbaudes rezultātiem, kā arī Parlamenta prioritātēm saistībā ar turpmāko Komisijas darba programmu, un Parlaments par tām informē Komisiju.
4. Pamatojoties uz šo kopsavilkuma ziņojumu, Parlaments jūlija sesijā pieņem rezolūciju, kurā vispārīgi izklāstīta Parlamenta nostāja, it īpaši par pieprasījumiem, kuru pamatā ir likumdošanas iniciatīvas ziņojumi.
5. Katru gadu septembra pirmajā sesijā tiks rīkotas debates par stāvokli Savienībā, kurās Komisijas priekšsēdētājs uzstājas ar runu, apkopojot attiecīgā gada rezultātus un aplūkojot prioritātes nākamajos gados. Šim nolūkam Komisijas priekšsēdētājs papildus runai iesniedz Parlamentam rakstiski izklāstītus galvenos faktorus, ko ņēma vērā, izstrādājot Komisijas darba programmu nākamajam gadam.
6. Sākot ar septembra sākumu, kompetentās parlamentārās komitejas un attiecīgie Komisijas locekļi var sanākt kopā, lai apmainītos ar vēl detalizētākiem viedokļiem par nākamajām prioritātēm katrā politikas jomā. Šādas sanāksmes vajadzības gadījumā noslēdz Komiteju priekšsēdētāju konferences sanāksme ar Komisāru kolēģiju un Priekšsēdētāju konferences sanāksme ar Komisijas priekšsēdētāju.
7. Komisija pieņem darba programmu nākamajam gadam attiecīgā gada oktobrī. Pēc tam Komisijas priekšsēdētājs iepazīstina Parlamentu atbilstošā līmenī ar šo darba programmu.
8. Parlaments var rīkot debates un pieņemt rezolūciju decembra sesijā.

▼B

9. Šo grafiku piemēro katram kārtējam programmas izstrādes posmam, izņemot Parlamenta vēlēšanu gadus, kas sakrīt ar Komisijas pilnvaru termiņa beigām.
10. Šis grafiks neskar nekādus turpmākus nolīgumus par iestāžu programmu izstrādi.

II

(Nelegislatīvi akti)

IESTĀŽU NOLĪGUMI

**IESTĀŽU NOLĪGUMS STARP EIROPAS PARLAMENTU, EIROPAS SAVIENĪBAS PADOMI UN
EIROPAS KOMISIJU PAR LABĀKU LIKUMDOŠANAS PROCESU****IESTĀŽU NOLĪGUMS****(2016. gada 13. aprīlis)****par labāku likumdošanas procesu**

EIROPAS PARLAMENTS, EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME UN EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 295. pantu,

tā kā:

- (1) Eiropas Parlaments, Padome un Komisija ("trīs iestādes") ir apņēmušas pilnas patiesi un pārredzami sadarboties visā likumdošanas ciklā. Šajā saistībā tās atgādina par abu likumdevēju vienlīdzību, kā nostiprināts Līgumos.
- (2) Trīs iestādes atzīst, ka ir kopīgi atbildīgas par augstas kvalitātes Savienības tiesību aktu pieņemšanu un to, lai šādi tiesību akti pievērstu uzmanību jomām, kurās tie var radīt vislielāko pievienoto vērtību Eiropas pilsoņiem, būtu iespējami efektīvi un iedarbīgi, lai sasniegtu kopējos Savienības politikas mērķus, būtu cik vien iespējams vienkārši un skaidri, izvairītos no pārmērīga regulējuma un administratīvā sloga pilsoņiem, pārvaldes iestādēm un uzņēmumiem, un jo īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), un būtu izstrādāti tā, lai atvieglotu to transponēšanu un praktisko piemērošanu un stiprinātu Savienības ekonomikas konkurētspēju un ilgtspēju.
- (3) Trīs iestādes atceras Savienības pienākumu pieņemt tiesību aktus tikai tad, ja tas ir nepieciešams, un tikai tādā apjomā, ciktāl tas ir nepieciešams, saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantu par subsidiaritātes principu un proporcionalitātes principu.
- (4) Trīs iestādes atkārtoti uzsver valstu parlamentu lomu un atbildību, kā noteikts Līgumos, Protokolā Nr. 1 par valstu parlamentu lomu Eiropas Savienībā, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību, Līgumam par Eiropas Savienības darbību un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumam, un Protokolā Nr. 2 par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību.
- (5) Trīs iestādes vienojas, ka, nosakot likumdošanas programmu, būtu pilnībā jāņem vērā ikvienas ierosinātās Savienības darbības potenciālās "Eiropas pievienotās vērtības" analīze, kā arī Eiropas integrācijas trūkuma radīto izmaksu novērtējums gadījumā, ja netiktu veikta Savienības līmeņa darbība.
- (6) Trīs iestādes uzskata, ka apspriedes ar sabiedrību un ieinteresētajām personām, spēkā esošo tiesību aktu *ex post* izvērtēšana un jauno iniciatīvu ietekmes novērtējumi palīdzēs sasniegt mērķi – labāku likumdošanas procesu.
- (7) Lai sekmētu sarunas parastās likumdošanas procedūras gaitā un uzlabotu Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. un 291. panta piemērošanu, šajā nolīgumā tiek noteikti principi, saskaņā ar kuriem Komisija pirms deleģēto aktu pieņemšanas apkopos visas vajadzīgās zināšanas.

- (8) Trīs iestādes apstiprina, ka mērķi vienkāršot Savienības tiesību aktus un samazināt regulatīvo slogu būtu jāīsteno, neskarot Savienības politikas mērķu sasniegšanu, kā noteikts Līgumos, vai vienotā tirgus integritātes aizsardzību.
- (9) Šis nolīgums papildina šādus nolīgumus un deklarācijas par labāku likumdošanas procesu, kas ir joprojām pilnībā saistoši trim iestādēm:
- Iestāžu nolīgums (1994. gada 20. decembris) Paātrināta darba metode tiesību aktu oficiālai kodifikācijai ⁽¹⁾;
 - Iestāžu nolīgums (1998. gada 22. decembris) par kopīgām pamatnostādnēm attiecībā uz Kopienu tiesību aktu izstrādes kvalitāti ⁽²⁾;
 - Iestāžu Nolīgums (2001. gada 28. novembris) par tiesību aktu pārstrādāšanas tehnikas strukturētāku izmantošanu ⁽³⁾;
 - Kopīgā deklarācija (2007. gada 13. jūnijs) par koplēmuma procedūras praktiskajiem aspektiem ⁽⁴⁾;
 - Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas (2011. gada 27. oktobra) kopīgā politiskā deklarācija par skaidrojošiem dokumentiem ⁽⁵⁾.

IR VIENOJUŠIES PAR TURPMĀKO.

I. KOPĒJĀS APŅĒMŠANĀS UN MĒRĶI

1. Ar šo trīs iestādes vienojas panākt labāku likumdošanas procesu, izmantojot virkni iniciatīvu un procedūru, kā izklāstīts šajā nolīgumā.
2. Īstenojot savas pilnvaras un saskaņā ar Līgumos noteiktajām procedūrām un atgādinot, cik lielu nozīmi tās piešķir Kopienas metodei, trīs iestādes vienojas ievērot tādus Savienības tiesību vispārējos principus kā demokrātiska leģitimitāte, subsidiaritāte, proporcionalitāte un juridiskā noteiktība. Turklāt tās vienojas sekmēt vienkāršību, skaidrību un saskaņotību Savienības tiesību aktu izstrādē un sekmēt vislielāko likumdošanas procesa pārskatāmību.
3. Trīs iestādes vienojas, ka Savienības tiesību aktiem vajadzētu būt saprotamiem un skaidriem, ļaut pilsoņiem, pārvaldes iestādēm un uzņēmumiem viegli saprast savas tiesības un pienākumus, ietvert atbilstīgas ziņošanas, uzraudzības un izvērtēšanas prasības, izvairīties no pārmērīga regulējuma un administratīvā sloga un būt praktiski īstenojamiem.

II. PROGRAMMU IZSTRĀDE

4. Trīs iestādes vienojas pastiprināt Savienības gada un daudzgadu programmu izstrādi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 17. panta 1. punktu, kurā Komisijai uzticēts uzdevums ierosināt gada un daudzgadu programmas.

Daudzgadu programmu izstrāde

5. Pēc jaunās Komisijas iecelšanas ilgāka termiņa plānošanas veicināšanas nolūkā trīs iestādes apmainīsies viedokļiem par trīs iestāžu galvenajiem politikas mērķiem un prioritātēm jaunajam pilnvaru termiņam, kā arī – ciktāl iespējams – par indikatīvo grafiku.

Trīs iestādes pēc Komisijas iniciatīvas un atbilstīgi izstrādās kopīgus secinājumus, kuri jāparaksta trīs iestāžu priekšsēdētājiem.

Trīs iestādes pēc Komisijas iniciatīvas veiks minēto kopīgo secinājumu starpposma pārskatīšanu un tos atbilstīgi pielāgos.

⁽¹⁾ OV C 102, 4.4.1996., 2. lpp.

⁽²⁾ OV C 73, 17.3.1999., 1. lpp.

⁽³⁾ OV C 77, 28.3.2002., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 145, 30.6.2007., 5. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 369, 17.12.2011., 15. lpp.

Gada programmu izstrāde – Komisijas darba programma un starpiestāžu programmu izstrāde

6. Komisija iesaistīsies dialogā attiecīgi ar Eiropas Parlamentu un Padomi gan pirms, gan pēc savas gada darba programmas ("Komisijas darba programma") pieņemšanas. Minētais dialogs ietvers šādus elementus:

- a) agrīnas divpusējas viedokļu apmaiņas par nākamā gada iniciatīvām notiks pirms Komisijas priekšsēdētāja un priekšsēdētāja pirmā vietnieka rakstiska dokumenta iesniegšanas, kurās atbilstoši detalizēti izklāsta svarīgas politiskas nozīmes jautājumus nākamajam gadam un iekļauj norādes attiecībā uz Komisijas priekšlikumiem, ko paredzēts atsaukt ("nodomu vēstule");
- b) pēc dienas, kad notiek debates par stāvokli Savienībā, un pirms Komisijas darba programmas pieņemšanas Eiropas Parlaments un Padome apmainīsies viedokļiem ar Komisiju, pamatojoties uz nodomu vēstuli;
- c) starp trīs iestādēm notiks viedokļu apmaiņa par pieņemto Komisijas darba programmu, ievērojot 7. punktu.

Komisija pienācīgi ņems vērā Eiropas Parlamenta un Padomes paustos viedokļus, tostarp to izteiktos iniciatīvas pieprasījumus, ikvienā dialoga posmā.

7. Pēc Komisijas darba programmas pieņemšanas un pamatojoties uz to, trīs iestādes apmainīsies viedokļiem par nākamā gada iniciatīvām un vienosies par kopīgu deklarāciju par starpiestāžu gada programmas izstrādi ("kopīgā deklarācija"), kas jāparaksta trīs iestāžu priekšsēdētājiem. Kopīgajā deklarācijā tiks izklāstīti vispārējie mērķi un prioritātes nākamajam gadam un noteikti svarīgi politiskas nozīmes jautājumi, kurus, neskarot pilnvaras, kas ar Līgumiem ir piešķirtas abiem likumdevējiem, likumdošanas procesā būtu jāizskata prioritārā kārtībā.

Trīs iestādes visa gada garumā regulāri uzraudzīs kopīgās deklarācijas īstenošanu. Šajā nolūkā trīs iestādes attiecīgā gada pavasarī piedalīsies debatēs Eiropas Parlamentā un/vai Padomē par kopīgās deklarācijas īstenošanu.

8. Komisijas darba programmā tiks iekļauti galvenie leģislatīvo un neleģislatīvo aktu priekšlikumi nākamajam gadam, tostarp priekšlikumi par atcelšanu, pārstrādāšanu, vienkāršošanu un priekšlikumu atsaukšana. Komisijas darba programmā par katru jautājumu tiks norādīta šāda informācija, ciktāl tā ir pieejama: paredzētais juridiskais pamats, tiesību akta veids, indikatīvs grafiks attiecībā uz pieņemšanu Komisijā un jebkāda cita būtiska procesuāla informācija, tostarp informācija par ietekmes novērtējuma un izvērtēšanas darbu.

9. Ja Komisija ir iecerējusi atsaukt leģislatīvā akta priekšlikumu – neatkarīgi no tā, vai šādai atsaukšanai sekos pārskatīts priekšlikums – saskaņā ar patiesas sadarbības un institucionālā līdzsvara principu tā norādīs šādas atsaukšanas iemeslus un attiecīgā gadījumā sniegs norādi par turpmākiem iecerētiem soļiem un precīzu grafiku, un uz šā pamata rīkos pienācīgas starpiestāžu apspriedes. Komisija pienācīgi ņems vērā abu likumdevēju nostājas un reaģēs uz tām.

10. Komisija nekavējoties un detalizēti izskatīs Eiropas Parlamenta vai Padomes pieprasījumus par priekšlikumiem Savienības aktiem, ievērojot attiecīgi Līguma par Eiropas Savienības darbību 225. vai 241. pantu.

Komisija uz šādiem pieprasījumiem atbildēs trīs mēnešu laikā, īpašā paziņojumā norādot, kādus pasākumus tā šajā sakarā ir nolēmusi veikt. Ja Komisija, reaģējot uz šādu pieprasījumu, nolēmj priekšlikumu neiesniegt, tā informēs attiecīgo iestādi par detalizētiem iemesliem un attiecīgā gadījumā sniegs analīzi par iespējamām alternatīvām un atbildēs uz jebkādiem jautājumiem, ko abi likumdevēji ierosinājuši saistībā ar analīzi par "Eiropas pievienoto vērtību" un par "Eiropas integrācijas trūkuma radītajām izmaksām".

Komisija pēc pieprasījuma savu atbildi prezentēs Eiropas Parlamentā vai Padomē.

11. Komisija visa gada garumā regulāri sniegs atjauninātu informāciju par plānošanu un norādīs iemeslus saistībā ar kavēšanos tās darba programmā iekļauto priekšlikumu iesniegšanā. Komisija regulāri ziņos Eiropas Parlamentam un Padomei par attiecīgā gada darba programmas īstenošanu.

III. LABĀKA LIKUMDOŠANAS PROCESA INSTRUMENTI

Ietekmes novērtējums

12. Trīs iestādes ir vienprātis, ka ietekmes novērtējums pozitīvi ietekmē Savienības tiesību aktu kvalitāti.

Ietekmes novērtējumi ir instruments, kas trim iestādēm palīdz pieņemt pamatotus lēmumus, bet tie neaizstāj politiskus lēmumus demokrātiskā lēmumu pieņemšanas procesā. Ietekmes novērtējumi nedrīkst nepamatoti kavēt likumdošanas procesu, nedz arī ietekmēt likumdevēju spējas ierosināt grozījumus.

Ietekmes novērtējumi būtu jāattiecinā uz problēmas pastāvēšanu, apjomu un sekām un uz jautājumu, vai ir nepieciešama Savienības rīcība. Tajos būtu jāiztirzā alternatīvi risinājumi un, ja iespējams, potenciālās īstermiņa un ilgtermiņa izmaksas un ieguvumi, integrēti un līdzsvaroti izvērtējot ietekmi uz ekonomiku, vidi un sociālo jomu un izmantojot gan kvalitatīvu, gan kvantitatīvu analīzi. Pilnībā būtu jāievēro subsidiaritātes princips un proporcionalitātes princips, kā arī pamattiesības. Ietekmes novērtējumos, kad vien iespējams, būtu arī jāpievēršas tādiem jautājumiem kā Eiropas integrācijas trūkuma radītās izmaksas un dažādo iespēju ietekme uz konkurētspēju un administratīvo slogu, īpaši ņemot vērā MVU (princips "vispirms domāt par mazākajiem"), digitālos aspektus un teritoriālo ietekmi. Ietekmes novērtējumu pamatā vajadzētu būt pareizai, objektīvai un pilnīgai informācijai, un tiem vajadzētu būt samērīgiem attiecībā uz to darbības jomu un galveno virzienu.

13. Komisija veiks ietekmes novērtējumus savām leģislatīvajām un neleģislatīvajām iniciatīvām, deleģētajiem aktiem un īstenošanas pasākumiem, kas, sagaidāms, būtiski ietekmēs ekonomiku, vidi un sociālo jomu. Iniciatīvām, kas iekļautas Komisijas darba programmā vai kopīgajā deklarācijā, parasti pievienos ietekmes novērtējumu.

Sava ietekmes novērtējuma procesa gaitā Komisija apspriedīsies iespējami plaši. Komisijas Regulējuma kontroles padome veiks objektīvu Komisijas ietekmes novērtējumu kvalitātes pārbaudi. Ietekmes novērtējumu galīgos rezultātus darīs pieejamus Eiropas Parlamentam, Padomei un valstu parlamentiem, un tos publiskos vienlaicīgi ar Komisijas iniciatīvas pieņemšanu kopā ar Regulējuma kontroles padomes atzinumu vai atzinumiem.

14. Eiropas Parlaments un Padome, izskatot Komisijas leģislatīvo aktu priekšlikumus, pilnībā ņems vērā Komisijas ietekmes novērtējumus. Šajā nolūkā ietekmes novērtējumus izklāsta tā, lai atvieglotu Eiropas Parlamentam un Padomei Komisijas izdarīto izvēļu izskatīšanu.

15. Eiropas Parlaments un Padome – ja to uzskata par piemērotu un vajadzīgu likumdošanas procesam – veiks ietekmes novērtējumus saistībā ar to izdarītajiem būtiskajiem grozījumiem Komisijas priekšlikumā. Eiropas Parlaments un Padome par sākuma punktu savam turpmākajam darbam parasti izmantos Komisijas ietekmes novērtējumu. "Būtiska" grozījuma definīcija būtu jānosaka attiecīgajai iestādei.

16. Komisija pēc savas iniciatīvas vai pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes uzaicinājuma var papildināt savu ietekmes novērtējumu vai veikt citu analītisku darbu, ko tā uzskata par vajadzīgu. To darot, Komisija ņems vērā visu pieejamo informāciju, likumdošanas procesā sasniegto posmu un to, ka minētajā procesā ir jāizvairās no nepamatotas kavēšanās. Abi likumdevēji pilnībā ņems vērā jebkurus papildu elementus, ko minētajā sakarā sniegusi Komisija.

17. Katra no trim iestādēm ir atbildīga par to, kā tā organizē savu ietekmes novērtējuma darbu, tostarp par iekšējiem organizatoriskiem resursiem un kvalitātes kontroli. Tās regulāri sadarbosies, apmainoties ar informāciju par paraugpraksi un metodiku saistībā ar ietekmes novērtējumiem, dodot iespēju katrai iestādei turpmāk uzlabot savu metodiku un procedūras, kā arī vispārējā darba saskaņotību ietekmes novērtējuma jomā.

18. Komisijas sākotnējo ietekmes novērtējumu un jebkādu papildu ietekmes novērtējuma darbu, ko iestādes veikušas likumdošanas procesa laikā, publiskos pirms likumdošanas procesa beigām, un, kopā ņemot, to var izmantot par izvērtēšanas pamatu.

Apspriešanās ar sabiedrību un ieinteresētajām personām un atsauksmes

19. Apspriešanās ar sabiedrību un ieinteresētajām personām ir būtiska pamatotu lēmumu pieņemšanai un likumdošanas procesa kvalitātes uzlabošanai. Neskarot īpašo kārtību, kas Komisijas priekšlikumiem piemērojama saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 155. panta 2. punktu, Komisija pirms sava priekšlikuma pieņemšanas atklātā un pārredzamā veidā apspriedīsies ar sabiedrību, nodrošinot, ka minētās sabiedriskās apspriešanas kārtība un termiņi ļauj īstenot visplašāko dalību, kāda vien iespējama. Komisija jo īpaši veicinās MVU un citu tiešo lietotāju tiešu piedalīšanos apspriedēs. Tas ietver sabiedrisko apspriešanos internetā. Šādas apspriešanās ar sabiedrību un ieinteresētajām personām rezultātus nekavējoties darīs zināmus abiem likumdevējiem un publiskos.

Spēkā esošo tiesību aktu ex-post izvērtēšana

20. Trīs iestādes apstiprina, ka ir būtiski nodrošināt vislielāko iespējamo konsekvenci un saskaņotību, organizējot to darbu pie Savienības tiesību aktu snieguma izvērtēšanas, tostarp saistīto apspriešanos ar sabiedrību un ieinteresētajām personām.

21. Komisija informēs Eiropas Parlamentu un Padomi par tās daudzgadu plānu attiecībā uz spēkā esošo tiesību aktu izvērtēšanu un, ciktāl iespējams, iekļaus minētajā plānā to pieprasījumus attiecībā uz padziļinātu izvērtējumu par konkrētām politikas jomām vai tiesību aktiem.

Komisijas izvērtēšanas plāna izstrādē tiks ievēroti Savienības tiesību aktos noteiktie ziņojumu un pārskatīšanas termiņi.

22. Saistībā ar likumdošanas ciklu spēkā esošo tiesību aktu un politikas izvērtēšanai, kuras pamatā ir lietderība, efektivitāte, būtiskums, saskaņotība un pievienotā vērtība, būtu jāveido pamats ietekmes novērtējumiem attiecībā uz turpmākās rīcības iespējām. Lai atbalstītu minētos procesus, trīs iestādes vienojas vajadzības gadījumā tiesību aktos noteikt ziņošanas, uzraudzības un izvērtēšanas prasības, vienlaikus izvairoties no pārmērīga regulējuma un administratīvā sloga, jo īpaši dalībvalstīm. Attiecīgā gadījumā šādas prasības var ietvert izmērāmus rādītājus kā pamatu pierādījumu vākšanai par tiesību aktu ietekmi uz vietas.

23. Trīs iestādes vienojas sistemātiski apsvērt iespēju izmantot pārskatīšanas klauzulas tiesību aktos un ņemt vērā laiku, kas vajadzīgs īstenošanai un pierādījumu vākšanai par rezultātiem un ietekmi.

Trīs iestādes apsvērs, vai konkrēti tiesību akti būtu jāpiemēro tikai uz noteiktu laiku (turpināmības klauzula).

24. Trīs iestādes savlaicīgi informē viena otru, pirms tās pieņem vai pārskata savas pamatnostādnes par labāku likumdošanas procesa instrumentiem (apspriešanās ar sabiedrību un ieinteresētajām personām, ietekmes novērtējumi un ex-post izvērtēšana).

IV. LEĢISLATĪVI INSTRUMENTI

25. Komisija attiecībā uz katru priekšlikumu pievienotajā paskaidrojuma rakstā sniedz skaidrojumu un pamatojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par savu izvēli attiecībā uz juridisko pamatu un tiesību akta veidu. Komisijai būtu pienācīgi jāņem vērā regulu un direktīvu būtības un ietekmes atšķirības.

Paskaidrojuma rakstā Komisija arī skaidro to, kādā veidā ierosinātie pasākumi ir pamatoti, ņemot vērā subsidiaritātes un proporcionālītātes principu, un kā tie ir saderīgi ar pamattiesībām. Komisija turklāt sniedz atskaiti par Komisijas īstenotās apspriešanās ar sabiedrību un ieinteresētajām personām, ietekmes novērtējuma un esošo tiesību aktu ex-post izvērtējuma darbības jomu un rezultātiem.

Ja ir paredzēta juridiskā pamata maiņa, parasto likumdošanas procedūru aizstājot ar īpašu likumdošanas procedūru vai neleģislatīvu procedūru, trīs iestādes apmainīsies viedokļiem par to.

Trīs iestādes vienojas, ka juridiskā pamata izvēle ir juridisks konstatējums, kas ir jāveic, pamatojoties uz objektīviem iemesliem, kurus ir iespējams pārbaudīt tiesā.

Komisija turpina pilnībā veikt savus institucionālos uzdevumus, lai nodrošinātu, ka tiek ievēroti Līgumi un Eiropas Savienības Tiesas judikatūra.

V. DELEĢĒTIE UN ĪSTENOŠANAS AKTI

26. Trīs iestādes uzsver to, cik svarīga loma Savienības tiesību aktu vidū ir deleģētajiem un īstenošanas aktiem. Ja tos izmanto efektīvi, pārredzami un pamatotos gadījumos, tie ir neatņemams labāka likumdošanas procesa instruments, kas palīdz nodrošināt, ka tiesību akti ir vienkārši un aktuāli, un ka tos var efektīvi un ātri īstenot. Likumdevēja kompetencē ir izlemēt, vai un ciktāl izmantot deleģētos vai īstenošanas aktus, ievērojot Līgumos noteiktās robežas.

27. Trīs iestādes atzīst nepieciešamību saskaņot visus spēkā esošos tiesību aktus ar tiesisko regulējumu, kas ieviests ar Lisabonas līgumu, un jo īpaši nepieciešamību piešķirt augstu prioritāti tūlītējai visu to pamataktu saskaņošanai, kuri joprojām atsaucas uz regulatīvo kontroles procedūru. Komisija ierosinās minēto pēdējo saskaņošanu līdz 2016. gada beigām.

28. Trīs iestādes ir vienojušās par kopējo vienošanos par deleģētajiem aktiem un saistītajām standarta klauzulām ("Kopējā vienošanās"), kas iekļauta pielikumā. Saskaņā ar Kopējo vienošanos un nolūkā uzlabot pārredzamību un apspriešanos Komisija apņemas pirms deleģēto aktu pieņemšanas apkopot visas vajadzīgās zināšanas, tostarp apspriežoties ar dalībvalstu ekspertiem un sabiedrību.

Turklāt ikreiz, kad īstenošanas aktu projektu sagatavošanas sākumposmā ir vajadzīgas plašākas zināšanas, Komisija attiecīgi izmantos ekspertu grupas, apspriedīsies ar mērķtiecīgi izraudzītām ieinteresētajām personām un veiks sabiedrisku apspriešanu.

Lai nodrošinātu vienādu piekļuvi visai informācijai, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem tajā pašā laikā, kad tos saņem dalībvalstu eksperti. Eiropas Parlamenta un Padomes ekspertiem ir regulāra piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, uz kurām ir uzaicināti dalībvalstu eksperti un kas attiecas uz deleģēto aktu sagatavošanu.

Komisiju var uzaicināt uz Eiropas Parlamenta vai Padomes sanāksmēm, lai turpinātu viedokļu apmaiņu par deleģēto aktu sagatavošanu.

Pēc šī nolīguma stāšanās spēkā trīs iestādes nekavējoties sāks sarunas, lai papildinātu Kopējo vienošanos, paredzot nesaistošus kritērijus Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. un 291. panta piemērošanai.

29. Trīs iestādes apņemas vēlākais līdz 2017. gada beigām, cieši sadarbojoties, izveidot deleģēto aktu kopīgu funkcionālu reģistru, sniedzot informāciju labi strukturētā un lietotājdraudzīgā veidā, lai palielinātu pārredzamību, atvieglotu plānošanu un nodrošinātu visu deleģētā akta dzīves cikla dažādo posmu izsekojamību.

30. Attiecībā uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu trīs iestādes vienojas Savienības tiesību aktos atturēties no tādu procesuālo prasību pievienošanas, kas grozītu kontroles mehānismus, kuri noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 182/2011⁽¹⁾. Komitejas, kas savus uzdevumus veic saskaņā ar procedūru, kura izveidota atbilstīgi minētajai regulai, pildot minētos pienākumus, nebūtu jāaicina pildīt citas funkcijas.

31. Ar nosacījumu, ka Komisija sniedz objektīvus pamatojumus, balstoties uz būtisku saistību starp diviem vai vairākiem pilnvarojumiem vienā legīslatīvā aktā, un ja vien legīslatīvajā aktā nav paredzēts citādi, pilnvarojumus var apvienot. Apspriedes deleģēto aktu sagatavošanā kalpo arī tam, lai norādītu, kuri pilnvarojumi tiek uzskatīti par būtiski saistītiem. Šādos gadījumos ikvienā Eiropas Parlamenta vai Padomes iebildumā tiks skaidri norādīts, uz kuru pilnvarojumu tas konkrēti attiecas.

VI. LIKUMDOŠANAS PROCESA PĀRREDZAMĪBA UN KOORDINĀCIJA

32. Trīs iestādes atzīst, ka parastā likumdošanas procedūra ir attīstījusies, pamatojoties uz regulāru saziņu visos procedūras posmos. Tās aizvien ir apņēmības pilnas vēl vairāk uzlabot darbu atbilstīgi parastajai likumdošanas procedūrai saskaņā ar patiesas sadarbības, pārredzamības, atbildīguma un efektivitātes principiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

Trīs iestādes jo īpaši piekrīt, ka Eiropas Parlamentam un Padomei kā likumdevējiem ir jāīsteno savas pilnvaras līdztiesīgi. Komisija savu starpnieka uzdevumu veic, pret abām likumdevējām iestādēm attiecoties vienādi un pilnībā ievērojot lomas, kas trīs iestādēm piešķirtas ar Līgumiem.

33. Trīs iestādes visā likumdošanas procesā, izmantojot atbilstošas procedūras – tostarp dialogu starp tām –, regulāri informēs viena otru par savu darbu, par notiekošajām sarunām starp tām un par jebkādam atsauksmēm, ko tās varētu saņemt no ieinteresētajām personām.

34. Eiropas Parlaments un Padome, rīkojoties likumdevēja statusā, piekrīt, ka ir svarīgi uzturēt ciešus kontaktus jau pirms iestāžu sarunām, lai panāktu labāku savstarpēju izpratni par to attiecīgajām nostājām. Šajā nolūkā likumdošanas procesa kontekstā tās sekmēs viedokļu un informācijas savstarpēju apmaiņu, tostarp aicinot citu iestāžu pārstāvjus veikt regulāru neoficiālu viedokļu apmaiņu.

35. Eiropas Parlaments un Padome efektivitātes nolūkā nodrošinās labāku darba sinhronizāciju attiecībā uz leģislatīvo aktu priekšlikumu apstrādi. Jo īpaši Eiropas Parlaments un Padome salīdzinās indikatīvos dažādo posmu grafikus līdz katra likumdošanas priekšlikuma galīgajai pieņemšanai.

36. Vajadzības gadījumā trīs iestādes var vienoties koordinēt centienus paātrināt likumdošanas procesu, vienlaikus nodrošinot, ka ir ievērotas likumdevēju prerogatīvas un saglabāta tiesību aktu kvalitāte.

37. Trīs iestādes piekrīt, ka informācijas sniegšanai valstu parlamentiem jāļauj tiem pilnībā izmantot to prerogatīvas atbilstīgi Līgumiem.

38. Trīs iestādes nodrošinās likumdošanas procedūru pārredzamību, pamatojoties uz attiecīgajiem tiesību aktiem un judikatūru, tostarp pienācīgi risinot trīspusējās sarunas.

Trīs iestādes uzlabos saziņu ar sabiedrību visā likumdošanas ciklā un jo īpaši pēc vienošanās panākšanas kopīgi paziņos par likumdošanas procesa sekmīgu iznākumu parastajā likumdošanas procedūrā, proti, rīkojot kopīgas preses konferences vai jebkādā citā piemērotā veidā.

39. Lai atvieglotu likumdošanas procesa dažādo posmu izsekojamību, trīs iestādes apņemas līdz 2016. gada 31. decembrim apzināt veidus, kā šajā nolūkā turpmāk izstrādāt platformas un instrumentus, lai izveidotu kopīgu datubāzi par leģislatīvo dosjē aktuālo situāciju.

40. Trīs iestādes atzīst, ka ir svarīgi nodrošināt, lai katra iestāde var īstenot savas tiesības un pildīt savus pienākumus atbilstīgi Līgumiem, kā tos interpretējusi Eiropas Savienības Tiesa attiecībā uz sarunām par starptautiskiem nolīgumiem un to noslēgšanu.

Trīs iestādes apņemas tikties sešu mēnešu laikā pēc šā nolīguma stāšanās spēkā, lai apspriestu uzlabotus praktiskos aspektus sadarbībai un informācijas apmaiņai atbilstīgi Līgumiem, kā tos interpretējusi Eiropas Savienības Tiesa.

VII. SAVIENĪBAS TIESĪBU AKTU ĪSTENOŠANA UN PIEMĒROŠANA

41. Trīs iestādes ir vienprātis, ka to strukturētāka sadarbība ir svarīga, lai izvērtētu Savienības tiesību piemērošanu un efektivitāti nolūkā tos uzlabot ar turpmākiem tiesību aktiem.

42. Trīs iestādes uzsver nepieciešamību ātri un pareizi piemērot Savienības tiesību aktus dalībvalstīs. Direktīvu transponēšanas termiņš būs cik vien iespējami īss, un parasti tas nepārsniegs divus gadus.

43. Trīs iestādes aicina dalībvalstis, kad tās pieņem Savienības tiesību aktu transponēšanas vai īstenošanas pasākumus vai pasākumus, ar kuriem nodrošina Savienības budžeta īstenošanu, par minētajiem pasākumiem skaidri informēt sabiedrību. Ja saistībā ar direktīvu transponēšanu valsts tiesību aktos dalībvalstīs izvēlas pievienot elementus, kas nekādā veidā nav saistīti ar minētajiem Savienības tiesību aktiem, šādiem papildinājumiem vajadzētu būt identificējamiem ar transponēšanas akta(-u) vai saistītu dokumentu palīdzību.

44. Trīs iestādes aicina dalībvalstis sadarboties ar Komisiju, lai iegūtu informāciju un datus, kas nepieciešami, lai pārbaudītu un izvērtētu Savienības tiesību īstenošanu. Trīs iestādes atgādina un uzsver, cik svarīga attiecībā uz skaidrojošiem dokumentiem, kas pievienoti paziņojumam par transponēšanas pasākumiem, ir Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgā politiskā deklarācija par skaidrojošiem dokumentiem ⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2011. gada 27. oktobra kopīgā politiskā deklarācija par skaidrojošiem dokumentiem.

45. Komisija turpinās ik gadu ziņot Eiropas Parlamentam un Padomei par Savienības tiesību aktu piemērošanu. Komisijas ziņojumā attiecīgā gadījumā iekļauj atsauci uz 43. punktā minēto informāciju. Komisija var sniegt papildu informāciju par noteikta tiesību akta īstenošanas stāvokli.

VIII. VIENKĀRŠOŠANA

46. Trīs iestādes apstiprina savu apņemšanos spēkā esošo tiesību aktu grozīšanā biežāk izmantot pārstrādāšanas leģislatīvo metodi, pilnībā ievērojot Iestāžu 2001. gada 28. novembra nolīgumu par tiesību aktu pārstrādāšanas tehnikas strukturētāku izmantošanu. Ja pārstrādāšana nav piemērota, Komisija pēc iespējas drīz pēc grozošā akta pieņemšanas iesniedz priekšlikumu saskaņā ar Iestāžu 1994. gada 20. decembra nolīgumu par paātrinātu darba metodi tiesību aktu oficiālai kodifikācijai. Ja Komisija neiesniedz šādu priekšlikumu, tā norāda neiesniegšanas iemeslus.

47. Trīs iestādes apņemas sekmēt visefektīvākos regulatīvos instrumentus, tādus kā saskaņošana un savstarpēja atzīšana, lai izvairītos no pārmērīga regulējuma un administratīvā sloga un sasniegtu Līguma mērķus.

48. Trīs iestādes vienojas sadarboties, lai atjauninātu un vienkāršotu tiesību aktus un izvairītos no pārmērīga regulējuma un administratīvā sloga pilsoņiem, pārvaldes iestādēm un uzņēmumiem, tostarp MVU, vienlaikus nodrošinot to, ka tiek sasniegti tiesību aktu mērķi. Šajā kontekstā trīs iestādes vienojas apmainīties viedokļiem par šo jautājumu pirms Komisijas darba programmas galīgās redakcijas sagatavošanas.

Papildinot savu Normatīvās atbilstības un izpildes programmu (*REFIT* programma), Komisija apņemas ik gadu nākt klajā ar pārskatu, tostarp ar ikgadēju apsekojumu par slogu, par rezultātiem Savienības centieniem vienkāršot tiesību aktus un izvairīties no pārmērīga regulējuma un samazināt administratīvo slogu.

Pamatojoties uz iestāžu veikto ietekmes novērtējumu un izvērtēšanas darbu, kā arī uz dalībvalstu un ieinteresēto personu ieguldījumu, un, ņemot vērā Savienības regulējuma radītās izmaksas un ieguvumus, Komisija, kad vien iespējams, izteiks skaitliski atsevišķu priekšlikumu vai tiesību aktu regulatīvā sloga samazināšanas vai ietaupījumu potenciālu.

Komisija arī izvērtēs iespējamību noteikt *REFIT* programmā mērķus sloga mazināšanai konkrētās nozarēs.

IX. ŠĀ NOLĪGUMA ĪSTENOŠANA UN UZRAUDZĪBA

49. Trīs iestādes veiks vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tām ir pieejami līdzekļi un resursi, kas vajadzīgi pienācīgai šā nolīguma īstenošanai.

50. Trīs iestādes kopīgi un regulāri uzraudzīs šā nolīguma īstenošanu gan politiskajā līmenī ar ikgadēju diskusiju palīdzību, gan tehniskajā līmenī Starpiestāžu koordinācijas grupā.

X. NOBEIGUMA NOTEIKUMI

51. Šis iestāžu nolīgums aizstāj Iestāžu 2003. gada 16. decembra nolīgumu par labāku likumdošanas procesu ⁽²⁾ un Iestāžu 2005. gada novembra vienoto pieeju ietekmes novērtējumam ⁽³⁾.

Šā nolīguma pielikums aizstāj 2011. gada Kopējo vienošanos par deleģētajiem aktiem.

52. Šis nolīgums stājas spēkā tā parakstīšanas dienā.

⁽¹⁾ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

⁽²⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/key_docs/docs/ii_common_approach_to_ia_en.pdf

Съставено в Страсбург, 13 април 2016 г.
 Hecho en Estrasburgo, el 13 de abril de 2016.
 Ve Štrasburku dne 13. dubna 2016.
 Udfærdiget i Strasbourg, den 13. april 2016.
 Geschehen zu Straßburg am 13. April 2016.
 Strasbourg, 13. april 2016
 Έγινε στο Στρασβούργο, 13 Απριλίου 2016.
 Done at Strasbourg, 13 April 2016.
 Fait à Strasbourg, le 13 avril 2016.
 Arna dhéanamh in Strasbourg, an 13 Aibreán 2016.
 Sastavljeno u Strasbourgu 13. travnja 2016.
 Fatto a Strasburgo, addì 13 aprile 2016.

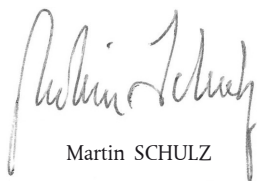
Strasbūrā, 2016. gada 13. aprīlī.
 Priimta Strasbūre 2016 m. balandžio 13 d.
 Kelt Strasbourgban, 2016. április 13-én.
 Magħmul fi Strasburgu, 13 ta' April 2016.
 Gedaan te Straatsburg, 13 april 2016.
 Sporządzono w Strasburgu dnia 13 kwietnia 2016 r.
 Feito em Estrasburgo, em 13 de abril de 2016.
 Întocmit la Strasbourg 13 aprilie 2016.
 V Štrasburgu 13. aprīla 2016.
 V Strasbourgu, 13. aprila 2016.
 Tehty Strasbourgissa 13. huhtikuuta 2016.
 Som skedde i Strasbourg den 13 april 2016.

Za Европейския парламент
 Por el Parlamento Europeo
 Za Evropský parlament
 For Europa-Parlamentet
 Im Namen des Europäischen Parlaments
 Euroopa Parlamendi nimel
 Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
 For the European Parliament
 Pour le Parlement européen
 Thar ceann Pharlaimint na hEorpa
 Za Europski parlament
 Per il Parlamento europeo
 Eiroparlamenta vārdā
 Europos Parlamento vardu
 Az Európai Parlament részéről
 Ghall-Parlament Ewropew
 Voor het Europees Parlement
 W imieniu Parlamentu Europejskiego
 Pelo Parlamento Europeu
 Pentru Parlamentul European
 Za Európsky parlament
 Za Evropski parlament
 Euroopan parlamentin puolesta
 På Europaparlamentets vägnar

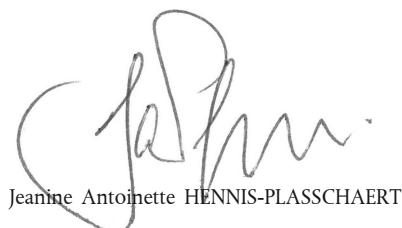
Za Съвета
 Por el Consejo
 Za Radu
 På Rådets vegne
 Im Namen des Rates
 Nōukogu nimel
 Για το Συμβούλιο
 For the Council
 Pour le Conseil
 Thar ceann Comhairle
 Za Vijeće
 Per il Consiglio
 Padomes vārdā
 Tarybos vardu
 A Tanács részéről
 Ghall-Kunsill
 Voor de Raad
 W imieniu Rady
 Pelo Conselho
 Pentru Consiliu
 Za Radu
 Za Svet
 Neuvoston puolesta
 På rådets vägnar

Za Комисията
 Por la Comisión
 Za Komisi
 På Kommissionens vegne
 Im Namen der Kommission
 Komisjoni nimel
 Για την Επιτροπή
 For the Commission
 Pour la Commission
 Thar ceann an Choimisiúin
 Za Komisiju
 Per la Commissione
 Komisijas vārdā
 Komisijos vardu
 A Bizottság részéről
 Ghall-Kummissjoni
 Voor de Commissie
 W imieniu Komisji
 Pela Comissão
 Pentru Comisie
 Za Komisiu
 Za Komisijo
 Komisioon puolesta
 På kommissionens vägnar

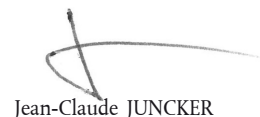
Председател/El Presidente/Předseda/Formand/Der Präsident/President-Eesistuja/
 Ο Πρόεδρος/The President/Le Président/An tUachtarán/Predsjednik/
 Il Presidente/Priekšsēdētājs/Pirmininkas/Az elnök/Il-President/de Voorzitter/
 Przewodniczący/O Presidente/Preşedintele/Předseda/Predsednik/Puheenjohtaja/Ordförande

Martin SCHULZ

Jeanine Antoinette HENNIS-PLASSCHAERT

Jean-Claude JUNCKER

PIELIKUMS

Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas kopējā vienošanās par deleģētajiem aktiem**I. Darbības joma un vispārīgie principi**

1. Šī kopējā vienošanās balstās uz 2011. gada Kopējo vienošanos par deleģētajiem aktiem un aizstāj to, kā arī optimizē Eiropas Parlamenta un Padomes atbilstīgi tai iedibināto praksi. Tajā izklāstīta praktiskā kārtība, kā arī paskaidrojumi un vēlamās procedūras, par kurām ir panākta vienošanās un kuras piemērojamas likumdošanas pilnvaru deleģēšanai saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. pantu. Atbilstīgi minētajam pantam ikvienā leģislatīvajā aktā, ar kuru veic pilnvaru deleģēšanu ("pamataktis"), jābūt konkrēti noteiktiem deleģēšanas mērķiem, saturam, apjomam un ilgumam.
2. Īstenojot savas pilnvaras un atbilstīgi LESD noteiktajām procedūrām Eiropas Parlaments, Padome un Komisija ("trīs iestādes") sadarbojas visas procedūras laikā, lai nodrošinātu deleģēto pilnvaru raitu īstenošanu, kā arī minēto pilnvaru efektīvu kontroli, ko veic Eiropas Parlaments un Padome. Šajā nolūkā uztur atbilstīgus kontaktus administratīvajā līmenī.
3. Ierosinot vai veicot pilnvaru deleģēšanu saskaņā ar LESD 290. pantu, attiecīgās iestādes atkarībā no pamataкта pieņemšanai paredzētās procedūras apņemas cik vien iespējams atsaukties uz standarta klauzulām, kas iekļautas šā dokumenta papildinājumā.

II. Ar deleģēto aktu sagatavošanu un izstrādi saistītās apspriedes

4. Komisija, sagatavojot deleģēto aktu projektus, apspriežas ar katras dalībvalsts ieceltiem ekspertiem. Ar dalībvalstu ekspertiem savlaicīgi apspriežas par ikviena deleģētā akta projektu, ko sagatavojuši Komisijas dienesti (*). Deleģēto aktu projektus dara pieejamus dalībvalstu ekspertiem. Minētās apspriedes notiek, izmantojot esošās ekspertu grupas vai *ad hoc* sanāksmes ar dalībvalstu ekspertiem, uz kurām Komisija nosūta uzaicinājumus ar visu dalībvalstu pastāvīgo pārstāvniecību starpniecību. Dalībvalstu ziņā ir izlemt, kuriem ekspertiem jāpiedalās. Deleģēto aktu projektus, darba kārtības projektu un jebkādus citus attiecīgus dokumentus dalībvalstu ekspertiem iesniedz savlaicīgi, lai viņi varētu sagatavoties.
5. Ikvienas sanāksmes ar dalībvalstu ekspertiem noslēgumā vai pēc šādām sanāksmēm Komisijas dienesti paziņo, kādus secinājumus tie izdarījuši diskusiju gaitā, tostarp to, kā tie ņems vērā ekspertu viedokļus un kā tie plāno rīkoties turpmāk. Minētos secinājumus iekļauj sanāksmes protokolā.
6. Deleģēto aktu sagatavošana un izstrāde var arī ietvert apspriešanos ar ieinteresētajām personām.
7. Ja deleģētā akta projekta saturs jebkādā veidā ir mainīts pēc būtības, Komisija dod dalībvalstu ekspertiem iespēju reaģēt uz grozīto deleģētā akta projekta redakciju – attiecīgā gadījumā rakstiski.
8. Apspriešanās procesa kopsavilkumu iekļauj deleģētajam aktam pievienotajā paskaidrojuma rakstā.
9. Komisija regulāri dara pieejamus plānoto deleģēto aktu indikatīvos sarakstus.

(*) Regulatīvo tehnisko standartu (RTS) sagatavošanas procedūras specifika, kā aprakstīts EUI regulās [Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.), Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1094/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/79/EK (OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.), un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.)], tiek ņemta vērā, neskarot apspriešanās kārtību, kas paredzēta šajā nolīgumā.

10. Komisija, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, nodrošina, ka visi dokumenti, tostarp aktu projekti, Eiropas Parlamentam un Padomei tiek nosūtīti savlaicīgi un tajā pašā laikā, kad tie tiek nosūtīti dalībvalstu ekspertiem.
11. Ja Eiropas Parlaments un Padome to uzskata par nepieciešamu, katrs no tiem var nosūtīt savus ekspertus uz Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana un uz kurām tiek aicināti dalībvalstu eksperti. Šajā nolūkā Eiropas Parlaments un Padome saņem nākamo mēnešu plānojumu un uzaicinājumus uz visām ekspertu sanāksmēm.
12. Trīs iestādes cita citai dara zināmas savas funkcionālās pastkastes, kas izmantojamas, lai nosūtītu un saņemtu visus ar deleģētajiem aktiem saistītos dokumentus. Tiklīdz ir izveidots nolīguma 29. punktā minētais reģistrs, to izmanto minētajā nolūkā.

III. Dokumentu nosūtīšanas kārtība un laikposmu aprēķināšana

13. Komisija, izmantojot atbilstošu mehānismu, oficiāli nosūta deleģētos aktus Eiropas Parlamentam un Padomei. Klasificētos dokumentus apstrādā saskaņā ar katras iestādes iekšējām administratīvām procedūrām, lai nodrošinātu visas nepieciešamās garantijas.
14. Lai nodrošinātu, ka Eiropas Parlaments un Padome var īstenot LESD 290. pantā paredzētās tiesības, ievērojot katrā pamataktā noteiktos termiņus, Komisija deleģētos aktus nenosūta šādos laikposmos:

— no 22. decembra līdz 6. janvārim;

— no 15. jūlija līdz 20. augustam.

Šos laikposmus piemēro vienīgi tad, ja iebildumu izteikšanai paredzētā laikposma pamatā ir 18. punkts.

Šos laikposmus nepiemēro attiecībā uz deleģētiem aktiem, kas pieņemti atbilstīgi šīs Kopējās vienošanās VI daļā paredzētajai steidzamības procedūrai. Gadījumā, ja deleģētais akts pirmajā daļā minētajos laikposmos pieņemts saskaņā ar steidzamības procedūru, pamataktā noteiktais termiņš iebildumu izteikšanai sākas tikai tad, kad attiecīgais laikposms ir beidzies.

Trīs iestādes līdz tā gada oktobrim, kas ir gadā pirms Eiropas Parlamenta vēlēšanām, vienojas par deleģēto aktu paziņošanas kārtību vēlēšanām paredzētajā darba pārtraukuma laikā.

15. Termiņš iebildumu izteikšanai sākas no brīža, kad Eiropas Parlaments un Padome deleģēto aktu ir saņēmuši visās oficiālo valodu versijās.

IV. Deleģēšanas ilgums

16. Ar pamataktu Komisijai var piešķirt pilnvaras pieņemt deleģētos aktus uz nenoteiktu vai noteiktu laikposmu.
17. Ja ir paredzēts noteikts laikposms, pamataktā principā būtu jāparedz pilnvaru deleģēšanas automātiska pagarināšana uz tādu pašu laikposmu, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome pret šādu pagarinājumu neiebilst vēlākais trīs mēnešus pirms attiecīgā laikposma beigām. Komisija sagatavo ziņojumu par deleģētajām pilnvarām vēlākais deviņus mēnešus pirms katra laikposma beigām. Šis punkts neietekmē Eiropas Parlamenta vai Padomes atsaukšanas tiesības.

V. Eiropas Parlamenta un Padomes iebildumu izteikšanas termiņi

18. Neskarot steidzamības procedūru, iebildumu izteikšanai paredzētajam laikposmam, kas ikvienā pamataktā noteikts par katru atsevišķo gadījumu, principā vajadzētu būt diviem mēnešiem un ne mazāk, ko katrai no abām iestādēm (Eiropas Parlamentam vai Padomei) pēc tās iniciatīvas var pagarināt par diviem mēnešiem.

19. Tomēr deleģēto aktu var publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tas var stāties spēkā pirms minētā laikposma beigām, ja gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu lēmumu neizteikt iebildumus.

VI. Steidzamības procedūra

20. Steidzamības procedūra būtu jāparedz ārkārtas gadījumiem, piemēram, attiecībā uz drošības un drošuma jautājumiem, veselības un drošības aizsardzību vai ārējām attiecībām, tostarp humanitārajām krīzēm. Eiropas Parlamentam un Padomei pamataktā būtu jāpamato steidzamības procedūras izvēle. Pamataktā norāda gadījumus, kuros izmantojama steidzamības procedūra.
21. Komisija apņemas Eiropas Parlamentu un Padomi pilnībā informēt par iespēju, ka deleģētu aktu pieņem saskaņā ar steidzamības procedūru. Tiklīdz Komisijas dienesti prognozē šādu iespēju, tie neoficiāli par to brīdina Eiropas Parlamenta un Padomes sekretariātus, izmantojot 12. punktā minētās funkcionālās pastkastes.
22. Saskaņā ar steidzamības procedūru pieņemtais deleģētais akts stājas spēkā nekavējoties, un to piemēro, kamēr pamataktā norādītajā laikposmā nav izteikti iebildumi. Ja Eiropas Parlaments vai Padome izsaka iebildumus, Komisija nekavējoties atceļ aktu pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes paziņojuma par lēmumu izteikt iebildumus.
23. Paziņojot Eiropas Parlamentam un Padomei par deleģētu aktu, kas pieņemts saskaņā ar steidzamības procedūru, Komisija izklāsta iemeslus minētās procedūras izmantošanai.

VII. Publicēšana Oficiālajā Vēstnesī

24. Deleģētos aktus publicē *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* L sērijā tikai pēc iebildumu izteikšanai paredzētā termiņa beigām, izņemot 19. punktā izklāstītajos apstākļos. Deleģētos aktus, kas pieņemti saskaņā ar steidzamības procedūru, publicē nekavējoties.
25. Neskarot LESD 297. pantu, *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstneša* L sērijā publicē arī Eiropas Parlamenta vai Padomes lēmumus atsaukt pilnvaru deleģēšanu, iebilst pret deleģētu aktu, kas pieņemts saskaņā ar steidzamības procedūru, vai iebilst pret deleģēto pilnvaru automātisku pagarināšanu. Lēmums par atsaukšanu stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
26. Komisija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicē arī lēmumus, ar kuriem atceļ saskaņā ar steidzamības procedūru pieņemtos deleģētos aktus.

VIII. Savstarpēja informācijas apmaiņa, jo īpaši saistībā ar pilnvaru deleģēšanas atsaukšanu

27. Īstenojot savas tiesības piemērot pamataktā paredzētos nosacījumus, Eiropas Parlaments un Padome informē gan viens otru, gan Komisiju.
28. Ja Eiropas Parlaments vai Padome uzsāk procedūru, kuras rezultātā varētu tikt atsaukta pilnvaru deleģēšana, attiecīgā iestāde ne vēlāk kā vienu mēnesi pirms atsaukšanas lēmuma pieņemšanas par to informēs abas pārējās iestādes.

Papildinājums

Standarta klauzulas

Apsvērums:

Lai [mērķis], būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz [satus un apjoms]. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīlis Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.

Pants(-i), kurā (-os) tiek deleģētas pilnvaras

Komisija [tiek pilnvarota] pieņemt[-t] deleģētos aktus saskaņā ar [A.] pantu attiecībā uz [satus un apjoms].

Papildu daļa, kas pievienojama, ja piemēro steidzamības procedūru:

Ja tas nepieciešams nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ, [satus un apjoms] gadījumā, B. pantā paredzēto procedūru piemēro deleģētajiem aktiem, kas pieņemti saskaņā ar šo pantu.

[A.] pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

[ilgums]

1. variants

2. Pilnvaras pieņemt [..]. pantā (-os) minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no ...[leģislatīvā pamataкта spēkā stāšanās diena vai cita abu likumdevēja noteikta diena].

2. variants

2. Pilnvaras pieņemt [..]. pantā (-os) minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz ... gadu laikposmu no[leģislatīvā pamataкта spēkā stāšanās diena vai cita abu likumdevēja noteikta diena]. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms ... gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. variants

2. Pilnvaras pieņemt [..]. pantā (-os) minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz ... gadu laikposmu no ... [leģislatīvā pamataкта spēkā stāšanās diena vai cita abu likumdevēja noteikta diena].

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt [..]. pantā (-os) norādīto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā minēto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai arī vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīlis Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.

5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar [..] pantu (-iem) pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja [divos mēnešos] no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par [diviem mēnešiem].

Šāds papildu pants pievienojams, ja piemēro steidzamības procedūru:

[B.] pants

Steidzamības procedūra

1. Deleģētais akts, kas pieņemts saskaņā ar šo pantu, stājas spēkā nekavējoties un to piemēro, kamēr nav izteikti nekādi iebildumi atbilstoši 2. punktam. Paziņojot deleģētu aktu Eiropas Parlamentam un Padomei, izklāsta iemeslus, kādēļ izmanto steidzamības procedūru.
2. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret deleģēto aktu saskaņā ar [A.] panta 6. punktā minēto procedūru. Šādā gadījumā Komisija atceļ aktu nekavējoties pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes paziņojuma par lēmumu izteikt iebildumus.

II

(Nelegislatīvi akti)

IESTĀŽU NOLĪGUMI

EIROPAS PARLAMENTA UN KOMISIJAS PAZIŅOJUMS SAISTĪBĀ AR IESTĀŽU NOLĪGUMA PAR LABĀKU LIKUMDOŠANAS PROCESU PIEŅEMŠANU 2016. GADA 13. APRĪLĪ

Eiropas Parlaments un Komisija uzskata, ka nolīgums ⁽¹⁾ atspoguļo līdzsvaru starp Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju un šo iestāžu attiecīgo kompetenci, kā noteikts Līgumos.

Tas neskar 2010. gada 20. oktobra Pamatnolīgumu par Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas attiecībām ⁽²⁾.

⁽¹⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.
⁽²⁾ OV L 304, 20.11.2010., 47. lpp.

EIROPAS PARLAMENTA, PADOMES UN KOMISIJAS 1995. GADA 19. APRĪĻA LĒMUMS PAR SĪKI IZSTRĀDĀTIEM EIROPAS PARLAMENTA IZMEKLĒŠANAS TIESĪBU IZMANTOŠANAS NOTEIKUMIEM¹

Eiropas Parlaments, Padome un Komisija,

ņemot vērā Eiropas Ogļu un tērauda kopienas dibināšanas līgumu, jo īpaši tā 20.b pantu,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, jo īpaši tā 193. pantu,

ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 107.b pantu,

tā kā sīki izstrādāti noteikumi, kas reglamentē Eiropas Parlamenta izmeklēšanas tiesību izmantošanu, jāsapagatavo, pienācīgi ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līguma noteikumus,

tā kā pagaidu izmeklēšanas komitejām jābūt līdzekļiem, kas vajadzīgi to funkciju pildīšanai; tā kā tādēļ ir būtiski, lai dalībvalstis un Eiropas Kopienas iestādes un struktūras veiktu visus pasākumus, lai atvieglotu minēto funkciju pildīšanu,

tā kā ir jāaizsargā pagaidu izmeklēšanas komiteju lietvedības slepenība un konfidencialitāte,

tā kā pēc vienas no trīs attiecīgo iestāžu lūguma izmeklēšanas tiesību izmantošanas noteikumus var pārskatīt pēc Eiropas Parlamenta pašreizējā pilnvaru laika, ņemot vērā gūto pieredzi,

SAVSTARPĒJI VIENOJOTIES, IR PIENĒMUŠI ŠĀDU LĒMUMU.

1. pants

Ar šo lēmumu nosaka sīki izstrādātus Eiropas Parlamenta izmeklēšanas tiesību izmantošanas noteikumus saskaņā ar Eiropas Ogļu un tērauda kopienas dibināšanas līguma 20.b pantu, Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 193.c pantu un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 107.b pantu.

2. pants

1. Ievērojot nosacījumus un ierobežojumus, kas noteikti 1. pantā minētajos Līgumos, un pildot tā funkcijas, Eiropas Parlaments pēc savu deputātu ceturtdaļas lūguma var izveidot pagaidu izmeklēšanas komiteju, lai izmeklētu gadījumus, kad ir aizdomas par to, ka, piemērojot Kopienas tiesības, ir noticis pārkāpums vai kļūda pārvaldē no Eiropas Kopienas iestādes vai struktūras puses, kādas dalībvalsts valsts pārvaldes iestādes puses vai personas, kuru Kopienas tiesības pilnvaro tās īstenot, puses.

Eiropas Parlaments nosaka pagaidu izmeklēšanas komiteju sastāvu un reglamentu.

Lēmumu izveidot pagaidu izmeklēšanas komiteju, kurā konkrēti precizēts tās mērķis un tās ziņojuma iesniegšanas termiņš, publicē *Eiropas Kopienas Oficiālajā Vēstnesī*.

2. Pagaidu izmeklēšanas komiteja veic savas funkcijas saskaņā ar pilnvarām, ko Līgumi piešķir Eiropas Kopienas iestādēm un struktūrām.

Pagaidu izmeklēšanas komitejas locekļiem un jebkurām citām personām, kuru rīcībā, amatu pildot, ir nonākuši fakti, informācija, zināšanas, dokumenti vai priekšmeti, attiecībā uz kuriem jāievēro

¹ OV L 113, 19.5.1995, 1. lpp.

slepenība, ievērojot noteikumus, ko pieņēmusi dalībvalsts vai Kopienas iestāde, tie jātur slepenībā no jebkurām nepiederošām personām un no sabiedrības pat pēc viņu pienākumu izpildes beigām.

Lietas izskatīšana un liecību sniegšana ir atklāta. Komitejas sanāksmes notiek aiz slēgtām durvīm, ja to lūdz ceturtdaļa izmeklēšanas komitejas locekļu vai Kopienas vai valsts iestādes, vai ja pagaidu izmeklēšanas komiteja izskata slepeni informāciju. Lieciniekiem un ekspertiem ir tiesības sniegt atzinumu vai liecību aiz slēgtām durvīm.

3. Pagaidu izmeklēšanas komiteja nedrīkst izmeklēt lietas, kas ir strīda objekts kādā valsts vai Kopienas tiesā, līdz laikam, kamēr tiesvedība nav pabeigta.

Divu mēnešu laikā pēc publikācijas saskaņā ar 1. punktu vai pēc tam, kad Komisija ir informēta par aizdomām, kas izvirzītas pagaidu izmeklēšanas komitejā, par to, ka kāda dalībvalsts pārkāpusi Kopienas tiesības, Komisija var paziņot Eiropas Parlamentam, ka fakts, par ko interesējas pagaidu izmeklēšanas komiteja, ir pakļauts Kopienas pirmsstrīda procedūrai; šādos gadījumos pagaidu izmeklēšanas komiteja veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai dotu Komisijai iespēju pilnībā īstenot pilnvaras, kas tai piešķirtas ar Līgumiem.

4. Pagaidu izmeklēšanas komiteja beidz pastāvēt pēc tās ziņojuma iesniegšanas termiņā, kas tika noteikts, to izveidojot, vai vēlākais 12 mēnešus pēc tās izveidošanas dienas, un jebkurā gadījumā sasaukuma beigās.

Ar pamatotu lēmumu Eiropas Parlaments var divreiz par trim mēnešiem pagarināt 12 mēnešu periodu. Tādu lēmumu publicē *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī*.

5. Pagaidu izmeklēšanas komiteju nedrīkst veidot vai atkārtoti veidot attiecībā uz lietām, par kurām kāda pagaidu izmeklēšanas komiteja jau ir veikusi izmeklēšanu, līdz nav pagājuši vismaz 12 mēneši pēc minētās izmeklēšanas ziņojuma iesniegšanas vai tās uzdevuma izpildes beigām, un ja vien nav parādījušies jauni fakti.

3. pants

1. Pagaidu izmeklēšanas komiteja veic izmeklēšanu, kas vajadzīga, lai pārbaudītu aizdomas par pārkāpumu vai par kļūdu pārvaldē, kas notikusi, piemērojot Kopienų tiesības, ievērojot zemāk izklāstītos nosacījumus.

2. Pagaidu izmeklēšanas komiteja var uzaicināt Eiropas Kopienų iestādi vai struktūru vai kādas dalībvalsts valdību iecelt vienu no tās locekļiem, kas piedalītos komitejas sanāksmēs.

3. Pēc pagaidu izmeklēšanas komitejas pamatota pieprasījuma attiecīgās dalībvalstis un Eiropas Kopienų iestādes vai struktūras ieceļ ierēdņi vai darbinieku, kuru tās pilnvaro uzstāties pagaidu izmeklēšanas komitejā, ja vien saskaņā ar valsts vai Kopienų tiesību aktiem tas nav pretrunā ar slepenības prasībām vai valsts vai sabiedrības drošības apsvērumiem.

Minētie ierēdņi vai darbinieki runā savas valdības vai iestādes vārdā un saskaņā ar tās norādījumiem. Tos turpina saistīt pienākumi, kas rodas no noteikumiem, kuriem tie ir pakļauti.

4. Dalībvalstu iestādes un Eiropas Kopienų iestādes un struktūras iesniedz pagaidu izmeklēšanas komitejai, ja tā tos lūdz vai pēc savas iniciatīvas, dokumentus, kas vajadzīgi tās funkciju izpildei, izņemot gadījumus, kad saskaņā ar valsts vai Kopienų tiesību aktiem slepenības prasības vai valsts vai sabiedrības drošības apsvērumi to aizliedz.

5. Šī panta 3. un 4. punkts neierobežo jebkurus citus dalībvalstu noteikumus, kas aizliedz ierēdņiem uzstāties vai nosūtīt dokumentus.

Šķēršļus, kas rodas no slepenības, valsts vai sabiedrības drošības apsvērumiem vai no noteikumiem, kas minēti pirmajā daļā, Eiropas Parlamentam paziņo pārstāvis, kurš ir pilnvarots uzņemties saistības attiecīgās dalībvalsts valdības vai iestādes vārdā.

6. Eiropas Kopienų iestādes vai struktūras neiesniedz pagaidu izmeklēšanas komitejai dokumentus, kuru izcelsme ir kādā dalībvalstī, iepriekš neinformējot attiecīgo dalībvalsti.

Tās nenodod pagaidu izmeklēšanas komitejai nekādus dokumentus, uz ko attiecas 5. punkts, vispirms nesaņemot attiecīgās dalībvalsts piekrišanu.

7. Šī panta 3., 4. un 5. punktu piemēro fiziskām un juridiskām personām, kas ar Kopienas tiesībām ir pilnvarotas tās īstenot.

8. Tiktāl, cik tas nepieciešams tās funkciju izpildei, pagaidu izmeklēšanas komiteja var lūgt jebkuru citu personu sniegt tai liecību. Pagaidu izmeklēšanas komiteja informē ikvienu personu, kas nosaukta izmeklēšanas laikā un kam tas var radīt kaitējumu; tā uzklausa tādu personu, ja minētā persona to lūdz.

4. pants

1. Informāciju, ko ieguvusi pagaidu izmeklēšanas komiteja, izmanto vienīgi tās funkciju izpildei. Minēto informāciju nedrīkst publiskot, ja tajā ir slepena vai konfidenciāla rakstura materiāls vai personu vārdi.

Eiropas Parlaments veic administratīvus pasākumus un pieņem reglamentu, kas vajadzīgs, lai aizsargātu pagaidu izmeklēšanas komitejas darba slepenību un konfidencialitāti.

2. Pagaidu izmeklēšanas komitejas ziņojumu iesniedz Eiropas Parlamentam, kas var nolemt to publiskot, ievērojot 1. punktā minētos noteikumus.

3. Eiropas Parlaments var nosūtīt Eiropas Kopienų iestādēm vai struktūrām vai dalībvalstīm ieteikumus, ko tas ir pieņēmis, pamatojoties uz pagaidu izmeklēšanas komitejas ziņojumu. Tās no minētajiem ieteikumiem izdara slēdzienus, ko tās uzskata par atbilstošiem.

5. pants

Jebkurus paziņojumus dalībvalstu iestādēm šī lēmuma piemērošanai iesniedz to pastāvīgajām pārstāvniecībām Eiropas Savienībā.

6. pants

Pēc Eiropas Parlamenta, Padomes vai Komisijas lūguma iepriekš minētos noteikumus var pārskatīt pēc Eiropas Parlamenta pašreizējā pilnvaru laika beigām, ņemot vērā gūto pieredzi.

7. pants

Šis lēmums stājas spēkā dienā, kad tas publicēts *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī*.

EIROPAS PARLAMENTA 1999 GADA 18. NOVEMBRA LĒMUMS PAR IEKŠĒJĀS IZMEKLĒŠANAS NOTEIKUMIEM SAISTĪBĀ AR KRĀPŠANAS, KORUPCIJAS UN CITAS KOPIENAS INTERESĒM KAITĒJOŠAS PRETTIESISKAS DARBĪBAS NOVĒRŠANU

Eiropas Parlaments,

ņemot vērā Eiropas Ogļu un tērauda kopienas dibināšanas līgumu, jo īpaši tā 199. pantu,

ņemot vērā Eiropas Ogļu un tērauda kopienas dibināšanas līgumu, jo īpaši tā 25. pantu,

ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu, jo īpaši tā 112. pantu,

ņemot vērā Reglamentu, jo īpaši tā 186. panta c) punktu¹,

tā kā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1073/1999², kā arī Padomes Regulā (*Euratom*) Nr. 1074/1999³ par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai, ir noteikts, ka Birojs ierosina un veic administratīvo izmeklēšanu iestādēs, struktūrvienībās un aģentūrās, kuras izveidotas ar EK līgumu un *Euratom* līgumu vai pamatojoties uz tiem;

tā kā Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai atbildība, kā to noteikusi Komisija, pārsniedz finansiālo interešu aizstāvību un attiecas uz visām darbībām kopumā, kas saistītas ar Kopienas interešu aizstāvēšanu pret pārkāpumiem, par kuriem var saukt pie administratīvās atbildības vai kriminālatbildības;

tā kā jāpastiprina un jāpadara efektīvāka cīņa pret krāpšanu, izmantojot administratīvajā izmeklēšanā gūto pieredzi;

tā kā tādējādi visas iestādes, struktūrvienības un aģentūras, pamatojoties uz to administratīvo autonomiju, uztic Birojam veikt iekšēju administratīvo izmeklēšanu ar nolūku atklāt nopietnus pārkāpumus, kas saistīti ar to profesionālo darbību un Kopienu ierēdņu vai darbinieku to pienākumu nepildīšanu, kuri minēti Eiropas Kopienų Civildienesta noteikumu 11. pantā, 12. panta otrajā un trešajā daļā, 13., 14., 16. pantā un 17. panta pirmajā daļā un Eiropas Kopienų pārēju darbinieku nodarbinātības nosacījumos (še turpmāk "Noteikumi"), un kas var kaitēt šo Kopienų interesēm un var būt par pamatu saukšanai pie disciplināratbildības un, vajadzības gadījumā, kriminālatbildības, vai smagu dienesta pārkāpumu, kas minēts Noteikumu 22. pantā, vai līdzīgu gadījumu, kad amata pienākumus nepilda deputāts vai Eiropas Parlamenta darbinieks, uz kuru neattiecas Noteikumi;

tā kā šī izmeklēšana jāveic, pilnībā ievērojot attiecīgos noteikumus Eiropas Kopienų dibināšanas līgumos, jo īpaši Protokolā par privilēģijām un imunitāti un dokumentos, kas pieņemti to īstenošanai, kā arī Noteikumos;

tā kā šī izmeklēšana jāveic vienādos apstākļos visās Kopienų iestādēs, struktūrvienībās un aģentūrās, lai šī uzdevuma uzticēšana Birojam netraucētu iestāžu, struktūrvienību un aģentūru pienākumu pildīšanu un nekādā veidā nemazinātu attiecīgo personu tiesisko aizsardzību;

¹ Tagad punkts svītrots.

² OV L 136, 31.5.1999, 1. lpp.

³ OV L 136, 31.5.1999, 8. lpp.

tā kā līdz Civildienesta noteikumu grozīšanai jāizstrādā noteikumi, saskaņā ar kuriem iestāžu un struktūrvienību locekļi, aģentūru vadītāji, kā arī to ierēdņi un darbinieki sadarbojas, lai veicinātu izmeklēšanas norisi;

IR PIEŅĒMIS ŠĀDU LĒMUMU.

1. pants

Pienākums sadarboties ar Biroju

Eiropas Parlamenta ģenerālsēdētāja, dienestu, kā arī jebkura ierēdņa vai darbinieka pienākums ir pilnībā sadarboties ar Biroja darbiniekiem un sniegt visu izmeklēšanai vajadzīgo palīdzību. Šajā nolūkā tie sniedz Biroja darbiniekiem visu noderīgo informāciju un paskaidrojumus.

Neskarot attiecīgos noteikumus Eiropas Kopienų dibināšanas līgumos, jo īpaši Protokolā par privilēģijām un imunitāti, kā arī dokumentos, kas pieņemti to īstenošanai, deputāti pilnīgi sadarbojas ar Biroju.

2. pants

Pienākums sniegt informāciju

Ikviens Eiropas Parlamenta ierēdnis vai darbinieks, kura rīcībā nonāk informācija par faktiem, kas ļauj domāt, ka ir notikusi krāpšana vai korupcija vai kāda cita prettiesiska darbība, kas kaitē Kopienas interesēm, vai ka ir pieļauti nopietni pārkāpumi, kas saistīti ar profesionālo darbību un kas var izraisīt Kopienų ierēdņu vai darbinieku vai to darbinieku, uz kuriem Noteikumi neattiecas, pienākumu nepildīšanu un kas var būt par pamatu saukšanai pie disciplinārbildības un, ja vajadzīgs, kriminālbildības, par to nekavējoties ziņo dienesta vadītājam vai ģenerāldirektoram vai, ja uzskata par vajadzīgu, ģenerālsēdētāram vai tieši Birojam, ja ir runa par ierēdņi, darbinieku vai tādu darbinieku, uz kuru Noteikumi neattiecas, vai, ja ir runa par līdzīgiem pārkāpumiem no deputātu puses, — Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam.

Parlamenta priekšsēdētājs, ģenerālsēdētārs, ģenerāldirektori un Eiropas Parlamenta dienestu vadītāji nekavējoties nodod Birojam visus tiem zināmos faktus, kas ļauj domāt, ka ir pieļauti pirmajā daļā minētie pārkāpumi.

Pret Eiropas Parlamenta ierēdņiem un darbiniekiem nedrīkst izturēties netaisnīgi vai diskriminējoši tāpēc, ka viņi ir darījuši zināmus pirmajā un otrajā daļā minētos faktus.

Deputāti, kuri ir uzzinājuši pirmajā daļā minētos faktus, par tiem informē Eiropas Parlamenta priekšsēdētāju vai, ja uzskata par vajadzīgu, tieši Biroju.

Šī panta noteikumus piemēro, neskarot konfidencialitātes prasības, kas noteiktas tiesību aktos vai Eiropas Parlamenta Reglamentā.

3. pants

Drošības dienesta palīdzība

Pēc Biroja direktora pieprasījuma Eiropas Parlamenta drošības dienests praktiski palīdz Biroja darbiniekiem veikt izmeklēšanu.

4. pants

Imunitāte un tiesības nesniegt liecības

Noteikumi par deputātu imunitāti un deputātu tiesībām atteikties no liecību sniegšanas paliek negrozīti.

5. pants

Ieinteresētās puses informēšana

Gadījumā, ja iespējama deputāta, ierēdņa vai darbinieka personīga saistība, ieinteresētā persona par to īsā laikā jāinformē, ja tas nekaitē izmeklēšanas gaitai. Jebkurā gadījumā pēc izmeklēšanas nedrīkst izdarīt secinājumus par konkrētu Eiropas Parlamenta deputātu, ierēdni vai darbinieku, ja ieinteresētajai personai nav iespējas izteikties par visiem faktiem, kas uz viņu attiecas.

Ja izmeklēšanai vajadzīga pilnīga slepenības saglabāšana un kādas valsts tiesu iestāžu kompetencē esošu izmeklēšanas pasākumu izmantošana, pienākumu uzaicināt Eiropas Parlamenta deputātu, ierēdni vai darbinieku var atlikt uz vēlāku laiku, to saskaņojot ar Parlamenta priekšsēdētāju, ja lēmums attiecas uz deputātu, vai ar ģenerālsekretāru, ja tas attiecas uz ierēdni vai darbinieku.

6. pants

Informācija par lietas nevirzīšanu tālāk

Ja pēc iekšējās izmeklēšanas nav faktu, uz kuru pamata var izvirzīt apsūdzību pret Eiropas Parlamenta deputātu, ierēdni vai darbinieku, par attiecīgo personu veikto iekšējo izmeklēšanu izbeidz un lietu nevirza tālāk pēc Biroja direktora lēmuma, kurš par to rakstiski informē ieinteresēto pusi.

7. pants

Imunitātes atņemšana

Visus valsts policijas vai tiesu iestādes pieprasījumus atcelt Eiropas Parlamenta ierēdnim vai darbiniekam imunitāti saistībā ar iespējamiem krāpšanas vai korupcijas gadījumiem vai jebkuru citu prettiesisku darbību nodod Biroja direktoram atzinuma sniegšanai. Ja šāds pieprasījums attiecas uz Eiropas Parlamenta deputātu, par to informē Biroju.

8. pants

Stāšanās spēkā

Šis lēmums stājas spēkā dienā, kad to pieņem Eiropas Parlaments.

II

(Nelegislatīvi akti)

STARPTAUTISKI NOLĪGUMI

Iestāžu nolīgums starp Eiropas Parlamentu un Eiropas Centrālo banku par praktisko kārtību, kā īsteno demokrātisko pārskatbūvību un pārrauga uzdevumus, kas Eiropas Centrālajai bankai uzticēti saistībā ar vienoto uzraudzības mehānismu

(2013/694/ES)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS CENTRĀLĀ BANKA,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību,
- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 127. panta 6. punktu,
- ņemot vērā Parlamenta Reglamentu un jo īpaši tā 127. panta 1. punktu,
- ņemot vērā Padomes 2013. gada 15. oktobra Regulu (ES) Nr. 1024/2013, ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņām, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību⁽¹⁾, un jo īpaši tās 20. panta 8. un 9. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja un Eiropas Centrālās bankas prezidenta kopīgo paziņojumu saistībā ar Parlamenta balsojumu par Padomes Regulas (ES) Nr. 1024/2013 pieņemšanu,
- A. tā kā ar Regulu (ES) Nr. 1024/2013 Eiropas Centrālajai bankai (ECB) tiek uzticēti īpaši uzdevumi saistībā ar politikas nostādņām, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību, lai veicinātu kredītiestāžu drošību un stabilitāti un finanšu sistēmas stabilitāti Eiropas Savienībā un visās dalībvalstīs, kas iesaistījušās vienotajā uzraudzības mehānismā (VUM);
- B. tā kā Regulas (ES) Nr. 1024/2013 9. pantā ir noteikts, ka ECB ir kompetentā iestāde, kas pilda uzraudzības uzdevumus, kuri tai uzticēti ar minēto regulu;
- C. tā kā uzraudzības uzdevumu uzticēšana nozīmē to, ka Eiropas Centrālajai bankai ir svarīgs pienākums veicināt finansiālo stabilitāti Savienībā, izmantojot uzraudzības pilnvaras visiedarbīgākajā un samērīgākajā veidā;
- D. tā kā ikviens uzraudzības pilnvaru piešķiršanas gadījums Savienības līmenī būtu jālīdzsvaro ar atbilstošām prasībām par pārskatbūvību; tā kā tādējādi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1024/2013 20. pantu ECB atbild Parlamentam un Padomei par minētās regulas īstenošanu, jo tās ir demokrātiski leģitimizētas iestādes, kas pārstāv Savienības un dalībvalstu pilsoņus;
- E. tā kā Regulas (ES) Nr. 1024/2013 20. panta 9. punktā paredzēts, ka gadījumos, kad Parlaments veic izmeklēšanu, ECB lojāli sadarbojas, ievērojot Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESĐ);
- F. tā kā Regulas (ES) Nr. 1024/2013 20. panta 8. punktā paredzēts, ka ECB Uzraudzības valdes priekšsēdētājs pēc lūguma rīko konfidencialas slēgtas mutiskas diskusijas ar Parlamenta kompetentās komitejas priekšsēdētāju un priekšsēdētāja vietniekiem par ECB uzraudzības uzdevumiem, ja šādas apspriedes ir vajadzīgas, lai īstenotu Parlamenta pilnvaras saskaņā ar LESĐ; tā kā minētajā pantā ir paredzēts, ka šo diskusiju rīkošanas kārtībai jānodrošina pilnīga konfidencialitāte atbilstoši konfidencialitātes pienākumiem, kas ECB noteikti kā kompetentajai iestādei saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem;

⁽¹⁾ OV L 287, 29.10.2013., 63. lpp.

- G. tā kā LESD 15. panta 1. punktā noteikts, ka Savienības iestādes darbojas iespējami atklāti; tā kā ECB Lēmumā 2004/258/EK (ECB/2004/3) ⁽¹⁾ ir izklāstīti nosacījumi, saskaņā ar kuriem ECB dokumenti ir konfidenciali; tā kā minētajā lēmumā ir noteikts, ka ikvienam Savienības pilsonim un ikvienai fiziskai personai, kas pastāvīgi uzturas kādā dalībvalstī, vai juridiskai personai, kuras juridiskā adrese ir kādā dalībvalstī, ir tiesības piekļūt ECB dokumentiem, ievērojot minētajā lēmumā paredzētos nosacījumus un ierobežojumus; tā kā saskaņā ar minēto lēmumu ECB ir jāatsakās atklāt informāciju, ja šāda atklāšana apdraudētu konkrētas un lēmumā norādītas sabiedrības vai privātas intereses;
- H. tā kā ar kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību saistītas informācijas atklāšana nav ECB brīva izvēle, bet atkarīga no ierobežojumiem un nosacījumiem, kas noteikti attiecīgajos Savienības tiesību aktos, kuri jāievēro gan Parlamentam, gan ECB; tā kā saskaņā ar Eiropas Centrālo banku sistēmas un ECB Statūtu ("ECBS Statūti") 37. panta 2. punktu personas, kam pieejamie dati, uz kuriem attiecas Savienības tiesību akti par noslēpumu ievērošanu, ir pakļautas šādiem Savienības tiesību aktiem;
- I. tā kā Regulas (ES) Nr. 1024/2013 55. apsvērumā ir norādīts, ka visiem pārskatu sniegšanas pienākumiem būtu jāpiemēro atbilstīgās dienesta noslēpuma prasības; tā kā minētās regulas 74. apsvērumā un 27. panta 1. punktā noteikts, ka Uzraudzības valdes locekļiem, vadības komitejai, ECB personālam un personālam, ko norīkojušas iesaistītās dalībvalstis un kas veic uzraudzības pienākumus, ir jāievēro dienesta noslēpuma prasības, kas izklāstītas ECBS Statūtu 37. pantā un attiecīgajos Savienības tiesību aktos; tā kā LESD 339. pantā un ECBS Statūtu 37. pantā noteikts, ka ECB vadības iestāžu locekļiem un personālam, kā arī valstu centrālo banku darbiniekiem ir pienākums ievērot dienesta noslēpumu;
- J. tā kā saskaņā ar ECBS Statūtu 10. panta 4. punktu ECB Padomes sanāksmju dokumenti ir konfidenciali;
- K. tā kā Regulas (ES) Nr. 1024/2013 4. panta 3. punktā ir noteikts, ka, lai veiktu ar minēto regulu uzticētos uzdevumus, ECB piemēro visus attiecīgos Savienības tiesību aktus, un gadījumos, kad Savienības tiesību akti ir direktīvas, – valsts tiesību aktus, ar kuriem šīs direktīvas transponē;
- L. tā kā, ņemot vērā turpmākos grozījumus vai jebkādos turpmākos attiecīgos tiesību aktus, Savienības tiesību aktos paredzētie noteikumi par rīcību ar konfidencialu informāciju un jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES ⁽²⁾ 53. līdz 62. pants, nosaka kompetentajām iestādēm un to darbiniekiem stingrus dienesta noslēpuma ievērošanas pienākumus attiecībā uz kredītiestāžu uzraudzību; tā kā visām personām, kas strādā vai ir strādājušas kompetentajās iestādēs, ir pienākums ievērot dienesta noslēpumu; tā kā konfidencialu informāciju, ko šie darbinieki saņem, pildot savus pienākumus, var izpaust tikai pārskata vai apkopojuma formā tā, ka nevar identificēt atsevišķas kredītiestādes, neskarot gadījumus, uz kuriem attiecas krimināltiesību akti;
- M. tā kā Regulas (ES) Nr. 1024/2013 27. panta 2. punktā ir paredzēts, ka, ievērojot ierobežojumus un saskaņā ar nosacījumiem, kas noteikti attiecīgajos Savienības tiesību aktos, nolūkā veikt ar minēto regulu uzticētos uzdevumus, ECB drīkst veikt informācijas apmaiņu ar valsts vai Eiropas iestādēm un struktūrām gadījumos, kad attiecīgajos Savienības tiesību aktos noteikts, ka valsts kompetentās iestādes drīkst atklāt informāciju šīm struktūrām, vai kad dalībvalstis var noteikt šādu atklāšanu saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem;
- N. tā kā būtu jānosaka sankcijas, ja tiek pārkāptas dienesta noslēpuma neizpaušanas prasības attiecībā uz uzraudzības informāciju; tā kā Parlamentam būtu jāparedz attiecīga sistēma, lai pārbaudītu ikvienu gadījumu, kad tā deputāti vai darbinieki pārkāpj konfidencialitātes ievērošanas prasības;
- O. tā kā ECB uzraudzības uzdevumu izpildē iesaistītie ECB darbinieki organizatoriski jānošķir no tiem darbiniekiem, kas pilda ar monetārās politikas īstenošanu saistītus uzdevumus, un tas jāveic, nodrošinot pilnīgu atbilstību Regulai (ES) Nr. 1024/2013;
- P. tā kā šis nolīgums neattiecas uz apmaiņu ar konfidencialu informāciju par monetāro politiku vai citiem ECB uzdevumiem, kas nav uzdevumi, kuru izpilde ECB uzticēta ar Regulu (ES) Nr. 1024/2013;
- Q. tā kā šis nolīgums neierobežo valstu kompetento iestāžu atbildību pret valstu parlamentiem saskaņā ar valstu tiesību aktiem;

⁽¹⁾ Eiropas Centrālās bankas 2004. gada 4. marta Lēmums 2004/258/EK par publisku piekļuvi Eiropas Centrālās bankas dokumentiem (ECB/2004/3) (OV L 80, 18.3.2004., 42. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

R. tā kā šis nolīgums neskar un neietekmē VUM pienākumu atskaitīties un ziņot Padomei, Komisijai vai valstu parlamentiem;

VIENOJAS ŠĀDI.

I. ATBILDĪBA, PIEKĻUVE INFORMĀCIJAI, KONFIDENCIALITĀTE

1. Pārskati

— ECB katru gadu iesniedz Parlamentam pārskatu ("gada pārskats") par to uzdevumu izpildi, kuri tai uzticēti ar Regulu (ES) Nr. 1024/2013. Uzraudzības valdes priekšsēdētājs sniedz Parlamentam paredzēto gada pārskatu atklātas uzklaušanās laikā. Konfidenciāls gada pārskata projekts vienā no Savienības oficiālajām valodām Parlamentam ir pieejams četras darba dienas pirms minētās uzklaušanās. Vēlāk gada pārskatu tulko visās Savienības oficiālajās valodās. Gada pārskatā ietver informāciju arī par:

i. uzraudzības uzdevumu izpildi,

ii. uzdevumu dalīšanu ar valstu uzraudzības iestādēm,

iii. sadarbību ar citām valsts vai Savienības attiecīgajām iestādēm,

iv. monetārās politikas un uzraudzības uzdevumu nošķiršanu,

v. izmaiņām uzraudzības struktūrā un personālā, norādot arī norīkoto valsts ekspertu skaitu un valstspiederību,

vi. rīcības kodeksa īstenošanu,

vii. ar uzraudzību saistītās maksas aprēķināšanas metodi un summu,

viii. uzraudzības uzdevumiem paredzēto budžetu,

ix. ziņošanas pieredzi, pamatojoties uz Regulas (ES) Nr. 1024/2013 23. pantu (ziņošana par pārkāpumiem).

— Regulas (ES) Nr. 1024/2013 33. panta 2. punktā minētajā sākumposmā ECB iesniedz Parlamentam ceturksņa pārskatus par progresu attiecībā uz regulas darbības īstenošanu, ietverot tajos informāciju arī par:

i. iekšējo sagatavošanos darbam, tā organizēšanu un plānošanu,

ii. konkrētiem pasākumiem, kas veikti, lai nodrošinātu atbilstību prasībai par monetārās politikas un uzraudzības funkciju nošķiršanu,

iii. sadarbību ar citām valsts vai Savienības kompetentajām iestādēm,

iv. jebkādiem šķēršļiem, ar kuriem saskārusies ECB, sagatavojoties uzraudzības uzdevumu veikšanai,

v. ikvienu gadījumu, kad radušās problēmas saistībā ar rīcības kodeksu, vai par izmaiņām tajā.

— ECB publicē gada pārskatu VUM tīmekļa vietnē. ECB informatīvā e-pasta sistēma tiks paplašināta, lai sniegtu konkrētas atbildes uz jautājumiem par VUM, un pa e-pastu saņemtais atsauksmes ECB publicēs VUM tīmekļa vietnē, izveidojot sadaļu "Biežāk uzdotie jautājumi".

2. Uzklaušanās un konfidenciālas mutiskas diskusijas

— Pēc Parlamenta kompetentās komitejas pieprasījuma Uzraudzības valdes priekšsēdētājs piedalās **parastajās** atklātajās uzklaušanās par uzraudzības uzdevumu izpildi. Parlamenta kompetentā komiteja un ECB vienojas par divām šādām uzklaušanās sanāksmēm, kas jāriko nākamajā gadā, un nosaka to grafiku. Pieprasījumus veikt izmaiņas saskaņotajā grafikā iesniedz rakstveidā.

— Uzraudzības valdes priekšsēdētāju var arī aicināt piedalīties papildu **ad hoc** sanāksmēs, kurās notiek viedokļu apmaiņa ar Parlamenta kompetento komiteju par uzraudzības jautājumiem.

— Lai Parlaments varētu īstenot savas pilnvaras saskaņā ar LESD un Savienības tiesību aktiem, Parlamenta kompetentās komitejas priekšsēdētājs nepieciešamības gadījumā var pieprasīt rīkot īpašas **konfidenciālas** sanāksmes ar Uzraudzības valdes priekšsēdētāju, šādas pieprasījumus iesniedzot rakstveidā un norādot pamatojumu. Šādas sanāksmes rīko abpusēji saskaņotā datumā.

— Visiem īpašo **konfidenciālo** sanāksmju dalībniekiem jāievēro tādas pašas konfidencialitātes prasības kā tās, ko ievēro Uzraudzības valdes locekļi un uzraudzības uzdevumu izpildē iesaistītie ECB darbinieki.

— Pēc Uzraudzības valdes priekšsēdētāja vai Parlamenta kompetentās komitejas priekšsēdētāja pamatota pieprasījuma un savstarpēji vienojoties, **parastajās** uzklaušanās sanāksmēs, viedokļu apmaiņas **ad hoc** sanāksmēs

un **konfidencialajās** sanāksmēs var piedalīties ECB pārstāvji Uzraudzības valdē vai uzraudzības uzdevumu izpildē iesaistītie vadošie darbinieki (ģenerāldirektori vai viņu vietnieki).

— LESD noteiktais Savienības iestāžu atklātības princips attiecas arī uz VUM. Diskusijās, kas notiek īpašajās **konfidencialajās** sanāksmēs, tiek ievērots atklātības un būtiskāko aspektu izklāstīšanas princips. Tas ietver apmaiņu ar konfidencialu informāciju par uzraudzības uzdevumu izpildi, ciktāl to nosaka Savienības tiesību akti. Informācijas atklāšanu var ierobežot ar tiesiski noteiktām konfidencialitātes ievērošanas prasībām.

— Parlamenta un ECB darbinieki nedrīkst atklāt informāciju, kuru tie ieguvuši, pildot pienākumus saistībā ar uzdevumiem, kas uzticēti ECB saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1024/2013, un nedrīkst to darīt arī pēc šādu pienākumu izpildes pabeigšanas vai pēc darba attiecību izbeigšanas.

— **Parastajās** sanāksmēs, viedokļu apmaiņas *ad hoc* sanāksmēs un **konfidencialajās** sanāksmēs var apspriest visus Regulā (ES) Nr. 1024/2013 ietvertos VUM darbības un funkciju aspektus.

— **Konfidencialajās** sanāksmēs apspriestos jautājumus neprotokolē un neregistrē nekādā citā veidā. Par šādām sanāksmēm neinformē ne preses, ne citu plašsaziņas līdzekļu pārstāvjus. Katrs dalībnieks, kas piedalās konfidencialajās diskusijās, ikreiz paraksta svinīgu solījumu neatklāt minēto diskusiju saturu nevienai trešai personai.

— **Konfidencialajās** sanāksmēs var piedalīties tikai Uzraudzības valdes priekšsēdētājs un Parlamenta kompetentās komitejas priekšsēdētājs un viņa vietnieki. Gan Uzraudzības valdes priekšsēdētāju, gan Parlamenta kompetentās komitejas priekšsēdētāju un viņa vietniekus var pavadīt divi darbinieki – attiecīgi gan no ECB, gan Parlamenta Sekretariāta.

3. Atbildes uz jautājumiem

— Atbildes uz Parlamenta uzdotajiem rakstiskajiem jautājumiem ECB sniedz rakstveidā. Minētos jautājumus Uzraudzības valdes priekšsēdētājam nodod Parlamenta kompetentās komitejas priekšsēdētājs. Atbildes uz jautājumiem sniedz iespējami drīz un katrā ziņā – piecu nedēļu laikā no dienas, kad ECB tos saņēmusi.

— Gan ECB, gan Parlaments savās tīmekļa vietnēs izveido īpašu sadaļu, kur publicēt iepriekš minētos jautājumus un atbildes.

4. Piekļuve informācijai

— ECB iesniedz Parlamenta kompetentajai komitejai vismaz visaptverošu un saturisku Uzraudzības valdes sanāksmes izklāstu, kas ļauj izprast apspriestos jautājumus un kam pievienots anotēts lēmumu saraksts. Ja ECB Padome iebilst pret kādu Uzraudzības valdes lēmuma projektu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1024/2013 26. panta 8. punktu, ECB prezidents informē Parlamenta kompetentās komitejas priekšsēdētāju par šāda iebilduma iemesliem, ievērojot šajā nolīgumā noteiktās konfidencialitātes prasības.

— Ja kāda kredītiestāde tiek likvidēta, ar minēto kredītiestādi saistīto informāciju, kas nav konfidenciala, publisko vēlāk, tiklīdz vairs nav spēkā uz konfidencialitātes prasību pamata noteiktie ierobežojumi par attiecīgās informācijas sniegšanu.

— Informāciju par uzraudzības maksu un skaidrojumu par to, kā tā tiek aprēķināta, publicē ECB tīmekļa vietnē.

— ECB savā tīmekļa vietnē publicē uzraudzības prakses rokasgrāmatu.

5. ECB klasificētās informācijas un dokumentu aizsardzība

— Parlaments īsteno aizsardzības pasākumus un citus pasākumus, kas atbilst ECB informācijas vai ECB dokumentu konfidencialitātes pakāpei, un informē par tiem ECB. Jebkurā gadījumā atklātā informācija vai dokumenti tiks izmantoti tikai tādām nolūkam, kādam tie paredzēti.

— Parlaments lūdz ECB piekrišanu par ikvienu informācijas atklāšanas gadījumu citām personām vai iestādēm, un abas iestādes sadarbojas visos tiesvedības, administratīvās tiesvedības vai citos tiesvedības gadījumos, kuros tiek prasīta piekļuve šādai informācijai vai dokumentiem. ECB var prasīt Parlamentam, lai attiecībā uz visām vai noteiktām atklātās informācijas vai dokumentu kategorijām tiktu izveidots to personu saraksts, kurām ir piekļuve minētajai informācijai un dokumentiem.

II. ATLASES PROCEDŪRAS

— ECB nosaka un publisko Uzraudzības valdes priekšsēdētāja atlases kritērijus, tostarp atbilstošās amata kandidāta prasmes, zināšanas par finanšu iestādēm un tirgiem un pieredzi finanšu uzraudzībā un makrolīmeņa prudencialajā uzraudzībā. Nosakot šos kritērijus, ECB ievēro visaugstākos profesionālos standartus un ņem vērā nepieciešamību aizsargāt Savienības intereses kopumā, kā arī nodrošināt daudzveidību Uzraudzības valdes sastāvā.

— Divas nedēļas pirms tam, kad ECB Padome publicē vakances paziņojumu, Parlamenta kompetentā komiteja saņem par šo paziņojumu sīkāku informāciju, tostarp informāciju par atklātajā atlases procedūrā izmantotajiem atlases kritērijiem un kvalifikācijas prasībām, ko tā paredzējusi piemērot, izraugoties priekšsēdētāju.

— ECB Padome informē Parlamenta kompetento komiteju par visām personām, kas pieteikušās priekšsēdētāja amatam (iesniegto pieteikumu skaits, profesionālās prasmes, dzimumu un valstspiederības līdzsvars u. c.), kā arī par metodi, kas izmantota, lai izveidotu izraudzīto amata kandidātu sarakstu, kurā ietverti vismaz divi kandidāti, un lai sagatavotu galīgo ECB priekšlikumu par izraudzīto kandidātu.

— ECB iesniedz Parlamenta kompetentajai komitejai sarakstu ar izraudzītajiem kandidātiem Uzraudzības valdes priekšsēdētāja amatam. Šo sarakstu ECB iesniedz vismaz trīs nedēļas pirms tam, kad tā iesniedz priekšlikumu par izraudzīto priekšsēdētāja amata kandidātu.

— Vienas nedēļas laikā pēc minētā saraksta saņemšanas Parlamenta kompetentā komiteja var uzdot ECB jautājumus par atlases kritērijiem un izraudzīto kandidātu sarakstu. ECB divu nedēļu laikā sniedz rakstiskas atbildes uz šādiem jautājumiem.

— Apstiprināšana sastāv no šādiem posmiem:

— ECB iesniedz Parlamentam priekšlikumus par izraudzītajiem priekšsēdētāja un priekšsēdētāja vietnieka amata kandidātiem kopā ar rakstiskiem paskaidrojumiem par apsvērumiem, kas bijuši izvēles pamatā;

— Parlamenta kompetentajā komitejā tiek rīkota atklāta uzklauššana par izraudzītajiem Uzraudzības valdes priekšsēdētāja un priekšsēdētāja vietnieka amata kandidātiem;

— Parlaments pieņem lēmumu par ECB izraudzīto priekšsēdētāja un priekšsēdētāja vietnieka amata kandidātu apstiprināšanu, balsojot kompetentajā komitejā un plenārsēdē. Ņemot vērā Parlamenta darba grafiku, Parlaments centīsies lēmumu pieņemt sešu nedēļu laikā no priekšlikuma iesniegšanas.

— Ja ECB priekšlikums par izraudzīto priekšsēdētāja amata kandidātu netiek apstiprināts, ECB var vai nu izmantot sākotnēji pieteikumus iesniegušo kandidātu sarakstu, vai sākt atlases procesu no jauna, sagatavojot un publicējot jaunu vakances paziņojumu.

— ECB iesniedz Parlamentam priekšlikumus par priekšsēdētāja vai priekšsēdētāja vietnieka atcelšanu no amata un sniedz paskaidrojumus.

— Apstiprināšana sastāv no:

— balsošanas par rezolūcijas projektu Parlamenta kompetentajā komitejā, kā arī

— balsošanas par minēto rezolūciju plenārsēdē, lai to apstiprinātu vai noraidītu.

— Ja Parlaments vai Padome informē ECB par to, ka tas vai tā uzskata, ka Uzraudzības valdes priekšsēdētāja vai priekšsēdētāja vietnieka atcelšanas nosacījumi Regulas (ES) Nr. 1024/2013 26. panta 4. punkta nolūkā ir izpildīti, ECB četru nedēļu laikā iesniedz rakstiskus apsvērumus.

III. IZMEKLĒŠANA

— Ja saskaņā ar LESD 226. pantu un Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas Lēmumu 95/167/EK, Euratom, EOTK⁽¹⁾ Parlaments izveido izmeklēšanas komiteju, ECB atbilstoši Savienības tiesību aktiem palīdz izmeklēšanas komitejai veikt tās uzdevumus saskaņā ar lojālas sadarbības principu.

— Visas izmeklēšanas komitejas darbības, kurās ECB palīdz, tiek veiktas, ievērojot Lēmumu 95/167/EK, Euratom, EOTK.

— ECB lojāli sadarbojas ikvienā Parlamenta veiktās izmeklēšanas lietā, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 1024/2013 20. panta 9. punktā, saskaņā ar tādu pašu regulējumu, kāds attiecas uz izmeklēšanas komitejām, un ievērojot tādus pašus konfidencialitātes aizsardzības pasākumus, kādi paredzēti šā nolīguma sadaļā par konfidencialām mutiskām diskusijām (I.2.).

— Visas personas, kas saņem Parlamentam sniegto informāciju saistībā ar izmeklēšanu, ievēro tādas pašas konfidencialitātes prasības kā tās, ko ievēro Uzraudzības valdes locekļi un uzraudzības uzdevumu izpildē iesaistītie ECB darbinieki, un Parlaments un ECB vienojas par pasākumiem, kas jāveic, lai nodrošinātu šādas informācijas aizsardzību.

— Ja sabiedrības vai privātu interešu aizsardzības nolūkā, kā atzīts Lēmumā 2004/258/EK, ir nepieciešams ievērot konfidencialitāti, Parlaments rūpējas, lai šāda aizsardzība tiktu nodrošināta, un neizpauž sniegtās informācijas saturu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas Lēmums 95/167/EK, Euratom, EOTK (1995. gada 19. aprīlis) par sīki izstrādātiem Eiropas Parlamenta izmeklēšanas tiesību izmantošanas noteikumiem (OV L 78, 6.4.1995., 1. lpp.).

— Lēmumā 95/167/EK, Euratom, EOTK noteiktās Savienības iestāžu un struktūru tiesības un pienākumi pēc analogijas attiecas arī uz ECB.

— Ja Lēmums 95/167/EK, Euratom, EOTK tiks aizstāts ar citu tiesību aktu vai tajā tiks izdarīti grozījumi, šī nolīguma III daļa būs jāpārskata. Kamēr nebūs panākta jauna vienošanās par attiecīgajām nolīguma daļām, būs spēkā šis nolīgums, kā arī Lēmums 95/167/EK, Euratom, EOTK tādā redakcijā, kāda tā bija šā nolīguma noslēgšanas dienā.

IV. RĪCĪBAS KODEKSS

— Pirms Regulas (ES) Nr. 1024/2013 19. panta 3. punktā minētā rīcības kodeksa pieņemšanas ECB informē Parlamenta kompetento komiteju par gaidāmā rīcības kodeksa galvenajiem elementiem.

— Pēc Parlamenta kompetentās komitejas rakstiska pieprasījuma ECB rakstiski informē Parlamentu par rīcības kodeksa īstenošanu. ECB informē Parlamentu arī par nepieciešamību rīcības kodeksu atjaunot.

— Rīcības kodeksā nosaka jautājumus, kas saistīti ar interešu konfliktu, un nodrošina, ka tiek ievēroti noteikumi par uzraudzības un monetārās politikas funkciju nošķiršanu.

V. ECB AKTU PIEŅĒMŠANA

— ECB pienācīgi informē Parlamenta kompetento komiteju par ieviestajām procedūrām (tostarp par to grafiku), lai pieņemtu ECB regulas, lēmumus, pamatnostādnes un ieteikumus ("aktus"), kuri jāapspiež sabiedriskā kārtā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1024/2013.

— ECB jo īpaši informē Parlamentu kompetento komiteju par principiem un rādītāju vai informācijas veidiem,

kurus tā parasti izmanto aktu un politikas ieteikumu izstrādē, tādējādi uzlabojot caurredzamību un politikas konsekveni.

— Pirms sabiedriskās apspriešanas procedūras sākuma ECB nosūta Parlamenta kompetentajai komitejai aktu projektus. Ja Parlaments iesniedz aktu komentārus, par tiem var rīkot neoficiālas viedokļu apmaiņas ar ECB. Šādas neoficiālas viedokļu apmaiņas notiek paralēli atklātai sabiedriskai apspriešanai, ko ECB rīko saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1024/2013 4. panta 3. punktu.

— Tiklīdz ECB pieņem kādu aktu, tā nosūta to Parlamenta kompetentajai komitejai. ECB arī regulāri rakstveidā informē Parlamentu par nepieciešamību pieņemt aktus atjaunināt.

VI. NOBEIGUMA NOTEIKUMI

1. Abas iestādes reizi trijos gados izvērtē šā nolīguma praktisko īstenošanu.

2. Šis nolīgums stājas spēkā Regulas (ES) Nr. 1024/2013 spēkā stāšanās dienā vai nākamajā dienā pēc šā nolīguma parakstīšanas atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāks.

3. Abām iestādēm ir pienākums ievērot informācijas konfidencialitāti arī pēc šā nolīguma izbeigšanas.

4. Šo nolīgumu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Frankfurtē pie Mainas un Briselē, 2013. gada 6. novembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Eiropas Centrālās bankas vārdā –
priekšsēdētājs
M. DRAGHI

Partnerība informācijas sniegšanai par Eiropu

(2009/C 13/02)

Mērķi un principi

1. Eiropas Parlaments, Padome un Komisija (turpmāk — “trīs iestādes”) uzskata, ka ir ārkārtīgi svarīgi uzlabot informācijas sniegšanu par ES jautājumiem, lai palīdzētu Eiropas pilsoņiem izmantot to tiesības piedalīties Eiropas Savienības demokrātijas veidošanā, kur lēmumu pieņemšana notiek cik vien iespējams atklāti un cik vien iespējams tuvinot to pilsoņiem, ievērojot plurālisma, dalības, atklātības un pārskatāmības principus.
2. Trīs iestādes vēlas sekmēt vispārēju viedokļu saskaņotību par galvenajām ES komunikācijas politikas prioritātēm, apzināt papildu ieguvumus, ko informācijas sniegšanā par konkrētiem jautājumiem dotu ES pieeja, veicināt informācijas un paraugprakses apmaiņu un rosināt iestāžu darbību sinerģiju, īstenojot ar šīm prioritātēm saistītu komunikāciju, kā arī vajadzības gadījumā atvieglot iestāžu un dalībvalstu sadarbību.
3. Trīs iestādes atzīst, ka komunikācijai par Eiropas Savienību nepieciešama ES iestāžu un dalībvalstu politiska apņemšanās, un ka katras dalībvalsts pienākums ir veidot šo saziņu ar pilsoņiem par ES jautājumiem.
4. Trīs iestādes ir pārliecinātas, ka informācijas un komunikācijas darbībām par Eiropas Savienības jautājumiem būtu jāsniedz ikvienam piekļuvi patiesai un daudzpusīgai informācijai par Eiropas Savienību un jādod pilsoņiem iespēja īstenot savas tiesības paust viedokli, kā arī aktīvi piedalīties sabiedriskās debatēs par Eiropas Savienības jautājumiem.
5. Īstenojot informācijas un komunikācijas pasākumus, trīs iestādes veicina to, ka ievēro daudzvalodības un kultūru daudzveidības principu.
6. Trīs iestādes ir apņēmušās īstenot minētos mērķus. Tās mudina citas ES iestādes un struktūras atbalstīt to centienus un, ja tās vēlas, dot ieguldījumu šās pieejas īstenošanā.

Partnerības pieeja

7. Trīs iestādes atzīst to, cik nozīmīgi ir risināt komunikāciju problēmu ar dalībvalstu un ES iestāžu partnerības palīdzību, lai atbilstīgā līmenī ar visplašāko auditoriju nodrošinātu efektīvu komunikāciju un objektīvu informāciju.

Tās vēlas izstrādāt sinerģijas ar valstu, reģionālām un vietējām iestādēm, kā arī ar pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem.

Tās šajā nolūkā vēlētos sekmēt pragmatiskas partnerības pieeju un elastīgus koordinēšanas mehānismus.

8. Tās šajā sakarā atgādina, ka galvenais iestāžu informācijas jautājumu grupas (IJG) uzdevums ir kalpot kā augsta līmeņa struktūrai iestāžu politisko debašu veicināšanai par informācijas un komunikācijas darbībām, kas saistītas ar ES jautājumiem, lai veicinātu sinerģiju un papildināmību. Šajā nolūkā IJG, ko kopīgi vada Eiropas Parlaments, Padomes un Komisijas pārstāvji un kurā novērotāja statusā piedalās Eiropas Reģionu komitejas un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas pārstāvji, principā tiek divreiz gadā.

Pamatnoteikumi kopīgam darbam

Trīs iestādes ir iecerējušas sadarboties šādi:

9. Ievērojot katras ES iestādes individuālos pienākumus un dalībvalstu komunikācijas stratēģiju un prioritātes, trīs iestādes IGJ struktūrā ik gadu nosaka noteiktu kopīgu komunikācijas prioritāšu skaitu.

10. Šīs prioritātes balstīsies uz komunikācijas prioritātēm, ko, ievērojot to iekšējās procedūras un vajadzības gadījumā papildinot dalībvalstu stratēģiskos viedokļus un centienus šajā jomā noteikušas ES iestādes un struktūras, ņemot vērā pilsoņu cerības.
11. Trīs iestādes un dalībvalstis centīsies veicināt atbilstīgu atbalstu, lai sniegtu atbilstīgus līdzekļus adekvātai noteikto prioritāšu komunikācijai.
12. Dienestiem, kas ir atbildīgi par komunikāciju dalībvalstīs un ES iestādēs būtu jāuztur savstarpējus sakarus, lai nodrošinātu veiksmīgu kopīgu komunikācijas prioritāšu īstenošanu, kā arī citas darbības, kas ir saistītas ar ES komunikāciju, ja nepieciešams pamatojoties uz atbilstīgiem administratīviem pasākumiem.
13. Iestādes un dalībvalstis apmainīsies ar informāciju par citiem ar ES saistītiem informācijas sniegšanas pasākumiem, jo īpaši par atsevišķās nozarēs paredzētajiem iestāžu un struktūru informācijas sniegšanas pasākumiem, ja tie saistīti ar dalībvalsts rīkotām informācijas kampaņām.
14. Komisija ir aicināta katra gada sākumā ziņot citām ES iestādēm par galvenajiem sasniegumiem iepriekšējā gadā, īstenojot kopīgas komunikācijas prioritātes.
15. Šo politisko deklarāciju parakstīja divtūkstoš astotā gada divdesmit otrajā oktobrī.

Strasbūrā, divtūkstoš astotā gada divdesmit otrajā oktobrī.

*Eiroparlamenta vārdā
Priekšsēdētājs*

*Eiropas Savienības Padomes vārdā
Priekšsēdētājs*

*Eiropas Kopienų Komisijas vārdā
Priekšsēdētājs*

II

(Informācija)

KOPIĢAS DEKLARĀCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

PADOME

KOMISIJA

Kopīgā deklarācija par koplēmuma procedūras praktiskajiem aspektiem (EK līguma 251. pants)

(2007/C 145/02)

VISPĀRĪGI PRINCIPI

1. Eiropas Parlaments, Padome un Komisija (turpmāk tekstā "iestādes") atzīmē, ka sevi ir attaisnojuši pašreizējā prakse risināt sarunas starp Padomes prezidentvalsti, Komisiju, attiecīgo Eiropas Parlamenta komiteju priekšsēdētājiem un/vai referentiem un starp Samierināšanas komitejas līdzpriekšsēdētājiem.
2. Iestādes apstiprina, ka šī prakse, kas ir izveidojusies visās koplēmuma procedūras stadijās, ir jāatbalsta arī turpmāk. Iestādes apņemas izvērtēt savas darba metodes, lai vēl efektīvāk izmantotu visas ar EK līgumu izveidotās koplēmuma procedūras piedāvātās iespējas.
3. Šī kopīgā deklarācija precizē šīs darba metodes un to izmantošanas praktiskos aspektus. Tā papildina Iestāžu nolīgumu par labāku likumdošanas procesu ⁽¹⁾ un jo īpaši tā noteikumus par koplēmuma procedūru. Iestādes apņemas pilnībā ievērot šādas saistības saskaņā ar pārredzamības, atbildīguma un efektivitātes principiem. Šajā ziņā iestādēm būtu jāpievērš īpaša uzmanība vienkāršošanas priekšlikumu virzības veicināšanai, vienlaikus ievērojot *acquis communautaire*.
4. Iestādes sadarbojas labā ticībā visas procedūras laikā, lai saskaņotu savas pozīcijas, ciktāl tas iespējams, un tādējādi vajadzības gadījumā sagatavotu pamatu attiecīgā tiesību akta pieņemšanai agrīnā procedūras stadijā.
5. Paturot prātā šo mērķi, tās sadarbojas, izmantojot attiecīgus starpiestāžu kontaktus, lai uzraudzītu darba gaitu un analizētu visās koplēmuma procedūras stadijās sasniegto konverģences līmeni.
6. Atbilstīgi saviem iekšējiem reglamentiem iestādes apņemas regulāri apmainīties ar informāciju par koplēmuma dokumentu virzību. Lai veicinātu procesa saskaņotu un efektīvu norisi, tās, cik vien iespējams, pielāgo savus darba grafikus. Tādēļ tās centīsies izveidot orientējošu grafiku dažādām stadijām līdz tiesību aktu priekšlikumu galīgai pieņemšanai, vienlaikus pilnībā ievērojot lēmumu pieņemšanas procesa politisko raksturu.

⁽¹⁾ OVC 321, 31.12.2003., 1. lpp.

7. Iestāžu sadarbība koplēmuma procedūras gaitā, bieži notiek kā trīspusējas sanāksmes ("dialogs"). Šī tria-loga sistēma ir izrādījusies dzīvotspējīga un elastīga, ievērojami palielinot iespēju panākt vienošanos pirmā un otrā lasījuma stadijā, kā arī palīdzot sagatavot Samierināšanas komitejas darbu.
8. Šādi dialogi parasti ir neoficiāli. Atkarībā no paredzamās diskusijas rakstura tie var notikt jebkurā proce-dūras stadijā, un ar dažādu pārstāvības līmeni. Atbilstīgi savam reglamentam katra iestāde izvirzīs pārstāvjus katrai sanāksmei, noteiks savas pilnvaras sarunās un laikus informēs pārējās iestādes par sanāksmju praktiskajiem aspektiem.
9. Ja vien iespējams, visiem sanāksmes dalībniekiem jau iepriekš izplata jebkuru kompromisa teksta projektu, kas iesniegts apspriedei nākamajā sanāksmē. Lai palielinātu pārredzamību, Eiropas Parlamentā un Padomē rīkoto dialogu izziņo, ja tas iespējams.
10. Padomes prezidentvalsts centīsies apmeklēt Parlamenta komiteju sanāksmes. Tā rūpīgi izskatīs jebkuru saņemto pieprasījumu attiecīgos gadījumos sniegt informāciju par Padomes nostāju.

PIRMAIS LASĪJUMS

11. Iestādes visos procedūras posmos sadarbojas labā ticībā, pēc iespējas saskaņojot pozīcijas, lai kad vien tas iespējams, tiesību aktus varētu pieņemt pirmajā lasījumā.

Vienošanās Eiropas Parlamentā pirmā lasījuma stadijā

12. Iestādes uztur atbilstīgus kontaktus, lai veicinātu procedūras norisi pirmajā lasījumā.
13. Komisija veicina šādu kontaktu uzturēšanu un konstruktīvi izmanto savas iniciatīvas tiesības, lai saska-ņotu Eiropas Parlamenta un Padomes nostājas, pienācīgi ievērojot līdzsvaru starp iestādēm un Līgumā noteikto Komisijas lomu.
14. Ja vienošanos panāk neoficiālās sarunās dialoga gaitā, Pastāvīgo pārstāvju komitejas (*Coreper*) priekš-sēdētājs nosūta vēstuli attiecīgās Parlamenta komitejas priekšsēdētājam, kurā Komisijas priekšlikuma grozījumu formā izklāstīts panāktās vienošanās saturs pēc būtības. Šajā vēstulē Padome norāda uz tās gatavību pēc juridiski-lingvistiskās pārbaudes pieņemt šo rezultātu, ja to ar balsojumu apstiprina plenār-sēdē. Šīs vēstules kopiju nosūta Komisijai.
15. Šajā kontekstā, ja ir sagaidāms, ka dokumentus noteikti pieņems pirmajā lasījumā, informācija par nodomu panākt vienošanos būtu jādara pieejama tik agri, cik vien iespējams.

Vienošanās Padomes kopējās nostājas stadijā

16. Ja Eiropas Parlamenta pirmajā lasījumā neizdodas panākt vienošanos, var turpināt kontaktu uzturēšanu, lai varētu panākt vienošanos kopējās nostājas stadijā.
17. Komisija veicina šādu kontaktu uzturēšanu un konstruktīvi izmanto iniciatīvas tiesības, lai saskaņotu Eiropas Parlamenta un Padomes nostājas, ievērojot līdzsvaru starp iestādēm un Līgumā noteikto Komi-sijas lomu.
18. Ja šajā stadijā ir panākta vienošanās, attiecīgās Parlamenta komitejas priekšsēdētājs vēstulē *Coreper* priekš-sēdētājam iekļauj ieteikumu plenārsēdē apstiprināt Padomes pieņemto kopējo nostāju bez grozījumiem, ar nosacījumu, ka Padome apstiprina šo kopējo nostāju, un pēc juridiski-lingvistiskās pārbaudes. Šīs vēstules kopiju nosūta Komisijai.

OTRAIS LASĪJUMS

19. Paskaidrojuma paziņojumā Padome pēc iespējas nepārprotami izskaidro iemeslus, kuru dēļ tā pieņemusi kopējo nostāju. Otrajā lasījumā Eiropas Parlaments, cik vien iespējams, ņem vērā gan šos iemeslus, gan Komisijas nostāju.
20. Lai nodrošinātu, ka otrajā lasījumā likumdošanas procedūra noris pēc iespējas efektīvāk, pirms kopējās nostājas nosūtīšanas Padome, apspriežoties ar Eiropas Parlamentu un Komisiju, cenšas noskaidrot tās nosūtīšanai piemērotāko datumu.

Vienošanās Eiropas Parlamentā otrā lasījuma stadijā

21. Lai labāk izprastu attiecīgās nostājas un līdz ar to panāktu pēc iespējas ātrāku likumdošanas procedūras pabeigšanu, turpinās uzturēt atbilstīgus kontaktus, tiklīdz Padomes kopējā nostāja ir iesniegta Eiropas Parlamentam.
22. Komisija veicina šādu kontaktu uzturēšanu un sniedz atzinumu, lai saskaņotu Eiropas Parlamenta un Padomes nostājas, pienācīgi ievērojot līdzsvaru starp iestādēm un Līgumā noteikto Komisijas lomu.
23. Ja vienošanos panāk neoficiālās sarunās triaļoga gaitā, *Coreper* priekšsēdētājs nosūta vēstuli attiecīgās Parlamenta komitejas priekšsēdētājam, kurā Padomes kopējās nostājas grozījumu formā izklāstīts vienošanās saturs pēc būtības. Šajā vēstulē Padome norāda uz gatavību pēc juridiski-lingvistiskās pārbaudes pieņemt minēto rezultātu, ja to ar balsojumu apstiprina plenārsēdē. Šīs vēstules kopiju nosūta Komisijai.

SAMIERINĀŠANA

24. Ja kļūst skaidrs, ka Padome nepieņems visus Eiropas Parlamenta otrajā lasījumā izdarītos grozījumus, un tad, kad Padome ir gatava paziņot savu nostāju, organizēs pirmo triaļogu. Atbilstīgi savam reglamentam katra iestāde izvirzīs tās pārstāvjus katrai sanāksmei un noteiks savas pilnvaras sarunās. Komisija pēc iespējas agrīnā stadijā darīs abām delegācijām zināmus tās nodomus attiecībā uz savu atzinumu par Eiropas Parlamenta otrā lasījuma grozījumiem.
25. Triaļogi notiek visas samierināšanas procedūras laikā ar mērķi atrisināt atlikušos problemātiskos jautājumus un sagatavot pamatu vienošanās panākšanai Samierināšanas komitejā. Triaļogu rezultātus apspriež un, ja iespējams, apstiprina attiecīgo iestāžu sanāksmēs.
26. Samierināšanas komiteju sasauc Padomes priekšsēdētājs, saņemot Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja piekrišanu un pienācīgi ievērojot Līguma noteikumus.
27. Komisija piedalās samierināšanas procedūrā un uzņemas visas iniciatīvas, kas nepieciešamas, lai saskaņotu Eiropas Parlamenta un Padomes nostājas. Viena no šādām iniciatīvām var būt kompromisa tekstu projekti, kuros ņemtas vērā Eiropas Parlamenta un Padomes nostājas un pienācīgi ņemta vērā Līgumā noteiktā Komisijas loma.
28. Samierināšanas komiteju kopīgi vada Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs un Padomes priekšsēdētājs. Komitejas sanāksmes pārmaiņus vada katrs līdzpriekšsēdētājs.
29. Līdzpriekšsēdētāji kopīgi nosaka Samierināšanas komitejas sanāksmju datumus un darba kārtības, lai nodrošinātu Samierināšanas komitejas efektīvu darbību visās koplēmuma procedūras stadijās. Paredzētos sanāksmju datumus apspriež ar Komisiju. Eiropas Parlaments un Padome nosaka orientējošus samierināšanas sanāksmju datumus un paziņo tos Komisijai.
30. Jebkuras Samierināšanas komitejas sanāksmes darba kārtībā līdzpriekšsēdētāji var iekļaut vairākus dokumentus. Papildus galvenajam jautājumam, par kuru vēl nav panākta vienošanās, ("B jautājums") var atklāt un/vai slēgt samierināšanas procedūras par citiem jautājumiem ("A jautājumi"), tos neapspriežot.
31. Ievērojot Līguma noteikumus par termiņiem, Eiropas Parlaments un Padome pēc iespējas ņem vērā darba plānošanas prasības, jo īpaši prasības, kas ir saistītas ar pārtraukumiem iestāžu darbā un Eiropas Parlamenta vēlēšanām. Jebkurā gadījumā darba pārtraukums ir tik īss, cik vien iespējams.
32. Lai vienlīdzīgi izmantotu iestāžu infrastruktūru, tostarp mutiskās tulkošanas infrastruktūru, Samierināšanas komitejas sanāksmes pārmaiņus notiek Eiropas Parlamenta un Padomes telpās.
33. Samierināšanas komitejas rīcībā ir jābūt Komisijas priekšlikumam, Padomes kopējai nostājai un Komisijas atzinumam par to, Eiropas Parlamenta ierosinātajiem grozījumiem un Komisijas atzinumam par tiem, un Eiropas Parlamenta un Padomes delegāciju kopīgajam darba dokumentam. Šim darba dokumentam ir jābūt tādām, kas ļauj tā lietotājiem noteikt problemātiskos jautājumus un uz tiem efektīvi atsaukties. Komisija sniedz tās atzinumu trīs nedēļās pēc Eiropas Parlamenta balsojuma rezultātu oficiālas saņemšanas, bet ne vēlāk kā līdz samierināšanas procedūras sākumam.

34. Līdzpriekšsēdētāji var iesniegt tekstus apstiprināšanai Samierināšanas komitejā.
35. Vienošanās par kopīgo dokumentu panāk Samierināšanas komitejas sanāksmē vai vēlāk līdzpriekšsēdētāju sarakstē. Šādu vēstuļu kopijas nosūta Komisijai.
36. Ja Samierināšanas komiteja panāk vienošanos par kopīgo dokumentu, pēc galīgās juridiski-lingvistiskās pārbaudes to iesniedz līdzpriekšsēdētājiem oficiālai apstiprināšanai. Taču izņēmuma gadījumos, lai ievērotu termiņus, līdzpriekšsēdētājiem apstiprināšanai var iesniegt kopīgā dokumenta projektu.
37. Apstiprināto tekstu līdzpriekšsēdētāji ar kopīgi parakstītu vēstuli nosūta Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam un Padomes priekšsēdētājam. Ja Samierināšanas komiteja nespēj vienoties par kopīgo dokumentu, līdzpriekšsēdētāji ar kopīgi parakstītu vēstuli par to informē Eiropas Parlamenta priekšsēdētāju un Padomes priekšsēdētāju. Šīs vēstules uzskata par oficiālu protokolu. Šādu vēstuļu kopijas nosūta Komisijai informācijai. Samierināšanas procedūrā izmantotie darba dokumenti būs pieejami katras iestādes kancelejā pēc procedūras noslēgšanas.
38. Eiropas Parlamenta Sekretariāts un Padomes Ģenerālsēkretariāts, sadarbojoties ar Komisijas Ģenerālsēkretariātu, kopīgi darbojas kā Samierināšanas komitejas sekretariāts.

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

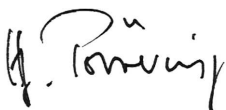
39. Ja Eiropas Parlaments vai Padome uzskata, ka ir nepieciešams pagarināt Līguma 251. pantā minētos termiņus, tās attiecīgi informē otras iestādes priekšsēdētāju un Komisiju.
40. Ja vienošanās ir panākta pirmajā vai otrajā lasījumā vai samierināšanas procedūras laikā, teksta, par kuru panākta vienošanās, galīgo redakciju ciešā sadarbībā un savstarpēji vienojoties sagatavo Eiropas Parlamenta un Padomes juristu-lingvistu dienesti.
41. Tekstos, par kuriem panākta vienošanās, nedrīkst izdarīt izmaiņas bez Eiropas Parlamenta un Padomes attiecīga līmeņa nepārprotamas piekrišanas.
42. Teksta galīgās redakcijas sagatavošanu veic, pienācīgi ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes dažādās procedūras un jo īpaši ņemot vērā iekšējo procedūru noslēgšanas termiņus. Iestādes apņemas laiku, kas paredzēts tiesību aktu galīgajai juridiski-lingvistiskai pārbaudei, neizmantojot tam, lai atsāktu diskusijas par jautājumiem pēc būtības.
43. Eiropas Parlaments un Padome vienojas par abu iestāžu kopīgi sagatavoto tekstu iesniegšanu.
44. Ciktāl tas iespējams, iestādes apņemas izmantot savstarpēji pieņemamus standarta noteikumus, ko iekļauj saskaņā ar koplēmuma procedūru pieņemtajos tiesību aktos, jo īpaši attiecībā uz noteikumiem par ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību (atbilstīgi "komitoloģijas" lēmumam ⁽¹⁾), tiesību aktu stāšanos spēkā, transponēšanu un piemērošanu un Komisijas iniciatīvas tiesību ievērošanu.
45. Iestādes centīsies rīkot kopīgas preses konferences, kurās paziņo par likumdošanas procesa sekmīgu rezultātu pirmajā vai otrajā lasījumā vai samierināšanas gaitā. Tās centīsies izplatīt arī kopīgus paziņojumus presei.
46. Pēc tam, kad Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar koplēmuma procedūru ir pieņēmuši tiesību aktu, tā tekstu iesniedz parakstīšanai Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam un Padomes priekšsēdētājam, kā arī šo iestāžu ģenerālsēkretāriem.
47. Eiropas Parlamenta un Padomes priekšsēdētāji saņem parakstīšanai sagatavoto tekstu viņu attiecīgajās valodās un, ja vien tas iespējams, to paraksta kopīgā ceremonijā, ko katru mēnesi rīko, lai plašsaziņas līdzekļu klātbūtnē parakstītu svarīgus tiesību aktus.

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību (OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.). Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 27.7.2006., 11. lpp.).

48. Kopīgi parakstīto tekstu nosūta publicēšanai "Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī". Tiesību aktu parasti publicē divos mēnešos pēc tā pieņemšanas Eiropas Parlamentā un Padomē.
49. Ja viena no iestādēm tekstā (vai kādā no valodu versijām) konstatē pārrakstīšanās vai nepārprotamu kļūdu, tā nekavējoties paziņo par to pārējām iestādēm. Ja kļūda konstatēta tiesību aktā, kas vēl nav pieņemts ne Eiropas Parlamentā, ne Padomē, Eiropas Parlamenta un Padomes juristu-lingvistu dienesti ciešā sadarbībā sagatavo nepieciešamo kļūdu labojumu. Ja kļūda konstatēta tiesību aktā, ko jau pieņēmusi viena iestāde vai abas iestādes, neatkarīgi no tā, vai teksts jau ir publicēts, Eiropas Parlaments un Padome, kopīgi vienojoties, pieņem saskaņā ar to attiecīgajām procedūrām sagatavotu kļūdu labojumu.

Briselē, divtūkstoš septītā gada trīspadsmitajā jūnijā.

Eiroparlamenta vārdā
Priekšsēdētājs

Eiropas Savienības Padomes vārdā
Priekšsēdētājs

Eiropas Kopienų Komisijas vārdā
Priekšsēdētājs

Rīcības kodekss sarunu vešanai saistībā ar parasto likumdošanas procedūru¹

1. Ievads

Ar šo rīcības kodeksu tiek sniegtas norādes Parlamentam par to, kā vest sarunas visos parastās likumdošanas procedūras posmos, tostarp trešajā lasījumā, un tas būtu jālasa kopā ar Reglamenta 69.b līdz 69.f pantu.

Tas papildina attiecīgos noteikumus, kas iekļauti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu², kurš attiecas uz likumdošanas procesa pārredzamību un koordinēšanu, un Kopīgajā deklarācijā par koplēmuma procedūras praktiskajiem aspektiem³, par ko Parlaments, Padome un Komisija vienojās 2007. gada 13. jūnijā.

2. Vispārējie principi un sagatavošanās sarunām

Iestāžu sarunas parastajā likumdošanas procedūrā balstās uz pārredzamības, pārskatatbildības un efektivitātes principiem, lai nodrošinātu, ka lēmumu pieņemšanas process ir uzticams, izsekojams un atklāts gan Parlamentā, gan attiecībā uz sabiedrību.

Parasti Parlamentam būtu jāizmanto visas iespējas, kādas tiek piedāvātas ikvienā parastās likumdošanas procedūras posmā. Lēmumu sākt sarunas, jo īpaši nolūkā panākt vienošanos pirmajā lasījumā, uzskata par tādu lēmumu, kas tiek pieņemts, katru gadījumu izskatot atsevišķi un ņemot vērā katras konkrētās procedūras raksturīgos aspektus.

Ar iespēju sākt sarunas ar Padomi iepazīstina referents, vēršoties pie komitejas pilnā sastāvā, un tā pieņem lēmumu saskaņā ar attiecīgo pantu. Mandāts ir komitejas normatīvais ziņojums vai plenārsēdē pieņemtie grozījumi pirmā lasījuma sarunām, Parlamenta pirmā lasījuma nostāja agrīna otrā lasījuma vai otrā lasījuma sarunām un Parlamenta otrā lasījuma nostāja sarunām trešajā lasījumā.

Parlaments tiek informēts par lēmumiem sākt sarunas un izskata tos. Lai panāktu iespējami lielāku likumdošanas procesa pārredzamību, Komiteju priekšsēdētāju konferences priekšsēdētājs regulāri informē Priekšsēdētāju konferenci, sniedzot sistemātisku un laicīgu informāciju par visiem komiteju lēmumiem sākt sarunas un par to dosjē progresu, kas tiek skatīti, piemērojot parasto likumdošanas procedūru. Visas vienošanās, kas panāktas sarunās, uzskata par provizoriskām līdz brīdim, kad Parlaments tās ir pieņēmis.

Attiecībā uz pirmā, agrīna otrā un otrā lasījuma sarunām galvenā par sarunu vešanu atbildīgā struktūra ir atbildīgā komiteja, ko pārstāv sarunu grupa saskaņā ar 69.f pantu. Trešajā lasījumā Parlamentu sarunās pārstāv tā delegācija Samierināšanas komitejā, kuru vada viens no priekšsēdētāja vietniekiem, kas ir atbildīgi par samierināšanu. Visā sarunu gaitā tiek ievērots politiskais līdzsvars un visām politiskajām grupām ir tiesības būt pārstāvētām vismaz darbinieku līmenī.

Šo rīcības kodeksu pēc analogijas piemēro gadījumos, kad ir izpildīti 54. panta nosacījumi par iesaistīto komiteju procedūru vai 55. panta nosacījumi par kopīgo komiteju procedūru, jo īpaši

¹ Apstiprināts Priekšsēdētāju konferencē 2017. gada 28. septembrī.

² OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

³ OV C 145, 30.6.2007., 5. lpp.

attiecībā uz sarunu grupas sastāvu un sarunu norisi. Attiecīgo komiteju priekšsēdētājiem iepriekš būtu jāvienojas par kārtību, kādā tās sadarbojas iestāžu sarunās.

3. Sarunu norise un vienošanās finalizēšana

Lai palielinātu pārredzamību, Parlaments principā dod sabiedrībai iespēju būt labi informētai visā likumdošanas ciklā, cieši sadarbojoties ar pārējām iestādēm, lai sekmētu likumdošanas procesa izsekojamību. Tas ietver kopīgu paziņošanu par likumdošanas procedūru sekmīgiem iznākumiem, tostarp rīkojot kopīgas preses konferences vai jebkādā citā piemērotā veidā.

Sarunas trialogos pamatojas uz vienu kopīgu dokumentu (parasti tas ir dokuments ar vairākām slejām), kur ir norādīta attiecīgo iestāžu nostāja attiecībā uz citu iestāžu grozījumiem un arī kompromisa teksti, par kuriem ir panākta provizoriska vienošanās. Minētais dokuments ir visām iestādēm kopīgs dokuments, un abiem likumdevējiem būtu principā jāvienojas par visām versijām, kas tiek izplatītas trialogā. Pēc katra trialoga sarunu grupas priekšsēdētājs un referents atskaitās atbildīgajai komitejai vai tās koordinatoriem par sarunu virzību.

Ja tiek panākta provizoriska vienošanās ar Padomi, sarunu grupas priekšsēdētājs un referents pilnībā informē atbildīgo komiteju par sarunu iznākumu un tā tiek publiskota. Atbildīgā komiteja saņem izskatīšanai panākto provizoriskās vienošanās tekstu tādā formātā, kas skaidri parāda izmaiņas leģislatīvā akta projektā. Atbildīgā komiteja pieņem lēmumu saskaņā ar 69.f pantu.

Sarunās panākto provizorisko vienošanos apstiprina rakstveidā, nosūtot oficiālu vēstuli. Ja vienošanās ir panākta pirmajā vai otrajā lasījumā, Pastāvīgo pārstāvju komitejas (COREPER) priekšsēdētājs apstiprina provizorisko vienošanos, nosūtot vēstuli atbildīgās komitejas priekšsēdētājam, savukārt, ja vienošanās ir panākta agrīnā otrajā lasījumā, atbildīgās komitejas priekšsēdētājs informē Padomi, ka viņš ieteiks plenārsēdei Padomes pirmā lasījuma nostāju, kas atbilst pagaidu vienošanās tekstam, pieņemot bez grozījumiem Parlamenta otrajā lasījumā.¹

Jāparedz pietiekami ilgs laiks no pagaidu vienošanās apstiprināšanas komitejā līdz balsošanai plenārsēdē, lai politiskās grupas varētu sagatavot savu galīgo nostāju.

Saskaņā ar 193. pantu tiek veikta provizoriskās vienošanās galīgā juridiski lingvistiskā pārbaude. Provizoriskās vienošanās tekstā nedrīkst izdarīt nekādas izmaiņas, pirms attiecīgā līmenī nav saņemta skaidra Parlamenta un Padomes piekrišana.

4. Palīdzība sarunu komandai

Sarunu grupai tiek nodrošināti visi resursi, kas vajadzīgi, lai tā varētu pienācīgi veikt savu darbu. Tai palīdz administratīvā projekta komanda, ko koordinē atbildīgās komitejas sekretariāts, un tajā būtu jāpiedalās vismaz Likumdošanas jautājumu nodaļai, Juridiskajam dienestam, Tiesību aktu direktorātam, Parlamenta Preses dienestam un citiem attiecīgajiem dienestiem, par ko lēmumu pieņem, katru gadījumu izskatot atsevišķi. Politisko grupu padomdevēji tiek aicināti uz sanāksmēm, kurās tiek veikts darbs pirms vai pēc trialoga sanāksmēm. Likumdošanas jautājumu nodaļa koordinē administratīvās palīdzības sniegšanu Parlamenta delegācijai Samierināšanas komitejā.

¹ Sk. 18. punktu Kopīgajā deklarācijā par koplēmuma procedūras praktiskajiem aspektiem.

32002Q0328

28.3.2002.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

C 77/1

IESTĀŽU NOLĪGUMS
(2001. gada 28. novembris)
par tiesību aktu pārstrādāšanas tehnikas strukturētāku izmantošanu

(2002/C 77/01)

EIROPAS PARLAMENTS, EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME UN
 EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

aktu, ar ko vienlaikus izdara iecerētos grozījumus, kodificē
 šo grozījumu, neizmainot iepriekšējā tiesību akta noteiku-
 mus, un atceļ minēto tiesību aktu.

tā kā:

(1) Eiropadome, tiekoties 1992. gada decembrī Edinburgā, uzsvēra nozīmi, kāda no Kopienas viedokļa ir tam, ka Kopienas tiesību akti tiek padarīti pieejamāki un saprotamāki.

(2) 1994. gada 20. decembrī, ievērojot Eiropadomes izveidotās pamatnostādnes, Eiropas Parlaments, Padome un Komisija noslēdza Iestāžu nolīgumu par paātrinātu darba metodi oficiālai tiesību aktu tekstu kodifikācijai ⁽¹⁾, lai būtiski uzlabotu to tiesību aktu lasāmību, kas tikuši daudzkārt grozīti.

(3) Tomēr pieredze rāda, ka, neraugoties uz paātrināto metodi, Komisija iesniedz oficiālās kodifikācijas priekšlikumus un likumdevējas iestādes pieņem oficiālus kodifikācijas aktus bieži ar aizkavēšanos, jo īpaši tādēļ, ka pa to laiku pieņemti jauni attiecīgo tiesību aktu grozījumi, kuri izraisa to, ka viss kodifikācijas darbs jāsāk no jauna.

(4) Tādēļ ieteicams, jo īpaši attiecībā uz bieži grozītiem tiesību aktiem, izmantot likumdošanas tehniku, kas ļauj aktu grozījumus un kodifikāciju īstenot vienā tiesību aktā.

(5) Šajā sakarībā, ja būtiski grozījumi jāizdara iepriekšējā tiesību aktā, pārstrādāšanas tehnika ļauj pieņemt vienu tiesību

(6) Tādējādi, ciktāl tas liedz to atsevišķu tiesību aktu izplatību, ar kuriem izdara grozījumus un kuri bieži padara noteikumus grūti saprotamus, pārstrādāšanas tehnika ir piemērots līdzeklis, lai pastāvīgi un vispārēji nodrošinātu Kopienas tiesību aktu lasāmību.

(7) Strukturētāka pārstrādāšanas tehnikas izmantošana veido daļu no pasākumiem, ko veic iestādes, lai padarītu Kopienas tiesību aktus pieejamākus, un tie iekļauj, piemēram, paātrinātas darba metodes pieņemšanu attiecībā uz oficiālo kodificēšanu un kopīgu pamatnostādņu izveidošanu attiecībā uz Kopienas tiesību aktu izstrādāšanas kvalitāti ar 1988. gada 22. decembra Iestāžu nolīguma ⁽²⁾ starpniecību.

(8) Eiropadome, tiekoties 1999. gada decembrī Helsinkos, pauda vēlēšanos, lai Eiropas Parlaments, Padome un Komisija iespējami ātrāk noslēdz Iestāžu nolīgumu par pārstrādāšanas tehnikas izmantošanu,

IR VIENOJUŠĀS PAR TURPMĀKO.

1. Nolīguma mērķis ir noteikt procedūras noteikumus, kas ļautu strukturētāk izmantot pārstrādāšanas tehniku, ievērojot Kopienas parasto likumdošanas procesu.

⁽¹⁾ OV C 102, 4.4.1996., 2. lpp.

⁽²⁾ OV C 73, 17.3.1999., 1. lpp.

2. Pārstrādāšanu veido tādu jaunu tiesību aktu pieņemšana, kas vienā tekstā iekļauj gan būtiskus grozījumus, ko izdara iepriekšējā tiesību aktā, un neizmainītas attiecīgā tiesību akta normas. Jaunais tiesību akts aizstāj un atceļ iepriekšējo tiesību aktu.

3. Komisijas iesniegtais pārstrādāšanas priekšlikums attiecas uz būtiskiem grozījumiem, ko tā izdara iepriekšējā tiesību aktā. Otrkārt, priekšlikumā kopā ar iepriekšminētajiem būtiskajiem grozījumiem iekļauj iepriekšējā tiesību akta neizmainīto normu kodifikāciju.

4. Šajā nolīgumā

— “iepriekšējs tiesību akts” ir tiesību akts, kurš ir spēkā un kurā izdarīti grozījumi ar vienu vai vairākiem grozījumus izdarošiem tiesību aktiem,

— “būtisks grozījums” ir jebkurš grozījums, kurš ietekmē iepriekšējā tiesību akta satura būtību, pretstatā tīri formālām vai redakcijas izmaiņām,

— “neizmainītā norma” ir jebkura iepriekšējā tiesību akta norma, kura, neraugoties uz to, ka var būt skarta ar tīri formālām vai redakcijas izmaiņām, nav bijusi pakļauta nevienam būtiskam grozījumam.

Jaunais tiesību akts nav pārstrādes akts, ja, izņemot standartizētus noteikumus vai formulējumus, tas izdara būtiskus grozījumus visās tā iepriekšējā tiesību akta normās, ko tas aizstāj un atceļ.

5. Kopienas parasto likumdošanas procesu ievēro pilnībā.

6. Pārstrādes priekšlikums atbilst šādiem kritērijiem.

a) Priekšlikumam pievienotais paskaidrojuma raksts

i) skaidri norāda, ka tas saistīts ar pārstrādes priekšlikumu, un paskaidro šādas pieejas pieņemšanas iemeslus;

ii) norāda katra iecerētā būtiskā grozījuma iemeslus;

iii) norāda, kuras iepriekšējā akta normas saglabājas neizmainītas.

b) Iecerēto tiesību aktu ierosina veidā, kas

i) ļauj būtiskos grozījumus un jaunus apsvērumus skaidri atšķirt no normām un apsvērumiem, kuri saglabājas neizmainīti;

ii) attiecībā uz normām un apsvērumiem, kuri saglabājas neizmainīti, ir līdzīgs metodei, ko izmanto, lai iesniegtu tiesību akta oficiālus kodifikācijas priekšlikumus.

7. Lai nodrošinātu skaidrību un tiesību noteiktību, visos pārstrādes aktos ievēro, *inter alia* ⁽¹⁾, visus šos tiesību aktu izstrādāšanas noteikumus.

a) Pirmajā apsvērumā norāda, ka ar jauno tiesību aktu īsteno iepriekšējā akta pārstrādi.

b) Pantā, ar kuru atceļ iepriekšējo tiesību aktu, noteic, ka atsauces uz šo tiesību aktu uzskata par atsaucēm uz pārstrādes aktu un ka tās jālasa atbilstoši korelācijas tabulai, kura pievienota pārstrādes aktam.

c) Turklāt, pārstrādājot direktīvu,

i) pantā, ar kuru atceļ, noteic, ka dalībvalstu pienākumus, kuri rodas saistībā ar pārņemšanas periodu ⁽²⁾ un attiecīgā gadījumā īstenošanas periodu, kas noteikts direktīvā, kuru atceļ ar pārstrādes tiesību aktu, neietekmē ar šādu atcelšanu;

ii) periodus, kas minēti i) punktā, nosaka pielikumā tabulas veidā;

iii) to pantu, kas saistīts ar pienākumu pārstrādājamo direktīvu transponēt valsts tiesību aktos ⁽³⁾, attiecina uz tām normām, kuras būtiski grozītas un kuras par tādām ir precīzi norādītas. Tās normas, kas pārstrādājamajā direktīvā saglabājas neizmainītas, transponē saskaņā ar iepriekšējām direktīvām.

⁽¹⁾ Jo īpaši skatīt Iestāžu nolīgumu (1998. gada 22. decembris) par kopīgām pamatnostādņēm attiecībā uz Kopienas tiesību aktu izstrādes kvalitāti (OV C 73, 17.3.1999., 1. lpp.).

⁽²⁾ Tas ir periods, kas noteikts to normatīvo un administratīvo aktu īstenošanai, kuri vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstību direktīvas normām.

⁽³⁾ Tas ir pienākums ieviest normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstību direktīvas normām.

8. Ja likumdošanas procedūrā šķiet, ka vajadzīgs ierosināt būtiskus pārstrādājamajā tiesību akta grozījumus attiecībā uz tām normām, kas Komisijas priekšlikumā saglabājas neizmainītas, šādus grozījumus attiecīgajā tiesību aktā izdara saskaņā ar procedūru, kura noteikta Līgumā atbilstoši attiecīgajam juridiskajam pamatam.

9. Konsultatīvā darba grupa, ko veido attiecīgie Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridiskie dienesti, izvērtē pārstrādes priekšlikumu. Tā iespējami ātrāk sniedz atzinumu iesniegšanai Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai attiecībā uz to, ka priekšlikums nesatur nekādus būtiskus grozījumus, izņemot tos, kas identificēti par tādiem.

10. Šis nolīgums stājas spēkā nākamajā dienā pēc publicēšanas *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī*.

Nolīgums attiecas uz katru pārstrādes priekšlikumu, kas iesniegts no tā spēkā stāšanās dienas.

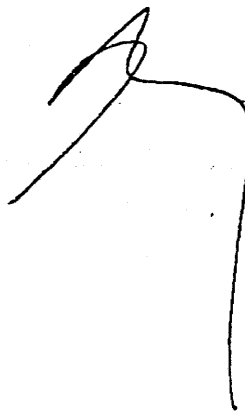
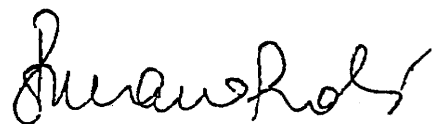
Šā nolīguma piemērošanu izvērtē trīs gadus pēc tā spēkā stāšanās. Šim nolūkam nolīguma parakstītāju iestāžu juridiskie dienesti iesniedz izvērtējuma ziņojumu un attiecīgā gadījumā ierosina visas nepieciešamās izmaiņas.

Briselē, divtūkstoš pirmā gada divdesmit astotajā novembrī

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

Komisijas vārdā —
priekšsēdētājs

32001R0018(01)

L 10/24

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

12.1.2002.

EIROPAS CENTRĀLĀS BANKAS REGULA (EK) Nr. 63/2002**(2001. gada 20. decembris)****par statistiku attiecībā uz procentu likmēm, ko monetārās finanšu iestādes piemēro mājāsaimniecību un nefinanšu sabiedrību noguldījumiem un aizdevumiem****(ECB/2001/18)**

EIROPAS CENTRĀLĀS BANKAS PADOME,

kompetentām valstu iestādēm vai tieši no uzņēmējiem, lai veiktu ECBS uzdevumus. Statūtu 5.2. pantā noteikts, ka VCB, ciktāl tas ir iespējams, veic 5.1. pantā aprakstītos uzdevumus.

ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 2533/98 (1998. gada 23. novembris) par statistikas informācijas vākšanu, ko veic Eiropas Centrālā banka ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 5. panta 1. punktu un 6. panta 4. punktu,

tā kā:

(1) Lai Eiropas Centrālo banku sistēma (ECBS) varētu veikt savus uzdevumus, ir vajadzīgi statistikas dati par procentu likmēm, ko monetārās finanšu iestādes (MFI) piemēro mājāsaimniecību un nefinanšu sabiedrību noguldījumiem un aizdevumiem, un šo statistikas datu galvenais mērķis ir sniegt Eiropas Centrālajai bankai (ECB) visaptverošu, sīki izstrādātu un saskaņotu statistikas ainu par MFI piemēroto procentu likmju līmeni un izmaiņām laika gaitā. Šis procentu likmes ir oficiālo procentu likmju izmaiņu noteiktās monetārās politikas īstenošanas mehānisma noslēdzošais posms, un tāpēc tās ir priekšnosacījums ticamai monetārās attīstības analīzei iesaistītajās dalībvalstīs. Tajā pašā laikā ECBS ir vajadzīga informācija par procentu likmju attīstību, lai kompetentajām iestādēm palīdzētu īstenot līdzsvarotu politiku attiecībā uz kredītiestāžu konsultatīvu uzraudzību un finanšu sistēmas stabilitāti.

(2) Saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma noteikumiem (turpmāk tekstā — "Līgums") un saskaņā ar Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas statūtu nosacījumiem (turpmāk tekstā — "Statūti") ECB izstrādā vajadzīgos noteikumus, lai īstenotu ECBS uzdevumus, kuri definēti Statūtos un dažos gadījumos paredzēti noteikumos, ko Padome pieņem saskaņā ar Līguma 107. panta 6. punktu.

(3) Statūtu 5.1. pantā noteikts, ka ECB ar valstu centrālo banku (VCB) atbalstu vāc vajadzīgo statistikas informāciju no

(4) Var izrādīties, ka ir pareizi un tāpat arī izdevīgi, ka ECB statistikas prasību izpildei vajadzīgo statistikas informāciju VCB no faktiskās ziņotāju grupas vāc plašākā statistikas ziņojumu sistēmā, kas atbilstīgi pašu atbildībai izstrādāta saskaņā ar Kopienas vai attiecīgās valsts tiesību aktiem vai iedibināto praksi un ko izmanto citiem statistikas mērķiem, ar noteikumu, ka netiek apdraudēta ECB statistikas prasību izpilde. Lai veicinātu pārskatāmību, šādos gadījumos ziņotāji jāinformē par to, ka datus vāc citiem statistikas mērķiem. Īpašos gadījumos ECB var paļauties uz statistikas informāciju, kas savākta šādiem nolūkiem, lai apmierinātu pašas vajadzības.

(5) Regulas (EK) Nr. 2533/98 3. pantā noteikts, ka ECB pārskata grupas robežās jāprecizē faktiskā ziņotāju grupa un līdz minimumam jāsamazina ar ziņošanu saistītais noslogojums. MFI procentu likmju statistikas izstrādei faktisko ziņotāju grupu izveido vai nu no visām attiecīgajām MFI, vai arī no attiecīgo MFI izlases, ko nosaka pēc precīziem kritērijiem. Ņemot vērā MFI sektora īpatnības katrā iesaistītajā dalībvalstī, galīgo lēmumu par atlases metodi pieņem VCB. Mērķis ir samazināt ar ziņošanu saistīto noslogojumu, tajā pašā laikā nodrošinot augstas kvalitātes statistikas datus. Statūtu 5.1. pantā paredzēts, ka ECB var pieņemt noteikumus, lai definētu statistikas ziņošanas pienākumus un attiecinātu tos uz faktisko ziņotāju grupu iesaistītajās dalībvalstīs. Statūtu 6.4. pantā paredzēts, ka ECB var pieņemt noteikumus, kuros precizēti nosacījumi, ar kādiem var īstenot tiesības veikt pārbaudi vai tiesības veikt obligāto statistikas informācijas vākšanu.

(6) Regulas (EK) Nr. 2533/98 4. pantā paredzēts, ka dalībvalstis organizē darbu statistikas jomā un cieši sadarbojas ar ECBS, lai nodrošinātu to pienākumu izpildi, kas izriet no Statūtu 5. panta.

(¹) OV L 318, 27.11.1998., 8. lpp.

31996Y0404(02)

4.4.1996.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

C 102/2

IESTĀŽU NOLĪGUMS

(1994. gada 20. decembris)

Paātrināta darba metode tiesību aktu oficiālai kodifikācijai

(96/C 102/02)

(Šis teksts aizstāj un atceļ 1995. gada 8. novembra OV C 293 publicēto tekstu.)

1. Šis darba metodes kontekstā oficiālā kodifikācija nozīmē kārtību, kā kodificējamās tiesību aktus atceļ un aizstāj ar atsevišķu tiesību aktu, kas neparedz atcelto aktu grozīšanu pēc būtības.
2. Par kodifikācijas prioritārajām jomām vienojas visas trīs iesaistītās iestādes pēc Komisijas priekšlikuma. Komisija savā darba programmā iekļauj kodifikācijas priekšlikumus, kurus tā plāno iesniegt.
3. Komisija apņemas neiekļaut savos kodifikācijas priekšlikumos kodificējamo aktu grozīšanu pēc būtības.
4. Konsultatīvā darba grupa, kurā ir Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridiskie dienesti, šādus priekšlikumus izskata, kad Komisija tos ir pieņēmusi. Darba grupa pēc iespējas ātri apstiprina, ka tie patiešām ir vienīgi kodifikācijas priekšlikumi un neparedz grozījumus pēc būtības.
5. Pilnībā tiek ievērota Kopienas parastā likumdošanas procedūra.
6. Komisijas priekšlikuma mērķis, proti, vienīgi spēkā esošo aktu kodifikācija, ir juridisks ierobežojums, kas liedz Eiropas Parlamentam vai Padomei veikt jebkādus grozījumus pēc būtības.
7. Komisijas priekšlikumu izskata visos aspektos, piemērojot paātrinātu kārtību gan Eiropas Parlamentā (viena komiteja, lai izskatītu priekšlikumu, un vienkāršota kārtība tā apstiprināšanai), gan Padomē (izskatīšana vienā darba grupā un "I/A items" procedūra Pastāvīgo pārstāvju padomē).

8. Ja likumdošanas procesa laikā tiek konstatēts, ka ir nepieciešams veikt vairāk nekā vienkāršu kodifikāciju un izdarīt grozījumus pēc būtības, tad attiecīgā gadījumā Komisija ir atbildīga par jebkādu priekšlikumu iesniegšanu.

Briselē, tūkstoš deviņi simti deviņdesmit ceturtā gada divdesmitajā decembrī

Eiropas Savienības Padomes vārdā — Eiropas Parlamenta vārdā — Eiropas Komisijas vārdā —

Klaus KINKEL

Nicole FONTAINE

Jacques DELORS

31999Y0317(01)

C 73/1

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

17.3.1999.

IESTĀŽU NOLĪGUMS

(1998. gada 22. decembris)

par kopīgām pamatnostādnēm attiecībā uz Kopienas tiesību aktu izstrādes kvalitāti

(1999/C 73/01)

EIROPAS PARLAMENTS, EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME UN
EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Deklarāciju Nr. 39 par Kopienas tiesību aktu projektu
kvalitāti, ko 1997. gada 2. oktobrī pieņēma Starpvaldību konfe-
rencē un kas pievienota Amsterdamas Līguma Nobeiguma aktam,

tā kā:

(1) Skaidri, vienkārši un precīzi izstrādāti Kopienas tiesību akti
ir būtiski, lai Kopienas tiesības būtu caurskatāmas un
sabiedrībai un uzņēmējiem labi saprotamas. Tas ir arī
priekšnoteikums Kopienas tiesību aktu pareizai īstenošanai
un vienotai piemērošanai dalībvalstīs.

(2) Saskaņā ar Tiesas praksi juridiskās noteiktības princips, kas
ir daļa no Kopienas tiesību sistēmas, prasa, lai Kopienas tie-
sību akti būtu skaidri un precīzi un lai to piemērošana būtu
personām paredzama. Šī prasība jāievēro vēl stingrāk attie-
cībā uz aktu, kam varētu būt finansiālas sekas un kas uzliek
saistības personām, lai attiecīgās personas varētu precīzi
zināt tām uzlikto saistību apjomu.

(3) Pamatnostādnes attiecībā uz Kopienas tiesību aktu izstrā-
des kvalitāti tāpēc būtu jāpieņem, savstarpēji vienojoties.
Šīs pamatnostādnes paredzētas kā rokasgrāmata Kopienas
iestādēm, kad tās pieņem tiesību aktus, kā arī tām Kopie-
nas iestāžu personām, kuras iesaistītas šādu aktu formulē-
šanā un izstrādē, gan izstrādājot sākotnējo teksta variantu,
gan likumdošanas procesā izdarot dažādus labojumus.

(4) Lai nodrošinātu pamatnostādņu pareizu piemērošanu,
katrai iestādei attiecībā uz tās darbu būtu jāveic papildu
pasākumi.

(5) Būtu jāstiprina juridisko dienestu, tostarp tieslietu un valo-
das speciālistu, loma iestādēs Kopienas normatīvo tiesību
aktu izstrādes uzlabošanā.

(6) Šīs pamatnostādnes papildina iestāžu centienus padarīt
Kopienas tiesību aktus pieejamākus un vieglāk saprotamus,
jo īpaši, veicot tiesību aktu oficiālu kodifikāciju, pārstrādā-
jot un vienkāršojot esošos dokumentus.

(7) Šīs pamatnostādnes uzskatāmas par dokumentu iestāžu
iekšējai lietošanai. Tās nav juridiski saistošas,

SAVSTARPĒJI VIENOJOTIES, PIEŅEM ŠĀDAS PAMATNOSTĀDNES.

Vispārīgi principi

1. Kopienas tiesību aktus formulē skaidri, vienkārši un precīzi.
2. Kopienas tiesību aktus izstrādā, ņemot vērā attiecīgā tiesību
akta veidu un, cita starpā, to, vai tas ir vai nav saistošs (regu-
las, direktīvas, lēmumi, ieteikumi vai citi tiesību akti).
3. Izstrādājot tiesību aktus, ņem vērā personas, kurām tos pare-
dzēts piemērot, lai tās varētu nepārprotami noteikt savas tie-
sības un pienākumus, kā arī personas, kurām šie akti būs jāīs-
teno.

4. Tiesību aktu normām jābūt kodolīgām, un to saturam jābūt pēc iespējas viendabīgam. Jāizvairās no pārlieku gariem pantiem un teikumiem, nevajadzīgi sarežģītiem formulējumiem un pārmērīgas saīsinājumu izmantošanas.

5. Visā tiesību aktu izstrādes un pieņemšanas procesā, izvēloties terminus un teikumu konstrukcijas, ņem vērā to, ka Kopienas tiesību akti ir daudzās valodās; piesardzīgi izmantojami jēdzieni un terminoloģija, kas raksturīga tikai kādas konkrētas valsts tiesību sistēmai.

6. Terminoloģiju konkrētā aktā izmanto tā, lai nodrošinātu konsekveni gan pašā dokumentā, gan attiecībā uz spēkā esošajiem dokumentiem, īpaši tajā pašā nozarē.

Identiski jēdzieni jāizsaka ar tiem pašiem terminiem, pēc iespējas saglabājot to nozīmi ikdienas, juridiskajā vai tehniskajā valodā.

rindkopas vai pantus vai arī noteikumus, kas apstiprina spēkā esošas tiesību normas.

Tiesību aktos neiekļauj noteikumus, kas izsaka citu pantu saturu vai atkārtoti tiesību akta nosaukumu.

13. Vajadzības gadījumā dispozīcijas sākumā iekļauj pantu, kurā nosaka tiesību akta priekšmetu un darbības jomu.

14. Ja tiesību aktā izmantotie termini nav nepārprotami, tie visi jādefinē vienotā pantā tiesību akta sākumā. Definīcijās neietver autonomas tiesību normas.

15. Dispozīcija pēc iespējas jāveido, ievērojot standarta struktūru (priekšmets un darbības joma — definīcijas — tiesības un pienākumi — noteikumi, kas piešķir īstenošanas pilnvaras — procesuāli noteikumi — īstenošanas pasākumi — pārejas un nobeiguma noteikumi).

Dispozīciju iedala pantos un, atkarībā no tās garuma un sarežģītības, sadaļās, nodaļas un iedaļās. Ja pantā ir saraksts, katrs postenis sarakstā jānorāda ar numuru vai burtu, nevis ar ievilkumu.

Dažādas tiesību akta daļas

7. Visi vispārēji piemērojami Kopienas tiesību akti jāizstrādā saskaņā ar standarta struktūru (virsraksts — preambula — dispozīcija — pielikumi, ja vajadzīgs).

8. Tiesību akta nosaukumam jānodod pēc iespējas īsa un pilnīga norāde par tiesību akta priekšmetu, kas nemaldina lasītāju par dispozīcijas noteikumu saturu. Vajadzības gadījumā akta pilnajam nosaukumam var pievienot īso nosaukumu.

9. Atsauces uz dokumentiem paredzētas tam, lai noteiktu akta tiesisko pamatu, kā arī tā pieņemšanas procedūras galvenās stadijas.

10. Apsvērumu mērķis ir kodolīgi pamatot dispozīcijas būtiskākās normas, tās nepārrakstot vai neparafrāzējot. Tajos neietver tiesību normas vai politiskās gribas izpausmes.

11. Katru apsvērumu numurē.

12. Saistošā tiesību akta dispozīcijā neiekļauj noteikumus, kas nav tiesību normas, piemēram, vēlmes vai politiskus paziņojumus, kā arī noteikumus, kuri atkārtoti vai pārrāzē Līgumu

Iekšējas un ārējas atsauces

16. Atsauces uz citiem tiesību aktiem jāizmanto pēc iespējas maz. Atsauces precīzi apzīmē tiesību aktu vai normu, uz ko tās attiecas. Jāizvairās no atgriezeniskām atsaucēm (atsauces uz tiesību aktu vai pantu, kurā pašā ir atsauce uz sākotnējo noteikumu) un pakāpeniskām atsaucēm (atsauces uz noteikumu, kas pats norāda uz kādu citu noteikumu).

17. Saistoša akta dispozīcijā iekļaujot atsauci uz nesaistošu aktu, pēdējais neklūst saistošs. Ja akta izstrādātāji vēlas padarīt saistošu visu nesaistošo aktu vai tā daļu, attiecīgā akta noteikumi pēc iespējas jāizklāsta kā saistoša akta daļa.

Akti, ar kuriem izdara grozījumus

18. Visi akta grozījumi jāizsaka skaidri. Grozījumu forma ir teksts, ko iekļauj grozāmajā aktā. Priekšroka jādod visām normām (panta vai panta iedaļuma) aizstāšanai, nevis atsevišķu teikumu, frāžu vai vārdu iekļaušanai vai svītrotšanai.

Aktā, ar kuru izdara grozījumus, neiekļauj tādas materiālās tiesību normas, kas nav iekļautas grozāmajā aktā.

19. Tāda akta beigās, kura priekšmets nav cita akta grozīšana, var noteikt citu aktu grozījumus, kas vajadzīgi, vadoties no jaunā akta normām. Ja grozījumi ir būtiski, jāpieņem atsevišķs akts ar grozījumiem.

Nobeiguma noteikumi, atcelšana un pielikumi

20. Noteikumus, kas nosaka datumus, termiņus, izņēmumus, atkāpes un pagarinājumus, pārejas noteikumus (tostarp noteikumus, kas attiecas uz akta ietekmi uz esošo stāvokli) un nobeiguma noteikumus (stāšanos spēkā, akta transpozīcijas termiņu un piemērošanu laikā) izstrādā precīzi.

Noteikumus par aktu transpozīcijas un piemērošanas termiņiem norāda datumu, ko izsaka kā dienu/mēnesi/gadu. Direktīvu gadījumā šos termiņus izsaka tā, lai nodrošinātu pietiekamu transpozīcijas laiku.

21. Novecojušus aktus un noteikumus noteikti atcel. Jauna akta pieņemšanai būtu noteikti jāatceļ visi akti vai noteikumi, ko jaunais akts padara nepiemērojamus vai bez regulējuma priekšmeta.

22. Akta tehniskos aspektus iekļauj pielikumos, uz kuriem sniedz atsevišķas norādes akta dispozīcijā, un tie neietver jaunas tiesības vai pienākumus, kas nav izklāstītas dispozīcijā.

Pielikumus sastāda standarta formā.

IEPRIEKŠMINĒTĀS IESTĀDES VIENOJAS PAR ŠĀDIEM ĪSTENOŠANAS PASĀKUMIEM.

Iestādes veic tādus pasākumus attiecībā uz to iekšējo organizāciju, ko tās uzskata par vajadzīgu, lai nodrošinātu, ka šīs pamatnostādnes piemēro pareizi.

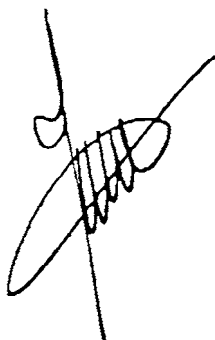
Konkrēti, iestādes:

- uzdod saviem juridiskajiem dienestiem viena gada laikā pēc šo pamatnostādņu publicēšanas sagatavot kopīgu praktisku rokasgrāmatu personām, kas iesaistītas tiesību aktu izstrādē;
- organizē to attiecīgās iekšējās procedūras tā, lai juridiskie dienesti, tostarp tieslietu un valodas speciālisti, var laikus katrs savai iestādei sniegt ieteikumus tiesību aktu izstrādei, piemērojot šīs pamatnostādnes;
- sekmē aktu izstrādes daļu izveidi to organizācijās vai struktūrvienībās, kas iesaistītas likumdošanas procesā;
- nodrošina, ka to ierēdņi un pārējie darbinieki tiek apmācīti juridisku aktu izstrādē, jo īpaši vēršot viņu uzmanību uz daudzvalodības ietekmi uz izstrādes kvalitāti;
- veicina sadarbību ar dalībvalstīm, lai uzlabotu izpratni par īpašiem apsvērumiem, kas jāņem vērā dokumentu izstrādē;
- veicina tādu informācijas tehnoloģijas līdzekļu attīstību un uzlabošanu, kas palīdz tiesību aktu projektu izstrādē;
- sekmē to savu struktūrvienību sadarbību, kas ir atbildīgas par dokumentu izstrādes kvalitāti;
- dod norādījumus attiecīgajiem juridiskajiem dienestiem periodiski sagatavot ziņojumu savai iestādei par pasākumiem, kas veikti saistībā ar a) līdz g) punktu.

Briselē, 1998. gada 22. decembrī

Eiropas Parlamenta vārdā —

priekšsēdētājs

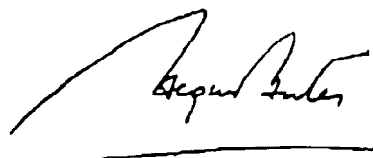
Eiropas Savienības Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

Eiropas Kopienas Komisijas vārdā —

priekšsēdētājs

II

(Informācija)

IESTĀŽU NOLĪGUMI

**EIROPAS PARLAMENTS
PADOME
EIROPAS KOMISIJA**

IESTĀŽU NOLĪGUMS

(2013. gada 2. decembris)

**Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu, sadarbību
budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību**

(2013/C 373/01)

EIROPAS PARLAMENTS, EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME UN
EIROPAS KOMISIJA,

turpmāk "iestādes",

IR VIENOJUSĀS PAR TURPMĀKO.

4. Jebkādi grozījumi šajā nolīgumā ir izdarāmi vienīgi ar visu iestāžu kopīgu vienošanos.

5. Šim nolīgumam ir trīs daļas:

— I daļa ietver ar daudzgadu finanšu shēmu (DFS) saistītus papildu noteikumus un noteikumus par īpašiem instrumentiem, kas nav iekļauti DFS,

— II daļa attiecas uz iestāžu sadarbību budžeta procedūras laikā,

— III daļā ir noteikumi par Savienības līdzekļu pareizu finanšu pārvaldību.

1. Šā nolīguma, kas pieņemts saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 295. pantu, mērķis ir īstenot budžeta disciplīnu un uzlabot ikgadējās budžeta procedūras darbību un iestāžu sadarbību budžeta jautājumos, kā arī nodrošināt pareizu finanšu pārvaldību.

2. Šajā nolīgumā paredzētā budžeta disciplīna attiecas uz visiem izdevumiem. Nolīgums ir saistošs visām iestādēm, kamēr vien tas ir spēkā.

3. Ar šo nolīgumu netiek grozītas iestāžu attiecīgās budžeta pilnvaras, kas noteiktas Līgumos, Padomes Regulā (ES, *Euratom*) Nr. 1311/2013⁽¹⁾ ("DFS regula"), un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012⁽²⁾ ("Finanšu regula").

⁽¹⁾ Padomes Regula (ES, *Euratom*) Nr. 1311/2013 (2013. gada 20. decembris), ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam (OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 (2012. gada 25. oktobris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 (OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.).

6. Šis nolīgums stājas spēkā 2013. gada 23. decembrī, un ar to aizstāj 2006. gada 17. maija Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību⁽³⁾.

I DAĻA

DFS UN ĪPAŠIE INSTRUMENTI

A. Ar DFS saistīti noteikumi

7. Informācija par darbībām, kas nav ietvertas Savienības vispārējā budžetā un par paredzamu attīstību attiecībā uz

⁽³⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

Savienības pašu resursu dažādām kategorijām ir norādīta atsevišķās tabulās. Minēto informāciju un budžeta projektam pievienotos dokumentus atjaunina katru gadu.

8. Pareizas finanšu pārvaldības nolūkā iestādes budžeta procedūras un budžeta pieņemšanas laikā pēc iespējas nodrošina to, lai dažādās DFS kategorijās, izņemot apakškategorijai "Ekonomiskā, sociālā un teritoriālā kohēzija", paliek pieejamas pietiekamas līdzekļu rezerves līdz maksimālajiem apjomiem.

Maksājumu apropriāciju prognožu atjaunināšana pēc 2020. gada

9. Komisija 2017. gadā atjaunina maksājumu apropriāciju prognozes laikam pēc 2020. gada. Veicot atjaunināšanu, ņem vērā visu atbilstīgo informāciju, tostarp budžeta saistību apropriāciju un budžeta maksājumu apropriāciju faktisko īstenošanu, kā arī īstenošanas prognozes. Tāpat ņem vērā arī noteikumus, kuru mērķis ir nodrošināt maksājumu apropriāciju sistemātisku attīstību salīdzinājumā ar saistību apropriācijām un Savienības nacionālā kopienākuma pieauguma prognozēm.

B. Noteikumi saistībā ar īpašajiem instrumentiem, kas nav iekļauti DFS

Rezerve palīdzībai ārkārtas gadījumos

10. Ja Komisija uzskata, ka ir jāizmanto rezerve palīdzībai ārkārtas gadījumos, tā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei priekšlikumu par līdzekļu pārvietošanu no rezerves uz attiecīgajām budžeta pozīcijām.

Tomēr pirms ikviena Komisijas priekšlikuma par līdzekļu pārvietošanu no rezerves izvērtē apropriāciju pārdalīšanas apjomu.

Ja netiek panākta vienošanās, uzsāk dialoga procedūru.

Līdzekļu pārvietošanu no rezerves veic saskaņā ar Finanšu regulu.

Eiropas Savienības Solidaritātes fonds

11. Ja ir izpildīti attiecīgajā pamataktā izklāstītie nosacījumi Eiropas Savienības Solidaritātes fonda izmantošanai, Komisija iesniedz priekšlikumu to izmantot. Ja ir iespēja pārdalīt apropriācijas kategorijā, kurā nepieciešami papildu izdevumi, Komisija to ņem vērā, saskaņā ar Finanšu regulu iesniedzot attiecīgo priekšlikumu, izmantojot atbilstošu budžeta instrumentu. Lēmumu par Solidaritātes fonda izmantošanu pieņem kopīgi Eiropas Parlaments un Padome. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu, un Eiropas Parlaments pieņem lēmumu ar tā deputātu vairākumu un trim piektdaļām nodoto balsu.

Ja netiek panākta vienošanās, uzsāk dialoga procedūru.

Elastības instruments

12. Komisija iesniedz priekšlikumu par elastības instrumenta izmantošanu pēc tam, kad tā ir izvērtējusi visas iespējas pārdalīt apropriācijas kategorijā, kurā nepieciešami papildu izdevumi.

Priekšlikumā norāda finansējamās vajadzības un vajadzīgo summu. Katram konkrētajam finanšu gadam šādu priekšlikumu var iesniegt budžeta procedūras laikā.

Lēmumu par elastības instrumenta izmantošanu pieņem kopīgi Eiropas Parlaments un Padome. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu, un Eiropas Parlaments pieņem lēmumu ar tā deputātu vairākumu un trim piektdaļām nodoto balsu.

Vienosānos panāk ikgadējās budžeta procedūras laikā.

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonds

13. Ja ir izpildīti attiecīgajā pamataktā izklāstītie nosacījumi Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanai, Komisija iesniedz priekšlikumu to izmantot. Lēmumu par Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu pieņem kopīgi Eiropas Parlaments un Padome. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu, un Eiropas Parlaments pieņem lēmumu ar tā deputātu vairākumu un trim piektdaļām nodoto balsu.

Vienlaicīgi ar priekšlikumu par Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei priekšlikumu par līdzekļu pārvietošanu uz attiecīgajām budžeta pozīcijām.

Ja netiek panākta vienošanās, uzsāk dialoga procedūru.

Ar Globalizācijas pielāgošanās fondu saistīto līdzekļu pārvietošanu veic saskaņā ar Finanšu regulu.

Neparedzēto izdevumu rezerve

14. Neparedzēto izdevumu rezerves vai tās daļas izmantošanu Komisija ierosina, kad tā padziļināti ir analizējusi visas citas finanšu iespējas. Šādu priekšlikumu var iesniegt tikai saistībā ar projektu budžeta grozījumam vai gada budžetam, kura pieņemšanai šāds priekšlikums būtu vajadzīgs. Priekšlikumam par neparedzēto izdevumu rezerves izmantošanu Komisija pievieno priekšlikumu par ievērojamas summas pārdali esošā budžeta ietvaros un ciktāl to pamato Komisijas analīze.

Lēmumu par neparedzēto izdevumu rezerves izmantošanu pieņem kopīgi Eiropas Parlaments un Padome vienlaikus ar tā budžeta grozījuma vai Savienības vispārējā budžeta apstiprināšanu, kura pieņemšanu atvieglo neparedzēto izdevumu rezerve. Eiropas Parlaments un Padome pieņem lēmumu saskaņā ar balsošanas noteikumiem, kas paredzēti LESD 314. pantā Savienības vispārējā budžeta apstiprināšanai.

II DAĻA

IESTĀŽU SADARBĪBAS UZLABOŠANA BUDŽETA JAUTĀJUMOS

A. Iestāžu sadarbības procedūra

15. Sīkāk izstrādāti noteikumi par iestāžu sadarbību budžeta procedūras laikā ir izklāstīti pielikumā.

Budžeta pārredzamība

16. Komisija sagatavo gada ziņojumu, ko pievieno Savienības vispārējam budžetam, apkopojot visu pieejamo un nekonfidenciālo informāciju par:

- Savienības aktīviem un saistībām, tostarp tādiem, kas izriet no aizņēmumu un aizdevumu operācijām, ko Savienība īsteno saskaņā ar tās pilnvarām, kuras noteiktas Līgumos,
- Eiropas Attīstības fonda (EAF), Eiropas Finanšu stabilitātes instrumenta (EFSI), Eiropas Stabilizācijas mehānisma (ESM) ienākumiem, izdevumiem, aktīviem un saistībām un citiem iespējamiem turpmākiem mehānismiem, tostarp ieguldījuma fondiem,
- dalībvalstu izdevumiem, kas radušies saistībā ar pastiprinātu sadarbību, ciktāl tie nav iekļauti Savienības vispārējā budžetā.

B. Finanšu noteikumu ietveršana legislatīvajos aktos

17. Katrā legislatīvajā aktā par daudzgadu programmu, kuru pieņem saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, ietver noteikumu, kurā likumdevējs nosaka finansējumu programmai.

Minētā summa ir Eiropas Parlamenta un Padomes galvenā atsaucē summa ikgadējās budžeta procedūras laikā.

Eiropas Parlaments un Padome, kā arī Komisija, sagatavojoš budžeta projektu, apņemas neatkāpties no minētā apjoma par vairāk nekā 10 % attiecībā uz visu attiecīgās programmas laiku, ja vien nerodas jauni, objektīvi ilgtermiņa apstākļi, ko pamato ar skaidriem un precīziem iemesliem, ņemot vērā programmas īstenošanas rezultātus, jo īpaši pamatojoties uz izvērtējumiem. Neviena palielinājums,

kas radies šādu izmaiņu rezultātā, nepārsniedz attiecīgajai pozīcijai noteikto maksimālo apjomu, neskarot DFS regulā un šajā nolīgumā minēto instrumentu izmantošanu.

Šis punkts neattiecas ne uz apropriācijām kohēzijai, kuras pieņemtas saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru un iepriekš piešķirtas dalībvalstīm, un kurās ir finansējums visam programmas laikam, ne uz DFS regulas 16. punktā minētajiem liela mēroga projektiem.

18. Legislatīvajos aktos par daudzgadu programmām, kuras nepieņem saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, neietver "summa, ko uzskata par nepieciešamu".

Ja Padome vēlētos ietvert finanšu atsaucē summu, minēto summu uzskata par likumdevēja gribas atspoguļojumu, un tas neietekmē LESD noteiktās Eiropas Parlamenta un Padomes budžeta pilnvaras. Noteikumu šim nolūkam iekļauj visos legislatīvajos aktos, kuros ir šāda finanšu atsaucē summa.

Ja par attiecīgo finanšu atsaucē summu vienošanās ir panākta samierināšanas procedūrā, kas paredzēta Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 1975. gada 4. marta Kopīgajā deklarācijā⁽¹⁾, to uzskata par atsaucē summu šā nolīguma 17. punkta nozīmē.

C. Izdevumi saistībā ar nolīgumiem zivsaimniecības nozarē

19. Izdevumiem saistībā ar nolīgumiem zivsaimniecības nozarē piemēro turpmāk minētos īpašos noteikumus.

Komisija apņemas regulāri informēt Eiropas Parlamentu par sarunu gatavošanu un gaitu, tostarp par to ietekmi uz budžetu.

Ar nolīgumiem zivsaimniecības nozarē saistītās likumdošanas procedūras gaitā iestādes apņemas darīt visu, lai nodrošinātu, ka visas procedūras tiek veiktas pēc iespējas ātrāk.

Budžetā paredzētās summas jauniem nolīgumiem zivsaimniecības nozarē vai tādu nolīgumu zivsaimniecības nozarē atjaunošanai, kuri stājušies spēkā pēc attiecīgā finanšu gada 1. janvāra, tiek iekļautas rezervēs.

Ja ar nolīgumiem zivsaimniecības nozarē saistītās apropriācijas (ieskaitot rezervi) izrādās nepietiekamas, Komisija sniedz Eiropas Parlamentam un Padomei nepieciešamo informāciju, lai apmainītos ar viedokļiem dialogā, iespējams, vienkāršotā formā, par situācijas iemesliem un par pasākumiem, kurus varētu pieņemt saskaņā ar noteiktajām procedūrām. Vajadzības gadījumā Komisija ierosina attiecīgus pasākumus.

⁽¹⁾ OV C 89, 22.4.1975., 1. lpp.

Katru ceturksni Komisija sniedz Eiropas Parlamentam un Padomei sīki izstrādātu informāciju par spēkā esošo nolīgumu zivsaimniecības nozarē īstenošanu un finanšu prognozēm gada atlikušajai daļai.

20. Ņemot vērā Eiropas Parlamenta pilnvaras nolīgumu zivsaimniecības nozarē jomā un saskaņā ar 25. un 26. punktu Pamatnolīgumā par Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas attiecībām ⁽¹⁾, Eiropas Parlamenta pārstāvji var piedalīties novērotāja statusā divpusējās un daudzpusējās konferencēs, kurās tiek risinātas sarunas par starptautiskiem nolīgumiem zivsaimniecības nozarē.
21. Neskarot attiecīgo procedūru, kas reglamentē sarunas par nolīgumiem zivsaimniecības nozarē, Eiropas Parlaments un Padome apņemas budžeta sadarbības gaitā panākt savlaicīgu vienošanos par nolīgumu zivsaimniecības nozarē atbilstīgu finansējumu.

D. Izdevumi saistībā ar rezervi krīzes situācijām lauksaimniecības nozarē

22. Apropriācijas rezervei krīzes situācijām lauksaimniecības nozarē, kas paredzēta 25. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1306/2013 ⁽²⁾ iekļauj tieši Savienības vispārējā budžetā. Jebkuras summas no rezerves, kuras neizmanto krīzes pasākumiem, atmaksā tiešajos maksājumos.

Izdevumus saistībā ar pasākumiem attiecībā uz krīzēm, kas notiek starp 16. oktobri un finanšu gada beigām, var finansēt no nākamā finanšu gada rezerves, saskaņā ar trešajā daļā noteiktajām prasībām.

Ja Komisija uzskata, ka saskaņā ar attiecīgo leģislatīvo aktu ir jāizmanto rezerve, tā Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz priekšlikumu par līdzekļu pārvietošanu no rezerves uz budžeta pozīcijām, no kurām finansē tos pasākumus, kurus tā uzskata par vajadzīgiem. Pirms ikviena Komisijas priekšlikuma par līdzekļu pārvietošanu no rezerves, izvērtē apropriāciju pārdalīšanas apjomu.

Līdzekļu pārvietošanu no rezerves veic saskaņā ar Finanšu regulu.

Domstarpību gadījumā ierosina dialoga procedūru.

E. Kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) finansēšana

23. KĀDP darbības izdevumu kopsummu pilnībā iekļauj vienā budžeta nodaļā – KĀDP. Minētā summa aptver faktiskās paredzamās vajadzības, kas izvērtētas, izstrādājot budžeta

projektu, pamatojoties uz prognozēm, ko katru gadu sagatavo Savienības Augstais pārstāvis ārlietās un drošības politikas jautājumos ("Augstais pārstāvis"), un pietiekamu rezervi neparedzētām darbībām. Līdzekļus nevar iekļaut rezervē.

24. Attiecībā uz KĀDP izdevumiem, ko saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 41. pantu sedz no Savienības vispārējā budžeta, iestādes – Samierināšanas komitejas ietvaros un pamatojoties uz Komisijas sagatavoto budžeta projektu – cenšas katru gadu panākt vienošanos par darbības izdevumu summu, kas jāsedz no Savienības vispārējā budžeta, kā arī par minētās summas sadalījumu starp KĀDP budžeta nodaļas pantiem, kā ierosināts šā punkta ceturtajā daļā. Ja vienošanās netiek panākta, uzskata, ka Eiropas Parlaments un Padome budžetā iekļauj iepriekšējā budžetā paredzēto summu vai budžeta projektā ierosināto summu, atkarībā no tā, kura no tām ir mazāka.

KĀDP darbības izdevumu kopsummu sadala starp KĀDP budžeta nodaļas pantiem, kā tas ierosināts ceturtajā daļā. Katrs pants attiecas uz jau pieņemtiem instrumentiem, uz instrumentiem, kas ir paredzēti, bet vēl nav pieņemti, un uz visiem citiem turpmākajiem, bet neparedzētiem instrumentiem, ko attiecīgajā finanšu gadā pieņems Padome.

Tā kā saskaņā ar Finanšu regulu Komisija ir pilnvarota autonomi pārvietot apropriācijas starp KĀDP budžeta nodaļas pantiem, attiecīgi nodrošina elastīgumu, kas vajadzīgs KĀDP darbību ātrai īstenošanai. Ja KĀDP budžeta nodaļas apjoms finanšu gadā nav pietiekams, lai segtu nepieciešamos izdevumus, Eiropas Parlaments un Padome pēc Komisijas priekšlikuma steidzami meklē risinājumu, ņemot vērā DFS regulas 3. pantu un šā nolīguma 10. punktu.

KĀDP budžeta nodaļā varētu būt šādi panti, kas aptvertu KĀDP darbības:

- atsevišķas nozīmīgākās misijas, kā minēts Finanšu regulas 49. panta 1. punkta g) apakšpunktā,
- krīzes pārvarēšanas operācijas, konfliktu novēršana, atrišanās un stabilizācija, un miera un drošības procesus uzraudzība un īstenošana,
- ieroču neizplatīšana un atbrūņošanās,
- ārkārtas pasākumi,
- sagatavošanās un papildu pasākumi,
- Eiropas Savienības īpašie pārstāvji.

⁽¹⁾ OV L 304, 20.11.2010., 47. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1306/2013 (2013. gada 17. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību (OV L 347, 20.12.2013., 549. lpp.).

25. Katru gadu Augstais pārstāvis apspriež ar Eiropas Parlamentu plānotu dokumentu, ko nosūta līdz attiecīgā gada 15. jūnijam un kurā izklāstīti KĀDP galvenie aspekti un prioritātes, tostarp to finansālā ietekme uz Savienības vispārējo budžetu, n – 1 gadā sāktu pasākumu novērtējums un KĀDP koordinēšanas un papildināmības ar citiem Savienības ārējiem finanšu instrumentiem novērtējums. Turklāt Augstais pārstāvis regulāri informē Eiropas Parlamentu, vismaz piecas reizes gadā sasaucot apvienotas apspriežu sanāksmes saskaņā ar regulāru politisko dialogu par KĀDP, par ko jāvienojas, vēlākais, Samierināšanas komitejā. Dalību minētajās sanāksmēs nosaka attiecīgi Eiropas Parlaments un Padome, paturot prātā minētajās sanāksmēs apspriestās informācijas mērķi un būtību.

Komisiju aicina piedalīties minētajās sanāksmēs.

Ja Padome pieņem lēmumus saistībā ar izdevumiem KĀDP jomā, Augstais pārstāvis nekavējoties un jebkurā gadījumā, vēlākais, piecas darbadienas pēc tam nosūta Eiropas Parlamentam paredzēto izmaksu tāmi ("finanšu pārskatu"), jo īpaši izmaksas attiecībā uz termiņu, nodarbināto personālu, telpu un citas infrastruktūras izmantošanu, transporta iekārtām, apmācības prasībām un drošības pasākumiem.

Reizi ceturksnī Komisija informē Eiropas Parlamentu un Padomi par KĀDP darbību īstenošanu un finanšu prognozēm finanšu gada atlikušajai daļai.

F. Iestāžu līdzdalība jautājumos saistībā ar attīstības politiku un Eiropas Attīstības fondu

26. Komisija izveido neformālu dialogu ar Eiropas Parlamentu par attīstības politikas jautājumiem neatkarīgi no to finansējuma avota. Pārbaudi, ko Eiropas Parlaments veic attiecībā uz Eiropas Attīstības fonda (EAF) izmantošanu, pēc brīvprātības principa pielīdzinās pārbaudes tiesībām, kuras pastāv saistībā ar Savienības vispārējo budžetu, sevišķi attiecībā uz attīstības sadarbības instrumentu, ievērojot sīki izklāstītus noteikumus, kas jānosaka neformālā dialogā.

Eiropas Parlaments un Padome ņem vērā, ka Komisija, lai *inter alia* pastiprinātu attīstības politikas demokrātisku kontroli, paredz ierosināt EAF iekļaušanu budžetā no 2021. gada.

G. Iestāžu sadarbība budžeta procedūras laikā jautājumos saistībā ar administratīvajiem izdevumiem

27. Uzkrājumus, balstoties uz 5. izdevumu kategorijas maksimālo apjomu, kā tas noteikts DFS regulas pielikumā, sadala proporcionāli starp visām iestādēm, kā arī citām Savienības struktūrām, balstoties uz to attiecīgo administratīvā budžeta daļu.

Tiek sagaidīts, ka katra iestāde, struktūra vai aģentūra gada budžeta procedūrā sniedz tādas izdevumu aplēses, kas atbilst pirmajā daļā minētajām norādēm.

Lai neitralizētu papildu spējas, ko rada darba laika palielināšana līdz 40 stundām nedēļā, Eiropas Parlaments, Padome un Komisija vienojas pakāpeniski samazināt štatu sarakstā 2013. gada 1. janvārī paredzēto darbinieku skaitu par 5 % ⁽¹⁾. Šis samazinājums būtu jāpiemēro visām iestādēm, struktūrām un aģentūrām, un tas būtu jāīsteno laikposmā no 2013. gada līdz 2017. gadam. Tas neskar Eiropas Parlamenta un Padomes budžeta tiesības.

III DAĻA

SAVIENĪBAS LĪDZEKĻU PAREIZA FINANŠU PĀRVALDĪBA

A. Kopīga pārvaldība

28. Komisija nodrošina, ka Eiropas Parlaments, Padome un Revīzijas palāta pēc to lūguma saņem visu informāciju un dokumentus, kas attiecas uz Savienības līdzekļiem, iztērētiem ar starptautisku organizāciju starpniecību, kas iegūti saskaņā ar pārbaudes nolīgumiem, kuri noslēgti ar minētajām organizācijām, un kas nepieciešami, lai īstenotu Eiropas Parlamenta, Padomes un Revīzijas palātas kompetences atbilstoši LESD.

Novērtējuma ziņojums

29. Komisija LESD 318. pantā paredzētajā novērtējuma ziņojumā nošķir iekšējās politikas jomas, kas vērstas uz stratēģiju "Eiropa 2020", un ārējās politikas jomas, un vairāk izmanto informāciju par darbības rezultātiem, tostarp darbības novērtējuma revīzijas rezultātus, lai izvērtētu Savienības finanses, balstoties uz sasniegtajiem rezultātiem.

Finanšu plānojums

30. Komisija divas reizes gadā – pirmo reizi aprīlī vai maijā (kopā ar dokumentiem, kas pievienoti budžeta projektam) un otro reizi decembrī vai janvārī (pēc Savienības vispārējā budžeta pieņemšanas) – iesniedz pilnībā izstrādātu finanšu plānojumu DFS 1. (izņemot izdevumu apakškategorijai "Ekonomiskā, sociālā un teritoriālā kohēzija"), 2. (vienīgi "videi" un "zivsaimniecībai"), 3. un 4. izdevumu kategorijai. Minētajā plānojumā, kas iedalīts pēc kategorijām, politikas jomas un budžeta pozīcijām, būtu jānorāda:

a) spēkā esošie tiesību akti, nodalot daudzgadu programmas un ikgadējas darbības:

— attiecībā uz daudzgadu programmām Komisijai būtu jānorāda procedūra, saskaņā ar kuru tās pieņemtas (parasto likumdošanas procedūru vai īpašu likumdošanas procedūru), to ilgums, kopējais finansējums un administratīvajiem izdevumiem paredzētā daļa,

⁽¹⁾ Padome un Komisija jau ir īstenojusi pirmo samazināšanu par 1 % no to darbinieku skaita, kas noteikti to štatu sarakstos 2013. gada 1. janvārī.

- attiecībā uz ikgadējām darbībām (saistībā ar izmēģinājuma projektiem, sagatavošanās darbībām un aģentūrām) un pasākumiem, ko finansē saistībā ar Komisijas prerogatīvām, Komisijai būtu jāsniedz daudzgadu tāmes un jānorāda rezerves, kas pieejamas līdz maksimālajiem apjomiem, kuri noteikti Komisijas Deleģētajā regulā (ES) Nr. 1268/2012 ⁽¹⁾;

- b) vēl neizlemti leģislatīvo aktu priekšlikumi: procesā esošie Komisijas priekšlikumi ar pēdējiem atjauninājumiem.

Komisijai būtu jāapsver veidi, kā nodrošināt savstarpējas atsaucē starp finanšu plānojumu un tiesību aktu pieņemšanas plānojumu, lai nodrošinātu precīzākas un uzticamākas prognozes. Attiecībā uz katru leģislatīvā akta priekšlikumu Komisijai būtu jānorāda, vai tas ir ietverts aprīļa programmā vai decembra programmā. Eiropas Parlaments un Padome jo īpaši būtu jāinformē par:

- a) visiem jaunajiem pieņemtajiem leģislatīvajiem aktiem un vēl neizlemtajiem priekšlikumiem, kas iesniegti, bet nav iekļauti aprīļa vai decembra programmā (ar attiecīgajām summām);
- b) Komisijas ikgadējā likumdošanas darba programmā paredzētajiem tiesību aktiem, norādot vai darbībām ir iespējama finansiāla ietekme.

Visos attiecīgajos gadījumos Komisijai būtu jānorāda plānojuma maiņa, ko rada jauni leģislatīvo aktu priekšlikumi.

B. Aģentūras un Eiropas skolas

31. Pirms priekšlikuma par jaunas aģentūras izveidi iesniegšanas Komisijai būtu jāsaņem pamatots, pilnīgs un objektīvs ietekmes novērtējums, *inter alia* ņemot vērā darbinieku un prasmju kritisko masu, izmaksu un ieguvumu aspektus, subsidiaritātes un proporcionālītātes principus, ietekmi uz pasākumiem valstu un Savienības līmenī un finansiālās sekas attiecīgajai izdevumu kategorijai. Pamatojoties uz minēto informāciju un neskarot likumdošanas procedūras, kas reglamentē aģentūras izveidi, Eiropas Parlaments un Padome apņemas budžeta sadarbības gaitā panākt savlaicīgu vienošanos par ierosinātās aģentūras finansēšanu.

⁽¹⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 1268/2012 (2012. gada 29. oktobris) par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, piemērošanas noteikumiem (OV L 362, 31.12.2012., 1. lpp.).

Piemēro šādus procedūras pasākumus:

- pirmkārt, Komisija sistemātiski iesniedz priekšlikumus par jaunas aģentūras izveidi pirmajam dialogam, kurš notiek pēc tās priekšlikuma pieņemšanas, un kopā ar tiesību akta projektu, ar ko ierosina izveidot aģentūru, iesniedz finanšu pārskatu, kā arī izklāsta aģentūras izveides ietekmi uz atlikušo finanšu plānojuma periodu,

- otrkārt, likumdošanas procesa laikā Komisija palīdz likumdevējam izvērtēt ierosināto grozījumu finansiālās sekas. Minētās finansiālās sekas būtu jāapsver attiecīgajos leģislatīvajos dialogos,

- treškārt, pirms leģislatīvā procesa noslēguma Komisija iesniedz atjauninātu finanšu pārskatu, ņemot vērā iespējamus likumdevēja veiktus grozījumus; minēto galīgo finanšu pārskatu iekļauj noslēguma leģislatīvā dialoga darba kārtībā, un likumdevējs to oficiāli apstiprina. To iekļauj darba kārtībā arī turpmākā budžeta dialogā (kas steidzamos gadījumos var notikt vienkāršotā formā), lai panāktu vienošanos par finansējumu,

- ceturtkārt, dialoga laikā panāktu vienošanos, ņemot vērā Komisijas veikto budžeta izvērtējumu attiecībā uz leģislatīvā procesa saturu, apstiprina kopīgā paziņojumā. Minētā vienošanās Eiropas Parlamentam un Padomei jāapstiprina saskaņā ar savu reglamentu.

Tādu pašu procedūru piemēro, veicot grozījumus tiesību aktā, kas attiecas uz aģentūru, ja šādi grozījumi ietekmētu attiecīgās aģentūras resursus.

Ja aģentūras uzdevumi būtu ievērojami jāgroza, negrozot tiesību aktu, ar kuru tiek izveidota attiecīgā aģentūra, Komisija informē Eiropas Parlamentu un Padomi, iesniedzot tai pārskatītu finanšu pārskatu, lai Eiropas Parlaments un Padome savlaicīgi varētu panākt vienošanos par aģentūras finansēšanu.

32. Budžeta procedūrā pilnībā būtu jāņem vērā attiecīgie noteikumi kopīgajā pieejā, kas pievienota Eiropas Parlamenta, Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Komisijas 2012. gada 19. jūlijā parakstītajam Kopīgajam paziņojumam par decentralizētām aģentūrām.

33. Kad valde plāno jaunas Eiropas skolas izveidi, *mutatis mutandis*, jāpiemēro līdzīga procedūra, lai izvērtētu šādu plānu finansiālo ietekmi uz Savienības vispārējo budžetu.

Briselē, 2013. gada 9. decembrī

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*
J. BERNATONIS

*Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis*
J. LEWANDOWSKI

Strasbūrā, 2013. gada 10. decembrī

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*
M. SCHULZ

PIELIKUMS

Iestāžu sadarbība budžeta procedūras laikā**A daļa. Budžeta procedūras grafiks**

1. Iestādes katru gadu vienojas par pragmatisku grafiku savlaicīgi pirms budžeta procedūras sākšanas, balstoties uz pašreizējo praksi.

B daļa. Budžeta procedūras prioritātes

2. Savlaicīgi, pirms Komisija pieņem budžeta projektu, tiek sasaukts dialoga, lai apspriestu iespējamās nākamā finanšu gada budžeta prioritātes.

C daļa. Budžeta projekta izstrāde un tāmju atjaunināšana

3. Iestādes, kas nav Komisija, tiek aicinātas pieņemt tāmes līdz marta beigām.
4. Katru gadu Komisija iesniedz budžeta projektu, kurā atspoguļotas Savienības faktiskās finanšu vajadzības.

Tajā ņem vērā:

- a) dalībvalstu sniegtās prognozes saistībā ar struktūrfondiem;
 - b) spēju izmantot apropriācijas, vienlaikus cenšoties saglabāt stingru attiecību starp saistību apropriācijām un maksājumu apropriācijām;
 - c) iespējas sākt jaunu politiku, veicot izmēģinājuma projektus, jaunas sagatavošanās darbības vai abus, vai turpinot daudzgadu darbības, kas tuvojas nobeigumam, iepriekš izvērtējot, vai ir iespējams nodrošināt pamataktu Finanšu regulas nozīmē (pamataakta definīcija, pamataakta nepieciešamība īstenošanai un izņēmumi);
 - d) vajadzību nodrošināt to, ka jebkādas izdevumu izmaiņas attiecībā pret iepriekšējo gadu atbilst budžeta disciplīnas noteiktajiem ierobežojumiem.
5. Ciktāl tas ir iespējams, iestādes izvairās budžetā iekļaut pozīcijas, kurās darbībām ir paredzētas nenozīmīgas izdevumu summas.
 6. Eiropas Parlaments un Padome apņemas arī ņemt vērā izvērtējumu par iespējām īstenot Komisijas sagatavoto budžetu tās projektos un saistībā ar kārtējā gada budžeta izpildi.
 7. Pareizas finanšu pārvaldības nolūkā un saistībā ar būtiskām izmaiņām Komisijas struktūrvienību vadības ziņojumu pieņemumu budžeta nomenklatūras sadaļās un nodaļās Eiropas Parlaments un Padome apņemas jebkādas šādas būtiskas izmaiņas apspriest ar Komisiju samierināšanas gaitā.
 8. Lojālas un stabilas iestāžu sadarbības nolūkā Eiropas Parlaments un Padome apņemas uzturēt regulārus un aktīvus sakarus visos līmeņos, izmantojot to attiecīgos sarunu vedējus, visas budžeta procedūras laikā un jo īpaši samierināšanas laikposmā. Eiropas Parlaments un Padome apņemas nodrošināt savlaicīgu un pastāvīgu apmaiņu ar attiecīgo informāciju un dokumentiem gan oficiālā, gan neoficiālā līmenī, kā arī vajadzības gadījumā rīkot tehniskas vai neoficiālas sanāksmes samierināšanas laikposmā sadarbībā ar Komisiju. Komisija nodrošina Eiropas Parlamentam un Padomei savlaicīgu un līdzvērtīgu piekļuvi informācijai un dokumentiem.
 9. Līdz Samierināšanas komitejas sasaukšanai Komisija vajadzības gadījumā var veikt budžeta projekta grozījumus saskaņā ar LESD 314. panta 2. punktu, tostarp sagatavot vēstuli par grozījumiem, kurā tiek atjaunināta izdevumu tāme attiecībā uz lauksaimniecību. Tiklīdz atjauninājumi ir pieejami, Komisija iesniedz apsvēršanai attiecīgo informāciju Eiropas Parlamentam un Padomei. Komisija sniedz Eiropas Parlamentam un Padomei visus atbilstīgi pamatotos iemeslus, kādi tiem var būt nepieciešami.

D daļa. Budžeta procedūra pirms samierināšanas procedūras

10. Savlaicīgi, pirms lasījuma Padomē sasaukt dialoga, lai iestādes varētu apmainīties ar viedokļiem par budžeta projektu.
11. Lai Komisija varētu laikus novērtēt grozījumu īstenošanas iespējamību, kurus paredzējuši Eiropas Parlaments un Padome, izstrādājot jaunas sagatavošanas darbības vai izmēģinājuma projektus vai pagarinot esošos, Eiropas Parlaments un Padome informē Komisiju par saviem nodomiem šajā jomā, lai pirmā apspriedē varētu notikt jau minētā dialoga laikā.
12. Dialogu varētu sasaukt pirms Eiropas Parlamenta plenārsēdes balsojuma.

E daļa. **Samierināšanas procedūra**

13. Ja Eiropas Parlaments pieņem grozījumus Padomes nostājā, Padomes priekšsēdētājs tās pašas plenārsēdes laikā ņem vērā atšķirības abu iestāžu nostājās un dod piekrišanu Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam nekavējoties sasaukt Samierināšanas komiteju. Vēstuli par Samierināšanas komitejas sasaukšanu nosūta ne vēlāk kā tās nedēļas pirmajā darbdienā, kas seko tās parlamenta sesijas beigām, kurā notika plenārsēdes balsojums, un samierināšanas laikposms sākas nākamajā dienā. Divdesmit vienu dienu ilgo laikposmu aprēķina saskaņā ar Padomes Regulu (EEK, *Euratom*) Nr. 1182/71 ⁽¹⁾.
14. Ja Padome nevar piekrist visiem Eiropas Parlamentā nobalsotajiem grozījumiem, tai būtu jāapstiprina sava nostāja vēstulē, kuru nosūta pirms samierināšanas laikposmā paredzētās pirmās sanāksmes. Šādā gadījumā Samierināšanas komiteja turpina darbu saskaņā ar turpmākajos punktos izklāstītajiem nosacījumiem.
15. Samierināšanas komiteju kopīgi vada Eiropas Parlamenta un Padomes pārstāvji. Samierināšanas komitejas sanāksmes vada līdzpriekšsēdētājs, kas pārstāv iestādi, kura rīko sanāksmi. Katra iestāde saskaņā ar savu reglamentu nozīmē katras sanāksmes dalībniekus un nosaka to sarunu pilnvaras. Eiropas Parlaments un Padome Samierināšanas komitejā tiek pārstāvēti atbilstīgā līmenī, lai katra delegācija tādējādi var uzņemties politisku atbildību par savu attiecīgo iestādi, un lai varētu sekmīgi virzīties uz galīgo vienošanos.
16. Saskaņā ar LESD 314. panta 5. punkta otro daļu Komisija piedalās Samierināšanas komitejas sēdēs un uzņemas jebkuru iniciatīvu, kas vajadzīga, lai tuvinātu Eiropas Parlamenta un Padomes nostāju.
17. Trialogi notiek visā samierināšanas procedūras laikā dažādos pārstāvības līmeņos, un to mērķis ir risināt neizšķirtus jautājumus un sagatavot pamatu, lai Samierināšanas komiteja varētu panākt vienošanos.
18. Samierināšanas komitejas un trialogu sanāksmes notiek pa kārtai Eiropas Parlamenta un Padomes ēkās, lai tās vienlīdzīgi nodrošinātu sanāksmei nepieciešamo, tostarp tulkotāņu iespējas.
19. Visas trīs iestādes iepriekš vienojas par samierināšanas komitejas un trialogu sanāksmju datumiem.
20. Samierināšanas komitejai iesniedz vienotu dokumentu kopumu (iesniedzamie dokumenti), kuros salīdzināti budžeta procedūras dažādie pasākumi ⁽²⁾. Minētie dokumenti ietver skaitļus par katru pozīciju, katras DFS kategorijas kopsummas un konsolidētu dokumentu ar skaitļiem un piezīmēm par visām budžeta pozīcijām, kuras uzskata par tehniski "atvērtām". Neskarot Samierināšanas komitejas galīgo lēmumu, īpašā dokumentā uzskaita visas budžeta pozīcijas, kuras uzskata par tehniski slēgtām ⁽³⁾. Minētos dokumentus klasificē saskaņā ar budžeta nomenklatūru.

Samierināšanas komitejai iesniedzamajiem dokumentiem pievieno arī citus dokumentus, tostarp vēstuli no Komisijas par iespējām izpildīt Padomes nostāju un Eiropas Parlamenta grozījumus; un jebkādu vēstuli vai vēstules no citām iestādēm par Padomes nostāju vai Eiropas Parlamenta grozījumiem.

21. Lai panāktu vienošanos līdz samierināšanas laikposma beigām, trialogos:

- definē jomu sarunām par izskatāmajiem budžeta jautājumiem,
- pieņem to budžeta pozīciju sarakstu, kuras uzskata par tehniski slēgtām, bet šis saraksts ir atkarīgs no galīgās vienošanās par visu finanšu gada budžetu,
- apspriež pirmajā ievilkumā minētos jautājumus, lai panāktu iespējamu vienošanos, kas pēc tam jāapstiprina Samierināšanas komitejā,
- izskata tematiskus jautājumus, tostarp DFS izdevumu kategorijas.

Katra trialoga laikā vai tūlīt pēc tā kopīgi sagatavo provizoriskus secinājumus, kā arī vienojas par nākamās sanāksmes darba kārtību. Minētos secinājumus reģistrē iestāde, kas rīko trialogu, un pēc 24 stundām tos uzskata par provizoriski pieņemtiem, neskarot Samierināšanas komitejas galīgo lēmumu.

22. Samierināšanas komitejai tās sanāksmē ir pieejami trialogu secinājumi un dokuments iespējamai pieņemšanai, kopā ar budžeta pozīcijām, attiecībā uz kurām trialogos tika panākta provizoriska vienošanās.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EEK, *Euratom*) Nr. 1182/71 (1971. gada 3. jūnijs), ar ko nosaka laikposmiem, datumiem un termiņiem piemērojamos noteikumus (OV L 124, 8.6.1971., 1. lpp.).

⁽²⁾ Dažādi pasākumi ir: kārtējā finanšu gada budžets (tostarp pieņemtie budžeta grozījumi); sākotnējais budžeta projekts; Padomes nostāja attiecībā uz budžeta projektu; Eiropas Parlamenta grozījumi Padomes nostājā un Komisijas iesniegtās grozījumu vēstules (ja visas iestādes vēl nav tos pilnībā apstiprinājušas).

⁽³⁾ Par tehniski slēgtu uzskata tādu budžeta pozīciju, par kuru Eiropas Parlamentam un Padomei nav domstarpību un par kuru nav iesniegta neviena grozījumu vēstule.

23. LESD 314. panta 5. punktā noteikto kopīgo dokumentu sagatavo Eiropas Parlamenta un Padomes sekretariāti ar Komisijas palīdzību. Tajā ir pavadvēstule, ko abu delegāciju vadītāji adresē Eiropas Parlamenta un Padomes priekšsēdētājiem un kurā norādīts Samierināšanas komitejas dotās piekrišanas datums, un pielikumi, kuros ietver:

- visu budžeta pozīciju summas un DFS izdevumu kategoriju kopsummas,
- konsolidēts dokuments, kurā norādītas visu samierināšanas procedūras gaitā grozīto budžeta pozīciju summas un galīgais teksts,
- to budžeta pozīciju saraksts, kas, salīdzinot ar budžeta projektu vai ar Padomes nostāju, nav grozītas.

Samierināšanas komiteja var arī apstiprināt secinājumus un iespējamus kopīgos paziņojumus attiecībā uz budžetu.

24. Kopīgo dokumentu tulko Savienības iestāžu oficiālajās valodās (tulkojumu veic Eiropas Parlamenta dienesti), un to iesniedz apstiprināšanai Eiropas Parlamentam un Padomei četrpadsmit dienās pēc datuma, kurā panākta vienošanās par kopīgo dokumentu saskaņā ar 23. punktu.

Budžeta galīgo variantu pabeidz no juridiskā un valodas viedokļa pēc kopīgā dokumenta pieņemšanas, iestrādājot kopīgā dokumenta pielikumos budžeta pozīcijas, kurās samierināšanas procedūru laikā netika veikti grozījumi.

25. Iestāde, kas organizē sanāksmi (dialogu vai samierināšanas sanāksmi), nodrošina tulkošanas iespējas ar pilnīgu valodas režīmu, kas piemērojams Samierināšanas komitejas sanāksmēs un *ad hoc* valodas režīmu dialogos.

Iestāde, kas organizē sanāksmi, nodrošina izskatāmo dokumentu kopēšanu un izdalīšanu sanāksmes dalībniekiem.

Visu trīs iestāžu dienesti sadarbojas, protokolējot sarunu rezultātus, lai sagatavotu kopīgā dokumenta galīgo redakciju.

F daļa. **Budžeta grozījumi**

Vispārīgie principi

26. Paturot prātā to, ka budžeta grozījumi bieži attiecas uz īpašiem un dažreiz neatliekamām jautājumiem, iestādes vienojas par turpmāk minētajiem principiem, lai nodrošinātu atbilstīgu iestāžu sadarbību raitam un ātram lēmumu pieņemšanas procesam attiecībā uz budžeta grozījumu, pēc iespējas izvairoties no nepieciešamības budžeta grozījumu nolūkā sasaukt Samierināšanas komitejas sanāksmi.

27. Iestādes pēc iespējas cenšas ierobežot budžeta grozījumu skaitu.

Grafiks

28. Komisija iepriekš informē Eiropas Parlamentu un Padomi par iespējamiem datumiem budžeta grozījumu projektu pieņemšanai, neskarot budžeta pieņemšanas beigu datumu.
29. Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar savu iekšējo reglamentu cenšas izskatīt Komisijas ierosināto budžeta grozījumu projektu iespējami ātri pēc projekta pieņemšanas Komisijā.
30. Lai procedūru paātrinātu, Eiropas Parlaments un Padome pēc iespējas ciešāk saskaņo savus darba grafikus, lai process noritētu saskaņoti un vienoti. Šim nolūkam tās pēc iespējas drīzāk cenšas izveidot indikatīvu grafiku dažādiem posmiem, lai rezultātā varētu pieņemt budžeta grozījumu galīgo tekstu.

Eiropas Parlaments un Padome ņem vērā budžeta grozījuma relatīvo neatliekamību un nepieciešamību to savlaicīgi apstiprināt, lai tas stātos spēkā attiecīgajā finanšu gadā.

Sadarbība lasījumu laikā

31. Iestādes godprātīgi sadarbojas visā procedūras laikā, lai pēc iespējas nodrošinātu budžeta grozījumu raitu pieņemšanu procedūras sākumposmā.

Vajadzības gadījumā un tad, ja iespējamās domstarpības, Eiropas Parlaments vai Padome, pirms katra pieņem savu galīgo nostāju par budžeta grozījumu, vai Komisija jebkurā laikā var ierosināt īpaša dialoga sasaukšanu, lai apspriestu domstarpības un mēģinātu panākt kompromisu.

32. Visus Komisijas ierosinātos, bet vēl pilnībā neapstiprinātos budžeta grozījumu projektus sistemātiski iekļauj to dialogu darba kārtībā, kuri tiek plānoti ikgadējai budžeta procedūrai. Komisija iesniedz budžeta grozījumu projektus, un Eiropas Parlaments un Padome pēc iespējas dara zināmu par savām nostājām pirms dialoga.
33. Ja dialoga laikā tiek panākts kompromiss, Eiropas Parlaments un Padome apņemas ņemt vērā dialoga iznākumu, lemjot par budžeta grozījumu, saskaņā ar LESD un saviem reglamentiem.

Sadarbība pēc lasījumiem

34. Ja Eiropas Parlaments apstiprina Padomes nostāju, neveicot tajā grozījumus, budžeta grozījumu pieņem saskaņā ar LESD.
35. Ja Eiropas Parlaments pieņem grozījumus ar tā locekļu vairākumu, piemēro LESD 314. panta 4. punkta c) apakšpunktu. Tomēr pirms Samierināšanas komitejas sanāksmes sasauc dialogu:
- ja dialoga laikā tiek panākta vienošanās un Eiropas Parlaments un Padome piekrīt dialoga iznākumam, samierināšanas procedūra tiek pabeigta ar vēstuli apmaiņu, nesasaucot Samierināšanas komitejas sanāksmi,
 - ja dialoga laikā nepanāk vienošanos, Samierināšanas komiteja notur sanāksmes un organizē darbu atbilstoši apstākļiem, lai pabeigtu lēmuma pieņemšanas procesu cik vien iespējams, pirms beidzies LESD 314. panta 5. punktā noteiktais divdesmit vienas dienas termiņš. Samierināšanas komitejas sanāksmi var noslēgt, apmainoties ar vēstulēm.

G daļa. “Reste à liquider” (RAL)

36. Ņemot vērā vajadzību nodrošināt maksājumu apropriāciju kopsummas sistemātisku attīstību attiecībā pret saistību apropriācijām, lai izvairītos no RAL milzīgas pārceļšanas no viena gadu uz otru, Eiropas Parlaments, Padome un Komisija vienojas cieši uzraudzīt RAL līmeni, lai mazinātu risku kavēt Savienības programmu īstenošanu sakarā ar maksājuma apropriāciju trūkumu DFS beigās.

Lai visās kategorijās maksājumiem nodrošinātu pārvaldāmu apjomu un profilu, visās kategorijās stingri piemēro saistību atceļšanas noteikumus, jo īpaši noteikumus par automātisku atceļšanu.

Budžeta procedūras laikā iestādes regulāri tiekas, lai kopīgi izvērtētu stāvokli un perspektīvu attiecībā uz budžeta izpildi kārtējā un turpmākajos gados. Tas izpaužas kā iestāžu sanāksmes atbilstīgā līmenī, pirms kurām Komisija nodrošina detalizētu stāvokļa pārskatu, norādot atsevišķi fondus un dalībvalstis, par maksājumu izpildi, saņemtajiem atmaksas pieprasījumiem un pārskatītajām prognozēm. Lai nodrošinātu, ka Savienība var izpildīt visas savas finanšu saistības, kas izriet no pašreizējām un turpmākajām saistībām 2014.–2020. gadā saskaņā ar LESD 323. pantu, Eiropas Parlaments un Padome analizē un diskutē par Komisijas prognozēm par maksājuma apropriāciju vajadzīgo līmeni.

II

(Paziņojumi)

IESTĀŽU NOLĪGUMI

EIROPAS PARLAMENTS

KOMISIJA

Eiropas Parlamenta un Komisijas Nolīgums par īstenošanas procedūrām Padomes Lēmumam 1999/468/EK, kas grozīts ar Lēmumu 2006/512/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību

(2008/C 143/01)

Informācija Eiropas Parlamentam

1. Ievērojot Lēmuma 1999/468/EK ⁽¹⁾ 7. panta 3. punktu, Komisijai regulāri jāinformē Eiropas Parlaments par komiteju ⁽²⁾ darbu saskaņā ar kārtību, kas nodrošina iesniegšanas sistēmas pārredzamību un efektivitāti un iesniegtās informācijas un dažādu procedūras posmu identificēšanu. Šajā sakarā tas vienlaicīgi ar komitejas locekļiem un saskaņā ar vienādiem noteikumiem saņem komiteju sanāksmju darba kārtības, saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru pieņemto pamataktu īstenošanas pasākumu projektus, kas iesniegti komitejās, balsošanas rezultātus, sanāksmju protokolu kopsavilkumus un to iestāžu sarakstus, no kurām dalībvalstis ir izraudzijušās savus pārstāvjus.

Reģistrs

2. Komisija izveidos visu Eiropas Parlamentam nosūtīto dokumentu reģistru ⁽³⁾. Eiropas Parlamentam būs tieša piekļuve šim reģistram. Saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 7. panta 5. punktu visu Eiropas Parlamentam nosūtīto dokumentu norādes būs publiski pieejamas.
3. Saskaņā ar Komisijas saistībām tās paziņojumā par Lēmuma 1999/468/EK ⁽⁴⁾ 7. panta 3. punktu un pēc attiecīgu tehnisku pasākumu veikšanas 2. punktā minētais reģistrs sniegs iespēju it īpaši:
 - katrā procedūras posmā skaidri identificēt dokumentus, uz kuriem attiecas tā pati procedūra un kuri attiecas uz izmaiņām īstenošanas pasākumā,
 - norādi par procedūras posmu un grafiku,
 - skaidri nošķirt pasākumu projektus, ko Eiropas Parlaments saņem vienlaikus ar komitejas locekļiem saskaņā ar tiesībām uz informāciju, un galīgo projektu, ko pēc komitejas atzinuma nosūta Eiropas Parlamentam;

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

⁽²⁾ Visā šajā nolīgumā vārds "komiteja" attiecas uz komitejām, kas izveidotas saskaņā ar Lēmumu 1999/468/EK, izņemot gadījumus, ja ir norādīts, ka runa ir par kādu citu komiteju.

⁽³⁾ Reģistra izveides termiņš ir 2008. gada 31. marts.

⁽⁴⁾ OV C 171, 22.7.2006., 21. lpp.

- skaidri identificēt visas izmaiņas salīdzinājumā ar dokumentiem, kas jau nosūtīti Eiropas Parlamentam.
4. Kad pēc pārejas laika, kas sākas ar šā nolīguma stāšanos spēkā, Eiropas Parlaments un Komisija secina, ka sistēma darbojas apmierinoši, Eiropas Parlamentam dokumentus nosūta ar elektronisku paziņojumu, kurā ir saite uz 2. punktā minēto reģistru. Šo lēmumu pieņem, abu iestāžu priekšsēdētājiem apmainoties ar vēstulēm. Pārejas laikā Eiropas Parlamentam dokumentus nosūta kā elektroniskā pasta pielikumus.
5. Turklāt Komisija piekrīt nosūtīt Eiropas Parlamentam pēc atbildīgās Parlamenta komitejas pieprasījuma informēšanas nolūkā noteiktus pasākumu projektus tādu pamataktu īstenošanai, kuri, lai gan nav pieņemti saskaņā Līguma 251. pantu, tomēr ir īpaši svarīgi Eiropas Parlamentam. Šādus pasākumus ievada 2. punktā minētajā reģistrā, un nosūta paziņojumu par to Eiropas Parlamentam.
6. Papildus 1. punktā minētajiem kopsavilkumiem Eiropas Parlaments var pieprasīt piekļuvi komitejas sanāksmju protokolliem ⁽¹⁾. Komisija katru pieprasījumu izskata atsevišķi un saskaņā ar konfidencialitātes noteikumiem, kas noteikti Pamatnolīguma par Eiropas Parlamenta un Komisijas attiecībām 1. pielikumā ⁽²⁾.

Konfidenciāli dokumenti

7. Konfidenciālus dokumentus apstrādā saskaņā ar katras iestādes iekšējām administratīvām procedūrām, lai nodrošinātu visas nepieciešamās garantijas.

Eiropas Parlamenta rezolūcijas saistībā ar Lēmuma 1999/468/EK 8. pantu

8. Atbilstoši Lēmuma 1999/468/EK 8. pantam, Eiropas Parlaments var norādīt rezolūcijā, kas nosaka pamatojumu, uz ko tā ir balstīta, ka pasākumu projekti saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru pieņemtu pamataktu īstenošanai pārsniedz šajā pamataktā paredzētās īstenošanas pilnvaras.
9. Eiropas Parlaments šādas rezolūcijas pieņem saskaņā ar tā Reglamentu; tas jāpaveic viena mēneša laikā no dienas, kad saņemts īstenošanas pasākumu projekta galīgais projekts tajās valodās, kādās tas iesniegts attiecīgās komitejas locekļiem.
10. Eiropas Parlaments un Komisija vienojas, ka jānosaka pastāvīgs īsāks termiņš dažu veidu steidzamiem īstenošanas pasākumiem, par kuriem pareizas pārvaldības nolūkā lēmums jāpieņem ātrāk. Tas it īpaši attiecas uz dažu veidu pasākumiem saistībā ar ārējām darbībām, tostarp humāno un ārkārtas palīdzību, un ar veselības un nekaitīguma aizsardzību, transporta aizsardzību un drošību un publiskā iepirkuma noteikumu izņēmumiem. Attiecīgos pasākumu veidus un termiņus tiem noteiks Komisijas locekļa un atbildīgās Parlamenta komitejas priekšsēdētāja vienošanās. Šādu vienošanos jebkura no pusēm var atcelt jebkurā laikā.
11. Neierobežojot 10. punktā minētos gadījumus, steidzamos gadījumus un ja pasākumi saistīti ar ikdienas administratīvajiem jautājumiem un/vai tie ir spēkā ierobežotu laiku, termiņš būs īsāks. Šis termiņš var būt ļoti īss sevišķi steidzamos gadījumos, it īpaši saistībā ar sabiedrības veselību. Atbildīgais Komisijas loceklis nosaka piemērotu termiņu un sniedz pamatojumu šādam termiņam. Eiropas Parlaments šādos gadījumos var izmantot procedūru, kurā Lēmuma 1999/468/EK 8. panta īstenošanu uztic atbildīgajai Parlamenta komitejai, kura var nosūtīt Komisijai atbildi attiecīgā termiņā.

⁽¹⁾ Skatīt Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas 1999. gada 19. jūlija spriedumu Lietā T-188/97 *Rothmans* pret Komisiju (1999), Eiropas Kopienų Tiesas prakses apkopojums II-2463.

⁽²⁾ OVC 121, 24.4.2001., 122. lpp.

12. Tiklīdz Komisijas dienesti paredz, ka 10. un 11. punktā minētie pasākumu projekti varētu būt jāiesniedz komitejai, tie neoficiāli brīdina attiecīgās Parlamenta komitejas sekretariātu vai atbildīgās komitejas. Tiklīdz sākotnējie pasākumu projekti ir iesniegti komitejas locekļiem, Komisijas dienesti informē Parlamenta komitejas sekretariātu vai atbildīgās komitejas par steidzamību un termiņiem, ko piemēros pēc galīgā projekta iesniegšanas.
13. Pēc 8. punktā minētās Eiropas Parlamenta rezolūcijas pieņemšanas vai pēc 11. punktā minētās atbildes atbildīgais Komisijas loceklis informē Eiropas Parlamentu vai attiecīgā gadījumā atbildīgo Parlamenta komiteju par darbību, ko Komisija šajā sakarā plāno veikt.
14. Ar 10. līdz 13. punktu saistītos datus ievada reģistrā.

Regulatīvā kontroles procedūra

15. Ja piemēro regulatīvo kontroles procedūru, pēc balsojuma komitejā Komisija informē Eiropas Parlamentu par piemērojamiem termiņiem. Ievērojot 16. punktu, šie termiņi sākas tikai tad, kad Eiropas Parlaments saņem visas valodu versijas.
16. Ja piemēro īsākus termiņus (Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 5. punkta b) apakšpunkts) un steidzamos gadījumos (Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 6. punkts) termiņš sākas dienā, kad Eiropas Parlaments saņem īstenošanas pasākumu galīgo projektu valodu versijās, kas iesniegtas komitejas locekļiem, izņemot gadījumu, ja Parlamenta komitejas priekšsēdētājs iebilst. Jebkurā gadījumā Komisija cenšas nosūtīt Eiropas Parlamentam visas valodu versijas pēc iespējas ātrāk. Tiklīdz Komisijas dienesti paredz, ka 5.a panta 5. punkta b) apakšpunktā un 5.a panta 6. punktā minētie pasākumu projekti varētu būt jāiesniedz komitejai, tie neoficiāli brīdina attiecīgās atbildīgās Parlamenta komitejas sekretariātu.

Finanšu pakalpojumi

17. Ievērojot tās paziņojumu par Lēmuma 1999/468/EK 7. panta 3. punktu, attiecībā uz finanšu pakalpojumiem Komisija apņemas:
 - nodrošināt, ka Komisijas amatpersona, kas vada komitejas sanāksmi, pēc Eiropas Parlamenta pieprasījuma pēc katras sanāksmes informē par visām diskusijām saistībā ar īstenošanas pasākumu projektiem, kas iesniegti šai komitejai;
 - sniedz mutisku vai rakstisku atbildi uz jautājumiem par diskusijām saistībā ar īstenošanas pasākumu projektiem, kas iesniegti šai komitejai.

Visbeidzot, Komisija nodrošina, ka saistības, kuras tā uzņēmas Parlamenta 2002. gada 5. februāra plenārsēdē ⁽¹⁾ un vēlreiz apliecināja 2004. gada 31. marta plenārsēdē ⁽²⁾, un saistības, kuras minētas 1. līdz 7. punktā komisāra F. Bolkesteina 2001. gada 2. oktobra vēstulē ⁽³⁾, kas adresēta Eiropas Parlamenta Ekonomikas un monetārās komitejas priekšsēdētājam, tiek ievērotas attiecībā uz visu finanšu pakalpojumu sektoru (ieskaitot vērtspapīrus, bankas, apdrošināšanu, pensijas un grāmatvedību).

Parlamenta darba kalendārs

18. Izņemot gadījumus, ja piemēro īsākus termiņus, vai steidzamus gadījumus, Komisija, saskaņā ar šo nolikumu nosūtot priekšlikumus īstenošanas pasākumiem, ņems vērā Eiropas Parlamenta darba pārtraukumus (ziemas brīvdienas, vasaras brīvdienas un Eiropas vēlēšanas), lai nodrošinātu Parlamenta prerogatīvu īstenošanu Padomes Lēmuma 1999/468/EK un šajā nolīgumā paredzēto termiņu ietvaros.

⁽¹⁾ OV C 284 E, 21.11.2002., 19. lpp.

⁽²⁾ OV C 103 E, 29.4.2004, 446. lpp. un Parlamenta 2004. gada 31. marta debašu stenogramma (CRE), sadaļa "Balsojums".

⁽³⁾ OV C 284 E, 21.11.2002., 83. lpp.

Eiropas Parlamenta un Komisijas sadarbība

19. Abas iestādes pauž gatavību palīdzēt viena otrai, lai nodrošinātu pilnīgu sadarbību saistībā ar īpašajiem īstenošanas pasākumiem. Šajā sakarā nodibina attiecīgus sakarus administratīvajā līmenī.

Iepriekšējie nolīgumi

20. Ar šo aizstāj 2000. gada nolīgumu starp Eiropas Parlamentu un Komisiju par procedūrām, lai īstenotu Padomes Lēmumu 1999/468/EK ⁽¹⁾. Eiropas Parlaments un Komisija uzskata šādus nolīgumus par aizstātiem un līdz ar to bez juridiska spēka: 1988. gada *Plumb/Delors* nolīgums, 1996. gada *Samland/Williamson* nolīgums un 1994. gada *modus vivendi* ⁽²⁾.

Briselē, 2008. gada 3. jūnijā

Eiroparlamenta vārdā

Priekšsēdētājs

Hans-Gert PÖTTERING

Eiropas Kopienų Komisijas vārdā

Priekšsēdētājs

José Manuel DURÃO BARROSO

⁽¹⁾ OVL 256, 10.10.2000., 19. lpp.

⁽²⁾ OVC 102, 4.4.1996., 1. lpp.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 182/2011

(2011. gada 16. februāris),

ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 291. panta 3. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas dalībvalstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Gadījumos, kad ir vajadzīgi vienādi nosacījumi juridiski saistošu Savienības aktu īstenošanai, ar minētajiem aktiem (turpmāk “pamatakti”) jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai vai – pienācīgi pamatotos īpašos gadījumos un Līguma par Eiropas Savienību 24. un 26. pantā paredzētajos gadījumos – Padomei.
- (2) Likumdevēja pienākums ir, pilnīgi ievērojot Līgumā par Eiropas Savienības darbību (“LES”) noteiktos kritērijus, attiecībā uz katru pamataktu lemt, vai piešķirt Komisijai īstenošanas pilnvaras atbilstīgi minētā Līguma 291. panta 2. punktam.
- (3) Līdz tam Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu reglamentēja Padomes Lēmums 1999/468/EK ⁽²⁾.
- (4) Tagad LESD ir noteikts, ka Eiropas Parlamentam un Padomei ir jānosaka normas un vispārīgi principi par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu.
- (5) Jānodrošina, lai minētās kontroles procedūras būtu skaidras, iedarbīgas un samērīgas ar īstenošanas aktu būtību un atspoguļotu LESD institucionālās prasības, kā arī gūto pieredzi un parasto praksi, kas tika ievērota, īstenojot Lēmumu 1999/468/EK.

- (6) Tajos pamataktos, kuros noteikts, ka kontroli pār Komisijas īstenošanas aktu pieņemšanu veic dalībvalstis, minētās kontroles nolūkā ir lietderīgi, ka tiek izveidotas komitejas, kurās ir dalībvalstu pārstāvji un kuras vada Komisija.
- (7) Vajadzības gadījumā kontroles mehānismā būtu jāparedz iespēja vērsties pārsūdzības komitejā, kurai būtu jātiecas atbilstīgā līmenī.
- (8) Vienkāršošanas nolūkā Komisijai īstenošanas pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar vienu no tikai divām procedūrām, proti, konsultēšanās procedūru vai pārbaudes procedūru.
- (9) Turpmākas vienkāršošanas nolūkā komitejai būtu jāpieņem kopīgi procedūras noteikumi, tostarp galvenie noteikumi attiecībā uz to norisi un iespēju sniegt atzinumu, izmantojot rakstisku procedūru.
- (10) Būtu jāparedz kritēriji, lai noteiktu procedūru, kas Komisijai jāizmanto īstenošanas aktu pieņemšanai. Lai panāktu lielāku saskaņotību, procedūras prasībām vajadzētu būt samērīgām ar pieņemamo īstenošanas aktu būtību un ietekmi.
- (11) Pārbaudes procedūra būtu jo īpaši jāpieņem vispārējiem aktiem, kas paredzēti pamataktu īstenošanai, un īpašiem īstenošanas aktiem, kuriem ir potenciāli svarīga ietekme. Minētajai procedūrai būtu jānodrošina, ka Komisija nevar pieņemt īstenošanas aktus, ja tie nav saskaņā ar komitejas atzinumu, izņemot ļoti īpašos apstākļos, kad tos var piemērot ierobežotā laikposmā. Procedūrai būtu arī jānodrošina, ka Komisija spēj pārskatīt īstenošanas aktu projektu, ja komiteja nav sniegusi atzinumu, ņemot vērā komitejā izteikto viedokli.
- (12) Ja pamataktā Komisijai tiek piešķirtas īstenošanas pilnvaras saistībā ar programmām, kurām ir ievērojama ietekme uz budžetu vai kuras ir paredzētas trešām valstīm, būtu jāpieņem pārbaudes procedūra.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. decembra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2011. gada 14. februāra lēmums.
⁽²⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

- (13) Komitejas priekšsēdētājam būtu jācenšas rast tādus risinājumus, kuriem ir visplašākais iespējamais atbalsts komitejā vai pārsūdzības komitejā, un būtu jāpaskaidro, kādā veidā ir ņemtas vērā apspriedes un ierosinājumi grozījumu veikšanai. Šajā nolūkā Komisijai īpaša uzmanība būtu jāvelta komitejā vai pārsūdzības komitejā izteiktiem viedokļiem saistībā ar galīgo antidempinga vai kompensācijas pasākumu projektu.
- (14) Apspriežot jautājumu par citu īstenošanas aktu projektu pieņemšanu īpaši jutīgās jomās, it sevišķi nodokļu, patērētāju veselības, pārtikas nekaitīguma un vides aizsardzības jomā, Komisija, lai rastu līdzsvarotu risinājumu, pēc iespējas darbosies tā, lai nepieļautu, ka tās nostāja ir pretrunā jebkādai dominējošai nostājai pret īstenošanas akta piemērotību, kura var rasties pārsūdzības komitejā.
- (15) Visos pārējos gadījumos vai tad, kad tā uzskatāma par atbilstīgāku, parasti būtu jāpiemēro konsultēšanās procedūra.
- (16) Ja tas ir paredzēts pamataktā, vajadzētu būt iespējai pieņemt īstenošanas aktus, ko piemēro nekavējoties nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ.
- (17) Eiropas Parlaments un Padome būtu savlaicīgi un regulāri jāinformē par komitejas darbu.
- (18) Eiropas Parlamentam vai Padomei būtu jāspēj jebkurā laikā darīt zināmu Komisijai savu uzskatu, ka īstenošanas akta projekts pārsniedz pamataktā paredzētās īstenošanas pilnvaras, ņemot vērā šo iestāžu tiesības saistībā ar Savienības aktu likumīguma pārbaudi.
- (19) Būtu jānodrošina publiska piekļuve informācijai par komitejas darbu atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem ⁽¹⁾.
- (20) Komisijai būtu jāveido reģistrs, kurā glabā informāciju par komitejas procedūrām. Tādējādi noteikumiem par konfidencialas informācijas aizsardzību, ko piemēro Komisijai, būtu jāattiecas arī uz šā reģistra izmantošanu.
- (21) Lēmums 1999/468/EK būtu jāatceļ. Lai nodrošinātu pāreju no Lēmumā 1999/468/EK paredzētā uz šajā

regulā noteikto režīmu, visas atsaucēs spēkā esošajos tiesību aktos uz minētajā lēmumā paredzētajām procedūrām, izņemot regulatīvo kontroles procedūru, kas paredzēta tā 5.a pantā, būtu jāuzskata par atsaucēm uz atbilstīgajām procedūrām, kas paredzētas šajā regulā. Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta ietekme būtu provizoriski jāsglabā spēkā esošajos pamataktos, kuri attiecas uz minēto pantu.

- (22) Šī regula neskar LESD noteiktās Komisijas pilnvaras attiecībā uz konkurences noteikumu īstenošanu,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets

Ar šo regulu nosaka normas un vispārīgus principus, kuri reglamentē mehānismus, ko piemēro, kad juridiski saistošā Savienības aktā (turpmāk "pamataktš") norādīts, ka vajadzīgi vienādi īstenošanas nosacījumi, un noteikts, ka Komisijas veikto īstenošanas aktu pieņemšanu kontrolē dalībvalstis.

2. pants

Procedūru izvēle

1. Pamataktā var būt paredzēts, ka, ņemot vērā vajadzīgā īstenošanas akta būtību vai ietekmi, piemēro konsultēšanās procedūru vai pārbaudes procedūru.

2. Pārbaudes procedūru jo īpaši piemēro, lai pieņemtu:

- a) vispārējus īstenošanas aktus;
- b) citus īstenošanas aktus, kuri attiecas uz:
- i) programmām, kurām ir ievērojama ietekme;
- ii) kopējo lauksaimniecības politiku un kopējo zivsaimniecības politiku;
- iii) vidi, drošību un drošumu, cilvēku veselības aizsardzību vai drošību, dzīvnieku vai augu aizsardzību;
- iv) kopējo tirdzniecības politiku;
- v) nodokļu politiku.

⁽¹⁾ OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.

3. Konsultēšanās procedūru parasti piemēro, lai pieņemtu īstenošanas aktus, uz kuriem neattiecas 2. punkts. Tomēr pienācīgi pamatotos gadījumos konsultēšanās procedūru var piemērot 2. punktā minēto īstenošanas aktu pieņemšanai.

3. pants

Kopīgi noteikumi

1. Šajā pantā paredzētos kopīgos noteikumus piemēro visām procedūrām, kas minētas 4. līdz 8. pantā.

2. Komisijai palīdz dalībvalstu pārstāvju komiteja. Komitejas priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis. Priekšsēdētājs nepiedalās komitejas balsošanā.

3. Priekšsēdētājs iesniedz komitejai tā īstenošanas akta projektu, ko jāpieņem Komisijai.

Izņemot pienācīgi pamatotus gadījumus, priekšsēdētājs sasauc sanāksmi ne agrāk kā 14 dienas pēc īstenošanas aktu projektu un darba kārtības projekta iesniegšanas komitejai. Komiteja sniedz savu atzinumu par īstenošanas aktu projektiem termiņā, ko priekšsēdētājs var noteikt atbilstīgi jautājuma steidzamībai. Termiņi ir samērīgi un tādi, kas dod komitejas locekļiem praktisku iespēju laikus izskatīt īstenošanas akta projektu un izteikt savu viedokli.

4. Kamēr komiteja nav sniegusi atzinumu, ikviens komitejas loceklis var ierosināt grozījumus, un priekšsēdētājs var iesniegt akta projekta grozītas versijas.

Priekšsēdētājs cenšas rast tādus risinājumus, kuriem ir visplašākais iespējamais atbalsts komitejā. Priekšsēdētājs informē komiteju par to, kādā veidā ir ņemtas vērā apspriedes un ierosinājumi grozījumu veikšanai, jo īpaši tie ierosinājumi, kuri saņēmuši plašu atbalstu komitejā.

5. Pienācīgi pamatotos gadījumos priekšsēdētājs var saņemt komitejas atzinumu rakstiskā procedūrā. Priekšsēdētājs nosūta komitejas locekļiem īstenošanas akta projektu un atbilstīgi jautājuma steidzamībai nosaka termiņu atzinuma sniegšanai. Uzsaka, ka ikviens komitejas loceklis, kas nav iebildis pret īstenošanas akta projektu vai nav nepārprotami atturējies no balsošanas par to pirms attiecīgā termiņa beigām, ir devis klusējot izteiktu piekrišanu īstenošanas akta projektam.

Ja vien pamatā nav noteikts citādi, rakstisko procedūru izbeidz, nepanākot rezultātu, ja pirmajā daļā minētajā termiņā tā nolemj priekšsēdētājs vai to pieprasa komitejas loceklis. Šādā gadījumā priekšsēdētājs savlaicīgi sasauc komitejas sanāksmi.

6. Komitejas atzinumu ieraksta protokolā. Komitejas locekļi ir tiesīgi prasīt, lai viņu nostāju atspoguļotu protokolā. Priekšsēdētājs protokolu nekavējoties nosūta komitejas locekļiem.

7. Attiecīgā gadījumā kontroles mehānismā ir paredzēta iespēja vērsties pārsūdzības komitejā.

Pārsūdzības komiteja savu reglamentu pieņem ar savu locekļu vienkāršu balsu vairākumu pēc Komisijas priekšlikuma.

Ja tiek lūgts pārsūdzības komitejas atzinums, tā sanāk ne agrāk kā 14 dienas, izņemot pienācīgi pamatotus gadījumus, un ne vēlāk kā sešas nedēļas pēc jautājuma iesniegšanas komitejā. Neskarot 3. punktu, pārsūdzības komiteja sniedz savu atzinumu divu mēnešu laikā pēc jautājuma iesniegšanas dienas.

Pārsūdzības komiteju vada Komisijas pārstāvis.

Priekšsēdētājs pārsūdzības komitejas sanāksmes datumu nosaka ciešā sadarbībā ar komitejas locekļiem, lai dalībvalstis un Komisija varētu nodrošināt pienācīga līmeņa pārstāvību. Līdz 2011. gada 1. aprīlim Komisija sasauc pārsūdzības komitejas pirmo sanāksmi, lai pieņemtu tās reglamentu.

4. pants

Konsultēšanās procedūra

1. Ja tiek piemērota konsultēšanās procedūra, komiteja sniedz savu atzinumu, vajadzības gadījumā balsojot. Ja komiteja balso, atzinumu sniedz ar tās locekļu vienkāršu balsu vairākumu.

2. Komisija lemj par pieņemamā īstenošanas akta projektu, pēc iespējas ņemot vērā secinājumus, kas izdarīti, apspriežoties komitejā, un sniegto atzinumu.

5. pants

Pārbaudes procedūra

1. Ja piemēro pārbaudes procedūru, komiteja sniedz atzinumu ar balsu vairākumu, kas noteikts Līguma par Eiropas Savienību 16. panta 4. un 5. punktā un attiecīgā gadījumā – LESD 238. panta 3. punktā, par aktiem, kas jāpieņem pēc Komisijas priekšlikuma. Dalībvalstu pārstāvju komitejā balss vērtē tā, kā noteikts minētajos pantos.

2. Ja komiteja sniedz pozitīvu atzinumu, Komisija pieņem īstenošanas akta projektu.

3. Neskarot 7. pantu, ja komiteja sniedz negatīvu atzinumu, Komisija īstenošanas akta projektu nepieņem. Ja īstenošanas akts tiek uzskatīts par nepieciešamu, priekšsēdētājs var vai nu divu mēnešu laikā pēc negatīva atzinuma sniegšanas iesniegt tai pašai komitejai īstenošanas akta projekta grozītu versiju, vai viena mēneša laikā pēc šāda atzinuma sniegšanas iesniegt īstenošanas akta projektu pārsūdzības komitejai turpmākai apspriešanai.

4. Ja atzinums netiek sniegts, Komisija īstenošanas akta projektu var pieņemt, izņemot otrajā daļā paredzētos gadījumus. Ja Komisija īstenošanas akta projektu nepieņem, priekšsēdētājs var iesniegt komitejai aktu to grozītas versijas.

Neskarot 7. pantu, Komisija īstenošanas akta projektus nepieņem, ja:

- a) minētais akts attiecas uz nodokļiem, finanšu pakalpojumiem, cilvēku veselības vai drošības aizsardzību, dzīvnieku vai augu aizsardzību vai galīgiem daudzpusējās aizsardzības pasākumiem;
- b) pamataktā paredzēts, ka nevar pieņemt īstenošanas akta projektu, ja nav sniegts atzinums; vai
- c) komitejas locekļi ar vienkāršu balsu vairākumu iebilst pret šiem aktiem.

Jebkuros otrajā daļā minētajos gadījumos, ja īstenošanas akts tiek uzskatīts par nepieciešamu, priekšsēdētājs var vai nu divu mēnešu laikā pēc balsošanas iesniegt tai pašai komitejai minētā akta grozītu versiju, vai viena mēneša laikā pēc balsošanas iesniegt pārsūdzības komitejai īstenošanas akta projektu turpmākai apspriešanai.

5. Atkāpjoties no 4. punkta, turpmāk norādīto procedūru piemēro galīgo antidempinga vai kompensācijas pasākumu projekta pieņemšanai, ja komiteja nav sniegusi atzinumu un komitejas locekļi ar vienkāršu balsu vairākumu iebilst pret īstenošanas akta projektu.

Komisija notur apspriedes ar dalībvalstīm. Ne agrāk kā 14 dienas un ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc komitejas sanāksmes Komisija informē komitejas locekļus par šo apspriežu rezultātiem un iesniedz pārsūdzības komitejai īstenošanas akta projektu. Atkāpjoties no 3. panta 7. punkta, pārsūdzības komiteja ne agrāk kā 14 dienas un ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc īstenošanas akta projekta iesniegšanas rīko sanāksmi. Pārsūdzības komiteja savu atzinumu sniedz saskaņā ar 6. pantu. Šajā punktā noteiktais termiņš neskar nepieciešamību ievērot attiecīgajā pamataktā noteiktos termiņus.

6. pants

Vēršanās pārsūdzības komitejā

1. Pārsūdzības komiteja savu atzinumu sniedz ar 5. panta 1. punktā paredzēto balsu vairākumu.

2. Kamēr atzinums nav sniegts, ikviens pārsūdzības komitejas loceklis var ierosināt grozījumus īstenošanas akta projektā, un priekšsēdētājs var lemt, vai pielāgot to vai ne.

Priekšsēdētājs cenšas rast tādus risinājumus, kuriem ir visplašākais iespējamais atbalsts pārsūdzības komitejā.

Priekšsēdētājs informē pārsūdzības komiteju par to, kādā veidā ir ņemtas vērā apspriedes un ierosinājumi grozījumu veikšanai, jo īpaši tie ierosinājumi grozījumu veikšanai, kuri saņēmuši plašu atbalstu pārsūdzības komitejā.

3. Ja pārsūdzības komiteja sniedz pozitīvu atzinumu, Komisija pieņem īstenošanas akta projektu.

Ja atzinums netiek sniegts, Komisija var pieņemt īstenošanas akta projektu.

Ja pārsūdzības komiteja sniedz negatīvu atzinumu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu.

4. Atkāpjoties no 3. punkta, Komisija nepieņem pasākumu projektus saistībā ar galīgu daudzpusējās aizsardzības pasākumu pieņemšanu, ja ar 5. panta 1. punktā paredzēto balsu vairākumu nav sniegts pozitīvs atzinums.

5. Atkāpjoties no 1. punkta, līdz 2012. gada 1. septembrim pārsūdzības komiteja sniedz savu atzinumu par galīgo antidempinga vai kompensācijas pasākumu projektu ar tās locekļu vienkāršu balsu vairākumu.

7. pants

Īstenošanas aktu pieņemšana izņēmuma gadījumos

Atkāpjoties no 5. panta 3. punkta un 5. panta 4. punkta otrās daļas, Komisija var pieņemt īstenošanas akta projektu, ja tā nekavējoša pieņemšana ir nepieciešama, lai nepieļautu ievērojamus tirgus traucējumus lauksaimniecības nozarē vai risku Savienības finanšu interesēm LESD 325. panta nozīmē.

Šādā gadījumā Komisija nekavējoties iesniedz pieņemto īstenošanas aktu pārsūdzības komitejai. Ja pārsūdzības komiteja sniedz negatīvu atzinumu par pieņemto īstenošanas aktu, Komisija nekavējoties atceļ minēto aktu. Ja pārsūdzības komiteja sniedz pozitīvu atzinumu vai nesniedz nekādu atzinumu, īstenošanas akts paliek spēkā.

8. pants

Īstenošanas akti, kas jāpiemēro nekavējoties

1. Atkāpjoties no 4. un 5. panta, pamataktā var būt paredzēts, ka pienācīgi pamatotu, nenovēršamu un steidzamu iemeslu dēļ piemēro šo pantu.

2. Komisija pieņem īstenošanas aktu, kuru piemēro nekavējoties, iepriekš to neiesniedzot komitejai, un kurš paliek spēkā ne ilgāk kā sešus mēnešus, ja vien pamataktā nav noteikts citādi.

3. Ne vēlāk kā 14 dienas pēc tā pieņemšanas priekšsēdētājs iesniedz 2. punktā minēto aktu attiecīgajai komitejai nolūkā saņemt tās atzinumu.

4. Ja piemēro pārbaudes procedūru, komitejas negatīva atzinuma gadījumā Komisija nekavējoties atceļ īstenošanas aktu, kas pieņemts saskaņā ar 2. punktu.

5. Ja Komisija pieņem pagaidu antidempinga vai kompensācijas pasākumus, piemēro šajā pantā paredzēto procedūru. Komisija pieņem šādus pasākumus pēc apspriešanās ar dalībvalstīm vai – ārkārtējas steidzamības gadījumos – tās informējot. Pēdējā gadījumā apspriedes notiek ne vēlāk kā desmit dienas pēc Komisijas pieņemto pasākumu paziņošanas dalībvalstīm.

9. pants

Reglaments

1. Katra komiteja pēc tās priekšsēdētāja priekšlikuma ar tās locekļu vienkāršu balsu vairākumu pieņem savu reglamentu, pamatojoties uz standarta reglamentu, ko jāsagatavo Komisijai pēc apspriešanās ar dalībvalstīm. Komisija šādu standarta reglamentu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Ciktāl tas var būt nepieciešams, esošās komitejas pielāgo savus reglamentus standarta reglamentam.

2. Uz komitejām attiecas principi un nosacījumi par dokumentu publisku pieejamību un datu aizsardzības noteikumi, ko piemēro Komisijai.

10. pants

Informācija par komiteju darbu

1. Komisija uztur komitejas darbību reģistru, kurā ietver:

a) komiteju sarakstu;

b) komiteju sanāksmju darba kārtību;

c) protokolu kopsavilkumus un to iestāžu un organizāciju sarakstus, kuru darbinieki ir personas, ko norīkojušas dalībvalstis to pārstāvēšanai;

d) to īstenošanas aktu projektus, par kuriem komitejām tiek lūgts sniegt atzinumu;

e) balsošanas rezultātus;

f) īstenošanas aktu galīgos projektus pēc komiteju atzinuma;

g) informāciju par to, ka Komisija pieņēmusi īstenošanas aktu galīgos projektus; un

h) statistikas datus par komiteju darbu.

2. Komisija arī publicē gada pārskatu par komiteju darbu.

3. Eiropas Parlamentam un Padomei ir piekļuve 1. punktā minētajai informācijai saskaņā ar piemērojamajiem noteikumiem.

4. Vienlaicīgi ar to nosūtīšanu komitejas locekļiem Komisija dara pieejamus Eiropas Parlamentam un Padomei 1. punkta b), d) un f) apakšpunktā minētos dokumentus, kā arī informē šīs iestādes par šādu dokumentu pieejamību.

5. Reģistrā tiek publiskotas atsauces uz visiem dokumentiem, kas minēti 1. punkta a) līdz g) apakšpunktā, kā arī informācija, kas minēta 1. punkta h) apakšpunktā.

11. pants

Eiropas Parlamenta un Padomes pārbaudes tiesības

Ja pamataktu pieņem saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā laikā darīt zināmu Komisijai savu uzskatu, ka īstenošanas akta projekts pārsniedz pamataktā paredzētās īstenošanas pilnvaras. Šādā gadījumā Komisija pārskata īstenošanas akta projektu, ņemot vērā izteiktos viedokļus, un informē Eiropas Parlamentu un Padomi par to, vai tā plāno saglabāt, grozīt vai atsaukt īstenošanas akta projektu.

12. pants

Lēmuma 1999/468/EK atcelšana

Ar šo atceļ Lēmumu 1999/468/EK.

Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta ietekme tiek saglabāta spēkā esošajos pamataktos, kuros uz to ir izdarīta atsauce.

13. pants

Pārejas noteikumi: spēkā esošo pamataktu pielāgošana

1. Ja pamataktos, kas pieņemti pirms šīs regulas stāšanās spēkā, ir paredzēta Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošana saskaņā ar Lēmumu 1999/468/EK, piemēro šādus noteikumus:
- a) ja pamataktā ir atsauce uz Lēmuma 1999/468/EK 3. pantu, piemēro šīs regulas 4. pantā minēto konsultēšanās procedūru;
- b) ja pamataktā ir atsauce uz Lēmuma 1999/468/EK 4. pantu, piemēro šīs regulas 5. pantā minēto pārbaudes procedūru, izņemot 5. panta 4. punkta otro un trešo daļu;
- c) ja pamataktā ir atsauce uz Lēmuma 1999/468/EK 5. pantu, piemēro šīs regulas 5. pantā minēto pārbaudes procedūru, uzskata, ka pamataktā, ja nav atzinuma, paredz, ka Komisija nevar pieņemt īstenošanas akta projektu, kā paredzēts 5. panta 4. punkta otrās daļas b) apakšpunktā;
- d) ja pamataktā ir atsauce uz Lēmuma 1999/468/EK 6. pantu, piemēro šīs regulas 8. pantu;
- e) ja pamataktā ir atsauce uz Lēmuma 1999/468/EK 7. un 8. pantu, piemēro šīs regulas 10. un 11. pantu.

2. Piemērojot 1. punktu, visām pašreizējām komitejām piemēro šīs regulas 3. un 9. pantu.

3. Šīs regulas 7. pantu piemēro tikai tām esošajām procedūrām, kurās ir atsauce uz Lēmuma 1999/468/EK 4. pantu.

4. Šajā pantā noteiktie pārejas noteikumi neskar attiecīgo aktu būtību.

14. pants

Pārejas noteikumi

Šī regula neietekmē vēl nepabeigtās procedūras, kurās komiteja jau ir sniegusi atzinumu saskaņā ar Lēmumu 1999/468/EK.

15. pants

Pārskatīšana

Līdz 2016. gada 1. martam Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs regulas īstenošanu, vajadzības gadījumā pievienojot attiecīgus likumdošanas priekšlikumus.

16. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā 2011. gada 1. martā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2011. gada 16. februārī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BUZEK

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
MARTONYI J.

II

(Informācija)

IESTĀŽU NOLĪGUMI

**Nesaistoši kritēriji Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. un 291. panta piemērošanai –
2019. gada 18. jūnijs**

(2019/C 223/01)

EIROPAS PARLAMENTS, EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME UN EIROPAS KOMISIJA,

tā kā:

- (1) Eiropas Parlaments, Padome un Komisija ("trīs iestādes") 2016. gada 13. aprīlī noslēdza Iestāžu nolīgumu par labāku likumdošanas procesu ⁽¹⁾ ("nolīgums").
- (2) Trīs iestādes nolīguma 26. punktā uzsvēra to, cik svarīga loma Savienības tiesību aktu vidū ir deleģētajiem un īstenošanas aktiem, un ka tad, ja tos izmanto efektīvi, paredzami un pamatotos gadījumos, tie ir neatņemams labāka likumdošanas procesa instruments, kas palīdz nodrošināt, ka tiesību akti ir vienkārši un aktuāli, un ka tos var efektīvi un ātri īstenot.
- (3) Trīs iestādes nolīguma 28. punktā paredzēja papildināt nolīguma pielikumā pievienoto Kopējo vienošanos par deleģētajiem aktiem, paredzot nesaistošus kritērijus Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. un 291. panta piemērošanai.
- (4) Minēto kritēriju īstenošanu var katru gadu apspriest gan politiskajā, gan tehniskajā līmenī, veicot vispārēju nolīguma īstenošanas uzraudzību saskaņā ar nolīguma 50. punktu.
- (5) Lai gan LESD 291. panta 2. punktā noteikts, ka tad, ja ir nepieciešami vienādi nosacījumi juridiski saistošu Savienības aktu īstenošanai, šie akti piešķir Komisijai vai, īpašos, attiecīgi pamatotos gadījumos un Līguma par Eiropas Savienību 24. un 26. pantā paredzētajos gadījumos, Padomei īstenošanas pilnvaras, nesaistošo kritēriju nolūks ir noteikt dalījumu starp deleģētajiem un īstenošanas aktiem, nevis dalījumu starp iestādēm, kurām piešķirtas īstenošanas pilnvaras. Šie nesaistošie kritēriji nav paredzēti, lai definētu vai kaut kādā ziņā ierobežotu nosacījumus, saskaņā ar kuriem iestāde īsteno pilnvaras, kas tai piešķirtas saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem, to skaitā pamataktu.
- (6) Eiropas Savienības Tiesa jau vairākkārt izskatījusi konkrētus jautājumus saistībā ar LESD 290. un 291. panta piemērošanu ⁽²⁾. Minētā judikatūra nākotnē varētu turpināt attīstīties. Attiecīgos gadījumos var būt nepieciešams pārskatīt nesaistošos kritērijus, ņemot vērā judikatūras attīstību,

⁽¹⁾ Iestāžu 2016. gada 13. aprīļa nolīgums starp Eiropas Parlamentu, Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Komisiju par labāku likumdošanas procesu (OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.).

⁽²⁾ *Inter alia*: Tiesas spriedums, 2014. gada 18. marts, *Komisija/Parlaments un Padome* (tā dēvētā "biocīdu lieta"), C-427/12, ECLI:EU:C:2014:170; Tiesas spriedums, 2016. gada 17. marts, *Parlaments/Komisija* (tā dēvētā "Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta/EISI lieta"), C-286/14, ECLI:EU:C:2016:183; Tiesas spriedums, 2015. gada 16. jūlijs, *Komisija/Parlaments un Padome* (tā dēvētā "vīzu savstarpības mehānisma lieta"), C-88/14, ECLI:EU:C:2015:499.

IR VIENOJUŠIES PAR TURPMĀKO.

I. VISPĀRĪGI PRINCIPI

- Šie nesaistošie kritēriji sniedz trijām iestādēm vadlīnijas par to, vai pilnvarojumam leģislatīvos aktos vajadzētu būt ar deleģēta akta vai ar īstenošanas akta raksturu, un attiecīgi vajadzētu būt piešķirtam saskaņā ar LESD 290. pantu, lai pieņemtu deleģēto aktu, vai saskaņā ar LESD 291. pantu, lai pieņemtu īstenošanas aktu.
- Katrā atsevišķā gadījumā paredzētā akta veids jānosaka, ņemot vērā paredzētā akta mērķus, saturu un kontekstu, kā arī paša leģislatīvā akta mērķus, saturu un kontekstu.
- Likumdevēja kompetencē ir izlemt, vai un ciktāl izmantot deleģētos vai īstenošanas aktus, ievērojot LESD noteiktās robežas. Šajā sakarā likumdevējs nosaka, vai pilnvarot Komisiju pieņemt deleģētos aktus, kā arī novērtē, vai būs vajadzīgas pilnvaras, lai nodrošinātu vienādus nosacījumus leģislatīvā akta īstenošanai.
- Ja likumdevējs uzskata, ka noteikumam vajadzētu būt pamataкта neatņemamai sastāvdaļai, tas var nolemt iekļaut šo noteikumu pielikumā. Likumdevējam nav pienākuma paredzēt pielikumus leģislatīvajos aktos, un tā vietā likumdevējs var nolemt paredzēt atsevišķus tiesību aktus, taču trīs iestādes atgādina, ka leģislatīvā akta struktūrai būtu jābalstās uz nolīgumā izklāstīto kopējo apņemšanos un mērķiem, lai tiesību akti būtu vienkārši, skaidri un saskaņoti, un būtu pieejami un saprotami pilsoņiem, pārvaldes iestādēm un uzņēmumiem, praktiski īstenojami un izstrādāti neatkarīgi no pilnvarojuma jautājuma. Tas nekādā ziņā neierobežo likumdevēja pilnvaras.
- Leģislatīvu aktu būtiskie elementi jānosaka pamataktā. Tāpēc Komisijai nevar piešķirt pilnvaras pieņemt noteikumus, kas saistīti ar politisku izvēli, kas ietilpst paša Savienības likumdevēja pienākumos (piemēram, tādēļ, ka tā prasa dažādu iesaistīto interešu novērtēšanu, pamatojoties uz vairākkārtēju izvērtējumu) ⁽³⁾. Komisijai, īstenojot deleģētās vai īstenošanas pilnvaras, ir pilnībā jāievēro pilnvarojuma akta būtiskie elementi ⁽⁴⁾.
- Ar leģislatīvu aktu piešķirt pilnvaras pieņemt deleģētos aktus var tikai Komisijai.
- Šie kritēriji nebūtu jāuzskata par izsmelšošiem.

II. KRITĒRIJI

A. VISPĀRĒJAS VAI INDIVIDUĀLAS PIEMĒROŠANAS AKTI

- Deleģētie akti var būt tikai vispārēji piemērojami. Individuāli piemērojamus pasākumus nevar pieņemt ar deleģētajiem aktiem.
- Īstenošanas akti var būt individuāli vai vispārēji piemērojami.
- Uzskata, ka akts ir vispārēji piemērojams, ja tas attiecas uz objektīvi noteiktām situācijām un tam ir tiesiskas sekas attiecībā uz vispārīgi un abstrakti noteiktām personu kategorijām ⁽⁵⁾.

B. LEĢISLATĪVU AKTU UN TO PIELIKUMU GROZĪJUMI

- Ja likumdevējs pilnvaras grozīt leģislatīvu aktu piešķir Komisijai, šīs pilnvaras var īstenot tikai, izmantojot deleģētos aktus ⁽⁶⁾, arī tad, ja minētās pilnvaras attiecas uz pielikumiem, jo tie ir leģislatīvu aktu neatņemama sastāvdaļa.
- Pilnvaru deleģēšanas "grozīt" leģislatīvu aktu mērķis ir ļaut Komisijai grozīt vai atcelt likumdevēja šajā aktā paredzētus nebūtiskus elementus ⁽⁷⁾. Grozījumi var ietvert iestarpinājumus un papildinājumus attiecībā uz dažiem nebūtiskiem leģislatīvā akta elementiem vai nebūtisku elementu svītrosānu vai aizstāšanu.

⁽³⁾ Tiesas spriedums, 2012. gada 5. septembris, *Parlaments/Padome*, C-355/10, ECLI:EU:C:2012:516, 64., 65. un 76. punkts; Tiesas spriedums, 2017. gada 26. jūlijs, *Čehijas Republika/Komisija*, C-696/15 P, ECLI:EU:C:2017:595, 78. punkts; Tiesas spriedums, 2017. gada 11. maijs, *Dyson/Komisija*, C-44/16 P, ECLI:EU:C:2017:357, 61. un 62. punkts.

⁽⁴⁾ Tiesas spriedums, 2017. gada 11. maijs, *Dyson/Komisija*, C-44/16 P, ECLI:EU:C:2017:357, 65. punkts.

⁽⁵⁾ Vispārējās tiesas spriedums, 2012. gada 14. jūnijs, *Stichting Natuur en Milieu un Pesticide Action Network Europe/Komisija*, T-338/08, ECLI:EU:T:2012:300, 30. punkts; Vispārējās tiesas spriedums, 2013. gada 7. marts, *Bilbaína de Alquitranes u. c./ECHA*, T-93/10, ECLI:EU:T:2013:106, 32. un 56. punkts.

⁽⁶⁾ Tiesas spriedums, 2014. gada 15. oktobris, *Parlaments/Komisija*, C-65/13, ECLI:EU:C:2014:2289, 45. punkts; Tiesas spriedums, 2015. gada 16. jūlijs, *Komisija/Parlaments un Padome*, C-88/14, ECLI:EU:C:2015:499, 31. punkts.

⁽⁷⁾ Tiesas spriedums, 2016. gada 17. marts, *Parlaments/Komisija*, C-286/14, ECLI:EU:C:2016:183, 42. punkts.

C. PAPILDU NOTEIKUMI, AR KURIEM PAPILDINA PAMATAKTU

Pasākumi, ar kuriem pieņem papildu noteikumus, kas balstīti pamataкта saturā vai to pilnveido un kas iekļaujas ar pamataktu paredzētajā tiesiskajā regulējumā, būtu jāparedz deleģētajos aktos. Tas attiektos uz pasākumiem, kas pēc būtības ietekmē pamataktā paredzētos noteikumus un kas ļauj Komisijai konkretizēt pamataktu, ar noteikumu, ka tie neskar tā būtiskos elementus.

D. PAPILDU NOTEIKUMI, AR KURIEM ĪSTENO PAMATAKTU

Savukārt papildu noteikumi, ar kuriem īsteno vai ar kuriem ievieš pamataktā jau paredzētus noteikumus, sīkāk precizējot minētā akta saturu, neskarot tiesiskā regulējuma būtību, būtu jāparedz īstenošanas aktos. Tas attiektos uz gadījumiem, kur likumdevējs noteicis pietiekami precīzu tiesisko regulējumu, piemēram, kur likumdevējs ir noteicis galvenos nosacījumus un kritērijus.

E. TIESĪBU AKTI, AR KURIEM NOSAKA PROCEDŪRU, METODI VAI METODIKU

1. Pasākumus, ar kuriem nosaka procedūru (proti, to, kā kaut ko veikt vai izpildīt nolūkā sasniegt konkrētu rezultātu, kas noteikts pamataktā), var paredzēt vai nu deleģētajā aktā, vai īstenošanas aktā (vai pat kā būtiskus elementus pamataktā) atkarībā no to veida, mērķiem, satura un konteksta.

Piemēram, pasākumi, ar kuriem nosaka procedūras elementus, kas balstīti pamataкта saturā vai to pilnveido un kas iekļaujas ar pamataktu paredzētajā tiesiskajā regulējumā, būtu jāparedz deleģētajos aktos.

Savukārt pasākumi, ar kuriem nodrošina pamataktā paredzēta noteikuma vienādu īstenošanu, nosakot procedūru, būtu jāparedz īstenošanas aktos.

2. Tāpat, pilnvaras noteikt metodi (proti, to, kā kaut ko darīt, jo īpaši regulāri un sistemātiski) vai metodiku (proti, noteikumus metodes noteikšanai) atkarībā no to veida, mērķiem, satura un konteksta var paredzēt deleģētajos vai īstenošanas aktos.

F. TIESĪBU AKTI, KURI ATTIECAS UZ PIENĀKUMU SNIEGT INFORMĀCIJU

Pasākumus, kuri attiecas uz pienākumu sniegt informāciju, var paredzēt vai nu deleģētajā aktā, vai īstenošanas aktā (vai pat kā būtiskus elementus pamataktā) atkarībā no to veida, mērķiem, satura un konteksta.

Piemēram, pasākumi, ar kuriem nosaka papildu noteikumus, kas balstīti pienākuma sniegt informāciju saturā, būtu jāparedz deleģētajos aktos. Tas parasti attieksies uz papildu nebūtiskiem elementiem, kas pēc būtības ietekmē pienākumu sniegt informāciju.

Savukārt pasākumi, kuru mērķis ir nodrošināt pienākuma sniegt informāciju vienādu izpildi, piemēram, formāta un tehnisko līdzekļu ziņā, būtu jānosaka īstenošanas aktos. Piemēram, ja pamataktā pietiekami precīzi noteikta pienākuma sniegt informāciju būtība, pasākumi, kas sīkāk precizē sniedzamo informāciju, lai nodrošinātu datu salīdzināmību vai pienākumu efektīvu izpildi, būtu jānosaka īstenošanas aktos.

G. TIESĪBU AKTI, KURI ATTIECAS UZ ATĻAUJĀM

Pasākumus, kuri attiecas uz atļaujām (piemēram, produktu vai vielu atļaujām), var paredzēt vai nu deleģētajā aktā, vai īstenošanas aktā (vai pat kā būtiskus elementus pamataktā) atkarībā no to veida, mērķiem, satura un konteksta.

Individuāli piemērojamas atļaujas var pieņemt tikai ar īstenošanas aktiem. Vispārēji piemērojamas atļaujas, par kurām Komisija pieņem lēmumu, pamatojoties uz pamataktā pietiekami precīzi noteiktiem kritērijiem, būtu jāpieņem ar īstenošanas aktiem.

Vispārēji piemērojamas atļaujas, kas papildina pamataktu, jo neaprobežojas tikai ar pamataktā noteikto kritēriju piemērošanu, bet vienlaikus ir balstītas pamataкта saturā (piešķirto pilnvaru ietvaros), būtu jāpieņem ar deleģētajiem aktiem.

III. MINĒTO KRITĒRIJU PIEMĒROŠANAS UZRAUDZĪBA UN PĀRSKATĪŠANA

1. Trīs iestādes kopīgi un regulāri uzraudzīs minēto kritēriju piemērošanu.

2. Trīs iestādes pārskatīs kritērijus saskaņā ar saviem iekšējiem noteikumiem – attiecīgā gadījumā ar to savu struktūru starpniecību, kurām ir īpaša kompetence šajā jomā, ja tas nepieciešams un ir lietderīgi, ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas judikatūras attīstību.
-

IESTĀŽU NOLĪGUMI

Nolīgums starp Eiropas Parlamentu un Eiropas Komisiju par Pārredzamības reģistru organizācijām un pašnodarbinātām personām, kas piedalās ES politikas izstrādē un īstenošanā

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS KOMISIJA (turpmāk "Nolīguma puses"),

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību, jo īpaši tā 11. panta 1. un 2. punktu, Līgumu par Eiropas Savienības darbību, jo īpaši tā 295. pantu, un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu (visi kopā turpmāk "Līgumi"),

tā kā Eiropas politikas veidotāji nedarbojas izolēti no pilsoniskās sabiedrības, bet uztur atklātu, pārredzamu un regulāru dialogu ar pārstāvošajām asociācijām un pilsonisko sabiedrību,

tā kā Nolīguma puses, ievērojot tā 30. punktu, ir pārskatījušas Pārredzamības reģistru (turpmāk "reģistrs"), kurš izveidots ar Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas 2011. gada 23. jūnija vienošanos par Pārredzamības reģistra izveidi organizācijām un pašnodarbinātām privātpersonām, kas piedalās ES politikas izstrādē un īstenošanā ⁽¹⁾,

VIENOJAS ŠĀDI.

I. REĢISTRA DARBĪBAS PRINCIPI

1. Reģistra izveide un darbība neietekmē un neskar Eiropas Parlamenta mērķus, kurus tas noteicis 2008. gada 8. maija rezolūcijā par pamatsistēmas izstrādi interešu aizstāvju (lobētāju) darbības reglamentēšanai Eiropas Savienības iestādēs ⁽²⁾ un savā 2011. gada 11. maija lēmumā par iestāžu nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Parlamentu un Komisiju par kopēju pārredzamības reģistru ⁽³⁾.
2. Reģistra darbībā ievēro vispārējos Savienības tiesību principus, tostarp proporcionalitātes un nediskriminācijas principu.
3. Reģistra darbībā ievēro Eiropas Parlamenta deputātu tiesības bez ierobežojumiem izmantot savas parlamentārās pilnvaras.
4. Reģistra darbība neskar ne Nolīguma pušu kompetenci vai prerogatīvas, nedz arī ietekmē to attiecīgās organizatoriskās pilnvaras.
5. Nolīguma puses cenšas izturēties vienādi pret visiem uzņēmējiem, kas līdzīgā veidā veic līdzīgas darbības, un nodrošināt līdzvērtīgus nosacījumus, reģistrējot organizācijas un pašnodarbinātas personas, kas piedalās ES politikas izstrādē un īstenošanā.

II. REĢISTRA STRUKTŪRA

6. Reģistra struktūra ir šāda:
 - a) noteikumi par reģistra izmantošanas jomu, darbības, uz kurām attiecas reģistra izmantošanas joma, definīcijas, stimuli un izņēmumi;
 - b) nodaļas, kuras attiecas uz reģistrāciju (I pielikums);

⁽¹⁾ OV L 191, 22.7.2011., 29. lpp.

⁽²⁾ OV C 271 E, 12.11.2009., 48. lpp.

⁽³⁾ OV C 377 E, 7.12.2012., 176. lpp.

- c) informācija, kas jāsniedz reģistrētām personām, tostarp finanšu informācijas sniegšanas prasības (II pielikums);
- d) rīcības kodekss (III pielikums);
- e) brīdinājumu un sūdzību iesniegšanas mehānismi un pasākumi, kurus piemēro rīcības kodeksa pārkāpumu gadījumā, tostarp brīdinājumu izskatīšanas un sūdzību izmeklēšanas un izskatīšanas kārtība (IV pielikums);
- f) īstenošanas pamatnostādnes ar praktisku informāciju reģistrētām personām.

III. REĢISTRA IZMANTOŠANAS JOMA

Darbības, uz kurām attiecas reģistra izmantošanas joma

7. Izņemot darbības, kuras minētas 10. līdz 12. punktā, reģistra izmantošanas joma attiecas uz visām darbībām, kuras veic, lai tieši vai netieši ietekmētu to, kā ES iestādes izstrādā vai īsteno politiku, un tajās notiekošos lēmumu pieņemšanas procesus, neatkarīgi no vietas, kur šīs darbības tiek veiktas, izmantotā saziņas kanāla vai starpniecības līdzekļa, kas cita starpā var būt ārpakalpojumu sniedzējs, plašsaziņas līdzekļi, līgumi ar profesionāliem pārstāvjiem, ideju laboratorijas, platformas, forumi, kampaņas un pamatiniciatīvas.

Šajā nolīgumā ar jēdzienu “tieša ietekme” saprot tiešu kontaktu vai saziņu ar ES iestādēm vai citas darbības, kas papildina minētās darbības, un ar jēdzienu “netieša ietekme” saprot tādu starpniecības līdzekļu izmantošanu ietekmes nodrošināšanai kā plašsaziņas līdzekļi, sabiedriskā doma, konferences vai sabiedriski pasākumi, kuru mērķauditorija ir ES iestādes.

Konkrētāk, minētās darbības ietver:

- sazināšanos ar iestāžu locekļiem un viņu palīgiem, ES iestāžu ierēdņiem vai pārējiem darbiniekiem,
- vēstuļu, informācijas materiālu vai diskusiju dokumentu un nostājas dokumentu izstrādi, izplatīšanu un nosūtīšanu,
- tādu pasākumu, sanāksmju, reklāmas darbību, konferenču vai sabiedrisku pasākumu organizēšanu, uz kuriem ielūgumi izsūtīti iestāžu locekļiem un viņu palīgiem, ES iestāžu ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem, kā arī
- brīvprātīgu ieguldījumu un piedalīšanos oficiālajās apspriešanās vai uzklausīšanās par izstrādājamiem ES tiesību aktiem vai citiem tiesību aktiem, kā arī citās atklātās apspriešanās.

8. Ir paredzēts reģistrēt visas organizācijas un pašnodarbinātās personas, kas neatkarīgi no to juridiskā statusa ir iesaistītas darbībās, uz kurām attiecas reģistra izmantošanas joma un kuras jau tiek veiktas vai ir sagatavošanas stadijā.

Jebkura reģistrējama darbība, kuru saskaņā ar līgumu izstrādā starpnieks, kas sniedz juridiskas un citas profesionālas konsultācijas, uzliek reģistrācijas pienākumu gan starpniekam, gan arī tā klientam. Šie starpnieki paziņo par visiem klientiem, ar kuriem noslēgts šāds līgums, kā arī par ieņēmumiem no katra klienta saistībā ar pārstāvības darbībām, kā noteikts II pielikuma II.C.2.b punktā. Šī prasība neatbrīvo klientu ne no reģistrācijas pienākuma, ne no pienākuma izmaksu aplēsēs iekļaut to darbību izmaksas, par kurām noslēgts apakšuzņēmuma līgums ar starpnieku.

Darbības, uz kurām neattiecas reģistra izmantošanas joma

9. Organizāciju reģistrē tikai tad, ja tā veic reģistrējamas darbības, kuru rezultātā notikusi tieša vai netieša saziņa ar ES iestādēm. Organizāciju, kas uzskatāma par reģistrācijai neatbilstīgu, var svītrot no reģistra.

10. Darbības, kas saistītas ar juridisko un citu profesionālo konsultāciju sniegšanu, nav reģistrējamas, ciktāl:

- tās ietver konsultēšanu un sazināšanos ar publiskām iestādēm, lai labāk informētu klientus par vispārējo tiesisko stāvokli vai klienta konkrēto tiesisko statusu vai lai konsultētu viņus par to, vai attiecīgā tiesiskā vai administratīvā darbība ir piemērota vai pieļaujama saskaņā ar spēkā esošo tiesisko regulējumu,
- tās ietver klientu konsultēšanu, tādējādi palīdzot viņiem nodrošināt veikto darbību atbilstību attiecīgajiem tiesību aktiem,
- tās ietver klientiem paredzētu analīžu un pētījumu dokumentu sagatavošanu par jebkādu leģislatīvu vai regulatīvu izmaiņu ietekmi uz klientu tiesisko statusu vai darbības jomu,

- tās ietver pārstāvību saistībā ar samierināšanas vai starpniecības procedūru, kuru īsteno, lai izvairītos no strīdu izskatīšanas tiesu vai pārvaldes iestādē, vai
- tās saistītas ar klienta pamattiesību uz taisnīgu tiesu izmantošanu, tostarp ar administratīvā procesā izmantotajām tiesībām uz aizstāvību, piemēram, darbībām, ko īsteno juristi vai citi tajā iesaistītie profesionāļi.

Ja uzņēmums un tā konsultanti kā puses piedalās kādā konkrētā tiesvedībā vai administratīvā lietā vai procesā, jebkādas tieši ar iepriekšminēto saistītas darbības, kuru galvenais mērķis nav tiesiskā regulējuma mainīšana, nav jāiekļauj reģistrā. Šo daļu piemēro visās uzņēmējdarbības jomās Eiropas Savienībā.

Taču reģistrā iekļauj šādas ar juridiskām un citām profesionālām konsultācijām saistītas darbības, ja tās tiek veiktas, lai ietekmētu ES iestādes, to locekļus un viņu palīgus, kā arī ES iestāžu ierēdņus vai pārējos darbiniekus:

- atbalsta sniegšana, izmantojot pārstāvību vai starpniecību, vai dokumenti interešu pārstāvbai, tostarp argumentācija un izstrādāšana, un
- konsultāciju sniegšana par taktikas vai stratēģijas izvēli, tostarp par tādu jautājumu ierosināšanu, kuru tvērums un paziņošanas laiks izraudzīts tā, lai ietekmētu ES iestādes, to locekļus un viņu palīgus, ES iestāžu ierēdņus vai pārējos darbiniekus.

11. Reģistrā neiekļauj darbības, kuras sociālie partneri veic kā sociālā dialoga dalībnieki (arodbiedrības, darba devēju asociācijas utt.), ja minētie sociālie partneri pilda pienākumus, kas tiem noteikti Līgumos. Šo punktu *mutatis mutandis* piemēro ikvienai Līgumos īpaši noteiktai struktūrai, kurai jāpilda institucionāla loma.

12. Reģistrā neiekļauj darbības, kuras veic reaģējot uz ES iestāžu vai Eiropas Parlamenta deputātu tiešiem un individuāliem pieprasījumiem, piemēram, *ad hoc* vai regulāriem faktiskas informācijas, datu vai ekspertīzes pieprasījumiem.

Īpaši noteikumi

13. Reģistrā neiekļauj baznīcas un reliģiskas kopienas. Tomēr to pārstāvības birojus vai juridiskās vienības, birojus un tīklus, kas izveidoti baznīcu un reliģisku kopienu, kā arī to apvienību pārstāvbai ES iestādēs, ir paredzēts reģistrēt.

14. Reģistrā neiekļauj politiskās partijas. Tomēr visas organizācijas, ko tās izveido vai atbalsta un kas veic reģistrējamas darbības, ir paredzēts reģistrēt.

15. Reģistrā neiekļauj dalībvalstu valdību dienestus, trešo valstu valdības, starptautiskas starpvaldību organizācijas un to diplomātiskās misijas.

16. Reģionālās publiskās iestādes un to pārstāvības birojus nav paredzēts reģistrēt, taču tos var reģistrēt, ja tie to vēlas. Visas apvienības vai tīklus, kas izveidoti, lai kolektīvi pārstāvētu reģionus, ir paredzēts reģistrēt.

17. Visas tās vietējās publiskās iestādes, kas nav norādītas 16. punktā, piemēram, vietējās un pilsētu pašvaldības vai to pārstāvības birojus, asociācijas vai tīklus, ir paredzēts reģistrēt.

18. Tīklus, platformas vai citas kolektīvās darbības formas, kurām nav juridiska statusa vai kuras nav uzskatāmas par juridiskām personām, taču kurām ir faktiskā organizēta ietekme un kuras ir iesaistītas reģistrējamās darbībās, ir paredzēts reģistrēt. Šādu kolektīvas darbības formu dalībnieki ieceļ pārstāvi, kas rīkojas kā kontaktpersona un atbild par sadarbību ar Apvienotā pārredzamības reģistra sekretariātu (APRS).

19. Darbības, kas jāņem vērā, lai izvērtētu atbilstību iekļaušanai reģistrā, ir tās pašas, kas attiecas (tieši vai netieši) uz visām ES iestādēm, aģentūrām un struktūrām, to locekļiem un viņu palīgiem, ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem. Šādas darbības neietver tās darbības, kas ir paredzētas dalībvalstīm, un jo īpaši darbības, kas paredzētas to pastāvīgajām pārstāvniecībām Eiropas Savienībā.

20. Eiropas tīkli, federācijas, asociācijas vai platformas tiek aicinātas izstrādāt kopējas, pārskatāmas pamatnostādnes, kuras būtu paredzētas to dalībniekiem un kurās būtu noteiktas reģistrējamās darbības. Šīs pamatnostādnes ir paredzēts publicēt.

IV. REĢISTRĒJAMĀM PERSONĀM PIEMĒROJAMIE NOTEIKUMI

21. Reģistrējoties attiecīgās organizācijas un privātpersonas:

- piekrist tam, ka informācija, ko tās sniedz, lai tiktu iekļautas reģistrā, tiek publicēta;
- piekrist rīkoties atbilstoši III pielikumā iekļautajam rīcības kodeksam un attiecīgos gadījumos darīt zināmu ikviena profesionālā rīcības kodeksa tekstu, kas tām ir jāievēro ⁽¹⁾;
- garantēt, ka informācija, ko tās sniedz, lai tiktu iekļautas reģistrā, ir pareiza un piekrist sadarboties saistībā ar administratīviem pieprasījumiem sniegt papildu un atjauninātu informāciju,
- piekrist tam, ka ikvienu ar tām saistītu brīdinājumu vai sūdzību izskatīs, pamatojoties uz III pielikumā iekļautā rīcības kodeksa noteikumiem,
- piekrist visiem pasākumiem, kas jāpiemēro III pielikumā iekļautā rīcības kodeksa pārkāpuma gadījumā, un atzīst, ka IV pielikumā paredzētos pasākumus var tām piemērot, ja tās pārkāpj rīcības kodeksa noteikumus,
- ņem vērā, ka Nolīguma pusēm pēc pieprasījuma, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1049/2001 ⁽²⁾ noteikumus, ir jānodod atklātībā sarakste un citi dokumenti, kas attiecas uz reģistrēto personu darbībām.

V. ĪSTENOŠANA

22. Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas ģenerālsēkretāri atbild par sistēmas uzraudzību un par tās galvenajiem darbības aspektiem un, kopīgi vienojoties, veic visu, kas nepieciešams šā nolīguma īstenošanai.

23. Kaut arī Nolīguma puses kopīgi nodrošina sistēmas darbību, tās tomēr ir tiesīgas reģistru izmantot īpašos nolūkos neatkarīgi viena no otras.

24. Lai ieviestu sistēmu, Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas dienesti uztur kopēju darbības struktūrvienību ar nosaukumu APRS. APRS veido Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas amatpersonu grupu, pamatojoties uz vienošanos, kas panākta starp kompetentajiem dienestiem. APRS darbu koordinē Eiropas Komisijas Ģenerālsēkretariāta nodaļas vadītājs. Tā uzdevumi ietver īstenošanas pamatnostādņu izstrādi ievērojot šo nolīgumu, lai veicinātu to, ka reģistrētās personas vienādi interpretē noteikumus, un lai uzraudzītu reģistra satura kvalitāti. APRS izmanto administratīvos resursus, kas pieejami reģistra satura kvalitātes pārbaudei, taču ar nosacījumu, ka reģistrētās personas uzņemas galīgo atbildību par informāciju, ko tās sniegušas.

25. Nolīguma puses organizē piemērotas mācības un iekšējās saziņas projektus, lai palielinātu iestāžu locekļu un darbinieku informētību par reģistru un brīdinājumu un sūdzību procedūram.

26. Nolīguma puses veic atbilstīgus ārējus pasākumus, lai informētu par reģistru un veicinātu tā izmantošanu.

27. Eiropas tīmekļa vietnes sadaļā par Pārredzamības reģistru regulāri tiek publicēti reģistra datubāzē iekļauti pamata statistikas dati, kas pieejami, izmantojot lietotājdraudzīgu meklētājprogrammu. Minētās datubāzes publiski pieejamais saturs ir elektroniskā un mašīnlasāmā formātā.

28. Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas ģenerālsēkretariāti Eiropas Parlamenta attiecīgajam priekšsēdētāja vietniekam un Eiropas Komisijas attiecīgajam priekšsēdētāja vietniekam iesniedz gada ziņojumu par reģistra darbību. Gada ziņojumā sniedz faktisko informāciju par reģistru, tā saturu un attīstību, un to publicē katru gadu par iepriekšējo kalendāro gadu.

⁽¹⁾ Profesionālās rīcības kodeksā, kas jāievēro reģistrējamai personai, var būt noteiktas saistības, kas ir stingrākas nekā prasības, kas noteiktas III pielikumā iekļautajā rīcības kodeksā.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.).

VI. PASĀKUMI, KO PIEMĒRO PERSONĀM, KURĀM IR TIESĪBAS UZ IEKĻAUŠANU REĢISTRĀ

29. Eiropas Parlamenta ieejas caurlaides atsevišķām personām, kas pārstāv tādas organizācijas vai strādā tādu organizāciju labā, kuras reģistrē Pārredzamības reģistrā, izsniedz tikai tad, ja šīs organizācijas vai personas ir reģistrētas. Tomēr reģistrācija nenodrošina automātiskas tiesības saņemt šādu ieejas caurlaidi. Eiropas Parlamenta ilgtermiņa ieejas caurlaižu izsniegšana un kontrole ir Parlamenta iekšēja procedūra, par kuru tas joprojām saglabā atbildību.

30. Nolīguma puses atbilstīgi savām administratīvajām pilnvarām piedāvā stimulus, lai veicinātu reģistrāciju ar šo nolīgumu izveidotajā sistēmā.

Reģistrētām personām piedāvātie Eiropas Parlamenta stimuli var būt arī:

- turpmāka piekļuves Parlamenta telpām atvieglošana deputātu un viņu palīgu, ierēdņu un pārējo darbinieku vajadzībām,
- atļaujas piešķiršana organizēt pasākumus Parlamenta telpās vai piedalīties to rīkošanā,
- informācijas nosūtīšanas atvieglošana, tostarp piekļuve īpašiem adresātu sarakstiem,
- iespēja piedalīties kā runātājiem komiteju rīkotajās uzklaušanās,
- Eiropas Parlamenta atbalsts.

Reģistrētām personām piedāvātie Eiropas Komisijas stimuli var būt arī:

- pasākumi, kas saistīti ar informācijas nosūtīšanu reģistrētām personām, uzsākot sabiedrisko apspriešanu,
- pasākumi saistībā ar ekspertu grupām un citām padomdevējām struktūrām,
- piekļuve īpašiem adresātu sarakstiem,
- Eiropas Komisijas atbalsts.

Nolīguma puses informē reģistrētās personas par īpašiem stimuliem, kas tām pieejami.

VII. RĪCĪBAS KODEKSA PĀRKĀPŠANAS GADĪJUMĀ PAREDZĒTIE PASĀKUMI

31. Ikviens persona var izmantot reģistra tīmekļa vietnē pieejamo saziņas standarta veidlapu, lai iesniegtu brīdinājumus un sūdzības par III pielikumā ietvertā rīcības kodeksa iespējamu pārkāpšanu. Brīdinājumus un sūdzības izskata saskaņā ar IV pielikumā paredzētajām procedūrām.

32. Brīdināšanas mehānisms ir instruments, kas papildina kvalitātes pārbaudes, kuras veic APRS saskaņā ar 24. punktu. Ikviens persona var iesniegt brīdinājumu par faktu kļūdām saistībā ar reģistrēto personu sniegto informāciju. Brīdinājumus var iesniegt arī attiecībā uz neatbilstošas reģistrācijas gadījumiem.

33. Ikviens persona var iesniegt oficiālu sūdzību, ja ir aizdomas par to, ka reģistrēta persona pārkāpj rīcības kodeksu (tas neattiecas uz faktu kļūdām). Sūdzības pamato ar būtiskiem faktiem, kas attiecas uz iespējamo rīcības kodeksa pārkāpšanu.

APRS izmeklē iespējamo pārkāpumu, pienācīgi ievērojot proporcionalitātes un labas pārvaldības principus. Ja reģistrētas personas vai viņu pārstāvji tīši pārkāpj rīcības kodeksu, tiek piemēroti IV pielikumā noteiktie pasākumi.

34. Ja, īstenojot 31. līdz 33. punktā minētās procedūras, APRS konstatē atkārtotu nevēlēšanos sadarboties, atkārtotu nepiedienīgu uzvedību vai būtiskus rīcības kodeksa pārkāpumus, attiecīgo reģistrēto personu uz noteiktu laiku (vienu vai diviem gadiem) izslēdz no reģistra, par to iekļaujot reģistrā publisku paziņojumu, kā noteikts IV pielikumā.

VIII. CITU IESTĀŽU UN STRUKTŪRU DALĪBA

35. Eiropadome un Padome ir aicinātas iesaistīties reģistra darbībā. Citas ES iestādes, struktūras un aģentūras tiek aicinātas izmantot ar šo nolīgumu izveidoto sistēmu kā parauginstrumentu savai mijiedarbībai ar ES politikas izstrādē un īstenošanā iesaistītajām organizācijām un pašnodarbinātajām personām.

IX. NOBEIGUMA NOTEIKUMI

36. Šis nolīgums aizstāj Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas 2011. gada 23. jūnija vienošanos, kuras darbība izbeigsies šā nolīguma piemērošanas dienā.

37. Reģistra darbību pārskata 2017. gadā.

38. Šis nolīgums stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. To piemēro no 2015. gada 1. janvāra.

Vienības, kas šā nolīguma spēkā stāšanās datumā jau ir reģistrētas, trīs mēnešu laikā pēc minētā datuma veic izmaiņas reģistrācijā, lai nodrošinātu atbilstību jaunajām prasībām, kas noteiktas ar šo nolīgumu.

Strasbūrā, 2014. gada 16. aprīlī.

Eiropas Parlamenta vārdā –

priekšsēdētājs

M. SCHULZ

Eiropas Komisijas vārdā –

priekšsēdētāja vietnieks

M. ŠEFČOVIČ

I PIELIKUMS

Pārredzamības reģistrs

organizācijām un pašnodarbinātām personām, kas piedalās ES politikas izstrādē un īstenošanā

Nodaļas		Raksturojums/piezīmes
I. Profesionālie konsultāciju/juridiskie biroji/pašnodarbinātie konsultanti		
Apakšnodaļa	Profesionālas konsultācijas	Uzņēmumi, kas klientu interesēs veic darbības, kas saistītas ar interešu pārstāvību, lobēšanu, reklamēšanu, līdzdalību sabiedrisko jautājumu risināšanā un attiecību veidošanu ar publiskām iestādēm.
Apakšnodaļa	Juridiskie biroji	Juridiskās firmas, kas klientu interesēs veic darbības, kas saistītas ar interešu pārstāvību, lobēšanu, reklamēšanu, līdzdalību sabiedrisko jautājumu risināšanā un attiecību veidošanu ar publiskām iestādēm.
Apakšnodaļa	Pašnodarbinātie konsultanti	Pašnodarbināti konsultanti vai juristi, kas klientu interesēs veic darbības, kas saistītas ar interešu pārstāvību, lobēšanu, reklamēšanu, līdzdalību sabiedrisko jautājumu risināšanā un attiecību veidošanu ar publiskām iestādēm. Šī apakšnodaļa attiecas uz tādu vienību reģistrāciju, kas sastāv tikai no vienas personas.
II. Iekšējie lobisti un arodu/uzņēmēju/profesionālās asociācijas		
Apakšnodaļa	Uzņēmumi un grupas	Uzņēmumi vai uzņēmumu grupas (ar vai bez juridiskā statusa), kas paši veic iekšējas darbības, kuras saistītas ar interešu pārstāvību, lobēšanu, reklamēšanu, līdzdalību sabiedrisko jautājumu risināšanā un attiecību veidošanu ar publiskām iestādēm.
Apakšnodaļa	Arodu un uzņēmēju asociācijas	Organizācijas (peļņu gūstošas vai bezpeļņas), kas pārstāv peļņu gūstošus uzņēmumus vai jauktas grupas un platformas
Apakšnodaļa	Arodbiedrības un profesionālās asociācijas	Darba ņēmēju, arodu vai profesiju interešu pārstāvība
Apakšnodaļa	Citas organizācijas, tostarp: — vienības (peļņu gūstošas vai bezpeļņas), kas organizē pasākumus, — ar interešu pārstāvību saistīti plašsaziņas līdzekļi vai uz pētniecību vērstas vienības, kas saistītas ar privātām peļņas interesēm, — <i>ad hoc</i> koalīcijas un pagaidu struktūras (to dalībnieki gūst peļņu).	
III. Nevalstiskās organizācijas		
Apakšnodaļa	Nevalstiskas organizācijas, platforma, tīkli, <i>ad hoc</i> koalīcijas, pagaidu struktūras un citas līdzīgas organizācijas.	Bezpeļņas organizācijas (ar vai bez juridiska statusa), kas ir neatkarīgas no publiskām iestādēm vai komerciālām organizācijām, piemēram, fondi, labdarības organizācijas u. c. Ikvienai šādai vienībai, tostarp tās peļņu gūstošajiem elementiem, jāreģistrējas II nodaļā.

Nodaļas		Raksturojums/piezīmes
IV. Ideju laboratorijas, pētniecības un akadēmiskās iestādes		
Apakšnodaļa	Ideju laboratorijas un pētniecības iestādes	Specializētas ideju laboratorijas un pētniecības institūti, kas piedalās Eiropas Savienības pasākumos un nodarbojas ar tās politiku.
Apakšnodaļa	Akadēmiskās iestādes	Iestādes, kuru galvenais uzdevums ir izglītošana, bet kuras piedalās arī Eiropas Savienības pasākumos un nodarbojas ar tās politiku.
V. Organizācijas, kas pārstāv baznīcas un reliģiskās kopienas		
Apakšnodaļa	Organizācijas, kas pārstāv baznīcas un reliģiskās kopienas	Juridiskas personas, biroji, tīkli vai asociācijas, kas izveidoti, lai veiktu pārstāvības darbības.
VI. Organizācijas, kas pārstāv vietējās, reģionālās un pilsētu pašvaldības, citas publiskās vai jauktās vienības utt.		
Apakšnodaļa	Reģionālas struktūras	Nav paredzēts reģistrēt reģionus kā tādus un to pārstāvības birojus, taču tie var reģistrēties, ja vēlas. Ir paredzēts reģistrēt asociācijas vai tīklus, kas izveidoti, lai pārstāvētu reģionus kolektīvi.
Apakšnodaļa	Citas vietēja mēroga publiskās iestādes	Ir paredzēts reģistrēt visas citas vietēja mēroga publiskās iestādes, piemēram, vietējās un pilsētu pašvaldības vai to pārstāvības birojus, nacionālās asociācijas vai tīklus.
Apakšnodaļa	Publisko reģionālo iestāžu vai citu vietēja mēroga iestāžu transnacionālās asociācijas un tīkli	
Apakšnodaļa	Citas publiskās vai jauktās vienības, kuras izveidotas saskaņā ar tiesību aktiem un kuru nolūks ir rīkoties sabiedrības interesēs	Ietver citas organizācijas ar publisku vai jauktu (publisku/privātu) statusu.

II PIELIKUMS

INFORMĀCIJA, KO SNIEDZ REĢISTRĒTĀS PERSONAS

I. VISPĀRĒJĀ UN PAMATA INFORMĀCIJA

- a) Organizācijas nosaukums(-i), galvenā biroja adrese un adrese Briselē, Luksemburgā vai Strasbūrā, ja tāda ir, tālruna numurs, elektroniskā pasta adrese, tīmekļa vietne;
- b) par organizāciju juridiski atbildīgās personas un organizācijas vadītāja vai pārvaldošā partnera vārds un uzvārds vai attiecīgā gadījumā galvenais kontaktpunkts saistībā ar reģistrējamām darbībām (piemēram, atbildīgais par ES lietām); to personu vārdi un uzvārdi, kurām ir piešķirta atļauja iekļūt Eiropas Parlamenta telpās ⁽¹⁾;
- c) to personu skaits (dalībnieki, darbinieki u. c.), kas iesaistītas darbībās, uz kurām attiecas reģistra izmantošanas joma, un to personu skaits, kas saņēmušas ieejas caurlaidi, lai varētu iekļūt Eiropas Parlamenta telpās, kā arī laiks, ko ikviena persona pavadījusi šādu darbību veikšanai atbilstoši šādiem procentiem no pilnslodzes darbības: 25 %, 50 %, 75 % vai 100 %;
- d) mērķi/pilnvaru apjoms – interešu jomas – darbības – darbības valstis – dalība tīklos – vispārēja informācija, kas ietilpst reģistra izmantošanas jomā;
- e) dalība un attiecīgā gadījumā dalībnieku skaits (privātpersonas un organizācijas).

II. ĪPAŠA INFORMĀCIJA

A. Darbības, uz kurām attiecas reģistra izmantošanas joma

Īpašu informāciju sniedz par galvenajiem tiesību aktu priekšlikumiem vai politikas jomām, kuriem pievērsusies reģistrētā persona, veicot darbības, uz kurām attiecas reģistra izmantošanas joma. Var norādīt atsauci uz citām īpašām darbībām, piemēram, pasākumiem vai publikācijām.

B. Saiknes ar ES iestādēm

- a) Dalība augsta līmeņa grupās, konsultatīvās komitejās, ekspertu grupās, citās ES atbalstītās struktūrās un platformās, u. c.
- b) Dalība vai līdzdalība Eiropas Parlamenta sadarbības grupās vai nozaru forumos u. c.

C. Finanšu informācija par darbībām, uz kurām attiecas reģistra izmantošanas joma

1. Visas reģistrētās personas:

- a) iesniedz gada izmaksu aplēses saistībā ar darbībām, uz kurām attiecas reģistra izmantošanas joma. Finanšu rādītāji attiecas uz pilnu darbības gadu un uz pēdējo pabeigto finanšu gadu, par atskaides punktu ņemot reģistrācijas vai reģistrācijas datu ikgadējās atjaunošanas dienu;
- b) norāda no ES iestādēm saņemtā finansējuma apjomu un avotu pēdējā pabeigtā finanšu gadā, par atskaides punktu ņemot reģistrācijas vai reģistrācijas datu ikgadējās atjaunošanas dienu. Minētā informācija atbilst informācijai, kas iekļauta Eiropas finanšu pārredzamības sistēmā ⁽²⁾.

2. Profesionāliem konsultāciju/juridiskajiem birojiem/pašnodarbinātiem konsultantiem (sk. I pielikuma I nodaļu) papildus jāiesniedz:

- a) apgrozījums saistībā ar darbībām, uz kurām attiecas reģistra izmantošanas joma, atbilstīgi šādam skalai:

Gada apgrozījums saistībā ar pārstāvības darbībām – euro
0 – 99 999
100 000 – 499 999
500 000 – 1 000 000
> 1 000 000

⁽¹⁾ Reģistrācijas procesa beigās reģistrējamās personas var pieprasīt atļauju par piekļuvi Eiropas Parlamenta telpām. Reģistrā norāda to fizisko personu vārdus un uzvārdus, kuras saņēmušas Eiropas Parlamenta ieejas caurlaides. Reģistrācija nenodrošina automātiskas tiesības saņemt šādu ieejas caurlaidi.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/budget/fts/index_en.htm

- b) visu klientu saraksts, kuru interesēs tiek veiktas darbības, uz kurām attiecas reģistra izmantošanas joma. Ieņēmumus no klientiem saistībā ar pārstāvības darbībām norāda atbilstīgi šādai skalai:

Gada ieņēmumi (norādot kategoriju) no katra klienta saistībā ar pārstāvības darbībām – euro
0 – 9 999
10 000 – 24 999
25 000 – 49 999
50 000 – 99 999
100 000 – 199 999
200 000 – 299 999
300 000 – 399 999
400 000 – 499 999
500 000 – 599 999
600 000 – 699 999
700 000 – 799 999
800 000 – 899 999
900 000 – 1 000 000
> 1 000 000

- c) ir paredzēts reģistrēt arī klientus. Profesionālo konsultāciju/juridisko biroju/pašnodarbināto konsultantu finanšu deklarācijas par klientiem (atbilstoši sarakstam un skalai) neatbrīvo minētos klientus no pienākuma ietvert apakšlīgumos paredzētās darbības savās deklarācijās, lai novērstu viņu deklarēto finanšu izdevumu pārāk zemu novērtēšanu.

3. Iekšējie lobisti un arodu/uzņēmēju/profesionālās asociācijas (I pielikuma II nodaļa) papildus iesniedz:

apgrozījumu saistībā ar darbībām, uz kurām attiecas reģistra izmantošanas joma, iekļaujot summas, kas nepārsniedz 10 000 euro.

4. Nevalstiskās organizācijas – ideju laboratorijas, pētniecības un akadēmiskās iestādes – organizācijas, kas pārstāv baznīcas un reliģiskās kopienas – organizācijas, kas pārstāv vietējās, reģionālās un pilsētu pašvaldības, citas publiskās vai jauktās vienības u. c. (I pielikuma III līdz VI nodaļa) papildus iesniedz:

- a) informāciju par organizācijas kopējo budžetu;
- b) sadalījumu pa galvenajām finansējuma summām un avotiem.

III PIELIKUMS

RĪCĪBAS KODEKSS

Nolīguma puses uzskata, ka visiem interešu pārstāvjiem, kuri ar tām sadarbojas, neatkarīgi no tā, vai sadarbība notikusi vienu reizi vai vairākkārt un vai šie pārstāvji ir reģistrēti vai ne, būtu jārikojas atbilstīgi šā rīcības kodeksa prasībām.

Attiecībās ar ES iestādēm un to locekļiem, ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem, interešu pārstāvji:

- a) vienmēr dara zināmu savu vārdu vai nosaukumu un attiecīgā gadījumā reģistrācijas numuru, kā arī vienību vai vienības, kuru labā tie strādā vai kuras tie pārstāv; deklarē intereses, mērķus vai nolūkus, kurus tie vēlas sasniegt, un attiecīgā gadījumā klientus vai dalībniekus, kurus tie pārstāv;
- b) neiegūst vai necenšas iegūt informāciju vai panākt kāda lēmuma pieņemšanu negodīgā ceļā vai izdarot nelikumīgu spiedienu, vai uzvedoties nepiedienīgi;
- c) darījumos ar trešām personām nekad neapgalvo, ka tiem ir jebkādas oficiālas attiecības ar Eiropas Savienību vai kādu no tās iestādēm, nedz arī sniedz nepatiesu informāciju par sevi attiecībā uz reģistrācijas sekām nolūkā maldināt trešās personas vai Eiropas Savienības iestāžu ierēdņus vai pārējos darbiniekus, kā arī bez skaidri izteiktas atļaujas neizmanto ES iestāžu logotipus;
- d) pēc iespējas labāk nodrošina to, ka informācija, ko tie sniedz reģistrācijas brīdī un pēc tam saistībā ar darbībām, uz kuru attiecas reģistra izmantošanas joma, ir pilnīga, aktuāla un nav maldinoša; piekrīt tam, ka visa sniegtā informācija tiek pārbaudīta, kā arī apņemas sadarboties saistībā ar administratīviem pieprasījumiem sniegt papildu un atjauninātu informāciju;
- e) nepārdod trešām personām no ES iestādēm iegūto dokumentu kopijas;
- f) visumā ievēro visus ES iestāžu noteikumus, kodeksus un labas pārvaldības praksi un izvairās kavēt to īstenošanu un piemērošanu;
- g) nemudina Eiropas Savienības iestāžu locekļus, Eiropa Savienības ierēdņus vai pārējos darbiniekus, šo locekļu palīgus vai praktikantus pārkāpt uzvedības noteikumus un standartus, kas viņiem jāievēro;
- h) ja nodarbina bijušos Eiropas Savienības iestāžu ierēdņus vai pārējos darbiniekus vai ES iestāžu locekļu palīgus vai praktikantus, ņem vērā viņu pienākumu ievērot noteikumus un konfidencialitātes prasības, kas uz viņiem attiecas;
- i) iepriekš lūdz atļauju Eiropas Parlamenta attiecīgajam deputātam vai deputātiem attiecībā uz visa veida līgumattiecībām ar jebkuru deputāta pakļautībā esošu personu vai tās nodarbināšanu;
- j) ievēro visus noteikumus, kas ir paredzēti attiecībā uz bijušo Eiropas Parlamenta deputātu un bijušo Eiropas Komisijas locekļu tiesībām un pienākumiem;
- k) informē visas pārstāvētās personas par saviem pienākumiem pret ES iestādēm.

Privātpersonas, kuras ir reģistrētas Eiropas Parlamentā, lai iegūtu personīgu un tālāk nenododamu caurlaidi iekļūšanai Eiropas Parlamenta telpās:

- l) pārliecinās, ka Eiropas Parlamenta telpās ieejas caurlaide visu laiku tiek nēsāta tā, lai to varētu redzēt;
- m) stingri ievēro attiecīgos Eiropas Parlamenta Reglamenta noteikumus;
- n) piekrīt tam, ka visu lēmumu pieņemšana saistībā ar pieprasījumiem piešķirt piekļuvi Eiropas Parlamenta telpām ir tikai Parlamenta prerogatīva un ka reģistrācija nenodrošina automātiskas tiesības saņemt ieejas caurlaidi.

IV PIELIKUMS

BRĪDINĀJUMU, IZMEKLĒŠANAS UN SŪDZĪBU IZSKATĪŠANAS PROCEDŪRAS

I. Brīdinājumi

Ikvienu personu, izmantojot Pārredzamības reģistra tīmekļa vietnē pieejamo saziņas standarta veidlapu, var APRS iesniegt brīdinājuma paziņojumu par reģistrā iekļauto informāciju un neatbilstīgu reģistrāciju.

Brīdinājuma paziņojumi par reģistrā iekļauto informāciju tiks izskatīti kā paziņojumi par iespējamu neatbilstību III pielikumā ietvertā Rīcības kodeksa d) punktam⁽¹⁾. Attiecīgā reģistrētā persona tiks aicināta atjaunināt informāciju vai paskaidrot APRS to, kāpēc minētā informācija nav jāatjaunina. Ja attiecīgā reģistrētā persona nesadarbojas, var piemērot pasākumus, kas noteikti pasākumu tabulā (2.–4. rinda) šā pielikuma beigās.

II. Sūdzības

1. posms. Sūdzības iesniegšana

1. Ikvienu personu var iesniegt sūdzību APRS, aizpildot Pārredzamības reģistra tīmekļa vietnē pieejamo standarta veidlapu. Minētajā veidlapā norāda:
 - a) reģistrēto personu, par kuru iesniegta sūdzība;
 - b) sūdzības iesniedzēja vārdu, uzvārdu un kontaktinformāciju;
 - c) detalizētu informāciju par iespējamu neatbilstību rīcības kodeksam, tostarp iespējamās dokumentus vai citus materiālus, ar kuriem pamato sūdzību, kā arī norādi par sūdzības iesniedzējam nodarīto kaitējumu un pamatojumu aizdomām par tīšu rīcības kodeksa pārkāpumu.

Anonīmas sūdzības netiek izskatītas.

2. Sūdzībā norāda rīcības kodeksa klauzulas, kuras, pēc sūdzības iesniedzēja domām, ir pārkāptas. Visu to sūdzību statusu, kurās norādītos pārkāpumus APRS jau sākumā atzīst par netīšiem, var mainīt uz statusu “brīdinājums”.
3. Rīcības kodeksu piemēro tikai attiecībās starp interešu pārstāvjiem un ES iestādēm, un to nevar izmantot, lai regulētu attiecības trešo personu vai reģistrēto personu starpā.

2. posms. Pieņemamība

4. Pēc sūdzības saņemšanas APRS:
 - a) piecu darbdienu laikā sūdzības iesniedzējam sniedz apstiprinājumu par sūdzības saņemšanu;
 - b) pārbauda, vai uz sūdzību attiecas reģistra izmantošanas joma, kā noteikts III pielikumā iekļautajā rīcības kodeksā un iepriekš minētajā 1. posmā;
 - c) pārbauda, vai ir iesniegti sūdzību pamatojošie pierādījumi, piemēram, dokumenti, citi materiāli vai personīgi apgalvojumi; principā visu būtisko pierādījumu avotam jābūt vai nu attiecīgajai reģistrētajai personai, dokumentam, ko izdevusi trešā puse, vai publiski pieejamam avotam. Sūdzības iesniedzēja vērtējumi nav uzskatāmi par pierādījumiem;
 - d) pamatojoties uz b) un c) punktā minēto pārbaudi, izlemj par sūdzības pieņemamību.
5. Ja sūdzību atzīst par nepieņemamu, APRS par to rakstiski informē sūdzības iesniedzēju, norādot pieņemtā lēmuma pamatojumu.
6. Ja sūdzību atzīst par pieņemamu, APRS informē gan sūdzības iesniedzēju, gan arī attiecīgo reģistrēto personu par lēmumu un par īstenojamo procedūru, kas izklāstīta turpmāk.

⁽¹⁾ Rīcības kodeksa d) punkts nosaka, ka interešu pārstāvji savās attiecībās ar ES iestādēm, to locekļiem, ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem “pēc iespējas labāk nodrošina to, ka informācija, ko tie sniedz reģistrācijas brīdī un pēc tam saistībā ar darbībām, uz kuru attiecas reģistra izmantošanas joma, ir pilnīga, aktuāla un nav maldinoša” un “piekrīt tam, ka visa sniegtā informācija tiek pārbaudīta, kā arī apņemas sadarboties saistībā ar administratīviem pieprasījumiem sniegt papildu un atjauninātu informāciju”.

3. posms. Par pieņemamu atzītas sūdzības izskatīšana – pārbaude un pagaidu pasākumi

7. APRS informē attiecīgo reģistrēto personu par sūdzības saturu un iespējami pārkāpto(-ajām) klauzulu(-ām) un vienlaikus aicina 20 darbdienu laikā sniegt paskaidrojumu saistībā ar minēto sūdzību. Lai pamatotu paskaidrojumu, reģistrētā persona minētajā termiņā var iesniegt arī profesionālas pārstāvības organizācijas izdotu memorandu, jo īpaši attiecībā uz reglamentētām profesijām vai organizācijām, kurām jāievēro profesionālās rīcības kodekss.
8. Ja paskaidrojums netiek sniegts 7. punktā norādītajā termiņā, attiecīgo reģistrēto personu uz laiku – līdz sadarbības atsākšanai – izslēdz no reģistra.
9. Visu informāciju, kas tiek iegūta izmeklēšanas laikā, izskata APRS, kas var pieņemt lēmumu par attiecīgās reģistrētās personas vai sūdzības iesniedzēja, vai šo abu personu uzklauzīšanu.
10. Ja iesniegto materiālu pārbaudes laikā konstatē, ka sūdzība nav pamatota, APRS informē gan attiecīgo reģistrēto personu, gan sūdzības iesniedzēju par šajā sakarībā pieņemto lēmumu, norādot lēmuma pamatojumu.
11. Ja sūdzība ir pamatota, attiecīgo reģistrēto personu uz laiku – kamēr tiek veikti pasākumi, lai risinātu šo jautājumu (sk. 4. posmu), – izslēdz no reģistra, un, jo īpaši, ja šī persona nesadarbojas, tai var piemērot vairākus papildu pasākumus, tostarp izslēgšanu no reģistra un, ja nepieciešams, visu Eiropas Parlamenta ieejas caurlaižu atņemšanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta iekšējām procedūrām (sk. 5. posmu un 2. līdz 4. rindu pasākumu tabulā turpmāk tekstā).

4. posms. Par pieņemamu atzītas sūdzības izskatīšana – risinājums

12. Ja sūdzība ir pamatota un problemātiskie jautājumi ir konstatēti, APRS sadarbībā ar attiecīgo reģistrēto personu veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nokārtotu un atrisinātu šos jautājumus.
13. Ja attiecīgā reģistrētā persona sadarbojas, APRS jāatvēr pietiekams laiks problēmas atrisināšanai, izvērtējot katru gadījumu atsevišķi.
14. Ja rasts jautājuma iespējama risinājums un attiecīgā reģistrētā persona sadarbojas, lai šādu risinājumu īstenotu, minētās reģistrētās personas reģistrāciju atjauno un sūdzības izskatīšanu slēdz. APRS informē gan attiecīgo reģistrēto personu, gan sūdzības iesniedzēju par pieņemto lēmumu, norādot pamatojumu.
15. Ja rasts jautājuma iespējama risinājums, taču attiecīgā reģistrētā persona nesadarbojas, lai šādu risinājumu īstenotu, reģistrāciju attiecībā uz minēto reģistrēto personu dzēš no reģistra (sk. 2. un 3. rindu pasākumu tabulā turpmāk tekstā). APRS informē gan attiecīgo reģistrēto personu, gan sūdzības iesniedzēju par pieņemto lēmumu, norādot pamatojumu.
16. Ja jautājuma iespējamā risinājuma īstenošanai nepieciešams trešās personas, tostarp dalībvalsts iestādes lēmums, APRS aptur galīgā lēmuma pieņemšanu uz laiku līdz šāda lēmuma pieņemšanai.
17. Ja 40 darbdienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas par sūdzību saskaņā ar 7. punktu reģistrētā persona nesadarbojas, tiek piemēroti pasākumi par pārkāpumu (sk. 5. posma 19. līdz 22. punktu un 2. līdz 4. rindu pasākumu tabulā).

5. posms. Par pieņemamu atzītas sūdzības izskatīšana – rīcības kodeksa pārkāpuma gadījumā piemērojamie pasākumi

18. Ja attiecīgā reģistrētā persona nekavējoties veic labojumus, APRS nosūta sūdzības iesniedzējam un attiecīgajai reģistrētajai personai rakstisku apstiprinājumu par faktiem un to labojumiem (sk. 1. rindu pasākumu tabulā turpmāk tekstā).
19. Ja attiecīgā reģistrētā persona nerīkojas 17. punktā noteiktajā 40 dienu termiņā, to izslēdz no reģistra (sk. 2. rindu pasākumu tabulā turpmāk tekstā) un tā zaudē iespēju saņemt jebkādas ar reģistrāciju saistītos stimulus.
20. Ja konstatēta nepiedienīga uzvedība, attiecīgo reģistrēto personu izslēdz no reģistra (sk. 3. rindu pasākumu tabulā turpmāk tekstā) un tā zaudē iespēju saņemt jebkādas ar reģistrāciju saistītos stimulus.
21. Gadījumos, kas minēti 19. un 20. punktā, attiecīgo reģistrēto personu var no jauna iekļaut reģistrā, ja ir novērsti izslēgšanas iemesli.

22. Ja konstatē atkārtotu un tīšu nevēlēšanos sadarboties vai atkārtotu un tīšu nepiedienīgu uzvedību, vai būtiskus pārkāpumus (sk. 4. rindu pasākumu tabulā turpmāk tekstā), APRS pieņem lēmumu par pārreģistrācijas aizliegumu noteiktā laikposmā (1 vai 2 gadi atkarībā no pārkāpuma smaguma).
23. APRS informē attiecīgo reģistrēto personu un sūdzības iesniedzēju par ikvienu sankciju, kas pieņemta saskaņā ar 18. līdz 22. punktu vai 1. līdz 4. rindu pasākumu tabulā.
24. Ja APRS pieņemtais pasākums paredz ilglaicīgu izslēgšanu no reģistra (sk. 4. rindu pasākumu tabulā), attiecīgā reģistrētā persona 20 darbdienu laikā pēc paziņojuma par pasākumu saņemšanas Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas ģenerālsekretāriem var iesniegt pamatotu pieprasījumu pārskatīt pieņemto pasākumu.
25. Pēc 20 dienu termiņa vai pēc tam, kad ģenerālsekretāri pieņēmuši galīgo lēmumu, informē Eiropas Parlamenta attiecīgo priekšsēdētāja vietnieku un Komisijas attiecīgo priekšsēdētāja vietnieku un pasākumu dara publiski zināmu reģistrā.
26. Ja lēmums par pārreģistrācijas aizliegumu noteiktā laikposmā liedz iespēju saņemt atļauju piekļuvei Eiropas Parlamenta telpām, kā interešu pārstāvim, Eiropas Parlamenta ģenerālsekretārs iesniedz Kvestoru kolēģijai priekšlikumu un aicina apstiprināt attiecīgajai(-ām) personai(-ām) piešķirtās piekļuves atļaujas atsauksanu minētajā laikposmā.
27. Savos lēmumos par piemērojamiem pasākumiem saskaņā ar šo pielikumu APRS pienācīgi ņem vērā proporcionalitātes un labas pārvaldības principus. APRS darbību koordinē Eiropas Komisijas Ģenerālsekretariāta nodaļas vadītājs, un tas darbojas Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas ģenerālsekretāru pakļautībā, kuri tiek pienācīgi informēti.

Rīcības kodeksa pārkāpšanas gadījumā paredzēto pasākumu tabula

	Pārkāpuma veids (skaitļi attiecas uz punktiem iepriekš tekstā)	Pasākums	Pasākuma publicēšana reģistrā	Oficiāls lēmums liegt iespēju piekļūt Eiropas Parlamenta telpām
1.	Nekavējoties novērsts pārkāpums (18)	Rakstisks paziņojums, kurā atzīti fakti un to labojumi	Nē	Nē
2.	Nesadarbošanās ar APRS (19 un 21)	Izslēgšana no reģistra, atļaujas piekļūt Eiropas Parlamenta telpām anulēšana un aizliegums saņemt citus stimulus	Nē	Nē
3.	Nepiedienīga uzvedība (20 un 21)	Izslēgšana no reģistra, atļaujas piekļūt Eiropas Parlamenta telpām anulēšana un aizliegums saņemt citus stimulus	Nē	Nē
4.	Atkārtota un tīša nesadarbošanās vai atkārtota nepiedienīga uzvedība (22), un/vai būtisks pārkāpums	a) Izslēgšana no reģistra uz vienu gadu un atļaujas piekļūt Eiropas Parlamenta telpām (kā akreditētam interešu grupas pārstāvim) oficiāla anulēšana. b) Izslēgšana no reģistra uz diviem gadiem un atļaujas piekļūt Eiropas Parlamenta telpām (kā akreditētam interešu grupas pārstāvim) oficiāla anulēšana.	Jā, ar Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas ģenerālsekretāru lēmumu	Jā, ar Kvestoru kolēģijas lēmumu

32001R1049

L 145/43

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

31.5.2001.

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 1049/2001
(2001. gada 30. maijs)
par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

skar darbības veidus, uz kuriem attiecas abi minētie Līgumi, būtu jāpiemēro šī regula.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 255. panta 2. punktu,

(6) Būtu jānodrošina plašāka piekļuve dokumentiem gadījumos, kad iestādes darbojas kā likumdevējas, arī saskaņā ar deleģētām pilnvarām, vienlaicīgi nodrošinot iestāžu lēmumu pieņemšanas procedūras efektivitāti. Šādiem dokumentiem vajadzētu būt tieši pieejamiem, ciktāl tas ir iespējams.

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

rīkojoties saskaņā ar Līguma 251. pantā izklāstīto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(7) Saskaņā ar ES Līguma 28. panta 1. punktu un 41. panta 1. punktu tiesības piekļūt dokumentiem paredz arī piekļūšanu tiem dokumentiem, kas attiecas uz kopējo ārpolitiku un drošības politiku, kā arī policijas un tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās. Katrai iestādei ir jāievēro savi drošības noteikumi.

(1) Līguma par Eiropas Savienību 1. panta otrajā daļā ir ietverts atklātības princips, saskaņā ar kuru šis Līgums iezīmē jaunu posmu ciešākas Eiropas tautu savienības izveidošanā, kur lēmumu pieņemšana notiek cik vien iespējams atklāti un cik vien iespējams tuvinot to pilsoņiem.

(8) Lai pilnībā nodrošinātu šīs regulas piemērošanu visiem darbības veidiem Savienībā, visām iestāžu dibinātām aģentūrām ir jāpiemēro šajā regulā noteiktie principi.

(2) Atklātība dod iespēju pilsoņiem vēl vairāk iesaistīties lēmumu pieņemšanā un nodrošina lielāku pārvaldes sistēmas legimitāti un efektivitāti demokrātiskā iekārtā, kā arī nosaka tai lielāku atbildību pilsoņu priekšā. Atklātība veicina demokrātijas un pamattiesību ievērošanas principu nostiprināšanos, kuri noteikti ES Līguma 6. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.

(9) Dažiem dokumentiem būtu jānosaka īpašs režīms, ņemot vērā to saturu slepenību. Par kārtību, kā informēt Eiropas Parlamentu par šādu dokumentu saturu, vienojas, noslēdzot nolīgumu starp iestādēm.

(3) Eiropadomes sanāksmes secinājumos Birmingemā, Edinburgā un Kopenhāgenā ir uzsvērts, ka Savienības iestāžu darbam ir jāklūst vēl pārskatāmākam. Šajā regulā ir apkopotas iestāžu iniciatīvas, ko tās jau ir uzņēmušas ar mērķi uzlabot lēmumu pieņemšanas pārskatāmību.

(10) Lai padarītu iestāžu darbu atklātāku, Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai ir jānodrošina ne tikai šajās iestādēs sagatavoto dokumentu, bet arī saņemto dokumentu pieejamība. Šajā sakarā der atgādināt, ka Amsterdamas Līguma Nobeiguma aktam pievienotā Deklarācija Nr. 35 paredz, ka dalībvalsts var pieprasīt Komisijai vai Padomei bez tās iepriekšējas piekrišanas nenodot trešām personām dokumentus, kas izdoti šajā valstī.

(4) Šīs regulas mērķis ir pēc iespējas pilnīgāk nodrošināt sabiedrības tiesības piekļūt dokumentiem un noteikt vispārīgus principus un ierobežojumus šādām tiesībām saskaņā ar EK Līguma 255. panta 2. punktu.

(11) Principā visiem iestāžu dokumentiem ir jābūt publiski pieejamiem. Tomēr atsevišķos gadījumos būtu jāaizsargā sabiedrības un privātās intereses, nosakot izņēmumus. Vajadzētu dot iestādēm tiesības neizpaust iekšējo pārrunu un apspriežu saturu, ja tas ir nepieciešams to pienākumu izpildes nodrošināšanai. Izvērtējot izņēmuma gadījumus, iestādēm būtu jāņem vērā Kopienas tiesību principi, kas attiecas uz personas datu aizsardzību visās Savienības darbības jomās.

(5) Ņemot vērā to, ka dokumentu pieejamības jautājums nav atrunāts Eiropas Ogļu un tērauda kopienas dibināšanas līgumā un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumā, Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai saskaņā ar Amsterdamas Līguma Nobeiguma aktam pievienoto Deklarāciju Nr. 41 attiecībā uz dokumentiem, kas

(12) Visiem noteikumiem par publisku piekļuvi iestāžu dokumentiem ir jāatbilst šīs regulas prasībām.

⁽¹⁾ OV C 177 E, 27.6.2000., 70. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2001. gada 3. maija Atzinums (vēl nav publicēts *Oficiālajā Vēstnesī*) un Padomes 2001. gada 28. maija lēmums.

- (13) Lai panāktu to, ka tiek pilnībā ievērotas tiesības piekļūt dokumentiem, būtu jāpiemēro divpakāpju administratīvā procedūra, kas papildus paredz iespēju griezties tiesā vai iesniegt sūdzību ombudam.
- (14) Katrai iestādei būtu jāveic vajadzīgie pasākumi, lai informētu sabiedrību par jauniem noteikumiem, kas stājušies spēkā, un apmācītu personālu palīdzēt pilsoņiem izmantot šajā regulā paredzētās tiesības. Lai pilsoņi varētu vienkāršāk izmantot savas tiesības, katrai iestādei ir jānodrošina publiska piekļuve dokumentu reģistram.
- (15) Lai arī atsevišķu valstu tiesību aktu grozīšana saistībā ar publisku piekļuvi dokumentiem nevar būt ne šīs regulas mērķis, ne tās sekas, tomēr ir pilnīgi skaidrs, ka, saskaņā ar uzticamas sadarbības principu, kas regulē iestāžu un dalībvalstu savstarpējās attiecības, dalībvalstīm būtu jārūpējas par šīs regulas netraucētu un pareizu piemērošanu, kā arī jārespektē iestāžu drošības noteikumi.
- (16) Šī regula neskar dalībvalstu, tiesu iestāžu un izmeklēšanas iestāžu jau esošās tiesības piekļūt dokumentiem.
- (17) Saskaņā ar EK Līguma 255. panta 3. punktu katra iestāde savā reglamentā ietver īpašus noteikumus par piekļuvi dokumentiem. Tāpēc vajadzības gadījumā būtu jāgroza vai jāatceļ Padomes Lēmums 93/731/EK (1993. gada 20. decembris) par publisku piekļuvi Padomes dokumentiem ⁽¹⁾, Komisijas Lēmums 94/90/EOTK, EK, *Euratom* (1994. gada 8. februāris) par publisku piekļuvi Kopienas dokumentiem ⁽²⁾, Eiropas Parlamenta Lēmums 97/632/EK, EOTK, *Euratom* (1997. gada 10. jūlijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta dokumentiem ⁽³⁾ un Šengenas dokumentu konfidencialitātes noteikumi,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Mērķis

Šīs regulas mērķis ir:

- a) noteikt principus, nosacījumus un ierobežojumus, kas saistīti ar sabiedrības vai privātām interesēm, kuri reglamentē tiesības piekļūt EK Līguma 255. pantā paredzētajiem Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas (turpmāk tekstā "iestādes") dokumentiem, nodrošinot iespējami plašāku piekļuvi tiem;

⁽¹⁾ OV L 340, 31.12.1993., 43. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Lēmumu 2000/527/EK (OV L 212, 23.8.2000., 9. lpp.).

⁽²⁾ OV L 46, 18.2.1994., 58. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 96/567/EK, EOTK, *Euratom* (OV L 247, 28.9.1996., 45. lpp.).

⁽³⁾ OV L 263, 25.9.1997., 27. lpp.

- b) izstrādāt noteikumus, kas nodrošina šo tiesību iespējami vienkāršāku izmantošanu;
- c) sekmēt labu administratīvo praksi attiecībā uz piekļuvi dokumentiem.

2. pants

Tiesību izmantotāji un piemērošanas joma

1. Ikvienam Savienības pilsonim un fiziskai personai, kas pastāvīgi dzīvo kādā dalībvalstī, vai juridiskai personai, kuras juridiskā adrese ir kādā dalībvalstī, ir tiesības piekļūt iestāžu dokumentiem, ievērojot šajā regulā noteiktos principus, nosacījumus un ierobežojumus.
2. Saskaņā ar šiem pašiem principiem, nosacījumiem un ierobežojumiem iestādes var nodrošināt piekļuvi dokumentiem ikvienai fiziskai personai, kas nedzīvo pastāvīgi dalībvalstī, vai juridiskai personai, kam tajā nav juridiskās adreses.
3. Šī regula attiecas uz visiem iestādes dokumentiem, tātad uz dokumentiem, ko tā ir izdevusi, saņēmusi vai kuri ir tās rīcībā un skar jebkuru darbības jomu Eiropas Savienībā.
4. Neskarot 4. līdz 9. pantu, publisku piekļuvi dokumentiem nodrošina pēc rakstiska pieteikuma saņemšanas vai tieši, elektroniskā veidā vai ar reģistra palīdzību. Jo īpaši saskaņā ar 12. pantu nodrošina tiešu piekļuvi dokumentiem, kas izdoti vai saņemti likumdošanas procedūras gaitā.
5. Uz slepeniem dokumentiem, kā noteikts 9. panta 1. punktā, attiecas īpašs režīms saskaņā ar minēto pantu.
6. Šī regula neskar sabiedrības tiesības piekļūt iestāžu dokumentiem, kuras izriet no starptautisko tiesību aktiem vai to iestāžu aktiem, kuras tos piemēro.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā:

- a) "dokuments" ir jebkura satura informācija neatkarīgi no tās pasniegšanas veida (uz papīra, elektroniskā formā vai skaņu, vizuālie un audiovizuālie ieraksti), kas skar iestādes politiku, darbību un lēmumus;
- b) "trešā persona" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kā arī subjekts ārpus attiecīgās iestādes, tostarp dalībvalstis, citas iestādes un organizācijas Kopienā vai ārpus tās, kā arī trešās valstis.

4. pants

Izņēmumi

1. Iestādes var atteikt piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt:

a) sabiedrības interesēm saistībā ar:

- valsts drošību,
- aizsardzību un militāro jomu,
- starptautiskajām attiecībām,
- Kopienas vai kādas dalībvalsts finanšu, monetāro vai ekonomikas politiku;

b) personu privātajai dzīvei un neaizskaramībai, jo īpaši saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem par personas datu aizsardzību.

2. Iestādes var atteikt piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt:

- fiziskas vai juridiskas personas komerciālo interešu, tostarp intelektuālā īpašuma, aizsardzībai,
- tiesvedības un juridisku konsultāciju aizsardzībai,
- pārbaužu, izmeklēšanas un revīziju mērķiem,

ja vien iepazīšanās ar to nav saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm.

3. Var atteikt piekļuvi dokumentam, ko iestāde izdevusi iekšējām vajadzībām, vai iestādes saņemtam dokumentam, kurš skar jautājumu, par ko tā nav pieņēmusi lēmumu, ja iepazīšanās ar šo dokumentu var nopietni kaitēt lēmumu pieņemšanai iestādē, ja vien iepazīšanās ar to nav saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm.

Var atteikt piekļuvi dokumentam, kas satur viedokļu izklāstu iekšējām vajadzībām sakarā ar apspriedēm un iepriekšējām pārrunām attiecīgās iestādes iekšienē, pat tad, ja lēmums jau ir pieņemts, ja iepazīšanās ar šo dokumentu var nopietni kaitēt lēmumu pieņemšanai iestādē, ja vien iepazīšanās ar to nav saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm.

4. Kas attiecas uz trešo personu dokumentiem, iestāde apspriežas ar attiecīgo trešo personu ar mērķi noskaidrot, vai ir jāpiemēro 1. vai 2. punktā paredzētais izņēmums, ja nav skaidrības par to, vai šo dokumentu drīkst izsniegt vai ne.

5. Dalībvalsts var lūgt iestādei atteikt piekļuvi dokumentam, kas ir izdots minētajā dalībvalstī, bez tās iepriekšējas piekrišanas.

6. Ja izņēmumi attiecas tikai uz kādu pieprasītā dokumenta daļu, pārējās dokumenta daļas publisko.

7. Izņēmumi, kas noteikti 1. līdz 3. punktā, ir spēkā tik ilgi, kamēr šāda aizsardzība ir pamatota, ņemot vērā dokumenta saturu. Izņēmumi var būt spēkā ne ilgāk kā 30 gadus. Ja dokumentiem ir piemērojami izņēmumi, kas skar privāto dzīvi vai komerciālās

intereses, kā arī ja tie ir slepeni dokumenti, izņēmumus vajadzības gadījumā drīkst piemērot, arī pēc šā termiņa.

5. pants

Dokumenti dalībvalstīs

Ja dalībvalsts saņem lūgumu iepazīties ar tās rīcībā esošu dokumentu, ko sagatavojusi kāda iestāde, bet nav skaidrības par to, vai šo dokumentu drīkst izsniegt, dalībvalsts apspriežas ar attiecīgo iestādi, lai varētu pieņemt lēmumu, kas nekaitē šīs regulas mērķu sasniegšanai.

Dalībvalsts var arī pāradresēt šo lūgumu attiecīgajai iestādei.

6. pants

Pieteikumi

1. Pieteikumus saistībā ar piekļuvi dokumentam iesniedz rakstiski, arī elektroniski, vienā no EK Līguma 314. pantā minētajām valodām; tiem ir jābūt skaidri formulētiem, lai iestāde varētu viegli atrast attiecīgo dokumentu. Pieteikuma iesniedzējam nav jānorāda tā iesniegšanas iemesli.

2. Ja pieteikums nav pietiekami skaidri formulēts, iestāde lūdz iesniedzēju precizēt pieteikumu un turklāt sniedz viņam palīdzību, piemēram, paskaidrojot, kā ir izmantojami publiskie dokumentu reģistri.

3. Ja pieteikums attiecas uz ļoti apjomīgu dokumentu vai ļoti lielu dokumentu skaitu, attiecīgā iestāde var bez papildu formalitātēm apspriesties ar pieteikuma iesniedzēju, lai rastu pieņemamu risinājumu.

4. Iestādes sniedz ziņas un palīdz pilsoņiem noskaidrot, kādā veidā un kur var iesniegt pieteikumus saistībā ar piekļuvi dokumentiem.

7. pants

Sākotnējo pieteikumu izskatīšana

1. Pieteikumus attiecībā uz piekļuvi dokumentiem izskata ātri. Pieteikuma iesniedzējam nosūta saņemšanas apstiprinājumu. Iestāde 15 darba dienu laikā pēc pieteikuma reģistrācijas dod atļauju piekļūt pieprasītajam dokumentam un šajā laikā nodrošina to saskaņā ar 10. pantu vai rakstiskā atbildē paskaidro pilnīgā vai daļējā atteikuma iemeslus, kā arī informē pieteikuma iesniedzēju par viņa tiesībām iesniegt atkārtotu pieteikumu saskaņā ar šā panta 2. punktu.

2. Saņemot pilnīgu vai daļēju atteikumu, pieteikuma iesniedzējs 15 darba dienu laikā pēc iestādes atbildes saņemšanas var iesniegt atkārtotu pieteikumu ar lūgumu iestādei mainīt savu nostāju.

3. Izņēmuma gadījumos, piemēram, ja pieteikums attiecas uz ļoti apjomīgu dokumentu vai ļoti lielu dokumentu skaitu, 1. punktā paredzēto termiņu var pagarināt par 15 darba dienām, ar nosacījumu, ka pieteikuma iesniedzējs ir iepriekš informēts un saņēmis sīkus paskaidrojumus.

4. Nesaņemot iestādes atbildi paredzētajā laikā, pieteikuma iesniedzējam ir tiesības iesniegt atkārtotu pieteikumu.

8. pants

Atkārtotu pieteikumu izskatīšana

1. Atkārtotus pieteikumus izskata ātri. Iestāde 15 darba dienu laikā pēc tāda pieteikuma reģistrācijas dod atļauju piekļūt pieprasītajam dokumentam un šajā laikā nodrošina to saskaņā ar 10. pantu vai rakstiskā atbildē paskaidro pilnīgā vai daļējā atteikuma iemeslus. Pilnīgā vai daļējā atteikuma gadījumā iestāde, ievērojot nosacījumus, kas izklāstīti attiecīgi EK Līguma 230. un 195. pantā, informē pieteikuma iesniedzēju par viņam pieejamiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, proti, tiesvedības uzsākšanu pret iestādi vai sūdzības iesniegšanu ombudam.

2. Izņēmuma gadījumos, piemēram, ja pieteikums attiecas uz ļoti garu dokumentu vai ļoti lielu dokumentu skaitu, 1. punktā paredzēto termiņu var pagarināt par 15 darba dienām, ar nosacījumu, ka pieteikuma iesniedzējs ir iepriekš informēts un saņēmis sīkus paskaidrojumus.

3. Ja iestāde nesniedz atbildi paredzētajā termiņā, uzskata, ka atbilde ir noraidoša, un pieteikuma iesniedzējam ir tiesības saskaņā ar attiecīgajiem EK Līguma noteikumiem iesūdzēt iestādi tiesā un/vai iesniegt sūdzību ombudam.

9. pants

Pieteikumu izskatīšana saistībā ar piekļuvi slepeniem dokumentiem

1. Slepeni dokumenti ir dokumenti, kas izdoti iestādēs vai to dibinātās aģentūrās dalībvalstīs, trešās valstīs vai starptautiskās organizācijās, un kam piešķirts grifs "SEVIŠĶI SLEPENS", "SLEPENS" vai "KONFIDENCIĀLS" saskaņā ar attiecīgās iestādes noteikumiem ar mērķi aizsargāt Eiropas Savienības vai dalībvalstu būtiskas intereses jomās, kuras norādītas 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā, proti, valsts drošību, aizsardzību un militārajiem jautājumiem.

2. Saskaņā ar 7. un 8. pantā noteikto kārtību pieteikumus attiecībā uz piekļuvi slepeniem dokumentiem izskata tikai tās personas, kam ir tiesības iepazīties ar šiem dokumentiem. Šīs personas, neskarot 11. panta 2. punktu, arī nosaka, kādas norādes par slepeniem dokumentiem var iekļaut publiskajā reģistrā.

3. Slepenu dokumentus iekļauj reģistrā vai izsniedz tikai ar attiecīgā dokumenta autora piekrišanu.

4. Iestāde, kas pieņem lēmumu atteikt piekļuvi slepenam dokumentam, paskaidro sava lēmuma iemeslus tā, lai tas nekaitētu 4. pantā minētajām interesēm.

5. Dalībvalstis veic attiecīgus pasākumus, lai nodrošinātu to, ka, izskatot pieteikumus saistībā ar piekļuvi slepeniem dokumentiem, tiek ievēroti šajā pantā un 4. pantā minētie principi.

6. Iestāžu noteikumus par slepeniem dokumentiem publisko.

7. Komisija un Padome informē Eiropas Parlamentu par slepeniem dokumentiem saskaņā ar vienošanos, kas panākta starp iestādēm.

10. pants

Piekļuve dokumentiem pēc pieteikuma izskatīšanas

1. Pieteikuma iesniedzējs, iegūstot piekļuvi dokumentiem, pēc paša vēlēšanās iepazīstas ar tiem uz vietas vai saņem to kopiju, arī elektronisku kopiju, ja tāda ir pieejama. Kopiju izgatavošanas un pārsūtīšanas izdevumus var likt apmaksāt pieteikuma iesniedzējam. Šī maksa nedrīkst pārsniegt kopiju izgatavošanas un pārsūtīšanas faktiskās izmaksas. Iepazīšanās uz vietas, kopiju izgatavošana līdz 20 A4 lappusēm, un tieša piekļuve dokumentam elektroniskā formā vai izmantojot reģistru ir bez maksas.

2. Ja attiecīgā iestāde jau agrāk ir izsniegusi dokumentu, un tas ir viegli pieejams pieteikuma iesniedzējam, iestāde var izpildīt savu pienākumu nodrošināt piekļuvi dokumentiem, paziņojot pieteikuma iesniedzējam, kā var iegūt pieprasīto dokumentu.

3. Dokumentus nodrošina tādā redakcijā un veidā, kādā tas ir (arī elektroniski vai citā veidā, piemēram, Braila rakstā, palielinātā rakstā vai ierakstā), pilnībā ievērojot pieteikuma iesniedzēja vēlēšanos.

11. pants

Reģistri

1. Īstenojot pilsoņu tiesības saskaņā ar šo regulu, ikviena iestāde nodrošina publisku piekļuvi dokumentu reģistram. Piekļuve reģistram ir jānodrošina elektroniski. Uzziņas par dokumentiem reģistrā iekļauj nekavējoties.

2. Katram dokumentam reģistrā piešķir uzskaites numuru (arī vairāku iestāžu uzskaites numuru, ja tāds ir), norāda dokumenta priekšmetu un/vai pievieno tam īsu satura izklāstu, kā arī norāda dienu, kad tas ir saņemts un iekļauts reģistrā. Uzziņas sagatavo, nemazinot 4. pantā minēto interešu aizsardzību.

3. Iestādes nekavējoties veic pasākumus, kas ir vajadzīgi, lai izveidotu reģistru, kam jāsāk darboties ne vēlāk kā 2002. gada 3. jūnijā.

12. pants

Tieša piekļuve dokumentiem elektroniskā veidā vai ar reģistra palīdzību

1. Iestādes, ciktāl iespējams, nodrošina dokumentu publiskumu elektroniskā veidā vai izmantojot reģistru saskaņā ar attiecīgās iestādes noteikumiem.

2. Saskaņā ar 4. un 9. pantu tieši pieejamiem jo īpaši ir jābūt likumdošanas dokumentiem, tas ir, dokumentiem, kas izdoti vai saņemti tādu tiesību aktu pieņemšanas procedūras laikā, kas dalībvalstīs vai dalībvalstīm ir juridiski saistoši.

3. Ja iespējams, tieši pieejamiem ir jābūt pārējiem dokumentiem, īpaši dokumentiem, kas skar politikas vai stratēģijas izstrādāšanu.

4. Ja dokuments nav tieši pieejams reģistrā, tajā, ciktāl iespējams, norāda dokumenta atrašanās vietu.

13. pants

Publicēšana Oficiālajā Vēstnesī

1. Papildus tiesību aktiem, kas minēti EK Līguma 254. panta 1. un 2. punktā un *Euratom* līguma 163. panta pirmajā daļā, ievērojot šīs regulas 4. un 9. pantu, *Oficiālajā Vēstnesī* publicē:

- a) Komisijas priekšlikumus;
- b) kopējās nostājas, ko pieņēmusi Padome saskaņā ar EK līguma 251. un 252. pantā minēto procedūru, un to pamatojumu, kā arī Eiropas Parlamenta nostāju šajās norisēs;
- c) pamatlēmumus un lēmumus, kas minēti ES līguma 34. panta 2. punktā;
- d) konvencijas, ko Padome izstrādājusi saskaņā ar ES līguma 34. panta 2. punktu;
- e) savstarpējas konvencijas, ko dalībvalstis parakstījušas saskaņā ar EK līguma 293. pantu;
- f) starptautiskus nolīgumus, ko Kopiena noslēgusi saskaņā ar ES Līguma 24. pantu.

2. Ciktāl tas ir iespējams, *Oficiālajā Vēstnesī* publicē šādus dokumentus:

- a) iniciatīvas, ko Padomei iesniegušas dalībvalstis, ievērojot EK līguma 67. panta 1. punktu vai ES Līguma 34. panta 2. punktu;
- b) kopējās nostājas, kas minētas ES līguma 34. panta 2. punktā;

- c) direktīvas, izņemot tās, kas minētas EK līguma 254. panta 1. un 2. punktā, lēmumus, izņemot tos, kuri minēti EK līguma 254. panta 1. punktā, ieteikumus un atzinumus.

3. Ikvienu iestādi savā reglamentā var noteikt, kādi dokumenti vēl ir publicējami *Oficiālajā Vēstnesī*.

14. pants

Informēšana

1. Ikvienu iestādi veic vajadzīgos pasākumus, lai informētu sabiedrību par tiesībām, ko tai paredz šī regula.

2. Dalībvalstis sadarbojas ar iestādēm, sniedzot pilsoņiem informāciju.

15. pants

Iestāžu administratīvā prakse

1. Iestādes izstrādā labu administratīvo praksi, lai vienkāršotu šajā regulā garantēto tiesību izmantošanu saistībā ar piekļuvi dokumentiem.

2. Iestādes izveido starptautisku komiteju, kas izvērtē labāko praksi, risina iespējamus strīdus un apspriež turpmākās attīstības iespējas dokumentu publiskuma jomā.

16. pants

Dokumentu pavairošana

Šī regula neskar esošos autortiesību noteikumus, kas var ierobežot trešās personas tiesības pavairot vai izmantot izsniegtos dokumentus.

17. pants

Ziņojumi

1. Ikvienu iestādi reizi gadā publicē ziņojumu par iepriekšējo gadu, kurā norāda, cik gadījumos tā atteikusi nodrošināt piekļuvi dokumentiem, šādu atteikumu iemeslus un to slepeno dokumentu skaitu, kuri nav iekļauti reģistrā.

2. Komisija, vēlākais 2004. gada 31. janvārī, publicē ziņojumu par šīs regulas principu ievērošanu un sniedz ieteikumus, vajadzības gadījumā minot arī priekšlikumus šīs regulas pārskatīšanai un iestāžu veicamo pasākumu rīcības programmu.

18. pants

Piemērošanas pasākumi

1. Katra iestāde pielāgo savu reglamentu šīs regulas noteikumiem. Pielāgojumi stājas spēkā 2001. gada 3. decembrī.

2. Sešos mēnešos pēc šīs regulas stāšanās spēkā Komisija pārbauda, vai Padomes Regula (EEK, Euratom) Nr. 354/83 (1983. gada 1. februāris) par Eiropas Ekonomikas kopienas un Eiropas Atomenerģijas kopienas vēsturisko arhīva materiālu nodošanu atklātībai ⁽¹⁾ atbilst šīs regulas prasībām, lai, cik vien iespējams, nodrošinātu dokumentu saglabāšanu un arhivēšanu.

3. Sešos mēnešos laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā Komisija pārbauda esošo noteikumu atbilstību šīs regulas prasībām attiecībā uz piekļuvi dokumentiem.

19. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2001. gada 3. decembra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2001. gada 30. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā —

priekšsēdētāja

N. FONTAINE

Padomes vārdā —

priekšsēdētāja

B. LEJON

⁽¹⁾ OV L 43, 15.2.1983., 1. lpp.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES 2002. GADA 20. NOVEMBRA IESTĀŽU NOLĪGUMS PAR EIROPAS PARLAMENTA PIEKĻUVI PADOMES SLEPENAJAI INFORMĀCIJAI DROŠĪBAS UN AIZSARDZĪBAS POLITIKAS JOMĀ¹

EIROPAS PARLAMENTS UN PADOME,

tā kā:

1. Eiropas Savienības līguma 21. pantā ir noteikts, ka Padomes prezidentvalsts apspriežas ar Eiropas Parlamentu par kopējās ārpolitikas un drošības politikas galvenajiem aspektiem un prioritātēm un seko, lai Eiropas Parlamenta uzskatus pienācīgi ņemtu vērā. Tas pats pants nosaka, ka Padomes prezidentvalsts un Komisija regulāri informē Eiropas Parlamentu par kopējās ārpolitikas un drošības politikas attīstību. Jāievieš mehānisms, lai nodrošinātu šo principu īstenošanu šajā jomā;
2. ņemot vērā atsevišķas sevišķi slepenas informācijas īpašo raksturu un sevišķo slepenību drošības un aizsardzības politikas jomā, ir jāizstrādā speciāli noteikumi darbam ar dokumentiem, kas satur šādu informāciju;
3. saskaņā ar 9. panta 7. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulā (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem², Padomei jāinformē Eiropas Parlaments par slepenajiem dokumentiem šīs regulas 9. panta 1. punkta nozīmē saskaņā ar noteikumiem, par kuriem iestādes ir vienojušās;
4. vairumā dalībvalstu ir izstrādāti īpaši mehānismi klasificētas informācijas nosūtīšanai starp valstu valdībām un parlamentiem un tās izskatīšanai. Šim iestāžu nolīgumam jānodrošina, lai Eiropas Parlamentam piemērotu tādu režīmu, kurā ņemta vērā dalībvalstu labākā prakse,

ir noslēguši šo IESTĀŽU NOLĪGUMU.

1. Piemērošanas joma

1.1. Šis iestāžu nolīgums attiecas uz Eiropas Parlamenta piekļuvi slepenai informācijai, t.i., informācijai, kas klasificēta kā “TRÈS SECRET/TOP SECRET”, “SECRET” vai “CONFIDENTIEL” (“sevišķi slepena”, “slepena” vai “konfidenciāla”) neatkarīgi no tās izcelsmes, pasniegšanas veida vai gatavības pakāpes un kas ir Padomes rīcībā par drošības un aizsardzības politiku, kā arī uz šādi klasificētu dokumentu izskatīšanu.

1.2. Informāciju, kas nākusi no trešās valsts vai starptautiskas organizācijas, nosūta ar šīs valsts vai organizācijas piekrišanu.

Ja informāciju, kuras izcelsme ir kādā dalībvalstī, nosūta Padomei, norādot tikai slepenības pakāpi, bet nenorādot, ka tās nosūtīšana citām iestādēm ir ierobežota, jāpiemēro šī iestāžu nolīguma 2. un 3. iedaļā izklāstītie noteikumi. Pretējā gadījumā šādu informāciju nosūta ar attiecīgās dalībvalsts piekrišanu.

¹ OV C 298, 30.11.2002, 1. lpp.

² OV C 145, 31.5.2001, 43. lpp.

Ja Padome atsakās nosūtīt informāciju, kas nākusi no trešās valsts, starptautiskas organizācijas vai dalībvalsts, tā savu atteikumu pamato.

1.3. Šī iestāžu nolīguma noteikumus piemēro saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem, neskarot Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 1995. gada 19. aprīļa Lēmumu 95/167/EK, *Euratom*, EOTK par sīki izstrādātiem noteikumiem attiecībā uz Eiropas Parlamenta izmeklēšanas tiesību izmantošanu³ un neskarot spēka esošās vienošanās, it īpaši Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 1999. gada 6. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un budžeta procedūras pilnveidošanu⁴.

2. Vispārēji noteikumi

2.1. Abas iestādes darbojas atbilstīgi to savstarpējas lojālas sadarbības pienākumiem un savstarpējas uzticēšanās garā, kā arī saskaņā ar attiecīgajiem līgumu noteikumiem. Šajā iestāžu nolīgumā minēto informāciju nosūta un izskata, ievērojot tās intereses, kuru aizsargāšanai informācija ir klasificēta kā slepena, it īpaši sabiedrības intereses attiecībā uz Eiropas Savienības, vienas vai vairāku dalībvalstu drošību un aizsardzību vai krīžu militāru vai nemilitāru pārvarēšanu.

2.2. Ja to prasa kāda no 3.1. punktā minētajām personām, ievērojot vajadzīgo piesardzību, Padomes prezidentvalsts vai ģenerālsekretārs/Augstais pārstāvis to informē par tās slepenās informācijas saturu, kas vajadzīga, lai Eiropas Parlaments varētu īstenot ar ES līgumu tam piešķirtās pilnvaras tajā jomā, uz kuru attiecas šis iestāžu nolīgums, ņemot vērā sabiedrības intereses saistībā ar Eiropas Savienības, vienas vai vairāku dalībvalstu drošību un aizsardzību vai krīžu militāru vai nemilitāru pārvarēšanu saskaņā ar 3. iedaļā izklāstītajiem noteikumiem.

3. Noteikumi par piekļuvi slepenai informācijai un tās izskatīšanu

3.1. Saskaņā ar šo iestāžu nolīgumu Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs vai Ārlietu, cilvēktiesību, kopējās drošības un aizsardzības politikas komitejas priekšsēdētājs var lūgt, lai Padomes prezidentvalsts vai ģenerālsekretārs/Augstais pārstāvis sniedz šai komitejai informāciju par Eiropas drošības un aizsardzības politikas attīstību, ieskaitot slepenu informāciju, uz kuru attiecas 3.3. punkts.

3.2. Krīzes gadījumā vai pēc Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja, Ārlietu, cilvēktiesību, kopējās drošības un aizsardzības politikas komitejas priekšsēdētāja pieprasījuma šādu informāciju sniedz cik vien ātri iespējams.

3.3. Šajā sakarā Padomes prezidentvalsts vai ģenerālsekretārs/Augstais pārstāvis informē Eiropas Parlamenta priekšsēdētāju, kā arī īpašu komiteju, kuras priekšsēdētājs ir Ārlietu, cilvēktiesību, kopējās drošības un aizsardzības politikas komitejas priekšsēdētājs un kurā ietilpst četri Priekšsēdētāju konferences iecelti locekļi, par slepenās informācijas saturu, ja tā ir vajadzīga, lai Eiropas Parlaments varētu veikt ar ES līgumu tam piešķirtās pilnvaras jomā, uz kuru attiecas šis iestāžu nolīgums. Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs un īpašā komiteja var lūgt atļauju iepazīties ar attiecīgajiem dokumentiem Padomes telpās.

Ja tas ir vajadzīgs un iespējams ņemot vērā attiecīgās informācijas vai dokumentu veidu un saturu, tos izsniedz Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam, kas izvēlas vienu no šādām iespējām:

³ OV L 113, 19.5.1995, 1. lpp.

⁴ OV C 172, 18.6.1999, 1. lpp.

- a) informācija ir domāta Ārlietu, cilvēktiesību, kopējās drošības un aizsardzības politikas komitejas priekšsēdētājam;
- b) informācijai var piekļūt vienīgi Ārlietu, cilvēktiesību, kopējās drošības un aizsardzības politikas komiteju locekļi;
- c) apspriešana Ārlietu, cilvēktiesību, kopējās drošības un aizsardzības politikas komitejā sanāksmē aiz slēgtām durvīm saskaņā ar noteikumiem, kuri var mainīties atkarībā no izskatāmās informācijas slepenības pakāpes;
- d) to dokumentu paziņošana, no kuriem slepenā informācija ir izņemta, ievērojot vajadzīgo konfidencialitātes pakāpi.

Šīs iespējas nevar izmantot, ja informācija ir klasificēta kā “TRÈS SECRET/TOP SECRET” (sevišķi slepena).

Attiecībā uz informāciju vai dokumentiem, kas klasificēti kā “SECRET” (slepeni) vai “CONFIDENTIEL” (konfidenciāli), Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs, pirms izvēlas vienu no iepriekšminētajām iespējām, iepriekš vienojas ar Padomi.

Attiecīgo informāciju vai dokumentus npublicē un nenosūta citiem adresātiem.

4. Nobeiguma noteikumi

4.1. Eiropas Parlaments un Padome katrs veic visus no tiem atkarīgos un vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu šī iestāžu nolīguma piemērošanu, ieskaitot pasākumus, kas vajadzīgi iesaistīto personu uzticamības pārbaudei.

4.2. Abas iestādes ir gatavas apspriest līdzīgus iestāžu nolīgumus par klasificētu informāciju citās Padomes darbības jomās, vienojoties par to, ka šī iestāžu nolīguma noteikumi nerada precedentu citām Eiropas Savienības vai Kopienas darbības jomām un neiespaido citu iespējamo iestāžu nolīgumu saturu.

4.3. Šo iestāžu nolīgumu pārskata pēc diviem gadiem, ja to prasa viena no iestādēm, ņemot vērā pieredzi, kas radusies, piemērojot šo nolīgumu.

Papildinājums

Šo iestāžu nolīgumu piemēro saskaņā ar attiecīgajiem spēkā esošajiem noteikumiem, it īpaši saskaņā ar principu, kas nosaka, ka 1.2. punktā minēto klasificēto informāciju var nosūtīt tikai tad, ja tam piekrīt informācijas avots.

Eiropas Parlamenta īpašās komitejas locekļi var iepazīties ar slepenajiem dokumentiem Padomes telpās istabā, kas ir speciāli aprīkota atbilstoši drošības prasībām.

Šis iestāžu nolīgums stājas spēkā pēc tam, kad Eiropas Parlaments ir pieņēmis iekšējos drošības noteikumus saskaņā ar 2.1. punktā izklāstītajiem principiem un kas salīdzināmi ar citu iestāžu drošības noteikumiem, lai garantētu vienādu aizsardzības līmeni attiecīgajai slepenajai informācijai.

EIROPAS PARLAMENTA 2002. GADA 23. OKTOBRA LĒMUMS PAR IESTĀŽU NOLĪGUMA ĪSTENOŠANU ATTIECĪBĀ UZ EIROPAS PARLAMENTA PIEKĻUVI PADOMES SLEPENAJAI INFORMĀCIJAI DROŠĪBAS UN AIZSARDZĪBAS POLITIKAS JOMĀ¹

EIROPAS PARLAMENTS,

ņemot vērā 9. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulā (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, it īpaši tā 6. un 7. punktu²,

ņemot vērā Reglamenta VII pielikuma A daļas 1. punktu³,

ņemot vērā 20. pantu Prezidija 2001. gada 28. novembra lēmumā par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta dokumentiem⁴,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Iestāžu nolīgumu par Eiropas Parlamenta piekļuvi Padomes slepenajai informācijai drošības un aizsardzības politikas jomā,

ņemot vērā Prezidija priekšlikumu,

tā kā zināma daļa ļoti konfidenciālas informācijas drošības un aizsardzības politikas jomā ir specifiska un īpaši slepena;

tā kā Padomes pienākums ir sniegt Eiropas Parlamentam informāciju par slepeniem dokumentiem saskaņā ar noteikumiem, par ko iestādes ir vienojušās;

tā kā Eiropas Parlamenta deputātiem, kuri ir ar Iestāžu nolīgumu izveidotās īpašās komitejas locekļi, jāsaņem atļauja, lai viņi varētu piekļūt slepenai informācijai, piemērojot principu “nepieciešamība zināt”,

tā kā ir jāizstrādā īpaši noteikumi par to, kā jāsaņem, jāizskata un jāglabā slepena informācija, ko sniegusi Padome, dalībvalstis, trešās valstis vai starptautiskas organizācijas,

IR PIEŅĒMIS ŠĀDU LĒMUMU.

1. pants

Šī lēmuma mērķis ir pieņemt papildu noteikumus, kas vajadzīgi, lai īstenotu Iestāžu nolīgumu par Eiropas Parlamenta piekļuvi Padomes slepenajai informācijai drošības un aizsardzības politikas jomā.

2. pants

Eiropas Parlamenta pieprasījumu piekļūt Padomes slepenajai informācijai Padome izskata, ievērojot savus noteikumus. Ja pieprasīto dokumentu ir sagatavojušas citas iestādes,

¹ OV C 298, 30.11.2002, 4. lpp.

² OV C 145, 31.5.2001, 43. lpp.

³ Tagad pielikums svītrots no Reglamenta.

⁴ OV C 374, 29.12.2001, 1. lpp.

dalībvalstis, trešās valstis vai starptautiskas organizācijas, tos izsniedz ar attiecīgās iestādes, valsts vai organizācijas piekrišanu.

3. pants

Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs ir atbildīgs par Iestāžu nolīguma īstenošanu šajā iestādē.

Šajā sakarā viņš veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu tās informācijas konfidencialu izskatīšanu, kas saņemta tieši no Padomes priekšsēdētāja vai ģenerālsēdētāja/Augstā pārstāvja vai kas ir iegūta, iepazīstoties ar slepeniem dokumentiem Padomes telpās.

4. pants

Kad Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs vai Ārlietu, cilvēktiesību, kopējās drošības un aizsardzības politikas komitejas priekšsēdētājs lūdz Padomes prezidentvalsti vai ģenerālsēdētāju/Augsto pārstāvi sniegt slepenu informāciju ar Iestāžu nolīgumu izveidotajai īpašajai komitejai, šo informāciju sniedz cik vien iespējams drīz. Šim nolūkam Eiropas Parlaments iekārto īpašu telpu darbam ar slepenu informāciju. Izvēlas tādu telpu, kas ļauj nodrošināt aizsardzības līmeni, kāds šāda veida sanāksmēm ir noteikts Padomes 2001. gada 19. marta Lēmumā 2001/264/EK, ar ko pieņem Padomes drošības noteikumus⁵.

5. pants

Informācijas sanāksme, ko vada Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs vai minētās komitejas priekšsēdētājs, notiek aiz slēgtām durvīm.

Sanāksmes telpā ir atļauts ienākt četriem Priekšsēdētāju konferences ieceltiem deputātiem un tikai tiem ierēdņiem, kuri ir saņēmuši atļauju un kuriem saistībā ar viņu pienākumiem vai darba specifiku ir “nepieciešams zināt”.

6. pants

Piemērojot minētā Iestāžu nolīguma 3.3. punktu, ja Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs vai minētās komitejas priekšsēdētājs nolemj lūgt piekļuvi slepenu informāciju saturošiem dokumentiem, šos dokumentus izskata Padomes telpās.

Dokumentus izskata uz vietas tādā variantā(–os), kāds(–i) ir pieejams(–i).

7. pants

Eiropas Parlamenta deputātiem, kuri piedalīsies informācijas sanāksmēs vai iepazīsies ar slepeniem dokumentiem, piemēro atļaujas saņemšanas procedūru tāpat kā Padomes vai Komisijas locekļiem. Šajā nolūkā Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs veic vajadzīgos pasākumus, sazinoties ar attiecīgo valstu kompetentajām iestādēm.

8. pants

Ierēdņiem, kuriem vajadzīga piekļuve slepenai informācijai, jāsaņem atļauja saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti attiecībā uz citām iestādēm. Ierēdņi, kas ir saņēmuši šādu atļauju, ja tiem “nepieciešams zināt”, uzaicina piedalīties minētajās informācijas sanāksmēs vai iepazīties ar dokumentu saturu. Pēc tam, kad ģenerālsēdētārs ir saņēmis dalībvalstu

⁵ OV L 101, 11.4.2001, 1. lpp.

kompetento iestāžu atzinumu, kas balstīts uz šo iestāžu veikto drošības pārbaudi, viņš piešķir drošības pielaidi.

9. pants

Informāciju, kas iegūta šo sanāksmju laikā vai iepazīstoties ar dokumentiem Padomes telpās, nedrīkst izpaust, izplatīt, daļēji vai pilnībā reproducēt neatkarīgi no datu pasniegšanas veida. Tāpat ir aizliegts ierakstīt Padomes izsniegto slepeno informāciju.

10. pants

Priekšsēdētāju konferences ieceltajiem Eiropas Parlamenta deputātiem, kuriem ir piekļuve slepenai informācijai, jāievēro konfidencialitāte. Deputātu, kas neievēro konfidencialitāti, īpašajā komitejā aizstāj ar citu Priekšsēdētāju konferences ieceltu deputātu. Priekšsēdētāju konference var sasaukt sanākumi aiz slēgtām durvīm, lai pirms izslēgšanas no īpašās komitejas uzklautu deputātu, kas nav ievērojis konfidencialitāti. Turklāt par informācijas noplūdi atbildīgo deputātu vajadzības gadījumā var iesūdzēt tiesā saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem.

11. pants

Ierēdņi, kuri ir pienācīgā kārtā saņēmuši atļauju piekļūt slepenai informācijai, piemērojot principu “nepieciešamība zināt”, ievēro konfidencialitāti. Ikvienu šī noteikuma pārkāpumu izmeklē Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja vadībā un vajadzības gadījumā ierosina disciplināro procedūru saskaņā ar Civildienesta noteikumiem. Ja uzsāk tiesas procesu, Parlamenta priekšsēdētājs veic visus vajadzīgos pasākumus, lai dalībvalsts kompetentās iestādes varētu piemērot atbilstošās procedūras.

12. pants

Prezidijs ir pilnvarots ierosināt šī lēmuma pārskatīšanu, grozīšanu vai interpretēšanu, ja tas vajadzīgs šī lēmuma piemērošanai.

13. pants

Šis lēmums ir pievienots Eiropas Parlamenta Reglamentam un stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

II

(Informācija)

IESTĀŽU NOLĪGUMI

IESTĀŽU NOLĪGUMS

(2014. gada 12. marts)

starp Eiropas Parlamentu un Padomi par to, kā Eiropas Parlamentam nosūta un kā tas apstrādā Padomes rīcībā esošu klasificētu informāciju par jautājumiem, kas nav kopējās ārpolitikas un drošības politikas darbības jomā

(2014/C 95/01)

EIROPAS PARLAMENTS UN PADOME,

tā kā:

- (1) Līguma par Eiropas Savienību (LES) 14. panta 1. punktā ir paredzēts, ka Eiropas Parlamentam kopīgi ar Padomi jāveic likumdošanas un budžeta pieņemšanas funkcijas un ka tam jāpilda politiskās kontroles un padomdevēja funkcijas, kā noteikts Līgumos.
- (2) LES 13. panta 2. punktā paredzēts, ka katrai iestādei jādarbojas saskaņā ar Līgumos noteiktajām pilnvarām un atbilstīgi tajos izklāstītajām procedūrām, nosacījumiem un mērķiem. Šis noteikums arī paredz, ka iestādēm jāīsteno pilnīga savstarpēja sadarbība. Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 295. pantā paredzēts, ka Eiropas Parlamentam un Padomei, *inter alia*, jāvienojas par sadarbības kārtību un ka šajā nolūkā tie var atbilstīgi Līgumiem noslēgt iestāžu nolīgumus, kas var būt saistoši.
- (3) Līgumos un attiecīgos gadījumos citos atbilstīgos noteikumos paredzēts, ka vai nu saistībā ar īpašu likumdošanas procedūru, vai saskaņā ar citām lēmumu pieņemšanas procedūrām Padomei pirms tiesību akta pieņemšanas jāapspriežas ar Eiropas Parlamentu vai jāsaņem tā piekrišana. Līgumos arī paredzēts, ka konkrētos gadījumos Eiropas Parlaments jāinformē par attiecīgas procedūras virzību vai rezultātiem vai tas jāiesaista konkrētu Savienības aģentūru izvērtēšanā vai pārbaudēs.
- (4) Jo īpaši LESD 218. panta 6. punktā paredzēts, ka, izņemot gadījumus, kad nolīgums attiecas vienīgi uz kopējo ārpolitiku un drošības politiku, Padomei lēmums par attiecīgā nolīguma noslēgšanu jāpieņem ar Eiropas Parlamenta piekrišanu vai pēc apspriešanās ar to; tādēļ uz visiem šādiem starptautiskiem nolīgumiem, kuri neattiecas vienīgi uz kopējo ārpolitiku un drošības politiku, ir attiecināms šis Iestāžu nolīgums.
- (5) LESD 218. panta 10. punktā paredzēts, ka Eiropas Parlaments nekavējoties un pilnīgi jāinformē visos procedūras posmos; minēto noteikumu piemēro arī nolīgumiem, kas attiecas uz kopējo ārpolitiku un drošības politiku.
- (6) Gadījumiem, kad Līgumu un attiecīgos gadījumos citu atbilstīgu noteikumu īstenošanas vajadzībām būtu nepieciešams, lai Eiropas Parlamentam ir piekļuve Padomes rīcībā esošai klasificētai informācijai, Eiropas Parlamentam un Padomei būtu jāvienojas par atbilstīgiem mehānismiem, ar kuriem reglamentētu tādu piekļuvi.
- (7) Ja Padome nolemj Eiropas Parlamentam piešķirt piekļuvi Padomes rīcībā esošai klasificētai kopējās ārpolitikas un drošības politikas informācijai, tā šajā jautājumā attiecīgi vai nu pieņem *ad hoc* lēmumus, vai piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Iestāžu nolīgumu (2002. gada 20. novembris) par Eiropas Parlamenta pieeju slepenai Padomes informācijai drošības un aizsardzības politikas jomā⁽¹⁾ (turpmāk "2002. gada 20. novembra Iestāžu nolīgums").

⁽¹⁾ OV C 298, 30.11.2002., 1. lpp.

- (8) Augstās pārstāves deklarācijā par politisko atbildību⁽¹⁾, ar kuru nāca klajā, pieņemot Padomes Lēmumu 2010/427/ES (2010. gada 26. jūlijs), ar ko nosaka Eiropas Ārējās darbības dienesta organizatorisko struktūru un darbību⁽²⁾, tika norādīts, ka Augstā pārstāve pārskatīs un vajadzības gadījumā ierosinās pielāgot noteikumus, kas ir spēkā attiecībā uz Eiropas Parlamenta deputātu piekļuvi klasificētiem dokumentiem un informācijai drošības un aizsardzības politikas jomā (proti, 2002. gada 20. novembra Iestāžu nolīgumu).
- (9) Ir svarīgi Eiropas Parlamentam darīt zināmus klasificētas informācijas aizsardzības principus, standartus un noteikumus, kuri vajadzīgi, lai aizsargātu Eiropas Savienības un dalībvalstu intereses. Turklāt Eiropas Parlamentam būs iespēja sniegt klasificētu informāciju Padomei.
- (10) Padome 2011. gada 31. martā pieņēma Lēmumu 2011/292/ES par drošības noteikumiem ES klasificētas informācijas aizsardzībai⁽³⁾ (turpmāk "Padomes drošības noteikumi").
- (11) Eiropas Parlamenta Prezidijs 2011. gada 6. jūnijā pieņēma Lēmumu par noteikumiem par rīcību ar konfidencialu informāciju Eiropas Parlamentā⁽⁴⁾ (turpmāk "Eiropas Parlamenta drošības noteikumi").
- (12) Savienības iestāžu, struktūru, biroju vai aģentūru drošības noteikumiem Eiropas Savienībā būtu jāveido visaptverošs un saskaņots vispārējs kopums, lai aizsargātu klasificētu informāciju, un būtu jānodrošina pamatprincipu un minimālo standartu līdzvērtīgums. Tādējādi Eiropas Parlamenta drošības noteikumos un Padomes drošības noteikumos paredzētajiem pamatprincipiem un minimālajiem standartiem vajadzētu būt līdzvērtīgiem.
- (13) Aizsardzības līmenim, ko klasificētai informācijai piemēro saskaņā ar Eiropas Parlamenta drošības noteikumiem, vajadzētu būt līdzvērtīgam tam, ko klasificētai informācijai piemēro saskaņā ar Padomes drošības noteikumiem.
- (14) Attiecīgie Eiropas Parlamenta Sekretariāta un Padomes Ģenerālsekretariāta dienesti cieši sadarbojas, lai nodrošinātu to, ka klasificētai informācijai abās iestādēs piemēro līdzvērtīgu aizsardzības līmeni.
- (15) Šis nolīgums neskar esošos un turpmākos dokumentu piekļuves noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar LESD 15. panta 3. punktu; saskaņā ar LESD 16. panta 2. punktu pieņemtos noteikumus par personas datu aizsardzību; saskaņā ar LESD 226. panta trešo daļu pieņemtos noteikumus par Eiropas Parlamenta tiesībām veikt izmeklēšanu un attiecīgos noteikumus par Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai (OLAF),

IR VIENOJUŠIES PAR TURPMĀKO.

1. pants

Mērķis un darbības joma

Šajā nolīgumā izklāstīti mehānismi, ar ko reglamentē, kā Eiropas Parlamentam nosūta un kā tas apstrādā Padomes rīcībā esošu klasificētu informāciju attiecībā uz Eiropas Parlamenta pilnvaru un uzdevumu izpildei būtieskiem jautājumiem, kas nav kopējās ārpolitikas un drošības politikas darbības jomā. Tas attiecas uz visiem šādiem jautājumiem, proti:

- a) priekšlikumi, kuriem piemēro īpašu likumdošanas procedūru vai citu lēmumu pieņemšanas procedūru, saskaņā ar kuru ir jāapspriežas ar Eiropas Parlamentu vai jālūdz tā piekrišana;
- b) starptautiski nolīgumi, par kuriem ir jāapspriežas ar Eiropas Parlamentu vai jālūdz tā piekrišana saskaņā ar LESD 218. panta 6. punktu;

⁽¹⁾ OV C 210, 3.8.2010., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 201, 3.8.2010., 30. lpp.

⁽³⁾ OV L 141, 27.5.2011., 17. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 190, 30.6.2011., 2 lpp.

- c) sarunu norādes b) punktā minētajiem starptautiskajiem nolīgumiem;
- d) darbības, izvērtējuma ziņojumi vai citi dokumenti, par kuriem jāinformē Eiropas Parlaments; un
- e) dokumenti par darbībām, ko veic Savienības aģentūras, kuru izvērtēšanā vai pārbaudēs ir jāiesaista Eiropas Parlaments.

2. pants

“Klasificētas informācijas” definīcija

Šajā nolīgumā “klasificēta informācija” ir viens vai visi no turpmāk minētajiem informācijas veidiem:

- a) “ES klasificēta informācija” (ESKI), kā definēts Eiropas Parlamenta drošības noteikumos un Padomes drošības noteikumos un ko apzīmē ar vienu no turpmāk minētajiem drošības klasifikācijas marķējumiem:
 - *RESTREINT UE/EU RESTRICTED*,
 - *CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL*,
 - *SECRET UE/EU SECRET*,
 - *TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET*;
- b) klasificēta informācija, ko Padomei sniegušas dalībvalstis un kam piemērots valsts drošības klasifikācijas marķējums, kas ir līdzvērtīgs vienam no a) punktā uzskaitītajiem drošības klasifikācijas marķējumiem, ko piemēro ESKI;
- c) klasificēta informācija, kuru Eiropas Savienībai sniegušas trešās valstis vai starptautiskas organizācijas un kurai piemērots drošības klasifikācijas marķējums, kas ir līdzvērtīgs vienam no a) punktā uzskaitītajiem drošības klasifikācijas marķējumiem, ko piemēro ESKI, kā paredzēts attiecīgajos nolīgumos par informācijas drošību vai administratīvajos noteikumos.

3. pants

Klasificētas informācijas aizsardzība

1. Eiropas Parlaments saskaņā ar saviem drošības noteikumiem un šo nolīgumu aizsargā visu klasificēto informāciju, ko tam sniegusi Padome.
2. Tā kā attiecīgajos Eiropas Parlamenta un Padomes drošības noteikumos ir jāsaglabā abu iestāžu noteikto pamatprincipu un minimālo standartu līdzvērtīgums, Eiropas Parlaments nodrošina, ka tā telpās veiktie drošības pasākumi garantē klasificētas informācijas aizsardzības līmeni, kas ir līdzvērtīgs tam, kādu šādai informācijai piemēro Padomes telpās. Minētajā nolūkā attiecīgie Eiropas Parlamenta un Padomes dienesti cieši sadarbojas.
3. Eiropas Parlaments paredz atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka Padomes sniegtā klasificētā informācija netiek:
 - a) izmantota nekādiem citiem mērķiem kā vien tiem, kuru dēļ tika sniegta piekļuve;
 - b) atklāta personām, kas nav personas, kurām saskaņā ar 4. un 5. pantu ir nodrošināta piekļuve, vai publiskota;
 - c) nodota citām Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem vai aģentūrām, vai dalībvalstīm, trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām, iepriekš nesaņemot rakstisku Padomes piekrišanu.
4. Padome Eiropas Parlamentam piekļuvi klasificētai informācijai, kura sagatavota citās Savienības iestādēs, struktūrās, birojos vai aģentūrās, vai dalībvalstīs, trešās valstīs vai starptautiskās organizācijās, var sniegt vienīgi ar iepriekšēju informācijas sagatavotāja rakstisku piekrišanu.

4. pants

Personāla drošība

1. Piekļuvi klasificētai informācijai Eiropas Parlamenta deputātiem piešķir saskaņā ar 5. panta 4. punktu.

2. Ja attiecīgā informācija ir klasificēta *CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL*, *SECRET UE/EU SECRET* vai *TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET* vai līdzvērtīgā līmenī, piekļuvi ar Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja atļauju var piešķirt tikai tiem Eiropas Parlamenta deputātiem, kas:

- a) ir saņēmuši drošības pielaidi saskaņā ar Eiropas Parlamenta drošības noteikumiem; vai
- b) par kuriem kompetenta valsts iestāde ir ziņojusi, ka tie attiecīgu atļauju ir saņēmuši ieņemamā amata dēļ saskaņā ar valsts normatīvajiem aktiem.

Neatkarīgi no pirmās daļas, ja attiecīgā informācija ir klasificēta *CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL* vai līdzvērtīgā līmenī, piekļuvi var arī sniegt saskaņā ar 5. panta 4. punktu noteiktajiem Eiropas Parlamenta deputātiem, kas saskaņā ar Eiropas Parlamenta drošības noteikumiem ir parakstījuši svinīgu neizpaušanas solījumu. Padome tiek informēta par Eiropas Parlamenta deputātu vārdiem, kuriem piekļuve piešķirta saskaņā ar šo daļu.

3. Pirms Eiropas Parlamenta deputātiem sniedz piekļuvi klasificētai informācijai, viņus informē par šādas informācijas aizsardzības nodrošināšanas līdzekļiem un pienākumu aizsargāt šo informāciju saskaņā ar Eiropas Parlamenta drošības noteikumiem, un viņi atzīst šo pienākumu.

4. Piekļuvi klasificētai informācijai piešķir tikai tiem Eiropas Parlamenta ierēdņiem un citiem Parlamenta darbiniekiem, kuri strādā politisko grupu uzdevumā:

- a) kurus atbilstīgā Parlamenta struktūra vai pilnvarotā persona saskaņā ar 5. panta 4. punktu pirms tam ir norādījusi kā tādus, kam ir vajadzība pēc šādas informācijas;
- b) kuriem ir attiecīga līmeņa drošības pieļaušana saskaņā ar Eiropas Parlamenta drošības noteikumiem, ja informācija ir klasificēta *CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL*, *SECRET UE/EU SECRET* vai *TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET*, vai līdzvērtīgā līmenī; un
- c) kuri ir informēti un saņēmuši rakstiskas instrukcijas par saviem pienākumiem, lai aizsargātu šādu informāciju, kā arī par šādas aizsardzības nodrošināšanas līdzekļiem un ir parakstījuši deklarāciju par šo instrukciju saņemšanu un apņemšanos tās ievērot saskaņā ar Eiropas Parlamenta drošības noteikumiem.

5. pants

Procedūra, saskaņā ar kuru piekļūst klasificētai informācijai

1. Padome klasificēto informāciju, kā minēts 1. pantā, Eiropas Parlamentam sniedz, ja tai saskaņā ar Līgumiem vai uz Līgumu pamata pieņemtiem tiesību aktiem ir juridisks pienākums to darīt. Parlamenta struktūras vai pilnvarotās personas, kas minētas 3. punktā, var arī iesniegt rakstisku lūgumu saņemt šādu informāciju.

2. Citos gadījumos Padome var klasificēto informāciju, kā minēts 1. pantā, sniegt Eiropas Parlamentam vai nu pati pēc savas iniciatīvas, vai pamatojoties uz lūgumu, ko iesniegusi kāda no 3. punktā minētajām Parlamenta struktūrām vai pilnvarotām personām.

3. Rakstisku lūgumu Padomei var iesniegt šādas Parlamenta struktūras vai pilnvarotās personas:

- a) priekšsēdētājs;
- b) Priekšsēdētāju konference;
- c) Prezidijs;
- d) attiecīgās(-o) komitejas(-u) priekšsēdētājs(-i);
- e) attiecīgais(-ie) referents(-i).

Eiropas Parlamenta deputātu lūgumus iesniedz, izmantojot kādu no pirmajā daļā minētajām Parlamenta struktūrām vai pilnvarotajām personām.

Padome uz šādiem lūgumiem atbild nekavējoties.

4. Ja Padomei ir juridisks pienākums sniegt Eiropas Parlamentam piekļuvi klasificētai informācijai vai tā ir nolēmusi to darīt, Padome pirms minētās informācijas nodošanas ilnva-kopā ar attiecīgo struktūru vai pilnvaroto personu, kā uzskaitīts 3. punktā, rakstiski nosaka turpmāko:

a) ka šādu piekļuvi informācijai var sniegt vienai vai vairākām šādām personām vai struktūrām:

- i) priekšsēdētājam;
- ii) Priekšsēdētāju konferencei;
- iii) Prezidijam;
- iv) attiecīgās(-o) komitejas(-u) priekšsēdētājam(-iem);
- v) attiecīgam(-iem) referentam(-iem);
- vi) visiem vai konkrētiem attiecīgās komitejas(-u) locekļiem; un

b) jebkādos konkrētus apstrādes mehānismus, lai šādu informāciju aizsargātu.

6. pants

Klasificētās informācijas reģistrēšana, glabāšana, iepazīšanās ar to un apspriešana Eiropas Parlamentā

1. Klasificētu informāciju, ko Padome sniedz Eiropas Parlamentam, ja tā ir klasificēta *CONFIDENTIEL UE/EU* *CONFIDENTIAL*, *SECRET UE/EU* *SECRET* vai *TRÈS SECRET UE/EU* *TOP SECRET*, vai līdzvērtīgā līmenī:

- a) drošības nolūkā reģistrē, lai fiksētu tās aprites ciklu un nodrošinātu tās izsekojamību jebkurā posmā;
- b) glabā drošā zonā, kas atbilst fiziskās drošības minimālajiem standartiem, kuri izklāstīti Padomes drošības noteikumos un Eiropas Parlamenta drošības noteikumos, kuri paredz līdzvērtīgu aizsardzību; un
- c) šā nolīguma 4. panta 4. punktā un 5. panta 4. punktā minētie attiecīgie Eiropas Parlamenta deputāti, Eiropas Parlamenta ierēdņi un citi Parlamenta darbinieki, kuri strādā politisko grupu uzdevumā, var skatīt tikai drošā lasītavā, kura izvietota Eiropas Parlamenta telpās. Šajā gadījumā piemēro turpmāk uzskaitītos nosacījumus:
 - i) informāciju nekādā veidā nekopē, piemēram, fotokopējot vai fotografējot;
 - ii) neizdara nekādus pierakstus; un
 - iii) telpā nedrīkst ienest nekādas elektroniskas sakaru ierīces.

2. Klasificētu informāciju, ko Padome sniedz Eiropas Parlamentam, ja tā ir klasificēta *RESTREINT UE/EU* *RESTRICTED* vai līdzvērtīgā līmenī, apstrādā un glabā saskaņā ar Eiropas Parlamenta drošības noteikumiem, ar kuriem nodrošina tādu drošības līmeni, kāds šāda veida klasificētai informācijai tiek piemērots Padomē.

Neatkarīgi no tā, kas minēts pirmajā daļā, 12 mēnešus pēc šā nolīguma stāšanās spēkā informāciju, kas klasifi-cēta *RESTREINT UE/EU* *RESTRICTED* līmenī vai līdzvērtīgā līmenī, apstrādā un glabā saskaņā ar 1. punktu. Piekļuvi šādai klasificētai informācijai reglamentē ar 4. panta 4. punkta a) un c) apakšpunktu un 5. panta 4. punktu.

3. Klasificētu informāciju var apstrādāt tikai ar tādām komunikācijas un informācijas sistēmām, kas ir atbilstīgi akreditētas vai apstiprinātas saskaņā ar standartiem, kuri ir līdzvērtīgi tiem, kas paredzēti Padomes drošības notei-kumos.

4. Uz klasificētu informāciju, kas saņēmējiem Eiropas Parlamentā sniegta mutiski, attiecas tāds pats aizsar-dzības līmenis kā tas, ko piemēro rakstiskā veidā sniegtai klasificētai informācijai.

5. Neatkarīgi no šā panta 1. punkta c) apakšpunkta informāciju, kura klasificēta līdz *CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL* vai līdzvērtīgam līmenim un kuru Padome sniedz Eiropas Parlamentam, var apspriest sanāksmēs, kas notiek aiz slēgtām durvīm un ko apmeklē vienīgi Eiropas Parlamenta deputāti un tie Eiropas Parlamenta ierēdņi un citi Parlamenta darbinieki, kuri strādā politisko grupu uzdevumā, kam ir piešķirta piekļuve šai informācijai saskaņā ar 4. panta 4. punktu un 5. panta 4. punktu. Piemēro šādus nosacījumus:

- dokumentus izdala sanāksmes sākumā un tās beigās savāc,
- dokumentus nekādā veidā nekopē, piemēram, fotokopējot vai fotografējot,
- neizdara nekādus pierakstus,
- telpā nedrīkst ienest nekādas elektroniskas sakaru ierīces un
- sanāksmes protokolā netiek minēta apspriešanās par jautājumiem, kuri saistīti ar klasificētu informāciju.

6. Ja ir vajadzīgas sanāksmes, lai apspriestu informāciju, kas klasificēta *SECRET UE/EU SECRET* vai *TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET* līmenī vai līdzvērtīgā līmenī, Eiropas Parlaments un Padome katrā gadījumā atsevišķi vienojas par īpašiem nosacījumiem.

7. pants

Klasificētas informācijas drošības prasību pārkāpumi, tās zudums vai apdraudēšana

1. Gadījumā, ja konstatē vai ja rodas aizdomas, ka ir zudusi vai ir apdraudēta Padomes sniegta klasificēta informācija, Eiropas Parlamenta ģenerālsēkretārs nekavējoties par to informē Padomes ģenerālsēkretāru. Eiropas Parlamenta ģenerālsēkretārs veic izmeklēšanu un informē Padomes ģenerālsēkretāru par izmeklēšanas rezultātiem un par pasākumiem, kas veikti, lai novērstu tāda gadījuma atkārtošanos. Ja tas attiecas uz Eiropas Parlamenta deputātu, Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs rīkojas kopā ar Eiropas Parlamenta ģenerālsēkretāru.

2. Eiropas Parlamenta deputātam, kas ir atbildīgs par Eiropas Parlamenta drošības noteikumos vai šajā nolīgumā paredzēto noteikumu pārkāpumiem, var piemērot pasākumus un sankcijas saskaņā ar Eiropas Parlamenta Reglamenta 9. panta 2. punktu un 152. līdz 154. pantu.

3. Jebkuram Eiropas Parlamenta ierēdnim vai citam Parlamenta darbiniekam, kas strādā kādas politiskās grupas uzdevumā un kas ir atbildīgs par Eiropas Parlamenta drošības noteikumos vai šajā nolīgumā paredzēto noteikumu pārkāpumiem, var piemērot sankcijas, kas ir izklāstītas Civildienesta noteikumos un Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtībā, kas paredzēta Padomes Regulā (EEK, Euratom, EOTK) Nr. 259/68⁽¹⁾.

4. Personām, kas ir atbildīgas par klasificētas informācijas zudumu vai apdraudējumu, var piemērot disciplinārtatbildību un/vai pret tām vēršas tiesā saskaņā ar piemērojamiem normatīvajiem un administratīvajiem aktiem.

8. pants

Nobeiguma noteikumi

1. Eiropas Parlaments un Padome katrs no savas puses veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu šā nolīguma īstenošanu. Tie šajā nolūkā sadarbojas, jo īpaši organizējot apmeklējumus, lai pārbaudītu, kā īsteno šā nolīguma ar drošību saistītos tehniskos aspektus.

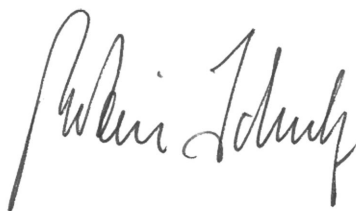
2. Lai nodrošinātu, ka tiek saglabāts klasificētas informācijas aizsardzības pamatprincipu un minimālo standartu līdzvērtīgums, attiecīgie Eiropas Parlamenta Sekretariāta un Padomes Ģenerālsēkretariāta dienesti savstarpēji apspriežas, pirms kāda no šīm iestādēm groza tās attiecīgos drošības noteikumus.

⁽¹⁾ OV L 56, 4.3.1968., 1. lpp.

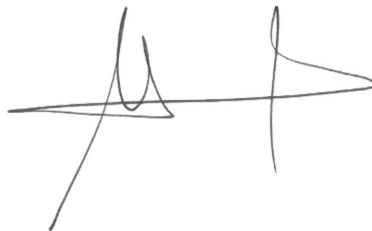
3. Klasificētu informāciju Eiropas Parlamentam saskaņā ar šo nolīgumu sniedz pēc tam, kad Padome kopā ar Eiropas Parlamentu ir nolēmusi, ka Eiropas Parlamenta un Padomes drošības noteikumos ir panākts klasificētas informācijas aizsardzības pamatprincipu un minimālo standartu līdzvērtīgums, no vienas puses, un Eiropas Parlamenta un Padomes telpās ir nodrošināts klasificētas informācijas aizsardzības līmeņa līdzvērtīgs piemērojums, no otras puses.
4. Šo nolīgumu var pārskatīt, ja to lūdz viena no iestādēm, ņemot vērā tā piemērošanas gaitā gūto pieredzi.
5. Šis nolīgums stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē un Strasbūrā, 2014. gada 12. martā

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*

II

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS PARLAMENTS

EIROPAS PARLAMENTA PREZIDIJA LĒMUMS

(2013. gada 15. aprīlis)

par noteikumiem attiecībā uz rīcību ar konfidenciālu informāciju Eiropas Parlamentā

(2014/C 96/01)

EIROPAS PARLAMENTA PREZIDIJS,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta Reglamenta 23. panta 12. punktu,

tā kā:

- 1) Sakarā ar 2010. gada 20. oktobrī parakstīto pamat nolīgumu par Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas attiecībām ⁽¹⁾ ("Pamat nolīgums") un Iestāžu nolīgumu starp Eiropas Parlamentu un Padomi par to, kā Eiropas Parlamentam nosūta un kā tas apstrādā Padomes rīcībā esošu klasificētu informāciju par jautājumiem, kas nav kopējās ārpolitikas un drošības politikas darbības jomā ⁽²⁾, kas parakstīts 2014. gada 12. martā ("Iestāžu nolīgums"), ir nepieciešams paredzēt īpašus noteikumus par rīcību ar konfidenciālu informāciju Eiropas Parlamentā.
- 2) Lisabonas līgumā Eiropas Parlamentam noteikti jauni uzdevumi, un, lai aktīvāk veiktu Eiropas Parlamenta darbības jomās, kurās nepieciešama konfidencialitāte, ir jānosaka pamatprincipi, obligātie drošības standarti un atbilstīgas procedūras rīcībai ar konfidenciālu, tostarp klasificētu, informāciju Eiropas Parlamentā.
- 3) Šā lēmuma noteikumu mērķis ir nodrošināt līdzvērtīgus aizsardzības standartus un atbilstību noteikumiem, ko pieņēmušas citas iestādes, organizācijas, struktūras un aģentūras, kas izveidotas ar Līgumiem vai uz to pamata, vai arī izveidotas dalībvalstīs, lai veicinātu raitu lēmumu pieņemšanas procesu Eiropas Savienībā.
- 4) Šā lēmuma noteikumi neskar noteikumus par piekļuvi dokumentiem, kas ir spēkā pašlaik un ko pieņems turpmāk saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 15. pantu.

⁽¹⁾ OVL 304, 20.11.2010., 47. lpp.⁽²⁾ OVC 95, 1.4.2014., 1. lpp.

- 5) Šā lēmuma noteikumi neskar noteikumus par personas datu aizsardzību, kas ir spēkā pašlaik un ko pieņems turpmāk saskaņā ar LESD 16. pantu,

IR PIEŅĒMIS ŠĀDU LĒMUMU:

1. pants

Mērķis

Šis lēmums nosaka konfidencialas informācijas pārvaldību un apstrādi Eiropas Parlamentā, tostarp kārtību, kādā veic šādas informācijas sagatavošanu, saņemšanu, pārsūtīšanu un glabāšanu Eiropas Parlamentā, lai nodrošinātu tās konfidencialā rakstura atbilstīgu aizsardzību. Ar to īsteno Iestāžu nolīgumu un Pamatnolīgumu, jo īpaši tā II pielikumu.

2. pants

Definīcijas

Šajā lēmumā:

- a) "informācija" ir jebkura rakstiska vai mutiska informācija neatkarīgi no tās pasniegšanas veida vai sagatavotāja;
- b) "konfidenciala informācija" ir "klasificēta informācija" un neklasificēta "cita konfidenciala informācija";
- c) "klasificēta informācija" ir "ES klasificēta informācija" un "līdzvērtīga klasificēta informācija";
- d) "ES klasificēta informācija" (ESKI) ir visu veidu informācija un materiāli, kas ir klasificēti kā ES SEVIŠĶI SLEPENI (TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET), ES SLEPENI (SECRET UE/EU SECRET), ES KONFIDENCIĀLI (CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL) vai ES DIENESTA VAJADZĪBĀM (RESTREINT UE/EU RESTRICTED), un kuru neatļauta izpaušana varētu radīt dažādas pakāpes kaitējumu Savienības vai vienas vai vairāku tās dalībvalstu interesēm neatkarīgi no tā, vai šāda informācija ir sagatavota kādā no iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām, kas izveidotas saskaņā ar Līgumiem vai uz to pamata. Šajā sakarā informācija un materiāli, kas klasificēti līmenī:
 - TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET ir informācija un materiāli, kuru neatļauta izpaušana var nodarīt ārkārtīgi smagu kaitējumu Savienības vai vienas vai vairāku dalībvalstu būtiskām interesēm;
 - SECRET UE/EU SECRET ir informācija un materiāli, kuru neatļauta izpaušana var nodarīt nopietnu kaitējumu Savienības vai vienas vai vairāku dalībvalstu būtiskām interesēm;
 - CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL ir informācija un materiāli, kuru neatļauta izpaušana var nodarīt kaitējumu Savienības vai vienas vai vairāku dalībvalstu būtiskām interesēm;
 - RESTREINT UE/EU RESTRICTED ir informācija un materiāli, kuru neatļauta izpaušana var būt nevēlama Savienības vai vienas vai vairāku dalībvalstu interesēm;
- e) "līdzvērtīga klasificēta informācija" ir klasificēta informācija, kas sagatavota dalībvalstīs, trešās valstīs vai starptautiskās organizācijās, kas marķēta ar drošības klasifikācijas marķējumu, kurš ir līdzvērtīgs kādam ESKI drošības klasifikācijas marķējumam, un ko Padome vai Komisija nosūtījusi Eiropas Parlamentam;

- f) "cita konfidenciala informācija" ir jebkura cita neklasificēta konfidenciala informācija, tostarp informācija, uz ko attiecas datu aizsardzības noteikumi vai pienākums glabāt dienesta noslēpumu, un kura sagatavota Eiropas Parlamentā vai nosūtīta Eiropas Parlamentam no citām iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām, kas izveidotas ar Līgumiem vai uz to pamata, vai arī no dalībvalstīm;
- g) "dokuments" ir jebkāda veida fiksēta informācija neatkarīgi no tās fiziskā veidola vai īpašībām;
- h) "materiāls" ir jebkāda veida dokuments vai iekārtas vai ierīces daļa, kas jau ir izstrādāta vai vēl tiek izstrādāta;
- i) "vajadzība pēc informācijas" ir vajadzība kādai personai piekļūt konfidencialai informācijai, lai varētu veikt oficiālus amata pienākumus vai uzdevumu;
- j) "atļaujas piešķiršana" ir lēmums, ko pieņem priekšsēdētājs, ja tas attiecas uz Eiropas Parlamenta deputātiem, vai ģenerālsekretārs, ja tas attiecas uz Parlamenta ierēdņiem un citiem Eiropas Parlamenta darbiniekiem, kuri strādā politiskajās grupās, lai piešķirtu individuālu pieeju klasificētai informācijai līdz noteiktam līmenim, balstoties uz drošības pārbaūžu pozitīvu rezultātu, ko veikusi valsts iestāde saskaņā ar valsts tiesību aktiem un noteikumiem, kas paredzēti I pielikuma 2. daļā;
- k) "klasifikācijas samazināšana" ir klasifikācijas līmeņa samazināšana;
- l) "deklasificēšana" ir jebkāda klasifikācijas līmeņa atcelšana;
- m) "marķēšana" ir tādas zīmes piešķiršana "citai konfidencialai informācijai", ar ko paredz specifisku iepriekš noteiktu norādījumu ievērošanu attiecībā uz šīs informācijas apstrādi vai jomu, uz kuru konkrētais dokuments attiecas. To var piešķirt arī klasificētai informācijai, lai noteiktu papildu prasības tās apstrādei;
- n) "marķējuma noņemšana" ir jebkāda veida marķējuma noņemšana;
- o) "sagatavotājs" ir pienācīgu atļauju saņēmis konfidencialas informācijas autors;
- p) "drošības paziņojumi" ir tehniski īstenošanas pasākumi, kā noteikts II pielikumā;
- q) "apstrādes instrukcijas" ir tehniskas instrukcijas, kas izdotas Eiropas Parlamenta dienestiem par konfidencialas informācijas pārvaldību.

3. pants

Pamatprincipi un obligātie standarti

1. Rīcība ar konfidencialu informāciju Eiropas Parlamentā notiek saskaņā ar pamatprincipiem un obligātajiem standartiem, kas noteikti I pielikuma 1. daļā.
2. Eiropas Parlaments izveido informācijas drošības pārvaldības sistēmu (IDPS) saskaņā ar šiem pamatprincipiem un obligātajiem standartiem. IDPS veido drošības paziņojumi, apstrādes instrukcijas un attiecīgie Reglamenta noteikumi. Tās mērķis ir veicināt parlamentāro un administratīvo darbu, vienlaikus nodrošinot jebkuras Parlamentā apstrādātās konfidencialas informācijas aizsardzību, pilnībā ievērojot šīs informācijas sagatavotāja drošības paziņojumos paredzētos noteikumus.

Konfidencialas informācijas apstrāde ar Eiropas Parlamenta automatizētām komunikāciju un informācijas sistēmām (KIS) notiek saskaņā ar koncepciju par informācijas aizsardzību (IA) kā noteikts drošības paziņojumā Nr. 3.

3. Eiropas Parlamenta deputāti bez drošības pielaides var iepazīties ar klasificēto informāciju līdz līmenim RESTREINT UE/EU RESTRICTED un ieskaitot to.

4. Informācijai, kas klasificēta līmenī CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, vai līdzvērtīgai informācijai pielaidi piešķir tiem Eiropas Parlamenta deputātiem, kuriem atļauju piešķīris priekšsēdētājs saskaņā ar 5. punktu, vai kuri parakstījuši oficiālu deklarāciju par šīs informācijas satura neizpaušanu trešām personām un par pienākumu aizsargāt CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL līmenī klasificētu informāciju, kā arī apliecinājuši, ka apzinās sekas gadījumā, ja šīs prasības tiks pārkāptas.

5. Informācijai, kas klasificēta līmenī SECRET UE/EU SECRET, TRÈS SECRET/EU TOP SECRET, vai līdzvērtīgai informācijai pielaidi piešķir tiem Eiropas Parlamenta deputātiem, kuriem atļauju piešķīris priekšsēdētājs un:

- a) kuriem ir drošības pielaide saskaņā ar šā lēmuma I pielikuma 2. daļu vai
- b) par kuriem no kompetenta valsts iestādes ir saņemts paziņojums, ka viņi drošības pielaidei ir saņēmuši amata pienākumu dēļ saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

6. Pirms Eiropas Parlamenta deputātiem sniedz piekļuvi klasificētai informācijai, viņus informē par pienākumu aizsargāt šo informāciju, un viņi atzīst savu pienākumu attiecībā uz šādas informācijas aizsardzību saskaņā ar I pielikumu. Viņus arī informē par šādas aizsardzības nodrošināšanas līdzekļiem.

7. Eiropas Parlamenta ierēdņi un citi Parlamenta darbinieki, kuri strādā politiskajās grupās, var iepazīties ar konfidencialu informāciju, ja ir apliecināta viņu vajadzība pēc informācijas, ka arī ar informāciju, kas klasificēta augstāk par līmeni RESTREINT UE/EU RESTRICTED, ja viņiem ir atbilstīgs drošības pielaides līmenis. Piekļuvi klasificētai informācijai sniedz tikai tad, ja minētās personas ir informētas un saņēmušas rakstiskas instrukcijas par saviem pienākumiem attiecībā uz šādas informācijas aizsardzību, kā arī par šādas aizsardzības nodrošināšanas līdzekļiem, un ir parakstījuši deklarāciju par šo instrukciju saņemšanu un apņemšanos tās ievērot saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem.

4. pants

Konfidencialas informācijas sagatavošana un administratīvā apstrāde Eiropas Parlamentā

1. Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs, attiecīgo Parlamenta komiteju priekšsēdētāji un ģenerālsēkretārs, un/vai jebkura cita persona, kurai viņš ir izsniedzis atbilstošu rakstisku atļauju, var sagatavot konfidencialu informāciju un/vai klasificētu informāciju, kā noteikts drošības paziņojumos.

2. Sagatavojot klasificētu informāciju, sagatavotājs piemēro atbilstoša līmeņa klasifikāciju saskaņā ar starptautiskiem standartiem un definīcijām, kas izklāstītas I pielikumā. Sagatavotājs parasti nosaka arī adresātus, kuriem ir atļauts iepazīties ar šo informāciju atbilstoši tās klasifikācijas līmenim. Šo informāciju paziņo Klasificētās informācijas nodaļai (KIN), kad dokuments tai tiek nodots.

3. Ar citu konfidencialu informāciju, uz kuru attiecas dienesta noslēpums, rīkojas saskaņā ar I un II pielikumu un apstrādes instrukcijām.

5. pants

Konfidencialas informācijas saņemšana Eiropas Parlamentā

1. Par Eiropas Parlamentā saņemtu konfidencialu informāciju paziņo:

- a) par informāciju, kas klasificēta līmenī RESTREINT UE/EU RESTRICTED vai tai līdzvērtīgu informāciju, un citu konfidencialu informāciju – tās Parlamenta struktūras/pilnvarotās personas sekretariātam, kura iesniegusi pieprasījumu vai tieši KIN;
- b) par informāciju, kas klasificēta kā CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET vai TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET vai līdzvērtīgai informācijai – KIN.

2. Konfidenciālas informācijas reģistrāciju, glabāšanu un izsekojamību attiecīgā gadījumā nodrošina vai nu Parlamenta struktūras/pilnvarotās personas sekretariāts, kura saņēmusi informāciju, vai KIN.
3. Ja konfidenciālu informāciju nosūtījusi Komisija saskaņā ar Pamatnolīguma II pielikuma 3.2. punktu vai ja klasificētu informāciju ir nosūtījusi Padome saskaņā ar Iestāžu nolīguma 5. panta 4. punktu, kopīgi pieņemtos noteikumus, par kuriem savstarpēji vienojas un kuru mērķis ir saglabāt informācijas konfidencialitāti uzglabā kopā ar konfidenciālo informāciju attiecīgā gadījumā Parlamenta struktūras/pilnvarotās personas sekretariātā vai KIN.
4. Šā panta 3. punktā minēto kārtību konfidenciālas informācijas nosūtīšanai mutatis mutandis var piemērot arī citās iestādēs, organizācijās, birojos un aģentūrās, kas izveidotas saskaņā ar Līgumiem vai arī izveidotas dalībvalstīs.
5. Lai nodrošinātu aizsardzības līmeni, kas atbilst klasifikācijas līmenim TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET vai līdzvērtīgam līmenim, Priekšsēdētāju konference izveido uzraudzības komiteju. Informāciju, kas klasificēta līmenī TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, vai tai līdzvērtīgu informāciju nosūta Eiropas Parlamentam saskaņā ar turpmāku kārtību, par kuru vienojas Eiropas Parlaments un tā Savienības iestāde, no kuras šī informācija saņemta.

6. pants

Eiropas Parlamenta veikta klasificētas informācijas nosūtīšana trešām personām

Ja attiecīgā gadījumā sagatavotājs vai tā Savienības iestāde, kas klasificētu informāciju nosūtījusi Eiropas Parlamentam, iepriekš rakstiski piekriš, Eiropas Parlaments var nosūtīt šādu klasificētu informāciju trešajām personām, ar nosacījumu, ka, rīkojoties ar klasificētu informāciju, tās attiecībā uz savām darbībām un telpām nodrošina tādu noteikumu ievērošanu, kas ir līdzvērtīgi šajā lēmumā minētajiem.

7. pants

Drošās telpas

1. Konfidenciālas informācijas pārvaldības nolūkā Eiropas Parlaments izveido drošības zonu un drošās lasītavas.
2. Drošības zonā ietilpst telpas klasificētas informācijas reģistrācijai, arhivēšanai, pārsūtīšanai un apstrādei, kā arī telpas, kur ar šo informāciju var iepazīties. Tajā ietilpst *inter alia* lasītava un sanāksmju zāle, kur var iepazīties ar klasificētu informāciju, un ko pārvalda KIN.
3. Ārpus drošības zonas var ierīkot drošās lasītavas, lai tajās varētu iepazīties ar informāciju, kura klasificēta līmenī RESTREINT UE/EU RESTRICTED vai tai līdzvērtīgu informāciju un ar citu konfidenciālu informāciju. Minētās drošās lasītavas attiecīgā gadījumā pārvalda Parlamenta struktūru/pilnvaroto personu sekretariātu kompetentie dienesti vai KIN. Tajās nav kopēšanas iekārtu, telefonu, faksa aparātu, skeneru vai citu tehnisku iekārtu dokumentu kopēšanai un pārraidīšanai.

8. pants

Konfidenciālas informācijas reģistrācija, apstrāde un glabāšana

1. Informāciju, kas klasificēta līmenī RESTREINT UE/EU RESTRICTED, vai tai līdzvērtīgu informāciju un "citu konfidenciālu informāciju" var reģistrēt un glabāt Parlamenta struktūru/pilnvaroto personu sekretariātu kompetentie dienesti vai KIN atkarībā no tā, kurš šo informāciju saņēmis.

2. Uz tās informācijas apstrādi, kas klasificēta līmenī RESTREINT UE/EU RESTRICTED, vai tai līdzvērtīgas informācijas un "citas konfidencialas informācijas" apstrādi attiecas šādi nosacījumi:

- a) dokumentus personīgi nodod sekretariāta vadītājam, kurš tos reģistrē un sniedz apstiprinājumu par saņemšanu;
- b) šādus dokumentus glabā slēgtā vietā un par tiem atbild sekretariāts, izņemot laiku, kad tos faktiski izmanto;
- c) informāciju nekādā gadījumā nedrīkst saglabāt citā datu nesējā vai nosūtīt citai personai. Šādus dokumentus var pavairot vienīgi ar atbilstoši akreditētām iekārtām, kas noteiktas drošības paziņojumos;
- d) piekļūt šādai informācijai drīkst tikai tās personas, kuras norādījis sagatavotājs vai tā Savienības iestāde, kas šo informāciju nosūtījusi Eiropas Parlamentam, turklāt saskaņā ar 4. panta 2. punktā vai 5. panta 3., 4. un 5. punktā minēto kārtību;
- e) Parlamenta struktūras/pilnvarotās personas sekretariāts reģistrē tās personas, kuras ir iepazinušās ar dokumentiem, un reģistrē arī laiku un datumu, kad šāda iepazīšanās notikusi., un nodod reģistrētos datus KIN laika tad, kad KIN tiek nodota attiecīgā informācija.

3. Informāciju, kas klasificēta līmenī CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET vai TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET vai tai līdzvērtīgu informāciju KIN reģistrē, apstrādā un uzglabā drošības zonā, turklāt atbilstoši attiecīgam klasifikācijas līmenim un tā, kā noteikts drošības paziņojumos.

4. Ja 1. līdz 3. punkta minētie noteikumi tiek pārkāpti, attiecīgā gadījumā Parlamenta struktūras/pilnvarotās personas sekretariāta vai KIN atbildīgā amatpersona informē ģenerālsēdētāju, kurš gadījumā, ja pārkāpumus ir veicis Eiropas Parlamenta deputāts, šo informāciju nodod Parlamenta priekšsēdētājam.

9. pants

Piekļuve drošajām telpām

1. Drošības zonā var iekļūt tikai šādas personas:

- a) personas, kurām saskaņā ar 3. panta 4. līdz 7. punktu ir atļauja iepazīties ar tajās uzglabāto informāciju, un kuras ir iesniegušas pieteikumu saskaņā ar 10. panta 1. punktu;
- b) personas, kurām saskaņā ar 4. panta 1. punktu ir atļauja sagatavot klasificētu informāciju, un kuras ir iesniegušas pieteikumu saskaņā ar 10. panta 1. punktu;
- c) KIN sastāvā iekļauti Eiropas Parlamenta ierēdņi;
- d) Eiropas Parlamenta ierēdņi, kuri atbildīgi par KIN pārvaldību;
- e) nepieciešamības gadījumā – Eiropas Parlamenta ierēdņi, kuri atbildīgi par drošību un ugunsdrošību;
- f) uzkopšanas darbinieki, bet tikai KIN darbinieka klātbūtnē un stingrā uzraudzībā.

2. KIN var liegt piekļuvi drošības zonai jebkurai personai, kam nav vajadzīgās atļaujas. Jebkurus iebildumus par KIN lēmumu par piekļuves liegšanu iesniedz Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam Eiropas Parlamenta deputātu pieprasījuma gadījumā un ģenerālsēdētāram citos gadījumos.

3. Ģenerālsēdētārs var atļaut ierobežotam skaitam personu tikties drošības zonas sanāksmju zālē.

4. Drošajā lasītavā var iekļūt tikai šādas personas:
 - a) Eiropas Parlamenta deputāti, Eiropas Parlamenta ierēdņi un citi politiskajās grupās strādājoši Eiropas Parlamenta darbinieki, kuri pienācīgi identificēti, lai iepazītos ar konfidencialu informāciju vai to sagatavotu;
 - b) Eiropas Parlamenta ierēdņi, kuri atbildīgi par KIN pārvaldību, tās Parlamenta struktūras/pilnvarotās personas sekretariāta amatpersonas, kura saņēmusi informāciju, un KIN strādājoši ierēdņi;
 - c) ja nepieciešams – Eiropas Parlamenta ierēdņi, kuri atbildīgi par drošību un ugunsdrošību;
 - d) uzkopšanas darbinieki, bet tikai attiecīgā gadījumā Parlamenta struktūras/pilnvarotās personas sekretariāta amatpersonas vai KIN darbinieka klātbūtnē un stingrā uzraudzībā.
5. Attiecīgā gadījumā Parlamenta struktūras/pilnvarotās personas atbildīgais sekretariāts vai KIN var liegt piekļuvi drošajai lasītavai jebkurai personai, kurai nav vajadzīgās atļaujas. Eiropas Parlamenta deputātu iebildumi par Parlamenta struktūras/pilnvarotās personas atbildīgā sekretariāta vai KIN lēmumu par šādu piekļuves liegšanu iesniedzami Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam, savukārt ierēdņu un citu darbinieku iebildumi – ģenerālsekretāram.

10. pants

Iepazīšanās ar konfidencialu informāciju vai tās sagatavošana drošajās telpās

1. Jebkurai personai, kura vēlas iepazīties ar konfidencialu informāciju vai sagatavot to drošības zonā, ir pienākums iepriekš paziņot savu vārdu un uzvārdu KIN. KIN pārbauda minētās personas identitāti, kura iesniedz pieteikumu, un pārliecinās, vai šai personai ir atļauts iepazīties ar konfidencialu informāciju vai sagatavot konfidencialu informāciju saskaņā ar noteikumiem, kas minēti 3. panta 3. līdz 7. punktā, 4. panta 1. punktā vai 5. panta 3., 4. un 5. punktā;
2. Jebkura persona, kura saskaņā ar 3. panta 3. un 7. punktu drošajā lasītavā vēlas iepazīties ar konfidencialu informāciju, kas klasificēta līmenī RESTREINT UE/EU RESTRICTED vai tai līdzvērtīgu informāciju un citu konfidencialu informāciju, iepriekš paziņo savu vārdu un uzvārdu Parlamenta struktūru/pilnvaroto personu sekretariātu atbildīgajiem dienestiem vai KIN.
3. Izņemot ārkārtas apstākļus (piemēram, saņemti daudzi lūgumi iepazīties ar informāciju īsā laikā), atrasties drošajās telpās un iepazīties ar konfidencialo informāciju drīkst tikai viena persona, turklāt Parlamenta struktūras/pilnvarotās personas sekretariāta amatpersonas vai KIN amatpersonas klātbūtnē.
4. Kamēr notiek iepazīšanās ar konfidencialo informāciju, nedrīkst ne sazināties ar ārpusauli (aizliegta telefona vai citu saziņas tehnoloģijas ierīču lietošana), ne arī norakstīt, kopēt vai fotografēt minēto informāciju.
5. Pirms dot atļauju pamest drošo lasītavu, Parlamenta struktūras/pilnvarotās personas sekretariāta amatpersona vai KIN amatpersona pārliecinās, vai tā konfidencialā informācija, ar kuru notika iepazīšanās, atrodas savā vietā, ir neskarta un pilnīga.
6. Ja minētie noteikumi tiek pārkāpti, attiecīgā gadījumā Parlamenta struktūras/pilnvarotās personas sekretariāta amatpersona vai KIN amatpersona informē ģenerālsekretāru, kurš gadījumā, ja pārkāpumus ir veicis Eiropas Parlamenta deputāts, šo informāciju nodod Parlamenta priekšsēdētājam.

11. pants

Obligātie standarti attiecībā uz iepazīšanos ar konfidencialu informāciju sanāksmē aiz slēgtām durvīm, kas notiek ārpus drošajām telpām

1. Ar informāciju, kas klasificēta līmenī RESTREINT UE/EU RESTRICTED, vai tai līdzvērtīgu informāciju un citu konfidencialu informāciju Parlamenta komitejas vai citas Eiropas Parlamenta politiskās un administratīvās struktūras var iepazīties arī sanāksmē aiz slēgtām durvīm, kas notiek ārpus drošajām telpām.

2. Šā panta 1. punktā minētajos apstākļos Parlamenta struktūras sekretariāts/pilnvarotā persona, kas atbild par sanāksmi, nodrošina, ka tiek ievēroti šādi nosacījumi:

- a) sanāksmes telpā drīkst ienākt tikai personas, kuras kompetentās komitejas vai struktūras vadītājs izraudzījies dalībai sanāksmē;
- b) visi dokumenti ir numurēti, tie tiek izdalīti sanāksmes sākumā un savākti tās beigās, par tiem netiek izdarītas nekādas piezīmes un tie netiek ne kopēti, ne fotografēti;
- c) sanāksmes protokolā nekādā veidā netiek pieminēts diskusiju saturs par attiecīgo informāciju; protokolā var reģistrēt vienīgi attiecīgo lēmumu, ja tāds ir pieņemts;
- d) uz konfidenciālu informāciju, kas saņēmējiem Eiropas Parlamentā sniegta mutiski, attiecas rakstiskā veidā sniegtai konfidenciālai informācijai līdzvērtīgs aizsardzības līmenis;
- e) sanāksmju telpās netiek glabāti nekādi papildu dokumentu krājumi;
- f) sanāksmes sākumā tās dalībniekiem un tulkiem izsniedz tikai nepieciešamo dokumentu kopiju skaitu;
- g) sanāksmes vadītājs sanāksmes sākumā skaidri norāda dokumentu klasifikācijas/marķējuma statusu;
- h) dalībnieki neiznes dokumentus no sanāksmes telpas;
- i) Parlamenta struktūras/pilnvarotās personas sekretariāta pārstāvis pēc sanāksmes savāc un saskaita visas izsniegtās dokumentu kopijas; un
- j) sanāksmes telpā, kurā iepazīstas ar konfidenciālu informāciju vai apspriež to, netiek ienesties nekādas elektronisko sakaru ierīces vai citas elektroniskas ierīces.

3. Ja saskaņā ar Pamat nolīguma 2. pielikuma 3.2.2. punktā un Iestāžu nolīguma 6. panta 5. punktā paredzētajiem izņēmumiem informāciju, kas klasificēta līmenī CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, vai tai līdzvērtīgu informāciju apspriež sanāksmē aiz slēgtām durvīm, Parlamenta struktūras/pilnvarotās personas, kas atbild par sanāksmi, sekretariāts papildus tam, ka tiek nodrošināta atbilstība 2. punkta noteikumiem, nodrošina arī to, ka personas, kuras izraudzītas piedalīties sanāksmē, atbilst 3. panta 4. un 7. punkta prasībām.

4. Šā panta 3. punktā paredzētajā gadījumā KIN Parlamenta struktūras/pilnvarotās personas, kas atbild par sanāksmi aiz slēgtām durvīm, sekretariāts izsniedz apspriešanai nepieciešamo dokumentu kopiju skaitu, kuras pēc sanāksmes nodod atpakaļ KIN.

12. pants

Konfidenciālas informācijas arhivēšana

1. Drošības zonā nodrošina telpas drošai informācijas arhivēšanai. Par drošo arhīvu pārvaldību ir atbildīgs KIN, rīkojoties saskaņā ar arhivēšanas standarta kritērijiem.

2. Klasificētu informāciju, ko galīgi deponē KIN, un informāciju, kas klasificēta līmenī RESTREINT UE/EU RESTRICTED, vai tai līdzvērtīgu informāciju, ko deponē Parlamenta struktūras sekretariātā/pilnvarotās personas, nodod drošā arhīvā drošības zonā sešu mēnešu laikā pēc tam, kad ar to pēdējo reizi notikusi iepazīšanās, un, vēlākais, vienu gadu pēc tam, kad tā tikusi deponēta. Citu konfidenciālu informāciju, kas netiek deponēta KIN, arhivē attiecīgie Parlamenta struktūras/pilnvarotās personas sekretariāti saskaņā ar vispārējiem noteikumiem par dokumentu pārvaldību.

3. Ar drošā arhīvā glabātu konfidencialu informāciju var iepazīties, ievērojot šādus nosacījumus:
 - a) ar informāciju var iepazīties tikai tās personas, kuru vārds un uzvārds, veicamais pienākums vai amats minēts dokumentā, kas sastādīts konfidencialas informācijas deponēšanas brīdī;
 - b) pieteikumu par iepazīšanos ar konfidencialu informāciju iesniedz KIN, kas nodrošina attiecīgā dokumenta pārvietošanu uz drošo lasītavu; un
 - c) piemēro visas 10. pantā noteiktās procedūras un nosacījumus attiecībā uz iepazīšanos ar konfidencialu informāciju.

13. pants

Konfidencialas informācijas klasifikācijas līmeņa samazināšana, deklasificēšana un marķējuma noņemšana

1. Konfidencialas informācijas klasifikācijas līmeni var samazināt, šo informāciju deklasificēt vai marķējumu noņemt tikai ar sagatavotāja piekrišanu un – vajadzības gadījumā – pēc apspriešanās ar citām ieinteresētajām pusēm.
2. Klasifikācijas līmeņa samazināšanu vai deklasificēšanu apstiprina rakstiski. Sagatavotājs atbild par izmaiņu paziņošanu adresātiem un tie, savukārt, atbild par izmaiņu paziņošanu citiem tālākajiem adresātiem, kuriem tie ir nosūtījuši vai nokopējuši dokumentu. Ja iespējams, sagatavotāji uz klasificētiem dokumentiem norāda datumu, laika posmu vai notikumu, pēc kuriem to klasifikācijas līmeni var samazināt vai informāciju deklasificēt. Pretējā gadījumā tie dokumentus pārskata, vēlākais, ik pēc pieciem gadiem, lai pārliecinātos, ka sākotnējā klasifikācija vēl arvien ir nepieciešama.
3. Drošos arhīvos glabātu konfidencialu informāciju savlaicīgi pārbauda, taču ne vēlāk kā 25 gadus pēc sagatavošanas dienas, lai noteiktu, vai tās klasifikācijas līmenis būtu jāsamazina, šī informācija deklasificējama vai tās marķējums jānoņem. Šādas informācijas pārbaude un publicēšana notiek saskaņā ar noteikumiem 1983. gada 1. februāra Padomes Regulā (EEK, Euratom) Nr. 354/83 par Eiropas Ekonomikas kopienas un Eiropas Atomenerģijas kopienas vēsturisko arhīva materiālu nodošanu atklātībai ⁽¹⁾. Deklasificēšanu veic klasificētās informācijas sagatavotājs vai dienests, kurš par to atbildīgs saskaņā ar I pielikuma 1. daļas 10. pantu.
4. Iepriekš drošā arhīvā turētu klasificētu informāciju pēc deklasificēšanas nodod Eiropas Parlamenta vēstures arhīvam pastāvīgai glabāšanai un turpmākai rīcībai saskaņā ar piemērojamajiem noteikumiem.
5. Pēc marķējuma noņemšanas uz informāciju, kas iepriekš bija klasificēta kā cita konfidenciala informācija, attiecas Eiropas Parlamenta noteikumi par dokumentu pārvaldību.

14. pants

Drošības pārkāpumi attiecībā uz konfidencialu informāciju, tās zudums vai apdraudēšana

1. Ja pieļauti konfidencialitātes pārkāpumi kopumā un jo īpaši šā lēmuma pārkāpumi, attiecībā uz Eiropas Parlamenta deputātiem piemēro attiecīgos noteikumus par sodiem, kas paredzēti Eiropas Parlamenta Reglamentā.
2. Ja pārkāpumus izdarījis kāds no Eiropas Parlamenta darbiniekiem, piemēro procedūras un sodus, kuri paredzēti attiecīgi Civildienesta noteikumos un Eiropas Kopienų pārejo darbinieku nodarbināšanas kārtībā, kas noteikta ar Regulu (EEK, Euratom, EOTK) Nr. 259/68 ⁽²⁾ ("Civildienesta noteikumi").

⁽¹⁾ OVL 43, 15.2.1983., 1. lpp.

⁽²⁾ OVL 56, 4.3.1968., 1. lpp.

3. Priekšsēdētājs un/vai ģenerālsēkretārs attiecīgā situācijā organizē jebkādu nepieciešamo izmeklēšanu gadījumos, ja noticis pārkāpums, kā minēts drošības paziņojumā Nr. 6.

4. Ja konfidenciālu informāciju Eiropas Parlamentam nosūtījusi Savienības iestāde vai dalībvalsts, attiecīgā gadījumā priekšsēdētājs un/vai ģenerālsēkretārs informē šo Savienības iestādi vai attiecīgo dalībvalsti par jebkuru notikušu vai iespējamu klasificētas informācijas zaudēšanas vai apdraudējuma gadījumu, izmeklēšanas rezultātiem un veiktajiem pasākumiem, lai nepieļautu šādu gadījumu atkārtošanos.

15. pants

Šā lēmuma un īstenošanas noteikumu pielāgošana un gada pārskats par šā lēmuma piemērošanu

1. Ģenerālsēkretārs ierosina vajadzīgos pielāgojumus šajā lēmumā un pielikumos, ar kuriem to īsteno, un nosūta šos priekšlikumus Prezidijam lēmuma pieņemšanai.
2. Ģenerālsēkretārs ir atbildīgs par to, kā Eiropas Parlamenta dienesti īsteno šo lēmumu un saskaņā ar šajā lēmumā noteiktajiem principiem viņš sniedz apstrādes norādījumus par jautājumiem, uz kuriem attiecas IDPS.
3. Ģenerālsēkretārs iesniedz Prezidijam gada ziņojumu par šā lēmuma piemērošanu.

16. pants

Pārejas un nobeiguma noteikumi

1. Neklasificēta informācija, kas jau atrodas KIN vai jebkurā citā Eiropas Parlamenta arhīvā, un kas ir atzīta par konfidenciālu un ir datēta ar laiku pirms 2014. gada 1. aprīlis, šā lēmuma nolūkiem tiek uzskatīta par "citu konfidenciālu informāciju". Tās sagatavotājs jebkurā laikā var pārskatīt tās konfidencialitātes līmeni.
2. Atkāpjoties no šā lēmuma 5. panta 1. punkta a) apakšpunkta un no 8. panta 1. punkta uz divpadsmit mēnešu laika posmu no 2014. gada 1. aprīlis informāciju, ko sniegusi Padome saskaņā ar Iestāžu nolīgumu, un kas klasificēta līmenī RESTREINT UE/EU RESTRICTED, vai tai līdzvērtīgu informāciju deponē, reģistrē un uzglabā KIN. Ar šādu informāciju var iepazīties saskaņā ar Iestāžu nolīguma 4. panta 2. punkta a) un c) apakšpunktu un 5. panta 4. punktu.
3. Prezidija 2011. gada 6. jūnija Lēmums par noteikumiem par rīcību ar konfidenciālu informāciju Eiropas Parlamentā tiek atcelts.

17. pants

Stāšanās spēkā

Šis lēmums stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

I PIELIKUMS

1. daļa

DROŠĪBAS PAMATPRINCIPI UN OBLIGĀTIE STANDARTI KONFIDENCIĀLAS INFORMĀCIJAS AIZSARDZĪBAI**1. IEVADS**

Ar šiem noteikumiem nosaka drošības pamatprincipus un minimālos drošības standartus konfidenciālas informācijas aizsardzībai, kuri jāievēro Eiropas Parlamentam visās tā darba vietās, tostarp visiem klasificētas informācijas un "citas konfidenciālas informācijas" saņēmējiem, lai aizsargātu drošību un visas attiecīgās personas būtu pārliecinātas, ka ir izstrādāts vienots aizsardzības standarts. Šos noteikumus papildina ar drošības paziņojumiem, kas ietverti II pielikumā, un citiem noteikumiem, kas reglamentē to, kā konfidenciālu informāciju apstrādā Parlamenta komitejas un citas Parlamenta struktūras / pilnvarotās personas.

2. PAMATPRINCIPI

Eiropas Parlamenta drošības politika ir tā vispārējās iekšējās pārvaldības politikas neatņemama sastāvdaļa un tādējādi balstās uz principiem, kas reglamentē tā vispārējo politiku. Šie principi ir likumība, pārredzamība, atbildība un subsidiaritāte un samērīgums.

Likumība nozīmē nepieciešamību stingri ievērot tiesisko regulējumu drošības funkciju veikšanā un nepieciešamību ievērot piemērojamās tiesiskās prasības. Turklāt arī atbildībai drošības jomā jāpamatojas uz atbilstīgām tiesību normām. Civildienesta noteikumus piemēro pilnībā, jo īpaši to 17. pantu par prasību darbiniekiem atturēties no neatļautas amata pienākumu veikšanai saņemtās informācijas izpaušanas un VI sadaļu par disciplinārsodiem. Visbeidzot, tas nozīmē arī to, ka attiecībā uz Eiropas Parlamentā pieļautiem drošības pārkāpumiem rīkojas veidā, kas atbilst Reglamentam un tā politikai disciplināro pasākumu jomā.

Pārredzamība paredz skaidrību attiecībā uz visiem drošības noteikumiem un nosacījumiem, lai tādējādi nodrošinātu līdzsvaru starp dažādiem dienestiem un dažādām jomām (fiziskā drošība salīdzinājumā ar informācijas aizsardzību u. c.), gan arī konsekventa un strukturēta drošības izpratnes politika. Turklāt nepieciešamas precīzas rakstiskas pamatnostādnes drošības pasākumu īstenošanai.

Atbildība nozīmē to, ka skaidri jānosaka pienākumi drošības jomā. Turklāt tā nozīmē arī to, ka ir nepieciešams regulāri pārbaudīt šo pienākumu pareizu izpildi.

Subsidiaritāte nozīmē to, ka drošība jāorganizē iespējami zemākā līmenī un pēc iespējas ciešākā saiknē ar Eiropas Parlamenta ģenerāldirektorātiem un dienestiem. Samērīgums nozīmē to, ka drošības darbībās jāiekļauj tikai tas, kas patiešām ir nepieciešams un ka drošības pasākumiem jābūt samērīgiem ar aizsargājamām interesēm un faktiskiem vai iespējamiem draudiem šīm interesēm, lai aizsargātu tās veidā, kas izraisa vismazāko iespējamo traucējumu.

3. INFORMĀCIJAS DROŠĪBAS PAMATI

Efektīvas informācijas drošības pamati ir:

- a) pienācīgas komunikāciju un informācijas sistēmas (KIS), par kurām atbild drošības iestāde.
- b) Eiropas Parlamentā – Informācijas aizsardzības iestāde (kā noteikts drošības paziņojumā Nr. 1), kas atbild par sadarbību ar attiecīgo drošības iestādi, lai sniegtu informāciju un konsultācijas par tehnisku apdraudējumu komunikāciju un informācijas sistēmām (KIS) un veidiem, kā pret šo apdraudējumu aizsargāties;
- c) cieša sadarbība starp Eiropas Parlamenta atbildīgajiem dienestiem un citu Savienības iestāžu drošības dienestiem;

4. INFORMĀCIJAS DROŠĪBAS PRINCIPI

4.1. Mērķi

Galvenie informācijas drošības mērķi ir šādi:

- a) aizsargāt klasificētu informāciju un citu konfidencialu informāciju no spiegošanas, apdraudējuma vai neatļautas atklāšanas;
- b) aizsargāt klasificētu informāciju, ko apstrādā komunikāciju un informācijas sistēmās un tīklos, no draudiem tās konfidencialitātei, integritātei un pieejamībai;
- c) aizsargāt Eiropas Parlamenta telpas, kurās glabā klasificētu informāciju, no sabotāžas un ar nodomu nodarīta kaitējuma;
- d) drošības kļūdas gadījumā izvērtēt nodarīto kaitējumu, ierobežot tās sekas un veikt izmeklēšanu par drošības jautājumiem un pieņemt visus nepieciešamos pasākumus stāvokļa uzlabošanai.

4.2. Klasificēšana

4.2.1. Attiecībā uz konfidencialitāti nepieciešama rūpība un pieredze, izvēloties informāciju un materiālu, kas ir jāaizsargā, kā arī izvērtējot tiem piemērojamo aizsardzības pakāpi. Ir būtiski, lai aizsardzības pakāpe atbilstu konkrētās aizsargājamās informācijas vai materiāla jutībai drošības aspektā. Lai nodrošinātu raitu informācijas plūsmu, izvairās no pārlieku augstas vai pārlieku zemas klasifikācijas pakāpes piešķiršanas.

4.2.2. Klasifikācijas sistēma ir instruments, ar ko īstenot šajā nodaļā minētos principus. Līdzīgu klasifikācijas sistēmu ievēro, plānojot un organizējot veidus, lai apkarotu spiegošanu, sabotāžu, terorismu un citus apdraudējumus un lai nodrošinātu maksimālu aizsardzību vissvarīgākajām telpām, kurās atrodas klasificēta informācija, un visjutīgākajām t vietām minētajās telpās;

4.2.3. Par attiecīgās informācijas klasificēšanu ir atbildīgs vienīgi tās sagatavotājs.

4.2.4. Klasifikācijas līmeni var pamatot tikai ar attiecīgās informācijas saturu.

4.2.5. Ja vairākas informācijas vienības tiek grupētas kopā, to klasifikācijas līmenis ir vismaz tikpat augsts kā visaugstākais vienam no tās atsevišķām daļām individuāli piešķirtais klasifikācijas līmenis. Tomēr grupētai informācijai var piešķirt augstāku klasifikāciju kā tās sastāvdaļām.

4.2.6. Klasifikāciju piešķir tikai tad, kad tas ir nepieciešams, un tikai uz nepieciešamo laiku.

4.3. Drošības pasākumu mērķi

Drošības pasākumi:

- a) attiecas uz visām personām, kurām ir piekļuve klasificētai informācijai, klasificētas informācijas nesējiem un "citai konfidencialai informācijai", kā arī visām telpām, kurās atrodas šāda informācija, un svarīgām iekārtām;
- b) ir izveidoti tā, lai identificētu personas, kuru stāvoklis (attiecībā uz pieeju, saistību vai citādi) var apdraudēt šādas informācijas drošību un svarīgas iekārtas, kas satur šādu informāciju un kas paredzētas to izslēgšanai vai iznīcināšanai;

- c) liedz jebkurai personai, kurai nav vajadzīgās atļaujas, piekļūt šādai informācijai vai iekārtām, kas to satur;
- d) nodrošina to, ka šādu informāciju izplata, vienīgi pamatojoties uz principu "vajadzība pēc informācijas", kas ir visu drošības aspektu pamatā;
- e) nodrošina visas klasificētas vai neklasificētas konfidencialas informācijas integritāti (piemēram, nepieļaujot bojāšanu, neatļautu izmaiņu veikšanu vai neatļautu izdzēšanu) un pieejamību (tiem, kam tā ir nepieciešama un atļauta), jo īpaši attiecībā uz tādu informāciju, ko uzglabā, apstrādā vai pārsūta elektromagnētiskā formā.

5. KOPĒJIE OBLIGĀTIE STANDARTI

Eiropas Parlaments nodrošina to, ka kopējos obligātos drošības standartus ievēro visi klasificētas informācijas saņēmēji iestādē un tās kompetencēs esošās struktūrvienībās, piemēram, visi dienesti un līgumdarbinieki, lai šo informāciju var nodot ar pārliecību, ka to apstrādās ar pienācīgu rūpību. Šādi obligātie standarti paredz kritērijus drošības pielāgšanas izstrādāšanai Eiropas Parlamenta ierēdņiem un citiem Parlamenta darbiniekiem, kuri strādā politiskajās grupās, un procedūras konfidencialas informācijas aizsardzībai.

Eiropas Parlaments ļauj piekļūt šai informācijai trešajām personām tikai tad, ja tās nodrošina, ka šīs informācijas apstrādes laikā tiek ievēroti tādi noteikumi, kas ir vismaz tikpat stingri kā šie kopējie obligātie standarti.

Šādus kopējos obligātos standartus piemēro arī tad, kad Parlaments ar līgumu vai dotāciju nolīgumu rūpniecības vai citām struktūrām uztic uzdevumus, kuru veikšanai nepieciešama konfidenciala informācija.

6. DROŠĪBA ATTIECĪBĀ UZ EIROPAS PARLAMENTA IERĒDŅIEM UN CITIEM PARLAMENTA DARBINIEKIEM, KURI STRĀDĀ POLITISKAJĀS GRUPĀS

6.1. *Drošības instrukcijas attiecībā uz Eiropas Parlamenta ierēdņiem un citiem Parlamenta darbiniekiem, kuri strādā politiskajās grupās*

Eiropas Parlamenta ierēdņus un citus Parlamenta darbiniekus, kuri strādā politiskajās grupās un ieņem amatus, kur tiem var būt piekļuve klasificētai informācijai, stājoties amatā un pēc regulāriem starplaikiem, rūpīgi instruē par nepieciešamību ievērot drošību un tās nodrošināšanas procedūras. Šādām personām prasa rakstiski apstiprināt, ka tās ir izlasījušas un pilnīgi saprot piemērojamos drošības noteikumus.

6.2. *Vadītāju atbildība*

Vadītāju pienākumos jāietilpst apzināt tos sev pakļautos darbiniekus, kuri ir iesaistīti darbā ar klasificētu informāciju vai kuriem ir piekļuve drošām komunikāciju vai informācijas sistēmām, kā arī reģistrēt un paziņot jebkurus starpgadījumus vai acīmredzamus trūkumus, kas varētu ietekmēt drošību.

6.3. *Eiropas Parlamenta ierēdņu un citu Parlamenta darbinieku, kuri strādā politiskajās grupās, drošības statuss*

Izveido procedūras, lai nodrošinātu to, ka, uzzinot negatīvu informāciju par Eiropas Parlamenta ierēdņiem vai citu Parlamenta darbinieku, kas strādā kādā politiskajā grupā, nosaka, vai šī indivīda darbs ir saistīts ar klasificētu informāciju un vai viņam ir piekļuve drošām komunikāciju vai informācijas sistēmām, par ko informē Eiropas Parlamenta attiecīgo dienestu. Ja kompetenta valsts drošības iestāde norāda, ka šāds indivīds apdraud drošību, to atceļ no tādiem darbiem vai liedz pildīt uzdevumus, kuros tas var apdraudēt drošību.

7. FIZISKĀ DROŠĪBA

Fiziskā drošība ir fiziski un tehniski aizsardzības pasākumi, lai novērstu neatļautu piekļuvi klasificētai informācijai.

7.1. *Vajadzība pēc aizsardzības*

Klasificētas informācijas aizsardzības nodrošināšanai piemēroto fiziskās drošības pasākumu pakāpe ir samērīga ar uzglabātās informācijas un materiāla klasifikāciju, apjomu un apdraudējumu. Visi klasificētas informācijas turētāji ievēro vienotu praksi attiecībā uz šīs informācijas klasifikāciju, kā arī kopējus aizsardzības standartus attiecībā uz informācijas un materiāla, kam nepieciešama aizsardzība, glabāšanu, nosūtīšanu un iznīcināšanu.

7.2. *Pārbaudes*

Pirms atstāt bez uzraudzības zonas, kurās atrodas klasificēta informācija, atbildīgās personas nodrošina, ka tā tiek droši uzglabāta un darbojas visas drošības ierīces (slēdzenes, apsardzes sistēmas u. c.). Papildu neatkarīgu pārbaudi veic pēc darba dienas beigām.

7.3. *Ēku drošība*

Ēkas, kurās atrodas klasificēta informācija vai drošas komunikāciju un informācijas sistēmas, aizsargā pret neatļautu piekļuvi.

Klasificētas informācijas aizsardzības pasākumi, piemēram, logu aizrestošana, durvju slēdzenes, durvju apsardze, automatizētas piekļūšanas kontroles sistēmas, drošības pārbaudes un patruļas, signalizācijas sistēmas, iekļūšanas noteikšanas sistēmas un sargsuņi, ir atkarīgi no:

- a) aizsargājamās informācijas un materiāla klasifikācijas, apjoma un izvietojuma ēkā;
- b) minētās informācijas un attiecīgā materiāla drošības konteineru kvalitātes un
- c) ēkas fiziskajām īpašībām un novietojuma.

Komunikāciju un informācijas sistēmu aizsardzības pasākumi ir atkarīgi no to vērtības un iespējamā kaitējuma, kāds varētu rasties drošības neievērošanas dēļ, no ēkas, kurā atrodas šī sistēma, fiziskajām īpašībām un novietojuma, kā arī no sistēmas novietojuma pašā ēkā.

7.4. *Ārkārtas pasākumu plāni*

Iepriekš sagatavo sīki izstrādātus plānus klasificētas informācijas aizsardzībai ārkārtas situācijas gadījumā.

8. DROŠĪBAS APZĪMĒJUMI, MARĶĒJUMS, PIEŠĶIRŠANA UN KLASIFIKĀCIJAS PĀRVALDĪBA

8.1. *Drošības apzīmējumi*

Atļauti ir tikai šā lēmuma 2. panta d) punktā minētie klasifikācijas veidi.

Lai ierobežotu klasifikācijas derīgumu (klasificētai informācijai, paredzot automatisku klasifikācijas līmeņa samazināšanu vai deklasificēšanu), var izmantot norunātus drošības apzīmējumus, par kuriem panākta vienošanās.

Drošības apzīmējumus izmanto tikai kopā ar klasifikāciju.

Drošības apzīmējumus papildus regulē drošības paziņojumā Nr. 2 un nosaka apstrādes instrukcijās.

8.2. *Marķējums*

Marķējumu izmanto, lai norādītu uz iepriekš noteiktiem specifiskiem norādījumiem par konfidencialu informācijas apstrādi. Ar marķējumu var arī norādīt jomu, uz ko attiecas dokumenti, īpašu izplatīšanas veidu, pamatojoties uz vajadzību pēc informācijas, vai (neklasificētai informācijai) – ierobežojuma beigas.

Marķēšana nav klasificēšana, un to nelieto klasifikācijas aizstāšanai.

Marķējumu papildus regulē drošības paziņojumā Nr. 2 un nosaka apstrādes instrukcijās.

8.3. *Klasifikācijas piešķiršana un drošības apzīmējumi*

Klasifikāciju, drošības apzīmējumus un marķējumus piešķir saskaņā ar drošības paziņojuma Nr. 2 E nodaļu un apstrādes instrukcijām.

8.4. *Klasificēšanas pārvaldība*

8.4.1. *Vispārējs pārskats*

Informāciju klasificē tikai tad, kad tas ir nepieciešams. Klasifikācija ir skaidra un pareizi norādīta, un to piemēro tikai tik ilgi, kamēr informācijai nepieciešama aizsardzība.

Par informācijas klasificēšanu un tās tālāku klasifikācijas līmeņa samazināšanu vai deklasificēšanu ir atbildīgs vienīgi tās sagatavotājs.

Eiropas Parlamenta ierēdņi klasificē, samazina klasifikācijas līmeni vai deklasificē informāciju pēc ģenerālsekretāra norādījuma vai ja tiem deleģēts šāds uzdevums.

Sīki izstrādātas procedūras rīcībai ar klasificētiem dokumentiem veido tā, lai nodrošinātu, ka šiem dokumentiem piemēro aizsardzību, kas atbilst tajos ietvertajai informācijai.

Personu skaitu, kurām ir atļauts izstrādāt informāciju, kas klasificēta līmenī TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, pēc iespējas ierobežo un viņu vārdus ieraksta KIN sagatavotā sarakstā.

8.4.2. *Klasifikācijas piemērošana*

Dokumenta klasifikāciju nosaka pēc dokumenta satura jutības pakāpes saskaņā ar 2. panta d) punktā doto definīciju. Svarīgi, lai klasifikāciju piešķirtu pareizi un iespējami maz.

Vēstules vai piezīmes klasifikācija ar pielikumu ir tikpat augsta, kā tai pievienoto dokumentu visaugstākā klasifikācija. Sagatavotājs skaidri norāda, kāds klasifikācijas līmenis vēstulei vai piezīmei būtu piešķirams, kad tās atdala no pievienotajiem dokumentiem,

Tāda dokumenta sagatavotājs, kuram tiks piešķirta klasifikācija, ievēro iepriekš izklāstītos noteikumus un ierobežo jebkuru tendenci piešķirt augstāku vai zemāku klasifikāciju.

Atsevišķām konkrēta dokumenta lappusēm, daļām, iedaļām, pielikumiem un papildinājumiem var būt nepieciešama atšķirīga klasifikācija, un tos atbilstoši klasificē. Visa dokumenta klasifikācija atbilst tai, kāda piešķirta tā visaugstāk klasificētajai daļai.

9. PĀRBAUDES

Eiropas Parlamenta Drošības un riska novērtēšanas direktorāts periodiski pārbauda klasificētas informācijas aizsardzībai paredzētos drošības pasākumus, un šā uzdevuma veikšanai tas var lūgt Komisijas vai Padomes drošības iestāžu palīdzību.

Kā daļu no visu pušu ierosināta un apstiprināta procesa Savienības iestāžu drošības iestādes un kompetentie dienesti var veikt salīdzinošu novērtēšanu par drošības pasākumiem tās klasificētās informācijas aizsardzībai, kuras apmaiņa notiek saskaņā ar attiecīgajiem iestāžu nolīgumiem.

10. DEKLASIFICĒŠANAS UN MARĶĒJUMA NOŅEMŠANAS PROCEDŪRAS

10.1. KIN izvērtē tā reģistrā esošo konfidenciālo informāciju un lūdz dokumenta sagatavotāja piekrišanu deklasificēšanai vai marķējuma noņemšanai ne vēlāk kā 25. gadā pēc dokumenta sagatavošanas. Dokumentus, kuru klasifikācijas pakāpe nav atcelta vai marķējums nav noņemts jau pirmajā pārbaudē, pārbauda regulāri un vismaz reizi piecos gados. Marķējuma noņemšanas process var attiekties ne tikai uz dokumentiem, kuri jau atrodas drošos arhīvos drošības zonā un ir attiecīgi klasificēti, bet arī uz citu konfidenciālu informāciju, kas atrodas vai nu Parlamenta struktūras / pilnvarotās personas, vai dienestā, kas atbild par Parlamenta vēstures arhīvu.

10.2. Lēmumu par dokumenta deklasificēšanu vai marķējuma noņemšanu parasti pieņem tā sagatavotājs vai, izņēmuma kārtā, sadarbībā ar Parlamenta struktūru / pilnvaroto personu, kas ir šādas informācijas turētājs, un to veic, pirms informāciju, ko dokuments satur, nodod Parlamenta vēstures arhīvu attiecīgajam dienestam. Klasificētu informāciju var deklasificēt vai tai var noņemt marķējumu tikai ar tās sagatavotāja iepriekšēju rakstisku piekrišanu. "Citas konfidenciālas informācijas" gadījumā par marķējuma noņemšanu lemj tās Parlamenta struktūras / pilnvarotās personas sekretariāts, kas ir šādas informācijas turētājs, turklāt sadarbībā ar dokumenta sagatavotāju.

10.3. Sagatavotāja vārdā KIN atbild par dokumentam izdarīto klasifikācijas vai marķējuma izmaiņu paziņošanu adresātiem; savukārt tie atbild par izmaiņu paziņošanu citiem tālākajiem adresātiem, kuriem tie ir nosūtījuši vai nokopējuši dokumentu.

10.4. Deklasificēšana neskar drošības apzīmējumus vai marķējumus, kas var būt norādīti uz dokumenta.

10.5. Deklasificēšanas gadījumā svītro sākotnējo klasifikāciju, kas ir norādīta katras lappuses augšā un apakšā. Uz dokumenta pirmās lapas (titullapas) uzliek zīmogu un papildina ar KIN norādi. Demarķēšanas gadījumā svītro sākotnējo marķējumu, kas ir norādīts katras lappuses augšā un apakšā.

10.6. Deklasificēta vai demarķēta dokumenta tekstu pievieno elektroniskajai tematiskajai nodaļai vai atbilstīgajai sistēmai, kurā šis dokuments ir reģistrēts.

10.7. Attiecībā uz dokumentiem, kuriem saistībā ar personas privātumu vai privātas vai juridiskas personas komerciālām interesēm paredzēts izņēmums, un attiecībā uz jutīgiem dokumentiem piemēro Regulas (EEK, Euratom) Nr. 354/83 2. panta noteikumus.

10.8. Papildus 10.1. līdz 10.7. apakšpunkta noteikumiem:

- a) pirms uzsākt trešo pušu dokumentu deklasificēšanu vai demarķēšanu, KIN apspriežas ar attiecīgo trešo pusi;
- b) attiecībā uz izņēmumiem, kas saistās ar privātumu un indivīda neaizskaramību, deklasificēšanā vai demarķēšanā jo īpaši ņem vērā attiecīgās personas piekrišanu, vai, attiecīgā gadījumā, nespēju noteikt attiecīgo personu;
- c) attiecībā uz izņēmumu, kas saistās ar kādas fiziskas vai juridiskas personas komerciālām interesēm, informāciju par attiecīgo personu var darīt zināmu, publicējot to *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un termiņš iespējamiem apsvērumiem būtu četras nedēļas pēc publicēšanas dienas.

2. daļa

DROŠĪBAS PIELAIDES IZSNIEGŠANAS PROCEDŪRA

11. DROŠĪBAS PIELAIDES IZSNIEGŠANAS PROCEDŪRA EIROPAS PARLAMENTA DEPUTĀTIEM

11.1. Lai varētu piekļūt informācijai, kas klasificēta līmenī CONFIDENTIEL UE / EU CONFIDENTIAL, vai tai līdzvērtīgai informācijai Eiropas Parlamenta deputātiem ir jābūt piešķirtai atļaujai vai nu saskaņā ar procedūru, kas minēta šī pielikuma 11. 3. un 11.4. punktā, vai pamatojoties uz oficiālu deklarāciju par informācijas neizpaušanu saskaņā ar šā lēmuma 3. panta 4. punktu.

11.2. Lai piekļūtu informācijai, kas klasificēta līmenī TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET vai SECRET UE/EU SECRET, vai tai līdzvērtīgai informācijai, Eiropas Parlamenta deputātiem jābūt piešķirtai atļaujai saskaņā ar procedūru, kas minēta 11.3. un 11.14. punktā.

11.3. Atļauju piešķir tikai tiem Eiropas Parlamenta deputātiem, kuri izturējuši dalībvalstu kompetento iestāžu veiktu drošības pārbaudi saskaņā ar procedūru, kas minēta 11.9. līdz 11.14. punktā. Par atļaujas piešķiršanu deputātiem atbild priekšsēdētājs.

11.4. Priekšsēdētājs var piešķirt rakstisku atļauju pēc dalībvalstu kompetento iestāžu atzinuma saņemšanas, pamatojoties uz drošības pārbaudi, kura ir veikta saskaņā ar 11.8. līdz 11.13. punktu.

11.5. Eiropas Parlamenta Drošības un riska novērtēšanas direktorāts uzglabā aktualizētu visu to Eiropas Parlamenta deputātu sarakstu, kuriem ir piešķirta atļauja, tostarp pagaidu atļauja saskaņā ar 11.15. punktu.

11.6. Atļauja ir derīga piecus gadus vai ne ilgāk par to pienākumu termiņu, uz kuru pamata to piešķir (piemēro īsāko termiņu). To var pagarināt saskaņā ar 11.4. punktā noteikto procedūru.

11.7. Priekšsēdētājs atsauc atļauju, ja viņš uzskata, ka šādai atsaukšanai ir pamatoti iemesli. Ikviens lēmums atsaukt atļauju tiek darīts zināms attiecīgajam Eiropas Parlamenta deputātam, kurš pirms šā lēmuma stāšanās spēkā var lūgt, lai viņu uzklausu priekšsēdētājs un dalībvalsts kompetentā iestāde.

11.8. Drošības pārbaudi veic ar attiecīgā Eiropas Parlamenta deputāta palīdzību un pēc priekšsēdētāja pieprasījuma. Par pārbaudi ir atbildīga tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras valstspiederīgais ir attiecīgais deputāts.

11.9. Veicot pārbaudes procedūru, attiecīgajam Eiropas Parlamenta deputātam pieprasa aizpildīt personas informācijas veidlapu.

11.10. Pieprasījumā dalībvalsts kompetentajām iestādēm priekšsēdētājs norāda konkrētu klasificētas informācijas līmeni, ko darīs pieejamu attiecīgajam Eiropas Parlamenta deputātam, lai tās varētu veikt pārbaudes procedūru.

11.11. Uz visu drošības pārbaudes procedūru, ko veic dalībvalstu kompetentās iestādes, kā arī uz iegūtajiem rezultātiem attiecas atbilstīgās tiesību normas, kas ir spēkā attiecīgajā dalībvalstī, tostarp tiesību normas par pārsūdzēšanu.

11.12. Ja dalībvalsts kompetentās iestādes sniedz pozitīvu atzinumu, priekšsēdētājs var piešķirt attiecīgajam Eiropas Parlamenta deputātam atļauju.

11.13. Dalībvalsts kompetento iestāžu negatīvu atzinumu dara zināmu attiecīgajam Eiropas Parlamenta deputātam, kurš var lūgt, lai viņu uzklausa priekšsēdētājs. Ja priekšsēdētājs uzskata par nepieciešamu, viņš var lūgt dalībvalsts kompetentajām iestādēm veikt papildu pārbaudi. Ja negatīvu atzinumu apstiprina, atļauju nepiešķir.

11.14. Visi Eiropas Parlamenta deputāti, kuriem ir piešķirta atļauja saskaņā ar 11.3. punktu, atļaujas piešķiršanas laikā un turpmāk regulāri saņem visu nepieciešamās norādes par klasificētas informācijas aizsargāšanu un šādas aizsardzības nodrošināšanas līdzekļiem. Deputāti paraksta deklarāciju par minēto norāžu saņemšanu.

11.15. Izņēmuma gadījumā priekšsēdētājs pēc paziņojuma nosūtīšanas dalībvalsts kompetentajai iestādei un ar noteikumu, ka minētās kompetentās iestādes mēneša laikā nav saņemtā reakcija, var piešķirt Eiropas Parlamenta deputātam pagaidu atļauju uz laiku, kas nepārsniedz sešus mēnešus, līdz būs zināmi 11.11. punktā minētās pārbaudes rezultāti. Šādi piešķirtas pagaidu atļaujas nedod piekļuvi informācijai, kas klasificēta līmenī TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, vai tai līdzvērtīgai informācijai.

12. DROŠĪBAS PIELAIDES IZSNIEGŠANAS PROCEDŪRA EIROPAS PARLAMENTA IERĒDŅIEM UN CITIEM PARLAMENTA DARBINIEKIEM, KURI STRĀDĀ POLITISKAJĀS GRUPĀS

12.1. Klasificētai informācijai drīkst piekļūt tikai tie Eiropas Parlamenta ierēdņi un citi politiskajās grupās strādājoši Eiropas Parlamenta darbinieki, kuriem saistībā ar to pienākumiem vai darba prasībām ir nepieciešams zināt vai izmantot šādu informāciju.

12.2. Lai piekļūtu informācijai, kas klasificēta līmenī CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL vai TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, SECRET UE/EU SECRET vai līdzvērtīgai informācijai, Eiropas Parlamenta ierēdņiem un citiem politiskajās grupās strādājošiem Eiropas Parlamenta darbiniekiem jāsaņem atļauja atbilstoši 12.3. un 12.4. punktā minētajai procedūrai.

12.3. Atļauju piešķir tikai tām 12.1. punktā minētajām personām, kuras ir pārbaudījuši dalībvalsts kompetentā iestāde saskaņā ar 12.9. līdz 12.14. punktā minēto procedūru. Par atļaujas piešķiršanu Eiropas Parlamenta ierēdņiem un citiem Eiropas Parlamenta darbiniekiem, kuri strādā politiskajās grupās, atbild ģenerālsēkretārs.

12.4. Ģenerālsēkretārs var piešķirt rakstisku atļauju pēc tam, kad ir saņemts dalībvalstu kompetento iestāžu atzinums, pamatojoties uz drošības pārbaudi, kura ir veikta saskaņā ar 12.8. līdz 12.13. punktu.

12.5. Eiropas Parlamenta Drošības un riska novērtēšanas direktorāts uzglabā aktualizētu visu to amatu sarakstu, kuriem ir nepieciešama drošības pielaide, ko sniedz attiecīgie Eiropas Parlamenta dienesti, un visu to personu sarakstu, kurām ir piešķirta atļauja, tostarp pagaidu atļauja saskaņā ar 12.15. punktu.

12.6. Atļauja ir derīga piecus gadus vai ne ilgāk par to pienākumu termiņu, uz kuru pamata to piešķir (piemēro īsāko termiņu). To var pagarināt saskaņā ar šīs daļas 12.4. punktā noteikto procedūru.

12.7. Ģenerālsēkretārs atsauc atļauju, ja viņš uzskata, ka šādai atsauksanai ir pamatoti iemesli. Ikviens lēmums atsaukt atļauju tiek darīts zināms attiecīgajam Parlamenta ierēdnim vai citam Parlamenta darbiniekam, kurš strādā politiskajā grupā, un šis ierēdnis vai darbinieks pirms atsaukšanas stāšanās spēkā var lūgt, lai viņu uzklausu ģenerālsēkretārs un dalībvalsts kompetentā iestāde.

12.8. Drošības pārbaudi veic ar attiecīgā Parlamenta ierēdņa vai cita Parlamenta darbinieka, kurš strādā politiskajā grupā, palīdzību un pēc priekšsēdētāja pieprasījuma. Par pārbaudi ir atbildīga tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras valstspiederīgais ir attiecīgā persona. Ja to paredz valsts normatīvie akti, dalībvalsts kompetentās iestādes var veikt izmeklēšanu par ārvalstniekiem, kuri pieprasa piekļūšanu informācijai, kas klasificēta līmenī CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET vai TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET.

12.9. Veicot pārbaudes procedūru, attiecīgajam Eiropas Parlamenta ierēdnim vai citam Parlamenta darbiniekam, kurš strādā politiskajā grupā, pieprasa aizpildīt personas informācijas veidlapu.

12.10. Pieprasījumā dalībvalsts kompetentajām iestādēm ģenerālsēkretārs norāda konkrētu klasificētas informācijas līmeni, ko darīs pieejamu attiecīgajam Eiropas Parlamenta ierēdnim vai citam Parlamenta darbiniekam, kurš strādā politiskajā grupā, lai tās varētu veikt pārbaudes procedūru un sniegt atzinumu par to, kāda līmeņa atļauju šai personai var piešķirt.

12.11. Uz visu drošības pārbaudes procedūru, ko veic dalībvalstu kompetentās iestādes, kā arī uz iegūtajiem rezultātiem attiecas atbilstīgās tiesību normas, kas ir spēkā attiecīgajā dalībvalstī, tostarp tiesību normas par pārsūdzēšanu.

12.12. Ja dalībvalsts kompetentās iestādes sniedz pozitīvu atzinumu, priekšsēdētājs var piešķirt atļauju attiecīgajam Eiropas Parlamenta ierēdnim vai citam Parlamenta darbiniekam, kurš strādā politiskajā grupā.

12.13. Dalībvalsts kompetento iestāžu negatīvu atzinumu dara zināmu attiecīgajam Eiropas Parlamenta ierēdnim vai Parlamenta darbiniekam, kurš strādā politiskajā grupā, un šis ierēdnis vai darbinieks var lūgt, lai viņu uzklausu ģenerālsēkretārs. Ja ģenerālsēkretārs uzskata par nepieciešamu, viņš var lūgt dalībvalsts kompetentajām iestādēm veikt papildu pārbaudi. Ja negatīvu atzinumu apstiprina, atļauju nepiešķir.

12.14. Visi Eiropas Parlamenta ierēdņi un citi Parlamenta darbinieki, kuri strādā politiskajās grupās un kuriem ir piešķirta atļauja saskaņā ar 12.4. un 12.5. punktu, atļaujas piešķiršanas laikā un turpmāk regulāri saņem visas nepieciešamās instrukcijas par klasificētas informācijas aizsargāšanu un šādas aizsardzības nodrošināšanas līdzekļiem. Šādi ierēdņi un darbinieki paraksta deklarāciju par minēto instrukciju saņemšanu un uzņem saistības tās ievērot.

12.15. Izņēmuma gadījumā ģenerālsekretārs pēc paziņojuma nosūtīšanas dalībvalsts kompetentajai iestādei un ar noteikumu, ka no minētās kompetentās iestādes mēneša laikā nav saņemta reakcija, var piešķirt Eiropas Parlamenta ierēdnim vai citam Parlamenta darbiniekam, kurš strādā poliskajā grupā, pagaidu atļauju uz laiku, kas nepārsniedz sešus mēnešus, līdz būs zināmi 12.11. punktā minētās pārbaudes rezultāti. Šādi piešķirtās pagaidu atļaujas nedod piekļuvi informācijai, kas klasificēta līmenī TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, vai tai līdzvērtīgai informācijai.

II PIELIKUMS

IEVADS

Šajos noteikumos ir paredzēti drošības paziņojumi, ar kuriem nosaka un nodrošina drošu konfidenciālas informācijas apstrādi un pārvaldību Eiropas Parlamentā. Minētie drošības paziņojumi kopā ar apstrādes instrukcijām veido šā lēmuma 3. panta 2. punktā minēto Eiropas Parlamenta informācijas drošības pārvaldības sistēmu (IDPS):

DROŠĪBAS PAZIŅOJUMS Nr. 1

Drošības organizēšana Eiropas Parlamentā konfidenciālas informācijas aizsardzībai

DROŠĪBAS PAZIŅOJUMS Nr. 2

Konfidenciālas informācijas pārvaldība

DROŠĪBAS PAZIŅOJUMS Nr. 3

Konfidenciālas informācijas apstrāde, izmantojot automatizētas komunikāciju informācijas sistēmas (KIS)

DROŠĪBAS PAZIŅOJUMS Nr. 4

Fiziskā drošība

DROŠĪBAS PAZIŅOJUMS Nr. 5

Industriālā drošība

DROŠĪBAS PAZIŅOJUMS Nr. 6

Drošības pārkāpumi attiecībā uz konfidenciālu informāciju, tās zudums vai apdraudēšana

DROŠĪBAS PAZIŅOJUMS Nr. 1

DROŠĪBAS ORGANIZĒŠANA EIROPAS PARLAMENTĀ KONFIDENCIĀLAS INFORMĀCIJAS AIZSARDZĪBAI

1. Ģenerālsēkretārs ir atbildīgs par šā lēmuma vispārēju un konsekventu īstenošanu.

Ģenerālsēkretārs veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka, strādājot ar konfidenciālu informāciju vai glabājot to, Eiropas Parlamenta deputāti, tā ierēdņi, citi Parlamenta darbinieki, kas strādā politiskajās grupās, un līgumdarbinieki piemēro šo lēmumu Parlamenta telpās.

2. Ģenerālsēkretārs veic drošības iestādes (DI) funkcijas. Šajā statusā ģenerālsēkretārs ir atbildīgs par:

2.1. visu tādu drošības jautājumu koordinēšanu, kas saistīti ar Parlamenta darbību konfidenciālas informācijas aizsardzības jomā;

- 2.2. drošības zonas un drošu lasītavu ierīkošanas un droša aprīkojuma uzstādīšanas apstiprināšanu;
- 2.3. tādu lēmumu īstenošanu, ar kuriem saskaņā ar šā lēmuma 6. pantu Eiropas Parlamentam ir atļauts klasificētu informāciju nosūtīt trešām pusēm;
- 2.4. visu konfidenciālas informācijas noplūžu, kas saskaņā ar sākotnējiem pierādījumiem ir notikušas Parlamentā, izmeklēšanu vai izmeklēšanas pasūtīšanu – sadarbībā ar Eiropas Parlamenta priekšsēdētāju, ja ir skarts Eiropas Parlamenta deputāts;
- 2.5. ciešas saziņas nodrošināšanu ar citu Savienības iestāžu un aģentūru drošības iestādēm un dalībvalstu drošības iestādēm, lai nodrošinātu ar klasificētu informāciju saistītās drošības politikas optimālu koordināciju;
- 2.6. Parlamenta drošības politikas un procedūru pastāvīgu pārskatīšanu un no tās izrietošo attiecīgo ieteikumu sniegšanu;
- 2.7. tās attiecīgās valsts drošības iestādes (VDI) informēšanu, kura veikusi drošības pārbaudi saskaņā ar I pielikuma 2. daļas 11.3. punktu gadījumos, kad ir zināma jebkāda negatīva informācija, kas varētu skart attiecīgo iestādi.
3. Ja ir skarts Eiropas Parlamenta deputāts, ģenerālsekretārs veic savus uzdevumus, cieši sadarbojoties ar Eiropas Parlamenta priekšsēdētāju.
4. Ģenerālsekretāram 2. un 3. punktā minētos pasākumus palīdz veikt ģenerālsekretāra vietnieks, Drošības un riska novērtēšanas direktorāts, Informācijas tehnoloģiju direktorāts (ITD) un Klasificētās informācijas nodaļa (KIN).
- 4.1. Drošības un riska novērtēšanas direktorāts ir atbildīgs par individuālajiem aizsardzības pasākumiem un jo īpaši par I pielikuma 2. daļā paredzēto drošības pielāgšanas izsniegšanas procedūru. Drošības un riska novērtēšanas direktorāts arī:
- a) kalpo par kontaktpunktu citu Savienības iestāžu un aģentūru drošības iestādēm un dalībvalstu drošības iestādēm attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar procedūru drošības pielāgšanas izsniegšanai Eiropas Parlamenta deputātiem, tā ierēdņiem un citiem Parlamenta darbiniekiem, kas strādā politiskajās grupās;
 - b) sniedz vajadzīgo ar vispārējo drošību saistītu informāciju par pienākumiem aizsargāt klasificētu informāciju un par to, kādas būs sekas, ja tas netiks veikts;
 - c) uzrauga Parlamenta telpās esošās drošības zonas un drošu lasītavu darbību, attiecīgā gadījumā sadarbojoties ar citu Savienības iestāžu un dalībvalstu drošības dienestiem;
 - d) sadarbībā ar citu Savienības iestāžu un dalībvalstu drošības dienestiem veic klasificētas informācijas pārvaldības un glabāšanas procedūru revīzijas un pārbauda Parlamenta telpās esošo drošības zonu un drošās lasītavas, kurās notiek klasificētas informācijas apstrāde;
 - e) ierosina ģenerālsekretāram nepieciešamās apstrādes instrukcijas.

4.2. ITD ir atbildīgs par konfidenciālas informācijas apstrādi Eiropas Parlamentā, izmantojot drošas IT sistēmas.

4.3. KIN ir atbildīga par:

- a) drošības vajadzību noteikšanu efektīvai konfidenciālas informācijas aizsardzībai, cieši sadarbojoties ar Drošības un riska novērtējuma ģenerāldirektorātu un ITD un citu Savienības iestāžu drošības dienestiem;
- b) visu aspektu noteikšanu attiecībā uz konfidenciālas informācijas pārvaldību un glabāšanu Parlamentā, kā paredzēts apstrādes instrukcijās;
- c) drošības zonas darbību;
- d) konfidenciālas informācijas pārvaldību vai iepazīšanos ar to drošības zonā vai KIN drošajā lasītavā saskaņā ar šā lēmuma 7. panta 2. un 3. punktu;
- e) KIN reģistra pārvaldību;
- f) ziņošanu DI par jebkuriem pierādītiem vai iespējamiem drošības pārkāpumiem, zudumu vai apdraudējumu saistībā ar konfidenciālu informāciju, kas nodota KIN un tiek glabāta drošības zonā vai KIN drošajā lasītavā;

5. Turklāt ģenerālsekretārs, veicot drošības iestādes funkcijas, ieceļ šādas iestādes:

- a) drošības akreditācijas iestādi (DAI);
- b) informācijas aizsardzības operatīvo iestādi (IAOI);
- c) kriptogrāfijas izplatīšanas iestādi (KII);
- d) TEMPEST iestādi (TI);
- e) informācijas aizsardzības iestādi (IAI);

Minēto funkciju īstenošanai nav vajadzīgas vienotas organizatoriskas vienības. Tām ir atsevišķas pilnvaras. Tomēr šīs funkcijas un ar tām saistītos pienākumus var apvienot vai integrēt vienā organizatoriskajā vienībā vai sadalīt dažādās organizatoriskās vienībās ar noteikumu, ka nerodas interešu konflikti un uzdevumu dublēšanās.

6. Drošības akreditācijas iestāde konsultē par visiem drošības jautājumiem saistībā ar katras Parlamenta informācijas tehnoloģiju sistēmas un tīkla akreditāciju:

6.1. nodrošinot, ka KIS atbilst attiecīgajai drošības politikai un drošības pamatnostādņēm, sniedzot paziņojumus par to, ka KIS ir apstiprinātas savā ekspluatācijas vidē apstrādāt klasificētu informāciju līdz konkrētam klasifikācijas līmenim un norādot akreditācijas noteikumus un kritērijus, pēc kuriem nosaka vajadzību veikt atkārotu apstiprināšanu;

6.2. izstrādājot drošības akreditācijas procesu atbilstīgi attiecīgajai politikai, skaidri nosakot apstiprināšanas noteikumus KIS, par ko tā ir atbildīga;

6.3. izstrādājot drošības akreditācijas stratēģiju, kurā izklāsta akreditācijas procesa sarežģītības pakāpi, kas ir samērīga ar vajadzīgo aizsardzības līmeni;

6.4. izvērtējot un apstiprinot ar drošību saistītu dokumentāciju, tostarp riska pārvaldību un paziņojumus par neapzinātu apdraudējumu, drošības īstenošanas pārbaudes dokumentus un drošības darba procedūras, un nodrošinot, ka tas atbilst Parlamenta drošības noteikumiem un politikai;

6.5. pārbaudot, kā tiek īstenoti ar KIS saistīti drošības pasākumi, šajā nolūkā veicot vai atbalstot drošības novērtējumus, pārbaudes vai pārskatus;

6.6. nosakot ar KIS saistītas drošības prasības (piemēram, personāla pielādes līmeņus) palielināta riska amatos;

6.7. apstiprinot konkrētas KIS savstarpēju savienošanu ar citām KIS vai attiecīgā gadījumā piedaloties to kopīgā apstiprināšanā;

6.8. apstiprinot tāda tehniskā aprīkojuma drošības standartus, kas paredzēts drošai klasificētas informācijas apstrādei un aizsardzībai;

6.9. nodrošinot, ka Eiropas Parlamentā izmantotie kriptogrāfijas produkti ir iekļauti ES apstiprināto produktu sarakstā, un

6.10. sniedzot konsultācijas sistēmas nodrošinātājam, drošības sistēmas dalībniekiem un lietotāju pārstāvjiem attiecībā uz drošības riska pārvaldību, jo īpaši par neapzinātu apdraudējumu, un apstiprināšanas paziņojuma noteikumiem.

7. IAOI ir atbildīga par:

7.1. drošības dokumentācijas izstrāde saskaņā ar drošības politiku un drošības pamatnostādņiem, jo īpaši iekļaujot paziņojumu par neapzinātu apdraudējumu, drošības darba procedūras un kriptogrāfijas plānu saistībā ar KIS akreditācijas procesu;

7.2. dalība katrai sistēmai īpašu tehnisku drošības pasākumu, iekārtu un programmatūras izvēlē un pārbaudē, to īstenošanas uzraudzība un to drošas instalēšanas, konfigurēšanas un uzturēšanas nodrošināšana atbilstīgi attiecīgajiem drošības dokumentiem;

7.3. drošības darba procedūru īstenošanas un piemērošanas uzraudzība un – attiecīgā gadījumā – atbildības par operatīvo drošību deleģēšana sistēmas īpašniekam, proti, KIN;

7.4. kriptogrāfijas produktu pārvaldība un darbības ar tiem, nodrošinot šifrētu un kontrolētu materiālu uzraudzību, un vajadzības gadījumā kriptogrāfisku mainīgo veidošanas nodrošināšana;

7.5. drošības analīzes pārskatīšanas un pārbaudžu veikšana, jo īpaši nolūkā sagatavot vajadzīgos apdraudējuma ziņojumus, kādus pieprasa DAI;

7.6. apmācības nodrošināšana saistībā ar elektroniskas klasificētas informācijas aizsardzību attiecībā uz katru KIS;

7.7. drošības pasākumu īstenošana un izpilde attiecībā uz katru KIS.

8. Kriptogrāfijas izplatīšanas iestāde (KII) ir atbildīga par šādiem jautājumiem:

8.1. ES kriptogrāfiskā materiāla pārvaldība un uzskaitē;

8.2. ciešā sadarbībā ar DAI nodrošināt atbilstīgu procedūru izpildi un to, ka ir izveidoti plāni ES kriptogrāfiskā materiāla uzskaitē, drošai apstrādei, glabāšanai un izplatīšanai, un

8.3. ES kriptogrāfiskā materiāla nosūtīšana atsevišķām personām vai dienestiem, kas tos izmanto, vai minēto materiālu saņemšana no tiem.

9. TI atbild par to, lai nodrošinātu KIS atbilstību TEMPEST politikai un apstrādes instrukcijām. Tā apstiprina TEMPEST pretpasākumus iekārtām un produktiem, lai aizsargātu klasificētu informāciju līdz noteiktam klasifikācijas līmenim tās ekspluatācijas vidē.

10. IAI atbild par visiem aspektiem saistībā ar konfidenciālas informācijas pārvaldību un apstrādi Parlamentā un jo īpaši par šādiem uzdevumiem:

10.1. izstrādāt informācijas aizsardzības nodrošināšanas politiku un tās drošības pamatnostādnes un uzraudzīt to efektivitāti un piemērotību;

10.2. nodrošināt un administrēt ar kriptogrāfijas produktiem saistīto tehnisko informāciju;

10.3. nodrošināt, ka informācijas aizsardzības pasākumi, kas izraudzīti klasificētas informācijas aizsardzībai, atbilst attiecīgajai politikai, kas nosaka to atbilstību un atlasī;

10.4. nodrošināt, ka kriptogrāfijas produktus izraugās saskaņā ar politiku, kas nosaka to atbilstību un atlasī;

10.5. konsultēties ar sistēmas nodrošinātāju, drošības dalībniekiem un lietotāju pārstāvjiem par informācijas aizsardzības drošību;

DROŠĪBAS PAZIŅOJUMS Nr. 2

KONFIDENCIĀLAS INFORMĀCIJAS PĀRVALDĪBA

A. IEVADS

1. Šajā drošības paziņojumā ir izklāstīti noteikumi par to, kā Parlamentā pārvaldīt konfidenciālo informāciju.

2. Izstrādājot konfidenciālu informāciju, sagatavotājs izvērtē konfidencialitātes līmeni un, pamatojoties uz šajā drošības paziņojumā izklāstītajiem principiem, pieņem lēmumu par minētās informācijas klasificēšanu vai marķēšanu.

B. ESKI KLASIFIKĀCIJA

3. Lēmumu par dokumenta klasifikāciju pieņem pirms tā izstrādes. Tādēļ informācijas klasificēšana kā ESKI ietver iepriekšēju novērtējumu par šādas informācijas konfidencialitātes līmeni un sagatavotāja lēmumu par to, ka šādas informācijas neatļauta izpaušana varētu radīt dažādas pakāpes kaitējumu Eiropas Savienības, vienas vai vairāku dalībvalstu vai privātpersonu interesēm.

4. Tiklīdz tiek pieņemts lēmums par informācijas klasificēšanu, tiek veikts otrs iepriekšējs novērtējums, lai noteiktu atbilstīgo klasifikācijas līmeni. Dokumenta klasifikāciju nosaka pēc tā satura jutības pakāpes.
5. Par informācijas klasificēšanu ir atbildīgs vienīgi tās sagatavotājs. Parlamenta ierēdņi klasificē informāciju pēc ģenerālsekretāra norādījuma vai saskaņā ar viņa deleģējumu.
6. Klasificēšanu izmanto pareizi un ierobežoti. Tāda dokumenta sagatavotājs, kuram tiks piešķirta klasifikācija, ierobežo jebkuru tendenci piešķirt augstāku vai zemāku klasifikāciju.
7. No informācijai piešķirtā klasifikācijas līmeņa ir atkarīgs šai informācijai piešķirtais drošības līmenis personāla drošības, fiziskās drošības, procedūras drošības un informācijas aizsardzības jomā.
8. Informāciju, kurai ir vajadzīga klasifikācija, marķē un ar to attiecīgi rīkojas kā ar klasificētu informāciju neatkarīgi no informācijas fiziskās formas. Informācijas klasifikāciju skaidri dara zināmu tās saņēmējiem, vai nu izmantojot klasifikācijas marķējumu (ja tā sniegta rakstiski – uz papīra vai ar KIS starpniecību), vai paziņojumu (ja tā sniegta mutiski, piemēram sarunā vai sanāksmē aiz slēgtām durvīm). Klasificētus materiālus fiziski marķē, lai varētu viegli identificēt to drošības klasifikācijas līmeni.
9. ESKI elektroniskā formā var izstrādāt, tikai izmantojot akreditētu KIS. Gan klasificētajai informācijai, gan datnes nosaukumam un datu nesējam (ja tas ir ārējs, kā, piemēram, CD-ROM vai USB atmiņas karte) ir jābūt marķētam ar attiecīgo drošības klasifikācijas marķējumu.
10. Informāciju klasificē jau tās formulēšanas stadijā. Piemēram, personīgas piezīmes, dokumentu projektus vai e-pasta sūtījumus, kas satur informāciju, kuru nepieciešams klasificēt, marķē kā ESKI jau no sākuma, un tos izstrādā un ar tiem rīkojas saskaņā ar šo lēmumu un tās apstrādes instrukcijām fiziskās un tehniskās aizsardzības ziņā. Šāda informācija var vēlāk pārtapt par oficiālu dokumentu, kas savukārt tiks pienācīgi marķēts un apstrādāts. Izstrādes procesa laikā oficiāls dokuments, iespējams, ir vēlreiz jāizvērtē un, mainoties tā saturam, tam ir jāpiešķir augstāka vai zemāka klasifikācijas pakāpe.
11. Sagatavotājs var pieņemt lēmumu piešķirt standarta klasifikācijas līmeni tādas informācijas kategorijām, ko tas regulāri izstrādā. Tomēr sagatavotājam ir jānodrošina, lai, to darot, atsevišķām informācijas vienībām sistemātiski nepiešķirtu pārāk augstu vai pārāk zemu klasifikācijas līmeni.
12. ESKI ir vienmēr jābūt apzīmētai ar drošības klasifikācijas marķējumu, kas atbilst tās drošības klasifikācijas līmenim.

B.1. **Klasifikācijas līmeņi**

13. ESKI piešķir kādu no šiem klasifikācijas līmeņiem:

— TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, kā definēts šā lēmuma 2. panta d) punktā, ja šādas informācijas apdraudējums varētu:

- a) tieši apdraudēt Savienības, vienas vai vairāku tās dalībvalstu, trešo valstu vai starptautisku organizāciju iekšējo stabilitāti;
- b) ārkārtīgi smagi kaitēt attiecībām ar trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām;
- c) tieši izraisīt daudzu cilvēku bojāeju;

- d) ārkārtīgi smagi kaitēt dalībvalstu vai citu dalībnieku norīkotā personāla darbību efektivitātei vai drošībai, vai ārkārtīgi vērtīgu drošības vai izlūkošanas darbību nepārtrauktai efektivitātei;
- e) izraisīt nopietnu ilglaicīgu kaitējumu Savienības vai dalībvalstu ekonomikai;

— SECRET UE/EU SECRET, kā definēts šā lēmuma 2. panta d) punktā, ja šādas informācijas apdraudējums varētu:

- a) radīt ievērojamu starptautisku saspīlējumu;
- b) nopietni kaitēt attiecībām ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām;
- c) tieši apdraudēt cilvēku dzīvību vai nopietni ietekmēt sabiedrisko kārtību vai personas drošību un brīvību;
- d) kaitēt būtiskām tirdzniecības vai politiskajām sarunām, tādējādi radot Savienībai vai tās dalībvalstīm ievērojamas darbības problēmas;
- e) izraisīt nopietnu kaitējumu dalībvalstu operatīvajai drošībai, vai ārkārtīgi vērtīgu drošības vai izlūkošanas darbību efektivitātei;
- f) izraisīt būtisku materiālu kaitējumu Savienības vai dalībvalsts finansiālajām, monetārajām, ekonomiskajām un komerciālajām interesēm;
- g) būtiski apdraudēt nozīmīgu organizāciju vai uzņēmumu finansiālo stabilitāti; vai
- h) būtiski kavēt tādu Savienības politikas jomu izstrādi un īstenošanu, kas būtiski ietekmē ekonomiku, tirdzniecību vai finanses;

— CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, kā definēts šā lēmuma 2. panta d) punktā, ja šādas informācijas apdraudējums varētu:

- a) būtiski kaitēt diplomātiskajām attiecībām, t.i., ja tas izraisītu oficiālus protestus vai citas sankcijas;
- b) apdraudēt personas drošību vai brīvību;
- c) būtiski apdraudēt tirdzniecības vai politisko sarunu rezultātus un radīt Savienībai vai dalībvalstīm darbības problēmas;
- d) kaitēt dalībvalstu operatīvajai drošībai vai drošības vai izlūkošanas darbību efektivitātei;
- e) būtiski apdraudēt nozīmīgu organizāciju vai uzņēmumu finansiālo stabilitāti;
- f) kavēt izmeklēšanu vai atvieglot noziegumu izdarīšanu vai terora aktu īstenošanu;
- g) būtiski kaitēt Savienības vai dalībvalstu finansiālajām, monetārajām, ekonomiskajām un komerciālajām interesēm; vai
- h) būtiski kavēt tādu Savienības politikas jomu izstrādi un īstenošanu, kas būtiski ietekmē ekonomiku, tirdzniecību vai finanses;

- RESTREINT UE/EU RESTRICTED, kā definēts šā lēmuma 2. panta d) punktā, ja šādas informācijas apdraudējums varētu:
- a) būt nevēlama Savienības vispārējām interesēm;
 - b) negatīvi ietekmēt diplomātiskās attiecības;
 - c) ievērojami apdraudēt personas vai uzņēmumus;
 - d) radīt neizdevīgus apstākļus Savienībai vai dalībvalstīm tirdzniecības vai politikas sarunās;
 - e) sarežģīt efektīva drošības līmeņa saglabāšanu Savienībā vai dalībvalstīs;
 - f) kavēt ES politikas efektīvu izstrādi vai īstenošanu;
 - g) apdraudēt pienācīgu Savienības un tās darbību pārvaldību;
 - h) pārkāpt saistības, ko Parlaments uzņēmis, lai nodrošinātu klasificētas informācijas statusu trešo personu sniegtai informācijai;
 - i) pārkāpt likumiskus informācijas izpaušanas ierobežojumus;
 - j) radīt finansiālus zaudējumus vai veicināt nelikumīgus ieguvumus vai priekšrocības personām vai uzņēmumiem; vai
 - k) kavēt izmeklēšanu vai atvieglot noziegumu izdarīšanu.

B.2. *Kompilāciju, titullapu un fragmentu klasifikācija*

14. Vēstules vai piezīmes klasifikācijas līmenis ir tikpat augsts, cik tai pievienoto dokumentu visaugstākais klasifikācijas līmenis. Sagatavotājs skaidri norāda, kāds klasifikācijas līmenis jāpieskir vēstulei vai piezīmei, kad to atdala no tai pievienotajiem dokumentiem. Ja pavadvēstule vai piezīme nav jāklasificē, tajā iekļauj šādu noslēguma frāzi: "Ja šī pavadvēstule vai piezīme ir atdalīta no tai pievienotajiem dokumentiem, to neklasificē".

15. Dokumentus vai lietas, kas ietver daļas ar dažādiem klasifikācijas līmeņiem, pēc iespējas jāveido tā, lai daļas ar dažādiem klasifikācijas līmeņiem varētu viegli identificēt un vajadzības gadījumā atdalīt. Vispārējais dokumenta vai lietas klasifikācijas līmenis ir vismaz tikpat augsts, cik tā daļai ar visaugstāko klasifikācijas līmeni.

16. Atsevišķām konkrēta dokumenta lappusēm, daļām, iedaļām, pielikumiem un papildinājumiem var būt nepieciešams atšķirīgs klasifikācijas līmenis, un tos atbilstoši klasificē. Dokumentos, kuros ir ESKI, var izmantot standarta saīsinājumus, lai norādītu tāda teksta iedaļu vai nodaļu klasifikācijas līmeni, kas ir mazāks par vienu lapu.

17. Apkopojot informāciju no dažādiem avotiem, galaproduktu pārskata, lai noteiktu tā vispārējo drošības klasifikācijas līmeni, jo tam, iespējams, ir jāpieskir augstāks klasifikācijas līmenis nekā tā atsevišķām sastāvdaļām.

C. CITA KONFIDENCIĀLA INFORMĀCIJA

18. Citu konfidenciālu informāciju marķē atbilstīgi šā drošības paziņojuma E punktam un apstrādes instrukcijām.

D. KONFIDENCIĀLAS INFORMĀCIJAS IZSTRĀDE

19. Konfidencialu informāciju drīkst izstrādāt tikai personas, kuras ir atbilstīgi pilnvarotas ar šo lēmumu vai kurām to atļāvusī drošības iestāde.

20. Konfidencialu informāciju neievieto internetā vai iekštīkla dokumentu pārvaldības sistēmās.

D.1. ESKI izstrāde

21. Lai izstrādātu ESKI, kas klasificēta līmenī CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET vai TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, attiecīgā persona ir pilnvarota saskaņā ar šo lēmumu vai arī tai jau ir atļauja, kas piešķirta saskaņā ar šā lēmuma 4. panta 1. punktu.

22. ESKI, kas klasificēta līmenī CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET vai TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, izstrādā tikai drošības zonā.

23. ESKI izstrādei piemēro šādus noteikumus:

- a) katru lappusi skaidri marķē atbilstīgi piemērotajam klasifikācijas līmenim;
- b) katru lappusi numurē, norādot kopējo lappušu skaitu;
- c) dokumenta pirmajā lappusē norāda atsauces numuru un tematu, kurš pats par sevi nav klasificēta informācija, ja vien tas nav marķēts kā klasificēta informācija;
- d) dokumenta pirmajā lappusē norāda datumu;
- e) jebkura tāda dokumenta pirmajā lappusē, kas klasificēts līmenī CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET vai TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, norāda visu pielikumu un papildinājumu sarakstu;
- f) dokumentiem, kas klasificēti līmenī CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET vai TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, katrā lappusē norāda kopijas numuru, ja tos izplata vairākos eksemplāros. Katras kopijas pirmajā lappusē norāda arī kopējo kopiju un lappušu skaitu un
- g) ja dokumentā ir atsauce uz citiem dokumentiem, kas ietver klasificētu informāciju, kura saņemta no citām Savienības iestādēm, vai ja tas ietver klasificētu informāciju, kas iegūta no šiem dokumentiem, – tajā norāda to pašu klasifikācijas līmeni, kāds ir minētajiem dokumentiem, un šo dokumentu bez tā sagatavotāja iepriekšējas rakstiskas atļaujas drīkst izplatīt tikai tām personām, kuras ir minētas izplatīšanas sarakstā attiecībā uz oriģināldokumentu(-iem), kas satur klasificētu informāciju.

24. Sagatavotājs saglabā kontroli attiecībā uz paša izstrādāto ESKI. Sagatavotāja iepriekšēja rakstiska atļauja ir vajadzīga, pirms ESKI:

- a) klasificē zemākā līmenī vai deklasificē;
- b) izmanto mērķiem, kurus sagatavotājs nav noteicis;
- c) atklāj kādai trešai valstij vai starptautiskai organizācijai;
- d) atklāj jebkurai personai, iestādei, valstij vai starptautiskai organizācijai, kas nav adresāti, kuriem sagatavotājs sākotnēji ir atļāvis iepazīties ar attiecīgo informāciju;

- e) atklāj līgumslēdzējam vai iespējamam līgumslēdzējam, kas atrodas trešā valstī;
- f) kopē vai tulko – ja informācija ir klasificēta līmenī TRES SECRET UE/EU TOP SECRET;
- g) iznīcina.

D.2. *Citas konfidencialas informācijas izstrāde*

25. Ģenerālsēkretārs kā drošības iestāde var lemt par to, vai atļaut konkrētajai amatpersonai, dienestam un/vai personai izstrādāt citu konfidencialu informāciju.

26. Citai konfidencialai informācijai piemēro vienu no apstrādes instrukcijās minētajiem marķējumiem.

27. Citas konfidencialas informācijas izstrādei piemēro šādus noteikumus:

- a) tās marķējumu norāda dokumenta pirmās lappuses augšā;
- b) katru lappusi numurē, norādot kopējo lappušu skaitu;
- c) dokumenta pirmajā lappusē norāda atsauces numuru un tematu;
- d) dokumenta pirmajā lappusē norāda datumu, un
- e) dokumenta pēdējā lappusē norāda visu pielikumu un papildinājumu sarakstu.

28. "Citas konfidencialas informācijas izstrādi" nosaka īpaši noteikumi un procedūras, kas paredzēti apstrādes instrukcijās.

E. DROŠĪBAS APZĪMĒJUMI UN MARĶĒJUMI

29. Drošības apzīmējumi un marķējumi uz dokumentiem ir paredzēti, lai kontrolētu informācijas plūsmu un ierobežotu piekļuvi konfidencialai informācijai, pamatojoties uz principu "vajadzība pēc informācijas".

30. Izmantojot vai piestiprinot drošības apzīmējumus un/vai marķējumus, cenšas novērst pārpratumus attiecībā uz ESKI drošības klasifikāciju: RESTREINT UE/EU RESTRICTED, CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET, TRES SECRET UE/EU TOP SECRET .

31. Apstrādes instrukcijās nosaka konkrētus noteikumus par drošības apzīmējumu un marķējumu izmantošanu, kā arī Eiropas Parlamenta apstiprinātos drošības marķējumus.

E.1. *Drošības apzīmējumi*

32. Drošības apzīmējumus var izmantot tikai kopā ar drošības klasifikāciju, un dokumentiem tos atsevišķi nepiemēro. Drošības apzīmējumu var piemērot ESKI, lai:

- a) ierobežotu klasifikācijas derīgumu (klasificētai informācijai, kas paredz automātisku klasifikācijas līmeņa pazemināšanu vai deklasificēšanu);
- b) ierobežotu attiecīgās ESKI izplatīšanu;
- c) noteiktu īpašu apstrādes kārtību papildus tai, kas atbilst attiecīgajam drošības klasifikācijas līmenim.

33. Papildu kontrole, ko piemēro ESKI saturošu dokumentu apstrādei un glabāšanai, rada papildu slogu visām iesaistītajām pusēm. Lai šajā sakarībā samazinātu nepieciešamā darba apjomu, izstrādājot šādu dokumentu, laba prakse ir noteikt termiņu vai notikumu, pēc kura klasificēšanai automātiski jābeidzas un dokumentā ietvertā informācijā jāklasificē zemākā līmenī vai jādeklasificē.

34. Ja dokuments ietver informāciju par konkrētu darba jomu un tā izplatīšana ir jāierobežo, un/vai tai ir jāpiemēro īpaši apstrādes noteikumi, paziņojumu par to var pievienot dokumenta klasifikācijai, lai palīdzētu noteikt mērķauditoriju.

E.2. **Marķējums**

35. Marķējumi nav drošības klasifikācija. Marķējumi ir paredzēti, tikai lai sniegtu konkrētas instrukcijas par dokumenta apstrādi, un tos neizmanto šāda dokumenta satura aprakstam.

36. Marķējumu var piemērot dokumentiem atsevišķi vai kopā ar drošības klasifikāciju.

37. Parasti marķējumus piemēro informācijai, uz kuru attiecas dienesta noslēpums kā minēts LESD 339. pantā un Civildienesta noteikumu 17. pantā, vai informācijai, kas jāaizsargā Parlamenta juridisku apsvērumu dēļ, bet kuru nav nepieciešams vai kuru nevar klasificēt.

E.3. **Marķējumu izmantošana KIS**

38. Noteikumus par marķējumu izmantošanu piemēro arī akreditētās KIS.

39. DAI izveido īpašus noteikumus par marķējumu izmantošanu akreditētās KIS.

F. **INFORMĀCIJAS SAŅEMŠANA**

40. Parlamentā tikai KIN ir tiesīga no trešām pusēm pieņemt informāciju, kas klasificēta kā CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET vai TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET vai tai līdzvērtīga līmeņa informācija.

41. Attiecībā uz informāciju, kas klasificēta līmenī RESTREINT UE/EU RESTRICTED vai tai līdzvērtīga informācija, un citu konfidencialu informāciju gan KIN, gan kompetentā Parlamenta struktūra/pilnvarotā persona var būt atbildīga par tās pieņemšanu no trešām pusēm un šajā drošības paziņojumā paredzēto principu piemērošanu.

G. **REĢISTRĀCIJA**

42. Reģistrācija ir tādu procedūru piemērošana, kas reģistrē konfidencialas informācijas aprites ciklu, tostarp tās izplatīšanu, iepazīšanos ar to un iznīcināšanu.

43. Šajā drošības paziņojumā "reģistrācijas žurnāls" ir reģistrs, kurā jo īpaši iegrāmato datumu un laiku, kad:

- a) konfidencialu informāciju saņem vai nosūta attiecīgās Parlamenta struktūras / pilnvarotās personas sekretariāts vai attiecīgā gadījumā KIN;
- b) konfidencialai informācijai piekļūst vai to saņem persona, kurai ir drošības pielaide, un
- c) konfidencialu informāciju iznīcina.

44. Klasificētas informācijas sagatavotājs ir atbildīgs par to, lai šādu informāciju saturoša dokumenta izstrādē tiktu marķēta sākotnējā deklarācija. Pēc dokumenta izstrādes minēto deklarāciju nodod KIN.

45. Drošības nolūkā informāciju, kas klasificēta līmenī CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET vai TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET vai tai līdzvērtīgu informāciju var reģistrēt tikai KIN. Administratīviem mērķiem informāciju, kas klasificēta līmenī RESTREINT UE/EU RESTRICTED vai līdzvērtīgu informāciju, un no trešām pusēm saņemtu "citu konfidenciālu informāciju" reģistrē dienests, kas ir oficiāli saņēmis attiecīgo dokumentu, proti, vai nu KIN, vai attiecīgās Parlamenta struktūras / pilnvarotās personas sekretariāts. Administratīviem mērķiem citu konfidenciālu informāciju, kas izstrādāta Parlamentā, reģistrē tā sagatavotājs.

46. Informāciju, kas klasificēta kā CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET vai TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET vai tai līdzvērtīgu informāciju jo īpaši reģistrē šādos gadījumos:

- a) kad to izstrādā;
- b) kad to saņem vai nosūta KIN un
- c) kad to saņem vai nosūta KIS.

47. Informāciju, kas klasificēta līmenī RESTREINT UE/EU RESTRICTED vai tai līdzvērtīgu informāciju jo īpaši reģistrē šādos gadījumos:

- a) kad to izstrādā;
- b) kad to saņem vai nosūta attiecīgais Parlamenta struktūras / pilnvarotās personas sekretariāts vai KIN un
- c) kad to saņem vai nosūta KIS.

48. Konfidenciālas informācijas reģistrāciju veic uz papīra vai elektroniskos reģistrācijas žurnālos / KIS.

49. Attiecībā uz informāciju, kas klasificēta līmenī RESTREINT UE/EU RESTRICTED, vai līdzvērtīgu informāciju un citu konfidenciālu informāciju reģistrē vismaz šādus datus:

- a) datumu un laiku, kad to saņem vai nosūta attiecīgais Parlamenta struktūras / pilnvarotās personas sekretariāts vai attiecīgā gadījumā KIN;
- b) dokumenta virsrakstu, klasifikācijas līmeni vai marķējumu, klasifikācijas / marķējuma derīguma termiņu un dokumentam piešķirto atsaucē numuru.

50. Attiecībā uz informāciju, kas klasificēta līmenī CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET vai TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET vai tai līdzvērtīgu informāciju reģistrē vismaz šādus datus:

- a) datumu un laiku, kad to saņem vai nosūta KIN;
- b) dokumenta virsrakstu, klasifikācijas līmeni vai marķējumu, dokumentam piešķirto atsaucē numuru, kā arī klasifikācijas / marķējuma derīguma termiņu;
- c) ziņas par sagatavotāju;

- d) pārskatu par to personu identitāti, kam ir dota piekļuve dokumentam, un laikiem, kad minētā persona tam piekļuvusi;
- e) pārskatu par dokumenta kopijām vai tulkojumiem;
- f) datumu un laiku, kad dokumenta kopijas vai tulkojumus izsūtīja KIN vai tie tika atgādāti atpakaļ šajā nodaļā, un ziņas par to, uz kuriem šie dokumenti tika nosūtīti un kas tos atgādāja atpakaļ;
- g) datumu un laiku, kad dokuments tika iznīcināts, un kas to izdarīja, saskaņā ar Parlamenta drošības noteikumiem attiecībā uz dokumentu iznīcināšanu un
- h) dokumenta deklasifikācija vai slepenības pakāpes pazemināšana.

51. Reģistrācijas žurnālus attiecīgi klasificē vai marķē. Žurnālus, kuros iegrāmato informāciju, kas ir klasificēta līmenī TRES SECRET UE/EU TOP SECRET, vai tai līdzvērtīgu informāciju, reģistrē tādā pašā klasifikācijas līmenī.

52. Klasificētu informāciju var reģistrēt:

- a) vienā reģistrācijas žurnālā vai
- b) dažādos reģistrācijas žurnālos atkarībā no tās klasifikācijas līmeņa, ienākošā vai izejošā dokumenta statusa, izcelsmes vai galamērķa.

53. Ja elektronisku dokumenta apstrādi veic KIS, reģistrācijas procedūras var veikt, izmantojot to pašu KIS un ievērojot iepriekš minētās prasības. Ja Eiropas Savienības konfidencialā informācija nonāk ārpus KIS perimetra, piemēro iepriekš minēto procedūru.

54. KIN reģistrē visu klasificēto informāciju, ko Parlaments ir nosūtījis trešām personām vai saņēmis no tām.

55. Kad pabeigta informācijas, kas ir klasificēta kā CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET vai TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET vai tai līdzvērtīgas informācijas reģistrācija, KIN pārbauda, vai saņēmējam ir derīga drošības dienestu atļauja. Ja tas apstiprinās, KIN saņēmējam paziņo par klasificēto informāciju. Iepazīties ar klasificēto informāciju var tikai tad, kad ir reģistrēts šo informāciju saturošais dokuments.

H. IZPLATĪŠANA

56. Sagatavotājs izveido savas izstrādātās ESKI sākotnējo izplatīšanas sarakstu.

57. Informāciju, kas klasificēta līmenī RESTREINT UE/EU RESTRICTED, un citu Parlamenta izstrādātu konfidencialu informāciju Parlamentā izplata tā sagatavotājs saskaņā ar attiecīgajām apstrādes instrukcijām un pamatojoties uz principu "vajadzība pēc informācijas". Tādas informācijas, kas klasificēta kā CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET vai TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, ko Parlaments izstrādājis drošības zonā, izplatīšanas sarakstu (un citus norādījumus par tās izplatīšanu) nodod KIN, kas ir atbildīga par tā pārvaldību.

58. Vienīgi KIN var trešām personām izplatīt Parlamenta izstrādātu ESKI, pamatojoties uz principu "vajadzība pēc informācijas".

59. Konfidencialo informāciju, kuru ir saņēmusi vai nu KIN, vai cita Parlamenta struktūra / pilnvarotā persona, kas ir iesniegusi pieprasījumu, izplata saskaņā ar sagatavotāja sniegtajiem norādījumiem.

I. KONFIDENCIĀLAS INFORMĀCIJAS APSTRĀDE, GLABĀŠANA UN IEPAZĪŠANĀS AR TO

60. Konfidencialas informācijas apstrādi, glabāšanu un iepazīšanos ar to veic saskaņā ar drošības paziņojumu Nr. 4 un apstrādes instrukcijām.

J. KLASIFICĒTAS INFORMĀCIJAS KOPĒŠANA/TULKOŠANA/MUTISKĀ TULKOŠANA

61. Kopēt vai tulkot dokumentus, kas satur informāciju, kura klasificēta līmenī TRES SECRET UE/EU TOP SECRET, vai līdzvērtīgu informāciju, drīkst tikai ar sagatavotāja iepriekšēju rakstisku piekrišanu. Dokumentus, kas satur informāciju, kas klasificēta līmenī SECRET UE/EU SECRET, CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, vai tai līdzvērtīgu informāciju var kopēt vai tulkot pēc turētāja norādījumiem, ja to nav aizliedzis sagatavotājs.

62. Drošības nolūkā reģistrē katru tāda dokumenta kopiju, kas satur informāciju, kura klasificēta līmenī TRES SECRET UE/EU TOP SECRET, SECRET UE/EU SECRET vai CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, vai tai līdzvērtīgu informāciju.

63. Drošības pasākumus, ko piemēro klasificētu informāciju saturošajam oriģināldokumentam, piemēro arī tā kopijām un tulkojumiem.

64. Padomes sūtītajiem dokumentiem ir jābūt visās oficiālajās valodās.

65. Kopijas un/vai tulkojumus dokumentiem, kas satur klasificētu informāciju, var pieprasīt dokumenta sagatavotājs vai kopijas turētājs. Dokumentus, kas satur informāciju, kura klasificēta līmenī CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET vai TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET vai tai līdzvērtīgu informāciju, var kopēt vienīgi drošības zonā un izmantojot kopētājus, kas ir daļa no akreditētas KIS. Dokumentus, kas satur informāciju, kura klasificēta līmenī RESTREINT UE/EU RESTRICTED, vai tai līdzvērtīgu informāciju un citu konfidencialu informāciju, kopē Parlamenta telpās, izmantojot akreditētu pavairošanas iekārtu.

66. Visas klasificētu informāciju saturoša dokumenta vai tā daļas kopijas un tulkojumus pienācīgi marķē, numurē un reģistrē.

67. Dokumentu kopē tikai tik eksemplāros, cik tas ir patiesi nepieciešams. Visas kopijas iznīcina saskaņā ar apstrādes instrukcijām pēc tam, kad ir beidzies periods, kurā ar tām varēja iepazīties.

68. Piekļuvi klasificētai informācijai sniedz tikai tiem tulkotājiem, kuri ir Parlamenta ierēdņi.

69. Tulkotājiem, kuriem ir piekļuve dokumentiem, kas satur informāciju, kura klasificēta līmenī CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET vai TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET vai tai līdzvērtīgu informāciju, ir pienācīga drošības pielāde.

70. Ar dokumentiem, kas satur informāciju, kura ir klasificēta līmenī CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET vai TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET vai tai līdzvērtīgu informāciju, tulki un tulkotāji strādā drošības zonā.

K. KONFIDENCIĀLAS INFORMĀCIJAS KLASIFIKĀCIJAS LĪMEŅA PAZEMINĀŠANA, DEKLASIFIKĀCIJA UN MARĶĒJUMA NOŅĒMŠANA**K.1. *Vispārējie principi***

71. Ja vairs nav vajadzīga klasificētas informācijas aizsardzība vai aizsardzība sākotnējā līmenī, to deklasificē, pazemina tās klasifikācijas līmeni vai noņem marķējumu.

72. Lēmumi par Parlamentā izstrādātu dokumentu klasifikācijas līmeņa pazemināšanu, klasificēšanu vai marķējuma noņemšanu var būt pieņemami arī ad hoc kārtā, piemēram, atbildot uz sabiedrības vai citas Savienības iestādes piekļuves pieprasījumu vai pēc KIN vai Parlamenta struktūras / pilnvarotās personas ierosmes.

73. Izstrādājot ESKI, tās sagatavotājs, ja iespējams, norāda, vai var pazemināt attiecīgās ESKI klasifikācijas līmeni vai to deklasificēt konkrētā dienā vai pēc konkrēta notikuma. Ja šādu informāciju nav iespējams nodrošināt, sagatavotājs, KIN vai Parlamenta struktūra / pilnvarotā persona, kas ir informācijas turētāja, ESKI klasifikācijas līmeni pārskata vismaz reizi piecos gados. Visos gadījumos ESKI klasifikācijas līmeni var pazemināt vai to deklasificēt vienīgi ar iepriekšēju informācijas sagatavotāja rakstisku piekrišanu.

74. Ja nav iespējams noteikt vai atrast Parlamentā izstrādātu dokumentu sagatavotāju, drošības iestāde pārskata attiecīgā ESKI klasifikācijas līmeni, pamatojoties uz tādas Parlamenta struktūras / pilnvarotā personas priekšlikumu, kas ir informācijas turētāja, un vajadzības gadījumā par to apspriežoties ar KIN.

75. KIN vai Parlamenta struktūra / pilnvarotā persona, kas ir informācijas turētāja, atbild par paziņošanu adresātam par to, ka informācija ir deklasificēta vai ka ir pazemināts tās klasifikācijas līmenis, un šie adresāti savukārt atbild par paziņošanu tām personām, kam viņi ir sūtījuši vai kopējuši attiecīgo dokumentu.

76. Tiek reģistrēta dokumentā esošās informācijas deklasifikācija, klasifikācijas līmeņa pazemināšana vai marķējuma noņemšana.

K.2. *Deklasificēšana*

77. ESKI var deklasificēt pilnībā vai daļēji. To var deklasificēt daļēji, ja aizsardzība vairs netiek uzskatīta par vajadzīgu konkrētai dokumenta daļai, kas satur šo informāciju, tomēr tā ir pamatota pārējam dokumentam.

78. Ja, pārskatot Parlamentā izstrādātā dokumentā esošo ESKI, tiek pieņemts lēmums par tā deklasifikāciju, ir jāapsver tas, vai attiecīgo var dokumentu publisko, vai arī tam jāpiešķir izplatīšanas marķējums (t.i. nepubliskot).

79. ESKI deklasifikāciju reģistrē reģistrācijas žurnālā, norādot: deklasifikācijas dienu, deklasifikācijas pieprasītāju un deklasifikācijas atļaujas sniedzēju vārdus, deklasificētā dokumenta atsaucē numuru un tā galamērķi.

80. Deklasificētajā dokumentā un visās tā kopijās svītro novecojušo klasifikācijas marķējumu. Attiecīgo dokumentu un tā kopijas pienācīgi glabā.

81. Daļēji deklasificējot klasificētu informāciju, deklasificēto daļu sagatavo kā izvilkumu un pienācīgi glabā. Kompetenais dienests reģistrē:

- a) daļējās deklasifikācijas dienu;
- b) deklasifikācijas pieprasītāju un deklasifikācijas atļaujas sniedzēju vārdus un
- c) deklasificētās daļas atsaucē numuru.

K.3. Klasifikācijas līmeņa pazemināšana

82. Pēc klasificētās informācijas klasifikācijas līmeņa pazemināšanas attiecīgo dokumentu, kas to satur, ieraksta abos – gan vecā, gan jaunā klasifikācijas līmeņa – reģistrācijas žurnālos. Reģistrē gan klasifikācijas līmeņa pazemināšanas dienu, gan attiecīgās atļaujas sniedzēja vārdu.

83. Dokumentu, kas satur pazeminātā klasifikācijas līmeņa informāciju, un visas tā kopijas klasificē pēc jaunā klasifikācijas līmeņa un pienācīgi glabā.

L. KONFIDENCIĀLAS INFORMĀCIJAS IZNĪCINĀŠANA

84. Nevajadzīgu konfidencialu informāciju (papīra vai elektroniskā formātā) iznīcina vai izdzēš atbilstīgi apstrādes instrukcijām un attiecīgajiem arhivēšanas noteikumiem.

85. Informāciju, kas klasificēta līmenī TRES SECRET UE/EU TOP SECRET, SECRET UE/EU SECRET, SECRET UE/EU SECRET vai TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET vai līdzvērtīgu informāciju iznīcina KIN. Tās iznīcināšanu veic tāda liecinieka klātbūtnē, kuram ir vismaz tāda līmeņa drošības pielaide, kas atbilst iznīcināmā dokumenta klasifikācijas līmenim.

86. Informācija, kas klasificēta līmenī TRES SECRET UE/EU TOP SECRET, vai tai līdzvērtīgu informāciju iznīcina tikai ar sagatavotāja iepriekšēju rakstisku piekrišanu.

87. Pēc sagatavotāja vai kompetentās iestādes norādījuma KIN iznīcina un galīgi apstrādā informāciju, kas klasificēta līmenī CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET vai TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET vai līdzvērtīgu informāciju. Reģistrācijas žurnālus un pārējos reģistrus atbilstīgi atjaunina. Informāciju, kas klasificēta līmenī RESTREINT UE/EU RESTRICTED, vai tai līdzvērtīgu informāciju iznīcina un galīgi apstrādā vai nu KIN, vai attiecīgā Parlamenta struktūra / pilnvarotā persona.

88. Par iznīcināšanu oficiāli atbildīgā persona un persona, kas ir iznīcināšanas liecinieks, paraksta iznīcināšanas sertifikātu, kuru iesniedz un arhivē konfidencialo dokumentu nodaļā (KIN). Informācijas, kas klasificēta līmenī TRES SECRET UE/EU TOP SECRET, vai līdzvērtīgas informācijas iznīcināšanas sertifikātus un izplatīšanas veidlapas KIN glabā vismaz 10 gadus, savukārt attiecībā uz informāciju, kas klasificēta līmenī SECRET UE/EU SECRET, CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, vai tai līdzvērtīgu informāciju šis glabāšanas laiks ir vismaz pieci gadi.

89. Klasificētu informāciju saturošus dokumentus iznīcina ar tādām metodēm, kas atbilst attiecīgajiem Savienības vai līdzvērtīgiem standartiem, lai novērstu iespēju, ka dokumentu varētu pilnīgi vai daļēji atjaunot.

90. Klasificētās informācijas ierakstīšanai izmantotu elektronisko informācijas nesēju iznīcināšana notiek saskaņā ar attiecīgajām apstrādes instrukcijām.

91. Klasificētās informācijas iznīcināšanu ieraksta attiecīgajā reģistrācijas žurnālā, norādot:

- a) iznīcināšanas dienu un laiku;
- b) par iznīcināšanu oficiāli atbildīgās personas vārdu;
- c) iznīcinātā dokumentu vai kopiju identifikācijas datus;
- d) iznīcinātās ESKI fizisko formu;

- e) iznīcināšanas metodi un
- f) iznīcināšanas vietu.

M. ARHIVĒŠANA

92. Klasificēto informāciju, tostarp jebkādu pavadvēstuli/piezīmi, pielikumus, sūtījuma nodošanas kvīti un/vai citu dokumentāciju, nodod drošības zonā esošajā drošajā arhīvā sešu mēnešu laikā pēc tam, kad pēdējoreiz notikusi iepazīšanās ar to un, vēlākais, vienu gadu pēc tam, kad tā tikusi deponēta. Sīkākus noteikumus par klasificētas informācijas arhivēšanu paredz apstrādes instrukcijas.

93. Attiecībā uz citu konfidencialu informāciju piemēro vispārējos noteikumus par dokumentu pārvaldību, neskarot citus konkrētus noteikumu par tās apstrādi.

DROŠĪBAS PAZIŅOJUMS Nr. 3

KONFIDENCĪLAS INFORMĀCIJAS APSTRĀDE AR AUTOMATIZĒTĀM KOMUNIKĀCIJU UN INFORMĀCIJAS SISTĒMĀM (KIS)

A. KLASIFICĒTĀS INFORMĀCIJAS AIZSARDZĪBA, APSTRĀDĀJOT TO KOMUNIKĀCIJU UN INFORMĀCIJAS SISTĒMĀS

1. "Informācijas aizsardzība" (IA) informācijas sistēmu jomā ir pārliecība, ka šīs sistēmas aizsargās klasificētu informāciju, darbosies atbilstīgi, paredzētajā laikā un likumīgu lietotāju kontrolē. Ar efektīvu IA nodrošina atbilstīga līmeņa konfidencialitāti, integritāti, pieejamību, nenoliedzamību un autentiskumu. IA pamatā ir riska pārvaldības process.

2. Klasificētas informācijas apstrādei paredzēta "komunikāciju un informācijas sistēma" (KIS) ir sistēma, ar kuru informāciju var apstrādāt elektroniski. Šāda informācijas sistēma ietver visus sistēmas darbībai vajadzīgos resursus, tostarp attiecībā uz infrastruktūru, organizāciju, personālu un informāciju.

3. KIS apstrādā klasificētu informāciju atbilstīgi IA koncepcijai.

4. Visām KIS ir jāiziet akreditācija. Akreditācijas mērķis ir saņemt garantiju, ka ir īstenotas visas attiecīgās drošības procedūras un ka ir sasniegts pietiekams klasificētas informācijas un KIS aizsardzības līmenis, kas atbilst šim drošības paziņojumam. Akreditācijas paziņojumā nosaka augstāko informācijas klasifikācijas līmeni, ar kādu atļauts strādāt KIS, kā arī šādas atļaujas nosacījumus.

5. Lai KIS darbības notiktu droši un pareizi, būtiskas ir šādas IA īpašības un koncepcijas:

- a) autentiskums – garantija, ka informācija ir īsta un ka tā ir iegūta no bona fide avotiem;
- b) pieejamība – tai var piekļūt un to var izmantot pēc pilnvarotas iestādes pieprasījuma;
- c) konfidencialitāte – informāciju neatklāj tādām personām, iestādēm vai procedūrām, kas nav saņēmušas attiecīgu atļauju;

- d) integritāte – spēja nosargāt informācijas un materiālu precizitāti un pilnīgumu;
- e) nenoliedzamība – spēja pierādīt, ka darbība vai notikums ir noticis, lai būtu izslēgta iespēja, ka minēto notikumu vai darbību vēlāk varētu noliegt.

B. INFORMĀCIJAS AIZSARDZĪBAS PRINCIPI

6. Turpmāk izklāstītie noteikumi veido jebkuras tādas KIS drošības pamatus, kura apstrādā klasificētu informāciju. IA drošības politikā un drošības pamatnostādnēs nosaka sīki izstrādātas minēto noteikumu īstenošanas prasības.

B.1. *Drošības riska pārvaldība*

7. Drošības riska pārvaldība ir neatņemama daļa KIS definēšanā, izstrādē, darbībā un uzturēšanā. Riska pārvaldību (izvērtējums, risinājums, pieņemšana, paziņošana) veic kā iteratīvu procesu kopīgi ar sistēmu īpašnieku pārstāvjiem, projekta iestādēm, darbības iestādēm un drošības paziņojumā Nr. 1 noteiktajām drošības apstiprināšanas iestādēm, izmantojot apliecinātu, pārskatāmu un pilnīgi izprotamu riska izvērtējuma procesu. KIS darbības jomu un tās materiālus skaidri definē riska pārvaldības procesa sākumā.

8. Drošības paziņojumā Nr. 1 noteiktās kompetentās iestādes pārskata iespējamās komunikāciju un informācijas sistēmas apdraudējumus un uztur aktuālus un precīzus apdraudējumu izvērtējumus, kas atspoguļo pašreizējo darbības vidi. Tās pastāvīgi atjaunina informāciju par ietekmējamību un periodiski pārskata ietekmējamības izvērtējumu, lai atbilstu mainīgajai informāciju tehnoloģiju (IT) videi.

9. Drošības riska risinājuma mērķis ir piemērot drošības pasākumu kopumu, kuru rezultātā panāk apmierinošu līdzsvaru starp lietotāja vajadzībām, izmaksām un neapzinātu drošības risku.

10. KIS sistēmas akreditācijā ietver oficiālu paziņojumu par neapzināto apdraudējumu un to, ka atbildīgā iestāde pieņem neapzināto apdraudējumu. Atbilstīgās drošības akreditācijas iestādes noteiktās īpašās prasības, darbības mērogs un sarežģītības pakāpe atbilst novērtētajam riskam, ņemot vērā visus atbilstīgos faktorus, tostarp KIS apstrādātās klasificētās informācijas klasifikācijas līmeni.

B.2. *Drošība visā KIS aprites cikla laikā*

11. Drošība ir būtiska prasība, kas ir aktuāla visā KIS aprites ciklā no sākuma līdz izņemšanai no aprites.

12. Katrā aprites cikla posmā nosaka katra ar KIS saistītā dalībnieka lomu un sadarbības veidu drošības jautājumos.

13. Akreditācijas laikā KIS, tostarp tās tehniskajiem un netehniskajiem drošības pasākumiem, veic drošības pārbaudes, lai pārliecinātos, ka panākts piemērots aizsardzības līmenis, un pārbaudītu, ka KIS, tostarp tās tehniskie un netehniskie drošības pasākumi, tiek pareizi īstenoti, integrēti un konfigurēti.

14. KIS darbības un uzturēšanas laikā periodiski, kā arī ārkārtas apstākļu gadījumā veic drošības izvērtējumus, inspekcijas un pārskatīšanu.
15. Drošības informācija KIS vajadzībām tās aprites ciklā mainās, tā ir neatņemama daļa no pārmaiņu procesa pārvaldības.
16. KIS veiktās reģistrācijas procedūras vajadzības gadījumā pārbauda akreditācijas procesa laikā.

B.3. *Paraugprakse*

17. IAI izstrādā KIS paraugpraksi, kā aizsargājama KIS apstrādātā klasificētā informācija. Paraugprakses pamatnostādnēs iekļauj KIS tehniskus, fiziskus, organizatoriskus un procedūras drošības pasākumus, kuru iedarbība cīnā pret konkrētiem apdraudējumiem un ietekmējamību ir pierādīta.
18. KIS apstrādātas klasificētas informācijas aizsardzībā izmanto pieredzi, ko guvušas IA iesaistītās vienības.
19. Paraugprakses izplatīšana un attiecīga īstenošana palīdz panākt līdzvērtīgu aizsardzības līmeni dažādās Parlamenta sekretariāta vadītās KIS, kurās apstrādā klasificētu informāciju.

B.4. *Padziļināta aizsardzība*

20. Lai mazinātu apdraudējumu komunikāciju un informācijas sistēmai, īsteno plaša spektra tehniskus drošības pasākumus un pasākumus, kas nav tehniski drošības pasākumi, izveidojot daudzslāņainu aizsardzību. Minētie slāņi ir:
 - a) atturēšana – drošības pasākumi, lai atturētu no jebkādiem kaitnieciskiem plāniem, kas vērsti pret KIS;
 - b) novēršana – drošības pasākumi, kuru mērķis ir traucēt vai novērst pret KIS vērstu uzbrukumu;
 - c) atklāšana – drošības pasākumi, kuru mērķis ir atklāt pret KIS vērstu uzbrukumu;
 - d) izturība – drošības pasākumi, kuru mērķis ir maksimāli ierobežot uzbrukuma ietekmi uz informācijas kopumu vai KIS materiāliem un pasargāt tos no turpmākiem bojājumiem, un
 - e) atjaunošana – drošības pasākumi, kuru mērķis ir atjaunot drošu KIS stāvokli.

Minēto pasākumu stingrību nosaka pēc apdraudējuma izvērtējuma.

21. Kompetentās iestādes, kas precizētas drošības paziņojumā Nr. 1, nodrošina, ka tās spēj reaģēt uz gadījumiem, kuri var sniegties pāri organizācijas un valsts robežām, tādā veidā, lai koordinētu reakciju un sniegtu informāciju par šiem gadījumiem un saistīto risku (ārkārtas reaģēšanas spējas datordrošības jomā).

B.5. *Ierobežojumu un mazākās konfidencialitātes pielāgšanas princips*

22. Lai izvairītos no nevajadzīga apdraudējuma, ievieš tikai būtiskās darbībai vajadzīgās funkcijas, iekārtas un dienestus.
23. KIS lietotājiem un automatizētiem procesiem nodrošina tikai tādu piekļuvi, privilēģijas vai pilnvaras, kas vajadzīgas to pienākumu veikšanai, lai tādējādi ierobežotu negadījumu, kļūdu vai bojājumu, vai neatļautas KIS resursu izmantošanas rezultātā radušos bojājumus.

B.6. Informētība par informācijas aizsardzību

24. KIS aizsardzības pirmais priekšnoteikums ir informētība par risku un pieejamiem drošības pasākumiem. Visas personas, kas iesaistītas KIS aprites ciklā, tostarp tās lietotāji, saprot:

- a) ka trūkumi drošības sistēmā var būtiski kaitēt KIS, kas apstrādā klasificētu informāciju;
- b) ka savstarpējās savienojamības un atkarības dēļ kaitējums var tikt nodarīts arī citiem un
- c) ka tās personiski atbild un atskaitās par KIS drošību saskaņā ar saviem pienākumiem sistēmās un procesos.

25. Lai nodrošinātu, ka viss iesaistītais personāls, tostarp augstākā līmeņa vadība, Eiropas Parlamenta deputāti un KIS lietotāji, ir sapratuši atbildību par drošības garantēšanu, tiem ir obligāti jāsaņem izglītība un apmācība par informācijas aizsardzību.

B.7. IT drošības produktu izvērtēšana un apstiprināšana

26. KIS, kurās apstrādā informāciju, kas klasificēta līmenī CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET vai TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET un tai līdzvērtīgu informāciju, ir aizsargātas pret informācijas apdraudējumu, ko izraisa netīšas elektromagnētiskas emisijas ("TEMPEST drošības pasākumi").

27. Ja klasificētu informāciju aizsargā ar kriptogrāfijas produktiem, tos sertificē drošības akreditācijas iestāde kā ES apstiprinātus kriptogrāfijas produktus.

28. Klasificētu informāciju sūtot elektroniski, izmanto ES apstiprinātus kriptogrāfijas produktus. Neskarot šo prasību, ārkārtas apstākļos vai īpašās tehniskās konfigurācijās var piemērot īpašas procedūras, kā noteikts 41.–44. punktā.

29. Vajadzīgo uzticamības līmeni drošības pasākumos, ko definē kā aizsardzības līmeni, nosaka atbilstīgi riska pārvaldības procesā gūtajiem rezultātiem un saskaņā ar attiecīgo drošības politiku un pamatnostādņēm.

30. Aizsardzības līmeni pārbauda, lietojot starptautiski plaši izmantotus vai valstī apstiprinātus procesus un metodikas. Tas ietver sākotnējo izvērtēšanu, kontroli un revīziju.

31. DAI apstiprina drošības pamatnostādnes attiecībā uz tādu IT produktu kvalificēšanu un apstiprināšanu, kas nav saistīti ar kriptogrāfiju.

B.8. Nosūtīšana drošības zonās

32. Ja klasificētu informāciju nosūta tikai drošības zonā, nešifrētu izplatīšanu vai zemāka līmeņa šifrēšanu var izmantot, pamatojoties uz riska pārvaldības procesa rezultātiem un ar DAI apstiprinājumu.

B.9. Drošs KIS savstarpējs savienojums

33. Savstarpējs savienojums ir tieši savienotas divas vai vairākas IT sistēmas, lai apmainītos ar datiem un citiem informācijas resursiem vienā vai vairākos virzienos.

34. KIS jebkuru pieslēgtu IT sistēmu uzskata par neuzticamu un ievieš aizsargpasākumus, lai kontrolētu klasificētas informācijas apmaiņu ar citu KIS.

35. Visi KIS un citas IT sistēmas savstarpēji savienojumi atbilst šādām pamatprasībām:

- a) kompetentās iestādes nosaka un apstiprina šādu savienojumu darbības vai operatīvās prasības;
- b) attiecīgajam savstarpējam savienojumam piemēro riska pārvaldības un akreditācijas procesu, un to apstiprina kompetentā DAI;
- c) KIS perimetrā izvieto aizsardzības dienestus (AD).

36. Nedrīkst savstarpēji saslēgt akreditētu KIS un neaizsargātu vai publiski pieejamu tīklu, izņemot gadījumus, ja KIS apstiprinājusi šādiem mērķiem ieviesto AD starp KIS un neaizsargāto vai publiski pieejamo tīklu. Šādu savstarpēju savienojumu drošības pasākumus pārskata kompetentā IAI un apstiprina kompetentā DAI.

37. Ja neaizsargāto vai publiski pieejamo tīklu izmanto vienīgi tādas informācijas transportēšanai, kura ir šifrēta ar ES kriptogrāfijas produktu, kas apstiprināts saskaņā ar 27. punktu, šādu savienojumu neuzskata par savstarpēju savienojumu.

38. Ir aizliegts tādas KIS, kas ir akreditēta informācijas, kura klasificēta līmenī TRES SECRET UE/EU TOP SECRET vai līdzvērtīgas informācijas, vai SECRET UE/EU SECRET vai līdzvērtīgas informācijas apstrādei, tiešs vai pakāpenisks savstarpējs savienojums ar neaizsargātu vai publiski pieejamu tīklu.

B.10. Elektroniskie informācijas nesēji

39. Elektroniskos informācijas nesējus iznīcina saskaņā ar kompetentās drošības iestādes apstiprinātām procedūrām.

40. Elektroniskos informācijas nesējus atkārtoti izmanto, pazemina to klasifikācijas līmeni vai deklasificē saskaņā ar apstrādes instrukcijām.

B.11. Ārkārtas apstākļi

41. Ārkārtas gadījumā, piemēram, gaidāmas vai notiekošas krīzes situācijā, konflikta vai kara situācijā vai ārkārtas operatīvajā situācijā var piemērot turpmāk aprakstītās īpašās procedūras.

42. Ar kompetentās iestādes piekrišanu klasificēto informāciju var nosūtīt, izmantojot kriptogrāfijas produktus, kas apstiprināti lietošanai zemākam klasifikācijas līmenim, vai nešifrētā veidā, ja kavējumi varētu radīt kaitējumu, kas nepārsniedz būtu lielāks par kaitējumu, ko rada klasificēta materiāla izpaušana, un ja:

- a) sūtītājam un saņēmējam nav vajadzīgo kriptogrāfijas iekārtu vai nekādu kriptogrāfijas iekārtu un
- b) klasificēto materiālu nevar nodot pietiekami savlaicīgi, izmantojot citus līdzekļus.

43. Klasificētā informācijā, kas nosūtīta 41. punktā izklāstītajos apstākļos, nav atzīmju vai norāžu, kas to ļautu atšķirt no neklasificētas informācijas vai informācijas, ko var aizsargāt ar pieejamu kriptogrāfijas iekārtu. Informācijas saņēmējus par tās klasifikācijas līmeni nekavējoties informē ar citiem līdzekļiem.

44. Ja tiek izmantota 41. vai 42. punktā minētā procedūra, par to sniedz ziņojumu kompetentajai iestādei.

DROŠĪBAS PAZIŅOJUMS Nr. 4

FIZISKĀ DROŠĪBA

A. IEVADS

Šajā drošības paziņojumā noteikti drošas vides izveides drošības principi pareizai rīcībai ar konfidenciālu informāciju Eiropas Parlamentā. Šos principus, tostarp principus, kas attiecas uz tehnisko drošību, papildinās apstrādes instrukcijas.

B. DROŠĪBAS RISKĀ PĀRVALDĪBA

1. Klasificētas informācijas apdraudējumu pārvalda kā procesu. Šā procesa mērķis ir konstatēt zināmos drošības apdraudējumus, definēt drošības pasākumus, lai mazinātu šādus apdraudējumus līdz pieņemamam līmenim atbilstīgi šajā drošības paziņojumā izklāstītajiem pamatprincipiem un obligātajiem standartiem un piemērot šos pasākumus saskaņā ar pastiprinātas aizsardzības koncepciju, kā definēts drošības paziņojumā Nr. 3. Minēto pasākumu efektivitāti nepārtraukti izvērtē.

2. Drošības pasākumi klasificētas informācijas aizsardzībai visā tās aprites laikā jo īpaši atbilst tās drošības klasifikācijai, attiecīgās informācijas vai materiāla fiziskajai formai un apjomam, to iekārtu atrašanās vietai un uzbūvei, kurās klasificēta informācija atrodas, un vietēji izvērtētam vardarbīga un/vai noziedzīgu nodarījuma apdraudējumam, tostarp spiegošanai, ļaunprātībai vai terorismam.

3. Ārkārtas rīcības plānos ņem vērā vajadzību aizsargāt klasificētu informāciju ārkārtas situācijās, lai novērstu neatļautu piekļuvi, izpaušanu, integritātes vai piekļuves zaudējumu.

4. Darbības nepārtrauktības plānos iekļauj preventīvus un atgūšanas pasākumus, lai mazinātu ietekmi, ko rada būtiski trūkumi vai starpgadījumi saistībā ar klasificētas informācijas apstrādi un glabāšanu.

C. VISPĀRĒJIE PRINCIPI

5. Informācijai piešķirtais klasifikācijas vai marķējuma līmenis nosaka aizsardzības līmeni, ko attiecīgajai informācijai piemēro fiziskās drošības jomā.

6. Informāciju, kurai ir vajadzīga klasifikācija, marķē un to attiecīgi apstrādā kā klasificētu informāciju – neatkarīgi no informācijas fiziskās formas. Informācijas klasifikāciju skaidri dara zināmu tās saņēmējiem, vai nu izmantojot klasifikācijas marķējumu (ja tā sniegta rakstiski – uz papīra vai ar KIS starpniecību), vai paziņojumu (ja tā sniegta mutiski, piemēram, sarunā vai izklāstā). Klasificētus materiālus fiziski marķē, lai varētu viegli noteikt to klasifikācijas līmeni.

7. Konfidenciālu informāciju nekādos apstākļos nelasa publiskās vietās, kur to varētu redzēt persona, kurai nav pamatotas vajadzības pēc informācijas, proti, vilcienos vai lidmašīnās, kafejnīcās, bāros u. tml. Toneatstāj viesnīcu seifos vai istabās vai bez uzraudzības publiskās vietās.

D. ATBILDĪBA

8. Klasificētās informācijas nodaļa (KIN) ir atbildīga par fiziskās drošības nodrošināšanu attiecībā uz tās konfidencialās informācijas pārvaldību, kas glabājas tās drošajās telpās. KIN ir arī atbildīga par tās drošo telpu pārvaldību.

9. Atbildība par fizisku drošību tās informācijas pārvaldībā, kas klasificēta līmenī RESTREINT UE/EU RESTRICTED, vai tai līdzvērtīgu informāciju un citu konfidencialu informāciju, ir attiecīgajai Parlamenta struktūrai / pilnvarotajai personai.

10. Drošības un riska novērtēšanas direktorāts nodrošina personāla drošību un drošības pielaidi, kas nepieciešama drošai konfidencialās informācijas apstrādei Eiropas Parlamentā.

11. Informācijas tehnoloģiju direktorāts konsultē un nodrošina, ka jebkura izveidotā vai izmantotā komunikāciju un informācijas sistēma (KIS) pilnībā atbilst drošības paziņojuma Nr. 3 noteikumiem un attiecīgajām apstrādes instrukcijām.

E. DROŠĀS TELPAS

12. Saskaņā ar tehniskās drošības standartiem un atbilstīgi konfidencialajai informācijai piešķirtajam līmenim, kā noteikts 7. pantā, var tikt aprīkotas drošās telpas.

13. Drošības akreditācijas iestāde (DAI) sertificē drošās telpas, savukārt Drošības iestāde (DI) tās apstiprina.

F. IEPAZĪŠANĀS AR KONFIDENCĀLU INFORMĀCIJU

14. Ja informācija, kas klasificēta līmenī RESTREINT UE/EU RESTRICTED, vai tai līdzvērtīga informācija un cita konfidenciala informācija atrodas KIN un ar to jāiepazīstas ārpus drošības zonas, KIN pārsūta kopiju atbilstīgajam pilnvarotajam dienestam, kurš nodrošina, ka iepazīšanās ar attiecīgo informāciju un tās apstrāde atbilst šā lēmuma 8. panta 2. punktam un 10. pantam, kā arī atbilstīgajām apstrādes instrukcijām.

15. Ja informācija, kas klasificēta līmenī RESTREINT UE/EU RESTRICTED, vai līdzvērtīga informācija un cita konfidenciala informācija ir nodota Parlamenta struktūrai / pilnvarotajai personai, kuras nav KIN, minētās Parlamenta struktūras/pilnvarotās personas sekretariāts nodrošina, ka iepazīšanās ar attiecīgo informāciju un tās apstrāde atbilst šā lēmuma 7. panta 3. punktam, 8. panta 1., 2., un 4. punktam, 9. panta 3., 4. un 5. punktam, 10. panta 2. līdz 6. punktam un 11. pantam, kā arī attiecīgajām apstrādes instrukcijām.

16. Ja ar informāciju, kas klasificēta līmenī CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET vai TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, vai tai līdzvērtīgu informāciju ir jāiepazīstas drošības zonā, KIN nodrošina, ka iepazīšanās ar attiecīgo informāciju un tās apstrāde atbilst šā lēmuma 9. un 10. pantam un atbilstīgajām apstrādes instrukcijām.

G. TEHNISKĀ DROŠĪBA

17. Par tehniskās drošības pasākumiem ir atbildīga DAI, kas attiecīgajās apstrādes instrukcijās nosaka īpašus piemērojamus tehniskās drošības pasākumus.

18. Drošās lasītavas, kurās iepazīstas ar informāciju, kas klasificēta līmenī RESTREINT UE/EU RESTRICTED, vai līdzvērtīgu informāciju un citu konfidencialu informāciju atbilst īpašiem drošības noteikumiem saskaņā ar šā lēmuma 7. panta 3. punktu, kā noteikts apstrādes instrukcijās.

19. Saskaņā ar šā lēmuma 7. panta 2. punktu drošības zona sastāv no šādām telpām:

- a) piekļuves drošības pārbaudes telpa, kuru aprīko saskaņā ar tehniskajiem drošības pasākumiem, kā noteikts apstrādes instrukcijās. Piekļuvi šai telpai reģistrē. Piekļuves drošības pārbaudes telpa atbilst augstiem standartiem saistībā ar personu identifikāciju, kurām ir piekļuve, kā arī videoierakstiem, un drošām vietām to personisko lietu glabāšanai (piemēram, tālruņi, rakstāmlīdzekļi u. c.), kuras nav atļauts ienest drošajās telpās;
- b) komunikāciju telpa klasificētas informācijas, tostarp šifrētas klasificētas informācijas, pārsūtīšanai un saņemšanai atbilstīgi drošības paziņojumam Nr. 3 un attiecīgajām apstrādes instrukcijām;
- c) droša arhīva telpa, kurā tiek izmantoti apstiprināti un sertificēti konteineri atsevišķi informācijai, kas klasificēta līmenī RESTREINT UE/EU RESTRICTED, kā CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL un/vai kā SECRET UE/EU SECRET, vai līdzvērtīgai informācijai. Informāciju, kas klasificēta līmenī TRES SECRETUE/EU TOP SECRET, vai līdzvērtīgu informāciju izvieto atsevišķā telpā īpašā sertificētā konteinerā. Šajā telpā vienīgo pieejamo papildu materiālu sniedz atbalsta punkts KIN arhīva apstrādei;
- d) reģistrācijas telpa, kurā tiek nodrošināti rīki, kas nepieciešami reģistrācijai papīra formātā vai elektroniski, un tāpēc tā ir iekārtota ar vajadzīgajām drošajām iekārtām, lai uzstādītu attiecīgo KIS. Vienīgi reģistrācijas telpā var atrasties apstiprinātas un akreditētas pavairošanas ierīces (papīra kopiju vai elektronisku kopiju iegūšanai). Apstrādes instrukcijās ir precizēts, kuras pavairošanas ierīces ir apstiprinātas un akreditētas. Reģistrācijas telpā tiek nodrošināta vajadzīgā glabāšana, lai akreditēta materiālu varētu glabāt un apstrādāt tā, lai to varētu marķēt, kopēt un nosūtīt fiziskā formā atkarībā no klasifikācijas līmeņa. Visu akreditēto materiālu nosaka KIN, un to akreditē DAI, ņemot vērā no Informācijas aizsardzības operatīvās iestādes (IAOI) saņemto ieteikumu. Reģistrācijas telpu aprīko ar akreditētu informācijas iznīcināšanas ierīci, kas apstiprināta visaugstākā līmeņa klasifikācijai, kā minēts apstrādes instrukcijās. Informācijas, kas klasificēta līmenī CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL EU, SECRET UE/EU SECRET vai TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET vai līdzvērtīga līmeņa informācijas tulkošanu veic reģistrācijas telpā, izmantojot atbilstīgu un akreditētu sistēmu. Reģistrācijas telpā iekārto darba vietas, ko vienlaikus izmanto ne vairāk kā divi tulkotāji vienam un tam pašam dokumentam. Tulkošana notiek viena KIN personāla locekļa klātbūtnē;
- e) lasītava, kur ar klasificētu informāciju var iepazīties individuālas personas, kurām ir atbilstošas atļaujas. Lasītavā ir pietiekami daudz vietas divām personām, kā arī KIN personāla loceklim, kurš tur uzturas visu laiku, kad notiek iepazīšanās ar katru atsevišķo dokumentu. Šīs telpas drošības līmenis ir paredzēts informācijai, kas klasificēta kā CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET vai TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET vai līdzvērtīga līmeņa informācijai. Lasītavu var aprīkot ar TEMPEST iekārtu, lai vajadzības gadījumā nodrošinātu iepazīšanos ar dokumentiem elektroniskā veidā atbilstīgi attiecīgās informācijas klasifikācijas līmenim;
- f) sanāksmju telpa, kura paredzēta ne vairāk kā 25 personām informācijas, kas klasificēta līmenī CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL un SECRET UE/EU SECRET, vai līdzvērtīgas informācijas apspriešanai. Sanāksmju telpa ir aprīkota ar nepieciešamo tehnisko drošības un sertificēto aprīkojumu mutiskai tulkošanai no un uz divām valodām. Kad sanāksmju telpa netiek izmantota sanāksmēm, to kā papildu lasītavu var izmantot arī individuālas personas, lai iepazītos ar dokumentiem. Izņēmuma gadījumā KIN var atļaut iepazīties ar klasificētu informāciju vairāk kā vienai personai, kurai ir piešķirta atļauja, ja visām personām šajā telpā ir viens un tas pats drošības pielāides līmenis un tāda pati vajadzība pēc informācijas. Iepazīties ar klasificētu informāciju vienlaikus nav atļauts vairāk nekā četrām personām. KIN personāla klātbūtni pastiprina;
- g) tehniskās drošības telpas, kurās glabājas viss tehniskais aprīkojums, kas savienots ar visas drošības zonas apsardzi un IT drošības serveriem.

20. Drošības zona atbilst piemērojamiem starptautiskajiem drošības standartiem un to sertificē Drošības un riska novērtēšanas direktorāts. Drošības zonā ir šāds minimālais drošības tehniskais aprīkojums:

- a) signalizācijas un novērošanas sistēmas;
- b) drošības aprīkojums un ārkārtēju situāciju sistēmas (divu posmu brīdinājuma sistēma);

- c) videonovērošanas sistēma (CCTV);
- d) pretielaušanās sistēma;
- e) piekļūšanas kontrole (tostarp biometriskā drošības sistēma);
- f) konteineri;
- g) slēdzami skapīši;
- h) aizsardzība pret elektromagnētiskajām emisijām.

21. Ja vajadzīgi papildu tehniskie drošības pasākumi, tos var noteikt DAI ciešā sadarbībā ar KIN ar DI apstiprinājumu.

22. Infrastruktūras iekārtas var tikt savienotas ar tās ēkas vispārējās pārvaldības sistēmām, kurā atrodas drošības zona. Tomēr drošības iekārtas, kas paredzētas piekļūšanas kontrolei un KIS, ir neatkarīgas no jebkurām citām Eiropas Parlamentā esošajām sistēmām.

H. DROŠĪBAS ZONAS PĀRBAUDES

23. DAI regulāri pārbauda drošības zonu, pārbaudes veic arī pēc KIN pieprasījuma.

24. DAI izstrādā un atjaunina tādu priekšmetu drošības pārbaudes kontrolsarakstu, kuri jāpārbauda pārbaudītu laikā atbilstīgi apstrādes instrukcijām.

I. KONFIDENCIĀLAS INFORMĀCIJAS TRANSPORTĒŠANA

25. Kad konfidencialu informāciju transportē, to atbilstīgi apstrādes instrukcijām dara aizklātā veidā bez norādēm par satura konfidencialo būtību.

26. Informāciju, kas klasificēta līmenī CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET vai TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET vai līdzvērtīga līmeņa informāciju, var transportēt tikai kurjeri vai darbinieki, kuriem ir atbilstoša drošības līmeņa atļauja.

27. Konfidencialu informāciju var sūtīt ar ārejo pastu vai rokas bagāžu dokumentu transportēšanai ārpus ēkas vienīgi saskaņā ar nosacījumiem, kas noteikti apstrādes instrukcijās.

28. Informāciju, kas klasificēta līmenī CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET vai TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET vai līdzvērtīga līmeņa informāciju nekādā gadījumā nesūta pa elektronisko pastu vai pa faksu, pat ja uzstādīta droša e-pasta sistēma vai kriptofakss. Informāciju, kura klasificēta līmenī RESTREINT UE/EU RESTRICTED, vai līdzvērtīgu un citu konfidencialu informāciju, var nosūtīt pa e-pastu, izmantojot akreditētu kriptogrāfijas sistēmu.

J. KONFIDENCIĀLAS INFORMĀCIJAS GLABĀŠANA

29. Konfidencialai informācijai piešķirtais klasifikācijas vai marķējuma līmenis nosaka aizsardzības līmeni, ko piemēro tās glabāšanai. To glabā iekārtās, kas sertificētas minētajam nolūkam atbilstīgi apstrādes instrukcijām.

30. Informāciju, kas klasificēta līmenī RESTREINT UE/EU RESTRICTED, vai līdzvērtīgu informāciju un citu konfidencialu informāciju:

- a) glabā tērauda aizslēdzamā standartizstrādājuma skapī vai nu birojā, vai darba telpā, kad materiālus faktiski neizmanto;
- b) neatstāj bez uzraudzības, ja materiāls nav atbilstoši ieslēgts un uzglabāts;
- c) neatstāj uz rakstāmgalda, galda u. tml. tā, ka jebkura persona, kurai nav piešķirta atļauja, piemēram, apmeklētāji, apkopēji, apkalpojošais personāls u. tml., var to izlasīt vai iznest;
- d) nerāda nevienai personai vai to neapspriež ar nevienu personu, kurai nav piešķirta atļauja.

31. Informāciju, kas klasificēta līmenī RESTREINT UE/EU RESTRICTED, vai līdzvērtīgu informāciju un citu konfidencialu informāciju glabā vienīgi Parlamenta struktūras / pilnvarotās personas sekretariāts vai KIN atbilstīgi apstrādes instrukcijām.

32. Informāciju, kas klasificēta līmenī CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET vai TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET vai līdzvērtīgu informāciju:

- a) glabā drošības zonā seifā vai glabātuvē. Izņēmuma gadījumā, piemēram, ja KIN ir slēgta, to var uzglabāt apstiprinātā un sertificētā seifā apsardzes dienesta telpās;
- b) nekādā gadījumā drošības zonā neatstāj bez uzraudzības, to vispirms neieslēdzot apstiprinātā seifā (pat uz visīsāko prombūtnes brīdi);
- c) neatstāj uz rakstāmgalda, galda u. tml. tā, ka persona, kurai nav piešķirta atļauja, varētu izlasīt vai to iznest, pat ja atbildīgais KIN personāla loceklis uzturas telpā.

Ja dokumentu, kurā ir klasificēta informācija, drošības zonā sagatavo elektroniski, laikā, kad dokumenta sagatavotājs vai atbildīgais KIN personāla loceklis atstāj telpu (pat uz visīsāko brīdi), datoru bloķē, un ekrānu padara nepieejamu. Automātiskā drošības slēdzene, kas noslēdz datoru pēc dažām minūtēm, nav uzskatāma par pietiekamu līdzekli.

DROŠĪBAS PAZIŅOJUMS Nr. 5

INDUSTRIĀLĀ DROŠĪBA

A. IEVADS

1. Šis drošības paziņojums attiecas tikai uz klasificētu informāciju.
2. Tajā izklāstīti noteikumi šā lēmuma I pielikuma 1. daļā paredzēto kopējo obligāto standartu īstenošanai.
3. "Industriālā drošība" ir pasākumu piemērošana, lai nodrošinātu, ka līgumslēdzējs vai apakšlīgumslēdzējs aizsargā klasificētu informāciju sarunu laikā pirms klasificēta līguma slēgšanas un klasificēto līgumu aprites laikā. Tādi līgumi nav saistīti ar piekļuvi informācijai, kas klasificēta līmenī TRES SECRET UE/EU TOP SECRET .
4. Eiropas Parlaments kā līgumslēdzēja iestāde nodrošina, ka, piešķirot klasificētu līgumu rūpniecības vai citām struktūrām, tiek ievēroti šajā lēmumā izklāstītie un attiecīgajā līgumā minētie industriālās drošības obligātie standarti.

B. KLASIFICĒTA LĪGUMA DROŠĪBAS ELEMENTI**B.1. Drošības klasifikācijas rokasgrāmata (DKR)**

5. Pirms konkursu izsludināšanas vai pirms klasificētu līgumu piešķiršanas Eiropas Parlaments kā līgumslēdzēja iestāde nosaka tās informācijas drošības klasifikāciju, kuru sniedz pretendentiem un līgumslēdzējiem, kā arī tās informācijas drošības klasifikāciju, ko sastādīs līgumslēdzējs. Šim nolūkam Eiropas Parlaments sagatavo drošības klasifikācijas meto-disko līdzekli (DKML), kas jāizmanto līguma izpildei.

6. Lai noteiktu dažādu klasificēta līguma elementu drošības klasifikācijas līmeni, piemēro šādus principus:

- a) izstrādājot DKR, Eiropas Parlaments ņem vērā visus attiecīgos drošības aspektus, tostarp drošības klasifikāciju, ko uz informāciju attiecinājis un apstiprinājis informācijas sagatavotājs;
- b) vispārējais līguma klasifikācijas līmenis nedrīkst būt zemāks par augstāko jebkura tā elementa klasifikācijas līmeni.

B.2. Drošības aspektu vēstule (DAV)

7. Ar attiecīgo līgumu saistītās drošības prasības izklāsta drošības aspektu vēstulē (DAV). Vajadzības gadījumā DAV iekļauj DKR, un tas ir neatņemama klasificēta līguma vai apakšlīguma daļa.

8. DAV iekļauj nosacījumus par to, ka līgumslēdzējam un/vai apakšlīgumslēdzējam ir jānodrošina atbilde saskaņā ar šajā lēmumā noteiktajiem obligātajiem standartiem. Neatbilstība šiem obligātajiem standartiem var būt pietiekams pamats līguma izbeigšanai.

B.3. Programmas/projekta drošības instrukcijas (PDI)

9. Atkarībā no to projektu vai programmu darbības jomas, kurās vajadzīga piekļuve ESKI, vai kurās tā jāapstrādā vai jāglabā, līgumslēdzēja iestāde, kurai uzticēta atbildība par attiecīgās programmas vai projekta pārvaldību, var izstrādāt programmas/projekta drošības instrukcijas (PDI).

C. IESTĀDES DROŠĪBAS PIELAIDE (IDP)

10. IDP piešķir dalībvalsts VDI vai jebkura cita kompetentā iestāde, lai atbilstīgi valsts normatīvajiem aktiem aplieci-nātu, ka rūpniecības vai cita struktūra savās telpās spēj nodrošināt pietiekamu ESKI aizsardzību attiecīgā klasifikācijas līmenī CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL vai SECRET UE/EU SECRET vai līdzvērtīgā līmenī. Apliecinājumu par IDP pie-šķiršanu iesniedz Eiropas Parlamentam kā līgumslēdzējai iestādei, pirms līgumslēdzējam vai apakšlīgumslēdzējam vai iespējamam līgumslēdzējam vai apakšlīgumslēdzējam var piešķirt vai nodrošināt piekļuvi ESKI.

11. Piešķirot IDP:

- a) novērtē rūpniecības vai citas struktūras integritāti;
- b) novērtē atbildību, kontroli un/vai iespējas izdarīt neatļautu ietekmi, ko var uzskatīt par drošības apdraudējumu;

- c) pārbauda, vai rūpniecības vai cita struktūra iestādē ir izveidojusi drošības sistēmu, kurā ietverti visi atbilstīgie drošības pasākumi, kas vajadzīgi, lai aizsargātu informāciju vai materiālus, kas atbilstīgi šajā lēmumā izklāstītajām prasībām ir klasificēti līmenī CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL vai SECRET UE/EU SECRET ;
- d) pārbauda, vai to vadības, īpašnieku un darbinieku personāla drošības statuss, kuriem vajadzīga piekļuve informācijai, kas klasificēta līmenī CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL vai SECRET UE/EU SECRET, ir noteikts saskaņā ar šajā lēmumā noteiktajām prasībām;
- e) pārbauda, vai rūpniecības vai cita struktūra ir iecēlusi iestādes drošības ierēdņi, kurš ir atbildīgs savas vadības priekšā par drošības pienākumu īstenošanu šajā vienībā.

12. Ja vajadzīgs, Eiropas Parlaments kā līgumslēdzēja iestāde paziņo attiecīgajai VDI vai jebkurai citai kompetentai drošības iestādei, ka IDP ir vajadzīga pirms līguma parakstīšanas vai līguma pildīšanas laikā. Pirms līguma parakstīšanas pieprasa IDP vai personāla drošības pielaidi (PDP), ja priekšlikuma iesniegšanas procesā ir jāsniedz informācija, kas klasificēta līmenī CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL vai SECRET UE/EU SECRET .

13. Līgumslēdzēja iestāde nepiešķir klasificētu līgumu izraudzītajam pretendentam pirms nav saņemts tās dalībvalsts VDI vai kādas citas kompetentas drošības iestādes apstiprinājums, kurā reģistrēti iesaistītie līgumslēdzēji vai apakšlīgumslēdzēji, ka viņiem ir izsniegta atbilstīga IDP, ja tas vajadzīgs.

14. Jebkura kompetentā drošības iestāde, kas izsniegusi IDP, paziņo Eiropas Parlamentam kā līgumslēdzējai iestādei par jebkādam izmaiņām, kas ietekmē IDP. Apakšlīguma gadījumā attiecīgi informē kompetento drošības iestādi.

15. Ja attiecīgā VDI vai kāda cita kompetenta drošības iestāde atceļ IDP, tas ir pietiekams pamats Eiropas Parlamentam kā līgumslēdzējai iestādei izbeigt klasificētu līgumu vai izslēgt attiecīgo pretendentu no konkursa.

D. KLASIFICĒTI LĪGUMI UN APAKŠLĪGUMI

16. Ja pretendentam sniedz klasificētu informāciju pirms līguma parakstīšanas, aicinājumā piedalīties iekļauj prasību, ka ikvienam potenciālajam pretendentam, kurš neiesniedz priekšlikumu vai kuru neizvēlas, noteiktā laikposmā ir jāatdod atpakaļ visi klasificētie dokumenti.

17. Kad klasificētais līgums vai apakšlīgums ir piešķirts, Eiropas Parlaments kā līgumslēdzēja iestāde paziņo līgumslēdzēja vai apakšlīgumslēdzēja VDI un/vai jebkurai citai kompetentai drošības iestādei klasificētā līguma drošības noteikumus.

18. Kad šāds līgums tiek izbeigts, Eiropas Parlaments kā līgumslēdzēja iestāde (un/vai kompetentā drošības iestāde apakšlīguma gadījumā) nekavējoties par to paziņo tās dalībvalsts VDI vai jebkurai citai kompetentai drošības iestādei, kurā līgumslēdzējs vai apakšlīgumslēdzējs reģistrēts.

19. Parasti līgumslēdzējam vai apakšlīgumslēdzējam jāpieprasa atdot viņa rīcībā esošo klasificēto informāciju līgumslēdzējai iestādei, ja šāda informācija ir viņa rīcībā laikā, kad beidzas klasificēta līguma vai apakšlīguma darbība.

20. Drošības aspektu vēstulē ir paredzēti konkrēti noteikumi attiecībā uz klasificētas informācijas iznīcināšanu līguma darbības laikā vai pēc tā darbības beigām.

21. Ja līgumslēdzējam vai apakšlīgumslēdzējam ir atļauts saglabāt klasificētu informāciju pēc līguma darbības beigām, viņam joprojām ir japiemēro šajā lēmumā noteiktie obligātie standarti un jāsargā ESKI konfidencialitāte.

22. Nosacījumus par kārtību, kādā līgumslēdzējs var slēgt apakšlīgumu, definē gan uzaicinājumā uz konkursu, gan līgumā.

23. Pirms līgumslēdzējs atsevišķas klasificēta līguma daļas nodod apakšlīgumslēdzējam, tas saņem atļauju no Eiropas Parlamenta kā līgumslēdzējas iestādes. Nedrīkst piešķirt apakšlīgumu rūpniecības vai citām struktūrām, kas reģistrētas trešā valstī, ja tā nav noslēgusi informācijas drošības nolīgumu ar Savienību.

24. Līgumslēdzējs ir atbildīgs par to, lai visas apakšlīgumslēdzēja darbības tiktu veiktas saskaņā ar šajā lēmumā noteiktiem obligātajiem standartiem un ESKI netiktu nodota apakšlīgumslēdzējam bez iepriekšējas rakstiskas līgumslēdzējas iestādes piekrišanas.

25. Attiecībā uz klasificētu informāciju, ko sagatavo vai apstrādā līgumslēdzējs vai apakšlīgumslēdzējs, līgumslēdzēja iestāde piemēro informācijas sagatavotāja tiesības.

E. AR KLASIFICĒTIEM LĪGUMIEM SAISTĪTI APMEKLĒJUMI

26. Ja Eiropas Parlaments, līgumslēdzēji vai apakšlīgumslēdzēji lūdz piekļuvi informācijai, kas klasificēta līmenī CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL vai SECRET UE/EU SECRET, viens otra telpās klasificēta līguma darbības laikā, apmeklējumus organizē sadarbībā ar Valsts drošības iestādi (VDI) vai jebkuru citu attiecīgo kompetento drošības iestādi. Tomēr noteiktu projektu gadījumā VDI var vienoties arī par kārtību, ar ko tādus apmeklējumus var organizēt tieši.

27. Visiem apmeklētājiem ir attiecīgā PDP un tiem ir atbilstoša "vajadzība zināt", lai varētu piekļūt klasificētai informācijai, kas saistīta ar Eiropas Parlamenta līgumu.

28. Apmeklētājiem nodrošina piekļuvi tikai tai klasificētajai informācijai, kura saistīta ar apmeklējuma mērķi.

F. KLASIFICĒTAS INFORMĀCIJAS NOSŪTĪŠANA UN PĀRVIETOŠANA

29. Attiecībā uz klasificētas informācijas elektronisku nosūtīšanu piemēro drošības paziņojuma Nr. 3 attiecīgos noteikumus.

30. Attiecībā uz klasificētas informācijas pārvietošanu piemēro drošības paziņojuma Nr. 4 attiecīgos noteikumus un attiecīgās apstrādes instrukcijas.

31. Nosakot drošības pasākumus klasificēto materiālu pārvietošanai ar kravu pārvadājumiem, piemēro šādus principus:

- a) drošību garantē visos posmos sūtīšanas laikā no sagatavošanas vietas līdz galamērķim;
- b) sūtījumam piešķirto drošības līmeni nosaka augstākais iekļauto materiālu klasifikācijas līmenis;
- c) uzņēmumiem, kas nodrošina sūtīšanu, veic piemērotā līmeņa IDP. Šajos gadījumos personālam, kas apstrādā sūtījumu, veic drošības pārbaudi atbilstīgi I pielikumam;

- d) pirms materiālu, kas klasificēti līmenī CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL vai SECRET UE/EU SECRET, vai līdzvērtīgu materiālu pārvieto pāri robežām, sūtītājs sagatavo pārsūtīšanas plānu, un ģenerālsekretārs to apstiprina;
- e) maršrutus, cik vien iespējams, veic tieši no noteiktas izbraukšanas vietas līdz noteiktam galamērķim, un tos veic tik ātri, cik to apstākļi pieļauj;
- f) izmantotie maršruti, kad vien iespējams, ved caur dalībvalstu teritorijām.

G. KLASIFICĒTAS INFORMĀCIJAS PĀRSŪTĪŠANA LĪGUMSLĒDZĒJIEM TREŠĀS VALSTĪS

32. Klasificētu informāciju pārsūta līgumslēdzējiem vai apakšlīgumslēdzējiem, kas atrodas trešās valstīs, atbilstīgi drošības pasākumiem, par kuriem vienojies Eiropas Parlaments kā līgumslēdzēja iestāde un tā trešā valsts, kurā līgumslēdzējs reģistrēts.

H. INFORMĀCIJAS, KAS KLASIFICĒTA LĪMENĪ RESTREINT UE / EU RESTRICTED, APSTRĀDE UN GLABĀŠANA

33. Attiecīgā gadījumā sadarbībā ar dalībvalsts VDI Eiropas Parlaments kā līgumslēdzēja iestāde, pamatojoties uz līguma noteikumiem, var apmeklēt līgumslēdzēja/apakšlīgumslēdzēja telpas, lai pārbaudītu, vai tiek īstenoti līgumā noteiktie vajadzīgie drošības pasākumi, lai aizsargātu ESKI, kas klasificēta līmenī RESTREINT UE/EU RESTRICTED .

34. Ciktāl tas vajadzīgs atbilstīgi valsts normatīvajiem aktiem, Eiropas Parlaments kā līgumslēdzēja iestāde informē VDI vai jebkuras citas kompetentās drošības iestādes par līgumiem vai apakšlīgumiem, kuros ir iekļauta līmenī RESTREINT UE/EU RESTRICTED klasificēta informācija.

35. Līgumslēdzējam vai apakšlīgumslēdzējam un viņu personālam nav vajadzīga IDP vai PDP attiecībā uz līgumiem, ko piešķir Eiropas Parlaments un kuros iekļauta informācija, kas klasificēta līmenī RESTREINT UE/EU RESTRICTED .

36. Eiropas Parlaments kā līgumslēdzēja iestāde izskata iesniegtos pieteikumus līgumiem, kuros vajadzīga piekļuve līmenī RESTREINT UE/EU RESTRICTED klasificētai informācijai, neskarot prasības saistībā ar IDP vai PDP, kas var būt noteiktas valsts normatīvajos aktos.

37. Nosacījumus par kārtību, kādā līgumslēdzējs var slēgt apakšlīgumu, definē gan izsludinātajā konkursā, gan līgumā.

38. Ja līgumslēdzēja izmantotās komunikāciju un informācijas sistēmās ir ar līgumu saistīta informācija, kas klasificēta līmenī RESTREINT UE/EU RESTRICTED, tad Eiropas Parlaments kā līgumslēdzēja iestāde nodrošina, ka līgumā vai katrā apakšlīgumā ir noteiktas nepieciešamās tehniskās un administratīvās prasības attiecībā uz komunikāciju un informācijas sistēmu akreditāciju, kas ir samērīgas ar novērtēto apdraudējumu, ņemot vērā visus atbilstīgos faktorus. Līgumslēdzēja iestāde un attiecīgā VDI/IDI savstarpēji vienojas par tādu komunikāciju un informācijas sistēmu akreditācijas darbības jomu.

DROŠĪBAS PAZIŅOJUMS Nr. 6

DROŠĪBAS PĀRKĀPUMI ATTIECĪBĀ UZ KONFIDENCĪĻU INFORMĀCIJU, TĀS ZUDUMS VAI APDRAUDĒŠANA

1. Drošība tiek pārkāpta, ja tādas darbības vai bezdarbības rezultātā, kas ir pretrunā ar šo lēmumu, tiek apdraudēta vai kompromitēta konfidenciala informācija.

2. Konfidencialas informācijas apdraudējums notiek, ja tā ir pilnībā vai daļēji nonākusi nepiederošu personu rokās, proti, tādu personu, kurām nav nedz atbilstošas drošības pielāides, nedz vajadzības pēc informācijas, vai, ja pastāv iespēja, ka šāds gadījums ir noticis.

3. Konfidenciala informācija var būt apdraudēta pāviršības, neuzmanības vai neapdomības rezultātā, kā arī tādu dienestu darbību rezultātā, kuri vērsas pret Savienību, vai graujošu organizāciju darbības rezultātā.

4. Ja ģenerālsēkretārs konstatē vai ja viņu informē par pierādītu drošības pārkāpumu vai aizdomām, ka ir zudusi vai ir apdraudēta konfidenciala informācija, viņš:

- a) konstatē faktus;
- b) izvērtē un mazina nodarīto kaitējumu;
- c) veic attiecīgus pasākumus, lai novērstu atkārtēšanos;
- d) paziņo par to tās trešās puses vai tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kura konfidencialo informāciju sagatavojsi vai pārsūtījsi.

Ja gadījums attiecas uz Eiropas Parlamenta deputātu, ģenerālsēkretārs rīkojas sadarbībā ar Parlamenta priekšsēdētāju.

Ja informāciju saņem no citas Savienības iestādes, ģenerālsēkretārs rīkojas saskaņā ar atbilstīgajiem drošības pasākumiem attiecībā uz klasificētu informāciju, kā arī atbilstīgi kārtībai, kāda paredzēta Pamatnolīgumā ar Komisiju vai Iestāžu nolīgumā ar Padomi.

5. Visas personas, kuru uzdevums ir apstrādāt konfidencialu informāciju, tiek detalizēti iepazīstinātas ar drošības procedūrām, draudiem drošībai, ko izraisa neapdomīgas sarunas un personu attiecības ar plašsaziņas līdzekļiem, un minētās personas attiecīgā gadījumā paraksta deklarāciju, ka tās ievēros pienākumus aizsargāt klasificētu informāciju un apzinās sekas, ja tos neievēros. Piekļuvi klasificētai informācijai un tās izmantošanu uzskata par drošības pārkāpumu, ja persona nav iepazīstināta ar nosacījumiem un nav parakstījsi attiecīgo deklarāciju.

6. Jebkurš Eiropas Parlamenta deputāts, Parlamenta ierēdnis un citi Parlamenta darbinieki, kas strādā politiskajās grupās vai kā līgumdarbinieki, nekavējoties ziņo ģenerālsēkretāram par jebkādiem drošības pārkāpumiem, konfidencialas informācijas zudumu vai apdraudēšanu, kas būtu kļuvuši tām zināmi.

7. Personai, kas atbildīga par konfidencialas informācijas apdraudējumu, piemēro disciplināru atbildību saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem. Šāda atbildība neskar nekādu tiesisku darbību, kādu var veikt saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem.

8. Neskarot citu juridisku darbību, ja šādus pārkāpumus izdarījis kāds no Parlamenta ierēdņiem vai citiem Parlamenta darbiniekiem, kuri strādā politiskajās grupās, piemēro procedūras un sodus, kas paredzēti Civildienesta noteikumu VI sadaļā.

9. Neskarot citu juridisku darbību, pārkāpumus, ko izdarījsi Eiropas Parlamenta deputāti, izskata atbilstīgi Parlamenta Reglamenta 9. panta 2. punktam, 152., 153. un 154. pantam.

1.3.1.

**PROCEDŪRA PATSTĀVĪGO ZIŅOJUMU SAGATAVOŠANAS
ATĻAUJAS PIEŠKIRŠANAI**

PRIEKŠSĒDĒTĀJU KONFERENCES

2002. GADA 12. DECEMBRA LĒMUMS¹

PRIEKŠSĒDĒTĀJU KONFERENCE,

ņemot vērā Reglamenta 27., 29., 132., 133., 37., 46., 49., 51., 52., 54. pantu, 216. panta 2. punktu un 220. panta 2. punktu,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU

*1. pants
Vispārīgi noteikumi*

Darbības joma

1. Šis lēmums attiecas uz šādām patstāvīgo ziņojumu kategorijām:
 - a) normatīvi patstāvīgie ziņojumi, ko sagatavo, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 225. pantu un Reglamenta 46. pantu;
 - b) stratēģiskie ziņojumi, ko sagatavo, pamatojoties uz Komisijas darba programmā ietvertajām nenormatīvajām stratēģiskajām un prioritārajām iniciatīvām;
 - c) nenormatīvi patstāvīgie ziņojumi, kuru pamatā nav citas Eiropas Savienības iestādes vai struktūras dokuments vai kuri, neskarot 2. panta 3. punktu, sagatavoti, pamatojoties uz dokumentiem, kas nosūtīti Parlamentam informācijai;
 - d) gada darbības pārskati un uzraudzības ziņojumi, kas uzskaitīti 1. pielikumā^{2;3};

¹ Šis lēmums grozīts ar Priekšsēdētāju konferences 2003. gada 26. jūnija lēmumu un konsolidēts 2004. gada 3. maijā. Tas vēlreiz grozīts to lēmumu rezultātā, kuri pieņemti 2006. gada 15. jūnija un 2007. gada 13. novembra plenārsēdēs, un ar Priekšsēdētāju konferences 2008. gada 14. februāra, 2011. gada 15. decembra, 2014. gada 6. marta un 2016. gada 7. aprīļa lēmumiem, 2016. gada 1. jūlijā tajā izdarītas tehniskas izmaiņas un tas grozīts ar Priekšsēdētāju konferences 2019. gada 3. aprīļa lēmumu.

² Parlamenta komitejām, kas ir paredzējušas sagatavot gada darbības pārskatus un uzraudzības ziņojumus atbilstīgi Reglamenta 132. panta 1. punktam vai citām tiesību normām (kas uzskaitītas 2. pielikumā), par to iepriekš jāinformē Komiteju priekšsēdētāju konference, īpaši norādot no Līgumiem un citām tiesību normām, tostarp Parlamenta Reglamenta, izrietošo attiecīgo juridisko pamatu. Komiteju priekšsēdētāju konference pēc tam par šo nodomu informē Priekšsēdētāju konferenci. Šādiem ziņojumiem atļauja tiek dota automātiski, un uz tiem neattiecas 1. panta 2. punktā minētā kvota.

³ Tās 2011. gada 7. aprīļa lēmumā Priekšsēdētāju konference paziņoja, ka patstāvīgie ziņojumi, kas sagatavoti, pamatojoties uz gada darbības pārskatiem un uzraudzības ziņojumiem, kas uzskaitīti šā lēmuma 1. un 2. pielikumā, jāuzskata par stratēģiskiem ziņojumiem Reglamenta 52. panta 2. punkta otrās daļas nozīmē.

e) īstenošanas ziņojumi par transponēšanu valsts tiesību aktos, Līgumu un citu Savienības tiesību aktu, ieteikuma tiesību instrumentu un spēkā esošu vai provizoriski piemērojamu starptautisku nolīgumu īstenošanu un izpildi⁴.

Kvota

2. Pilnvaru laika pirmajā pusē katra Parlamenta komiteja var vienlaicīgi gatavot ne vairāk par sešiem patstāvīgajiem ziņojumiem. Tām komitejām, kurām ir apakškomitejas, minēto kvotu palielina par trīs ziņojumiem katrai apakškomitejai. Minētos papildu ziņojumus sagatavo apakškomiteja.

Pilnvaru laika otrajā pusē katra Parlamenta komiteja var vienlaicīgi gatavot ne vairāk par trijiem patstāvīgajiem ziņojumiem. Tām komitejām, kurām ir apakškomitejas, minēto kvotu palielina par diviem ziņojumiem katrai apakškomitejai. Minētos papildu ziņojumus sagatavo apakškomiteja.

Šajā skaitā neietver:

- normatīvos patstāvīgos ziņojumus;
- īstenošanas ziņojumus (katra komiteja var sagatavot šādu ziņojumu jebkurā laikā).

Minimālais laika periods pirms pieņemšanas

3. Parlamenta komiteja, kas iesniegusi pieprasījumu piešķirt atļauju, nedrīkst pieņemt attiecīgo ziņojumu trīs mēnešus pēc atļaujas saņemšanas vai, ja tiek sniegts iepriekšējs paziņojums, trīs mēnešus, skaitot no Komiteju priekšsēdētāju konferences tās sanāksmes datuma, kurā sniegts paziņojums par ziņojumu.

2. pants

Nosacījumi atļaujas saņemšanai

1. Ierosinātais ziņojums nedrīkst būt par jautājumiem, kuru izklāstam galvenokārt nepieciešama analīze un pētniecība un kurus var izklāstīt citādā veidā, piemēram, pētījumos.
2. Ierosinātais ziņojums nedrīkst būt par jautājumiem, par kuriem pēdējo 12 mēnešu laikā jau ir pieņemts ziņojums plenārsēdē, izņemot atsevišķus gadījumus, kad to attaisno jaunu faktu parādīšanās.
3. Uz ziņojumiem, ko sagatavo, pamatojoties uz dokumentu, kurš iesniegts Parlamentam informācijai, attiecas šādi nosacījumi:
 - pamatdokumentam jābūt Eiropas Savienības iestādes vai struktūras oficiālam dokumentam, un tam jābūt
 - a) oficiāli iesniegtam Parlamentam apspriešanai vai informācijai, vai

⁴ Skatīt šā lēmuma 3. pielikumu.

- b) publicētam *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* apspriešanai ar ieinteresētajām pusēm, vai
 - c) oficiāli iesniegtam Eiropadomē;
- dokumentam jābūt oficiāli iesniegtam visās Eiropas Savienības oficiālajās valodās; un
 - pieprasījums piešķirt atļauju jāiesniedz ne vēlāk kā četrus mēnešus pēc minētā dokumenta nosūtīšanas Parlamentam vai pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

3. pants Procedūra

Automātiska atļaujas piešķiršana

1. Pēc tam, kad Komiteju priekšsēdētāju konferencē ir paziņots par atļaujas pieprasīšanu, automātiski piešķir atļauju sagatavot:
 - īstenošanas ziņojumus;
 - gada darbības pārskatus un uzraudzības ziņojumus, kas uzskaitīti 1. pielikumā.

Komiteju priekšsēdētāju konferences loma

2. Pienācīgi pamatotus pieprasījumus piešķirt atļauju adresē Komiteju priekšsēdētāju konferencei, kas izvērtē, vai ir ievēroti 1. un 2. pantā minētie kritēriji, kā arī 1. pantā noteiktā kvota. Visos šādos pieprasījumos norāda ziņojuma veidu, precīzu nosaukumu un pamatdokumentu(-us) (ja tāds(-i) ir).
3. Atļaujas sagatavot stratēģiskus ziņojumus piešķir Komiteju priekšsēdētāju konference pēc tam, kad ir novērsti visi kompetenču konflikti. Pēc īpaša politiskās grupas pieprasījuma Priekšsēdētāju konference četru Parlamenta darba nedēļu laikā var šādas atļaujas atsaukt.
4. Komiteju priekšsēdētāju konference iesniedz Priekšsēdētāju konferencei pieprasījumus piešķirt atļauju sagatavot normatīvus patstāvīgos ziņojumus un nenormatīvus patstāvīgos ziņojumus, kas atzīti par atbilstošiem šiem kritērijiem un piešķirtajai kvotai. Komiteju priekšsēdētāju konference vienlaikus informē Priekšsēdētāju konferenci par jebkādiem gada darbības pārskatiem un uzraudzības ziņojumiem, kas uzskaitīti 1. un 2. pielikumā, īstenošanas ziņojumiem un stratēģiskajiem ziņojumiem, kuriem piešķirta atļauja.

Priekšsēdētāju konferences atļauja un interešu konflikta novēršana

5. Priekšsēdētāju konference pieņem lēmumu par pieprasījumiem piešķirt atļauju normatīvu patstāvīgo ziņojumu un nenormatīvu patstāvīgo ziņojumu sagatavošanai četru Parlamenta darba nedēļu laikā pēc tam, kad šos pieprasījumus tai ir nosūtījusi Komiteju priekšsēdētāju konference, ja vien Priekšsēdētāju konference izņēmuma kārtā nenolemj šo termiņu pagarināt.
6. Ja tiek apstrīdēta pieprasījumu iesniegušās komitejas kompetence sagatavot ziņojumu, Priekšsēdētāju konference pieņem lēmumu sešu Parlamenta darba nedēļu laikā, pamatojoties uz ieteikumu, kuru tai sniegusi Komiteju priekšsēdētāju konference vai — ja tā nav

paredzējusi sniegt ieteikumu — tās priekšsēdētājs. Ja minētajā termiņā Priekšsēdētāju konference nav pieņēmusi lēmumu, uzskata, ka ieteikums ir apstiprināts.

4. pants

Reglamenta 54. panta piemērošana — komiteju iesaistīšanas procedūra

1. Pieprasījumi piemērot Reglamenta 54. pantu jāiesniedz ne vēlāk kā tajā pirmdienā, kas ir pirms Komiteju priekšsēdētāju konferences sanāksmes, kurā paredzēts izskatīt pieprasījumus piešķirt atļauju sagatavot patstāvīgos ziņojumus.
2. Komiteju priekšsēdētāju konference ikmēneša sanāksmes laikā izskata pieprasījumus piešķirt atļauju sagatavot patstāvīgos ziņojumus un pieprasījumus piemērot 54. pantu.
3. Ja attiecīgās komitejas nepanāk vienošanos par pieprasījumu piemērot 54. pantu, Priekšsēdētāju konference pieņem lēmumu sešu Parlamenta darba nedēļu laikā, pamatojoties uz ieteikumu, kuru tai sniegusi Komiteju priekšsēdētāju konference vai — ja tā nav paredzējusi sniegt ieteikumu — tās priekšsēdētājs. Ja minētajā termiņā Priekšsēdētāju konference nav pieņēmusi lēmumu, uzskata, ka ieteikums ir apstiprināts.

5. pants

Nobeiguma noteikumi

1. Ja tuvojas sasaukuma beigas, pieprasījumi atļaut sagatavot patstāvīgus ziņojumus jāiesniedz ne vēlāk kā jūlijā gadu pirms vēlēšanām. Pēc šī termiņa neapstiprina nevienu pieprasījumu, izņemot pienācīgi pamatotus ārkārtas pieprasījumus.
2. Komiteju priekšsēdētāju konference reizi divarpus gados iesniedz Priekšsēdētāju konferencei ziņojumu par patstāvīgo ziņojumu sagatavošanu.
3. Šis lēmums stājas spēkā 2002. gada 12. decembrī. Tas atceļ un aizstāj šādus lēmumus:
 - Priekšsēdētāju konferences 1999. gada 9. decembra lēmumu par kārtību, kādā piešķir atļauju sagatavot patstāvīgus ziņojumus Reglamenta 52. panta nozīmē, un Priekšsēdētāju konferences 2001. gada 15. februāra un 17. maija lēmumus, kas atjaunina minētā lēmuma pielikumu;
 - Priekšsēdētāju konferences 2000. gada 15. jūnija lēmumu par kārtību, kādā piešķir atļauju sagatavot ziņojumus saistībā ar dokumentiem, kurus Parlamentam informācijai iesniegušas citas Eiropas Savienības iestādes vai struktūras.

Gada darbības pārskati un uzraudzības ziņojumi, uz kuriem attiecas automātiska atļauja un kvota, ar ko nosaka to ziņojumu skaitu, kurus var sagatavot vienlaicīgi (saskaņā ar šī lēmuma 1. panta 2. punktu un 3. pantu)

KOMITEJA	NOSAUKUMS
Ārlietu komiteja	Padomes [<i>kārtas numurs</i>] ikgadējais ziņojums saskaņā ar Eiropas Savienības Rīcības kodeksa attiecībā uz ieroču eksportu 8. operatīvo noteikumu
Attīstības komiteja	[<i>gadskaitlis</i>]. gada ziņojums par ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas darbību
Budžeta komiteja / Ekonomikas un monetārā komiteja — reizi divos gados kopā ar citu attiecīgo komiteju saskaņā ar Reglamenta 54. pantu	[<i>gadskaitlis</i>]. gada ziņojums par Eiropas Investīciju bankas finansiālo darbību
Budžeta kontroles komiteja	[<i>gadskaitlis</i>]. gada ziņojums par Eiropas Investīciju bankas finansiālās darbības kontroli
Ekonomikas un monetārā komiteja	[<i>gadskaitlis</i>]. gada ziņojums par Eiropas Centrālo banku
Ekonomikas un monetārā komiteja	[<i>gadskaitlis</i>]. gada ziņojums par konkurences politiku
Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteja	[<i>gadskaitlis</i>]. gada ziņojums par vienotā tirgus pārvaldību Eiropas pusgadā
Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteja	[<i>gadskaitlis</i>]. gada ziņojums par patērētāju aizsardzību
Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteja	[<i>gadskaitlis</i>]. gada ziņojums par pakalpojumiem un precēm vienotajā tirgū
Reģionālās attīstības komiteja	[<i>kārtas numurs</i>] ziņojums par ekonomisko un sociālo kohēziju
Juridiskā komiteja	[<i>kārtas numurs</i>] ziņojums par Eiropas Savienības tiesību aktu piemērošanas uzraudzību ([<i>gadskaitlis</i>]. gads)
Juridiskā komiteja	Eiropas Savienības tiesību aktu normatīvā atbilstība, subsidiaritāte un proporcionalitāte — [<i>kārtas numurs</i>] ziņojums par labāku likumdošanas procesu ([<i>gadskaitlis</i>]. gads)
Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja	[<i>gadskaitlis</i>]. gada ziņojums par pamattiesību stāvokli Eiropas Savienībā
Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteja	[<i>gadskaitlis</i>]. gada ziņojums par sieviešu un vīriešu līdztiesību Eiropas Savienībā
Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteja	[<i>gadskaitlis</i>]. gada ziņojums par integrētu pieeju dzimumu līdztiesības nodrošināšanai Eiropas Parlamentā

2. pielikums

Gada darbības pārskati un uzraudzības ziņojumi, uz kuriem attiecas automātiska atļauja un kuros ir dota īpaša atsauce uz Reglamentu (uz tiem neattiecas kvota, ar ko nosaka to ziņojumu skaitu, kurus var sagatavot vienlaicīgi)

KOMITEJA	NOSAUKUMS
Ārlietu komiteja	[gadskaitlis]. gada progresa ziņojums par kandidātvalstīm
Ārlietu komiteja	[gadskaitlis]. gada ziņojums par kopējās ārpolitikas un drošības politikas īstenošanu
Ārlietu komiteja (Drošības un aizsardzības apakškomiteja)	[gadskaitlis]. gada ziņojums par kopējās drošības un aizsardzības politikas īstenošanu
Ārlietu komiteja (Cilvēktiesību apakškomiteja)	[gadskaitlis]. gada ziņojums par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē un Eiropas Savienības politiku šajā jomā
Starptautiskās tirdzniecības komiteja	[gadskaitlis]. gada ziņojums par kopējās tirdzniecības politikas īstenošanu
Budžeta kontroles komiteja	[gadskaitlis]. gada ziņojums par Eiropas Savienības finanšu interešu aizsardzību — cīņa pret krāpšanu
Ekonomikas un monetārā komiteja	[gadskaitlis]. gada ziņojums par banku savienību
Ekonomikas un monetārā komiteja	Nodokļu pārskats ([gadskaitlis]. gads)
Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja	[gadskaitlis]. gada ziņojums par enerģētikas savienības stāvokli
Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja	[gadskaitlis]. gada ziņojums par publisku piekļuvi Parlamenta dokumentiem
Konstitucionālo jautājumu komiteja	[gadskaitlis]. gada ziņojums par Eiropas politiskajām partijām
Lūgumrakstu komiteja	Lūgumrakstu komitejas apspriedes [gadskaitlis]. gadā
Lūgumrakstu komiteja	[gadskaitlis]. gada ziņojums par Eiropas Ombuda darbību

Īstenošanas ziņojumi

1. Īstenošanas ziņojumus sagatavo ar mērķi informēt Parlamentu par kāda Savienības tiesību akta vai kāda cita 1. panta 1. punkta e) apakšpunktā minētā instrumenta īstenošanu, lai plenārsēdē varētu izdarīt secinājumus un pieņemt ieteikumus par konkrētām veicamām darbībām. Šos ziņojumus veido divas daļas:
 - paskaidrojums, kurā referents(-e) izklāsta faktus un savus secinājumus par īstenošanas procesu,
 - rezolūcijas priekšlikums, kurā ir norādīti svarīgākie secinājumi un konkrēti ieteikumi par veicamajām darbībām.

Saskaņā ar Reglamenta 56. panta 1. punktu par paskaidrojuma sagatavošanu ir atbildīgs referents(-e), un tādēļ par to nebalso. Ja par paskaidrojuma saturu vai darbības jomu nav vienprātības vai būtisks vairākums to neatbalsta, priekšsēdētājs var apspriesties ar komiteju.
2. Plānojot īstenošanas ziņojuma sagatavošanu, komiteja pienācīgi ņem vērā pieejamos ticamos faktus par attiecīgo tiesību aktu īstenošanu.
3. Komiteja plāno īstenošanas ziņojumu piešķiršanu tā, lai netiktu ietekmēta citu normatīvu un nenormatīvu ziņojumu piešķiršana.
4. Par īstenošanas ziņojumu balso komitejā ne vēlāk kā 12 mēnešus pēc tam, kad par to ir paziņots Komiteju priekšsēdētāju konferencei. Pēc referenta(-es) pamatota pieprasījuma koordinatori šo termiņu var pagarināt.
5. Referentam(-ei) palīdz administratīvā projekta grupa, kuru koordinē komitejas administrators. Referents(-e) iesaista ēnu referentus visos ziņojuma sagatavošanas posmos.
6. Referentu rīcībā ir visi nepieciešamie līdzekļi to specializēto zināšanu ziņā, kuras pieejamas gan Parlamentā, gan ārpus tā, un viņi jo īpaši:
 - ir tiesīgi pieprasīt, lai komitejā tiktu organizēta vismaz viena uzklauššana, un ieteikt koordinatoriem pamatgrupu, kuras locekļi pieņems galīgo lēmumu;
 - saņem analītisko atbalstu (jo īpaši Eiropas īstenošanas novērtējumus) no Parlamenta attiecīgajiem politikas departamentiem un Parlamentārās izpētes pakalpojumu ģenerāldirektorāta *Ex-post* ietekmes novērtēšanas nodaļas;
 - ir tiesīgi pieprasīt, lai saskaņā ar 25. panta 9. punktu tiktu veikti visi nepieciešamie fakti vākšanas braucieni;
 - saņem atļauju vai ir pilnvaroti komitejas vārdā sazināties ar dalībvalstu parlamentiem, Revīzijas palātu, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju, kā arī ar visām citām attiecīgām iestādēm, lai saņemtu fakti materiālu;

- saņem no priekšsēdētāja akreditācijas vēstuli, kas piešķir pilnvaras pieprasīt Komisijai atklāt visu attiecīgo informāciju par Savienības tiesību aktu vai citu 1. panta 1. punkta e) apakšpunktā minēto instrumentu īstenošanu.

Visus šos elementus referents(-e) definē un noformulē projektā un iesniedz apstiprināšanai koordinatoriem vai komitejai.

7. Referents(-e) regulāri informē komiteju par progresu saistībā ar faktu vākšanas pasākumiem.

Šis dokuments ir tikai informatīvs, un tam nav juridiska spēka. Eiropas Savienības iestādes neatbild par tā saturu. Attiecīgo tiesību aktu un to preambulu autentiskās versijas ir publicētas Eiropas Savienības “Oficiālajā Vēstnesī” un ir pieejamas datubāzē “Eur-Lex”. Šie oficiāli spēkā esošie dokumenti ir tieši pieejami, noklikšķinot uz šajā dokumentā iegultajām saitēm

► B **EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 211/2011**
(2011. gada 16. februāris)
par pilsoņu iniciatīvu
(OV L 65, 11.3.2011., 1. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
► <u>M1</u>	Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 268/2012 (2012. gada 25. janvāris)	L 89	1	27.3.2012.
► <u>M2</u>	Padomes regula (ES) Nr. 517/2013 (2013. gada 13. maijs)	L 158	1	10.6.2013.
► <u>M3</u>	Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 887/2013 (2013. gada 11. jūlijs)	L 247	11	18.9.2013.
► <u>M4</u>	Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 531/2014 (2014. gada 12. marts)	L 148	52	20.5.2014.
► <u>M5</u>	Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/1070 (2015. gada 31. marts)	L 178	1	8.7.2015.
► <u>M6</u>	Komisijas Deleģētā regula (ES) 2018/1239 (2018. gada 9. jūlijs)	L 234	1	18.9.2018.

Labota ar:

- C1 Kļūdu labojums, OV L 94, 30.3.2012., 49. lpp. (211/2011)
- C2 Kļūdu labojums, OV L 354, 11.12.2014., 90. lpp. (887/2013)

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 211/2011

(2011. gada 16. februāris)

par pilsoņu iniciatīvu

1. pants

Priekšmets

Ar šo regulu nosaka procedūras un nosacījumus, kas nepieciešami pilsoņu iniciatīvai, kā paredzēts LES 11. pantā un LESD 24. pantā.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā izmanto šādas definīcijas:

- 1) “pilsoņu iniciatīva” ir iniciatīva, kas iesniegta Komisijai saskaņā ar šo regulu un ar ko aicina Komisiju saskaņā ar tās pilnvarām iesniegt atbilstīgu priekšlikumu jautājumos, kuros pēc pilsoņu ieskata Līgumu īstenošanai ir nepieciešams Savienības tiesību akts, un kura ir saņēmusi vismaz viena miljona tiesīgo parakstītāju atbalstu, kuri pārstāv vismaz vienu ceturtdaļu visu dalībvalstu;
- 2) “parakstītāji” ir Savienības pilsoņi, kas ir atbalstījuši attiecīgo pilsoņu iniciatīvu, aizpildot veidlapu paziņojumam par atbalstu minētajai iniciatīvai;
- 3) “organizatori” ir fiziskas personas, kas veido pilsoņu komiteju, kura ir atbildīga par pilsoņu iniciatīvas sagatavošanu un iesniegšanu Komisijai.

3. pants

Prasības organizatoriem un parakstītājiem

1. Organizatori ir Savienības pilsoņi un sasnieguši vecumu, kas tiem dod tiesības balsot Eiropas Parlamenta vēlēšanās.
2. Organizatori izveido pilsoņu komiteju vismaz no septiņām personām, kuras ir vismaz septiņu dažādu dalībvalstu pastāvīgie iedzīvotāji.

Organizatori ieceļ vienu pārstāvi un vienu vietnieku (“kontaktpersonas”), kuri visas procedūras laikā veic starpnieku funkcijas starp pilsoņu komiteju un Savienības iestādēm un kuriem ir pilnvaras izteikties un rīkoties pilsoņu komitejas vārdā.

Organizatorus, kas ir Eiropas Parlamenta deputāti, neiekļauj to personu minimālajā skaitā, kas vajadzīgs pilsoņu komitejas izveidošanai.

Lai ierosināto pilsoņu iniciatīvu reģistrētu saskaņā ar 4. pantu, Komisija izskata tikai uz tiem septiņiem pilsoņu komitejas locekļiem attiecināmo informāciju, kuri ir vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstību šā panta 1. punktā un šajā punktā minētajām prasībām.

▼B

3. Komisija var prasīt, lai organizatori iesniedz atbilstīgus pierādījumus par to, ka 1. un 2. punktā minētās prasības ir izpildītas.

4. Lai parakstītāji būtu tiesīgi atbalstīt ierosināto pilsoņu iniciatīvu, tie ir Savienības pilsoņi un sasnieguši vecumu, kas dod tiesības balsot Eiropas Parlamenta vēlēšanās.

4. pants

Ierosinātās pilsoņu iniciatīvas reģistrācija

1. Pirms uzsākt paziņojumu par atbalstu ierosinātajai pilsoņu iniciatīvai vākšanu no parakstītājiem, organizatoriem izvirza prasību reģistrēt minēto iniciatīvu Komisijā, sniedzot II pielikumā minēto informāciju, jo īpaši par ierosinātās pilsoņu iniciatīvas priekšmetu un mērķiem.

Minēto informāciju vienā no Savienības oficiālajām valodām iesniedz tiešsaistes reģistrā, kuru minētajam nolūkam ir darījusi pieejamu Komisija ("reģistrs").

Organizatori reģistram un attiecīgā gadījumā savā tīmekļa vietnē sniedz regulāri atjaunotu informāciju par ierosinātās pilsoņu iniciatīvas atbalsta un finansējuma avotiem.

Pēc reģistrācijas apstiprināšanas saskaņā ar 2. punktu organizatori var ierosināto pilsoņu iniciatīvu iekļaušanai reģistrā nodrošināt citās Savienības oficiālajās valodās. Par ierosinātās pilsoņu iniciatīvas tulkošanu citās Savienības oficiālajās valodās ir atbildīgi organizatori.

Komisija nosaka kontaktpersonu, kas sniedz informāciju un palīdzību.

2. Divos mēnešos pēc II pielikumā norādītās informācijas saņemšanas Komisija reģistrē ierosināto pilsoņu iniciatīvu, piešķirot tai vienreizēju reģistrācijas numuru, un nosūta apstiprinājumu organizatoriem, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) ir izveidota pilsoņu komiteja un ir izraudzītas kontaktpersonas saskaņā ar 3. panta 2. punktu;
- b) ierosinātā pilsoņu iniciatīva nav acīmredzami ārpus Komisijas pilnvarām iesniegt Savienības tiesību akta priekšlikumu, lai īstenotu Līgumus;
- c) ierosinātā pilsoņu iniciatīva nav acīmredzami aizskaroša, nenozīmīga vai maldinoša; un
- d) ierosinātā pilsoņu iniciatīva nav acīmredzamā pretrunā Savienības vērtībām, kas noteiktas Līguma par Eiropas Savienību 2. pantā.

3. Komisija atsakās reģistrēt iniciatīvu, ja nav ievēroti 2. punktā minētie nosacījumi.

▼B

Ja Komisija atsakās reģistrēt ierosināto pilsoņu iniciatīvu, tā informē organizatorus par šāda atteikuma iemesliem un visiem iespējamiem tiesas un ārpustiesas aizsardzības līdzekļiem, kas viņiem pieejami.

4. Pilsoņu iniciatīvas priekšlikumu, kas ir bijis reģistrēts, dara pieejamu atklātībai reģistrā. Neskarot Regulā (EK) Nr. 45/2001 paredzētās datu subjektu tiesības, datu subjekti ir tiesīgi pieprasīt savu personas datu dzēšanu no reģistra, ja kopš ierosinātās pilsoņu iniciatīvas reģistrācijas dienas ir pagājuši divi gadi.

5. Jebkurā laikā pirms paziņojumu par atbalstu iesniegšanas saskaņā ar 8. pantu organizatori var atsaukt ierosināto pilsoņu iniciatīvu, kas ir bijusi reģistrēta. Šādā gadījumā reģistrā iekļauj attiecīgu norādi.

*5. pants***Procedūras un nosacījumi paziņojumu par atbalstu vākšanai**

1. Organizatori ir atbildīgi par paziņojumu par atbalstu ierosinātajai pilsoņu iniciatīvai, kas reģistrēta saskaņā ar 4. pantu, savākšanu no parakstītājiem.

Paziņojumu par atbalstu savākšanai drīkst izmantot vienīgi paziņojumu par atbalstu veidlapas, kas atbilst III pielikumā dotajiem paraugiem un kas ir sagatavotas vienā no valodu versijām, kuras ietvertas reģistrā attiecīgajai ierosinātajai pilsoņu iniciatīvai. Pirms uzsākt paziņojumu par atbalstu vākšanu no parakstītājiem, organizatori aizpilda veidlapas, kā norādīts III pielikumā. Veidlapās sniegtā informācija atbilst informācijai, kas iekļauta reģistrā.

2. Paziņojumus par atbalstu organizatori var vākt papīra formātā vai elektroniski. Ja paziņojumus par atbalstu vāc tiešsaistē, piemēro 6. pantu.

Piemērojot šo regulu, paziņojumus par atbalstu, kas parakstīti elektroniski, izmantojot uzlabotu elektronisko parakstu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 1999/93/EK (1999. gada 13. decembris) par Kopienas elektronisko parakstu sistēmu ⁽¹⁾ nozīmē, pielīdzina paziņojumiem par atbalstu papīra formātā.

3. Parakstītāji aizpilda paziņojuma par atbalstu veidlapas, ko nodrošina organizatori. Parakstītāji norāda tikai tos personas datus, kas vajadzīgi, lai dalībvalstis varētu veikt verifikāciju, kā izklāstīts III pielikumā.

Parakstītāji var atbalstīt konkrētu ierosināto pilsoņu iniciatīvu tikai vienreiz.

4. Dalībvalstis ziņo Komisijai par visām izmaiņām III pielikumā iekļautajā informācijā. Ņemot vērā šīs izmaiņas, Komisija, saskaņā ar 17. pantu un ievērojot 18. un 19. panta nosacījumus, var pieņemt III pielikuma grozījumus, izmantojot deleģētos aktus.

⁽¹⁾ OV L 13, 19.1.2000., 12. lpp.

▼B

5. Visus paziņojumus par atbalstu vāc pēc ierosinātās pilsoņu iniciatīvas reģistrācijas dienas un laikposmā, kas nepārsniedz 12 mēnešus.

Minētā laikposma beigās reģistrā norāda, ka termiņš beidzies un – attiecīgos gadījumos – ka nepieciešamais paziņojumu par atbalstu skaits nav saņemts.

*6. pants***Vākšanas tiešsaistes sistēmas**

1. Ja paziņojumus par atbalstu vāc tiešsaistē, datus, ko iegūst vākšanas tiešsaistes sistēmā, glabā dalībvalsts teritorijā.

Vākšanas tiešsaistes sistēmas saskaņā ar 3. punktu apstiprina dalībvalstī, kurā glabās datus, kas savākti ar paziņojumu vākšanas tiešsaistes sistēmu. Organizatori var izmantot vienu vākšanas tiešsaistes sistēmu, lai paziņojumus par atbalstu vāktu vairākās vai visās dalībvalstīs.

Paziņojuma par atbalstu veidlapu paraugus var pielāgot tiešsaistes vākšanas vajadzībām.

2. Organizatori nodrošina, ka vākšanas tiešsaistes sistēma, ko izmanto, lai no parakstītājiem vāktu paziņojumus par atbalstu, atbilst 4. punktam.

Pirms uzsākt paziņojumu par atbalstu vākšanu, organizatori lūdz attiecīgās dalībvalsts kompetento iestādi apliecināt, ka vākšanas tiešsaistes sistēma, ko izmanto minētajam mērķim, atbilst 4. punktam.

Organizatori var sākt vākt paziņojumus par atbalstu, izmantojot vākšanas tiešsaistes sistēmu, tikai tad, kad viņi ir saņēmuši 3. punktā minēto sertifikātu. Organizatori nodrošina minētā sertifikāta kopijas publisku pieejamību tīmekļa vietnē, ko izmanto vākšanas tiešsaistes sistēmai.

Komisija līdz 2012. gada 1. janvārim izstrādā un uztur atvērta koda lietojumprogrammas, ietverot tehniskos un drošības parametrus, kuri vajadzīgi, lai izpildītu šīs regulas noteikumus attiecībā uz vākšanas tiešsaistes sistēmām. Programmatūra ir pieejama bez maksas.

3. Ja vākšanas tiešsaistes sistēma atbilst 4. punktam, attiecīgā kompetentā iestāde vienā mēnesī izsniedz sertifikātu atbilstīgi IV pielikumā dotajam paraugam.

Dalībvalstis atzīst citu dalībvalstu kompetento iestāžu izsniegtos sertifikātus.

4. Vākšanas tiešsaistes sistēmām ir atbilstīgi drošības un tehniskie parametri, lai nodrošinātu, ka:

a) tiešsaistē paziņojumus par atbalstu var iesniegt vienīgi fiziskas personas;

▼B

- b) tiešsaistē iesniegtie dati tiek droši savākti un uzglabāti, lai nodrošinātu *inter alia*, ka tos nav iespējams izmainīt vai izmantot citiem mērķiem, kas nav norādītais atbalsts konkrētajai pilsoņu iniciatīvai, un lai personas datus aizsargātu pret nejašu vai nelikumīgu iznīcināšanu vai nejašu nozaudēšanu, izmaiņšanu vai neatļautu izpaušanu, vai piekļuvi tiem;
- c) sistēma var radīt paziņojumus par atbalstu veidlapas veidā, kas atbilst III pielikumā dotajiem paraugiem, lai dalībvalstis varētu veikt verifikāciju saskaņā ar 8. panta 2. punktu.

5. Līdz 2012. gada 1. janvārim Komisija pieņem tehniskās specifikācijas 4. punkta īstenošanai saskaņā ar 20. panta 2. punktā noteikto regulatīvo procedūru.

*7. pants***Minimālais parakstītāju skaits katrā dalībvalstī**

1. Pilsoņu iniciatīvas parakstītāji pārstāv vismaz vienu ceturtdaļu dalībvalstu.
2. Parakstītāji vismaz vienā ceturtdaļā dalībvalstu aptver vismaz minimālo pilsoņu skaitu, kas ierosinātās pilsoņu iniciatīvas reģistrēšanas laikā noteikts I pielikumā. Šis minimālais skaits atbilst katrā dalībvalstī ievēlēto Eiropas Parlamenta deputātu skaitam, kas reizināts ar 750.
3. Komisija, izmantojot deleģētos aktus, saskaņā ar 17. pantu un ievērojot 18. un 19. panta nosacījumus, pieņem atbilstīgus pielāgojumus I pielikumā, lai atspoguļotu jebkādas izmaiņas Eiropas Parlamenta sastāvā.
4. Uzska, ka parakstītāji pārstāv dalībvalsti, kura ir atbildīga par viņu paziņojuma par atbalstu verifikāciju saskaņā ar 8. panta 1. punkta otro daļu.

*8. pants***Paziņojumu par atbalstu verifikācija un sertificēšana, ko veic dalībvalstis**

1. Pēc tam, kad saskaņā ar 5. un 7. pantu no parakstītājiem ir savākti vajadzīgie paziņojumi par atbalstu, organizatori paziņojumus par atbalstu papīra vai elektroniskā formātā iesniedz attiecīgajām kompetentajām iestādēm, kas 15. pantā minētas verifikācijas un sertificēšanas veikšanai. Šajā nolūkā organizatori izmanto V pielikumā doto veidlapu un nošķir paziņojumus par atbalstu, kas savākti papīra formātā, no tiem, kas parakstīti elektroniski, izmantojot uzlabotu elektronisko parakstu, un tiem, kas savākti, izmantojot vākšanas tiešsaistes sistēmu.

Organizatori paziņojumus par atbalstu attiecīgajai dalībvalstij iesniedz šādi:

- a) dalībvalstij, kas ir parakstītāja dzīvesvietas vai valstspiederības valsts, kā norādīts III pielikuma C daļas 1. punktā; vai

▼B

- b) dalībvalstij, kas piešķirusi personas kodu vai izdevusi personu apliecinošu dokumentu, kurš norādīts paziņojumā par atbalstu, kā norādīts III pielikuma C daļas 2. punktā.

2. Kompetentās iestādes laikposmā, kas nepārsniedz trīs mēnešus no pieprasījuma saņemšanas, pamatojoties uz atbilstīgu pārbaudi, veic iesniegto paziņojumu par atbalstu verifikāciju vai nu saskaņā ar valsts tiesību aktiem, vai praksi. Pamatojoties uz šo verifikāciju, tās nosūta organizatoriem sertifikātu, kas atbilst VI pielikumā dotajam paraugam un ar ko apliecina derīgo paziņojumu par atbalstu skaitu no attiecīgās dalībvalsts.

Paziņojumu par atbalstu verifikācijai parakstu autentiskuma noteikšana nav nepieciešama.

- 3. Sertifikātu, kas minēts 2. punktā, izsniedz bez maksas.

*9. pants***Pilsoņu iniciatīvas iesniegšana Komisijai**

Pēc tam, kad ir saņemti 8. panta 2. punktā paredzētie sertifikāti, un ar noteikumu, ka ir izpildītas visas šajā regulā paredzētās attiecīgās procedūras un nosacījumi, organizatori var iesniegt pilsoņu iniciatīvu Komisijai, pievienojot informāciju par visu iniciatīvai sniegto atbalstu un finansējumu. Šo informāciju publisko reģistrā.

No jebkāda avota saņemtā atbalsta un finansējuma apmērs, kas pārsniedz pieļaujamo summu un par ko ir jāsniedz informācija, ir tāds pats, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 2004/2003 (2003. gada 4. novembris) par noteikumiem, kas attiecas uz Eiropas līmeņa politiskajām partijām un to finansēšanu ⁽¹⁾.

Piemērojot šo pantu, organizatori izmanto veidlapu, kas dota VII pielikumā, un iesniedz aizpildīto veidlapu kopā ar 8. panta 2. punktā minēto sertifikātu kopijām papīra vai elektroniskā formātā.

*10. pants***Pilsoņu iniciatīvas izskatīšanas procedūra Komisijā**

- 1. Saņemot pilsoņu iniciatīvu saskaņā ar 9. pantu, Komisija:

- a) nekavējoties publicē pilsoņu iniciatīvu reģistrā;
- b) atbilstīgā līmenī tiekas ar organizatoriem, lai viņiem dotu iespēju detalizēti paskaidrot pilsoņu iniciatīvā ierosinātos jautājumus;
- c) trīs mēnešos izklāsta paziņojumā savus juridiskos un politiskos secinājumus par pilsoņu iniciatīvu, rīcību, ko tā plāno veikt, ja tāda tiek plānota, un šādas rīcības veikšanas vai neveikšanas iemeslus.

⁽¹⁾ OV L 297, 15.11.2003., 1. lpp.

▼B

2. Paziņojumu, kas minēts 1. punkta c) apakšpunktā, dara zināmu iniciatīvas organizatoriem, kā arī Eiropas Parlamentam un Padomei un dara pieejamu atklātībai.

*11. pants***Atklāta uzklauššana**

Ja 10. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā izklāstītie nosacījumi ir izpildīti un ievērojot 10. panta 1. punkta c) apakšpunktā noteikto termiņu, organizatoriem dod iespēju atklāt uzklauššanā iepazīstināt ar pilsoņu iniciatīvu. Komisija un Eiropas Parlaments nodrošina, ka šī uzklauššana tiek rīkota Eiropas Parlamentā, attiecīgā gadījumā kopā ar citām Savienības iestādēm un struktūrvienībām, kam varētu būt vēlme piedalīties, un ka Komisija ir pārstāvēta atbilstīgā līmenī.

*12. pants***Personas datu aizsardzība**

1. Apstrādājot personas datus saskaņā ar šo regulu, pilsoņu iniciatīvas organizatori un dalībvalsts kompetentās iestādes ievēro Direktīvu 95/46/EK un saskaņā ar to pieņemtos valsts noteikumus.

2. Savu attiecīgo personas datu apstrādē pilsoņu iniciatīvas organizatorus un kompetentās iestādes, kas norīkotas saskaņā ar 15. panta 2. punktu, uzskata par datu apstrādātājiem saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 2. panta d) punktu.

3. Organizatori nodrošina, ka personas dati, kas vākti šai pilsoņu iniciatīvai, netiek izmantoti citiem nolūkiem, izņemot norādītajam minētās iniciatīvas atbalstam, un vēlākais vienu mēnesi pēc konkrētās iniciatīvas iesniegšanas Komisijai saskaņā ar 9. pantu vai 18 mēnešus pēc ierosinātās pilsoņu iniciatīvas reģistrācijas – atkarībā no tā, kura diena ir agrāk, – iznīcina visus paziņojumus par atbalstu, kas saņemti attiecībā uz šo iniciatīvu, un to kopijas.

4. Kompetentā iestāde saistībā ar konkrētu pilsoņu iniciatīvu saņemtos personas datus izmanto tikai nolūkā veikt paziņojumu par atbalstu verifikāciju saskaņā ar 8. panta 2. punktu, un vēlākais vienu mēnesi pēc šajā pantā minētā sertifikāta izsniegšanas tā iznīcina visus paziņojumus par atbalstu un to kopijas.

5. Konkrētās pilsoņu iniciatīvas paziņojumus par atbalstu un to kopijas var saglabāt ilgāk par 3. un 4. punktā noteikto termiņu, ja tas ir vajadzīgs ar ierosināto pilsoņu iniciatīvu saistītā tiesas vai administratīvajā procesā. Organizatori un kompetentā iestāde ne vēlāk kā vienu nedēļu pēc minēto procesu noslēgšanās ar galīgo nolēmumu iznīcina visus paziņojumus par atbalstu un to kopijas.

▼B

6. Organizatori īsteno atbilstīgus tehniskos un organizatoriskos pasākumus, lai aizsargātu personas datus pret nejašu vai nelikumīgu iznīcināšanu vai nejašu pazaudēšanu, pārveidošanu, nesankcionētu atklāšanu vai piekļuvi, jo īpaši, ja apstrāde ietver datu pārraidi tīklā, un pret visām citām nelikumīgām apstrādes formām.

*13. pants***Atbildība**

Organizatori saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem ir atbildīgi par kaitējumu, ko tie nodara, organizējot pilsoņu iniciatīvu.

*14. pants***Sankcijas**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka uz organizatoriem attiecas atbilstīgas sankcijas par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem un jo īpaši par:

- a) nepatiesām ziņām, ko snieguši organizatori;
- b) datu krāpniecisku izmantošanu.

2. Sankcijas, kas minētas 1. punktā, ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas.

*15. pants***Kompetentās iestādes dalībvalstīs**

1. Regulas 6. panta 3. punkta īstenošanas nolūkā dalībvalstis norīko kompetentās iestādes, kas ir atbildīgas par minētajā punktā paredzētā sertifikāta izsniegšanu.

2. Regulas 8. panta 2. punkta īstenošanas nolūkā katra dalībvalsts norīko vienu kompetento iestādi, kas ir atbildīga par paziņojumu par atbalstu verifikācijas procesa koordināciju un minētajā punktā paredzēto sertifikātu izsniegšanu.

3. Ne vēlāk kā 2012. gada 1. martā dalībvalstis nosūta Komisijai kompetento iestāžu nosaukumus un adreses.

4. Komisija kompetento iestāžu sarakstu dara publiski pieejamu.

*16. pants***Pielikumu grozījumi**

Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 17. pantu un ievērojot 18. un 19. panta nosacījumus, var pieņemt šīs regulas pielikumu grozījumus, ievērojot attiecīgos šīs regulas noteikumus.

*17. pants***Deleģējuma īstenošana**

1. Komisijai uz nenoteiktu laiku tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt 16. pantā minētos deleģētos aktus.

▼B

2. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to vienlaicīgi paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.

3. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai ir piešķirtas, ievērojot 18. un 19. panta nosacījumus.

*18. pants***Deleģējuma atsaukšana**

1. Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā brīdī atsaukt 16. pantā minēto pilnvaru deleģējumu.

2. Iestāde, kura ir uzsākusi iekšējo procedūru, lai pieņemtu lēmumu par to, vai atsaukt pilnvaru deleģējumu, apņemas savlaicīgi pirms galīgā lēmuma pieņemšanas informēt otru iestādi un Komisiju, norādot, kuras deleģētās pilnvaras varētu tikt atsauktas, kā arī atsaukšanas iespējamās iemeslus.

3. Ar atsaukšanas lēmumu tiek izbeigts minētajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģējums. Lēmums stājas spēkā nekavējoties vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus. To publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

*19. pants***Iebildumi attiecībā uz deleģētajiem aktiem**

1. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret deleģēto aktu divos mēnešos no tā paziņošanas dienas. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

2. Ja pēc 1. punktā minētā laikposma beigām ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus pret deleģēto aktu, to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un deleģētais akts stājas spēkā dienā, kas tajā norādīta.

Deleģēto aktu var publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un tas var stāties spēkā pirms minētā laikposma beigām, ja gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus.

3. Ja 1. punktā noteiktajā laikposmā Eiropas Parlaments vai Padome izsaka iebildumus pret deleģēto aktu, tas nestājas spēkā. Iestāde, kas izsaka iebildumus pret deleģēto aktu, iebildumus pamato.

▼B*20. pants***Komiteja**

1. Lai īstenotu 6. panta 5. punktu, Komisijai palīdz komiteja.
2. Ja izdara atsauci uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais termiņš ir trīs mēneši.

*21. pants***Valstu noteikumu paziņošana**

Visas dalībvalstis paziņo Komisijai par īpašajiem noteikumiem, ko tās pieņem šīs regulas īstenošanai.

Komisija par tiem informē pārējās dalībvalstis.

*22. pants***Pārskatīšana**

Līdz 2015. gada 1. aprīlim un turpmāk ik pēc trīs gadiem Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs regulas piemērošanu.

*23. pants***Stāšanās spēkā un piemērošana**

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2012. gada 1. aprīļa.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

▼ **M4***I PIELIKUMS***MINIMĀLAIS PARAKSTĪTĀJU SKAITS KATRĀ DALĪBVALSTĪ**

Beļģija	15 750
Bulgārija	12 750
Čehijas Republika	15 750
Dānija	9 750
Vācija	72 000
Igaunija	4 500
Īrija	8 250
Grieķija	15 750
Spānija	40 500
Francija	55 500
Horvātija	8 250
Itālija	54 750
Kipra	4 500
Latvija	6 000
Lietuva	8 250
Luksemburga	4 500
Ungārija	15 750
Malta	4 500
Nīderlande	19 500
Austrija	13 500
Polija	38 250
Portugāle	15 750
Rumānija	24 000
Slovēnija	6 000
Slovākija	9 750
Somija	9 750
Zviedrija	15 000
Apvienotā Karaliste	54 750

▼ **M3***II PIELIKUMS***INFORMĀCIJA IEROSINĀTĀS PILSOŅU INICIATĪVAS REĢISTRĒŠANAI**

1. Ierosinātās pilsoņu iniciatīvas nosaukums (ne vairāk kā 100 rakstu zīmju).
2. Priekšmets (ne vairāk kā 200 rakstu zīmju).
3. Ierosinātās pilsoņu iniciatīvas, attiecībā uz kuru Komisija tiek aicināta rīkoties, mērķu apraksts (ne vairāk kā 500 rakstu zīmju).
4. Līgumu noteikumi, ko organizatori uzskata par atbilstīgiem attiecībā uz ierosināto rīcību.
5. ► **C2** Pilsoņu komitejas septiņu locekļu pilni vārdi, uzvārdi, pasta adreses, valstspiederība un dzimšanas datumi, konkrēti norādot pārstāvi un vietnieku, kā arī viņu e-pasta adreses un tālruņa numuri ⁽¹⁾. ◀
6. Dokumenti, kas apliecina pilsoņu komitejas septiņu locekļu pilnu vārdu, uzvārdu, pasta adresi, valstspiederību un dzimšanas datumu.
7. Visi ierosinātās pilsoņu iniciatīvas atbalsta un finansēšanas avoti tās reģistrācijas brīdī ⁽¹⁾.

Organizatori pielikumā var sniegt sīkāku informāciju par šo tematu, ierosinātās pilsoņu iniciatīvas mērķiem un priekšvēsturi. Ja vēlas, tie var arī iesniegt tiesību akta projektu.

⁽¹⁾ Paziņojums par personas datu aizsardzību. Saskaņā ar 11. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regulā (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti datu subjekti tiek informēti par to, ka Komisija apkopo šos personas datus procedūrai saistībā ar ierosināto pilsoņu iniciatīvu. Komisijas tiešsaistes reģistrā atklātībai dara zināmu tikai organizatoru pilnus vārdus un uzvārdus, kontaktpersonu e-pasta adreses un informāciju, kas saistīta ar atbalsta un finansējuma avotiem. Datu subjekti ir tiesīgi iebilst pret viņu personas datu publiskošanu, ja tam ir svarīgs un likumīgs pamatojums, kurš saistīts ar viņu konkrēto stāvokli, pieprasīt izmaiņu veikšanu šajos datos jebkurā laikā, kā arī to, lai šie dati tiktu dzēsti no Komisijas tiešsaistes reģistra divus gadus pēc ierosinātās pilsoņu iniciatīvas reģistrēšanas.

III PIELIKUMS

PAZIŅOJUMA PAR ATBALSTU VEIDLAPA – A DAĻA ⁽¹⁾

(dalībvalstīm, kurās nav nepieciešams norādīt personas kodu/personu apliecinoša dokumenta numuru)

Ja nav noteikts citādi, visas ailes šajā veidlapā ir obligātas.

IEPRIEKŠ AIZPILDA ORGANIZATORI:

1. Visi šīs veidlapas parakstītāji ir:

Lūdzu, norādiet tikai vienu dalībvalsti katrā sarakstā.

dalībvalsts iedzīvotāji:			IE	UK
dalībvalsts iedzīvotāji vai pilsoņi:	EE	NL	SK	FI
norādītās dalībvalsts iedzīvotāji vai pilsoņi (ārvalstīs dzīvojošie pilsoņi tikai tad, ja tie ir informējuši savas valsts iestādes par savu dzīvesvietu):	BE	DK	DE	LU

2. Eiropas Komisijas piešķirtais reģistrācijas numurs:
3. Reģistrācijas datums:
4. Šīs ierosinātās pilsoņu iniciatīvas tīmekļa adrese Eiropas Komisijas reģistrā:
5. Šīs ierosinātās pilsoņu iniciatīvas nosaukums:
6. Priekšmets:
7. Galvenie mērķi:
8. Reģistrēto kontaktpersonu vārdi, uzvārdi un e-pasta adreses:
9. Pārējo reģistrēto organizatoru vārdi, uzvārdi:
10. Šīs ierosinātās pilsoņu iniciatīvas tīmekļa vietne (ja tāda ir):

DRUKĀTIEM BURTĒM AIZPILDA PARAKSTĪTĀJI:

"Ar šo apliecinu, ka informācija, ko sniedzu šajā veidlapā, ir pareiza un ka neesmu jau atbalstījis šo ierosināto pilsoņu iniciatīvu."

▼ **M5**

VISI VĀRDI	UZVĀRDI ⁽²⁾	DZĪVESVIETA (iela, numurs, pasta indekss, pilsēta, valsts) ⁽³⁾	DZIMŠANAS DATUMS UN VIETA ⁽⁴⁾	VALSTSPIEDE RĪBA	DATUMS UN PARAKSTS ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ Veidlapu drukā uz vienas lapas. Organizatori var izmantot divpusēju lapu.

⁽²⁾ Attiecībā uz Nīderlandi un Slovākiju, lūdzu, norādiet arī dzimto uzvārdu.

⁽³⁾ Attiecībā uz Somiju, lūdzu, norādiet tikai pastāvīgās dzīvesvietas valsti.

⁽⁴⁾ Attiecībā uz Īriju, Somiju un Apvienoto Karalisti, lūdzu, norādiet tikai dzimšanas datumu.

⁽⁵⁾ Paraksts nav obligāts, ja veidlapa tiek iesniegta elektroniski, izmantojot tiešsaistes vākšanas sistēmu, kā norādīts Regulas (ES) Nr. 211/2011 6. pantā.

►⁽¹⁾ Paziņojums par personas datu aizsardzību. Saskaņā ar Vispārīgo datu aizsardzības regulu jūsu personas dati šajā veidlapā tiks izmantoti tikai iniciatīvas atbalstam un darīti pieejami kompetentajām valsts iestādēm verifikācijas un sertifikācijas vajadzībām. Jums ir tiesības pieprasīt šīs iniciatīvas organizatoriem piekļuvi saviem personas datiem, šo datu labošanu, dzēšanu vai apstrādes ierobežošanu.

Organizatori jūsu datus glabās ne ilgāk kā 18 mēnešus pēc ierosinātās pilsoņu iniciatīvas reģistrācijas datuma vai vienu mēnesi pēc minētās iniciatīvas iesniegšanas Komisijai atkarībā no tā, kurš datums ir agrāk. Tos var saglabāt ilgāk par šiem minētajiem laikposmiem administratīvu vai juridisku procedūru gadījumā uz laiku, kas nepārsniedz vienu nedēļu pēc minēto procedūru pabeigšanas datuma.

Neskarot jebkādu citu administratīvu vai tiesiskās aizsardzības līdzekļu, jums ir tiesības iesniegt sūdzību datu aizsardzības iestādē, jo īpaši tajā dalībvalstī, kurā ir jūsu pastāvīgā dzīvesvieta, darbvietā vai iespējamā pārkāpuma izdarīšanas vieta, ja uzskatāt, ka jūsu personas dati ir apstrādāti nelikumīgi.

Pilsoņu iniciatīvas organizatori ir datu pārzīņi Vispārīgās datu aizsardzības regulas nozīmē, un ar viņiem var sazināties, izmantojot šajā veidlapā sniegto informāciju.

Datu aizsardzības speciālista (ja tāds ir) kontaktinformācija ir pieejama šajā veidlapā norādītajā šīs iniciatīvas tīmekļa vietnē Eiropas Komisijas reģistrā.

Tās valsts iestādes kontaktinformāciju, kura saņems un apstrādās jūsu personas datus, un valsts datu aizsardzības iestāžu kontaktinformāciju var skatīt: <http://ec.europa.eu/citizens-initiative/public/data-protection>. ◀

► ⁽¹⁾ **M6**

PAZIŅOJUMA PAR ATBALSTU VEIDLAPA – B DAĻA (1)

(dalībvalstīm, kurās jānorāda personas kods/personu apliecināšanas dokumenta numurs)

Ja nav noteikts citādi, visas ailes šajā veidlapā ir obligātas.

IEPRIEKŠ AIZPILDA ORGANIZATORI:

1. Visiem šīs veidlapas parakstītājiem ir norādītās dalībvalsts personas kods/personu apliecināšanas dokumenta numurs:

Lūdzu, norādiet tikai vienu dalībvalsti katrā sarakstā.

BG	CZ	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	HU	MT	AT	PL	PT	RO	SI	SE
----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

Skatīt C daļu attiecībā uz personas kodiem/personu apliecināšanu dokumentu numuriem, no kuriem ir jānorāda viens.

2. Eiropas Komisijas piešķirtais reģistrācijas numurs:
3. Reģistrācijas datums:
4. Šīs ierosinātās pilsoņu iniciatīvas tīmekļa adrese Eiropas Komisijas reģistrā:
5. Šīs ierosinātās pilsoņu iniciatīvas nosaukums:
6. Priekšmets:
7. Galvenie mērķi:
8. Reģistrēto kontaktpersonu vārdi, uzvārdi un e-pasta adreses:
9. Pārējo reģistrēto organizatoru vārdi, uzvārdi:
10. Šīs ierosinātās pilsoņu iniciatīvas tīmekļa vietne (ja tāda ir):

DRUKĀTIEM BURTĒM AIZPILDA PARAKSTĪTĀJI:

"Ar šo apliecinu, ka informācija, ko sniedzu šajā veidlapā, ir pareiza un ka neesmu jau atbalstījis šo ierosināto pilsoņu iniciatīvu."

▼ **M5**

VISI VĀRDI	UZVĀRDI ⁽²⁾	DZĪVESVIETA (iela, numurs, pasta indekss, pilsēta, valsts) ⁽³⁾	DZIMŠANAS DATUMS UN VIETA ⁽⁴⁾	VALSTSPIEDE RĪBA	PERSONAS KODS/PERSONU APLIECINOŠĀ DOKUMENTA VEIDS UN NUMURS ⁽⁵⁾	DATUMS UN PARAKSTS ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ Veidlapu drukā uz vienas lapas. Organizatori var izmantot divpusēju lapu.

⁽²⁾ Attiecībā uz Bulgāriju un Grieķiju, lūdzu, norādiet arī tēva vārdu; attiecībā uz Grieķiju, lūdzu, norādiet arī dzimto uzvārdu.

⁽³⁾ Tikai attiecībā uz Austriju, Franciju, Horvātiju, Itāliju, Poliju un Rumāniju.

⁽⁴⁾ Attiecībā uz Grieķiju, Maltu, Portugāli, Rumāniju un Spāniju, lūdzu, norādiet tikai dzimšanas datumu; attiecībā uz Austriju, Franciju, Itāliju un Slovēniju, lūdzu, norādiet gan dzimšanas datumu, gan vietu. Attiecībā uz pārējām dalībvalstīm nenorādiet neko.

⁽⁵⁾ Attiecībā uz Itālijas personu apliecinošajiem dokumentiem, lūdzu, norādiet arī izdevējiestādi.

⁽⁶⁾ Paraksts nav obligāts, ja veidlapa tiek iesniegta elektroniski, izmantojot tiešsaistes vākšanas sistēmu, kā norādīts Regulas (ES) Nr. 211/2011 6. pantā.

►⁽¹⁾ Paziņojums par personas datu aizsardzību. Saskaņā ar Vispārīgo datu aizsardzības regulu jūsu personas dati šajā veidlapā tiks izmantoti tikai iniciatīvas atbalstam un darīti pieejami kompetentajām valsts iestādēm verifikācijas un sertifikācijas vajadzībām. Jums ir tiesības pieprasīt šīs iniciatīvas organizatoriem piekļuvi saviem personas datiem, šo datu labošanu, dzēšanu vai apstrādes ierobežošanu.

Organizatori jūsu datus glabās ne ilgāk kā 18 mēnešus pēc ierosinātās pilsoņu iniciatīvas reģistrācijas datuma vai vienu mēnesi pēc minētās iniciatīvas iesniegšanas Komisijai atkarībā no tā, kurš datums ir agrāk. Tos var saglabāt ilgāk par šiem minētajiem laikposmiem administratīvu vai juridisku procedūru gadījumā uz laiku, kas nepārsniedz vienu nedēļu pēc minēto procedūru pabeigšanas datuma.

Neskarot jebkādu citu administratīvu vai tiesiskās aizsardzības līdzekli, jums ir tiesības iesniegt sūdzību datu aizsardzības iestādē, jo īpaši tajā dalībvalstī, kurā ir jūsu pastāvīgā dzīvesvieta, darbvietā vai iespējamā pārkāpuma izdarīšanas vieta, ja uzskatāt, ka jūsu personas dati ir apstrādāti nelikumīgi.

Pilsoņu iniciatīvas organizatori ir datu pārziņi Vispārīgās datu aizsardzības regulas nozīmē, un ar viņiem var sazināties, izmantojot šajā veidlapā sniegto informāciju.

Datu aizsardzības speciālista (ja tāds ir) kontaktinformācija ir pieejama šajā veidlapā norādītajā šīs iniciatīvas tīmekļa vietnē Eiropas Komisijas reģistrā.

Tās valsts iestādes kontaktinformāciju, kura saņems un apstrādās jūsu personas datus, un valsts datu aizsardzības iestāžu kontaktinformāciju var skatīt: <http://ec.europa.eu/citizens-initiative/public/data-protection>. ◀

▼M5

C daļa

1. Prasības tām dalībvalstīm, kurās nav jānorāda personas kods/personu apliecinoša dokumenta numurs (paziņojuma par atbalstu veidlapas A daļa)

Dalībvalsts	Parakstītāji, kuru paziņojumu par atbalstu iesniedz attiecīgajai dalībvalstij
Beļģija	— Beļģijas iedzīvotāji — Ārvalstīs dzīvojošie Beļģijas valstspiederīgie, ja tie ir informējuši savas valsts iestādes par savu dzīvesvietu
Dānija	— Dānijas iedzīvotāji — Ārvalstīs dzīvojošie Dānijas valstspiederīgie, ja tie ir informējuši savas valsts iestādes par savu dzīvesvietu
Vācija	— Vācijas iedzīvotāji — Ārvalstīs dzīvojošie Vācijas valstspiederīgie, ja tie ir informējuši savas valsts iestādes par savu dzīvesvietu
Igaunija	— Igaunijas iedzīvotāji — Ārvalstīs dzīvojošie Igaunijas valstspiederīgie
Īrija	— Īrijas iedzīvotāji
Luksemburga	— Luksemburgas iedzīvotāji — Ārvalstīs dzīvojošie Luksemburgas valstspiederīgie, ja tie ir informējuši savas valsts iestādes par savu dzīvesvietu
Nīderlande	— Nīderlandes iedzīvotāji — Ārvalstīs dzīvojošie Nīderlandes valstspiederīgie
Slovākija	— Slovākijas iedzīvotāji — Ārvalstīs dzīvojošie Slovākijas valstspiederīgie
Somija	— Somijas iedzīvotāji — Ārvalstīs dzīvojošie Somijas valstspiederīgie
Apvienotā Kara- liste	— Apvienotās Karalistes iedzīvotāji

2. To dalībvalstu saraksts, kurās ir jānorāda viens no turpmāk norādītajiem personas kodiem/personu apliecinoša dokumenta numuriem, ko izsniegusi attiecīgā dalībvalsts (paziņojuma par atbalstu veidlapas B daļa)

BULGĀRIJA

— *Единен граждански номер* (personas kods)

ČEHIJAS REPUBLIKA

— *Občanský průkaz* (valsts identifikācijas karte)— *Cestovní pas* (pase)

GRIEĶIJA

— *Δελτίο Αστυνομικής Ταυτότητας* (personas apliecība)

▼ **M5**

- Διαβατήριο (pase)
- Βεβαίωση Εγγραφής Πολιτών Ε.Ε./Εγγραφο πιστοποίησης μόνιμης διαμονής πολίτη Ε.Ε. (dzīvesvietas apliecība/pastāvīgas dzīvesvietas apliecība)

SPĀNIJA

- Documento Nacional de Identidad (personas apliecība)
- Pasaporte (pase)
- Número de Identidad de Extranjero, de la tarjeta o certificado, correspondiente a la inscripción en el Registro Central de Extranjeros (uz kartes vai sertifikāta norādītais ārvalstnieka identifikācijas numurs (NIE), kas atbilst ierakstam Ārvalstnieku centrālajā reģistrā)

FRANCIJA

- Passeport (pase)
- Carte nationale d'identité (personas apliecība)

HORVĀTIJA

- Osobni identifikacijski broj (personas kods)

ITĀLIJA

- Passaporto (pase), inclusa l'indicazione dell'autorità di rilascio (tostarp izdevējiestāde)
- Carta di identità (personas apliecība), inclusa l'indicazione dell'autorità di rilascio (tostarp izdevējiestāde)

KIPRA

- Δελτίο Ταυτότητας (pilsoņa vai pastāvīgā iedzīvotāja personas apliecība)
- Διαβατήριο (pase)

LATVIJA

- Personas kods

LIETUVA

- Asmens kodas (personas kods)

UNGĀRIJA

- személyazonosító igazolvány (personas apliecība)
- útlevél (pase)
- személyi azonosító szám (személyi szám) (personas kods)

MALTA

- Karta tal-Identità (personas apliecība)
- Dokument ta 'residenza (uzturēšanās atļauja)

AUSTRIJA

- Reisepass (pase)
- Personalausweis (personas apliecība)

POLIJA

- Numer ewidencyjny PESEL (PESEL identifikācijas numurs)

PORTUGĀLE

- Bilhete de identidade (personas apliecība)
- Passaporte (pase)
- Cartão de Cidadão (pilsoņa apliecība)

▼ M5

RUMĀNIJA

- *carte de identitate* (personas apliecība)
- *pașaport* (pase)
- *certificat de înregistrare* (reģistrācijas apliecība)
- *carte de rezidență permanentă pentru cetățenii UE* (pastāvīgās dzīvesvietas apliecība ES pilsoņiem)
- *Cod Numeric Personal* (personas kods)

SLOVĒNIJA

- *Enotna matična številka občana* (personas kods)

ZVIEDRIJA

- *Personnummer* (personas kods)

*IV PIELIKUMS***SERTIFIKĀTS, KAS APSTIPRINA VĀKŠANAS TIEŠSAISTES
SISTĒMAS ATBILSTĪBU EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES
2011. GADA 16. FEBRUĀRA REGULAI (ES) Nr. 211/2011 PAR
PILSOŅU INICIATĪVU**

[...] (dalībvalsts nosaukums) [...] (kompetentās iestādes nosaukums) ar šo aplie-
cina, ka vākšanas tiešsaistes sistēma [...] (tīmekļa vietnes adrese), ko izmanto
paziņojumu par atbalstu ... (ierosinātās pilsoņu iniciatīvas nosaukums) vākšanai,
atbilst attiecīgajiem Regulas (ES) Nr. 211/2011 noteikumiem.

Datums, paraksts un kompetentās iestādes oficiālais zīmogs:

▼ **M5***V PIELIKUMS***VEIDLAPA PAZIŅOJUMU PAR ATBALSTU IESNIEGŠANAI DALĪBVALSTU
KOMPETENTAJĀM IESTĀDĒM**

1. Kontaktpersonu pilni vārdi, uzvārdi, pasta adreses un e-pasta adreses (pilsoņu komitejas pārstāvis un vietnieks):
2. Ierosinātās pilsoņu iniciatīvas nosaukums:
3. Komisijas piešķirtais reģistrācijas numurs:
4. Reģistrācijas datums:
5. Parakstītāju skaits, kas pārstāv (dalībvalsts nosaukums)
6. Savāktu paziņojumu par atbalstu kopējais skaits:
7. To dalībvalstu skaits, kurās ir sasniegta robežvērtība:
8. Pielikumi:

(Pievienojiet visus paziņojumus par atbalstu, kas saņemti no parakstītājiem un kas attiecīgajai dalībvalstij jāpārbauda.

Vajadzības gadījumā pievienojiet attiecīgo(-os) sertifikātu(-us) par vākšanas tiešsaistes sistēmas atbilstību Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulai (ES) Nr. 211/2011 par pilsoņu iniciatīvu.)

9. Ar šo apliecinu, ka informācija, kas sniegta šajā veidlapā, ir pareiza un paziņojumi par atbalstu ir savākti saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 211/2011 5. pantu.
10. Datums un vienas kontaktpersonas (pārstāvja/vietnieka ⁽¹⁾) paraksts:

⁽¹⁾ Lieko svītrot.

*VI PIELIKUMS***SERTIFIKĀTS, KAS APSTIPRINA DERĪGO PAZIŅOJUMU PAR
ATBALSTU SKAITU, KURI SAVĀKTI ... (DALĪBVALSTS
NOSAUKUMS)**

... (dalībvalsts nosaukums) ... (kompetentās iestādes nosaukums) pēc nepieciešamo verifikāciju veikšanas, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāris Regulas (ES) Nr. 211/2011 par pilsoņu iniciatīvu 8. pantā, ar šo apstiprina, ka ... paziņojumi par atbalstu ierosinātajai pilsoņu iniciatīvai, kurai piešķirts reģistrācijas numurs ..., ir derīgi saskaņā ar minētās regulas noteikumiem.

Datums, paraksts un kompetentās iestādes oficiālais zīmogs:

▼ M5

VII PIELIKUMS

VEIDLAPA PILSOŅU INICIATĪVAS IESNIEGŠANAI EIROPAS KOMISIJAI

1. Pilsoņu iniciatīvas nosaukums:
2. Komisijas piešķirtais reģistrācijas numurs:
3. Reģistrācijas datums:
4. Saņemto derīgo paziņojumu par atbalstu skaits (jābūt vismaz 1 miljonam):
5. Parakstītāju skaits, kas apliecināts katrā dalībvalstī:

	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU
Parakstītāju skaits																
	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	UK	KOPĀ			
Parakstītāju skaits																

6. Kontaktpersonu pilni vārdi, uzvārdi, pasta adreses un e-pasta adreses (pilsoņu komitejas pārstāvis un vietnieks) ⁽¹⁾:
7. Norādīt visus saņemtā iniciatīvas atbalsta un finansējuma avotus, tostarp tāda finansiālā atbalsta summām, kas saņemts iesniegšanas laikā ⁽¹⁾:
8. Ar šo apliecinu, ka informācija, kas sniegta šajā veidlapā, ir pareiza un ir ievērotas visas attiecīgās procedūras un nosacījumi, kuri izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulā (ES) Nr. 211/2011 par pilsoņu iniciatīvu.

Datums un vienas kontaktpersonas (pārstāvja/vietnieka ⁽²⁾) paraksts:

9. Pielikumi:

(Pievienojiet visus sertifikātus)

⁽¹⁾ Paziņojums par personas datu aizsardzību. Saskaņā ar 11. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti datu subjektus informē par to, ka Komisija apkopo viņu personas datus procedūrai saistībā ar pilsoņu iniciatīvu. Komisijas tiešsaistes reģistrā atklātībai dara zināmu tikai organizatoru pilnus vārdus un uzvārdus, kontaktpersonu e-pasta adreses un informāciju, kas saistīta ar atbalsta un finansējuma avotiem. Datu subjekti ir tiesīgi iebilst pret viņu personas datu publicēšanu, ja tam ir svarīgs un likumīgs pamatojums, kurš saistīts ar viņu konkrēto stāvokli, pieprasīt izmaiņu veikšanu šajos datos jebkurā laikā, kā arī to, lai šie dati tiktu dzēsti no Komisijas tiešsaistes reģistra divus gadus pēc ierosinātās pilsoņu iniciatīvas reģistrēšanas.

⁽²⁾ Lieko svītrot.

Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

► **B**

EIROPAS PARLAMENTA LĒMUMS

(1994. gada 9. marts)

par noteikumiem un vispārējiem nosacījumiem, kas reglamentē ombuda pienākumu izpildi

(94/262/EOTK, EK, Euratom)

(OV L 113, 4.5.1994., 15. lpp.)

Grozīts ar:

Oficiālais Vēstnesis

		Nr.	Lappuse	Datums
► <u>M1</u>	Eiropas Parlamenta lēmums 2002/262/EK, EOTK, Euratom (2002. gada 14. marts)	L 92	13	9.4.2002.
► <u>M2</u>	Eiropas Parlamenta Lēmums 2008/587/EK, Euratom (2008. gada 18. jūnijs)	L 189	25	17.7.2008.

▼B

EIROPAS PARLAMENTA LĒMUMS

(1994. gada 9. marts)

par noteikumiem un vispārējiem nosacījumiem, kas reglamentē ombuda pienākumu izpildi

(94/262/EOTK, EK, Euratom)

EIROPAS PARLAMENTS,

ņemot vērā Eiropas Kopienų dibināšanas līgumus, un jo īpaši Eiropas Kopienų dibināšanas līguma 138.e panta 4. punktu ►M2 ————— ◀, Eiropas Atomenerģijas kopienų dibināšanas līguma 107.d panta 4. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Padomes apstiprinājumu,

tā kā ir jāparedz noteikumi un pamatnosacījumi, kas reglamentē ombuda pienākumu izpildi, saskaņā ar Eiropas Kopienų dibināšanas līgumu noteikumiem;

tā kā būtu jāizstrādā nosacījumi, saskaņā ar kuriem ombudam var iesniegt sūdzības, kā arī attiecības starp ombuda pienākumu izpildi un lietas izskatīšanu tiesā vai administratīvu izskatīšanu;

▼M2

tā kā ombudam, kas var darboties arī pēc savas iniciatīvas, ir jābūt pieejamām visām viņa pienākumu veikšanai vajadzīgajām sastāvdaļām; tā kā šajā nolūkā Kopienų iestādēm un struktūrām pēc ombuda pieprasījuma ir jāsniedz visa informācija, ko viņš tām lūdz, neskarot ombuda pienākumu neizpaust šādu informāciju; tā kā piekļuvei klasificētai informācijai vai dokumentiem, īpaši slepeniem dokumentiem Regulas (EK) Nr. 1049/2001 9. panta izpratnē ⁽¹⁾, būtu jānotiek saskaņā ar attiecīgās Kopienų iestādes vai struktūras drošības noteikumiem; tā kā iestādēm vai struktūrām, kas sniedz piekļuvi klasificētai informācijai vai dokumentiem, kā minēts 3. panta 2. punkta pirmajā daļā, būtu jāinformē ombuds par to, ka šī informācija vai dokumenti ir klasificēti; tā kā, lai īstenotu 3. panta 2. punkta pirmās daļas noteikumus, ombudam būtu iepriekš jāvienojas ar attiecīgo iestādi vai struktūru par noteikumiem, kas attiecas uz darbu ar slepenu informāciju un dokumentiem, un cita veida informāciju, uz kuru attiecas pienākums neizpaust dienesta noslēpumu; tā kā, ja ombuds konstatē, ka prasītā palīdzība netiek sniegta, viņš informē Eiropas Parlamentu, kas veic atbilstošus pasākumus;

▼B

tā kā ir jānosaka kārtība, kas jāievēro, ja ombuda veiktajā izmeklēšanā atklājas sliktas vadības gadījumi; tā kā būtu arī jāparedz, ka ombuds Eiropas Parlamentam katras gadskārtējās sesijas beigās iesniedz pilnīgu ziņojumu;

tā kā ombudam un viņa personālam ir pienākums turēt slepenībā visu informāciju, ko viņi saņēmuši, pildot savus pienākumus; tā kā ombudam tomēr ir pienākums informēt kompetentās iestādes par faktiem, uz kuriem, pēc viņa domām, varētu attiekties krimināllikums un kas pievēršusi viņa uzmanību izmeklēšanas gaitā;

tā kā būtu jāparedz sadarbības iespēja starp ombudu un tāda paša veida iestādēm dažās dalībvalstīs saskaņā ar piemērojamiem attiecīgo valstu tiesību aktiem;

tā kā Eiropas Parlamentam ir jāieceļ ombuds savu pilnvaru sākumposmā un uz šo pilnvaru laiku, izvēloties ombudu no personām, kas ir Savie-

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.).

▼B

nības pilsoņi un atbilst visām vajadzīgajām neatkarības un kompetences prasībām;

tā kā ir jāizklāsta ombuda pienākumu izbeigšanās nosacījumi;

tā kā ombudam ir jāpilda pienākumi pilnīgi neatkarīgi un, uzņemoties pienākumus, ir svinīgi jāsolā Eiropas Kopienu tiesas priekšā, ka viņš tā rīkosies; tā kā būtu jānosaka ar ombuda pienākumiem nesavienojamas darbības, kā arī ombuda atalgojums, privilēģijas un imunitāte;

tā kā būtu jāizklāsta noteikumi par ombuda sekretariāta, kas viņam palīdzēs, ierēdņiem un darbiniekiem un par sekretariāta budžetu; tā kā ombuda mītnēi būtu jābūt Eiropas Parlamenta mītnēi;

tā kā ombudam ir jāpieņem šī lēmuma īstenošanas noteikumi; tā kā turklāt būtu jānosaka daži pārejas noteikumi pirmajam ombudam, kas jāieceļ pēc Līguma par Eiropas Savienību stāšanās spēkā,

IR PIEŅĒMIS ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Noteikumi un pamatnosacījumi, kas reglamentē ombuda pienākumu izpildi, ir izklāstīti šajā lēmumā saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 138.e panta 4. punktu, ►M2 — un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 107.d panta 4. punktu.

2. Ombuds pilda pienākumus saskaņā ar pilnvarām, ko Kopienas iestādēm un struktūrām piešķir Līgumi.

3. Ombuds nevar iejaukties tiesām nodotās lietās vai apšaubīt tiesas nolēmumu pamatotību.

2. pants

1. Saskaņā ar iepriekš minētajiem līgumiem un tajos izklāstītajiem nosacījumiem ombuds palīdz atklāt sliktu vadību Kopienas iestāžu un struktūru darbībā, izņemot Tiesu un Pirmās instances tiesu, kas pilda savas tiesu iestādes funkcijas, un sniedz ieteikumus sliktas vadības izbeigšanai. Ne par vienas citas iestādes vai personas darbību ombudam nevar iesniegt sūdzību.

2. Ikviens Savienības pilsonis vai ikviena fiziska vai juridiska persona, kas uzturas dalībvalstī vai kam ir Savienības dalībvalstī reģistrēts birojs, var tieši vai caur Eiropas Parlamenta locekli iesniegt ombudam sūdzību par sliktas vadības gadījumu Kopienas iestāžu vai struktūru darbībā, izņemot Tiesu un Pirmās instances tiesu, pildot savas tiesu iestādes funkcijas. Ombuds tūlīt pēc tam, kad sūdzība viņam iesniegta, informē attiecīgo iestādi vai struktūru.

3. Sūdzībai jābūt tādai, lai varētu identificēt sūdzības iesniedzēju un sūdzības priekšmetu; sūdzības iesniedzējs var prasīt, lai sūdzība netiktu izpausta.

4. Sūdzību iesniedz divu gadu laikā no dienas, kad sūdzības iesniedzēja persona ir ievērojusi faktus, uz ko pamatojas sūdzība, pirms sūdzības iesniegšanas ir atbilstīgi administratīvā veidā jāvēršas attiecīgajās iestādēs un struktūrās.

5. Ombuds var ieteikt sūdzības iesniedzējai personai ar to vērsties citā iestādē.

6. Ombudam iesniegtās sūdzības neietekmē apelācijas termiņus administratīvās lietās vai tiesā.

7. Ja ombudam attiecībā uz iesniegtajiem faktiem nepabeigtas vai pabeigtas tiesvedības dēļ ir jādeklarē, ka sūdzība nav pieņemama vai jāpārtrauc tās izskatīšana, tad izmeklēšanas, ko viņš līdz attiecīgajam brīdim veicis, rezultātu iereģistrē, neveicot tālākas darbības.

▼B

8. Ombudam iesniegt sūdzības, kas attiecas uz darba attiecībām starp Kopienas iestādēm un struktūrām un to ierēdņiem un citiem darbiniekiem, var tikai tad, ja attiecīgā persona ir izsmēlusi visas iespējas iesniegt iekšējus administratīvus pieprasījumus un sūdzības, jo īpaši Civildienesta noteikumu 90. panta 1. un 2. daļā minētās procedūras, un ja ir beigušies iestādes, kam nodots tāds lūgums, atbilžu termiņi.

9. Ombuds pēc iespējas drīz informē sūdzības iesniedzēju par uzsāktajām darbībām sakarā ar sūdzību.

3. pants

1. Ombuds pēc savas ierosmes vai saņemot sūdzību veic visas izmeklēšanas darbības, ko viņš uzskata par pamatotām, lai noskaidrotu domājamo sliktu vadību Kopienas iestāžu un struktūru darbībā. Viņš par šādu rīcību informē attiecīgo iestādi vai struktūru, kas viņam var sniegt noderīgus paskaidrojumus.

▼M2

2. Kopienas iestādēm un struktūrām ir pienākums sniegt ombudam visu informāciju, ko viņš tām pieprasa, kā arī ļaut tam piekļūt attiecīgajām lietām. Piekļuve klasificētai informācijai vai dokumentiem, īpaši slepeniem dokumentiem Regulas (EK) Nr. 1049/2001 9. panta izpratnē, notiek saskaņā ar attiecīgās Kopienas iestādes vai struktūras drošības noteikumiem.

Iestādes vai struktūras, kas sniedz piekļuvi slepenai informācijai vai dokumentiem, kā noteikts iepriekšējā daļā, informē ombudu par to, ka šī informācija vai dokumenti ir slepeni.

Lai īstenotu pirmās daļas noteikumus, ombuds iepriekš vienojas ar attiecīgo iestādi vai struktūru par noteikumiem, kas attiecas uz darbu ar slepenu informāciju vai dokumentiem un cita veida informāciju, uz kuru attiecas pienākums neizpaust dienesta noslēpumu.

Attiecīgās iestādes vai struktūras sniedz piekļuvi dalībvalstu izcelsmes dokumentiem, kuri ar likumu vai noteikumiem ir klasificēti kā slepeni, tikai tad, ja attiecīgā dalībvalsts tam ir iepriekš piekritusi.

Tās sniedz piekļuvi citiem dalībvalstu izcelsmes dokumentiem tikai pēc tam, kad par to informēta attiecīgā dalībvalsts.

Abos gadījumos ombuds saskaņā ar 4. pantu nedrīkst atklāt šādu dokumentu saturu.

Kopienas iestāžu un struktūru ierēdņiem un citiem darbiniekiem pēc ombuda pieprasījuma ir jāsniedz liecības; viņu pienākums aizvien ir ievērot attiecīgās Civildienesta noteikumu normas, proti, glabāt dienesta noslēpumu.

▼B

3. Dalībvalstu iestādēm ir jāsniedz ombudam, kad vien viņš to prasa, caur dalībvalstu pastāvīgajām pārstāvniecībām Eiropas Kopienās visa informācija, kas varētu palīdzēt noskaidrot sliktas vadības gadījumus Kopienas iestādēs vai struktūrās, ja vien uz šādu informāciju neattiecas normatīvie akti par slepenību vai noteikumi, kas liedz izpaust informāciju. Tomēr pēdējā gadījumā attiecīgā dalībvalsts var atļaut ombudam saņemt šo informāciju ar nosacījumu, ka viņš apņemas to neizpaust.

4. Ja ombuds prasīto palīdzību nesaņem, viņš informē Eiropas Parlamentu, kas attiecīgi izsaka protestu.

5. Cik iespējams, ombuds meklē risinājumu kopā ar attiecīgo iestādi vai struktūru, lai likvidētu sliktās vadības gadījumu un apmierinātu sūdzību.

6. Ja ombuds konstatē, ka ir bijusi slikta vadība, viņš informē attiecīgo iestādi vai struktūru, vajadzības gadījumā sagatavojot ieteikumu projektu. Šādi informētā iestāde vai struktūra trīs mēnešu laikā nosūta ombudam sīki izstrādātu viedokli.

▼B

7. Pēc tam ombuds nosūta ziņojumu Eiropas Parlamentam un attiecīgai iestādei vai struktūrai. Ziņojumā viņš var sniegt ieteikumus. Sūdzības iesniedzēju ombuds informē par izmeklēšanas rezultātu, par attiecīgās iestādes vai struktūras izteikto viedokli un par ombuda sniegtajiem ieteikumiem.

8. Katras gadskārtējās sesijas beigās ombuds sniedz Eiropas Parlamentam ziņojumu par veikto izmeklēšanu iznākumu.

▼M2*4. pants*

1. Ombudam un viņa darbiniekiem, kam piemēro Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 287. pantu un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 194. pantu, ir pienākums neizpaust informāciju vai dokumentus, ko viņi iegūst izmeklēšanas gaitā. Viņiem jo īpaši ir pienākums neizpaust nekādu slepenu informāciju vai jebkādu dokumentu, kas iesniegts ombudam, jo īpaši slepenus dokumentus Regulas (EK) Nr. 1049/2001 9. panta izpratnē, vai dokumentus, uz kuriem attiecas Kopienas tiesību akti par personas datu aizsardzību, kā arī jebkādu informāciju, kas varētu kaitēt sūdzības iesniedzējam vai kādai citai iesaistītai personai, neskarot 2. punktu.

2. Ja izmeklēšanas gaitā ombuds uzzina faktus, uz kuriem, pēc viņa domām, varētu attiekties krimināllikums, viņš tūlīt ar dalībvalstu pastāvīgo pārstāvniecību Eiropas Kopienās starpniecību informē kompetentās valsts iestādes un, ciktāl lieta ietilpst kompetentās Kopienas iestādes kompetencē, Kopienas iestādi, struktūru vai dienestu, kas ir atbildīgs par krāpšanas apkarošanu; vajadzības gadījumā ombuds informē arī Kopienas iestādi vai struktūru, kurai ir pakļauts attiecīgais ierēdnis vai darbinieks un kura var piemērot Protokola par Eiropas Kopienų privilēģijām un imunitāti 18. panta otro daļu. Ombuds var arī informēt attiecīgo Kopienas iestādi vai struktūru par faktiem, kas liek apšaubīt tās darbinieka rīcību no disciplinārā viedokļa.

4.a pants

Ombuds un viņa darbinieki pieprasījumus publiskai piekļuvei dokumentiem, kas nav 4. panta 1. punktā minētie dokumenti, izskata saskaņā ar Regulā (EK) Nr. 1049/2001 paredzētajiem noteikumiem un ierobežojumiem.

5. pants

1. Ciktāl tas var palīdzēt padarīt izmeklēšanu efektīvāku un labāk aizsargāt to personu tiesības un intereses, kas ombudam iesniedz sūdzības, ombuds var sadarboties ar tāda paša veida iestādēm konkrētās dalībvalstīs ar nosacījumu, ka viņš ievēro piemērojamos valsts tiesību aktus. Ombuds tādā veidā nedrīkst pieprasīt piekļuvi dokumentiem, kas viņam nebūtu pieejami saskaņā ar 3. pantu.

2. Pildot savus pienākumus, kas noteikti Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 195. pantā un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 107.d pantā, un izvairoties no citu iestāžu vai struktūru darbības dublēšanas, ombuds ar tādiem pašiem nosacījumiem var sadarboties ar dalībvalstu iestādēm un struktūrām, kas ir atbildīgas par pamattiesību ievērošanas veicināšanu un aizsardzību.

▼B*6. pants*

1. Ombudu ieceļ Eiropas Parlaments pēc katrām Eiropas Parlamenta vēlēšanām uz parlamenta pilnvaru laiku. Viņu var iecelt amatā atkārtoti.

2. Ombudu izvēlas no personām, kas ir Savienības pilsoņi, kam ir pilnas pilsoņu un politiskās tiesības, kas piedāvā visas neatkarības garantijas un atbilst savas valsts augstāko juridisko iestāžu amatam.

▼B

vajadzīgajiem nosacījumiem vai kam ir atzīta kompetence un pieredze, lai uzņemtos ombuda pienākumus.

7. pants

1. Ombuds beidz pildīt pienākumus, beidzoties pilnvaru laikam, pēc atkāpšanās no amata vai pēc atlaišanas.
2. Izņemot atlaišanas gadījumu, ombuds paliek amatā, līdz ir iecelts viņa pēctecis.
3. Priekšlaicīgas pienākumu izbeigšanās gadījumā tiesību pēcteci ieceļ trīs mēnešu laikā pēc amata atbrīvošanās uz atlikušo parlamenta pilnvaru laiku.

8. pants

Ombudu, kas vairs neatbilst savu pienākumu veikšanai vajadzīgajiem nosacījumiem vai ir vainīgs smagos pārkāpumos, var atlaist Eiropas Kopienų tiesa pēc Eiropas Parlamenta pieprasījuma.

9. pants

1. Ombuds pilda pienākumus pilnīgi neatkarīgi Kopienų un Savienības pilsoņu vispārējās interesēs. Pienākumus pildot, viņš nelūdz un nepieņem norādījumus no jebkādas valdības vai citas struktūras. Viņš izvairās no jebkuras darbības, kas nav savienojama ar viņa pienākumiem.
2. Uzņemoties savus pienākumus, ombuds Eiropas Kopienų tiesā dod svinīgu solījumu, ka viņš pildīs savus pienākumus pilnīgi neatkarīgi un objektīvi un ka pilnvaru laikā un pēc to izbeigšanās viņš ievēros pienākumus, kas no tām izriet, jo īpaši pienākumu pēc pilnvaru izbeigšanās izturēties godīgi un piesardzīgi attiecībā uz dažu amatu vai priekšrocību pieņemšanu.

10. pants

1. Pilnvaru laikā ombuds nedrīkst iesaistīties citos politiskos vai administratīvos pienākumos vai citos amatos par atalgojumu vai bez tā.
2. Atalgojuma, pabalstu un pensijas ziņā ombudam ir tāds pat rangs kā Eiropa Kopienų Tiesas tiesnesim.
3. Ombudam un viņa sekretariāta ierēdņiem un darbiniekiem piemēro Protokola par Eiropas Kopienų privilēģijām un imunitāti 12. līdz 15. pantu un 18. pantu.

11. pants

1. Ombudam palīdz sekretariāts, viņš ieceļ tā galveno atbildīgo personu.
2. Uz ombuda sekretariāta ierēdņiem un darbiniekiem attiecas noteikumi, kas piemērojami Eiropas Kopienų ierēdņiem un citiem darbiniekiem. Ierēdņu un darbinieku skaitu katru gadu apstiprina kā daļu no budžeta procedūras ⁽¹⁾.
3. Eiropas Kopienų un dalībvalstu darbiniekus, kas iecelti darbā ombuda sekretariātā, komandē dienesta interesēs un garantē tiem automātisku atjaunošanu amatā sākotnējā iestādē.

⁽¹⁾ Trīs iestāžu kopējā paziņojumā izklāstīs pamatprincipus attiecībā uz ombuda nodarbināto darbinieku skaitu un to darbinieku, kas veic izmeklēšanu, statusu kā pagaidu darbiniekiem vai līgumdarbiniekiem.

▼ B

4. Jautājumos, kas attiecas uz ombuda personālu, viņam ir tāds pats statuss kā iestādēm Eiropas Kopienų Civildienesta noteikumu 1. panta nozīmē.

▼ M1**▼ B***13. pants*

Ombuda mītne ir Eiropas Parlamenta mītne ⁽¹⁾.

14. pants

Ombuds pieņem šī lēmuma īstenošanas noteikumus.

15. pants

Pirmo ombudu, kas jāieceļ pēc Līguma par Eiropas Savienību stāšanās spēkā, ieceļ uz atlikušo parlamenta pilnvaru laiku.

▼ M1**▼ B***17. pants*

Šo lēmumu publicē *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī*. Tas stājas spēkā publicēšanas dienā.

⁽¹⁾ Skat. Lēmumu, kas pieņemts ar dalībvalstu valdību pārstāvju kopēju līgumu par Eiropas Kopienų iestāžu un dažu struktūru un nodaļu mītņu atrašanās vietu (OV C 341, 23.12.1992., 1. lpp.).

Šis dokuments ir tikai informatīvs, un tam nav juridiska spēka. Eiropas Savienības iestādes neatbild par tā saturu. Attiecīgo tiesību aktu un to preambulu autentiskās versijas ir publicētas Eiropas Savienības “Oficiālajā Vēstnesī” un ir pieejamas datubāzē “Eur-Lex”. Šie oficiāli spēkā esošie dokumenti ir tieši pieejami, noklikšķinot uz šajā dokumentā iegultajām saitēm.

► **B** **EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES, EURATOM) Nr. 1141/2014**
(2014. gada 22. oktobris)
par Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu statusu un finansēšanu
(OV L 317, 4.11.2014., 1. lpp.)

Grozīta ar:

Oficiālais Vēstnesis

	Nr.	Lappuse	Datums
► M1 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) 2018/673 (2018. gada 3. maijs)	L 114I	1	4.5.2018.

▼B

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES,
EURATOM) Nr. 1141/2014****(2014. gada 22. oktobris)****par Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu statusu un
finansēšanu****I NODAĻA****VISPĀRĒJI NOTEIKUMI***1. pants***Priekšmets**

Šī regula paredz nosacījumus, kas reglamentē Eiropas līmeņa politisko partiju ("Eiropas politiskās partijas") un Eiropas līmeņa politisko fondu ("Eiropas politiskie fondi") statusu un finansēšanu.

*2. pants***Definīcijas**

Šajā regulā lieto šādas definīcijas:

- 1) "politiskā partija" ir pilsoņu apvienība, kas:
 - tiecas īstenot politiskus mērķus un
 - ir vai nu atzīta, vai izveidota saskaņā ar vismaz vienas dalībvalsts tiesību sistēmu;
- 2) "politiskā apvienība" ir strukturēta sadarbība starp politiskajām partijām un/vai pilsoņiem;
- 3) "Eiropas politiskā partija" ir politiskā apvienība, kas tiecas īstenot politiskus mērķus un ko ir reģistrējusi ar 6. pantu izveidotā Eiropas Politisko partiju un fondu iestāde saskaņā ar nosacījumiem un procedūrām, kuras noteiktas šajā regulā;
- 4) "Eiropas politiskais fonds" ir organizācija, kas ir oficiāli saistīta ar kādu Eiropas politisko partiju un kas ir reģistrēta Iestādē saskaņā ar nosacījumiem un procedūrām, kuras noteiktas šajā regulā, un kas ar savām darbībām, īstenojot Savienības mērķus un pamatvērtības, stiprina un papildina Eiropas politiskās partijas mērķus, veicot vienu vai vairākus šādus uzdevumus:
 - a) vērojot, analizējot un veicinot diskusijas par Eiropas politikas jautājumiem un par Eiropas integrācijas procesu;
 - b) attīstot darbības saistībā ar Eiropas politikas jautājumiem, piemēram, organizējot un atbalstot seminārus, mācības, konferences un pētījumus par šiem jautājumiem attiecīgo ieinteresēto personu, tostarp jaunatnes organizāciju un citu pilsoniskās sabiedrības pārstāvju, vidū;

▼B

- c) attīstot sadarbību, lai veicinātu demokrātiju, tostarp trešās valstīs;
- d) kalpojot par satvaru valstu politisko fondu, akadēmisko aprindu un citu attiecīgu procesa dalībnieku sadarbībai Eiropas līmenī;
- 5) “reģionālais parlaments” jeb “reģionālā asambleja” ir struktūra, kuras locekļiem ir reģionālas vēlētas varas pilnvaras vai kuri ir politiski atbildīgi kādas vēlētas asamblejas priekšā;
- 6) “finansējums no Eiropas Savienības vispārējā budžeta” ir dotācija, ko piešķir saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 ⁽¹⁾ (“Finanšu regula”) Pirmās daļas VI sadaļu, vai iemaksa, ko piešķir saskaņā ar minētās regulas Otrās daļas VIII sadaļu;
- 7) “ziedojums” ir jebkādi skaidras naudas veltījumi, jebkādi veltījumi natūrā, jebkāda preču, pakalpojumu (tostarp aizdevumu) vai darba un/vai jebkādu citu darījumu nodrošināšana par vērtību, kas ir mazāka par tirgus vērtību, tādējādi radot ekonomisku labumu attiecīgajai Eiropas politiskajai partijai vai Eiropas politiskajam fondam, izņemot biedru iemaksas un atsevišķu personu parastas bez atlīdzības veiktas politiskas darbības;
- 8) “biedru iemaksa” ir skaidras naudas maksājums, tostarp biedru maksas, vai iemaksa natūrā, vai jebkāda preču, pakalpojumu (tostarp aizdevumu) vai darba un/vai jebkādu citu darījumu nodrošināšana par vērtību, kas ir mazāka par tirgus vērtību, tādējādi radot ekonomisku labumu attiecīgajai Eiropas politiskajai partijai vai Eiropas politiskajam fondam, gadījumos, kad jebko no iepriekš minētā Eiropas politiskajai partijai vai Eiropas politiskajam fondam nodrošina minētās Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda biedrs, izņemot atsevišķu biedru parastas bez atlīdzības veiktas politiskas darbības;
- 9) “gada budžets” 20. un 27. panta nolūkiem ir attiecīgā gada izdevumu kopsumma, kas norādīta attiecīgās Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda gada finanšu pārskatos;

▼M1

- 10) “valsts kontaktpunkts” ir jebkura persona vai personas, ko dalībvalstu attiecīgās iestādes ir īpaši norīkojušas informācijas apmaiņai šīs regulas piemērošanas nolūkā;

▼B

- 11) “mītne” ir vieta, kur atrodas Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda centrālā administrācija;
- 12) “vienlaicīgi pārkāpumi” ir divi vai vairāki pārkāpumi, kas izdarīti, veicot vienu nelikumīgu darbību;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (2012. gada 25. oktobris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.).

▼B

- 13) "atkārtots pārkāpums" ir pārkāpums, kas izdarīts piecu gadu laikā, kopš pārkāpējam par tāda paša veida pārkāpumu ir piemērotas sankcijas.

II NODAĻA

EIROPAS POLITISKO PARTIJU UN EIROPAS POLITISKO FONDU
STATUSS

3. pants

Reģistrācijas nosacījumi

1. Politiskā apvienība ir tiesīga iesniegt pieteikumu, lai reģistrētos kā Eiropas politiskā partija, ievērojot šādus nosacījumus:

- a) tās mītne atrodas kādā dalībvalstī, kā norādīts tās statūtos;
- b) ► **M1** tās sastāvā esošās partijas pārstāv Eiropas Parlamenta deputāti vismaz vienā ceturtdaļā dalībvalstu, deputāti valstu parlamentos, reģionālajos parlamentos vai reģionālajās asamblejās, vai ◀

tā vai tajā ietilpstošās partijas vismaz vienā ceturtdaļā dalībvalstu pēdējās Eiropas Parlamenta vēlēšanās ir saņēmušas vismaz trīs procentus vēlētāju balsu katrā no šīm dalībvalstīm;

▼M1

- ba) tās sastāvā esošās partijas nav citas Eiropas politiskās partijas biedri;

▼B

- c) tā, jo īpaši savā programmā un darbībās, ievēro LES 2. pantā minētās vērtības, uz kuru pamata ir dibināta Savienība, proti, respektē cilvēka cieņu, brīvību, demokrātiju, vienlīdzību, tiesiskumu un cilvēktiesības, tostarp minoritāšu tiesības;
- d) tā vai tās locekļi ir piedalījušies Eiropas Parlamenta vēlēšanās vai ir publiski pauduši nolūku piedalīties nākamajās Eiropas Parlamenta vēlēšanās; un
- e) tās mērķis nav gūt peļņu.

2. Pieteikuma iesniedzējs ir tiesīgs iesniegt pieteikumu, lai reģistrētos kā Eiropas politiskais fonds, ievērojot šādus nosacījumus:

- a) tas ir saistīts ar kādu no Eiropas politiskajām partijām, kas reģistrēta saskaņā ar nosacījumiem un procedūrām, kuras noteiktas šajā regulā;
- b) tā mītne atrodas kādā dalībvalstī, kā norādīts tā statūtos;

▼B

- c) tas, jo īpaši savā programmā un darbībās, ievēro LES 2. pantā minētās vērtības, uz kuru pamata ir dibināta Savienība, proti, respektē cilvēka cieņu, brīvību, demokrātiju, vienlīdzību, tiesiskumu un cilvēktiesības, tostarp minoritāšu tiesības;
- d) tā mērķi papildina tās Eiropas politiskās partijas mērķus, ar kuru tas ir oficiāli saistīts;
- e) tā pārvaldes struktūra sastāv no locekļiem, kas pārstāv vismaz vienu ceturtdaļu no dalībvalstīm;
- f) tā mērķis nav gūt peļņu.

3. Eiropas politiskajai partijai var būt tikai viens ar to oficiāli saistīts Eiropas politiskais fonds. Katra Eiropas politiskā partija un saistītais Eiropas politiskais fonds nodrošina, ka to attiecīgā ikdienas pārvaldība, pārvaldības struktūras un finanšu konti ir nodalīti.

*4. pants***Eiropas politisko partiju pārvaldība**

1. Eiropas politiskās partijas statūti atbilst tās dalībvalsts piemērojamiem tiesību aktiem, kurā atrodas partijas mītne, un tajos paredz vismaz šādus aspektus:

- a) tās nosaukumu un logo, kuriem skaidri jāatšķiras no jebkuras pastāvošas Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda nosaukuma un logo;
- b) tās mītnes adresi;
- c) politisko programmu, kurā izklāstīti tās nolūki un mērķi;
- d) paziņojumu par to, ka atbilstīgi 3. panta 1. punkta e) apakšpunktam tās mērķis nav gūt peļņu;
- e) attiecīgā gadījumā – ar to saistītā politiskā fonda nosaukumu un savstarpējo oficiālo attiecību aprakstu;
- f) tās administratīvo un finansiālo organizāciju un procedūras, jo īpaši norādot struktūras un amatpersonas, kurām ir piešķirtas administratīvas, finansiālas un tiesiskās pārstāvības pilnvaras, un noteikumus par gada pārskatu sagatavošanu, apstiprināšanu un pārbaudīšanu; un
- g) iekšējo procedūru, ko piemērotu Eiropas politiskās partijas labprātīgas likvidēšanas gadījumā.

2. Eiropas politiskās partijas statūtos ietver noteikumus par partijas iekšējo organizāciju, kuri aptver vismaz šādus aspektus:

- a) locekļu uzņemšanas, izstāšanās un izslēgšanas kārtību, pievienojot statūtiem pielikumā tajā ietilpstošo partiju sarakstu;

▼B

- b) tiesības un pienākumus saistībā ar visu veidu dalību partijā un attiecīgās balsstiesības;
 - c) tās pārvaldes struktūru pilnvaras, atbildību un sastāvu, par katru struktūru norādot kandidātu atlases kritērijus un viņu iecelšanas amatā un atbrīvošanas no amata kārtību;
 - d) tās iekšējo lēmumu pieņemšanas procesus, jo īpaši balsošanas kārtību un kvoruma prasības;
 - e) tās pieeju pārredzamībai, jo īpaši attiecībā uz grāmatvedību, pārskatiem un ziedojumiem, privātumu un personas datu aizsardzību; un
 - f) iekšējo procedūru grozījumu izdarīšanai tās statūtos.
3. Mītne dalībvalsts statūtiem var noteikt papildu prasības ar noteikumu, ka minētās papildu prasības nav pretrunā šai regulai.

*5. pants***Eiropas politisko fondu pārvaldība**

1. Eiropas politiskā fonda statūti atbilst tās dalībvalsts piemērojamiem tiesību aktiem, kurā atrodas fonda mītne, un tajos paredz vismaz šādus aspektus:
- a) tā nosaukumu un logo, kuriem skaidri jāatšķiras no jebkuras pastāvošas Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda nosaukuma un logo;
 - b) tā mītne adresi;
 - c) tā nolūku un mērķu aprakstu, kuriem jābūt saderīgiem ar 2. panta 4. punktā uzskaitītajiem uzdevumiem;
 - d) paziņojumu par to, ka atbilstīgi 3. panta 2. punkta f) apakšpunktam tā mērķis nav gūt peļņu;
 - e) Eiropas politiskās partijas nosaukumu, ar kuru tas ir tieši saistīts, un savstarpējo oficiālo attiecību aprakstu;
 - f) tā struktūru sarakstu, norādot katras struktūras pilnvaras, pienākumus un sastāvu, kā arī šādu struktūru locekļu un vadītāju amatā iecelšanas un atbrīvošanas no amata kārtību;
 - g) tā administratīvo un finansiālo organizāciju un procedūras, jo īpaši norādot struktūru un amatpersonas, kurām ir piešķirtas administratīvas, finansiālas un tiesiskās pārstāvības pilnvaras, un noteikumus par gada pārskatu sagatavošanu, apstiprināšanu un pārbaudīšanu;
 - h) iekšējo procedūru grozījumu izdarīšanai tā statūtos;

▼ B

i) iekšējo procedūru, ko piemēro Eiropas politiskā fonda labprātīgas likvidēšanas gadījumā.

2. Mītnes dalībvalsts attiecībā uz statūtiem var noteikt papildu prasības ar noteikumu, ka minētās papildu prasības nav pretrunā šai regulai.

*6. pants***Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu iestāde**

1. Tiek izveidota Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu iestāde (turpmāk “Iestāde”), kas saskaņā ar šo regulu reģistrē, kontrolē un piemēro sankcijas Eiropas politiskajām partijām un Eiropas politiskajiem fondiem.

2. Iestādei ir tiesībspēja. Tā ir neatkarīga un pilda savas funkcijas pilnīgā saskaņā ar šo regulu.

Iestāde lemj par Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu reģistrēšanu un reģistrācijas anulēšanu saskaņā ar šajā regulā paredzētajām procedūrām un nosacījumiem. Turklāt Iestāde regulāri pārbauda to, vai reģistrētās Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskie fondi joprojām ievēro 3. pantā norādītos reģistrācijas nosacījumus un saskaņā ar 4. panta 1. punkta a), b) un d) līdz f) apakšpunktu un 5. panta 1. punkta a) līdz e) un g) apakšpunktu paredzētos pārvaldības noteikumus.

Pieņemot lēmumus, Iestāde pilnībā ņem vērā pamattiesības uz biedrošanās brīvību un nepieciešamību nodrošināt Eiropā politisko partiju plurālismu.

Iestādi pārstāv direktors, kas Iestādes vārdā pieņem visus tās lēmumus.

3. Eiropas Parlaments, Padome un Komisija (turpmāk kopā “iecēlējīnstitūcija”), savstarpēji vienojoties, ieceļ Iestādes direktoru uz piecu gadu neatjaunojamu termiņu, pamatojoties uz priekšlikumiem, ko iesniegusi atlases komiteja, kuru veido minēto iestāžu ģenerālsekretāri, pēc atklāta kandidātu konkursa.

Iestādes direktoru izraugās, pamatojoties uz kandidāta personīgajām un profesionālajām īpašībām. Šī persona nav Eiropas Parlamenta deputāts, tai nav ievēlēta mandāta, un tā netiek nodarbināta un nav bijusi nodarbināta nevienā Eiropas politiskajā partijā vai Eiropas politiskajā fondā. Izraudzītajam Iestādes direktoram nav interešu konflikta starp viņa kā direktora pienākumiem un citiem oficiālajiem pienākumiem, jo īpaši attiecībā uz šīs regulas noteikumu piemērošanu.

Vakance, kas radusies atkāpšanās no amata, pensionēšanās, atbrīvošanas no amata vai nāves dēļ, tiek aizpildīta, ievērojot tādu pašu procedūru.

Parastas nomaiņas vai brīvprātīgas atkāpšanās no amata gadījumā direktors turpina pildīt savas funkcijas līdz brīdim, kad tiek iecelts jauns direktors.

▼B

Ja Iestādes direktors vairs neatbilst amata pienākumu pildīšanas nosacījumiem, viņš var tikt atbrīvots no amata, savstarpēji vienojoties vismaz divām no trijām šā punkta pirmajā daļā minētajām iestādēm un pamatojoties uz ziņojumu, ko pēc pašas iniciatīvas vai pieprasījuma, ko iesniegusi kāda no trim iestādēm, ir izstrādājusi šā punkta pirmajā daļā minētā atlases komiteja.

Iestādes direktors savu pienākumu pildīšanā ir neatkarīgs. Rīkojoties Iestādes vārdā, direktors nelūdz un nepieņem iestāžu vai valdību, vai kādu citu struktūru, amatpersonu vai aģentūru norādījumus. Iestādes direktors atturas veikt darbības, kas nav savienojamas ar viņa pienākumiem.

Eiropas Parlaments, Padome un Komisija attiecībā uz direktoru kopīgi īsteno (Savienības) Civildienesta noteikumus (un Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību), kas noteikti Padomes Regulā (EEK, Euratom, EOTK) Nr. 259/68 ⁽¹⁾, paredzētās iecelēj institūcijas pilnvaras. Neskarot lēmumus par iecelšanu amatā un atbrīvošanu no amata, šīs trīs iestādes var vienoties par to, ka dažas vai visas atlikušās iecelēj institūcijas pilnvaras tiek uzticētas jebkurai no tām.

Iecelēj institūcija var noteikt direktoram vēl citus pienākumus ar nosacījumu, ka šādi pienākumi ir savienojami ar darba slodzi, ko rada Iestādes direktora amata pienākumu pildīšana, un ka tie nerada interešu konflikta iespējamību un neapdraud direktora pilnīgu neatkarību.

4. Iestāde fiziski atrodas Eiropas Parlamentā, kas nodrošina Iestādei nepieciešamās biroja telpas un administratīvā atbalsta iekārtas.

5. Iestādes direktoram palīdz vienas vai vairāku Savienības iestāžu personāls. Veicot pienākumus Iestādes vajadzībām, šāds personāls darbojas vienīgi Iestādes direktora pakļautībā.

Personāla atlase nedrīkst radīt interešu konfliktu rašanās iespējamību attiecībā uz Iestādē veicamajiem pienākumiem un jebkādiem citiem oficiāliem pienākumiem, un personāls atturas veikt darbības, kas nav savienojamas ar tā pienākumiem.

6. Iestāde slēdz līgumus ar Eiropas Parlamentu un attiecīgā gadījumā ar citām iestādēm par administratīviem pasākumiem, kas nepieciešami tās pienākumu izpildei, jo īpaši līgumus par personālu, pakalpojumiem un atbalstu, kas tiek sniegts saskaņā ar 4., 5. un 8. punktu.

7. Apropriācijas Iestādes izdevumiem tiek nodrošinātas no atsevišķas sadaļas, kas iekļauta Eiropas Parlamentam paredzētā Eiropas Savienības

⁽¹⁾ Padomes Regula (EEK, Euratom, EOTK) Nr. 259/68 (1968. gada 29. februāris), ar ko apstiprina Eiropas Kopienų Civildienesta noteikumus un Kopienų pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību un ievieš īpašus pasākumus, kas uz laiku attiecināmi uz Komisijas amatpersonām (OV L 56, 4.3.1968., 1. lpp.).

▼B

vispārējā budžeta iedaļā. Apropriāciju apmērs ir pietiekams, lai nodrošinātu Iestādes pilnīgu un neatkarīgu darbību. Direktors iesniedz Eiropas Parlamentam Iestādes budžeta plāna projektu, un tas tiek publiskots. Eiropas Parlaments pilnvaro Iestādes direktoru pildīt kredītrīkotāja pienākumus attiecībā uz šīm apropriācijām.

8. Iestādei piemēro Padomes Regulu Nr. 1 ⁽¹⁾.

Iestādes un reģistra darbam vajadzīgos tulkošanas pakalpojumus sniedz Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centrs.

9. Iestāde un Eiropas Parlamenta kredītrīkotājs apmainās ar informāciju, kas nepieciešama to šajā regulā paredzēto pienākumu izpildei.

10. Direktors katru gadu iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai pārskatu par Iestādes darbību.

11. Eiropas Savienības Tiesa pārskata Iestādes lēmumu likumību saskaņā ar LESD 263. pantu, un tās jurisdikcijā ir strīdi, kas attiecas uz Iestādes radītu zaudējumu atlīdzināšanu saskaņā ar LESD 268. un 340. pantu. Ja Iestāde nepieņem lēmumu, kad tā pieņemšana ir paredzēta šajā regulā, Eiropas Savienības Tiesā var ierosināt tiesvedību par bezdarbību saskaņā ar LESD 265. pantu.

*7. pants***Eiropas politisko partiju un fondu reģistrs**

1. Iestāde izveido un pārvalda Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu reģistru. Saskaņā ar 32. pantu reģistrā iekļautā informācija ir pieejama tiešsaistē.

2. Lai nodrošinātu reģistra pienācīgu darbību, Komisija, saskaņā ar 36. pantu un ievērojot attiecīgos šīs regulas noteikumus, tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus par:

a) Iestādes rīcībā esošo informāciju un apliecinājumiem dokumentiem, par kuru glabāšanu atbildība tiek uzticēta reģistram un kuri ietver Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda statūtus, jebkādos citus dokumentus, kas tiek iesniegti reģistrācijas procesā saskaņā ar 8. panta 2. punktu, jebkādos 15. panta 2. punktā minētus dokumentus no mītnes dalībvalsts un informāciju par to personu identitāti, kuri ir struktūru locekļi vai ieņem amatus, kas paredz šīm personām administratīvas, finansiālas un juridiskas pārstāvības pilnvaras, kā minēts 4. panta 1. punkta f) apakšpunktā un 5. panta 1. punkta g) apakšpunktā;

⁽¹⁾ Padomes Regula Nr. 1 (1958. gada 15. aprīlis), ar ko nosaka Eiropas Ekonomikas kopienā lietojamās valodas (OV L7, 6.10.1958., 385./58. lpp.).

▼B

b) materiāliem no reģistra, kā minēts šā punkta a) apakšpunktā, attiecībā uz kuriem reģistrs būs kompetents apliecināt likumību, ko konstatējusi Iestāde atbilstīgi saviem šajā regulā paredzētajiem pienākumiem. Iestādes kompetencē nav pārbaudīt to, vai Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds pilda pienākumus un prasības, ko saskaņā ar 4. un 5. pantu un 14. panta 2. punktu attiecīgajai partijai vai fondam ir noteikusi mītnes dalībvalsts papildus šajā regulā noteiktajiem pienākumiem un prasībām.

3. Komisija, pieņemot īstenošanas aktus, detalizēti nosaka reģistram piemērojamo reģistrācijas numuru sistēmu un standarta izrakstus no reģistra, tostarp vēstuļu un dokumentu saturu, ko pēc pieprasījuma dara pieejamus trešām personām. Šādos izrakstos neietver nekādus citus personas datus kā vien to personu identitāti, kuri ir struktūru locekļi vai amatpersonas, kurām ir piešķirtas administratīvas, finansiālas un tiesiskās pārstāvības pilnvaras, kā minēts 4. panta 1. punkta f) apakšpunktā un 5. panta 1. punkta g) apakšpunktā. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 37. pantā minēto pārbaudes procedūru.

*8. pants***Reģistrācijas pieteikumu iesniegšana**

1. Iestādei iesniedz reģistrācijas pieteikumu. Pieteikumu par Eiropas politiskā fonda reģistrāciju iesniedz vienīgi ar tās Eiropas politiskās partijas starpniecību, ar kuru pieteikuma iesniedzējs ir oficiāli saistīts.

2. Kopā ar pieteikumu iesniedz:

a) dokumentus, kas pierāda, ka pieteikuma iesniedzējs atbilst 3. pantā izklāstītajiem nosacījumiem, tostarp aizpildītu oficiālu deklarācijas standarta veidlapu, kas pievienota pielikumā;

b) partijas vai fonda statūtus, kuros ietverti 4. un 5. pantā paredzētie noteikumi un kuriem ir pievienoti atbilstīgie pielikumi un attiecīgā gadījumā – 15. panta 2. punktā minētais mītnes dalībvalsts paziņojums.

3. Komisija, saskaņā ar 36. pantu un ievērojot attiecīgos šīs regulas noteikumus, tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, lai:

a) saistībā ar šā panta 2. punktā minēto noteiktu jebkādu papildu informāciju vai apliecinājošu dokumentu, kas Iestādei nepieciešams, lai tā varētu pilnībā veikt šajā regulā minētos pienākumus attiecībā uz reģistra darbību;

b) grozītu pielikumā pievienoto oficiālās deklarācijas standarta veidlapu attiecībā uz informāciju, kas pieteikuma iesniedzējam vajadzības gadījumā jānorāda, lai nodrošinātu, ka par veidlapas parakstītāju, tā pilnvarām un Eiropas politisko partiju vai Eiropas politisko fondu, ko šī persona ir pilnvarota pārstāvēt saistībā ar šo deklarāciju, ir iegūta pietiekama informācija.

▼B

4. Dokumenti, kas Iestādei tiek iesniegti kopā ar pieteikumu, tiek nekavējoties publiskoti 32. pantā minētajā tīmekļa vietnē.

*9. pants***Iestādes īstenota pieteikuma izskatīšana un lēmuma pieņemšana**

1. Iestāde izskata pieteikumu, lai pārliecinātos, vai pieteikuma iesniedzējs atbilst 3. pantā izklāstītajiem reģistrācijas nosacījumiem un vai statūti atbilst 4. un 5. pantā minētajiem noteikumiem.

2. Iestāde pieņem lēmumu reģistrēt pieteikuma iesniedzēju, ja vien netiek konstatēts, ka pieteikuma iesniedzējs neatbilst 3. pantā izklāstītajiem reģistrācijas nosacījumiem vai ka statūti neatbilst 4. un 5. pantā minētajiem noteikumiem.

Iestāde publisko savu lēmumu par pieteikuma iesniedzēja reģistrāciju viena mēneša laikā no reģistrācijas pieteikuma saņemšanas dienas vai, ja ir piemērojamas 15. panta 4. punktā minētās procedūras, četru mēnešu laikā no reģistrācijas pieteikuma saņemšanas dienas.

Ja pieteikums ir nepilnīgs, Iestāde nekavējoties prasa pieteikuma iesniedzējam sniegt nepieciešamo papildinformāciju. Otrajā daļā minēto termiņu nosaka, tikai sākot no datuma, kad Iestāde ir saņēmusi pilnīgu pieteikumu.

3. Tiek uzskatīts, ka Iestādei, lai tā pārliecinātos par to, vai pieteikuma iesniedzējs atbilst 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā vai 3. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem atkarībā no tā, kuri no šiem nosacījumiem ir piemērojami attiecīgā gadījumā, pietiek ar aizpildītu 8. panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto oficiālās deklarācijas standarta veidlapu.

4. Iestādes lēmumu par pieteikuma iesniedzēja reģistrēšanu kopā ar attiecīgās partijas vai fonda statūtiem publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Lēmumu neregistrēt pieteikuma iesniedzēju publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, sīki izklāstot atteikuma iemeslus.

5. Par visiem grozījumiem dokumentos vai statūtos, kas iesniegti kopā ar reģistrācijas pieteikumu saskaņā ar 8. panta 2. punktu, informē Iestādi, kas atjaunina reģistru, ieviešot attiecīgās izmaiņas, atbilstīgi 15. panta 2. un 4. punktā izklāstītajām procedūrām.

6. Eiropas politiskajā partijā ietilpstošu partiju atjauninātu sarakstu, kas pievienots partijas statūtiem saskaņā ar 4. panta 2. punktu, nosūta Iestādei reizi gadā. Par izmaiņām, kuru dēļ Eiropas politiskā partija varētu vairs neatbilst 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā izklāstītajām prasībām, Iestādei paziņo četru nedēļu laikā no šādu izmaiņu rašanās dienas.

▼B*10. pants***Atbilstības reģistrācijas nosacījumiem un prasībām pārbaude**

1. Neskarot 3. punktā izklāstīto procedūru, Iestāde regulāri pārbauda to, vai reģistrētās Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskie fondi joprojām ievēro 3. pantā norādītos reģistrācijas nosacījumus un 4. panta 1. punkta a), b) un d) līdz f) apakšpunktā un 5. panta 1. punkta a) līdz e) un g) apakšpunktā norādītos pārvaldības noteikumus.

2. Ja Iestāde konstatē, ka vairs netiek ievērots kāds no šā panta 1. punktā minētajiem reģistrācijas nosacījumiem vai pārvaldības noteikumiem, izņemot 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 3. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētos nosacījumus, tā par to informē attiecīgo Eiropas politisko partiju vai Eiropas politisko fondu.

3. ►**M1** Eiropas Parlaments pēc savas iniciatīvas vai pēc pamatota pilsoņu grupas lūguma, kas iesniegts atbilstoši attiecīgajiem tā Reglamenta noteikumiem, Padome vai Komisija var iesniegt Iestādei pieprasījumu pārbaudīt, vai konkrēta Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds atbilst 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 3. panta 2. punkta c) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem. Šādos un 16. panta 3. punkta a) apakšpunktā minētos gadījumos Iestāde prasa ar 11. pantu izveidotajai neatkarīgu ievērojamu personu komitejai sniegt atzinumu par šo jautājumu. Komiteja sniedz savu atzinumu divu mēnešu laikā. ◀

Ja Iestādes rīcībā nonāk informācija, kas var radīt šaubas par to, vai konkrēta Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds ievēro 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 3. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētos nosacījumus, Iestāde par to informē Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju, lai radītu tiem iespēju iesniegt šā punkta pirmajā daļā minēto pieprasījumu par pārbaudes veikšanu. Neskarot šā punkta pirmo daļu, Eiropas Parlaments, Padome un Komisija savu nodomu dara zināmu divu mēnešu laikā no minētās informācijas saņemšanas.

Šā punkta pirmajā un otrajā daļā paredzētās procedūras nesāk, ja līdz Eiropas Parlamenta vēlēšanām ir palikuši ne vairāk kā divi mēneši.

Iestāde, ņemot vērā Komitejas atzinumu, lemj par to, vai anulēt attiecīgās Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda reģistrāciju. Iestādes lēmums tiek pienācīgi pamatots.

Lēmumu par Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda reģistrācijas anulēšanu saistībā ar 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā vai 3. panta 2. punkta c) apakšpunktā minēto nosacījumu neievērošanu Iestāde var pieņemt tikai šo noteikumu nepārprotama un smaga pārkāpuma gadījumā. Tas tiek darīts, ievērojot 4. punktā norādīto procedūru.

▼B

4. Eiropas Parlaments un Padome tiek informēti par Iestādes lēmumu anulēt Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda reģistrāciju saistībā ar 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā vai 3. panta 2. punkta c) apakšpunktā minēto nosacījumu nepārprotamu un smagu pārkāpumu. Lēmums stājas spēkā tikai tad, ja trīs mēnešu laikā no dienas, kurā Eiropas Parlaments un Padome tika informēti par lēmumu, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav paiduši iebildumus vai ja pirms minētā termiņa beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Iestādi par to, ka neizvirzīs iebildumus. Ja Eiropas Parlaments un Padome pauž iebildumus, Eiropas politisko partiju vai Eiropas politisko fondu no reģistra nesvītros.

Eiropas Parlaments un Padome var paust iebildumus pret šo lēmumu tikai tādu iemeslu dēļ, kas ir saistīti ar 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 3. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētā reģistrācijas nosacījuma novērtēšanu.

Attiecīgo Eiropas politisko partiju vai Eiropas politisko fondu informē par to, ka ir saņemti iebildumi par Iestādes lēmumu anulēt to reģistrāciju.

Eiropas Parlaments un Padome pieņem nostāju saskaņā ar saviem lēmumu pieņemšanas noteikumiem, kas noteikti atbilstīgi Līgumiem. Visi iebildumi tiek attiecīgi pamatoti un publiskoti.

5. Iestādes lēmumu anulēt Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda reģistrāciju, par kuru saskaņā ar šā panta 4. punktā norādītajām procedūrām nav saņemti iebildumi, publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, pievienojot tam sīku reģistrācijas anulēšanas iemeslu izklāstu, un tas stājas spēkā trīs mēnešus pēc publicēšanas dienas.

6. Eiropas politiskais fonds automātiski zaudē savu Eiropas politiskā fonda statusu, ja Eiropas politiskā partija, ar kuru tas ir saistīts, tiek svītrots no reģistra.

*11. pants***Neatkarīgu ievērojamu personu komiteja**

1. Ar šo tiek izveidota neatkarīgu ievērojamu personu komiteja ("komiteja"). Tajā ir seši locekļi, no kuriem Eiropas Parlaments, Padome un Komisija katrs ieceļ divus locekļus. Komitejas locekļus izraugās, pamatojoties uz viņu personīgajām un profesionālajām īpašībām. Locekļi nav Eiropas Parlamenta deputāti, Padomes vai Komisijas locekļi, viņiem nav vēlēta mandāta, viņi nav Eiropas Savienības iestāžu ierēdņi vai citi darbinieki, un viņi netiek nodarbināti un nav bijuši nodarbināti nevienā Eiropas politiskajā partijā vai Eiropas politiskajā fondā.

Komitejas locekļi, veicot savus pienākumus, ir pilnīgi neatkarīgi. Viņi nelūd un nepieņem iestāžu vai valdību, vai kādu citu struktūru, amatpersonu vai aģentūru norādījumus un atturas no jebkādas rīcības, kas nav savienojama ar viņu pienākumiem.

▼B

Komitejas locekļus ikreiz ieceļ sešu mēnešu laikā no brīža, kad beigušies pirmā pēc katrām Eiropas Parlamenta vēlēšanām rīkotā Eiropas Parlamenta sesija. Locekļu pilnvaras nav atjaunojamas.

2. Komiteja pieņem savu reglamentu. Komitejas priekšsēdētāju saskaņā ar minēto reglamentu ievēlē tās locekļi no sava vidus. Komitejas sekretariātu un finansējumu nosaka Eiropas Parlaments. Komitejas sekretariāts savā darbībā ir pakļauts vienīgi komitejai.

3. Ja Iestāde pieprasa, komiteja sniedz atzinumu par jebkādiem iespējamajiem Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda nepārprotamiem un nopietniem to vērtību pārkāpumiem, kuras ir Eiropas Savienības pamatā, kā tas noteikts 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 3. panta 2. punkta c) apakšpunktā. Šajā nolūkā komiteja var pieprasīt Iestādei, Eiropas Parlamenta dienestiem, attiecīgajai Eiropas politiskajai partijai vai Eiropas politiskajam fondam, citām politiskajām partijām, politiskajiem fondiem vai citām ieinteresētajām personām jebkādas attiecīgos dokumentus un pierādījumus, kā arī uzklaut to pārstāvjus.

Sagatavojot atzinumus, komiteja pilnībā ņem vērā pamattiesības uz biedrošanās brīvību un nepieciešamību nodrošināt Eiropā politisko partiju plurālismu.

Komitejas atzinums nekavējoties tiek publicēts.

III NODAĻA

EIROPAS POLITISKO PARTIJU UN EIROPAS POLITISKO FONDU TIESISKAIS STATUSS

12. pants

Tiesībspēja

Eiropas politiskajām partijām un Eiropas politiskajiem fondiem ir Eiropas līmeņa tiesībspēja.

13. pants

Juridiskā atzīšana un rīcībspēja

Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskos fondus juridiski atzīst un tiem piemīt rīcībspēja visās dalībvalstīs.

14. pants

Piemērojamās tiesības

1. Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskos fondus reglamentē šī regula.

2. Jautājumos, kurus šī regula nereglamentē, vai – ja jautājumi ir reglamentēti tikai daļēji – attiecībā uz aspektiem, kas nav ietverti regulā, Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskos fondus reglamentē piemērojamie valsts tiesību aktu noteikumi dalībvalstī, kurā atrodas to attiecīgās mītnes.

▼B

Darbību, ko Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskie fondi veic citās dalībvalstīs, reglamentē attiecīgie šo dalībvalstu tiesību akti.

3. Jautājumos, kurus nereglamentē šī regula vai saskaņā ar 2. punktu piemērojamie noteikumi, vai – ja tie attiecīgos jautājumus reglamentē tikai daļēji – attiecībā uz aspektiem, kas neietilpst regulējamā jomā, Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskos fondus reglamentē to attiecīgo statūtu noteikumi.

*15. pants***Eiropas līmeņa tiesībspējas iegūšana**

1. Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds iegūst Eiropas līmeņa tiesībspēju dienā, kad *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ir publicēts saskaņā ar 9. pantu pieņemtais Iestādes lēmums to reģistrēt.

2. Ja dalībvalsts, kurā atrodas Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja mītne, pieprasa, saskaņā ar 8. pantu iesniegtajam pieteikumam pievieno šīs dalībvalsts izdoto paziņojumu, kurā apliecināts, ka pieteikuma iesniedzējs nodrošinājis atbilstību visām attiecīgajām valsts prasībām pieteikuma iesniegšanai un ka tā statūti atbilst 14. panta 2. punkta pirmajā daļā minētajiem spēkā esošajiem tiesību aktiem.

3. Gadījumā, ja pieteikuma iesniedzējam ir tiesībspēja saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem, Eiropas līmeņa tiesībspējas iegūšanu minētā dalībvalsts uzskata par pāreju no valsts līmeņa tiesībspējas uz turpmāko Eiropas līmeņa tiesībspēju. Šī pēdējā pilnībā saglabā bijušā valsts tiesību subjekta, kurš beidz pastāvēt, jau pastāvošās tiesības un pienākumus. Attiecīgā dalībvalsts nepiemēro pārmērīgus nosacījumus saistībā ar šādu pāreju. Pieteikuma iesniedzējs saglabā savu mītni attiecīgajā dalībvalstī, kamēr netiek publicēts lēmums saskaņā ar 9. pantu.

4. Ja dalībvalsts, kurā atrodas pieteikuma iesniedzēja mītne, to pieprasa, Iestāde nosaka 1. punktā minēto publikācijas datumu tikai pēc apspriešanās ar šo dalībvalsti.

*16. pants***Eiropas līmeņa tiesībspējas izbeigšanās**

1. Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds zaudē savu Eiropas līmeņa tiesībspēju pēc tam, kad stāties spēkā Iestādes lēmums svītrot to no reģistra, kā tas publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Lēmums stājas spēkā trīs mēnešus pēc šādas publikācijas, ja vien attiecīgā Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds nepieprasa noteikt īsāku laikposmu.

2. Eiropas politisko partiju vai Eiropas politisko fondu svītro no reģistra ar Iestādes lēmumu:

▼B

- a) saskaņā ar 10. panta 2. līdz 5. punktu pieņemtā lēmuma rezultātā;
- b) 10. panta 6. punktā paredzētajos apstākļos;
- c) pēc attiecīgās Eiropas politiskās partijas vai attiecīgā Eiropas politiskā fonda pieprasījuma; vai
- d) šā panta 3. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētajos gadījumos.

3. Ja Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds nopietni nav pildījis attiecīgās saistības saskaņā ar piemērojamajiem valsts tiesību aktiem, kā to paredz 14. panta 2. punkta pirmā daļa, mītnes dalībvalsts var adresēt Iestādei pienācīgi motivētu reģistrācijas anulēšanas pieprasījumu, kurā precīzi un izsmeļoši jānorāda nelikumīgās darbības un konkrētās valsts līmeņa prasības, kuras nav izpildītas. Šādos gadījumos Iestāde:

- a) jautājumos, kuri ekskluzīvi vai pārsvarā saistīti ar elementiem, kas skar LES 2. pantā minēto vērtību ievērošanu, uz kuru pamata ir dibināta Eiropas Savienība, ierosina pārbaudes procedūru saskaņā ar 10. panta 3. punktu. Piemēro arī 10. panta 4., 5. un 6. punktu;
- b) pārējos jautājumos un ja ar attiecīgās dalībvalsts pamatoto pieprasījumu tiek apstiprināts, ka visi valsts līmenī pieejamie tiesiskās aizsardzības līdzekļi ir jau izmantoti, nolemj svītrot attiecīgo Eiropas politisko partiju vai Eiropas politisko fondu no reģistra.

Ja Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds nav pildījis attiecīgās saistības saskaņā ar piemērojamajiem valsts tiesību aktiem, kā to paredz 14. panta 2. punkta otrā daļa, un ja jautājums ekskluzīvi vai pārsvarā saistīts ar elementiem, kas skar LES 2. pantā minēto vērtību ievērošanu, uz kuru pamata ir dibināta Eiropas Savienība, attiecīgā dalībvalsts var adresēt Iestādei pieprasījumu saskaņā ar šā punkta pirmās daļas noteikumiem. Iestāde rīkojas saskaņā ar šā punkta pirmās daļas a) apakšpunktu.

Visos gadījumos Iestāde rīkojas bez liekas kavēšanās. Iestāde informē attiecīgo dalībvalsti un attiecīgo Eiropas politisko partiju vai Eiropas politisko fondu par turpmāko rīcību, ņemot vērā pamatoto reģistrācijas anulēšanas pieprasījumu.

4. Iestāde nosaka 1. punktā minēto publikācijas datumu pēc apspriešanās ar dalībvalsti, kurā atrodas Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda mītne.

5. Ja attiecīgā Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds iegūst tiesībspēju saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā atrodas tās/tā mītne, šī dalībvalsts uzskata, ka Eiropas līmeņa tiesībspēja ir

▼B

pārveidota par valsts līmeņa tiesībspēju, kas pilnībā saglabā pirms tam pastāvējušās bijušā Eiropas tiesību subjekta tiesības un pienākumus. Attiecīgā dalībvalsts nepiemēro aizliedzošus nosacījumus saistībā ar šādu pāreju.

6. Ja Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds neiegūst tiesībspēju saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā atrodas tās/tā mītne, to likvidē saskaņā ar šajā dalībvalstī piemērojamiem tiesību aktiem. Attiecīgā dalībvalsts var pieprasīt, ka pirms likvidācijas attiecīgā partija vai fonds iegūst valsts līmeņa tiesībspēju saskaņā ar 5. punkta noteikumiem.

7. Visās 5. un 6. punktā minētajās situācijās attiecīgā dalībvalsts nodrošina, ka ir pilnībā ievērots 3. panta bezpeļņas nosacījums. Iestāde un Eiropas Parlamenta kredītrīkotājs var vienoties ar attiecīgo dalībvalsti par Eiropas līmeņa tiesībspējas izbeigšanas kārtību, jo īpaši, lai nodrošinātu no Eiropas Savienības vispārējā budžeta saņemto līdzekļu atgūšanu un atbilstoši 27. pantam uzlikto jebkādu finansiālo sankciju samaksu.

IV NODAĻA**FINANSĒŠANAS NOTEIKUMI***17. pants***Finansēšanas nosacījumi**

1. Eiropas politiskā partija, kura reģistrēta saskaņā ar šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem un procedūrām, kuru Eiropas Parlamentā pārstāv vismaz viens loceklis un attiecībā uz kuru neizpildās neviens no izslēgšanas kritērijiem, kas minēti Finanšu regulas 106. panta 1. punktā, var pieteikties finansējumam no Eiropas Savienības vispārējā budžeta saskaņā ar noteikumiem, ko publicējis Eiropas Parlamenta kredītrīkotājs uzaicinājumā izdarīt iemaksas.

2. Eiropas politiskais fonds, kurš saistīts ar Eiropas politisko partiju, kas ir tiesīga pieteikties finansējumam saskaņā ar 1. punktu, kurš reģistrēts saskaņā ar šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem un procedūrām un attiecībā uz kuru neizpildās neviens no izslēgšanas kritērijiem, kas minēti Finanšu regulas 106. panta 1. punktā, var pieteikties finansējumam no Eiropas Savienības vispārējā budžeta saskaņā ar noteikumiem, ko publicējis Eiropas Parlamenta kredītrīkotājs uzaicinājumā iesniegt priekšlikumus.

3. Lai noteiktu tiesības saņemt finansējumu no Eiropas Savienības vispārējā budžeta saskaņā ar šā panta 1. punktu un 3. panta 1. punkta b) apakšpunktu un lai piemērotu 19. panta 1. punkta noteikumus, Eiropas Parlamenta deputātu uzskata tikai par vienas Eiropas politiskās partijas biedru, kas attiecīgā gadījumā ir tā partija, ar kuru finansējuma pieteikuma iesniegšanas pēdējā dienā ir saistīta viņa valsts vai reģiona politiskā partija.

▼M1

4. Finanšu iemaksas vai dotācijas no Eiropas Savienības vispārējā budžeta nepārsniedz 90 % no gada atmaksājamiem izdevumiem, kas norādīti Eiropas politiskās partijas budžetā, un 95 % no attaisnotajām izmaksām, kas radušās Eiropas politiskajam fondam. Eiropas politiskās partijas var izmantot vēl neizmantoto daļu no Savienības iemaksas, kas piešķirta atmaksājamo izdevumu segšanai, nākamā finanšu gada laikā pēc iemaksas piešķiršanas. Summas, kas nav izmantotas pēc minētā finanšu gada, atgūst saskaņā ar Finanšu regulu.

▼B

5. Ievērojot 21. un 22. pantā noteiktos ierobežojumus, ar finanšu iemaksām atmaksājami izdevumi ietver administratīvos izdevumus un ar tehnisko palīdzību, sanāksmēm, pētījumiem, pārrobežu pasākumiem, pētniecību, informatīvo darbību un publikācijām saistītos izdevumus, kā arī izdevumus, kas saistīti ar kampaņām.

*18. pants***Pieteikums finansējuma saņemšanai**

1. Lai saņemtu finansējumu no Eiropas Savienības vispārējā budžeta, Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds, kas atbilst 17. panta 1. vai 2. punkta nosacījumiem, iesniedz pieteikumu Eiropas Parlamentam pēc uzaicinājuma veikt iemaksas vai iesniegt priekšlikumus.

2. Eiropas politiskā partija un Eiropas politiskais fonds pieteikuma iesniegšanas laikā ievēro 23. pantā minētos pienākumus un no pieteikuma iesniegšanas dienas līdz finanšu gada vai darbības beigām, uz ko attiecas iemaksa vai dotācija, ir reģistrēti reģistrā un nav pakļauti nekādām sankcijām, kas paredzētas 27. panta 1. punktā un 2. punkta a) apakšpunkta v) un vi) punktā.

▼M1

2.a Eiropas politiskā partija savā pieteikumā iekļauj pierādījumus, kas apliecina, ka tās sastāvā esošās ES dalībvalstu partijas pēdējos 12 mēnešos pirms pieteikuma iesniegšanas galīgā termiņa savās tīmekļa vietnēs parasti ir skaidri saskatāmi un lietotājdraudzīgā veidā publicējušas attiecīgās Eiropas politiskās partijas politisko programmu un logo.

▼B

3. Eiropas politiskais fonds pieteikumā iekļauj savu ikgadējo darba programmu vai rīcības plānu.

4. Eiropas Parlamenta atbildīgais kredītrīkotājs pieņem lēmumu trīs mēnešu laikā pēc uzaicinājuma veikt iemaksas vai iesniegt priekšlikumus termiņa beigām un apstiprina un pārvalda attiecīgās apropriācijas saskaņā ar Finanšu regulu.

5. Eiropas politiskais fonds var pieteikties finansējumam no Eiropas Savienības vispārējā budžeta vienīgi ar tās Eiropas politiskās partijas starpniecību, ar kuru tas ir saistīts.

▼B*19. pants***Piešķiršanas kritēriji un līdzekļu sadale****▼M1**

1. Attiecīgās apropriācijas, kas ir pieejamas Eiropas politiskajām partijām un Eiropas politiskajiem fondiem, kuriem ir piešķirtas iemaksas vai dotācijas saskaņā ar 18. pantu, ik gadu sadala, balstoties uz šādu sadales shēmu:

— 10 % sadala vienādās daļās starp saņēmējām Eiropas politiskajām partijām,

— 90 % sadala starp saņēmējām Eiropas politiskajām partijām proporcionāli to Eiropas Parlamentā ievēlēto deputātu skaitam.

Tādu pašu sadales shēmu izmanto, lai piešķirtu finansējumu Eiropas politiskajiem fondiem, pamatojoties uz to saistību ar kādu no Eiropas politiskajām partijām.

▼B

2. Sadale, kas minēta 1. punktā, pamatojas uz Eiropas Parlamentā ievēlēto deputātu skaitu, kuri ir pieteikuma iesniedzējas Eiropas politiskās partijas biedri finansējuma pieteikumu iesniegšanas termiņa pēdējā dienā, ņemot vērā 17. panta 3. punktu.

Pēc minētās dienas jebkuras minētā skaita izmaiņas neietekmē attiecīgo finansējuma daļu starp Eiropas politiskajām partijām vai Eiropas politiskajiem fondiem. Tas neskar 17. panta 1. punkta prasību, ka Eiropas politisko partiju Eiropas Parlamentā pārstāv vismaz viens tās biedrs.

*20. pants***Ziedojumi un iemaksas**

1. Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskie fondi var pieņemt ziedojumus no fiziskām vai juridiskām personām, un tie nepārsniedz EUR 18 000 gadā no viena ziedotāja.

2. Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskie fondi, iesniedzot gada finanšu pārskatus saskaņā ar 23. pantu, nosūta arī sarakstu ar visiem ziedotājiem, kā arī to atbilstošajiem ziedojumiem, norādot katra ziedojuma veidu un vērtību. Šo punktu piemēro arī biedru iemaksām, ko veic Eiropas politiskajās partijās ietilpstošās partijas un Eiropas politiskajos fondos ietilpstošās organizācijas.

Attiecībā uz fizisku personu ziedojumiem, kas pārsniedz EUR 1 500, bet nepārsniedz vai ir vienādi ar EUR 3 000, attiecīgā Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds norāda, vai atbilstošie ziedotāji ir snieguši iepriekšēju piekrišanu publiskošanai saskaņā ar 32. panta 1. punkta e) apakšpunktu.

3. Par ziedojumiem, ko Eiropas politiskā partija un Eiropas politiskais fonds saņēmuši sešu mēnešu laikā pirms Eiropas Parlamenta vēlēšanām, reizi nedēļā rakstiski paziņo Iestādei saskaņā ar 2. punktu.

▼B

4. Par katru atsevišķu ziedojumu, kas pārsniedz EUR 12 000 un ko ir pieņēmusi Eiropas politiskā partija un Eiropas politiskais fonds, neka- vējoties rakstiski paziņo Iestādei saskaņā ar 2. punktu.

5. Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskie fondi nepieņem:

a) anonīmus ziedojumus vai iemaksas;

b) ziedojumus no Eiropas Parlamenta politisko grupu budžeta;

c) ziedojumus no jebkuras publiskas iestādes (dalībvalsts vai trešās valsts) vai no jebkura uzņēmuma, attiecībā uz kuru šāda publiska iestāde var tieši vai netieši īstenot dominējošu ietekmi atbilstīgi savām īpašumtiesībām uz to, savai finansiālajai līdzdalībai tajā vai noteikumiem, kuri attiecas uz šo uzņēmumu; vai

d) ziedojumus no jebkādam privātām vienībām, kas atrodas kādā trešā valstī, vai no kādas trešās valsts indivīdiem, kuri nav tiesīgi balsot Eiropas vēlēšanās.

6. Ziedojumu, kas nav atļauts saskaņā ar šo regulu, 30 dienu laikā pēc dienas, kad Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds to saņēmis:

a) atmaksā ziedotājam vai personai, kas rīkojas ziedotāja vārdā; vai

b) ja ziedojumu atmaksāt nav iespējams, par to paziņo Iestādei un Eiropas Parlamentam. Eiropas Parlamenta kredītrīkotājs izdod iekasēšanas rīkojumu un pilnvaro atgūšanu saskaņā ar Finanšu regulas 78. un 79. panta noteikumiem. Līdzekļus ieraksta kā vispārējos ieņēmumus Eiropas Savienības vispārējā budžeta Eiropas Parlamenta iedaļā.

7. Eiropas politiskās partijas biedru iemaksas ir pieļaujamas. Šādu iemaksu apjoms nepārsniedz 40 % no attiecīgās Eiropas politiskās partijas gada budžeta.

8. Iemaksas Eiropas politiskajā fondā, ko veic tā biedri un Eiropas politiskā partija, ar kuru tas ir saistīts, ir pieļaujamas. Šādu iemaksu apjoms nepārsniedz 40 % no minētā Eiropas politiskā fonda gada budžeta, un tās nevar būt iegūtas no līdzekļiem, ko no Eiropas Savienības vispārējā budžeta saņēmusi Eiropas politiskā partija saskaņā ar šo regulu.

Pierādīšanas pienākums ir attiecīgajai Eiropas politiskajai partijai, kas savos pārskatos skaidri norāda to līdzekļu izcelsmi, kas izmantoti, lai finansētu ar to saistīto Eiropas politisko fondu.

▼B

9. Neskarot 7. un 8. punktu, Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskie fondi var akceptēt pilsoņu, kas ir to biedri, iemaksas apmērā līdz EUR 18 000 gadā no viena biedra, ja šādas iemaksas attiecīgais biedrs veicis savā vārdā.

Pirmajā daļā norādītā robežvērtība netiek piemērota, ja attiecīgais biedrs ir arī ievēlēts par Eiropas Parlamenta, valsts parlamenta, reģionālā parlamenta vai reģionālās asamblejas deputātu.

10. Iemaksas, kuras šajā regulā nav atļautas, tiek atmaksātas saskaņā ar 6. punktu.

*21. pants***Kampaņu finansēšana saistībā ar Eiropas Parlamenta vēlēšanām**

1. Ievērojot šā punkta otro daļu, Eiropas politisko partiju finansējumu no Eiropas Savienības vispārējā budžeta vai no jebkāda cita avota drīkst izmantot, lai finansētu kampaņas, ko Eiropas politiskās partijas rīko saistībā ar Eiropas Parlamenta vēlēšanām, kurās tās vai to biedri piedalās, kā noteikts 3. panta 1. punkta d) apakšpunktā.

Saskaņā ar 8. pantu Aktā par Eiropas Parlamenta locekļu ievēlēšanu vispārējās tiešās vēlēšanās⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta vēlēšanu izdevumu finansēšanu un iespējamus ierobežojumus politiskajām partijām, kandidātiem un trešām personām papildus dalībai tajās katrā dalībvalstī reglamentē valsts tiesību akti.

2. Izdevumus, kas saistīti ar 1. punktā minētajām kampaņām, Eiropas politiskā partija skaidri norāda gada finanšu pārskatā.

*22. pants***Finansēšanas aizliegums**

1. Neatkarīgi no 21. panta 1. punkta Eiropas politisko partiju finansējumu no Eiropas Savienības vispārējā budžeta vai no jebkāda cita avota nedrīkst izmantot, lai tieši vai netieši finansētu citas politiskās partijas, un jo īpaši valstu partijas vai kandidātus. Uz šīm valstu politiskajām partijām un kandidātiem arī turpmāk attiecas valsts noteikumi.

2. Eiropas politisko fondu finansējumu no Eiropas Savienības vispārējā budžeta vai no jebkāda cita avota neizmanto citam nolūkam, izņemot, lai finansētu to uzdevumus, kā uzskaitīts 2. panta 4. punktā, un lai segtu izdevumus, kas tieši saistīti ar mērķiem, kuri izklāstīti to statūtos saskaņā ar 5. pantu. Jo īpaši to neizmanto, lai tieši vai netieši finansētu vēlēšanas, politiskās partijas vai kandidātus, vai citus fondus.

⁽¹⁾ OV L 278, 8.10.1976., 5. lpp.

▼B

3. Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu finansējumu no Eiropas Savienības vispārējā budžeta vai no jebkāda cita avota neizmanto, lai finansētu tautas nobalsošanas kampaņas.

V NODAĻA

KONTROLE UN SANKCIJAS

23. pants

Pārskati, paziņošanas un revīzijas pienākums

1. Vēlākais sešu mēnešu laikā pēc finanšu gada beigām Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskie fondi iesniedz Iestādei, nosūtot kopiju Eiropas Parlamenta kredītrīkotājam un kompetentajam valsts kontaktpunktam to mītnes dalībvalstī:

- a) gada finanšu pārskatus un pievienotās piezīmes par ieņēmumiem un izdevumiem, aktīviem un saistībām finanšu gada sākumā un beigās saskaņā ar savas mītnes dalībvalsts tiesību aktiem un gada finanšu pārskatus, kuru pamatā ir starptautiskie grāmatvedības standarti, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1606/2002 ⁽¹⁾ 2. pantā;
- b) neatkarīgas organizācijas vai eksperta sagatavotu ārējās revīzijas ziņojumu par gada finanšu pārskatiem, kas aptver gan šo gada finanšu pārskatu ticamību, gan tajā norādīto ieņēmumu un izdevumu likumību un pareizību;
- c) sarakstu ar ziedotājiem un iemaksu izdarītājiem un atbilstošajiem ziedojumiem un iemaksām, kas paziņoti saskaņā ar 20. panta 2., 3. un 4. punktu.

2. Ja izdevumi Eiropas politiskajai partijai radušies kopīgi ar valstu politiskajām partijām vai Eiropas politiskajam fondam – kopīgi ar valstu politiskajiem fondiem vai ar citām organizācijām, pierādījumus par izdevumiem, kas radušies Eiropas politiskajai partijai vai Eiropas politiskajam fondam tieši vai caur šīm trešām personām, iekļauj gada finanšu pārskatā, kas minēts 1. punktā.

3. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētās neatkarīgās ārējās organizācijas vai ekspertus izvēlas, pilnvaro un apmaksā Eiropas Parlaments. Tie tiek pienācīgi pilnvaroti revidēt pārskatus saskaņā ar to mītnes vai uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalstī piemērojamiem tiesību aktiem.

4. Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskie fondi sniedz neatkarīgo organizāciju vai ekspertu pieprasīto informāciju, kas tiem nepieciešama revīzijas veikšanai.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1606/2002 (2002. gada 19. jūlijs) par starptautisko grāmatvedības standartu piemērošanu (OV L 243, 11.9.2002., 1. lpp.).

▼B

5. Neatkarīgās organizācijas vai eksperti informē Iestādi un Eiropas Parlamenta kredītrīkotāju par jebkādam aizdomām par nelikumīgām darbībām, krāpšanu vai korupciju, kas var kaitēt Savienības finansīslajām interesēm. Iestāde un Eiropas Parlamenta kredītrīkotājs informē par to attiecīgos valsts kontaktpunktus.

*24. pants***Vispārējie kontroles noteikumi**

1. Šajā regulā paredzēto Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu pienākumu īstenošanas kontroli veic Iestāde, Eiropas Parlamenta kredītrīkotājs un kompetentās dalībvalstis, savstarpēji sadarbojoties.

2. Iestāde kontrolē, vai Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskie fondi pilda pienākumus, kas izriet no šīs regulas, jo īpaši saistībā ar 3. pantu, 4. panta 1. punkta a), b) un d) līdz f) apakšpunktu, 5. panta 1. punkta a) līdz e) un g) apakšpunktu, 9. panta 5. un 6. punktu, 20., 21. un 22. pantu.

Eiropas Parlamenta kredītrīkotājs saskaņā ar Finanšu regulu kontrolē, vai Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskie fondi īsteno pienākumus saistībā ar Savienības finansējumu, kuri izriet no šīs regulas. Veicot šādu kontroli, Eiropas Parlaments īsteno nepieciešamos pasākumus tādas krāpšanas novēršanas un apkarošanas jomā, kura ietekmē Savienības finansīslās intereses.

3. Iestādes un Eiropas Parlamenta kredītrīkotāja veikto kontroli, kas minēta 2. punktā, neattiecinā uz to, vai Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskie fondi pilda pienākumus, kas izriet no 14. pantā minētajiem piemērojamajiem valsts tiesību aktiem.

4. Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskie fondi sniedz Iestādes, Eiropas Parlamenta kredītrīkotāja, Revīzijas palātas, Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) vai dalībvalstu pieprasīto informāciju, kas nepieciešama, lai veiktu kontroles, par kurām tie ir atbildīgi saskaņā ar šo regulu.

Pēc pieprasījuma un kontroles par atbilstību 20. pantam nolūkos Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskie fondi sniedz Iestādei informāciju par iemaksām, kuras veikuši individuāli biedri, un par šādu biedru identitāti. Turklāt attiecīgos gadījumos Iestāde var pieprasīt Eiropas politiskajām partijām sniegt to biedru parakstītus atbilstības paziņojumus, kuriem ir vēlēts mandāts, kontroles veikšanai par atbilstību 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta pirmajā daļā minētajam nosacījumam.

*25. pants***Īstenošana un kontrole attiecībā uz Savienības finansējumu**

1. Apropriācijas Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu finansēšanai nosaka saskaņā ar ikgadējo budžeta procedūru un īsteno saskaņā ar šo regulu un Finanšu regulu.

▼B

Noteikumus attiecībā uz iemaksām un dotācijām nosaka Eiropas Parlamenta kredītrīkotājs uzaicinājumā veikt iemaksas un uzaicinājumā iesniegt priekšlikumus.

2. Finansējuma, kas saņemts no Eiropas Savienības vispārējā budžeta, un tā izmantošanas kontroli īsteno saskaņā ar Finanšu regulu.

Kontroli veic arī, pamatojoties uz ikgadēju revīziju, ko veic neatkarīgs ārējais revidents, kā paredzēts 23. panta 1. punktā.

3. Revīzijas palāta īsteno savas revīzijas pilnvaras saskaņā ar LESD 287. pantu.

4. Eiropas politiskā partija un Eiropas politiskais fonds, kas ir saņēmuši finansējumu saskaņā ar šo regulu, pēc Revīzijas palātas pieprasījuma iesniedz tai dokumentus vai informāciju, kas Revīzijas palātai vajadzīga, lai tā varētu veikt savus pienākumus.

5. Iemaksu un dotāciju lēmumā vai nolīgumā skaidri paredz, ka Eiropas Parlaments un Revīzijas palāta revidē Eiropas politisko partiju, kas saņēmusi iemaksas, vai Eiropas politisko fondu, kas ir saņēmis dotāciju no Eiropas Savienības vispārējā budžeta, pamatojoties uz grāmatvedības dokumentiem un uz vietas.

6. Revīzijas palāta un Eiropas Parlamenta kredītrīkotājs vai jebkura cita ārēja struktūra, ko pilnvarojis Eiropas Parlamenta kredītrīkotājs, var veikt vajadzīgās pārbaudes uz vietas, lai pārbaudītu izdevumu likumību un iemaksu un dotāciju lēmuma vai nolīguma noteikumu pienācīgu īstenošanu, un Eiropas politisko fondu gadījumā – darba programmas vai darbības pienācīgu īstenošanu. Konkrētā Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds sniedz dokumentus vai informāciju, kas vajadzīga, lai izpildītu šo uzdevumu.

7. *OLAF* var veikt izmeklēšanu, tostarp klātienēs pārbaudes un inspekcijas, saskaņā ar noteikumiem un procedūrām, kas izklāstītas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES, Euratom) Nr. 883/2013 ⁽¹⁾ un Padomes Regulā (Euratom, EK) Nr. 2185/96 ⁽²⁾, lai noteiktu, vai notikusi krāpšana, korupcija vai kāda cita nelikumīga darbība, kas ietekmē Savienības finansiālās intereses saistībā ar iemaksām vai dotācijām saskaņā ar šo regulu. Attiecīgā gadījumā rezultāti var būt par pamatu atgūšanas lēmumiem, ko pieņem Eiropas Parlamenta kredītrīkotājs.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999 (OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (Euratom, EK) Nr. 2185/96 (1996. gada 11. novembris) par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienų finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām (OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.).

▼B*26. pants***Tehniskā palīdzība**

Visu veidu tehniskā palīdzība, ko Eiropas Parlaments sniedz Eiropas politiskajām partijām, pamatojas uz vienlīdzīgas attieksmes principu. To piešķir saskaņā ar nosacījumiem, kas nav nelabvēlīgāki par nosacījumiem, kuri noteikti citām ārējām organizācijām un apvienībām, kam var piešķirt līdzīgus atvieglojumus, un to sniedz pret faktūrrēķinu un samaksu.

*27. pants***Sankcijas**

1. Saskaņā ar 16. pantu Iestāde izlemj sankcijas veidā svītrot Eiropas politisko partiju vai Eiropas politisko fondu no reģistra šādās situācijās:

- a) ja attiecībā uz attiecīgo partiju vai fondu ir pieņemts tiesas spriedums, kuram ir *res judicata* spēks, par nelikumīgām darbībām, kas kaitē Savienības finanšu interesēm, kā tas noteikts Finanšu regulas 106. panta 1. punktā;

▼M1

- b) ja saskaņā ar 10. panta 2. līdz 5. punktā paredzētajām procedūrām ir noteikts, ka tā/tas vairs neatbilst vienam vai vairākiem no 3. panta 1. vai 2. punktā paredzētajiem nosacījumiem;
- ba) ja lēmums reģistrēt attiecīgo partiju vai fondu ir balstīts uz nepareizu vai maldinošu informāciju, par kuru atbildīgs ir pieteikuma iesniedzējs, vai ja šāds lēmums ir iegūts ar viltu; vai

▼B

- c) ja dalībvalsts iesniegtais reģistrācijas anulēšanas pieprasījums, kura pamatā ir nopietna valsts tiesību aktos paredzēto pienākumu neizpilde, atbilst 16. panta 3. punkta b) apakšpunktā paredzētajām prasībām.

2. Iestāde uzliek finansiālas sankcijas šādās situācijās:

- a) izdarīti nekvantificējami pārkāpumi:

- i) neatbilstības gadījumā 9. panta 5. vai 6. punkta prasībām;
- ii) ja netiek pildītas saistības un ja Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda saskaņā ar 4. panta 1. punkta a), b) un d) līdz f) apakšpunktu un 5. panta 1. punkta a), b), d) un e) apakšpunktu sniegtā informācija nav atbilstoša;
- iii) ja nav iesniegts saraksts ar ziedotājiem un to atbilstošajiem ziedojumiem saskaņā ar 20. panta 2. punktu vai nav iesniegts paziņojums par ziedojumiem saskaņā ar 20. panta 3. un 4. punktu;

▼B

- iv) gadījumos, kad Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds nav ievērojis 23. panta 1. punktā vai 24. panta 4. punktā noteiktos pienākumus;
 - v) ja attiecībā uz Eiropas politisko partiju vai Eiropas politisko fondu ir pieņemts tiesas spriedums, kuram ir *res judicata* spēks, par nelikumīgām darbībām, kas kaitē Savienības finanšu interesēm, kā tas noteikts Finanšu regulas 106. panta 1. punktā;
 - vi) ja attiecīgā Eiropas politiskā partija vai attiecīgais Eiropas politiskais fonds kādā brīdī tīši nav sniedzis informāciju vai tīši sniedzis nepareizu vai maldinošu informāciju vai kad organizācijas, kuras ar šo regulu ir pilnvarotas veikt revīzijas vai pārbaudes par finansējuma saņēmējiem no Eiropas Savienības vispārējā budžeta, atklāj neprecizitātes gada finanšu pārskatos, kuras saskaņā ar starptautiskajiem grāmatvedības standartiem, kas noteikti Regulas (EK) Nr. 1606/2002 2. pantā, uzskatāmas par posteņu neuzrādīšanu vai nepareizu uzrādīšanu;
- b) izdarīti kvantificējami pārkāpumi:
- i) Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds ir pieņēmis ziedojumus un iemaksas, kas nav atļautas saskaņā ar 20. panta 1. vai 5. punktu, ja vien nav izpildīti 20. panta 6. punkta nosacījumi;
 - ii) neatbilstības gadījumā 21. un 22. panta prasībām.
3. Eiropas Parlamenta kredītrīkotājs var uz laikposmu līdz pieciem gadiem izslēgt Eiropas politisko partiju vai Eiropas politisko fondu no turpmāka Savienības finansējuma vai līdz 10 gadiem gadījumos, kad tā/tas izdarījis atkārtotu pārkāpumu piecu gadu laikā, ja tā/tas atzīts par vainīgu jebkādos 2. punkta a) apakšpunkta v) un vi) punktā uzskaitītajos pārkāpumos. Šis noteikums neskar Eiropas Parlamenta kredītrīkotāja pilnvaras, kas paredzētas Finanšu regulas 204.n pantā.
4. Šā panta 2. un 3. punkta piemērošanas nolūkos Eiropas politiskajai partijai vai Eiropas politiskajam fondam piemēro šādas finansiālas sankcijas:
- a) nekvantificējamu pārkāpumu gadījumos – fiksētu procentuālo apmēru no attiecīgās Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda gada budžeta:
 - 5 % vai
 - 7,5 %, ja izdarīti vienlaicīgi pārkāpumi, vai
 - 20 %, ja izdarīts atkārtots pārkāpums, vai
 - vienu trešdaļu no iepriekš norādītā procentuālā apmēra, ja Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds brīvprātīgi deklarējis pārkāpumu, pirms Iestāde uzsākusi oficiālu izmeklēšanu, pat vienlaicīgu vai atkārtotu pārkāpumu gadījumā, un attiecīgā partija vai fonds īstenojis attiecīgus koriģējošus pasākumus,

▼B

- 50 % apmērā no attiecīgās Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda gada budžeta par iepriekšējo gadu, ja attiecībā uz to ir pieņemts tiesas spriedums, kuram ir *res judicata* spēks, par nelikumīgām darbībām, kas kaitē Savienības finanšu interesēm, kā tas noteikts Finanšu regulas 106. panta 1. punktā;
- b) kvantificējamu pārkāpumu gadījumā – fiksētu procentuālo apmēru no nepamatoti saņemtajām vai nepaziņotajām summām atbilstoši turpmāk norādītajai skalai, nepārsniedzot 10 % no attiecīgās Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda gada budžeta:
 - 100 % no nepamatoti saņemtajām vai nepaziņotajām summām, ja tās nepārsniedz EUR 50 000, vai
 - 150 % no nepamatoti saņemtajām vai nepaziņotajām summām, ja tās pārsniedz EUR 50 000, bet nepārsniedz EUR 100 000, vai
 - 200 % no nepamatoti saņemtajām vai nepaziņotajām summām, ja tās pārsniedz EUR 100 000, bet nepārsniedz EUR 150 000, vai
 - 250 % no nepamatoti saņemtajām vai nepaziņotajām summām, ja tās pārsniedz EUR 150 000, bet nepārsniedz EUR 200 000, vai
 - 300 % no nepamatoti saņemtajām vai nepaziņotajām summām, ja tās pārsniedz EUR 200 000, vai
 - vienu trešdaļu no iepriekš norādītā procentuālā apmēra, ja Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds labprātīgi deklarējis pārkāpumu, pirms Iestāde un/vai Eiropas Parlamenta kredītrikotājs oficiāli uzsākuši izmeklēšanu, un attiecīgā partija vai fonds veicis attiecīgus koriģējošus pasākumus.

Lai piemērotu iepriekš norādītās procentu likmes, ikviens ziedojums vai maksājums jāapskata atsevišķi.

5. Ikreiz, kad Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds ir izdarījis vienlaicīgus šīs regulas pārkāpumus, tai/tam tiek noteikta tikai par smagāko pārkāpumu paredzētā sankcija, ja vien 4. punkta a) apakšpunkts neparedz citādi.

6. Uz šajā regulā paredzētajām sankcijām attiecina piecu gadu noilguma termiņu, skaitot no dienas, kad attiecīgais pārkāpums izdarīts, bet turpināta vai atkārtota pārkāpuma gadījumā – skaitot no dienas, kurā pārkāpumi izbeigti.

▼M1*27.a pants***Fizisku personu atbildība**

Ja Iestāde uzliek finansiālas sankcijas situācijās, kas minētas 27. panta 2. punkta a) apakšpunkta v) vai vi) punktā, tā, lai atgūtu naudas līdzekļus saskaņā ar 30. panta 2. punktu, var konstatēt, ka arī fiziskā persona,

▼M1

kas ir Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras loceklis vai kam ir Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda pārstāvības, lēmumu pieņemšanas vai kontroles pilnvaras, ir atbildīga par pārkāpumu šādos gadījumos:

- a) situācijā, kas minēta 27. panta 2. punkta a) apakšpunkta v) punktā, ja šajā noteikumā minētajā spriedumā ir konstatēts, ka arī fiziskā persona ir atbildīga par attiecīgajām nelikumīgajām darbībām;
- b) situācijā, kas minēta 27. panta 2. punkta a) apakšpunkta vi) punktā, ja arī fiziskā persona ir atbildīga par attiecīgo rīcību vai neprecizitātēm.

▼B*28. pants***Sadarbība starp Iestādi, Eiropas Parlamenta kredītrīkotāju un dalībvalstīm**

1. Iestāde, Eiropas Parlamenta kredītrīkotājs un dalībvalstis, izmantojot valsts kontaktpunktus, apmainās ar informāciju un regulāri informē cits citu par jautājumiem, kas saistīti ar finansēšanas noteikumiem, kontrolēm un sankcijām.
2. Turklāt tie vienojas par to, kā šī informācijas apmaiņa notiek praktiski, tostarp par noteikumiem konfidencialas informācijas vai pierādījumu atklāšanai un par sadarbību dalībvalstu starpā.
3. Eiropas Parlamenta kredītrīkotājs informē Iestādi par jebkādiem iegūtiem datiem, kuri var būt par iemeslu sankciju piemērošanai saskaņā ar 27. panta 2. līdz 4. punktu, lai Iestāde varētu veikt atbilstošus pasākumus.
4. Iestāde informē Eiropas Parlamenta kredītrīkotāju par ikvienu lēmumu, kas pieņemts par sankcijām, lai ļautu tam izdarīt attiecīgus secinājumus saskaņā ar Finanšu regulu.

*29. pants***Koriģējoši pasākumi un labas pārvaldības principi**

1. Pirms pieņemt galīgo lēmumu saistībā ar jebkuru no 27. pantā minētajām sankcijām, Iestāde vai Eiropas Parlamenta kredītrīkotājs dod attiecīgajai Eiropas politiskajai partijai vai Eiropas politiskajam fondam iespēju ieviest pasākumus, kas vajadzīgi, lai labotu situāciju pieņemamā laikposmā, kas parasti nepārsniedz vienu mēnesi. Jo īpaši Iestāde vai Eiropas Parlamenta kredītrīkotājs dod iespēju labot pārrakstīšanās un aritmētiskas kļūdas, vajadzības gadījumā iesniegt papildu dokumentus vai informāciju vai labot nenozīmīgas kļūdas.
2. Ja Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds nav veicis koriģējošos pasākumus 1. punktā noteiktajā termiņā, tiek lemts par atbilstošām sankcijām, kas minētas 27. pantā.

▼B

3. Panta 1. un 2. punktu nepiemēro apstākļos, kas noteikti 3. panta 1. punkta b) līdz d) apakšpunktā un 3. panta 2. punkta c) apakšpunktā.

*30. pants***Atgūšana**

1. Pamatojoties uz Iestādes lēmumu no reģistra svītrot Eiropas politisko partiju vai Eiropas politisko fondu, Eiropas Parlamenta kredītrīkotājs atceļ vai izbeidz spēkā esošu lēmumu vai nolīgumu par Savienības finansējumu, izņemot 16. panta 2. punkta c) apakšpunktā un 3. panta 1. punkta b) un d) apakšpunktā paredzēto gadījumu. Turklāt tas atgūst jebkuru Savienības finansējumu, tostarp neiztērētos Savienības līdzekļus no iepriekšējiem gadiem.

2. ►**M1** Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds, kam piemērotas sankcijas, pamatojoties uz jebkādu pārkāpumu, kurš minēts 27. panta 1. punktā un 27. panta 2. punkta a) apakšpunkta v) un vi) punktā, minētā iemesla dēļ vairs neatbilst 18. panta 2. punktam. Tā rezultātā Eiropas Parlamenta kredītrīkotājs atceļ iemaksu vai dotāciju nolīgumu vai lēmumu par Savienības finansējumu, kas saņemts saskaņā ar šo regulu, un atgūst nepamatoti samaksātās summas saskaņā ar iemaksu vai dotāciju nolīgumu vai lēmumu, tostarp visus neizlietotos Savienības līdzekļus no iepriekšējiem gadiem. Eiropas Parlamenta kredītrīkotājs atgūst arī summas, kas nepamatoti samaksātas saskaņā ar iemaksu vai dotāciju nolīgumu vai lēmumu, no fiziskas personas, attiecībā uz kuru pieņemts lēmums saskaņā ar 27.a pantu, attiecīgos gadījumos ņemot vērā izņēmuma apstākļus, kas attiecas uz šo fizisko personu. ◀

▼M1

Šādā finansējuma izbeigšanas gadījumā Eiropas Parlamenta kredītrīkotāja maksājumi tiek ierobežoti līdz Eiropas politiskās partijas atmaksājamiem izdevumiem vai Eiropas politiskā fonda attiecināmajām izmaksām, kas radušās līdz dienai, kad stājas spēkā lēmums par finansēšanas izbeigšanu.

▼B

Šo punktu piemēro arī 16. panta 2. punkta c) apakšpunktā un 3. panta 1. punkta b) un d) apakšpunktā minētajos gadījumos.

VI NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI*31. pants***Informācijas nodrošināšana pilsoņiem**

Saskaņā ar 21. un 22. pantu, kā arī Eiropas politisko partiju statūtiem un iekšējām procedūrām tās saistībā ar Eiropas Parlamenta vēlēšanām var veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai informētu Savienības pilsoņus par saikni starp attiecīgajām valstu politiskajām partijām un kandidātiem un Eiropas politiskajām partijām.

▼B*32. pants***Pārredzamība**

1. Eiropas Parlaments, pilnvarojot tā kredītrīkotāju vai Iestādi, šim nolūkam izveidotā tīmekļa vietnē publicē:

- a) visu reģistrēto Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu nosaukumus un statūtus kopā ar dokumentiem, kas iesniegti kā daļa no to reģistrācijas pieteikumiem saskaņā ar 8. pantu, vēlākais četras nedēļas pēc tam, kad Iestāde ir pieņēmusi lēmumu, un pēc šā datuma visus grozījumus, ko Iestādei paziņo saskaņā ar 9. panta 5. un 6. punktu;
- b) to pieteikumu sarakstu, kas nav apstiprināti, kopā ar dokumentiem, kas iesniegti kā to daļa, kopā ar reģistrācijas pieteikumu saskaņā ar 8. pantu un noraidīšanas iemeslus vēlākais četras nedēļas pēc tam, kad Iestāde pieņēmusi lēmumu;
- c) gada ziņojumu ar tabulu, kurā norādītas katrai Eiropas politiskajai partijai un Eiropas politiskajam fondam izmaksātās summas par katru finanšu gadu, kurā no Eiropas Savienības vispārējā budžeta ir veiktas iemaksas vai izmaksātas dotācijas;
- d) gada finanšu pārskatus un ārējās revīzijas ziņojumus, kas minēti 23. panta 1. punktā, un attiecībā uz Eiropas politisko fondu – noslēguma ziņojumus par darba programmu vai pasākumu īstenošanu;
- e) ziedotāju nosaukumus un to attiecīgos ziedojumus, ko Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskie fondi paziņojuši saskaņā ar 20. panta 2., 3. un 4. punktu, izņemot ziedojumus no fiziskām personām, kuru apmērs nepārsniedz EUR 1 500 gadā no viena ziedotāja, kurus paziņo kā “nelielus ziedojumus”. Fizisku personu ziedojumi, kuru apmērs gadā pārsniedz EUR 1 500, bet nepārsniedz EUR 3 000, netiek publiskots, pirms nav saņemta attiecīgā ziedotāja iepriekšēja rakstiska piekrišana publiskošanai. Ja iepriekšēja atļauja nav pausta, šādi ziedojumi tiek norādīti kā “nelieli ziedojumi”. Nelielu ziedojumu kopējā summa un ziedotāju skaits kalendārā gadā arī tiek publiskots;
- f) iemaksas, kas minētas 20. panta 7. un 8. punktā un par ko Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskie fondi paziņojuši saskaņā ar 20. panta 2. punktu, tostarp arī ziņas par to ietilpstošo partiju un organizāciju identitāti, kas ir veikušas iemaksas;
- g) sīkāku informāciju un iemeslus attiecībā uz jebkādu galīgo lēmumu, ko Iestāde pieņēmusi atbilstīgi 27. pantam, tostarp attiecīgā gadījumā atzinumus, ko sniegusi neatkarīgu ievērojamu personu komiteja saskaņā ar 10. un 11. pantu, pienācīgi ievērojot Regulu (EK) Nr. 45/2001;
- h) sīkāku informāciju un pamatojumu Eiropas Parlamenta kredītrīkotāja galīgā lēmuma pieņemšanai saskaņā ar 27. pantu;

▼M1

- i) tās tehniskās palīdzības aprakstu, kas sniegta Eiropas politiskajām partijām;
- j) eiropas Parlamenta novērtējuma ziņojumu par šīs regulas piemērošanu un par finansētajiem pasākumiem, kas minēts 38. pantā; un
- k) atjauninātu sarakstu ar Eiropas Parlamenta deputātiem, kuri ir Eiropas politiskās partijas biedri.

▼B

2. Eiropas Parlaments publisko Eiropas politiskās partijas biedru juridisko personu sarakstu, kas pievienots partijas statūtiem saskaņā ar 4. panta 2. punktu un atjaunināts saskaņā ar 9. panta 6. punktu, kā arī kopējo individuālo biedru skaitu.

3. Personas dati publikācijā 1. punktā minētajā tīmekļa vietnē netiek iekļauti, ja vien šie personas dati netiek publicēti saskaņā ar 1. punkta a), e) vai g) apakšpunktu.

4. Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskie fondi publiski pieejamā paziņojumā par personas datu aizsardzību sniedz potenciālajiem biedriem un ziedotājiem informāciju, kas noteikta Direktīvas 95/46/EK 10. pantā, un informē tos, ka viņu personas datus revīzijas un kontroles nolūkos apstrādās Eiropas Parlaments, Iestāde, OLAF, Revīzijas palāta, dalībvalstis vai to pilnvarotas ārējas organizācijas vai eksperti un ka viņu personas dati tiks publicēti 1. punktā minētajā tīmekļa vietnē saskaņā ar šajā pantā minētajiem nosacījumiem. Eiropas Parlamenta kredītrīkotājs, piemērojot Regulas (EK) Nr. 45/2001 11. pantu, uzaicinājumos veikt iemaksas vai iesniegt priekšlikumus saskaņā ar šīs regulas 18. panta 1. punktu ietver to pašu informāciju.

*33. pants***Personas datu aizsardzība**

1. Apstrādājot personas datus saskaņā ar šo regulu, Iestāde, Eiropas Parlaments un ar 11. pantu izveidotā neatkarīgu ievērojamu personu komiteja ievēro Regulu (EK) Nr. 45/2001. Attiecībā uz personas datu apstrādi tās ir par personas datu apstrādi atbildīgās personas saskaņā ar minētās regulas 2. panta d) punktu.

2. Apstrādājot personas datus saskaņā ar šo regulu, Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskie fondi, dalībvalstis, veicot kontroli pār aspektiem, kas saistīti ar Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu finansēšanu saskaņā ar 24. pantu, un neatkarīgās organizācijas vai eksperti, kas ir pilnvaroti revidēt pārskatus saskaņā ar 23. panta 1. punktu, ievēro Direktīvas 95/46/EK un valstu tiesību aktu noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar šo regulu. Attiecībā uz personas datu apstrādi tie personas datu apstrādātāji saskaņā ar minētās direktīvas 2. panta d) punktu.

▼B

3. Iestāde, Eiropas Parlaments un ar 11. pantu izveidotā neatkarīgu ievērojamu personu komiteja nodrošina, ka personas datus, ko tie vāc saskaņā ar šo regulu, neizmanto citiem mērķiem, kā vien lai nodrošinātu Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu finansēšanas un dalības Eiropas politiskajās partijās likumību, pareizību un pārredzamību. Tās izdzēs visus minētajā nolūkā savāktos personas datus vēlākais 24 mēnešus pēc tam, kad ir publicētas attiecīgās daļas saskaņā ar 32. pantu.

4. Dalībvalstis un neatkarīgās organizācijas vai eksperti, kas pilnvaroti revidēt pārskatus, izmanto personas datus, kurus tie saņem, tikai Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu finanšu kontrolei. Tās izdzēs minētos personas datus saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem pēc nosūtīšanas saskaņā ar 28. pantu.

5. Personas datus var glabāt ilgāk par termiņu, kas noteikts 3. punktā vai ko paredz attiecīgie 4. punktā minētie valsts tiesību akti, ja šāda glabāšana nepieciešama tiesas vai administratīvam procesam saistībā ar Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda finansējumu vai dalību Eiropas politiskajā partijā. Visus tādus personas datus izdzēs vēlākais vienu nedēļu pēc tam, kad minētie procesi ir pabeigti, pieņemot galīgu lēmumu, vai pēc tam, kad ir pabeigtas visas revīzijas un izskatītas visas pārsūdzības, tiesvedības vai prasījumi.

6. Datu pārziņi, kas minēti 1. un 2. punktā, īsteno atbilstīgus tehniskos un organizatoriskos pasākumus, lai aizsargātu personas datus pret nejaušu vai nelikumīgu iznīcināšanu, nejaušu pazaudēšanu, pārveidošanu vai nesankcionētu atklāšanu vai piekļuvi, jo īpaši, ja apstrāde ietver datu pārraidi tīklā, un pret visām citām nelikumīgām apstrādes formām.

7. Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs uzrauga un nodrošina, ka Iestāde, Eiropas Parlaments un ar 11. pantu izveidotā neatkarīgu ievērojamu personu komiteja ievēro un aizsargā fizisku personu pamattiesības un pamatbrīvības, apstrādājot personas datus saskaņā ar šo regulu. Neierobežojot jebkādas tiesiskās aizsardzības līdzekļus, katrs datu subjekts var iesniegt sūdzību Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam, ja viņš uzskata, ka viņa tiesības uz personas datu aizsardzību ir pārkāptas to apstrādes rezultātā, ko veikuši Iestāde, Eiropas Parlaments vai komiteja.

8. Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskie fondi, dalībvalstis un neatkarīgās organizācijas vai eksperti, kas ir pilnvaroti revidēt pārskatus saskaņā ar šo regulu, ir atbildīgi saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem par kaitējumu, ko tie nodara, apstrādājot personas datus saskaņā ar šo regulu. Dalībvalstis nodrošina to, ka tiek piemērotas efektīvas, samērīgas un preventīvas sankcijas par šīs regulas, Direktīvas 95/46/EK un saskaņā ar to pieņemto valsts noteikumu neievērošanu un jo īpaši par personas datu krāpniecisku izmantošanu.

▼M1*34. pants***Tiesības tikt uzklautam**

Pirms Iestāde vai Eiropas Parlamenta kredītrīkotājs pieņem lēmumu, kurš var negatīvi ietekmēt Eiropas politiskās partijas, Eiropas politiskā fonda, 8. pantā minēta pieteikuma iesniedzēja vai 27.a pantā minētas fiziskās personas tiesības, Iestāde vai kredītrīkotājs uzklausa attiecīgās Eiropas politiskās partijas, Eiropas politiskā fonda vai pieteikuma iesniedzēja, vai fiziskās personas pārstāvjus. Iestāde vai Eiropas Parlaments pienācīgi izklāsta iemeslus lēmuma pieņemšanai.

▼B*35. pants***Pārsūdzības tiesības**

Par lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar šo regulu, var uzsākt tiesvedību Eiropas Savienības Tiesā saskaņā ar attiecīgajiem LESD noteikumiem.

*36. pants***Deleģēšanas īstenošana**

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 7. panta 2. punktā un 8. panta 3. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2014. gada 24. novembra. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 7. panta 2. punktā un 8. panta 3. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 7. panta 2. punktu un 8. panta 3. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja līdz minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu lēmumu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

▼B*37. pants***Komiteju procedūra**

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

▼M1*38. pants***Izvērtēšana**

Eiropas Parlaments pēc apspriešanās ar Iestādi līdz 2021. gada 31. decembrim un turpmāk reizi piecos gados publicē ziņojumu par šīs regulas piemērošanu un finansētajām darbībām. Ziņojumā attiecīgā gadījumā norāda iespējamās grozījumus, kas jāizdara statusa un finansēšanas sistēmā.

Ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc tam, kad Eiropas Parlaments publicējis minēto ziņojumu, Komisija iesniedz ziņojumu par šīs regulas piemērošanu, kurā īpašu uzmanību pievērš tās ietekmei uz mazu Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu stāvokli.” Ziņojumam attiecīgā gadījumā pievieno likumdošanas priekšlikumu par grozījumiem šajā regulā.

▼B*39. pants***Efektīva piemērošana**

Dalībvalstis paredz attiecīgus noteikumus, lai nodrošinātu šīs regulas efektīvu piemērošanu.

*40. pants***Atcelšana**

Regulu (EK) Nr. 2004/2003 atceļ no dienas, kad stājas spēkā šī regula. Tomēr to turpina piemērot attiecībā uz saistībām un pasākumiem, kas saistīti ar politisko partiju un politisko fondu finansēšanu Eiropas līmenī attiecībā uz 2014., 2015., 2016. un 2017. budžeta gadu.

▼M1*40.a pants***Pārejas noteikumi**

1. Šīs regulas noteikumus, kas piemērojami līdz 2018. gada 4. maijam, turpina piemērot darbībām un saistībām, kuras attiecas uz Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu finansēšanu Eiropas līmenī, 2018. finanšu gadā.

▼M1

2. Atkāpjoties no 18. panta 2.a punkta, Eiropas Parlamenta kredītrīkotājs, pirms tas pieņem lēmumu par finansējuma pieteikumu attiecībā uz 2019. finanšu gadu, pieprasa 18. panta 2.a punktā minētos pierādījumus tikai par laikposmu no 2018. gada 5. jūlija.

3. Pirms 2018. gada 4. maija reģistrētas Eiropas politiskās partijas vēlākais līdz 2018. gada 5. jūlijam iesniedz dokumentus, kas pierāda to atbilstību 3. panta 1. punkta b) un ba) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem.

4. Ja Eiropas politiskā partija 3. punktā noteiktajā laikposmā nepierāda, ka tā atbilst 3. panta 1. punkta b) un ba) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem, Iestāde šo partiju un ar to saistīto Eiropas politisko fondu no reģistra svīturo.

▼B*41. pants***Spēkā stāšanās un piemērošana**

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Komisija līdz 2015. gada 1. jūlijam pieņem 7. panta 2. punktā un 8. panta 3. punkta a) apakšpunktā minētos deleģētos aktus.

Šo regulu piemēro no 2017. gada 1. janvāra. Tomēr 6. pantā minēto Iestādi izveido līdz 2016. gada 1. septembrim. Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskie fondi, kurus reģistrē pēc 2017. gada 1. janvāra, var pieteikties finansējumam saskaņā ar šo regulu tikai tiem pasākumiem, kas sākas 2018. budžeta gadā vai vēlāk.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

*PIELIKUMS***Standarta deklarācija, ko aizpilda pieteikuma iesniedzēji**

Šo deklarāciju parakstījis persona, kuru pilnībā ir pilnvarojusi/pilnvarojis [Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda nosaukums], apliecinā, ka:

[Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda nosaukums] apņemas nodrošināt atbilstību reģistrācijas nosacījumiem, kas noteikti Regulas (ES, Euratom) Nr. 1141/2014 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā vai 3. panta 2. punkta c) apakšpunktā, t. i., jo īpaši savā programmā un savās darbībās ievērot Līguma par Eiropas Savienību 2. pantā minētās vērtības, uz kuru pamata ir dibināta Savienība, proti, respektēt cilvēka cieņu, brīvību, demokrātiju, vienlīdzību, tiesiskumu un cilvēktiesības, tostarp minoritāšu tiesības.

Pilnvarotās personas paraksts

Vārds un uzvārds (kundze, kungs):	
Ieņemamais amats organizācijā, kura iesniedz Eiropas politiskās partijas / Eiropas politiskā fonda reģistrēšanas pieteikumu:	
Vieta un datums:	
Paraksts:	

5.2.1.

RĪCĪBAS KODEKSS ATTIECĪBĀ UZ DAUDZVALODĪBU**PREZIDIJA LĒMUMS****2014. GADA 16. JŪNIJS¹**

EIROPAS PARLAMENTA PREZIDIJS,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 24. un 342. pantu,
- ņemot vērā Padomes Regulu Nr. 1/1958, ar ko nosaka Eiropas Ekonomikas kopienā lietojamās valodas,
- ņemot vērā Parlamenta Reglamentu un jo īpaši tā 25. panta 2. punktu, 64. panta 1. punktu, 73. pantu, 154. panta 2. punktu, 156., 158., 159., 169., 193., 194. un 195. pantu,
- ņemot vērā Iestāžu 2003. gada 16. oktobra nolīgumu par labāku likumdošanas procesu²,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2007. gada 13. jūnija kopīgo deklarāciju par koplēmuma procedūras praktiskajiem aspektiem un jo īpaši tās 40. punktu,
- ņemot vērā Prezidija 2003. gada 11. marta lēmumu par palīdzību Eiropas Parlamentam un tā deputātiem likumdošanas darbā — „Pacelt latīņu augstāk”,
- ņemot vērā Prezidija 2011. gada 12. decembra lēmumu „Resursu izmantošanas ziņā efektīva pilnīga daudzvalodība mutiskajā tulkošanā — Eiropas Parlamenta 2012. gada budžeta izpilde”,
- ņemot vērā Prezidija 2004. gada 3. maija lēmumu attiecībā uz noteikumiem par komiteju delegāciju darba braucieniem ārpus Eiropas Parlamenta trim darba vietām un jo īpaši šā lēmuma 6. pantu,
- ņemot vērā Priekšsēdētāju konferences 2011. gada 10. marta lēmumu par īstenošanas noteikumiem, ar ko reglamentē delegāciju darbu, un jo īpaši šā lēmuma 6. pantu,
- ņemot vērā Parlamenta 2013. gada 10. septembra rezolūciju „Par mutiskās tulkošanas efektivitātes un izmaksu lietderības paaugstināšanu Eiropas Parlamentā”³,
- ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 24. oktobra lēmumu par grozījumu Eiropas Parlamenta Reglamenta 173. pantā un 173.a panta iekļaušanu⁴, kā arī Parlamenta 2012. gada 20. novembra lēmumu par Parlamenta Reglamenta 181. panta un 182. panta grozīšanu, kuri attiecas uz stenogrammām un debašu audiovizuālajiem ierakstiem (pašlaik Reglamenta 194. un 195. pants),

¹ Šis Rīcības kodekss aizstāj 2008. gada 17. novembra Rīcības kodeksu.² OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.³ P7_TA-PROV(2013)0347.⁴ OV C 263 E, 16.10.2008., 409. lpp.

- ņemot vērā 2006. gada 15. martā noslēgto Sadarbības pamat nolīgumu ar Eiropas Ombudu,
- ņemot vērā Parlamenta un Padomes 2011. gada 26. jūlija vienošanos par praktiskiem administratīvajiem pasākumiem attiecībā uz LESD 294. panta 4. punkta īstenošanu gadījumos, kad panākta vienošanās pirmajā lasījumā,
- ņemot vērā 2014. gada 5. februārī noslēgto sadarbības nolīgumu starp Parlamentu, Reģionu komiteju un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju,

tā kā

- (1) Parlaments 2006. gada 1. jūnija rezolūcijā par 2007. gada tāmi pauda viedokli, ka daudzvalodība iestādei un tās deputātiem ir *sine qua non* nosacījums, taču atzina, ka plašā rakstiskās un mutiskās tulkošanas dienesta uzturēšana rada augstas izmaksas. 2006. gada 5. septembra rezolūcijā par Revīzijas palātas Īpašo ziņojumu Nr. 5/2005 par mutiskās tulkošanas izdevumiem Parlamentā, Komisijā un Padomē, kā arī 2007. gada 10. jūlija rezolūcijā par Revīzijas palātas Īpašo ziņojumu Nr. 9/2006 par Komisijas, Parlamenta un Padomes rakstiskās tulkošanas izdevumiem Parlaments norādīja, ka daudzvalodība ļauj iedzīvotājiem izmantot demokrātiskās kontroles tiesības un ka valodu dienesti veicina ES iestāžu atklātību un pārredzamību, un pauda gandarījumu par valodu dienestu sniegto pakalpojumu augsto kvalitāti. 2012. gada 29. marta rezolūcijā par 2013. gada tāmi Parlaments aizstāvēja daudzvalodības principu un akcentēja Parlamenta darbības unikālo raksturu mutiskās un rakstiskās tulkošanas vajadzību kontekstā, vienlaikus uzsverot iestāžu savstarpējās sadarbības lielo nozīmi šajā jomā.
- (2) Parlamenta dokumentiem jābūt ļoti kvalitatīviem. Saskaņā ar prasībām, kas noteiktas Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu, īpaša uzmanība kvalitātei jāpievērš gadījumos, kad Parlaments īsteno likumdošanas funkcijas.
- (3) Lai saglabātu Parlamenta valodu dienestu pakalpojumu augsto kvalitāti, kas ir nepieciešama, lai garantētu deputātu tiesības lietot Parlamentā viņu izvēlēto valodu, visiem šo pakalpojumu izmantotājiem rūpīgi jāievēro šā rīcības kodeksa prasības.
- (4) Pilnīgas daudzvalodības īstenošana tālākā nākotnē būs atkarīga no tā, vai valodu dienestu pakalpojumu lietotāji pilnībā apzināsies šo pakalpojumu sniegšanas izmaksas un līdz ar to šos pakalpojumus izmantos optimāli un resursu ziņā efektīvi.
- (5) Pārejas laikā pēc jaunas dalībvalsts pievienošanās, kad valodu resursi ir nepietiekami, ir vajadzīgi īpaši pasākumi šo resursu sadalei,

IR PIEŅĒMIS ŠO LĒMUMU.

1. pants
Vispārīgi noteikumi

1. Deputātu tiesības valodas jautājumos reglamentē Parlamenta Reglaments. Šīs tiesības nodrošina, pamatojoties uz resursu izmantošanas ziņā efektīvas pilnīgas daudzvalodības principiem. Šis rīcības kodekss nosaka piemērošanas kārtību, it īpaši prioritātes, kas ir

- jāievēro gadījumos, kad valodu resursi nav pietiekami, lai sniegtu visu pieprasīto nodrošinājumu.
2. Valodu pakalpojumus Parlamentā nodrošina, pamatojoties uz resursu izmantošanas ziņā efektīvas pilnīgas daudzvalodības principiem. Tādējādi saskaņā ar Parlamenta Reglamentu tiek pilnībā ievērotas deputātu tiesības lietot Parlamentā viņu izvēlētu oficiālo valodu. Daudzvalodībai paredzētos resursus kontrolē, īstenojot pārvaldību, kuras pamatā ir lietotāju faktiskās vajadzības, pasākumi, kuru rezultātā lietotāji ir vairāk informēti par saviem pienākumiem, un efektīvāka valodu pakalpojumu pieprasījumu plānošana.
 3. Priekšsēdētāju konferencei iesniegtajā sesiju kalendāra projektā, cik vien iespējams, ņem vērā ar resursu izmantošanas ziņā efektīvu pilnīgu daudzvalodību saistītās grūtības iestādes oficiālo struktūru darbā.
 4. Mutiskās un rakstiskās tulkošanas pakalpojumi ir rezervēti 2. un 13. pantā uzskaitītajiem lietotājiem un dokumentu kategorijām. Atsevišķiem deputātiem un ārējām struktūrām šādi pakalpojumi var būt pieejami tikai izņēmuma kārtā gadījumos, kad Prezidijs ir devis nepārprotamu atļauju. Teksta galīgās redakcijas juridiskā un lingvistiskā sagatavošana ir rezervēta 11. pantā uzskaitītajām dokumentu kategorijām.
 5. Valodu resursu pārvaldības pamatā ir sistēma, kas nodrošina informācijas apmaiņu starp lietotājiem un valodu dienestiem. Lietotāji nosaka un atjaunina savas valodu vajadzības, izmantojot t. s. mutiskās tulkošanas profilu un tulkošanas vajadzību ceturkšņa prognozes, kas ir izstrādātas, lai atvieglotu valodu resursu pārvaldību vidējā un ilgā termiņā. Lietotāji paziņo valodu dienestiem savas faktiskās vajadzības šajā rīcības kodeksā noteiktajos termiņos. Valodu dienesti informē lietotājus par visiem resursu trūkuma gadījumiem.
 6. Lietotāju valodu vajadzību noteikšana ir lietotāju kompetencē, savukārt dienests, kurš sniedz prasītos pakalpojumus, veic vajadzīgos organizatoriskos pasākumus un pieņem lēmumus.
 7. Politisko grupu sanāksmes reglamentē „Administratīvie noteikumi par politisko grupu sanāksmēm”. Ja valodu resursi neļauj sniegt visus grupas prasītos pakalpojumus, piemēro šajā rīcības kodeksā noteikto kārtību.

I DAĻA MUTISKĀ TULKOŠANA

2. pants

Mutiskās tulkošanas pakalpojumu nodrošināšanas prioritārā secība

1. Mutiskā tulkošana ir rezervēta lietotājiem šādā prioritārā secībā:
 - a) plenārsēde;
 - b) prioritāras politiskās sanāksmes, piemēram, Parlamenta priekšsēdētāja, Parlamenta vadošo struktūrvienību (tās ir definētas Parlamenta Reglamenta I sadaļas III nodaļā) un samierināšanas komiteju sanāksmes;

- c) i) Parlamenta komitejas, delegācijas un triologi — komiteju sanāksmēm paredzētajās dienās Parlamenta komitejām, delegācijām un triologi ir prioritāte pār visiem pārējiem lietotājiem, izņemot a) un b) apakšpunktā minētos lietotājus,
 - ii) politiskās grupas — sesiju laikā un politisko grupu sanāksmēm paredzētajās dienās politiskajām grupām ir prioritāte pār visiem pārējiem lietotājiem, izņemot a) un b) apakšpunktā minētos lietotājus;
- d) kopīgas Eiropas Parlamenta un ES dalībvalstu parlamentu sanāksmes;
- e) preses konferences, iestāžu plašsaziņas līdzekļu informatīvā darbība, tostarp semināri, citi iestāžu saziņas pasākumi;
- f) citas oficiālas struktūrvienības, kam Prezidijs un Priekšsēdētāju konference ir devuši atļauju;
- g) atsevišķi administratīvie pasākumi (konkursu testi, semināri, darbinieku kopsapulces utt.).

Mutiskā tulkošana principā ir rezervēta parlamentāro struktūru sanāksmēm. Tāpēc mutisko tulkošanu administratīvām sanāksmēm var nodrošināt vienīgi ar iepriekšēju ģenerālsekretāra atļauju, balstoties uz attiecīgi pamatotu lietotāja pieprasījumu un Mutiskās tulkošanas un konferenču ģenerāldirektorāta sagatavotu tehnisko atzinumu par resursu pieejamību, lai attiecīgajai sanāksmei iedalītu laiku, kad nav paredzētas daudzas parlamentārās sanāksmes.

2. Parlaments sniedz mutiskās tulkošanas pakalpojumus arī ĀKK un ES Apvienotajai parlamentārajai asamblejai (saskaņā ar Kotonū nolīguma 1. protokolu), Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu Parlamentārajai asamblejai, Eiropas un Latīņamerikas Parlamentārajai asamblejai un apvienotajām parlamentārajām sanāksmēm (saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem), kā arī Eiropas Ombudam (saskaņā ar 2006. gada 15. marta Sadarbības pamatnolīgumu).
3. Papildus iepriekš minētajam Parlaments sniedz mutiskās tulkošanas pakalpojumus citām Eiropas iestādēm, kā arī Reģionu komitejai un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai saskaņā ar 2014. gada 5. februāra sadarbības nolīgumu.

3. pants

Mutiskās tulkošanas sistēma

Mutisko tulkošanu visiem 2. panta 1. un 2. punktā minētajiem lietotājiem nodrošina vienīgi Mutiskās tulkošanas un konferenču ģenerāldirektorāts.

Sinhrono tulkošanu nodrošina, izmantojot jauktu sistēmu, kurā var izmantot visas vispārēji atzītās mutiskās tulkošanas sistēmas atbilstoši faktiskajām valodu vajadzībām un tulkus pieejamībai.

4. pants

Valodu lietojums sanāksmēs, kas norisinās darba vietās

1. Ikviens lietotājs — izņemot plenārsēdi — līdz ar struktūrvienības izveidi sastāda un pēcāk regulāri atjaunina mutiskās tulkošanas valodu profilu sanāksmēm darba vietās, pamatojoties uz attiecīgās struktūrvienības sastāvā esošo deputātu faktiskajām vajadzībām. Par profila pārvaldību ir atbildīgs attiecīgās struktūrvienības sekretariāts, vienojoties ar tās vadītāju.

Mutiskās tulkošanas un konferenču ģenerāldirektorātam un attiecīgās Parlamenta struktūrvienības sekretariātam savstarpēji vienojoties, profilu regulāri atjaunina, lai ņemtu vērā pieprasītās un faktiski izmantotās valodas, šajā nolūkā pamatojoties uz 15. pantā minētajiem ziņojumiem. Ikvienas komitejas un delegācijas sekretariāts izvirza vienu kontaktpersonu, kas ir vienīgā kontaktpersona saziņai ar Mutiskās tulkošanas un konferenču ģenerāldirektorātu, kurš savukārt izvirza vienu kontaktpersonu saziņai ar katru komiteju un delegāciju.

2. Sanāksmes organizē ar aktīvajām un pasīvajām valodām, kas ir paredzētas mutiskās tulkošanas valodu profilā. Ja prognozes attiecībā uz deputātu un oficiālo viesu līdzdalību konkrētā sanāksmē liecina, ka kāda valoda nebūs vajadzīga, attiecīgās struktūrvienības sekretariāts par to nekavējoties informē Mutiskās tulkošanas un konferenču ģenerāldirektorātu.

5. pants

Valodu lietojums sanāksmēs, kas norisinās ārpus darba vietām

Parlamenta komitejas un delegācijas

1. Valodu lietojumu nosaka saskaņā ar Reglamenta 158. panta 3. un 4. punktu pēc tam, kad deputāti ir apstiprinājuši savu dalību sanāksmē līdz ceturtdienai divas nedēļas pirms attiecīgās sanāksmes.
2. Darba braucienos, kas notiek Parlamenta ārējiem pasākumiem paredzētajās nedēļās, aktīvo mutisko tulkošanu nodrošina ne vairāk kā piecās valodās, kas ir norādītas komitejas vai delegācijas valodu profilā.
Pasīvo mutisko tulkošanu komitejas vai delegācijas valodu profilā norādītajām valodām var nodrošināt, ja šajā nolūkā nav jāpalielina tulkošanas kabīņu un/vai tulku skaits. Izņēmuma gadījumos Prezidijs var atļaut veikt mutisko tulkošanu vairāk nekā piecās valodās, nepārsniedzot budžetā pieejamos līdzekļus un ņemot vērā tulku pieejamību⁵.
3. Darba braucienos, kas notiek nevis Parlamenta ārējiem pasākumiem paredzētajās nedēļās, bet citā laikā, piemēro ierobežotu valodu režīmu, nodrošinot mutisko tulkošanu tikai vienā komitejas vai delegācijas valodu profilā norādītajā valodā.

Politiskās grupas

4. Aktīvo mutisko tulkošanu nodrošina ne vairāk kā 60 % apmērā no valodām, kas ir norādītas grupas mutiskās tulkošanas valodu profilā, un ne vairāk kā septiņās valodās.
Pasīvo mutisko tulkošanu grupā pārstāvētajām valodām var nodrošināt, ja šajā nolūkā nav jāpalielina tulkošanas kabīņu un/vai tulku skaits.
Ja uzņēmējvalsts valoda nav iekļauta grupas mutiskās tulkošanas valodu profilā, var nodrošināt aktīvo un pasīvo mutisko tulkošanu arī šajā valodā.
Izņēmuma gadījumos Prezidijs var atļaut atkāpi no pirmā un otrā apakšpunkta noteikumiem. Šādos gadījumos Prezidijs var lūgt grupai daļēji segt izmaksas, kas radušās atkāpes piemērošanas rezultātā.

6. pants

Grafika plānošana, koordinēšana un pieprasījumu apstrāde sanāksmēm ar mutisko tulkošanu

⁵ Lietotājiem jāsigatavo pienācīgi pamatots pieprasījums, uz kuru pamatojoties, Mutiskās tulkošanas un konferenču ģenerāldirektorāts sagatavo tehnisko atzinumu.

1. Iekšpolitikas un Ārpolitikas ģenerāldirektorāti un politisko grupu ģenerālsekretāri vismaz trīs mēnešus iepriekš iesniedz Mutiskās tulkošanas un konferenču ģenerāldirektorātam provizorisku sanāksmju kalendāru, sadarbībā ar Mutiskās tulkošanas un konferenču ģenerāldirektorātu nodrošinot, ka sanāksmes tiek vienmērīgi plānotas visās darba nedēļas laika nišās.
Kalendārā norāda sanāksmju norises laikus, vietas un, cik iespējams, nepieciešamās valodas.
2. Iekšpolitikas un Ārpolitikas ģenerāldirektorātu Kalendāra nodaļa un politisko grupu ģenerālsekretāri veic nepieciešamos pasākumus, lai koordinētu attiecīgo lietotāju pieprasījumus.
3. Mutiskās tulkošanas un konferenču ģenerāldirektorāts izskata mutiskās tulkošanas pieprasījumus un izmaiņas šādos pieprasījumos to saņemšanas secībā, ņemot vērā 2. panta 1. punktā noteikto prioritāro secību.
4. Ja lietotājs iesniedzis pieprasījumu sanāksmei ar mutisko tulkošanu, to paredzot laika nišā, kura parasti ir rezervēta citam lietotājam, Mutiskās tulkošanas un konferenču ģenerāldirektorāts nodrošina nepieciešamo koordināciju. Tomēr vajadzības gadījumā attiecīgajam lietotājam ir jāsaņem politisko struktūrvienību piekrišana atkāpei no Parlamenta kalendāra.
5. Gadījumos, kad ir iesniegti vienlīdz prioritāri konkurējoši pieprasījumi vai 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 2. punkta a) apakšpunktā minētajos *force majeure* gadījumos jautājumu iesniedz ģenerālsekretāram iepriekšējai apstiprināšanai, balstoties uz pienācīgi pamatotu lietotāja pieprasījumu un Mutiskās tulkošanas un konferenču ģenerāldirektorāta sagatavotu tehnisko atzinumu⁶.

7. pants

Laika plānošanas principi

1. Izņemot nedēļas, kad notiek plenārsēde, atkarībā no cilvēkresursu pieejamības vienā dienā līdztekus var notikt ne vairāk kā 16 sanāksmes ar mutisko tulkošanu⁷. Līdzās šim galīgajam ierobežojumam ir spēkā vēl šādi ierobežojumi:
 - maksimāli 5 sanāksmēs var nodrošināt mutisko tulkošanu ne vairāk kā 23 oficiālajās valodās (turklāt vienā no minētajām piecām sanāksmēm — plenārsēdē — var nodrošināt mutisko tulkošanu visās oficiālajās valodās);
 - vēl 4 sanāksmēs var nodrošināt mutisko tulkošanu ne vairāk kā 16 oficiālajās valodās⁸;
 - vēl 5 sanāksmēs var nodrošināt mutisko tulkošanu ne vairāk kā 12 oficiālajās valodās; un
 - vēl 2 sanāksmēs var nodrošināt mutisko tulkošanu ne vairāk kā 6 oficiālajās valodās.
 Mutisko tulkošanu valodās, kas nav ES valodas, nodrošina vienīgi tad, ja ir pieejami attiecīgie resursi, un šos pieprasījumus izskata Mutiskās tulkošanas un konferenču ģenerāldirektorāts saskaņā ar 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā noteikto kārtību.
2. Komiteju sanāksmes tiek rīkotas komiteju nedēļās, izraugoties šādus norises laikus:

⁶ Mutiskās tulkošanas un konferenču ģenerāldirektorāts atbilstoši 6. panta 1. punktam var ierosināt citas pieejamās laika nišas ap pieprasīto laiku, lai nodrošinātu sanāksmju norises laiku labāku izkārtojumu.

⁷ Aprēķina pamatā ir divas laika nišas dienā.

⁸ Ja vien ir pieejami resursi, valodu nodrošinājumu šīm sanāksmēm bez iepriekšējas atļaujas var palielināt līdz ne vairāk kā 18 oficiālajām valodām.

- laika niša A: no pirmdienas pusdienlaika līdz otrdienas pēcpusdienai (maksimāli 3 dienas puses),
 - laika niša B: no trešdienas priekšpusdienas līdz ceturtdienas pēcpusdienai (maksimāli 4 dienas puses).
- Komiteju nedēļas otrdienu un trešdienu pēcpusdienās 5 laika nišas rezervē trialogiem un 11 laika nišas — komiteju sanāksmēm, vai attiecīgi 4 laika nišas — trialogiem, ja paredzētas 12 komiteju sanāksmes, savukārt delegāciju sanāksmes principā plāno ceturtdienu pēcpusdienās.
3. Sanāksmju standarta ilgums ir trīsarpus stundas vienā dienas pusē, izņemot 2. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minēto lietotāju sanāksmes.
Sanāksmēm, kuru ilgums pārsniedz standarta ilgumu, ir vajadzīga ģenerālsēkretāra iepriekšēja atļauja, ko sniedz, balstoties uz pienācīgi pamatotu lietotāja pieprasījumu un Mutiskās tulkošanas un konferenču ģenerāldirektorāta sagatavotu tehnisko atzinumu.
 4. Sanāksmes gaitā izteikts pieprasījums pagarināt sanāksmi nevar tikt apmierināts.

8. pants

Pieprasījumu iesniegšanas un anulēšanas termiņi sanāksmēm ar mutisko tulkošanu un valodu nodrošinājumam

Sanāksmes darba vietās

1. Sanāksmēm, kas paredzētas darba vietās, ir spēkā šādi termiņi.

a) Sanāksmju pieprasījumi

Izņemot *force majeure* gadījumus, visi pieprasījumi attiecībā uz

- papildu sanāksmi⁹,
- sanāksmes atlikšanu vai
- norises vietas maiņu

jāiesniedz ne vēlāk kā trīs nedēļas pirms paredzētā attiecīgās sanāksmes datuma.

Šādu pieprasījumus izskata saskaņā ar 6. pantā noteikto kārtību.

b) Valodu nodrošinājuma pieprasījumi

Pieprasījumi nodrošināt mutisko tulkošanu papildu oficiālajā valodā jāiesniedz ne vēlāk kā trīs nedēļas pirms paredzētā attiecīgās sanāksmes datuma. Pēc šā termiņa beigām šādu pieprasījumu apmierina tikai tad, ja ir pieejami attiecīgie resursi.

Ja sakarā ar pieprasījumu nodrošināt mutisko tulkošanu papildu oficiālajā valodā ir jāanulē tulkojuma nodrošināšana kādā citā valodā, Mutiskās tulkošanas un konferenču ģenerāldirektorāts informē lietotāju par visām papildu izmaksām, kas rodas saistībā ar valodu nomaiņu.

⁹ Sanāksmes, kurās mutisko tulkojumu nodrošina grupu rīcībā nodotās tulku komandas un kuras notiek sesiju laikā saskaņā ar Administratīvo noteikumu par grupu sanāksmēm 5. panta 1. punktu, neuzskata par papildu sanāksmēm.

Pieprasījumi nodrošināt mutisko tulkošanu valodā, kas nav ES valoda, jāiesniedz ne vēlāk kā četras nedēļas pirms paredzētā attiecīgās sanāksmes datuma. Pēc šā termiņa beigām šādu pieprasījumu apmierina tikai tad, ja ir pieejami attiecīgie resursi.

Galīgais termiņš pieprasījumu iesniegšanai par papildu valodu nodrošinājumu (bez garantijas par resursu pieejamību) un jau iesniegto pieprasījumu apstiprināšanai ir ceturtdienas pusdienlaiks iepriekšējā nedēļā pirms attiecīgās sanāksmes.

Pēc šā termiņa beigām šādus pieprasījumus nevar apmierināt, izņemot gadījumus, ja cits lietotājs tajā pašā sanāksmes norises vietā nolemj atteikties no tulku komandas, kas nodrošina attiecīgo valodu sanāksmei, kura norisinās tajā pašā laika nišā.

c) *Anulēšana*

Gadījumos, kad sanāksme tiek atcelta vai nav nepieciešama kāda pieprasītā valoda, par to vienmēr iespējami drīz jāpaziņo Mutiskās tulkošanas un konferenču ģenerāldirektorātam — principā vismaz trīs nedēļas pirms paredzētā attiecīgās sanāksmes datuma, bet jebkurā gadījumā, vēlākais, līdz ceturtdienas pusdienlaikam iepriekšējā nedēļā pirms sanāksmes. Anulēšanas brīdis ir aprēķinu bāze, lai noteiktu radušās izmaksas, un Mutiskās tulkošanas un konferenču ģenerāldirektorāts tās ņem vērā, sagatavojot ziņojumu saskaņā ar 15. pantu.

Sanāksmes ārpus darba vietām

2. Sanāksmēm, kas paredzētas ārpus darba vietām, ir spēkā šādi termiņi.

a) *Sanāksmju pieprasījumi*

Izņemot *force majeure* gadījumus, visi pieprasījumi attiecībā uz

- papildu sanāksmi¹⁰,
- sanāksmes atlikšanu vai
- norises vietas maiņu

jāiesniedz ne vēlāk kā sešas nedēļas pirms paredzētā attiecīgās sanāksmes datuma.

Šādus pieprasījumus izskata saskaņā ar 6. pantā noteikto kārtību.

b) *Valodu nodrošinājuma pieprasījumi*

Ievērojot 5. pantu, pieprasījumi nodrošināt mutisko tulkošanu papildu valodā jāiesniedz ne vēlāk kā sešas nedēļas pirms paredzētā attiecīgās sanāksmes datuma. Pēc šā termiņa beigām šādu pieprasījumu apmierina tikai tad, ja ir pieejami attiecīgie resursi.

Ja sakarā ar pieprasījumu nodrošināt mutisko tulkošanu papildu valodā ir jāanulē mutiskā tulkojuma nodrošināšana kādā citā valodā, Mutiskās tulkošanas un konferenču ģenerāldirektorāts informē lietotāju par visām papildu izmaksām, kas rodas saistībā ar valodu nomaiņu.

¹⁰ Sanāksmes, kurās mutisko tulkojumu nodrošina grupu rīcībā nodotās tulku komandas un kuras notiek sesiju laikā saskaņā ar Administratīvo noteikumu par grupu sanāksmēm 5. panta 1. punktu, neuzskata par papildu sanāksmēm.

Galīgais termiņš pieprasījumu iesniegšanai par papildu valodu nodrošinājumu (bez garantijas par resursu pieejamību) un jau iesniegto pieprasījumu apstiprināšanai ir ceturtdienas pusdienlaiks divas nedēļas pirms attiecīgās sanāksmes.

Pēc šā termiņa beigām šādus pieprasījumus nevar apmierināt, izņemot gadījumus, ja cits lietotājs tajā pašā sanāksmes norises vietā nolemj atteikties no tulkus komandas, kas nodrošina attiecīgo valodu sanāksmei, kura norisinās tajā pašā laika nišā.

c) *Anulēšana*

Gadījumos, kad sanāksme tiek atcelta vai nav nepieciešama kāda pieprasītā valoda, par to vienmēr iespējami drīz jāpaziņo Mutiskās tulkošanas un konferenču ģenerāldirektorātam — principā vismaz sešas nedēļas pirms paredzētā attiecīgās sanāksmes datuma, bet jebkurā gadījumā, vēlākais, līdz ceturtdienas pusdienlaikam divas nedēļas pirms sanāksmes. Anulēšanas brīdis ir aprēķinu bāze, lai noteiktu radušās izmaksas, un Mutiskās tulkošanas un konferenču ģenerāldirektorāts tās ņem vērā, sagatavojot ziņojumu saskaņā ar 15. pantu.

II DAĻA TEKSTA GALĪGĀS REDAKCIJAS JURIDISKI LINGVISTISKĀ SAGATAVOŠANA UN TULKOŠANA

9. pants

Iesniegšana un iepriekšēja plānošana rakstiskās tulkošanas un juristu lingvistu pakalpojumu saņemšanai

1. Visus rakstiskās tulkošanas pieprasījumus iesniedz ar iekšējās datorsistēmas starpniecību. Vienlaikus dienests, kas iesniedz pieprasījumu, „Epades” datņu sistēmā dienestam atvēlētajā resursā un attiecīgajā mapē novieto tulkojamā dokumenta oriģinālu. Oriģinālajā tekstā ir ievēroti spēkā esošie modeļi un noformējuma prasības. Tekstam ir pienācīga lingvistiskā un redakcionālā kvalitāte, un tam ir pievienotas visas nepieciešamās atsauces, lai izvairītos no dubulta tulkošanas darba un nodrošinātu tulkotā teksta vienotību un kvalitāti.
2. Komiteju sekretariāti, kā arī politikas departamenti, pamatojoties uz to darba programmām, reizi ceturksnī informē rakstiskās tulkošanas un juristu lingvistu dienestus par paredzamo darba apjomu. Gadījumos, ja tekstu apjoms ir ārkārtīgi liels un/vai paredzēto grozījumu ir ārkārtīgi daudz, par to nekavējoties brīdina visas iesaistītās puses.
3. Rakstiskās tulkošanas un juristu lingvistu dienesti arī nekavējoties brīdina komiteju sekretariātus un politikas departamentus, ja gaidāmas grūtības ar prasīto termiņu ievērošanu.

10. pants

Termiņi un rakstisko tulkojumu sagatavošanas laiks

1. Tekstus, kas domāti izskatīšanai Parlamenta komitejā vai delegācijā, komitejas vai delegācijas sekretariāts ar iekšējās datorsistēmas starpniecību iesniedz ne vēlāk kā 10 darba dienas pirms attiecīgās sanāksmes.

Ja 10 darba dienu termiņš (ieskaitot 1 darba dienu, kas atvēlēta Tiesību aktu direktorātam) ir ievērots, tulkotie teksti ir pieejami elektroniskā formātā ne vēlāk kā 2 darba dienas pirms attiecīgās sanāksmes. Tad tekstus drukā un sanāksmes laikā izdala.

2. Parlamenta komiteju pieņemtos galīgos ziņojumus var iekļaut sesijas darba kārtībā, ja tie nodoti iesniegšanai un — normatīvu galīgo ziņojumu un Reglamenta grozījumu gadījumā — Tiesību aktu direktorātam galīgās redakcijas sagatavošanai ne vēlāk kā:
 - a) vienu mēnesi pirms attiecīgās sesijas, ja ir runa par normatīviem ziņojumiem pirmajā lasījumā (COD),
 - b) ceturtais darba nedēļas piektdienā pirms attiecīgās sesijas nedēļas, ja ir runa par normatīviem ziņojumiem, ko pieņem saskaņā ar apspriežu vai piekrišanas procedūru (CNS, NLE, APP), un patstāvīgiem ziņojumiem (INL, INI),
 - c) trešās darba nedēļas piektdienā pirms attiecīgās sesijas, ja ir runa par pārējiem ziņojumiem.

Ja ziņojumi iesniegti norādītajos termiņos, tie grupām ir pieejami visās oficiālajās valodās no plkst. 12.00 piektdienā divas nedēļas pirms sesijas. Pirmā lasījuma normatīvie ziņojumi (COD) ir pieejami iekšējā datorsistēmā 10 darba dienu laikā pēc to iesniegšanas.

Galīgos ziņojumus iesniedz Tiesību aktu direktorātam galīgās redakcijas sagatavošanai iespējami drīz pēc to pieņemšanas komitejā, principā ne vēlāk kā 2 darba dienas pēc to pieņemšanas.

3. Gadījumos, kad saskaņā ar Reglamenta 73. panta 5. punktu ir panākta vienošanās ar Padomi, īstenojot parasto likumdošanas procedūru, saskaņoto tekstu iesniedz tulkošanai Parlamenta dienestos ar 10 darba dienu termiņu. Steidzamos gadījumos var piemērot īsāku termiņu, ņemot vērā iestāžu savstarpēji saskaņoto likumdošanas darba grafiku.
4. Jautājumu tulkojumu sagatavošanai nepieciešamais laiks ir šāds:
 - a) jautājumi, uz kuriem sniedz rakstisku atbildi — 5 darba dienas;
 - b) prioritāri jautājumi, uz kuriem sniedz rakstisku atbildi — 3 darba dienas;
 - c) jautājumi, kurus paredzēts izskatīt jautājumu laikā — 1 darba diena.
5. Visu pārējo tekstu gadījumā, izņemot dokumentus Parlamenta priekšsēdētājam, Parlamenta vadošajām struktūrvienībām, samierināšanas komitejām vai ģenerālsēkretāram, vispārējais tulkojumu sagatavošanas laiks ir vismaz 10 darba dienas.
6. Priekšsēdētājs var piešķirt atkāpi no 1. un 2. punktā minētajiem termiņiem gadījumos, kad teksti ir steidzami saistībā ar Līgumos noteiktajiem termiņiem vai Priekšsēdētāju konferencē noteiktajām prioritātēm, ņemot vērā iestāžu savstarpēji saskaņotos likumdošanas darba grafikus.
7. Šajā pantā noteiktos termiņus var pagarināt, vienojoties ar attiecīgās komitejas sekretariātu, gadījumos, ja teksta apjoms ir ārkārtīgi liels, grozījumu ir ārkārtīgi daudz vai ja tekstam piešķirta atkāpe saskaņā ar 14. panta 2. punktu.
8. Grupu dokumentiem, kas domāti izskatīšanai plenārsēdē, iesniegšanas termiņu nosaka Priekšsēdētāju konference darba kārtībā, un tas parasti ir trešdien plkst. 12.00 iepriekšējā nedēļā pirms sesijas.
Pēc šā termiņa grupas iesniegtajā tekstā nevar veikt nekādas izmaiņas.
Uz grupas vārdā iesniegta teksta iesniegšanas brīdī ir jābūt vismaz viena iesniedzošā deputāta parakstam.

9. Deputāti var pieprasīt tulkot viņu izvēlētajā oficiālajā valodā izrakstus no plenārsēžu norises. Katram deputātam ir tiesības pieprasīt ne vairāk kā 30 lappušu tulkojumu gadā. Šīs tiesības attiecas tikai uz deputātu personiski un nav nododamas citai personai, turklāt neizmantojot tiesības nevar izmantot nākamajā gadā. Nepieciešamais laiks izrakstu tulkojumu sagatavošanai ir vismaz 10 darba dienas katrai prasītajai valodu kombinācijai. Citas oficiālās Parlamenta struktūrvienības var pieprasīt stenogrammu izrakstu tulkojumus, jo īpaši tad, ja vienas vai vairāku runu sakarā ir nepieciešams rīkoties.
10. Parlamenta priekšsēdētāja, Parlamenta vadošo struktūrvienību, samierināšanas komiteju vai ģenerālsēkretāra iesniegtos tekstus, kā arī tekstus, kurus saskaņā ar Reglamenta 154. panta 2. punktu izskata steidzamā kārtā vai kuri iesniegti saskaņā ar Reglamenta 105. un 106. pantu, saīsinātu termiņu vai steidzamības gadījumā tulko, tiklīdz to pieļauj resursi, ņemot vērā 13. pantā noteikto prioritāro secību un pieprasīto termiņu.

11. pants

Prioritārā secība tekstu galīgās redakcijas juridiski lingvistiskajai sagatavošanai

1. Tiesību aktu direktorāts sagatavo galīgo redakciju turpmāk minētajām dokumentu kategorijām šādā prioritārā secībā:
 - a) ar Padomi panāktās vienošanās saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru;
 - b) Parlamenta komiteju normatīvie ziņojumi un to grozījumi;
 - c) Parlamenta komiteju normatīvo ziņojumu projekti un to grozījumi;
 - d) Parlamenta komiteju normatīvie atzinumi un to grozījumi;
 - e) Parlamenta komiteju normatīvo atzinumu projekti un to grozījumi.
 Tekstiem, kas minēti b) līdz e) apakšpunktā, galīgo redakciju sagatavo tikai tām tekstu daļām, par kurām vēlāk iespējams balsojums plenārsēdē, izslēdzot pamatojumus un paskaidrojumus.
2. Tiesību aktu direktorāts seko līdzī Parlamenta komiteju darbam un pēc pieprasījuma sniedz deputātiem un komiteju sekretariātiem padomus un palīdzību attiecībā uz 1. punktā minēto normatīvo un parlamentāro tekstu sagatavošanu.
3. Citiem tekstiem, kas nav minēti 1. punktā, Tiesību aktu direktorāts var sagatavot galīgo redakciju atkarībā no resursu pieejamības.

12. pants

Tekstu iesniegšana galīgās redakcijas sagatavošanai un atdošana

1. Visus Parlamenta komiteju tekstus, kam nepieciešama galīgā juridiskā un lingvistiskā redakcija, pirms nosūtīšanas tulkošanai iesniedz Tiesību aktu direktorātam ar *ITER* sistēmas starpniecību.
2. Tiesību aktu direktorāts teksta galīgo redakciju principā sagatavo vienas darba dienas laikā pēc teksta saņemšanas, izņemot tekstus, par kuriem panākta vienošanās Reglamenta 73. panta 5. punkta nozīmē.

Tiesību aktu direktorāts komitejas pieņemtajā tekstā var izdarīt izmaiņas, kas nav tehniska rakstura, tikai tad, ja šādas izmaiņas saskaņotas ar attiecīgās komitejas sekretariātu, atbildību uzņemoties komitejas priekšsēdētājam.

Tiesību aktu direktorāta izskatītais un pārveidotais teksts, kuram piekritis attiecīgās Parlamenta komitejas sekretariāts, tulkošanas un turpmāko redakciju izstrādes nolūkā aizstāj komitejas sākotnēji iesniegto tekstu. Teksta elektronisku kopiju automātiski nosūta attiecīgās komitejas sekretariātam („copy-back”).

3. Lai Tiesību aktu direktorāts varētu sagatavot teksta galīgo redakciju vienas darba dienas laikā, komitejas sekretariāts nodrošina, ka persona, kas atbildīga par šo tekstu (vai kompetents aizstājējs attiecīgajā sekretariātā) šajā laika posmā ir pieejama, lai atbildētu uz visiem iespējamiem jautājumiem par šo tekstu.
4. Šajā pantā noteikto termiņu var pagarināt, vienojoties ar attiecīgās komitejas sekretariātu, gadījumos, ja teksta apjoms ir ārkārtīgi liels, grozījumu ir ārkārtīgi daudz, darba slodze ir ārkārtīgi liela, vai gadījumos, kad apstākļi pieļauj pagarināt kopējo termiņu.
5. Ja saskaņā ar Reglamenta 73. panta 5. punktu ir panākta vienošanās ar Padomi, īstenojot parasto likumdošanas procedūru, Tiesību aktu direktorāts sagatavo teksta galīgo redakciju 6 nedēļu laikā no brīža, kad no Parlamenta vai Padomes tulkošanas dienestiem saņemts teksta tulkojums, kā tas paredzēts 2007. gada 13. jūnija kopīgās deklarācijas par koplēmuma procedūras praktiskajiem aspektiem 40. punktā un 2011. gada 26. jūlijā pieņemtajos praktiskajos administratīvajos pasākumos attiecībā uz LESD 294. panta 4. punkta īstenošanu gadījumos, kad panākta vienošanās pirmajā lasījumā.
6. Termiņus 11. panta 3. punktā minēto tekstu galīgās redakcijas sagatavošanai ikreiz individuāli saskaņo ar dienestu, kas pieprasījis galīgās redakcijas sagatavošanu.

13. pants

Rakstisko tulkojumu nodrošināšanas prioritārā secība

1. Rakstiskās tulkošanas ģenerāldirektorāts tulko turpmāk minētās dokumentu kategorijas šādā prioritārā secībā:
 - a) dokumenti, par kuriem balso plenārsēdē:
 - teksti, par kuriem panākta vienošanās saskaņā ar Reglamenta 73. panta 5. punktu,
 - normatīvie ziņojumi un to grozījumi,
 - nenormatīvie ziņojumi un to grozījumi,
 - rezolūciju priekšlikumi un to grozījumi;
 - b) Parlamenta priekšsēdētāja, Parlamenta vadošo struktūrvienību, samierināšanas komiteju vai ģenerālsēkretāra dokumenti;
 - c) dokumenti izskatīšanai komitejā, par kuriem iespējama balsošana plenārsēdē: ziņojumu projekti, grozījumi, atzinumu projekti, galīgie atzinumi, rezolūciju priekšlikumu projekti;
 - d) citi dokumenti izskatīšanai komitejā: darba dokumenti, kopsavilkumi.

Šīm dokumentu kategorijām nodrošina visaugstākos kvalitātes standartus.
2. Rakstiskās tulkošanas pakalpojumi ir pieejami arī šādiem lietotājiem:
 - a) Parlamenta delegācijām (divās delegācijas izvēlētās oficiālajās valodās);

- b) politikas departamentiem un izpētes dienestiem;
 - c) politiskajām grupām (dokumenti, kas ir tieši saistīti ar Parlamenta darbību — katra grupa var arī prasīt steidzamu dokumentu tulkošanu, nepārsniedzot 15 lappuses katrai grupai nedēļā);
 - d) citām oficiālām struktūrvienībām, kam Prezidijs un Priekšsēdētāju konference ir devuši atļauju;
 - e) deputātiem — jo īpaši rakstisko jautājumu un citu ar parlamentāro darbību tieši saistītu tekstu tulkojumi;
 - f) Parlamenta sekretariātam administratīvām un saziņas vajadzībām.
3. Parlaments sniedz mutiskās tulkošanas pakalpojumus arī ĀKK un ES Apvienotajai Parlamentārajai asamblejai (saskaņā ar Kotonū nolīguma 1. protokolu), Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu Parlamentārajai asamblejai, Eiropas un Latīņamerikas Parlamentārajai asamblejai (saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem), kā arī Eiropas Ombudam (saskaņā ar 2006. gada 15. marta Sadarbības pamatnolīgumu).
4. Papildus iepriekš minētajam Parlaments var sniegt rakstiskās tulkošanas pakalpojumus Reģionu komitejai un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai saskaņā ar 2014. gada 5. februāra sadarbības nolīgumu.

14. pants

Tulkošanai iesniegto tekstu apjoms

1. Uz tulkošanai iesniegtajiem tekstiem attiecina šādus maksimālos apjomus:
a) paskaidrojumi un sagatavošanās posma darba dokumenti:	7 lappuses nenormatīviem ziņojumiem,
6 lappuses normatīviem ziņojumiem,
3 lappuses normatīviem atzinumiem;
b) rezolūciju priekšlikumu projekti:	4 lappuses, ieskaitot apsvērumus, bet neieskaitot atsaucis;
c) „ierosinājumi” nenormatīvos atzinumos:	1 lappuse;
d) grozījumu pamatojumi:	500 rakstzīmes;
e) kopsavilkumi:	5 lappuses.

Ar lappusi saprot 1500 rakstzīmju garu tekstu (neieskaitot atstarpes).

2. Parlamenta komiteja var referentam piešķirt atkāpi no 1. punktā noteiktajiem ierobežojumiem, nepārsniedzot 45 lappušu gada rezervi. Komiteju priekšsēdētāju konferenci par atkāpi informē iepriekš, lai tā var pārliecināties, ka atkāpe atbilst piešķirtajai rezervei. Tiklīdz komiteja ir izlietojusi savu gada rezervi, visām turpmākajām atkāpēm ir vajadzīga Prezidija atļauja.

III DAĻA NOBEIGUMA NOTEIKUMI

15. pants

Lietotāju un valodu dienestu atbildības palielināšana

1. Reizi sešos mēnešos mutiskās un rakstiskās tulkošanas dienesti informē lietotājus par izmaksām, kas radušās saistībā ar viņu pieprasīto valodu pakalpojumu nodrošinājumu, un par to, kādā mērā ievērots kodekss.
2. Katras sanāksmes beigās tulkus komandas vadītājs, vienojoties ar sanāksmes sekretariātu, sagatavo Mutiskās tulkošanas un konferenču ģenerāldirektoram sarakstu, kurā uzskaita pieprasīto, bet sanāksmē neizmantoto mutiskās tulkošanas pakalpojumu nodrošinājumu. Saraksta kopiju nosūta attiecīgās sanāksmes sekretariātam. Sanāksmes sekretariāts reģistrē faktiskos sanāksmes beigu laiku un to nekavējoties paziņo Mutiskās tulkošanas un konferenču ģenerāldirektorātam.
3. Turklāt gan mutiskās, gan rakstiskās tulkošanas dienests reizi sešos mēnešos sagatavo ziņojumu par valodu pakalpojumu izmantojumu, un iesniedz šo ziņojumu Prezidijam. Ziņojumā tiek sniegta analīze par nodrošinātajiem valodu pakalpojumiem salīdzinājumā ar lietotāju iesniegtajiem pieprasījumiem un par izmaksām, kas radušās, nodrošinot šos pakalpojumus.

16. pants

Pārejas posma pasākumi pēc jaunas dalībvalsts pievienošanās

Līdz laikam, kad resursi ir pietiekami, lai pilnībā nodrošinātu pakalpojumus jaunā valodā, var noteikt pārejas posma pasākumus mutiskās un rakstiskās tulkošanas resursu izmantošanai, ņemot vērā resursu pieejamību.

17. pants

Stāšanās spēkā

Lēmums grozītajā redakcijā stājas spēkā 2014. gada 1. jūlijā. Tas aizstāj 2008. gada 17. novembra Rīcības kodeksu.